

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

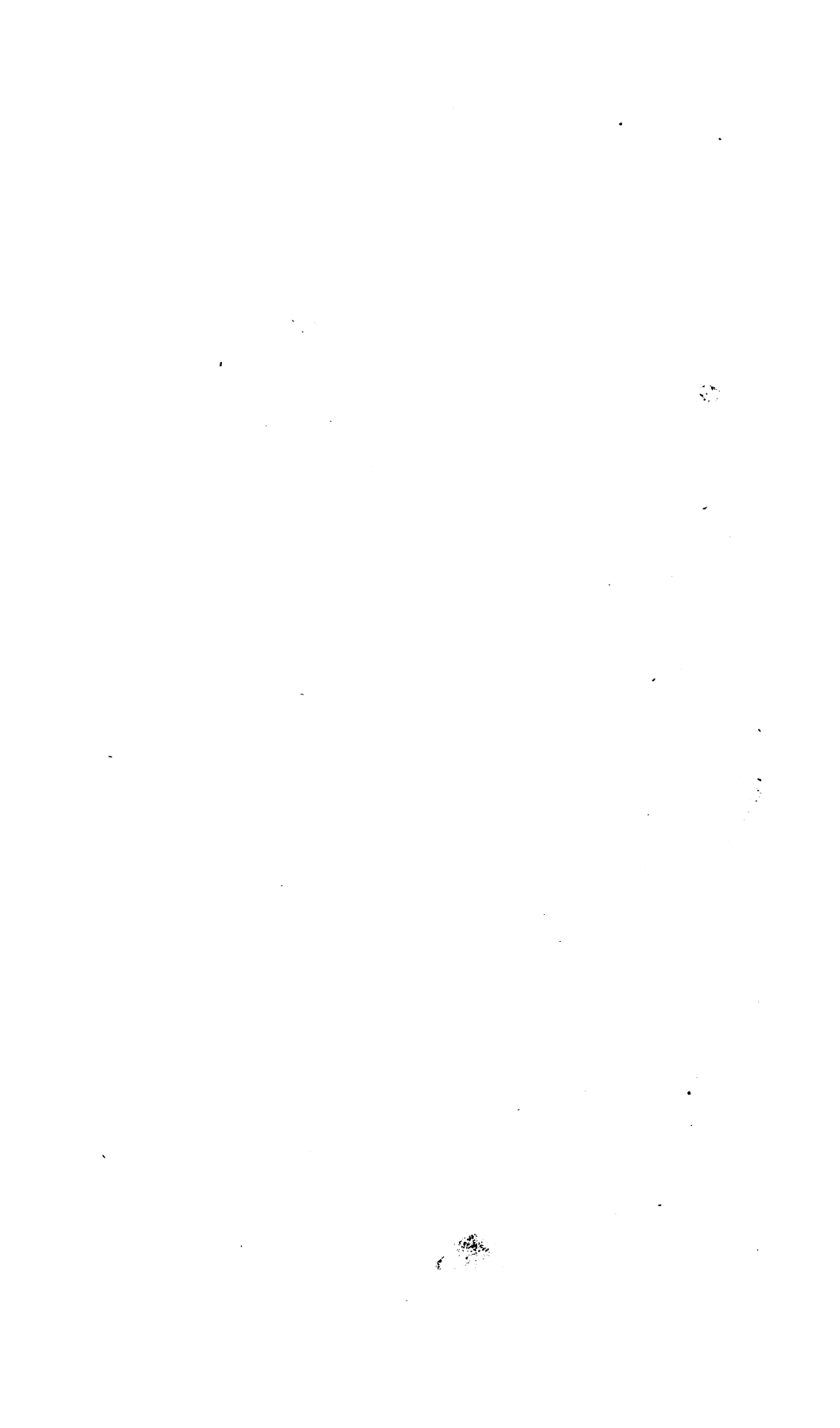

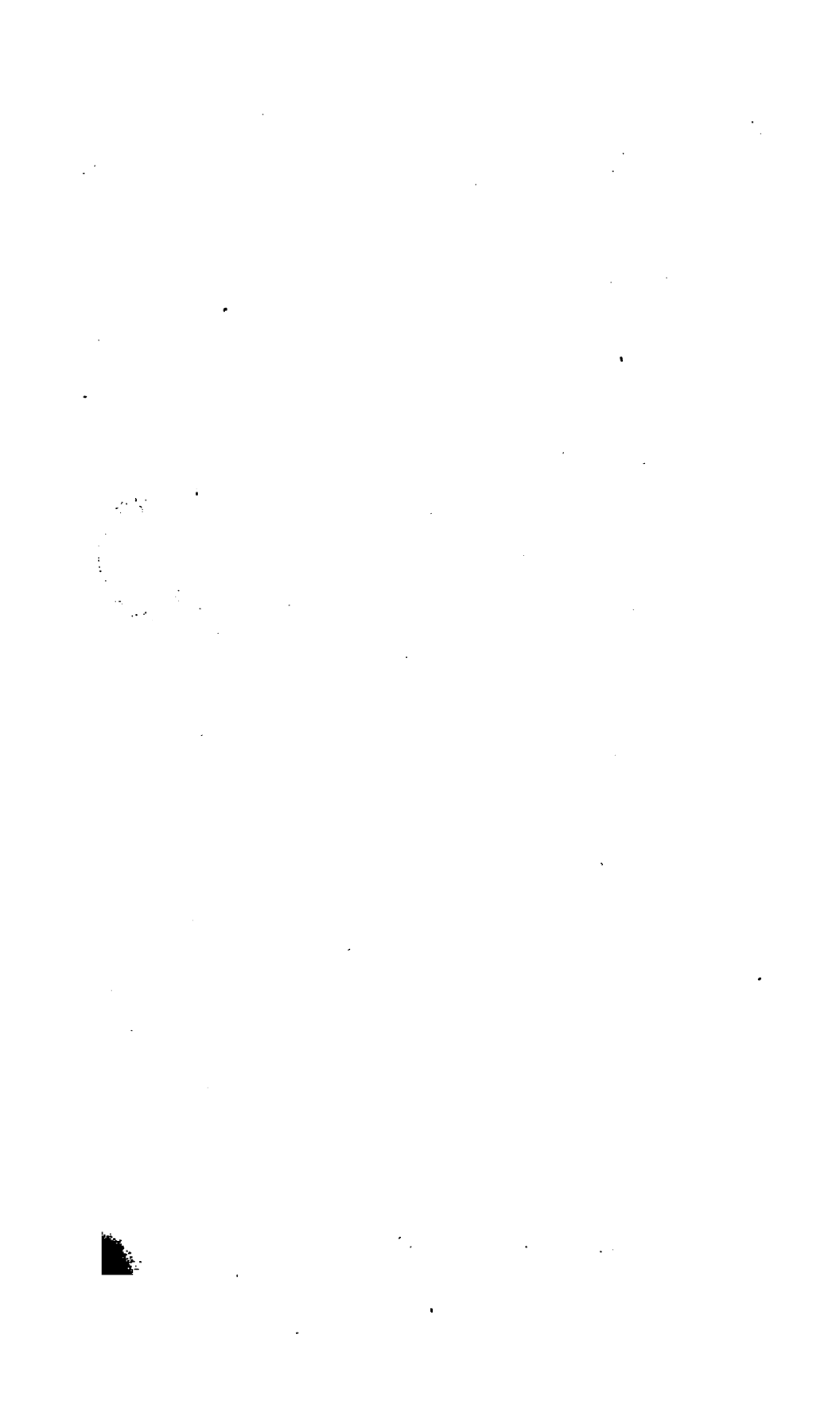

600083740S

4477

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΗΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΤΡΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ
Σ Λ Α Β Ο Ν Ο - Ρ Ω Σ Σ Ι Κ Η Σ

γλώσσης πρὸς τὴν

Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Η Ν.

Συταχθῆναι ὑπὸ

Κωνσταντίνου Προσβυτέρου
καὶ Οἰκονόμου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΔΕΚΤΙΚΟΝ Ρ-Υ.

Τομος Γ.

Ἐν ᾧ καὶ προσθήκας, καὶ παράρτημα περὶ τῆς ἐν λόγοις συγγε-
γμένων γλωσσῶν, καὶ πλῆθος λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

О П Ы Т Ъ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

Я З Ы К А

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

Пресвитеромъ и Экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

Часть II,

Содержащая въ себѣ реченія. Р-Υ.

Томъ III.

Ἐν Πετροπόλει. αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

301. e. 67.

Ὅς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῆ, εἴσται καὶ τὰ πράγματα. (Πλάτ. Κρατύλ.)

Кто знаетъ имена вещей, точно познаетъ и вещи. (Платонъ въ разговорѣ Крация.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ
Россійской Академіи.

*Ἐτυπάθη διορισμῶ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς
Ἀυτοκρατορικῆς Ῥωσικῆς Ἀκαδημίας.*

70 . 9 . 1906

P.

P, ρ (Pиm, pтѣи) = P, ρ. — $\bar{p} = \rho$ (100).
 $*\rho = \rho$ (1000000).

Pάβъ, και Ραβὰ, και ἀρχαίως, Ροβὰ, Ρόβъ,
 Ἰλλυρ. και Δαλμ. rob (δούλος, ἐργάτης, ὑ-
 πηρέτης). Ραβόπα (δουλεία, ἐργασία). Ραβό-
 πακ (δουλεύω, ἐργάζομαι, διακονῶ, ὑπη-
 ρετῶ) = Γρμ. Arbeit, (ἐργασία), arbeite (ἐρ-
 γάζομαι) ἐκ τῆ ἀρχαίου aren (arFen, arben)
 = ἄρω, ἀρόω, ἀρούω (ὄθεν ἄρσρα), λτ.
 ago, (ὄθεν arva, arvum), και ἄρφω, ἄρφων
 (ἀρούων, ἀρούας, ἄρβας, μεταθ. Ραβὰ), ἄρο-
 τος, ἄροσις (ἀρότα, ἀρφότα, ῥαφότα, Ρα-
 βόπα). τὸ δὲ ἄρω (και ὄρω, ἔρω) συγγενές
 τὸ ἔρα (γῆ) = Γρμ. Erde (μετὰ παρένθεσ.
 τῆ d, ἀρχαιότερον, ertha, airtha), ὄθεν και
 λτ. terra (μετὰ προσθέσ. τῆ πνευματισμῶ τ).
 οὔτω και τὸ ποιῶ, παρὰ τὸ πόω, πόη,
 ποία. (βλ. Ρείμ. λ. πάω, ποιέω, ἄρω).
 Πάλιν ἐκ τῆ ἄρω, ἔρω, γίνεται τὸ ἔργω, και
 γ = δ, ἔρδω (= Γρμ. werken, wirken, και
 werden = Fέρδεν, Fέργεν), ἐργάω, ἐργάζω,
 -ζομαι, ἐργάτης, ἐργός (ὄθεν ὑεργός), ἐργα-
 ч. III.

σία [Σ. ἐργασία και ἀργασία, ἀργάτης, ἀργάζω (ἐπὶ τῷ δέφω), και ὀργόνω = ἀρόω, κτλ. α = ε, και ο]. τὸ δὲ ἔργω, ἔρδω ἐκ μεταθέσ· γίνεται ῥέδω, ῥέζω, ῥέκτης = ἔρδης, ὄθεν γέρδης· και ὀρδός, ὄθεν ἔορδός. ἔσι δὲ και γ = β (ὡς, βλήχων, γλήχων· βάνα, γάνα, γυνή· πρέσβυς, πρέσβυς· γέντερ, λτ. venter)· ὄθεν ἄν εἴη μάλλον τὸ Ράβψ, Ρόβψ (ρεβός = ῥεγός, ὡς ῥογεύς) = ἔργός· ἢ (ῥοβός = ὀρβός· β = δ) ὀρδός· και Ραβόψα (ῥαβατία = ἀρβατία) = ἐργασία, -τεία. Ραβόψαω (ραβατέω, ἀρβατέω, ἔρβατέω) ἐργατέω, ἐργατεύω Σ. ἀργατεύω, κτλ. Ἐκ τῷ ἔρα, ἐράω, ἐρέω, ἐρέθω, ἐρείθω, και τὸ ἔριδος (γεωργός, ἐργάτης, κτλ.), βλ. Πείμερ. [Σημείωσαι δὲ και τὴν μετάληψιν τῷ ἐργάτης, ἐργάζομαι, και ἀντὶ τῷ δέλος και δαλεύω, καθὰ και ἡ Σ. καλεῖ δέλον και τὸν διάκονον, ὑπηρέτην, και δαλεύω τὸ ὑπεργῶ και διακονῶ, καθὰ τὸ θήτης και θητεύω· και τὸ δαλεύω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔσιν ὅτε = διακονῶ, ὑπείκω· ὡς, πάντα δαλεύει τῷ πλάτῳ· και, τῷ καιρῷ, τῇ ἀνάγκῃ δαλεύειν, = λτ. servio, inservio· ὄθεν και τὸ Γλ. servir = δαλεύειν, και διακονεῖν, και εὐχρησεῖν, κτλ.]. Ροβῆ, Ροβένοκψ (παιδίον, παιδάριον, ὡς και τὸ παῖς τ' ἀνάπαλιν = ὑπηρέτης. οὕτω και τὸ λτ. puer, ἀρχ. por), ὄθεν, πληθ. Ροβάψα (παιδία· 2, ζυατιῶται. ὡς και τὸ παῖδες, και

Σ. παιδιὰ καὶ παλληκάρια (ροβάται, ρεβάται, ἐρβάται = ἐργάται). Ἐξὶ καὶ ῥωβίδας Λακων. = παῖς (ἑνὸς ἔτους), ἀλλ' ἐκ οἴμαι τῆτο συγγενές Ροβᾶ, Ροβᾶμα.

Равный, Равень, καὶ Рóвень (δμαλός, λείος, ἴσος). Равно, Рóвно (δμαλός, ἴσως, ἐπίσης, ἀδιάφορον). Равнiю, καὶ Ровнiю (δμαλόω, ἐξισόω, ἐξισάζω· ὡς ἐκ τῆ Ρавiю, Раву) = δμαρός, δμάρω· μ=β, ὄβαρός, ὄβρος, ὄβάρω, ἀβάρω, ὄβρω, ὄβρέω, μεταθ. (ῥόβω, ῥοβέω, Рову, Ровiю, ῥοβός, Рóвень, καὶ Рáвень, ῥαβός, ῥαβινός, ῥαβέω, Равiю, Равнiю)· ἐκ τῆ δμῆ, ἄμα, δμαρός, καὶ ἀμαρός, καὶ ἀμαλός· ὅθεν δμάρω, ἀμάρω, καὶ δμάλω, δμαλόω, δμαλύνω· καὶ β = μ, ὄβάρω, ὅθεν δμβρω. ,, δμβρεῖν = ἀκολουθεῖν· καὶ ἀμαρεῖν, ἀμορβεύειν, ὄμορβεῖν ('Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρεῖμ. δμᾶ, κτλ.). [οὐ γὰρ, οἴμαι, τὸ Рáвень συγγενές τῆ ἄρω, ἀρμός, ἀρμόζω· οὐδὲ τῆ ῥόω, ῥέω, ῥόος].

Ради = χάριν (ἐπιρρήματικῶς). ,, ποгò ради = τέττε χάριν. βλ. Рáдъ.

Рáдъ (χαρίεις, εὐφρόσυνος). Рáдую (εὐφραίνω, χαροποιῶ). Рáдуюся (χαίρω). Рáдоспъ (χαρὰ) = λτ. gratus, gratia, gratulo = χαρτός, χαριτία, χαριτόω (τὰ δὲ, χάρις καὶ χαρὰ συγγενῆ τε καὶ ἀδελφὰ καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὴν σημασίαν)· ὡς τοίνυν τὸ χαρτός = gratus (μεταθ. χαρτός), κτλ. οὕτω, καὶ κατ' ἐμπειρίαν

τῆ χ, = Радъ (ῥατός· κατὰ τὰ, ῥαῦς, 'Ραι-
κός = γραῦς, Γραικός, κτλ. ἀποβολῇ τῆ γ.
'Ισχυοὶ δὲ καὶ παρὰ Σέρβοις ἢ τῆ χ ἀπο-
βολῇ ἐπὶ τοσῆτον, ὡς παντάπασιν αὐτὰς
ἤδη τὸ σοιχεῖον ἀγνοεῖν· τὸ δὲ δ ἐν τῷ
Радъ, = τ ἐν τῷ χαρτός· καὶ γὰρ καὶ τὸ
[χάρις] χάριτος, ἀντιχάριδος ὡς, θέμις θέ-
μιδος, καὶ -τος, κτλ.), χαριτώ (χαράτω,
ῥατόω, Радую). χαριτότης, χαρτότης, (χα-
τότης, Радоспъ) κτλ. Θέμα τῆ τε χάρις καὶ
χαρὰ τὸ χάρω, ἔθεν καὶ τὸ χαίρω· ἐκ δὲ
τῆ χάρω τό, τε χαράω, χαράσσω, καὶ ἐκ με-
ταθέσεως τὸ χράω, χραύω, χράζω, χράδω·
καὶ ἐμφαίνει ἄρα ἢ τοῦ χαίρειν ἰδέα τῇ μὲν
προσώπῃ διάχυσιν, τῇ δὲ καὶ χραῦσιν, ἦτοι
δράξιν, καὶ ἀπόλαυσιν ὡς καὶ τὸ ἀπολαύω
= λαύω, λάβω = κάπω, capio, cupio· καὶ
πάλιν ἐκ τῆ χράω τό, τε χρηζώ, καὶ τὸ
χράομαι, χρωμαι, κέχρημαι, χρησός. [ἕτερον
δὲ τὸ Ἀραβ. radi, razhi = εὐχάριστος· καὶ
Σασκρ. rati].

Радѣю (μέλει μοι, κήδομαι, φροντίζω). Радѣ-
ние (μέλημα, φροντίς). = ῥάδω, -δέω = Φρά-
δω, Φραδέω = φράδω, φράζω = φράζομαι.
ἀνάφερε εἰς τὰ Ражѣ, Ражѣ, Рещѣ.

Раждāju, καὶ Рождāju, Рожѣ (γεννῶ). Рождѣние
(γέννησις). Рóждіе (κλήματα, βλ. Рóзга). Рóдъ
(γένος, φυλὴ, γενεά). На-рóдъ (γένος, ἔθνος,
ἄλλος). τὸ θέμα Род, рад, (Радѣ, Родѣ,

Рожу, α και ο = ε) = ῥέδω, ῥέζω, ῥέσδω.
 [= ἔρδω, Γερμ. werde = ἔργω, ἐργάω, ἐρ-
 γάζω, -ζομαι = ποιῶ και τὸ ποιῶ = φύω,
 γείνω, γεννῶ, ὡς, παιδα ποιεῖν, ποιείσθαι,
 παιδοποιεῖν και, τὴν χώραν ποιεῖν κριθάς,
 κτλ. και τὸ τίκτω δέ = τέκω = τεύχω, ὅθεν
 τέχνη και τέκνον βλ. Чиню. και τὸ Σ.
 κάμνω = ποιῶ, πράττω, και γεννῶ καθὰ και
 τὸ γεννῶ = γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ.
 geno, gigno, κτλ. "Ἐτερον δέ μοι δοκεῖ τῆ
 Рожу, τὸ ῥίζώω, ῥίζα, παρὰ τὸ ῥίω = ῥέω,
 ῥύω (ὅθεν και Φρίζα, βρίζα, και βρύζα =
 Γερμ. (Wurz) Wurzel, παρ' ὃ και τὸ ὄρυζα =
 Γερμ. Reiss). τὸ δὲ ῥάδιξ (ῥάδις, ῥάδος),
 λτ. radix, Ἴτ. radice (ὅθεν και Γερμ. Radices),
 και, ῥάδαμος, -μνος, ῥόδαμνος, ὀρόδαμνος,
 συγκοπ. ῥάμνος (= rhamnus, Рáμнь), και ῥα-
 даμεί = βλαζάνει ('Ησύχ.), τὰ πάντα παρὰ τὸ
 ῥάζω, ῥάσσω. 'Ρεῖμερ.]. βλ. Рóзга και Распý.
 Рáжій, Рáжъ, ῥωσός (ῥωσδός) = εὔρωσος, ἐρ-
 ῥωμένος. [ῥάζω, ῥάω, ῥάμη, ῥάμος, ῥά-
 μορ, και μ = β, λτ. robur (ὡς, φάμα, fa-
 bula), robustus, κτλ. τὸ δὲ Ἄραβ. rasaa =
 σεῖρός, διαρκής]. φαίνεται συγγεν. Ραжу, ὡς
 τὸ ῥάζω (ῥάσσω, ῥάω), συγγεν. ῥάζω,
 ῥάσσω.
 Ραжу, ῥάζω, ῥάσσω, ἀράσσω (τύπτω σφοδρῶς).
 За - ражію, ζα - ῥάζω (ζα = δια), διαῤῥάσσω
 (διαφθείρω, μολύνω). κτλ. — 2, = ῥάζω,

Ρράζω (φράζω), ράσσω, ρήσσω. (ἄχρηστον, εἰ μὴ ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον Выражаю = ἐκφράζω, ἐρμηνεύω, κτλ.). βλ. Рещу, Реку.

Ράзвѣ (χωρίς, εἰ μὴ. 2, μῶν, μῆ) = Ράз-вѣ = ράξ-φι (ὡς βίηφι. κτλ.). βλ. τὸ ἐφεξῆς Ράз-Ράз-, καὶ Ράс- (ἐν συνθέσει, πρόθεσις = διὰ) = ράξ, ράξις, ρήξις, (ἐκ τῆ Ρажу = ράζω. διὰ τὴν σημασίαν τῆς διαιρέσεως καὶ διαχωρίσεως, ἣτις ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ διὰ = δίχα, δις, λτ. dis-di- κτλ. βλ. Ράс-, Длѣ, Сквѣзъ, Крѣмѣ.

Ράзъ, ῥωσικ = Σλαβ. Крѣпъ (ἄπαξ. Σ. μίαν - φοράν), ράξ, ράξις, ράζω, Ρажу· ὡς τὸ Крѣпъ ἐκ τῆ χράζω, χαράζω. βλ. Крѣпъ.

Ράѣ (παράδεισος). ἡ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ἴσως Ἀραβικὴ ὡς καὶ τὸ παράδεισος, Περσικόν· εἰ μῆγε ἀπ' ἀρχαίης θέματος Ράю = ράω (ὄθεν ράγω, ράζω, Ρажу. κτλ.) = ράχος, ρήχος (φραγμός). ὡς καὶ τὸ ὄρχος, ὄρχατος, ἔρχατος (ἔργω, εἶργω)· καὶ τὸ χόρτος, λτ. hortus. βλ. Γράдъ.

Ράка (λίραξ), καὶ Σλαβ. Ράкы (ράκα) = ραγά, ραγή, ρωγή, ρωγμός· ἢ καὶ (ράκα) = λάκα, λάκκα, λάκκος [ρ = λ. ὡς, ἀρφός, ἀλφός· καὶ λ = ρ· ὡς, λάκος = ράκος· Κρητες· ὄθεν καὶ λάκω = ράγω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ λίραξ, λίρναξ]. ἔ γάρ (ράκα, ράκη) = ρακάς, ράκισ. Ράка = tumba (Λοβρόβ.). βλ. τὰ τῆ ράγω, ράζω

σεγγενῆ Ρεκὺ (ΡῆχΨ, ὄθεν ΟρῆχΨ. βλ. τὴν λέξιν), ΡακΨ, Ρῆχϋ, κτλ.

ΡάκΨ [καρκῖνος, καὶ κάραβος = Γερμ. Krabbe (Krebs) Krebs] ῥάκος, ῥάχος (ὄθεν ῥάκτελος=τραχὺς, οἷα τὰ ὄσρακόδεσμα· καθὰ καὶ Ράκοβινα = κόγχη, ὄσρειον). Ἐκ τῆ ῥάκος (ῥάχος) μετὰ τῆ πνευματισμῆ κ, κράκος, μεταθ. κάρκος, φαίνεται τὸ (κάρκις) καρκῖνος (καὶ τὸ τραχὺς = τραχὺς, ῥαχὺς, ῥάχος, μετὰ τῆ πνευματισμοῦ τ. βλ. Ῥείμερ.). ἢ καὶ ῥάκος, ΡάκΨ, ἐκ τῆ κράκος, κάρκος, (ὡς ῥαῦς=γραῦς. κτλ.). τὸ ὑποκορισ. ΡακέκΨ, -чка Βοεμ. rakka. Ἐκ τέτου φαίνεται τὸ τῆς συνήθ. (παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῶν Θετταλῶν) ῥάτζικας, καὶ ἄράτζικας=σκορπίος (ὡς μικρῆ καράβε ὄμοιος). εἰμὴ τέτο γε παρέφθαρται ἐκ τῆ ῥάξ, ῥαχὺς, ἢ καὶ ῥώξ (συνήθ. ῥώγα), εἶδος φαλαγγίου. [τὸ δὲ λτ. cancer, καρκῖνος, συγγεν. γάγγρος, γόγγρος, καὶ κόγγρος, conger· βλ. Ῥείμ. λ. γόγγρος].

Ράμο (ᾠμος) ἄριδος, (μεταθ. ῥαμός), λτ. armus. πῶβλ. Γερμ. Arm (βραχίων).

Ράλο, βλ. Οράλο, Ορῶ.

Ράνα (πληγὴ, τραῦμα, ἔλκος). Ράνϋ (τιτρώσκω) ῥά(ν)ω, (ῥάνα), ἐκ τῆ ῥάω, ῥαίω, ὄθεν ῥάγω, ῥάσσω, Ρῆχϋ, ῥήσσω, ῥήξις, ῥαγὴ, Γερμ. reißen, rasseln, ritzen, Ritz, Riss, καὶ Περσ. ris (πληγὴ), rize (διεῤῥωγὸς), Ἀραβ. räz,

gaza, κτλ. συγγεν. Ρόιο, Ρόιο, (ράω, ράσσω = ρύσσω, δρύσσω). βλ. και Ράση.

Ράνο (πρωϊ, πρωϊμον). Ράννιη (πρωϊνός, και ο πρωϊμος) συγγενές ράνω (οϊον ρώνος, ω = ο = α· ως εκ τῆ ράω, ράμη, ράμος), ρωννύω. εκ τῆ ράω, ρόω (ως εκ του ἔρω ὀρθρος, ο καιρός καθ' ὃν ὀρθοῦνται οἱ κοιμώμενοι, και ρώννυνται, ρώνονται ἐπὶ τὰ ἔργα. τὸ Σινσρκ. ranga=ταχέως). βλ. Ρίνυση και Ρβίω. Τὸ θέμα ράω, =ρέω, ρόω. εἴη δ' ἂν και εκ τῆ ὄρω, λτ. origo, -or, Oriens (ἀνατολή), ὄθεν ὄρθριος, ὄρθρος, ὄρινω, ὄρνύω (μεταθ. ῥονύω, ῥόνος, οϊον ἄρινος· ως τὸ ὄρις, ὄρειον, εκ τῆ ὄρω). τὸ δὲ Γρμ. früh, εκ τῆς für, vor=λτ. pro=πρὸ, πρὸς, πρῶ, πρωϊ. τὸ θέμα, πρῶ, πέρω, πέραν (ὄθεν και πρᾶν=πρῶν, πρῶην, Γρμ. vorhin). εκ τῆ πρωϊ, πρωϊνός, -νόν, πρῶνόν, και τὸ Σ. πρῶνόν ἀλλὰ τὸ Ράνο εκ ἂν εἴη = πρῶνόν κατ' ἔκπτωσ. τῆ π.

Растѣ, και Росцѣ (φύομαι, αὔξω). Растѣніе (αὔξη, φυτὸν). Рáспѣ, Рóспѣ (φυτὴ, μέγεθος, ἀνάστημα και Ῥωσικ.=τόκος δανείου, ως και Росповѣй, τόκιμον, δάνειον ἐπὶ τόκῳ), βλ. τὰ συγγενή, Раждáю, Рождáю, Рождѣ (τὰ γεγεννημένα αὔξουσιν). ἢ (εἴγε τῆ Раждáю διάφορον τὸ Росцѣ) = ῥωσέω, ρωσός, ρῶσις, εκ τῆ ράω, ρόω. [Τὰ θέματα ρα, ρε, ρο, ρω, ρυ, ρι, διαφόρως τροπολογέμενα εκφράζουσιν ἐν γλώσσαις πολλαῖς ῥοήν, κίνησιν, ὀρ-

μῆν, αὔξησιν, ἀνάδοσιν. οὕτω καὶ τὸ βλάση, βλάσω ἐκ τῆ βλάσδω, βλάζω, φλάζω, βλύζω, φλύζω· διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς ἐκφύσεως, καὶ τὸ μαλακὸν τῶν φνομένων. βλ. Ρεῖμ. λ. βλάζω]. τὸ ῥόω, ἐξέλαβόν τινες ὡς ἐκ μεταθέσ. τοῦ ῥρω (ὡς καὶ ἔρω=ῥέω), ὅθεν καὶ τὰ ῥρω, ῥρμενος, ῥρσός (ῥοσός, ῥοστός, Ρόспъ καὶ ῥρω, μεταθέσ. ῥόσω, ζώσσω, ῥώσδω, Роспъ).

Рас-, ἐν συνθέσ. = Ράз- (ζ=σ. βλ. Ράз· Βοεμ. καὶ Πολ. roz, ὅθεν καὶ Ῥωσσ. Рос-, ὡς, Роспъска=ἔγγραφον, κτλ.), οἶον, Распинапъ, Распнъ=Разпнъ. οὕτω καὶ Раскóльникъ (κακόδοξος, αἰρετικὸς, ὅθεν καὶ οἱ ἐν Ρωσσίᾳ γνωστοὶ Ῥασκόλνικοι αἰρετικοί), ἐκ τῆ Расколъ (= ῥάξ- κάλω, σκάλω, σχάλω, σχάω, = σχίζω, ὅθεν Раскóльник = σχισματικὸς). κτλ.

Рáпъ (μάχη, πόλεμος). Рáпую, -юся (μάχομαι, πολεμῶ) ῥάπτω = ῥάσσω, ῥάξις (καὶ ῥάω, ῥαίω, ῥατός, ὅθεν ἄρρατος), ῥαίσης, ῥάκτης, Рáпай, Рáпникъ (πολεμιστής). ἐκ τῆ ῥάγω, ῥάω, ῥαίω (βλ. Ράзъ). οἱ φθόγγοι, ῥάξ, ῥάσ, ῥάγ, ῥάγ, ῥόξ, κτλ. ἐκφράζουσι κρότον, καὶ μάλιца ῥήξεως καὶ θραύσεως ἐν γλώσσαις πολλαῖς. βλ. Рáна, καὶ Ρόю.

Рачъ (φροντίζω). Раціпөлъ (φροντιστής, ἐραστής) ῥάζω (ὅθεν, καὶ Ἐράζω, φράζω, φράζομαι), ῥάσκω, ῥήσκω, ῥέω (=λέγω, ἀλέγω,

λόγον ἔχω, λόγον ποιῆσαι, rationem habeo alicujus· ὅθεν καὶ PдѢю (ράδέω=φράδω, φραδέω=φράζομαι). βλ. καὶ τὰ συγγενῆ Pакъ, Pециъ, κτλ.

Pβγ (ἔλκω, σπαράσσω, ἀποσπῶ) ῥύω (υ=β), ἐρύω, ῥύσσω, ὀρύσσω, Γρμ. reissen· Pβέпъ (ἀμύσσει, σπαράσσει. ἐπὶ ὀδύνης). 2, Pβέпъ (ἐμεῖ, ἐκ τῆ Pβγ) ῥύω, ὅθεν ῥύγω, ἐρύγω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω, λτ. erugo, ructo, eructo, Γλ. roter, Γρμ. rülpsen, κτλ. ἀπαρέμφ. Pβαпи, ὡς ἐκ τῆ Pεβάю, Pβάю, οὕτω καὶ ἐράω (ἐξ-εράω)=ἐρύω, ῥάω, ῥύω, ῥFάω, ῥυFέω.

Pβγ (ἐμέω). βλ. τὸ ἄνω Pβγ. [τὸ ῥύω θέμα τοῦ ἐρύω, ῥύσσω, ὀρύσσω, καὶ τῆ ῥύγω, ἐρύγω]. συγγεν. Pεβγ. ὀνομαστοῦται. βλ. Pόю.

PдѢю, -юсь (ἐρυθαινω, ἐρυθριῶ) ῥυδέω=ῥυ-θέω, ῥύθω (καὶ θ=δ· ῥύδω, ὅθεν ῥόδον· υ=ο αἰολικ., οἷον ῥύδον)· ἐκ τῆ ῥύθω, ἐρύθω, ἐρεύθω, ἐρυθός (ῥυθός, θ=φ, ῥυ-φός, λτ. rufus· καὶ ἐρυθρός, ῥυθρός, θ=φ=β, rubrus, rubeus (ὡς, liber=ε-λεύθερος, οἷον ἐ-λύφερος), ἐρύθριβος, καὶ θ=σ, ἐρύσιβος, λτ. russeus, russus, ῥέσιος, ῥέσσαιος (ὡς, ῥόδον, ῥόδη, rosa· roseus, ῥόδεος), rutilus, Ἴτ. rosso, Γλ. rousse, rouge· καὶ υ=ο (ὡς ῥύθω, ῥόδον), Γρμ. roth, Κτσξ. rood, Ἴσλ. rauder, Σβ. rōd, Ἀγγλ. red,

· *Ολλ.* ros, κτλ. *πρόβλ. και Περσ.* ruijsen, *Σνσκρ.* rohitoh, rohida. *βλ. και τὸ συγγεν.* Ρῆα.
Ρεβρό (πλευρόν), *Βενδ.* rebrù, π-ρευρόν, (ρ = λ· ὡς, ἄλγος, ἄργος, ἀργαλέος· ῥάκος, λάκος· και ἀποβολῆ, τῆ π· ὡς, πόλγος, ὄχλος. *βλ. και* Ράνο). Οὐ γὰρ, οἶμαι *συγγ. τῆ Γρμ.* Ribbe, *Ἀγγλ.* rib, *Κτοξ.* gibbe, ἐδὲ τῆτο *συγγεν. τῆ* ρεβόν, ραιβόν (ῥέβω, ῥέπω, ῥοπή, ῥόπτρον).
Ρεβένη, τὸ *Σ.* ῥαβέντι, *Ἴτ.* rabarbaro, *Γλ.* rhabarbe, *Γρμ.* Rhabarber (και *Περσ.* lavabac), *λτ.* rheum barbarum = ῥέον, ῥῆον (ρῆγον, ῥέγον, *Ρεβένη*, και ῥᾶγον, ῥάγοντος, *Σ.* ῥαβέντι)· και, ῥᾶ βάρβαρον, *ποντικόν*, Rha ponticum. [ἡ ὀνομασία τῆ φυτοῦ συμπίπτει μετὰ τῆς τοῦ ποταμοῦ ῥᾶ (παρ' ὃν φύεται, φύεται δὲ και ἀλλαχῆ τῆς Ἀσίας), ὁ δὲ ῥᾶ, ῥωσ. Βόλγας (βλ. *Σαλμάσ.* Exc. *Plin.* p. 590). Τὸν μέντοι ῥᾶ και ῥᾶς ἔγραψεν ὁ Ἀγαθόνικος. Ἐστὶ δὲ και *Русса*, ἄλλας ῥωσσίας ποταμός (ὅθεν τινὲς ἐτυμολογοῦσι τὸ ἐθνικὸν ῥᾶσσοσ. βλ. *Πρόλογ.* τῆ Α τόμῃ). Παράβαλε πρὸς τὸν ῥᾶ, τὸν ῥῆνον, και ῥῆσον, και ῥῆβαν, ἢ ῥῆβαῖον και ῥῆβανόν (*Βιδυνίας* ποταμὸν), και ῥάβαν, και ἄλλα ταυτόφωνα ποταμῶν ὀνόματα, *συγγενῆ τῆ ῥόος*, ῥύαξ, Ρῆκᾶ (ῥίος, ρίνος), ῥοῦς, ῥέω, ῥάω, ῥίω, ῥίνω· ὡς και ἐκ τῆ ῥάω, ῥαίω, ῥρωίω, ὁ Ἐφρώτας, Εὐρώτας (βλ. και *Рунò*, Ρῆκᾶ), και *Μαρδουῖνοι* δὲ (*Φιννικὸν ἔθνος*), Rhaow

λέγουσι τὸν Ῥᾶ, σημαίνει δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ λέξις καὶ ἕδωρ ὑέτιον (βλ. Asia polyglot.). Τὸ δὲ Σλαβονικ. Βόλγα, Βόλγας φαίνεται ἐκ τοῦ Βλάϊο (κατὰ τὸ Волгà) = φλάω, φλύω, βλύω, λτ. fluo, φλόος, βλόος (μεταθ. βόλφος, θηλυκῶς, Βόλγα· ὡς καὶ Мздà, ἦ, =μισθός· βλ. καὶ Невà), κατὰ τὸ fluvius, flumen. ἢ πιθανώτερ. (Βλάϊο=βάλω, γᾶλω, σάλω, ἄλαξ, ἄλος ἄλς, ἄλός, καὶ σάλαξ, σάλαγος, σάλος), Φάλαξ (βόλαξ, βόλαγος, α = ο. βλ. Βλάϊο). ἢ γῆν παρὰ τὸ Влекῦ (φέλω)· ὡς καὶ τὸ Волóкъ = Φολκός (ἕθεν φολκός, κ = γ, Φολγός) = ὄλκός, κατὰ τὰ ,, ὄλκός ὕδατος, ρῆ, ποταμῶ, κτλ. τὸ δὲ ὄλκός, = καὶ λτ. sulcus (βλ. Влекῦ)· ὡς καὶ τὸ Φιννικ. volgi, Οὐγκρ. volgy = κοιλιάς, ἕθεν τινὲς παράγειν ἐθέλωσι τὸ Βόλγα (βλ. Maltebrun, Geogr. tom. 6, σελ. 430). Ὁ δὲ Γεωργίς (Georgi, descript. dela Russie) βέλεται Σαρματικὸν εἶναι τῆνομα, καὶ φησι σημαίνειν τὸ μέγα. "Ὅπως μὲν ἔν, καὶ ὁπόθεν ἔχοντες τὰς ἀποδείξεις, διαγιγνώσκουσι τὰς Σαρματικὰς λέξεις οἱ περὶ τὸν Γεωργίην σοφοί, αὐτοὶ ἂν εἰδείεν· ἔμοι γέ τοι δοκῶσι τὸ Σλαβονικὸν Βελίκ (μέγας) Σαρματικὸν εἶναι ὑπολαβόντες, τέτῳ τὸν Βόλγαν συγγέειν· καθὰ καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν Ῥᾶ τῷ Ἀράξῃ συνέμιξαν. Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχη τὸ ἔτυμον τῆ ὀνόματος, οἱ παρὰ τὸν Βόλγαν πάλαι ποτ' οἰκήσαντες Βύλγαροι (Βολ-

γάροι, Болгарь) παρὰ τέτον ἰοίκασι καὶ παρωνομάσθαι. Ἔθνος δὲ τέτο, κατὰ τὴν πολλὴν γνώμην, Φιννικόν, ὃ τοῖς Σλάβοισιν ἀναμιχθὲν τὴν μὲν προσηγορίαν, καὶ ἀποικισθὲν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Βελγαρίαν, διέσωσε· τὴν δὲ γλῶσσαν ἔσχε τε καὶ νῦν ἔχει Σλαβονικὴν διὸ καὶ τοῖς Σλαβονικοῖς ἔθνεσι δικαίως συγκαταλέγεται. Οὐ γὰρ δήπερ τὸ Βούλγαρος παρὰ τὸ Βόλκβ. Ἔστι δὲ παρὰ τὸ Βόλκβ, ὃ Βόλκωβ ποταμὸς ἐξ Ἰλμίνης εἰς Λάδογαν ἐκδιδῆς (βλ. Ильмень), μαντικός τις ἴσως τὸ πάλαι πιευνόμενος εἶναι. εἰ μὴ γε ἔτος παρὰ τὸ Βόλκβ, ὃ λύκος, οἶον Λυκαῖος, Λυκῶος· ὡς καὶ Λύκος, Ἀσίας ποταμὸς. βλ. Βόλκβ καὶ Βόλκβ].

Ревнѹ (ζηλῶ, ὡς ἐκ τῆ Ρевнѹ, Révy) ῥέφω, ἀντὶ ῥάφω, ῥάγω, ῥάζω, ὄθεν βράζω (ὡς, ζέω, ζήλος), Κτσξ. reve, Ἀγγλ. rave, Γλ. rival, rivaliser. [καὶ τὸ λτ. rabio, rabo = ῥάφω, (ῥάβω) ῥάζω, Γλ. rage, (rager) enrager, κτλ. ἄς ἐκ τῆ φάω, φάζω, fabula· τάω, τάζω, tabula]. ὀνοματοποιῖται ἤχων, ἄς τὸ βράζω, -ζω. βλ. Ρόω.

Ревѹ (ἄρύομαι, βρύχομαι, μυκῶμαι.) ῥύφω, (ῥύω, ῥέω, ῥάω τύποι συγγενεῖς), = ῥύγω, (ῥύκω, βρύκω, -ζω, -χομαι), ἐρύγω, καὶ ὠρύγω, ὠρύγω, ὠρίω, -ομαι. Πολ. rusze, Κρτ. ruscati, Δαλμ. rexati, λτ. rugio (rugo), Ἴτ. rugire, Γλ. rugir (καὶ Γρμ. rufen, φωνεῖν =

ρύβειν = ρύγειν = ρύφειν), Ἰνδ. rawa, Ἀραβ. rafan, κτλ. Рѣвъ, ῥυγή, ὄρυγή. [τὸ δὲ Βοεμ. rew (ἀμπέλου κλήμα) = Γερμ. Wein-rebe, συγγενές ἴσως τοῦ ῥάπισ, ῥάβος (ῥέβος), ῥάβδος]. βλ. τὸ συγγεν. Ρβϋ.

Рѣй (περαία λτ. antenna) ῥίον, ῥίος (ἐξοχή). Речѹ, βλ. Речѹ.

Ремѣнь (ἰμάς, λῶρος), Βοεμ. remen, Πολ. rzemie, Γερμ. Riemen, Σβ. rem, Φιλλανδικ. riomo = ῥῦμα, ῥυτήρ.

Рѣмь (ἔρις, ἐρίθεια). Рѣмю, -пюся (ἐρίζω, ἀμιλλῶμαι, προθυμέμαι), ῥίθος, ῥίθεια (ἀντὶ ἐρίθεια), ῥιθέω, ῥιθώ, ῥίδω = ῥίζω (ἐρίζω). „ εἰσαντες, φιλονεικήσαντες· ἐπιῥήσαι, φιλοπονῆσαι (Ἠσύχ.). ἐκ τῆ ῥίζω καὶ τὸ λτ. rixο, rixagi, rixa. (ἐκ τῆ ῥίζω, ῥίδω, μετὰ τῆ προσθέτου ε, καὶ τὸ ἐρίζω, ἐρίδω, ἐρείδω, ἐρέδω, κτλ. βλ. Ρεΐμερ).

Решето [κρησέρα, κρασέα (παρὰ Πελοπον. νῦν κρησάρα), διαττος, κυρίως δὲ τὸ κόσκινον] ἐκ = ῥίςρον = λίςρον· ἀλλ' = ῥάχετον (χ = ш), ὡς, ῥάκετρον, ῥαισόν, ἐκ τῆ ῥάζω, ῥάσσω, βράσσω (τινάσσω), καὶ ῥαίσσω, Рѣшѹ, Рѣю, (βλ. τὸ συγγ. Ррѣхотъ). ἐκ δὲ τοῦ ῥύζω, ῥύδω, τὸ λτ. ruderarium, Ἀγγλ. riddle, κτλ. καὶ τὸ λακωνικ. ῥίδδω (ῥίζω, ῥισδω) = σκυβαλίζω (Ἠσύχ.). τὸ δὲ διαττος ἐκ τῆ διαττάω = διὰ-τάω = σάω (ὡς καὶ τηλία = σηλία), = σήθω, ὕθεν καὶ Σ. σήτα, οἶον σήθα (θ = φ = b, Γερμ. siebe,

Sieb), βλ. Σάπο. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ σήτα ἐκ τῆ λατινικοῦ seta (=χαίτη, θρίξ), ὡς ἐκ τριχῶν πεποιημένη, διὸ καὶ παρὰ τοῖς Χίοις λέγεται τριχία (τριχιά· ὡς, τριχίας, τριχυφος). τὸ δ' αὖ κόσκινον παρ' αὐτοῖς, ἀλευρικὸν = ἀλευρότησις, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει) ἢ κρησσέρα, ἢ σήτα, λέγεται σιλίγνη, καὶ σιλινγίζω (τὸ παρ' ἄλλοις ση-τιζω, κρησαρίζω, κοσκινίζω), παρὰ τὸ σιλ-γνις, λτ. siligo (ἢ σεμίδαλις).

Резү, Рєкү, (Рѣкү, ὅθεν Рѣх) ἐκ τῆ ἀρρήτου Рѣю=ρέω (ἔρω, ἐρέω, εἶρηκα, ἔρρηκα), ῥήκω, ῥήσκω (ῥήξω) ῥησκόμενοι, λεγόμενοι (Ήσυχ.). ἄορις. Речѣ, καὶ (Рѣль) Рѣхъ, Рѣкъ, ῥέξεν, ῥέ-κεν = ῥήσκεν, ῥήκεν, ἔρηκεν, εἶρηκεν. προ-σακτ. Рєпѣ, ἀρχ. Рчѣ, συγκοп. ἐκ τῆ Рєпѣ ῥέσκε (ε=ει, ѣ)=ῥήσκε, κτλ. Βοεμ. rjčám (ῥήκαμι), řeč, ῥήσις, καὶ. Κροτ. rechi (retschi), Ῥωσσ. Рѣчь, κτλ. Ἐκ τῆ ῥέω, μεταθ. ἔρω (ἔρω), καὶ τὸ λт. oro, oratio, orator καὶ ῥώω, ῥώγω (ἔρρωγα) = λт. rogo· καὶ ῥάω, ῥάσσω, ῥάζω, Ражү, Рачү (ὅθεν φράζω, φρά-σδω, φράδω), ῥάδω (βλ. Радѣю) = Γρμ. re-den, Σβκ. reda, Ὀλλ. rede, Ἰσλ. ræda, καὶ Γοτθ. razda· καὶ ῥήσσω, ῥήσις, ῥήτωρ, ῥήτορς, λт. ratus, ratio, геор (ῥέω). πρβλ. καὶ Περσ. red, Ἰνδικ. re, κтл. Прорекāju, Прорекү, Прорєчāju=προῤῥήσκω (προφητεύω). Прорόкъ (προῤῥήκων) προῤῥήτηρ (προφήτης).

Урека́ю (συμφωνῶ, συντίθημι, ὁμολογῶ),
 και, Уро́къ (φόρος, τέλος, κτλ.). Обрека́ю
 (ὑπόσχομαι, τάσσω, εὐχομαι), και Обро́къ [μι-
 σθός, φόρος πενεζῶν (βλ. Креспьянинъ), και
 ὀψώνιον ζρατιώτου], ὡς τὰ, „ ἐρέω, ἐξερέω,
 ” μισθός εἰρημένος· ” ῥήτρα (συνθήκη). ” ῥη-
 τὸν (τεταγμένον), κτλ. Рάω, ῥάζω, ῥάσσω,
 ῥήσσω, σημαίνεσι κυρίως ῥήξιν, ὅθεν και
 τὸ, ῥήξαι φωνήν. πρὸβλ. τὸ Γερμ. brechen =
 Γράγειν (ῥάζειν, ῥήσσειν), ὅθεν sprechen =
 φράζειν. ὡσε τὸ Рекъ, Рѣкъ, Рещъ = Рѣжу,
 Ражу, Рѣшу, κтл. τὸ θέμα Рѣю, ῥέω, ῥάω.
 βλ. Рόю, και Прещъ.

Ржа (ἰός, σκωρία· και Ржа̀), Βοεμ. rez, Πολ. rdza,
 Κρη. ergia, κтл. Ржавѣю (ιοῦμαι, σκωριάζω) ῥύ-
 θος (ῥύδος, ϑ=δ=ζ, οἶον ῥύζος, ῥύζα, ῥύσδα
 = ἔρυθος, ἔρευθος), ῥυσιβέω, ῥυσιβη = ἔρυ-
 σίβη, ἔρυθίβη, λт. rubigo, οἶον ῥυθίγη (βλ. τὸ
 συγγενές Рдѣю), αγγκοп. rugo, (ἐν τοῖς συνδέτ.
 aerugo = aes, rugo, κтл.), Ἴт. rubigine, Γл.
 rouille, rouillure, Γερμ. Rost, Ἀγγλ. rust.
 Ἐκ τῆ Ρжа, Ржавый, και Ржавѣлый (ιωμέ-
 νος) ῥυσιβίος (ἔρυσιβίος), ὅθεν και За-ржа-
 вѣлый (κατιωμένος ὄλος) οἶον ζα-ρυσιβίος
 (ζα-ρυσιβήλιος), παρ' ὃ πέπλασαι και τὸ τῆς
 Σ. ζορζοβήλιος (ἔσιν ἢ τῆς Θετταλίας παρὰ
 τοῖς χυδαίοις), ὁ σατανᾶς, ἅτε δὴ μελάντατος
 εἶναι πισειόμενος, και πεπαλαγμένος ἄζη,
 ὡς τὰ κατιωμένα σκεύη. βλ. Чёрпъ.

Ρζυ (χρεμετίζω) ρύζω, ρύγω, λτ. rugio, και (ρύδω) rudo (δγκῶμαι). ἀρχ. Γρ. rammem (χρεμετίζειν), Σβεκ. rama, Ἰσλ. rumia, βρο-
μεῖν ἢ ρυμεῖν = ρυβεῖν (β = μ) ρυμβεῖν,
φοιβδεῖν, ροιζεῖν. ρύζω, ρόζω, ράζω, πόρων
σημαντικὰ, ὡς Γερμ. rauhzen, rauschen, ras-
seln, rattern, κτλ. βλ. Ρόю, και Ρεῖμ. λ. ράζω.
βλ. και Ρвѹ, Ревѹ, Рыкаю, Рюмипь.

Ρίζα (ιμάτιον), Ρίζы (ιερά ἄμφια) ῥήγος,
ῥήγεα, ῥήγη (γ = ζ, ῥήζη).

Ράνυ, Σλβον. βλ. Рѣю.

Риса́ю, Ришѹ, (θέω, τρέχω), ρύσσω, -ζω (ρύ-
σδω) ρύω (= ῥέω, ῥόω, ῥάομαι, ῥάζω, ῥόζω,
ῥόθω, ῥοιθω, ῥοιζέω, ῥοθέω).

Рисѹю (σχεδιάζω, χαράσσω, ζωγραφικῶς). Γερμ.
reißen, ῥήσσειν, ῥάσσειν, ῥάζω, Ρажѹ, ὕθεν
και τὸ Γερμ. Riss = σχέδιον (ὡς, γράπω, γρά-
φω (ξύω), χαράσσω). τὸ Βενδ. riju, και rjuuczu,
(σκάπτω), Ἄγγλ. to writte, Ἰσλ. και Σβεκ.
rita (γράφειν, χαράσσειν) = ῥήσσω, ἢ ρύσσω,
δ-ρύσσω, δ-ρύττω, ἐκ τῆ ρύσσω, ρύω, ὕθεν
και Ρѣю (βλ. Ρόю), ῥυσμὸς (τύπος, σχῆμα).
βλ. Образъ.

Рόбкѣй, Рόбокъ (δειλός). Ροβѣю (δειλιῶ, τρέ-
μω), ῥαβέω, ἀραβέω, = ἀραδέω, ἀραδος,
ἄραβος (ἐκ τῆ ράζω, ῥάσσω, ῥήσσω, συγ-
γεν. ῥίσσω, ῥίγω (ὕθεν φρίσσω, φρίγω, λτ.
rigeo, frigeo). ἢ γ = β, (ροβέω) = ῥιγέω

(ὡς φλίβω = fligo· φλέβω, φλέψ = φλέγω),
 ῥίγος, ῥιγηλός.

Ρογόζβ (φλέως, πάπυρος) ὄθεν τὸ συνήθ. πα-
 ρὰ Θετταλ. ῥαγάζι = ῥαχός (ραχός, σ = ζ)
 ῥάχος· (ἐκ τῆ ῥάσσω = φράσσω. βλ. 'Ρεϊμ.)
 ,, ῥαχοί, ζοιβαί, σάγματα ('Ησύχ.)· καὶ ζοι-
 βή ἢ ζοιβή = φλέως, φυτὸν χρήσιμον εἰς
 τὸ σάπτειν τὰ τῶν ἀχθοφόρων ζώων σάγμα-
 τα (Θεόφρ. ἰς. φυτ. 5, 6, καὶ 'Αρισφν.), ὡς
 καὶ τὰ νῦν ἐν τῇ Ἑλλάδι σάπτουσι τὰ σαγ-
 μάρια διὰ τῆ ῥαχοῦ (ῥαγαζίε). Ἐν δὲ τῇ
 Πελοποννήσῳ τὸ μὲν παρ' ἄλλοις τὰ νῦν
 ῥαγάζιον λέγεται βέτομον· ῥάφι δὲ (ἐκ τῆ
 ῥάχιον, ῥαχός, χ = φ) καλῶσι τὸ λεπτότερον
 φυτὸν, ὃ δοκεῖ κυρίως εἶναι ἢ ζοιβή = φλέως.
 τὸ δὲ ῥάχος, ῥήχος, καθολικώτερον ὄνομα,
 = θάμνος, φάδιξ, κτλ. Ρογοζήνα, Σερβ. καὶ
 Ῥωσ. Ρογόζα, - ροζήνα, Βοεμ. rohozka =
 ψίαθος, οἷον ῥαγαζινή (ἐκ ῥαγαζίε δηλονότι
 πεπλεγμένη, ὡς ἡ τῆς συνηθείας φρεσκόψαθα).
 οὕτω καὶ τὸ ῥίψ ῥιπός, ῥίπος. αἰολ. γρι-
 πος (ὄθεν τὸ λτ. scirpus), τὸ φυτὸν καὶ τὸ
 ἐξ αὐτῆ πλέγμα. Τοῦ Ρογόζβ, ῥαχός, ῥόχος,
 φαίνεται συγγενῆς καὶ ἡ Δαλματικὴ πόλις
 Ῥαγῆζα, οἷον ραχῶσά τις οὔσα, ῥάχων δηλο-
 νότι καὶ ζοιβῆς τὸ πάλαι χώρα φορός (ὡς,
 Πυτιῶσα, Ὀφιοῦσα, Πιθηκῆσα, καὶ -σσα).
 εἰ μὴ γε τις ἐθελήσει μᾶλλον πρὸς τὸ τῆ

ράχου συγγενές ραχάς, ράχισ, ραχία, ρηχία,
(ρήγμιν) τὴν Ῥαγῆξαν παραβαλεῖν.

Ρόγъ (κέρας). Ροκέιъ (ὑποκορ. = κεράτιον.
συνήθ. ξυλοκέρατον, λτ. siliqua = ξυλική)
ράγος, ράκισ, (= ράβδος· ὡς ἐκ τῆ ἔρνος,
τὸ ἔρнуξ = κέρας). βλ. Ρόζга, Ροζόъ.

Ρόжа (πρόσωπον) ρούγος (Ἡσύχ.) = ῥύγχος,
Γερμ. Rüssel (ῥύσσω, ῥύζω, ῥύω, Ρόω. βλ.
καὶ Ругаю, ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = ῥέθος, πρό-
σωπὸν αἰολ. ῥεῦτος), βλ. Ρόшъ. 2, (ἔρυσίπελας)
ῥούσος, ῥούσιος (ὡς τὸ ἔρυσίπελας, ἐκ τῆ
ἔρυσός, ἐρυθός. βλ. Ρдѣю), Γερμ. Rose, παρὰ
τὸ rosa, ῥοδῆ, ῥόδον. ὅθεν καὶ 3, Ρόжа, ὄνο-
μα φυτῆ, alcea rosea. ἡ 2, καὶ 3, σημασι.
ἀνήκουσιν εἰς τὸ Ρόза.

Рожъ (βρίζα καὶ ἡ συνήθ. σικαλή, secale. ῥίζα)
αἰολ. ῥύζα (υ = ο, ῥόζα), Γερμ. Roggen, Σβ.
gäg, Δαν. rug, Λετ. ruzi. βλ. Ρаждāju.

Рожень (ὀβελός, κέντρον) συγγενές ὄρυξ, ὄρυγξ,
(ὀρύσσω, ῥύσσω) ἐκ τῆ Ρόω· ἢ ῥάζων, Ρажъ.

*Ρόза, τὸ λτ. rosa, Γλ. Rose, Γερμ. rose, ῥόδον
(ῥόδη, ῥόδα, ὡς, γνώμα καὶ γνώμη.—καὶ ροδέη,
ῥοδῆ κυρίως τὸ φυτὸν, δ = ζ. βλ. Ρдѣю.)

Ρόзга (κλήμα, ῥάβδος. τὸ θέμα Ροз) ῥάδος (δ
= ζ), ῥάδιξ· ἐκ τῆ ῥάζω, ῥάγω, ῥάξω (ῥάγ-
σω, ῥάσγω, οἶον ῥάσ-γα) = ῥάπισ, καὶ (ῥά-
δος) ῥάβδος, παρβλ. Γερμ. Reis. ὅθεν Κροτ.
rosge = Σλ. Ρождіе (ἀθροιστικ. κλήματα. βλ.
Ρаждāju). συγγεν. Ρόгъ.

Ροϋ (νέος γόνος μελισσῶν), και παρὰ Πελοπον.
 ροῦ (τὸ)· ἴσως ροή, ρόος, ρέω, ρόω, Ροῦ, ὄθεν Ροόσια (ἐπὶ μελισσῶν· γεννῶσι) ρέουσι, ροῦσι. βλ. Ρβϋ, Ροηϋ.

Ρόκοшь (ἐπανάστασις, θόρυβος) ρόχος (ὄθεν ρόχθος), ράθαγος (ὡς βοή, αὐτὴ)· και ,, ρήχη = ζάσις. (Ἡσύχ.). βλ. Ρυγάϋ.

Ρόκϋ (τύχη, μοῖρα) ρώξ = ράξ, ράγος, ράκος (ράγω, Ρεκϋ, Ρβκϋ. βλ. Ορβκϋ), ρήσσω, Ρβκϋ, ρήγνυμι, ράω, ρόω, Ρόϋ, κτλ. βλ. Ρόϋ. οὔτω και κληῖρος ἐκ τῆ κλάω, μοῖρα ἐκ τῆ μέρω = μερίς, κτλ.

Ροηϋ (ῥίπτω. 2, πτεροῤῥῶ) ῥάνω, ῥαίνω, ῥίνω = ῥέω· ὡς Γερμ. rinnen, rennen, ἀόρ. ronn, rann, κτλ. (ἐκ τῆ ἀπηρχαιωμένης ῥίνω και ἡ ῥιν, ῥίς, ῥινός). οὔτω και " θρίξ, ἡ ἄμπελος ῥυάς, και ῥοιάς (ἡ ῥέσσα, ἀποβάλλουσα τὰ φύλλα). τὸ θέμα ῥόω = ῥέω, ῥάω, Ρόϋ, ῥύω. βλ. και 2, Ρυηϋ.

Ρόπα (πύον ἔμπυον) ῥύπος. (υ = ο).

Ρόπαць (ναός εἰδώλων) ῥωπός, ῥωπειόν (θαμνώδης τόπος, ὡς τὸ ἄλλος). ἡ συγγεν. Ρόπα, ῥύπος, ῥυπώδης, ῥυπαρός (ὡς τὸ βδέλυγμα παρὰ τῆ θείᾳ Γραφῇ)?

Ροпцϋ (ὀργίζομαι, γογγύζω) (ῥοβζῶ, ζ = δ, = ῥοβδῶ) ῥοιβδῶ (ἐκ τῆ ῥόζω, ῥοίζω, ζ = βδ. ῥάζω, ῥύζω, ῥάζω). Ρόποць (γογγυσμός, ῥόβδος) ἀντὶ ῥόβδος; ῥοιβδος, κτλ. βλ. Кροпцϋ, Ρόϋ.

Ροσά (δρόσος) ῥάξ (ᾔθεν ἀπρῶξ, ῥάω = ῥέω, ῥοή), λτ. ros, Γλ. rosée, κτλ. Ροση (δροσιζω, ῥόσσω) = ῥάσσω (ῥαίνω). τὸ Γρι. Thau, thauen = δεύειν (βλ. Ροηὸ). οἱ δέ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ ros, Ροσά, τὸ ἔρση (παρὰ τὸ ἄρδω). καὶ τὸ δρόσος, ἴσως, = ῥόσος (ῥόω).

Ροηά, (ᾄρκος, ἀρά) ῥάτα· ᾔθεν ῥατιζω = Ρο-
чья, καὶ ῥατιχείω, ἀρατιχεύω = καταρῶμαι
(Ἡούχ. ἐκ τῆ ῥέω, ῥητός, ῥητή). ἢ συγγεν.
Рάнь.

Ρόπη (ζόμα) ῥόθος (ῥέθος), ῥάθων (ῥινός
τρύπα, ῥίς, πρόσωπον. βλ. ῥείμ. λ. ῥέθος).
Ὀβροπή (φιμός, κημός = ἐπισόμιον). Ὀβρο-
πάϊο (φιμόω, ἐπὶ ζώων ὡς τὸ „φιλοῦρῶ-
θων κημός). Τὸ ῥόθος καὶ = δρόμος, ᾔθεν τὸ
Γλ. route, Ἀγγλ. roath, κτλ. τὸ δὲ Γλ. gue,
Σ. ῥέγα = ῥύφα (ῥύμη). βλ. Рѣнокъ, Ρόжа, Ρόϊο.

Ρόχля (ἀργός, ὀκνηρός· λέξις χυδαία, ὡς καὶ
τὸ τῆς συνηθ. ῥέφλας, χ = φ, ὁ ὀκνηρός
καὶ εὐήθης· ἐκ τῆ ῥεφῶ, ῥοφῶ, ὁ ῥοφώμε-
νος τὴν μύξαν δι' ἀμέλειαν, ὡς μηδ' ἀπο-
μύττεσθαι ἐθέλειν (παρῶβλ. τὸ ναυρός, βλεν-
ρός, κορυζᾶς, μύκης, καὶ ἐν τῇ συνηθ. μύ-
ξας, μύξαρις). ἢ συγγενὲς ῥόγχος; ὁ ῥέγ-
χων = κοιμώμενος. ὡς τὸ κωμικ. τῆς συ-
νηθ. ῥοχάλας. (ἐκ τῆ ῥόω, ῥόθω, ῥόφω =
= ῥόβω, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ = ῥυζῶ, ῥέζω,
ῥέγω, ῥέγγω, κτλ. ὀνοματοπ. βλ. Ρόϊο).

Рόю, και Ρόю (σημειώσαι $\upsilon = \nu, = \omicron$) ρύω = ρύσσω, ῥύσσω. πρὸ βλ. ἀρχ. Γερμ. riutan, urriutan, Γερμ. reuten, Ἰσλ. rota, rudia, Ἀγγλ. to root, κτλ. — Ρόвь, ρυχή, ὀρυχή (οἶον ἐκ τῆ ρύος ρύφος). Τὰ θέματα ράω, ῥέω, ῥόω, ῥίω, ρύω τῇ μὲν ῥοῆν, ῥύμην, ὀρυμῆν, τῇ δὲ ῥῆξιν, ῥωγμὸν, ἢ σχίσιν και τὸ τραχὺ και σκληρὸν και ἀνώμαλον τῶν ῥησσομένων ἢ ἄλλως κινεμένων ἐμφαίνοντα, τῇ δὲ φθόγγες και πατάγους και ψόφους διαγράφοντα παντοδαπὰς, ἀπαβαίνουσι παμπόλλων ῥημάτων παμφορώταται ῥίζαι, και μάλιχα ὅταν προσλαμβάνουσι και τὰ πνεύματα γ, κ, χ, β, π, φ, θ, κτλ. (βλ. Πείμερ. λ. ῥάζω). τὸ δὴ ρύω, ρύσσω, ὅθεν ὀρύσσω, συγγενὲς τῆ ράω, ῥάσσω, ῥήσσω. ἕτερον δὲ τὸ ρύω, ῥρύω (= ἔλκω, ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τῆ ἔλκοντος ρῆ), ῥύζω, ῥύγχος. κτλ. καθόλου δὲ ἐν πᾶσι τέτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ιδέα συνεμφαίνουσα και ποιῶ τινος ψόφου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν σημασίαν. Ταῦτα εἰσάπαξ περὶ τῶν θεματικῶν τέτων ῥιζῶν, ἐξ ὧν τὰ σεσημειωμένα Σλαβονικὰ ῥήματα, ἀνάλογα ὄντα και ταυτὰ τὸ πλεῖστον τοῖς ἑλληνικοῖς· ἀπερ διακριτέον κατὰ τὰς σημασίας, πῆ μὲν ῥοῆν, πῆ δὲ ῥῆξιν, και τ' ἄλλα, ἀπερ ἔναγχος ἐφῆμεν εἰπόντες, και εἴτι τέτοις παραπλήσιον σημαίνοντα. βλ. και Рáнь.

Рпýпъ (ὕδραργυρος) ἴσως παραφθορὰ τῆ λτ.

argentum (Δοβρόβισκ.). ἢ ρυτόν (ρύω, διὰ τὸ ρεύσον τῆ ὑδραργύρου ὡς τὸ Γερμ. Queck-Silber, ἐκ τοῦ Quick = κFικυς, κικυς, κικύω).

Рублѹ (ρήσσω, κόπτω, σχίζω, μισύλλω, ὡς ἐκ τῆ Рубѹ) λт. (руро) रुपро, ρύFω [ρύβω, ρύμβω, ρύπω, ἐκ τῆ ρύω, ὄθεν καὶ ρύσσω, Рýшы = δρύσσω (βλ. Ρόю). ἔσι δὲ τὸ ρύω ὁ διὰ τῆ ν τύπος τοῦ ρίω, ρίFω, ρίπω, ρίπτω = ρέω, ρέFω, ρέπω, ἐρέπω, πτω, ρεῖπω, ἐρειπω, ἐρίπω (ὡς καὶ ῥέβω, ῥέμβω, ῥεβδός, ῥαιβδός, ροιβδός, καὶ ρυβδός, κтл.), ὄθεν καὶ λт. रुपес (ῥωγὰς) ἐρίπνη, ἐρίπη, ἐρίπειον, ὡς καὶ τὸ гира (= ῥηγμῖν). εἰ δ' αὖ τὸ λт. रुपро, руо, ἐσχημάτισαι διὰ τοῦ ν παρὰ τὸ гаго, ράπω (= ἄρω), πρὸς τοῦτ' ἂν εἴη παραβλητέον καὶ τὸ Рублѹ. οἶμαι δ' οὖν τὸ πρῶτον πιθανώτερον]. Рýбъ (ῥάκος), Рýбка (τομὴ ῥήξις), καὶ Рýблѹ (ἐκ τῆ Рýбъ) τὸ συντήθ ῥέβλιον (Ῥωσικὸν νόμισμα, οἷον ῥέβιον, ῥέπειον=руpes, ρίπη, -πειον (ἐρίπω, ὄθεν ἐριπίνη, συγκοп. ἐρίπνη)=κόμμα, κέρμα. (ἀρχαίως δὲ Рýблѹ ἐλέγετο καὶ τὸ τέταρτον τῆς Ῥωσικῆς Γρίβαινας). "Ἐτερον δὲ τὸ Τερκικ. ῥάп (τὸ τέταρτον τῆ γροσίε), ῥεμπιѹ (τὸ τέταρτον τῆ κωνσανινοπολιτικῆ λεγομένη χρυσοῦ, ἰσαμπόλ ὑλτιν) ἐκ τῆ Ἀραβικ. rubh = τέταρτον.

Рýга (ιερέως σιτηρέσιον) συνήθ. ῥόγα (καὶ ῥῶ-

γα παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς) ,, ῥόγος, σιτο-
βόλιον, ἀποθήκη σίτου. Σικελιωταί ('Ησύχ.
τὸ λτ. horreum. ἐκ δὲ τῆ ῥόγος καὶ τὸ λτ.
rogus, ξύλων σωρός, συνήθ. ξυλοθήκη).

Ρύγα (λινοῦν ἰμάτιον) ῥήγος, ῥέγος (βλ. Ρίζα)
ᾔθεν καὶ τὸ συνήθ. ῥέχον? βλ. καὶ Ρύχ-
лядь.

Ρυγάιο (ἐπιπλήττω, ὑβρίζω). Ρυγάιος (μυκτηρίζω),
ῥεγάω, ῥεγκάω = ῥυγκάω, ῥύγω, ῥύζω,
ῥέζω, ῥώκω, ῥύγγω, λτ. ringo = ὀρύγω
ᾠρύω, -ομαι, κτλ. τόνος καὶ ἤχος ἐκφρασικὰ.
βλ. Ругаю, καὶ Ρόю.

Ρυδά (αἷμα). Ρυδιὸ (παλάσσω, μολύνω) συγγεν.
ῥυθός (ἔρυθος) ῥυθῆ (ῥυδῆ), ῥυθαινω. πρὸ βλ.
τὸ Ἀραβ. irādon (λύθρον, αἵματος κηλὶς).
βλ. Рдѣю. ἔ γάρ = ῥύδα, ῥύδη (ᾔθεν ῥύδην)
= ῥοή, ὡς τὸ Γερμ. Blut (αἷμα) = βλυτόν,
βλύω, βλύζω.

Ρυδά (ὀρυκτόν. ἐπὶ μετάλλων). οἶον ῥυτόν (ὡς,
ῥυτίς· ἐκ τῆ Ρήϊο, βλ. Ρόϊο), ἀντὶ (ῥυκτόν) ὀρυκ-
τόν, ἐκ τῆ ῥύσσω (ὀρύσσω), ῥύζω (ῥυδῆ).

Ρужьè (τηλεβόλον, τὸ κοινῶς τσφεκιον) ῥύζα,
ἢ ῥοῖζον· ἐκ τῆ ῥοίζω, ὡς ,, ῥοῖζος δῆλων,
ἢ μετ' ἤχου ὀρυμῆ, φορὰ, βολή. συγγενὲς
ῥύζω, ῥύσσω, Ρύшъ, ῥύω, ᾔθεν ,, τόξος ῥύ-
μα· καὶ ,, ῥύζα = βία, ἢ τῆ τόξος τάσις
(Ἡσύχ.). Ο-рѣзіе, ὀπλον. τέττι δὲ τινες ἐκλαμ-
βάνουσι συγγεν. καὶ τὸ Орѣзіе,

Ρυΐ, Σερβ. ρούς (φουτόν), λτ. Rhus, συνήθ. ρέδι.

Рукà (χειρ) συγγενές ράχης, συνήθ. ράχη (α = υ, ώς, σάρξ, σύρξ· ράχα, ρύχα, ρύκα). Έκ τῆ ράχος, ράχης, ύποκορ. ράχιον, Φραχίον, βραχίον, και ό βραχίων, λτ. brachium (βλ. 'Ρεϊμ. λ. ράχης), και τό Γερμ. Rücken=ράχης (ράκίς, ρακίς). [ώς τό χειρ άντι τῆ βραχίονος πολλάκις κατὰ μετάληψιν, οὕτω και τό βραχίων (βραχίον), βράχης, ράχης, ράχη, Рукà = χείρ]. εἶη δ' ἂν και αὐτό τό ράχος, ραχός, θηλυκῶς, ραχή, Рукà. τό θέμα ράσσω = ρήσσω, ρίσσω, βλ. Рύшы.

Рунò, ἔριον, ἐ-ρινόν· (ι = υ, ώς ἕννος, ἕννος, hinnus). ἄλλο δὲ τό ρινός. τό δὲ ρήνις, ρήνιξ = ἀρνακίς, ἀρνακίδος (συνήθ. ἀρνακίτα. βλέπε πάλιν τό ι = υ), ἐκ τῆ ρήν = ἄρην, ἀρρήν ἀρνός (ἄρσην, ἔρσην, κτλ.). πρὸς τό ρήν ἀναλογεῖ ἴσως και τό Γερμ. Rind, βοῦς. τό δὲ d Γερμανική κατάληξις (βλ. Шенà), οὕτω και ἐκ τῆ ἕννη, ἕννης (= αἶξ, ἀγρία) τό Hinde, Hindin = Hirschkuh, Rehbocks-weibchen. (βλ. 'Ρεϊμ. λ. ἕννης). Рýнный, ἐρίνεος, ἐριῦς. ἐκ τῆ ἔρος, εἶρος, συγγ. Γρ. Haar.

Рунò (ἀγέλη ἰχθύων, ἰχθύες ρυάδες) ρενός = ρύος, ρόος, ρύσις, ρυάς, = ρύμη, ρεῦμα. (ρύω, ρόνω· ώς, ρίω, ρίνω, Γερμ. rinnen). πρόβλ. τό 'Αγγλ. run, 'Αγγσξ, runnian, 'Ολλ. runnen, Γερμ. rennen = ράεσθαι (ρῶω,

- ρώνω), κτλ. ὄθεν καὶ ὁ Ῥήνος, λτ. Rhenus, Γλ. Rhin. βλ. Ревень, καὶ Рѣба.
- Русый, Русь, ῥῶσσοσ, ῥούσιος, τὸ λτ. russus. βλ. Рдѣю.
- Русь, Ῥῶσσοσ, καὶ Ῥουσσοσ, (τὸ ἐθνικόν), ὡσ καὶ Россія = Ῥωσσία. βλ. Ревень, καὶ Προλεγόμενα.
- Рута, ῥύτα, ῥύτη (πήγανον), λτ. ruta, Ῥισπαν. ruda, arruda, Γλ. rue, Γερμ. Raute.
- Рухлядь (ἔπιπλα οἰκίας, ἱμάτια, κτλ. ὡσ ἐκ τῆ Ρύχλο, Ρύχ- συγγεν. Рýга), ῥάχεα (συνήθ. ῥῆχα) = ῥάκεα, ῥάκη, ἢ ῥήγεα. (ὡσ καὶ λαίφεα, λαῖφος = ῥάκος, καὶ ἱμάτιον).
- Ручей, ἀρχαιότ. Ручаѣ. ὑποκορ. Ручеѣкъ, ῥύαξ, ῥύακος (ῥέακος, μεταθ. ῥέκαος), ῥυάκιον, Γλ. guisseau. βλ. τὸ συγγεν. Рѣка.
- Ручка (κάλη, σάμνος) Σλαβ., συγγεν. Рукà, (χειρ), ὡσ χειρωτὸν, τῷ ἐπι λαβὴν ἔχον τὸ συνήθ. χέρι καὶ χερῆλλιον, Ῥωσ. Ручка = τῷ ἑλληνικωτέρῳ αὐσ, ὠτὸσ, ὄθεν ἀμφώης, ἀμφωτὸσ, ἀμφωτὶс = σκεῦοσ δίχειρον.
- Рышу (κρημνίζω, κόπτω) ῥύσσω = ῥάσσω, ῥήσσω, οἷον ἐκ τῆ Ρýю, Рѣю, βλ. Рόю, κτλ.
- Рѣба (ἰχθύσ) ῥύβας, ρυβὰс, ῥυὰс. ὡс, ῥυάδες = ἰχθύες ἀγελαῖον ἐκ τῆ ῥύω, ῥέω (κατὰ τὸ, Ῥήβας, ποταμὸс, ἐκ τῆ ῥέω), διὰ τὸ ῥέειν, νήχεσθαι ἐν ῥεύμασι, καὶ ῥύδην φέρεσθαι, ὄθεν καὶ ἔλλοψ ὁ ἰχθύс (ἐκ τῆ ἔλω, ἔλάω), ἀφ' ἧ τὸ λτ. veloc (ταχύс, κτλ.) καὶ

τὸ ἰχθὺς δὲ φαίνεται παρὰ τὸ ἴκω, ἴχω (ὡς ἴκω, ἰκάνω, ἴχνω, ἴχνος), ἰχὺς παρενθ. τῆ θ. (κατὰ τὸ, ὄχος, ὄχθος. κτλ. ὃ γέ μιν Λε- νέπ. παράγει ἐκ τῆ ἴχω, ἴσχω, διὰ τὸ ἰξῶ- δες τῆς σαρκὸς, καὶ τῆτο ἴσως πιθανώτερον).

Ἐκ δὲ τοῦ ἰχθὺς τὸ λτ. piscis Γερμ. Fisch.

[= Φιχθὺς, βιχθὺς, θ = σ, δωρικ. βιχθὺς, μεταθέσει βισκὺς, piscis. ὡς, ἰσχὺς (ἰσκὺς, ἰκὺς) ἰξὺς].

Ἄδὲ τοι Γελένιος φησὶ τὸ Ρίβα ἐκ μεταθέσεως τῆ βῆριξ=ἰχθὺς (Ἡσίχ.),

βῆρις, ῥῆρις· οὐδὲ τῆτο πάντῃ ἀπίθανον, κατὰ τὸ ῥόμοξ, ῥόμος, = ὄρμαξ, ὄρμιξ,

βόρμαξ, βόρμηξ, βύρμαξ (μύρμαξ), λτ. ver- mis, Γρ. Wurm, κτλ. (Ἡσίχ.). Ἄλλ' ἀσφαλέ-

στερον ἐτυμολογεῖν μοι δοκεῖ τὸ Ρίβα ἀπὸ θέ- ματος ἀπηρεχαιωμένε παρὰ Σλάβοσιν Ρίβγ,

Ρίβγ, Ρίβγ = ῥύβω, ῥύω. καὶ Ρύβγ, ῥέω, λτ. ruo. ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ Ρίβγ (βλ.

Рівнуця), καὶ τὸ Ρύβγ. βλ. Рѣка καὶ Рѣю.

Рыгáю (ἐρεύγωμαι, ἐκ τῆ Ρίβγ) ῥύγω, ῥυγῶω, ῥυγγῶω,

ὅθεν ἐρύγω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω. Πολ. rzigam, Βμ. rihati, κτλ. λτ. (rugo) ructo,

eructo, Ἰτ. rottare, Γλ. roter, καὶ reupper, Γερμ. rülpsen, Κτσξ. reppen, rulpsen, Σβ.

гара, Δαν. gaba, κτλ. Опрыгáю, Изрыгáю, ἐξερύγω, ἐξερεύγωμαι. συγγεν. Ругáю (ὄνο-

μαποποιῶ). βλ. Ρόю. Рыдáю (θρηνώ) ῥυδδέω, = ῥύζέω, ῥύζω. (ἐκ τῆ ῥύζω, ῥύδω, καὶ τὸ λτ. rudio = βρωμῶ-

ματ. βλ. Ρϋ). „ ρυζῶν, πενθῶν (Ήσυχ.).
 Рыд́аніе, ρύδησις, ρύζησις (πένθος, θρήνος).
 και τὸ ροιβδέω = ροιΓδέω, ἐκ τῆ ροιδέω
 (ὡς, ἀλιβδύω = ἀλιδύω, ἐπίβδα=ἐπίδα, και
 σιβδα = σίδα).

Ры́жій, Ры́жь (ξανθός) ῥέσιος= ῥύθιος, ῥυθός,
 συγγ. Рýсий και Рд́ью.

Рыка́ю, Рыгý, ρυζῶ, ῥύζω, ῥύγω, (ῥυγάω) =
 ὀρύγω, ὀρύγομαι, ὠρύγομαι (ὠρύομαι). ὡς
 και ῥύγω (ῥύκω, ῥύχω, βρύχω, βρύχομαι),
 λτ. rugio, Ἴτ. ruggio, Γλ. rugir, ἀρχ. Γερμ.
 ruche. και Γερμ. ruckern (ἐπὶ περισερῶν=τρι-
 ζειν). συγγενές Ρϋ, και Ρевý.

Ры́нокъ (ἀγορά) ἴσ. ἐκ τῆ ῥίνω, ῥύνω=ῥύω, ῥέω,
 διὰ τὴν συρροήν τῶν ἀγορασῶν, οἶον ῥίνος
 = ῥέος, ῥοῦς (ὡς και ῥύαχος, ῥυάχτος =
 ὄχλος ἐκ τῆ ῥύω). ἢ ὡς τὰ, ῥύμη και ῥυμός (=
 πλατεῖα, κτλ. Γερμ. Raum), και μ=ν (ῥυνός)
 Ры́нокъ. βλ. τὸ συγγεν. Ры́нуся και Роню.

Ры́нуся, και Ры́нуся (ὡς ἐκ τῆ ἀχρήσου Ры́ну
 παρὰ τὸ Ры́ю, ῥύω, λτ. riuo. βλ. Ры́ба, και
 Рю́ю), ῥίνω, ῥύνω, ῥύνεται, ῥύει, συρρέει
 (ἐπὶ τῆ ῥύδην συντρέχοντος ὄχλου - και ἐπὶ
 ὕδατος ῥύμη ῥέοντος, ὅταν διαρρήξῃ τὸ
 πρόσχωμα).

Ры́сь (δρόμος ἵππου καλπάζοντος). Ры́скаю, Ры́-
 шу (καλπάζω, ἢ τριποδίζω, θέω, τρέχω),
 Рыса́къ (ἵππος καλπασής.) ῥύζω, ῥύσσω, =

ρύω, ruo, ρύσις, ρύμη. συγγεν. Грѹна, Ри-
спіаю. βλ. και Шіагъ.

Рѹсь, ὁ συνήθ. ρύσος = λύγξ, λτ. lynx (ἐκ τῆ
λύκη, λύξ (λύκω), λεύω, λεύσσω διὰ τὸ ὄξυ-
δερκές, ὡς και τὸ κύριον Λυγκείς). ἐκ τῆ
lynx τὸ Γρμ. Luchs (= λύξ, λύγξ, λύκς),
Ἄγγλξ, lox, Σβεκ. lo, κτλ. (βλ. Adelung,
λ. Luchs). τὸ γὰρ λύγξ ἐκ τῆ λύξ, (ὡς σφιγξ
ἐκ τῆ σφιξ, και λίγξ=λίξ), ὅθεν λύς, λ=ρ· ρύς
Рѹсь=ρύσος (ὡς, κριβανον, κλιβανον, κτλ.).
βλ. και Лѹсь. ἔ γὰρ τὸ Рѹсь συγγεν. τῆ
Рычѹ, ρύζω, ὠρύομαι (οἶον ρύζος, ρυζῶν,
βρύκτης).

Рѹхлый, Рѹхль (λεπτὸς) (ῥιχλὸς) = ῥιχνὸς,
ῥικνὸς (λ = ν· ὡς Δωρκ. λύχλος = λύχνος).
Рыхлѹю (λεπτύνω) ῥικνόω (ῥιχνάω, - χλάω)
,, ῥικνὸς, ἰσχνὸς· ῥικνοῦται, λεπτύνεται
(Ἕσούχ.).

Рѹяный, Рѹянь (θυμοειδής, κυρίως ἐπὶ ἵππῳ)
ῥανής, ῥηνής = ἀῤῥηνής (ἄγριος).

РѢдкій, РѢдокъ (ἀραιὸς, μανὸς, σπάνιος), Πο-
λων. rzedki, Βοεμ. ridki, Δαλ. ridko, ridak·
ῥαι(δ)ὸς, ῥαιὸς (παρενθ. δ.)· ὅθεν και τὸ
ἀραιὸς. τὸ θέμ. ῥαίω, РѢю (παρ' ὃ τὸ ἐφε-
ξίς РѢжу), ῥάω, ῥαίς, ῥαῖ, ῥάϊος (ὅθεν πάλιν
τὸ ῥάδιος, ῥηῖδιος· ἄς, ἄελ ἀῖδιος), λτ. ra(r)us
(ῥαὸς παρενθ. ρ), Γλ. rare, Ἰσπαν. rado,
Ἴτ. raro. κτλ.

РѢЖУ (κόπτω, τέμνω) ράισσω, Βοεμ. rezam (ράισσαμι), κτλ. (ἐκ τῆ ράιω = ράω, ράγω), ράζω, Ражѹ = ράσσω, ρήσσω, ρήγω, ρήγνυμι. (τὸ μέσον λέγεται καὶ ἐπὶ ὀδοντοφυΐας, ὅτι καὶ οἱ ὀδόντες ἀναρῶρήγνυνται, ἀναφύονται ρήσσοντες τὰ οὖλα ὡς τὸ „ρῆγνύται πηγὴ καὶ „χῶρος ρήγνυσι πηγάς). РѢжѣніе (τμησις, τμήμα) ρῆγμα, ρῆξις καὶ РѢзь (σρόφος, ὀδύνη κοιλίας ὡς τὸ συνήθ. κόψιμον). καὶ Σβεκ. reissen = σχίζειν. κτλ. βλ. Рисѹю, Рáшь, Рáна, Рóю. κτλ.

РѢзвый, РѢзový (ὄξυς, γοργός, ζωηρός, καὶ ἐπὶ ἵππων, ὠκύς) ροιζήεις, ροιζώδης, ροιζῶν καὶ ροιζῶ, ροιζηδόν, ροιζῶ, РѢзво (ταχέως) „ροιζει, ὀρμαῖ, τρέχει (Ήσύχ.). ἢ ὡς τὸ ρευσός, ρέων (βλ. Ρόю). πρὸβλ. Ρίζων (ποταμός, καὶ πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ).

РѢжѹ, ἀόρ. РѢжь, βλ. Рещѹ, Рекѹ.

РѢкѹ (ποταμός), Πολ. rzeka, Βοεμ. reka (ρέαξ ρέακος, ρέακα, συγκοπ. ρέκα ὡς, ροία, ροῆ = ρόος, ροῦς) = ρύαξ, ρύακος, ρυάκιον (ρέω, ρύω, ρίω, ρίος), λτ. rivus, Ἴτ. rivo, rio, Γλ. riviere, καὶ ρεΐθρον, λτ. retrix ὡς δ' ἐκ τῆ ἀρχαίης ρίνω, τὸ Γρ. rinne, καὶ ἐκ τῆ ράνω, ρένω, ὁ Ῥῆνος, κτλ. κτλ. ἐκ τῆ РѢкѹ, РѢчнѹй, Σλ. РѢчнѹй = ρυάκινος. κτλ. ὅθεν ἢ καθ' ἡμᾶς παρὰ τὴν Ἀγυιᾶν ἐν Θετταλίᾳ κώμη Ῥέτζανη (οἶον ρυακινή, ρυακάδης), ὡς πολυῶρυτος. κατὰ τὰ Ῥέοντα,

καὶ τὴν Νάβσαν, κτλ. τὸ θέμα, ΡῬϋ = ῥέω
 ὡς καὶ ἕτερον, ΡῬϋ, ῥύω, ὄθεν Ρυχέϋ, κτλ.
 ΡῬῆπα, τὸ αἰολικ. ῥέπα = ῥάπα, ῥάφα = ῥάπυς,
 ῥάφυς (ῥάφανος, ῥαφάνη, ῥαφανίς, καὶ ῥε-
 φανίς, συνήθ. ῥαπάνι, ῥεπάνι), λτ. raphanus,
 ὡς καὶ rapa brassica, Ἴτ. rapa, rava, Γλ. rave.
 (καὶ navet), ὄθεν Γερμ. (Rube) Rübe, Σβεκ.
 rofva, Ἀγγ. rabe, Κτσξ. rove, Οὐγκ. gera,
 κτλ. Ἐκ τῆ ῥαφάνη, ῥαπάνη, ῥάπα, καὶ τὸ
 Μακεδονικὸν λάψα, καὶ λαψάνη (λ=ρ. καὶ
 ψ=π, φ. καὶ νῦν δὲ οἱ Πελοποννήσιοι λα-
 ψάναν λέγουσι τὴν παρ' ἄλλοις συνηθέστερον
 βρόβαν, = Φρόβα Ἴτ. rava, κτλ.). συγγενές
 ῥάπυς, ῥάβδος. ὄθεν καὶ τὸ Ῥωσ. ΡῬῆδκα,
 Γερμ. Rettig (ῥάφανος) εἶη ἄν, συγγενές τῆ
 ῥάδος, ῥάδιξ, -δικος, radix (βλ. Ῥεῖμερ.),
 παρ' ὃ καὶ τὸ Σ. ῥαδίκιον.

ΡῬπῆ, ΡῬπῆαῖο (λέξις ἀπηρχαιωμένη=θέω, τρέ-
 χω) ῥέ(δ)ω=ῥέω. ἢ ῥέθω (ὡς ῥάθω)=ῥόθω,
 ῥοθέω (παρὰ τὸ ῥόζω, ῥόθος, βλ. Ρόшъ, ῥάζω,
 κτλ. ῥάω, ῥέω, ῥόω. βλ. Ῥεῖμ. λ. ῥάζω),
 ὡς καὶ ῥύω, ῥούω, λτ. ruo, ῥόω, ῥώω,
 κτλ.). ὄθεν Οβρῆπῆαῖο (εὐρίσκω)=ἐπιῥόθω,
 ἐπιῥέω, συμπίπτω πρὸς τὸ ζητούμενον. ὡς τὸ
 λτ. invenio=venio (βαίνω) in (in, ἐν)=συνέρ-
 χομαι, ἐμπίπτω, ἐντυγχάνω, ἀντιβολῶ. οὕτω
 καὶ τὸ Ῥωσ. Нахожῆ, (хожῆ, ходῆ=ὄδω, ὄδεύω)
 =ἐνοδεύω, συνοδεύω, Найдῆ, συνίημι, συναντῶ
 τῷ ζητῶμένῳ. Ἐκ τῆ ΡῬπῆ, μετὰ τῆς ε (εο)

προθ. Срѣшѹ, και Срѣшѹ, Σλαβ. (συρῥάζω) = συμπίπτω, και συναντῶ ὄθεν και Срѣще, Срѣща = σύμπτωση, συνάντημα (οἶον σύρ-
ράξις), παρ' ὃ τὸ Σερβ. και Ἰλλυρ. српѣа, srecha, scriccha = τύχη ('Ρωσ. Счастье). ἐκ τῆ
Срѣща, και τὸ 'Ρωσ. Вспрѣча = Σλαβ. Срѣ-
пѣние (συνάντημα. ψαλμ. 18, 7, και 58, 5).

Рѣшѹ (λύω, ἀπολύω, σῶζω, ἐλευθερῶ) ῥήσσω
(τέμνω τὸ δεδεμένον, λύω). ἢ ῥύσσω, ῥύσω,
ἐκ τῆ ῥύω (ἔρύω), ῥύομαι. συγγ. Рѣжу.

Рѣю (ᾠθῶ, ὀρμῶ, ῥοθέω, ἐπὶ ρείθρων και
ἀνέμου) ῥέω, ῥώω. ἢ ῥαίω, ῥάω, ῥάσσω —
ἐκ δὲ τοῦ ρεῖω, ῥίω, ῥίνω, τὸ Рѣну, Σλαβ.
ὄθεν Опрѣну, ἀπωθῶ (οἶον ἀπορίνω, ὡς τὸ
ἀπορῥαίω, ἀπαράσσω). οὕτω και ἐκ τῆ Рѣю,
Изрѣяю, ἐξαρῥάσσω. κτλ.—2, βλ. Рещѹ, ῥέβλ.
και Рόю, και Рѣка.

Рюмишь (κλαίειν, χυδαῖον· ὡς ἐκ τῆ Рюму,
ῥυμῶ) = ῥυβῶ, ῥυβδῶ, ῥοιβδῶ, ῥύζω, (ἀπὸ
τῆ ἤχου τῆ θρηγῆντος, ὄθεν και ῥύμα, ῥυ-
μδς, ῥυμδρ, λт. rymog, = θροῦς, φήμη). ἢ
ἐκ τοῦ ῥύω = ῥέω (ῥῦμι) = fluo, fleo. βλ.
Рюмка, και Ржѹ.

Рюмка (εἶδος ποτηρίου· ὡς ἐκ τῆ Рюма) ῥύμα
κατὰ τὸ ῥυτδн, ῥυτδς, ῥύσις, ἢ ῥυσις, εἶδος
ποτηρίου. лт. rhytium ('Αθήν' ια). τὸ ἀρῥήτον
θέμα φαίνεται Рюю = Рјю (ῥύω), ὄθεν και
Ручей, κтл. βλ. Рѣка.

Ράβκα, (πέρδιξ, λτ. perdix, Γλ. perdrix· ὡς ἐκ τῆ Ράβα, Ράβϋ, ράβα) = ράφα, ράφος., ράφοι, ὄρνεις τινές ('*Ήσυχ.*), Γερμ. Reb-huhn. βλ. Ραβίκϋ. ἀλλ', οἶμαι, μᾶλλον συγγ. Ράβνῆ, ποικίλος, διὰ τὸ ποικίλον τῆς πέρδικος. καὶ τὸ Ραβίκϋ δὲ συγγεν. τῆ Ράβνῆ, ἐκ ἐκ τῆ Γρεβϋ.

Ραβίκϋ (ναῦς ἐπήρετμος, ὀξύπρωρος.) ράμφιξ (ράφιξ, ράβιξ), ραμφίς· ,, ραμφίς, νεὸς εἶδος ('*Ήσυχ.* ἐκ τῆ ράμφος, παρὰ τὸ ραβός, ραιβός, ραμβός. ὄθεν καὶ ραμβή καὶ ραμφή = ραμφαία, ρομφαία, μεταθ. λτ. framea). βλ. Ράβκα, Ράβνῆ.

Ραβνῆ, Ράβϋ, [φακωτός τὴν ὄψιν, ὡς οἱ ἐξ εὐλογίας (petite vérole) καὶ ἄλλων φυμάτων φέροντες τὰς οὐλάς. ὄθεν 2, ποικίλος, ραντός, ἐπὶ πτηνῶν]. Ραβῆϋ, (ἔχω τοιαύτας οὐλάς. 2, φρίσσει, ἐπὶ φρικτὸς ὑδάτων, ὅταν ἀνεμος ἀρχῆται πνεῖν. τὸ συνήθ. ῥυτιδώνει, ,, ἐρῥυτιδῶσεν ἢ θάλασσα· ὡς ἐκ τοῦ Ράβϋ) ράβω, ράπω (ραβός, ραπός, Ράβϋ), ὄθεν ράπτω (κυρίως, ῥέπω, κάμπτω, συσέλλω, ὡς καὶ ῥέμβω, ραιβός). εἰ μή γε = ῥάπω, λτ. (garo)garis, Γερμ. räuben, raffen = ἄρπω, Ῥάρπω, κάρπω, κάρφω, λτ. carpo, καρπός, κάρφος, κτλ. (βλ. '*Ρεῖμ.* λ. κάρφω, καὶ κάρπω). ἡ ἰδέα ἐμφαίνει σύγκαμψιν καὶ συσολην, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ καρφωμένων σωμάτων· ὄθεν ἐπηκολέθησε καὶ ἡ σημασία τῆς ῥυτιδος, ἢ φαρκιδος, καὶ τῆς ἐκ τέτων ποικιλίας.

Ρύδψ (σειρά, τάξις), ἢ Σ. ἀράδα (τὸ α, εὐ-
φωνικόν=ράδα), Πολ. rzad, Λιθ. gedas, κτλ.
Ράδα (συνθήκη, διαθήκη), Ραχῦ (συντίθεμαι,
συμφωνῶ, μισθῶ, διατάσσω, παρασκευάζω)
Ἰσ. (ρήζω) ρήσσω, ράζω, Ραχῦ, Φράζω (φρά-
ζω) = ῥέω (λέγω, ὡς ἀπὸ τῆς διὰ λόγου δια-
ταγῆς), ῥατόν, ῥατή, ῥητόν., ῥησάμενοι, τα-
ξάμενοι ῥητός, ἐνδοξος (*Ησύχ.) ὡς καὶ Ρά-
деψь = ἐπίσημος, ἀξιωματικός. τὸ δὲ Ρυδο-
вичь = τῷ Σ. ἀραδικός, τῆς ἀράδας, ἦτοι τῷ
κοινῷ πάτε, εἰς τῶν πολλῶν, ὁ τυχῶν, ὁ μὴ
ἐπίλεκτος. [Ἐκ τέτου φαίνεται παρὰ τῶν
εἰσβαλόντων Σλαβόνων ὀνομασμένον καὶ
τὸ τῆς Λοκρίδος χωρίον Ῥαδοβίσιδι (ᾧθεν
καὶ ἡ Ῥαδοβισδίου ἐπισκοπὴ τῆς μητροπό-
λεως Λαρίσσης), καὶ τὰ Ῥαδοσίβια, δύο κω-
μίδρια παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα, ἀντὶ Ῥαδοβί-
ζια. ἔ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ Рад-вижд, χαρο-εἰδές,
χαρωπόν]. πρὸ βλ. Γερμ. Reihe, Σβ. rad, Βαλ-
λησ. rez, κτλ. καὶ Περσ. rede. βλ. Adelung
λ. Reihe, καὶ reden. βλ. καὶ Речѹ, Речѹ.

*Ρύσα, ῥάσον, ἢ ῥάσσον, Ἰτ. gaso (οἶον τὸ
τῶν μοναχῶν, κτλ.—ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον).
Σησημειῶται ἡ λέξις μόνον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς
ἐν ταῖς Σλαβονικαῖς διαλέκτοις συχνῆς εἰς
θηλυκὰ μεταπτώσεως τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἐδε-
τέρων. πρὸ βλ. Водà, Горà, κτλ. οὕτω καὶ Ки-
новія, κοινόβιον, Γυμνάζια, γυμνάσιον. κτλ.

G.

Ɑ, C, c (Cλόβο, σλόβο.) = Σ, C, Ɑ, σ, c
 καὶ = κ, ϑ, τ, χ, ξ, καὶ = j (πνεύματι συ-
 ριζικῶ). — Ɑ = ó (200). ρ = σ (200000). Ἡ
 παλαιὰ τῆ ἑλληνικῆ σ μορφή ἐστὶν ἡ Σ. ἐπὶ
 δὲ τῶν Καισαρικῶν χρόνων ἴκε μᾶλλον εἰς
 χρῆσιν τὸ εἶδος C· τέτοιον δὲ νεώτερον τὸ Ɑ
 (βλ. Παλαιογραφ. Montfaucon. σελ. 336). ἄξιον
 ἔπισημῶς, ὅτι καὶ τὸ λατιν. c συμφέρεται
 εἰς Σλαβον. c οὐ μόνον κατὰ μορφήν ἀλλὰ
 πῶς καὶ κατὰ φωνήν, συριζικώτερον προ-
 φερόμενον πρὸ τῶν φωνηέντων e καὶ i (βλ.
 τὰ σοιχεῖα ц, ч, ш, ѡ). ὡς δ' αὐτως καὶ
 τὸ Σλαβονικ. c ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ λατιν.
 c, καὶ τὸ Ἑλληνικ. κ. βλ. Σλάβα.

Савля, Γερμ. Sabel, Γλ. sabre, Φινικ. sabeli,
 κτλ. (εἶδος ξίφους κυρτοῦ, ῥομφαία) ἴσως
 συγγεν. οἰβήνη (ν=λ), ζιβήνη, ζιβύνη, ζιβήνη,
 καὶ οἰβύνη, οἰβυνοσ, οἰβυνόν, -νιον, οἰβύνης,
 καὶ οἰγύνη, οἰγυνοσ, οἰγυμφοσ, οἰγυνον, -νιον,
 οἰγύνης (σημειῶσαι, σ=ζ. η=υ=ι. β=γ).
 Σιγύνας ἔλεγον οἱ μὲν Κύπριοι τὰ δόρατα
 (Ἡρόδ.), παρὰ δὲ τοῖς Ὀ ἡ ζιβύνη ἐρμη-
 νεύεται ξίφος, ῥομφαία (Ἡσάτ. β.). ἐστὶ δὲ
 ἡ λέξις ἔ παρὰ τὸ σῦσ, σῦφινος, ἀλλὰ παρὰ
 τὸ κύβω, συγγενῆσ τοῦ σῦφαρ, σῦβη, καὶ

σιβη = κίβα, κύβα, κύφος, κίδος, κύτος, σκύτος (ἔθεν τὸ Σ. σκετιον), ὡς ὁ Πείμερος ὀρθῶς ἠτυμολόγησε (λ. Σιβήνη). μαρτυρεῖ δὲ τῇ ὀρθότητι τῆ ἐτύμωσ καὶ ἡ τῆς Σ. σιγένα, καὶ σιγένιον, σιγγένιον (σιγύνιον), ἐριοῦν ἀγροίκων ἱμάτιον· καὶ αὐτὸ δὲ ἴσως τὸ Σ. ζιπένιον = ζιβύνιον, ὅπερ ἄλλοις ἔδοξεν εἶναι τὸ Ἰταλικ. Giurpone (ἐπιβλήμα). καὶ ξένον ἔθεν τὴν σιγύνην, ἢ σιβύνην, καὶ ζιβύνην, παρ' οἷς μὲν ἔγχος, παρ' ἄλλοις δὲ τοτὲ μὲν θήκην σημαίνειν (Ἀριστοφ.), ὡς τὸ ἄγγος = ἔγχος (Πείμερ.), τοτὲ δ' ἱμάτιον, κατὰ τὸ σκύτος, σκυτιον, ἐξ ἑ παρὰ λατινοῖς μὲν τὸ scutum (ἄσπλις, Σ. σκετύριον), παρ' ἡμῶν δὲ τὰ σκετία (= ἱμάτια, ἐπιπλα). ἡ γὰρ πρώτη τῆ ὀνόματος σημασία κάλυμμα δηλοῖ καὶ δέρμα κοῖλον, ἔθεν καὶ σκεῦος, ὅπλον, κτλ. βλ. καὶ Συμὰ. [Τῆς σιγύνης παρωνύμους εἶπόν τινες τοὺς Σιγύνας, ἔθνος δὲ Θρακῶν οἱ Σιγύναι, ἢ Σιγύναι, καὶ Σιγυνοί, ἢ Σιγυνοί, κάτοικοι τῆς πέρας τῆ Ἰστροῦ πρὸς βορρῶν καὶ κατὰ μῆκος μέχρι πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον ἐκτεινομένης χώρας (βλ. Ἡρόδ. Ε, 9), οἱ ἔλεγον ἑαυτὰς Μήδων ἀποίκους εἶναι. ἄλλοι δὲ τέτους ἐνόμισαν Σκύθας (κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθη σύγχυσιν Θρακῶν καὶ Σκυθῶν). τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς τινες υπέλαβον εἶναι τὰς αὐτοὺς καὶ τὰς κοινῶς Τζιγγάνους, Ῥωσ. Цыганы, Τυρκ. Τζεγ-

γενέ, καὶ Γαλ. Bohémiens, διότι ἐκ τῆς Βδε-
μίας τὸ πρῶτον ἀναφανέτες ἐπεπόλασαν καὶ
εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπην· οὕτω καὶ συνηθέσε-
ρον καλεῖται τέτις αὐτὸς Αἰγυπτίης (Γύφτις),
ὡς ἐκ τῆς Αἰγύπτου νομισθέντας μεταναστῆναι
εἰς τὴν Ἑλλάδα. βλ. καὶ προλεγόμεν. § 19].
Τὸ Ἀραβικ: zeif = ζίφος.

Σάδηο (ἀμύσσω, ὡς ἐκ τῆς Σάδυ, σάδω) σάθω (σάω,
ἔθεν σαθρός, καὶ σάω, σάπω, σήπω). 2, (ἀς
ἐκ τῆς Σαδύ, - πδ), Δο-σάδα (ἀηδία), Δο-σάδυο
(ἀηδίω) = σάδω, ἄδω, ἀδέω (κορέννυμαι, καὶ
ἀηδιάζω), ἐκ τῆς ἄω, ἄδω (ἄζω, Γερμ. atzen), με-
τὰ τῶν πνευμάτων θ, καὶ σ, θάω, σάω, σάττω,
ἕτ. satio, satur, ἄδορ, ἄδος, καὶ ἄδη, ἄδα,
μάδα (Σάδα, Δο-σάδα), satis, adsatis (ἔθεν τὸ
Γλ. assez), Γερμ. satt, κτλ. [τὰ δύο διάφορα
ῥήματα ἄτω, (βλάπτω) καὶ ἄδω, παράγονται
παρὰ τὸ ἄάω, ἄω, θέμα πολλῶν ῥημάτων, ὕπερ
διακριτέον ὡς ἐκ τῶν παραγῶγων· ἐκ μὲν γὰρ
τῆς ἄάω, τὸ ἄάδω, ἄδω, ἐκ δὲ τῆς ἄάω, ἄάτω,
τὸ ἄτω, ἀτάω, ἀτέω, ὕπερ ἐκ ἅν τις παραβύ-
λοι πρὸς τὸ Σάδηο· ἐδ' αὖ τῆτ' αὐτὸ ἐστὶ
τὸ σάττω κατ' ἀμφοτέρας τὰς σημασίας· τὸ μὲν
γὰρ δεύτερον κυρίως ἐστὶν = σάττω, σάζω, ἄζω,
ἄδω· τὸ δὲ πρῶτον = σάθω, καὶ ἔ κατὰ μετα-
φορὰν ἀπὸ τῆς σάττω, ὃ σημαίνει καὶ τὸ φορτίζω,
γεμίζω, καὶ ἐπισάττω τὰ φορτηγὰ ζῶα, ἕσε εἶναι
καὶ ἀντὶ τῆς ἀμύσσω, ἐκ τῆς παρακολεθέσεως
δηθεν ξέσεως καὶ ἀμυχῆς ὑπὸ τῶν σαγμάτων ἐπὶ

τὰ νότα τῶν ἀχθοφορέκτων κτημῶν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν πατῶ. „ ἐπάτησε τὸ σαγμάριον, ἧ ἢ σέλλα τὸν ἵππον, τὸν ὄνον, κτλ.]

Сажа (λιγνός, ἄσβολος), Βομ. saze (πληθυντ.), Σλαβ. Сажда, жάσδα, жάζα = ἄζα (μετὰ τῆ πνευματ. σ. ὡς, ἄλς, sals· ἄλλω, salio. βλ. καὶ Сало). τὸ θέμα Сажу (жάδω) = ἄζω, αῖω ἄω = ξηραίνω, ὄθεν σαύω, σαυκός, κτλ. (αὐτῶ καὶ τὸ Жажу ὡς ἐκ τῆ σ-άζω, ἄζω, μετὰ τῆ σ πνευματισμῶ εἰς ζ ἰσχυρότερον τραπέντος, καθὰ καὶ τὸ ζάω = жάω, ἄω = πνέω· καὶ ἄλη, σάλη, ζάλη, κτλ. βλ. Жажу). *Ἐστὶ δὲ τὸ ἄω πλείων δὴ φημάτων πολὺκρονος πηγῇ, ἄν πέρ ἐστὶ καὶ τὸ ἄνω, αἶνω (διαίνω = βρέχω), ὡς παρὰ τὸ αὐτὸ ἄω, καὶ ἄα ἄχα, aqua (βλ. Вода), ὄθεν ἄφα, αῖφα, φαῖφα, Σάβα, Σάβας, ποταμὸς Ἰλλυρικὸς, καθὰ Αὔος (Aue) καὶ *Ἄνας, Λυσιτανίας ποταμοί, καὶ Αὔωνας καὶ Σαῦος τῆς Βρεττανίας, κτλ.

Сажень (ὄργυιᾶ), Βοεμ. sah (саг) ἐκ τῆ Сажъ, Сягáю (σάγω, σάζω) = τάζω, τάγω (σ = τ, ὡς σηλία = τηλία, σὰ μάν = τί μὴν, σῆτες = τῆτες, κτλ.). τὸ θέμα τάω, παρ' ὃ, τάνω (καὶ лт. tango, τάγω), τανύω (= ὀρέγω, ἐκτείνω), ταναός, τανός, τανύς, καὶ ταῦς· καὶ τάγω, τάζω (σάζω, Сажъ, ὄθεν οἶον σαγὴ, σαζινῆ, Сажень) = тагинῆ, танаῆ (τεταμένη) = ὄργυιᾶ, ἐκ τῆ

ὀρέγω (ὀρόβυια). βλ. Сажъ, καὶ Тлжъ, Тапжъ. Саждъ; Сажъ (καθίζω) σάσδω, σάζω. „σάσαι, καθίσαι. Πάφιοι. (Ἡσύχ. ἀντὶ θάσαι, ἐκ τῆ θάζω, θ = σ Δωρικῶς ὡς καὶ σέω = θέω, κτλ.). 2, φυτεύω ὡς τὸ „τιθέναι φυτὰ (Ἄνφ.). τὸ δὲ τιθῆμι ἐκ τῆ θῆμι, θέω, συγγενές θάω, θάσσω, θάζω, σάζω, ὅθεν Садъ (φυτεία, φυτὸν, Ῥωσσικ. = κῆπος) οἶον σατὸς, = θατὸς, θητὸς. τῆ δὲ Садъ τὸ μεγεθυντ. Садище (μέγας κῆπος, ἢ φυτεία), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένη καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς πολίχνη τῆς Μακεδονίας Σάτιζα, οἶον κηπεία, χάρα κηπεύσιμος. (βλ. καὶ Кόза). πρὸς δὲ τὸ σάζω; πάρβλ. τὸ Γερμ. satzen, ὡς καὶ setzen, sitzen = ἔξεν, ἵξεν, (ἵξειν) βλ. Сижъ, Сѣждъ, Суждъ.

Сакъ (σαγήνη) σάκος ἢ σάγος, σάγη, πρωτότυπ. τῆ σαγήνη ἐκ τῆ σάκος, σάκκος, τὸ Γερμ. Sack = saccus. ἐκ δὲ τῆ σάγος ὁ Σ. σαγιάς, καὶ τὸ λτ. sagum, ὡς καὶ τὸ Γερμ. Segen συγγενές σαγήνη. [τὸ δὲ σάγμα, ἐκ τοῦ σάττω, ὅθεν σαγμάριον, καὶ συντθ. σαμάριον, ἀφ' ἑ τὸ Γερμ. Saumer, Säumer, Saumthier, ὡς „σαγμάριος κάμηλος (σαμαρωτὸς, τῆ)· καὶ Saumsattel = σαγμοσέλλιον. κτλ.]

Сάλο (λίπος, γέαρ. συνήθ. ἀξέγγιον, τὸ λτ. oxyngia). Салю (ἀλείφω, ἢ μολύνω γέατι) σιάλον, σιαλώω (συγκοπῆ σάλον, σαλώ). ἢ συγ-

γενέσ ἀλεφας (λ = d, λτ. adeps), ἄλειφαρ, ἀλεπας, Γερμ. Salbe (ἀλέφω) ἀλείφω ἐκ τῆ ἀλίω, Σαλιῶ, ἀλέω, ἀλέφω, -λέφω, γάλιφας, γάλιφας, συγκοπ. Σάλο. βλ. καὶ Σλίνα. πρβλ. τὸ Γλ. salir, sale. [Ἔτερον δε δήμη τὸ sal = Σώλ, γάλς, ἄλς, ἄλες, ἄλασσα, σάλασσα, θάλασσα, ἐκ τῆ ἄλω = Γάλω, σάλω (σαλέω) σάλος, σάλη (ζάλη), σάλα. τούτω δ' ἂν εἴη ὁμώνυμος καὶ ὁ Σάλας, Παννονίας ποταμὸς (ἔστι δὲ καὶ Σάλων Ἰσπανικὸς), αὐτὸ περὶ τὰς κατὰ Δαλματίαν ἐκβολὰς ᾤκηθητο αἱ Σάλωναί, πόλις Δαλματικῆ. τούτων δ' αὐτῶν φαίνεται συγγενῆς καὶ ἡ ἐν Φωκίδι πόλις Ἑλληνικῆ τανῦν καλεσμένη Σάλωνα ἢ, καὶ τὰ Σάλωνα, παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τιθόρειαν. Ἦν δὲ καὶ Σάλωνος χώρα, καὶ Σαλώνια πόλις Βιθυνίας (ἢ καὶ Κράτεια καὶ Ῥωμαϊκώτερον Φλαυϊέπολις), παρὰ τὴν νῦν λεγομένην Κασαμώνην καὶ Κασάμπολιν. εἰ μὴ τις τὸν Σάλαν παρ' αὐτὸ δὴ τὸ Σάλο ἐτυμολογήσῃ, ὡς λιπαρὸν δῆθεν καὶ λιπαίνοντα κατὰ τὸ Ἄλφειὸς, ἐκ τῆ ἀλφείω, ἄλφω = ἄλθω, ἄλθω. καὶ ἡ Ἀρέδισσα κρήνη (= ἀρέδισσα, ἀρδουσα) κτλ.].

Самъ, Самà, Самò (αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ). С-αμὸς, ἀμὸς, ὁμὸς, μὰ, μῆ, μὸν (μετὰ τῆ πνευματισμῶ σ. ὡς, ἔ, λτ. se. ὕς, σῦς, sus). „ὁμὸς = ὁ αὐτὸς (Ἄομηρ.), ἀρχ. Τευτων. som, sam, (ὁμὰ, ἄμα), Ἀγγλ. some, Κελτ. samò, soun,

Σαναρ. Sa, κτλ. — Сάμъ όнь, ὅδ' αὐτός —. Сάμъ прѣпый, τρίτος αὐτός. Сάмый, ὁ αὐτός· καὶ ἐπὶ ὑπεροχῆς, ὡς ὑπερθετικόν, Сάмой чѣспный, αὐτός τίμιος (οἶον αὐτοτιμή· ἄς τὸ, αὐτάγαθος, αὐτοβορέας, κτλ.). καὶ ἐν τοῖς συνθέτ. Самобράпъ, αὐτάδελφος (οἶον ὁμοφράτωρ, ὡς τὸ ὁμαιμος). Самовѣдець αὐτόπτης (οἶον αὐτοῖδης, ὁμοῖδης), κτλ.

Сάνя (χαμουλκός, ἢ ἔλκηθρον. Γαλ. traineau) ὄθεν καὶ Сани πληθ., Σ. σάνια· ἄς ἀπὸ θέματ. Сajú=сáω (σαίω), συγγενές· саиω, сáνω (κινᾷ), саниς (οἶον сáнь· ἄς, μαινη, καὶ μαινις, κτλ.).

Саплю, βλ. Сиплю.

*Сáржа (εἶδος ὑφάσματος) τὸ Γλ. sarge, Γερμ. Sarsch, Ἴτ. sargia, μισ. λт. sargium, φαίνεται ἐκ τοῦ σηρικόν. (ἄλλο τὸ Τυρκ. sarghi=εἶλυμα, ἐκ τῶ saririm, εἰλύσσω).

Свáръ, Свáра (μάχη, ἔρις). Свáрюся (μάχομαι, ἐρίζω), σύνθετ. ἐκ τῆς с (со) καὶ Вáръ, Варю, φάρω (φέρω, θέρω, θέρος, θάρος, φάρος = θέρμη)· ὡς, ράζω, βράζω, βράσσω, ὄθεν ἀράσσω, ἀραγος, μαράσσω, μάρáγος, σμαράсσω, σμáραγος = σφάραγος, σφαράсσω. βλ. καὶ Спóръ.

Свáпъ (προμνήσωρ, προξενήτης. 2, ἀγχιεὺς, ἐξ ἐπιγαμίας συγγενῆς). Свáпба, ἢ Свáдьба (γάμος). Свáпашю (προμνησεύω, καὶ Свáпашюсь, μνώμαι, ζητῶ ἐμαυτῶ μνησῆν. — 2, ἀρ-

χαίως = ὁμολογῶ, συμφωνῶ), οὐχ' (ἢ δοκεῖ)
 = φάτης, φατέω, φατίζω, φατός (μετὰ τῆ
 πνεύματος σ σ-φάτης, κτλ. = λτ. feteo,-or),
 ,, φατίσαι τὴν παιδ' ἄλοχον τῷ τῆς θεᾶς
 (Εὐριπιδ.=ὁμολογήσαι ὑποσχέσθαι), ἀλλὰ τὸ
 Cв́апъ συγγενές σφάδω, σφάζω = Cвяжý =
 C-вяжý (βλ. Вяжý) = σφίδω (σφίγγω = συ-
 νάπτω· ἐκ τῆ σφάω, σφάξ, σφῆξ, σφηκῶ,
 σφέω, σφέγω, σφίγω, σφίγγω, κτλ. βλ. 'Ρεῖμ.
 λ. σφάζω), σφίγκτης, σφιγκτός· καὶ σφαδῆ,
 Cв́апба (οἶον σφαδῆ-, τῆ), ἀντὶ σφιδῆ (σφίγ-
 ξις, ὅθεν καὶ σφιδῆ = χορδῆ, παρ' ὃ τὸ λτ.
 fides). τὸ λτ. spondeo, sponsus, sponsa, 'It.
 sposa, κτλ. παράγουσιν ἐκ τῆ σπένδω, = libo
 (Βόσσ. ὡς τὸ ,, σπεῖσαι φίλτρα γάμυ. Εὐρπ.
 καὶ τῆτο ἐκ τῆ σπάω, σπέω), ἀλλ' ἴσως πι-
 θανώτερον καὶ τὸ spondeo συγγενές τῆ (σπέδω)
 σφέδω (σφένδω, σφίδω = σφίγγω). βλ. Cв́екоръ.
 Cв́ая (πάσσαλος· οἶον σφάας, σφάξ) συγγεν,
 σφάω, σπάω (σπάζω) = σφίω, σφίζω, λτ.
 spico,-cio, spica, Γρμ. Spitze· ὡς ἐκ τῆ σφέω,
 σπέω, σπέος, specus, καὶ σφάω, σφάλω,
 σφάλαξ. ἢ πάω (σπάω) πάττω, πάσσω (βλ.
 Пашý), πάσσαξ (πάσσας· καὶ ὡς ἐκ τῆ πέαω,
 πάας, σπάαξ), πάσσαλος.
 Cв́екоръ, ὁ, Cвекрý, ἡ, 'Ρωσικ. Cвекрѡвъ, ἡ,
 Πολων. swiekiг, ὁ, swiekra, ἡ, Σερβ. Cвекар,
 ὁ, καὶ Κροατ. szveker, ὁ, καὶ παρ' ἀμφοτέρ.
 Cвекрва ἡ = γβέκυρ, γβεκυρός, γβεκυρή,

ἡβεκυρά (= ἔκυρος, ἔκυρά, μετὰ τῷ διπλῷ
 πνευματισμῷ ἡF = σβ-εκυρός, υ=ο, ἔκορ-ός
 ἔκορή, συγκοπ. Σλαβ. ἡφεκρή· τοιοῦτος διπλῆς
 πνευματισμός καὶ ἐν τῷ σποργῆ = ὄργῆ,
 σπαργῶ = ὄργῶ, βλ. 'Ρεϊμ. λ. σπάω)· ὡς
 ὁ ἐκ τῷ ὄκυρ (ὄκυρός) τὸ λτ. socer, ὁ, καὶ
 socrus, ἡ, Γρμ. Schwäher, καὶ Schwieger
 (Schwieger-vater, Schwieger-mutter), ἀρχαίως
 suehur, suaigra, 'Αγγοξ. swaegr, Σβ. swär,
 swara, 'Ισπαν. suegro, suegra, 'Ιτ socero,
 socera. [δοκεῖ μοι παρὰ τὸ ἔχω (ἐχῦρός) ἔχω,
 ἔκυρος=ἐχόμενος, συνημμένος. τὸ γὰρ ἔχω,
 ἔχω = ἔπω, ἄπω, ἄπτω (βλ. 'Ρεϊμ. λ. ἄπτω),
 διὰ τὴν τῆς συγγενείας συναφήν. ὡς καὶ τὸ
 ἀγγιςεύς, ἐκ τῷ ἄγγι ὄθεν καὶ τὸ λτ. so-
 cius (ἐταῖρος) συγγενές τῷ socer, ὅλον ἔχιος
 ἔχιος, ὄχιος (ὄχις, ὄχιρ) = ὄπιος, ὄπῶν,
 ὄπηδός]. 'Εκυράν καὶ νῦν παρὰ τοῖς Πον-
 τικοῖς (ἐν τῇ Χαλδίᾳ) ὀνομάζει ἡ νύμφη
 τὴν συνηθέστερον πενθεράν.

Свѣрбъ, Свѣрбѣхъ (κνησμός, κνήφη), Σρβ.
 Свѣраб, Βομ. swrab, Κρτ. szrab (κνησμός,
 ψάρα), καὶ Свѣрбѣтсѣ (ξέσθαι, κνήθεσθαι,
 ὡς ἐκ τῷ Свѣрбѣ), σπέρφω, σπάρφω, σπέρ-
 φος, σπάρφος, (σπ=σκ), ἀντὶ σκέρφω, σκάρ-
 φῶ, σκάριφος, σκέραφος, (ὡς, σπαίρω =
 σκαίρω), ἐκ τῷ σκάρῶ = κάρω, κέρω (ὄθεν
 λτ. scaro, scarifico, Γρμ. scheeren, schar-
 gen, 'Ολλ. scheuren, κτλ.). ἡ, σπάρβος =

σπαυρός, σπανρός, ἐκ τῆ σπαύω, ἀντι ψάω,
ψάω (= ξάω); ψάω, ψωρός, ψώρα (σπ =
πσ. ὡς, σπέλλιον, ψέλλιον, αἰολ. καὶ πσ,
ἢ ψ, = κσ, ἢ ξ).

Свердло, Свѣрдель, Ῥωσσ. Сверло, Κρη. szveder,
Κρη. sveder, Πολ. swider (τρύπανον),
συγγεν. σπέρω = πέρω, βλ. Περύνη, πείρω,
πέρητρον [= σπέρητρον ὡς καὶ συνήθ. σπει-
ρόνιον = περόνιον (περόνη) τὸ κέντρον καὶ
πειρούνιον, τὸ ἐπιτραπέζιον τριώβελον].

Свиниѣ, Свиньѣ (χοῖρος), Γερμ. Schwein. (ὡς
ἐκ θέματος Свѣн) ἴσως, = σφν (σφύνα),
σφύς (σῦς, σῦν), θύαινα, θύαινα. ὡς καὶ ἴς
= σῦς, λτ. sus, Γερμ. Sau. ὁ μέντοι κλεινός
Ἀδελύγγιος παράγει τὸ Schwein ἐκ τῆ vahn
(θολός, θόλος), Ἀγγλῶξ. fenn (βόρβορος,
διὰ τὸ φιλοβόρβορον τῆ χοίρου). Ἐξὶ δὲ τὸ
σῦς ἐκ τῆ σύω (Sau, sausen), σύομαι = θύω
θύομαι (θύς, διὰ τὸ ἐρμητικὸν τῆ ζώσ. βλ.
Ῥεῖμ. λ. σύω, σῦς). ἐκ τῆ θύω, τὸ θύνω,
ἔθεν θύννος, θύννα, θυννίς (θυννία), οὔ-
τως ἄν εἴη καὶ ἐκ τῆ σύω, σύννα, σύνα,
(σφυνία, σφυνιῆ). Ἐκ τῆ σῦς, σουάς, σουάω,
σφάω καὶ τὸ λτ. subo=καπράω τὸ δὲ σουάς,
άδος=λτ. sucula. [Τὸ ἕννη, ἕννας, ἕννας αἶξ
= αἶξ ἀγρία (ἐκ τῆ ἕννος, ἕννος, γίννος).
τὸ δὲ κάπρος συγγενές κάπρα, λτ. capra (= αἶξ), οὔγέ μὴν οἶμαι παρὰ ταῦτα καὶ τὸ Сви-

νήα προς τὸ ὕψος, ὕψη (ϋψύνηα) παραβα-
λειν δεῖν. β. Рунò].

Свиряю (αὐλώ) σφυρέω, συνήθ. σφυρίζω ὡς
ἐκ τῆ Свирѹ, ἐκ τῆ σφύρω, σύρω, (συρίω)
συρίζω (= αὐλώ), ὄθεν σύριγξ, Свирѣль,
Σερβ. Свирала, συνήθ. σφυρίζа (= συρί-
ζα), οἶον σφυράλη. τὸ δὲ Σ. συραύλιον φαι-
νεται ἐκ τῆ αὐρω, αὐλός, σύνθετον ὡς τὸ πλα-
γιάυλος, Σ. παγιαύλι. βλ. καὶ црк.

Свирѣный, Свирѣнь (ἐκ τῆ звѣрь), σ-φηρω-
πός, θηριώδης (ἄγριος). ἢ λт. severus = σε-
βερός (σεβρός ἐκ τῆ σέβω), σεβέροу (συγ-
κοπή, σβέροу, Сверѣнь).

Свишяю, βλ. Свѣнь.

Свищѹ (συρίζω) σπιζω (ὄθεν σπίνος) = σφίζω,
σιζω, Γερμ. zischsen, Ἴт. sishare, κтл. διαφό-
ρων ἤχων ὀνοματοποιῶν. οὕτω καὶ τὸ лт.
sibilo, Γл. sifler, κтл.

Свобода (ἐλευθερία). Свободный, Свободень,
καὶ Σλαβ. Свободъ (ἐλεύθερος). Свободаю
(ἐλευθερόω). οἶον σφοда (σφοβόδα), σφο-
Фодаіос (σφοβοδαіος, σφοβοδανός), σφοФо-
δάω (σφοβοδάω - ζάω, σδάω) = σποФυδà =
σπουδή, спвдаіос, σποФυδάω, σπουδάω, -άζω.
[τὸ F ἐτίθετο καὶ μεταξὺ τῶν φωνηέντων τῆς δι-
φθόγγου, ὡς ἐν τῇ Ἀηλιακῇ ἐπιγραφῇ " το
αФυто, λιθο εμι ανδριας και το σφελας =
τοῦ αὐτοῦ λίθου εἰμι ανδριας και τὸ σφέ-
λας. ,, (βλ. Gibelin monde primitif. p. 176),

σιβη = κίβα, κύβα, κύφος, κύθος, κύτος, σκύτος (ὄθεν τὸ Σ. σκετίον), ὡς ὁ Πείμερος ὀρθῶς ἠτυμολόγησε (λ. Σιβήνη)· μαρτυρεῖ δὲ τῇ ὀρθότητι τῆ ἐτύμω και ἡ τῆς Σ. σιγένα, και σιγένιον, σιγγένιον (σιγύνιον), ἐριοῦν ἀγροίκων ἱμάτιον· και αὐτὸ δὲ ἴσως τὸ Σ. ζιπένιον = ζιβύνιον, ὅπερ ἄλλοις ἔδοξεν εἶναι τὸ Ἰταλικ. Giurone (ἐπίβλημα). και ξένον ἔθεν τὴν σιγύνην, ἢ σιβύνην, και ζιβύνην, παρ' οἷς μὲν ἔγχος, παρ' ἄλλοις δὲ τοτὲ μὲν θήκην σημαίνειν (Ἀριζοφν.), ὡς τὸ ἄγγος = ἔγχος (Πείμερ.), τοτὲ δ' ἱμάτιον, κατὰ τὸ σκύτος, σκετίον, ἐξ ἑ παρὰ λατίνοις μὲν τὸ scutum (ἄσπλις, Σ. σκετάριον), παρ' ἡμῖν δὲ τὰ σκετία (= ἱμάτια, ἐπιπλα). ἡ γὰρ πρώτη τῆ ὀνόματος σημασία κάλυμμα δηλοῖ και δέρμα κοῖλον, ὄθεν και σκεῦος, ὄπλον, κτλ. βλ. και Сума. [Τῆς σιγύνης παρωνύμους εἰπὸν τινες τοὺς Σιγύνας, ἔθνος δὲ Θρακῶν οἱ Σιγύναι, ἢ Σιγύναι, και Σιγυνοί, ἢ Σιγυνοί, κάταικοι τῆς πέραν τῆ Ἰστροῦ πρὸς βορρῶν και κατὰ μήκος μέχρι πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον ἐκτεινομένης χώρας (βλ. Ἡρόδ. Ε, 9), οἱ ἔλεγθον ἑαυτὲς Μήδων ἀποίκους εἶναι. ἄλλοι δὲ τέτους ἐνόμισαν Σκύθας (κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθη σύγχυσιν Θρακῶν και Σκυθῶν). τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς τινες υπέλαβον εἶναι τῆς αὐτοὺς και τῆς κοινῶς Τζιγγάνους, Ῥωσ. Цыганы, Τερκ. Τζεγ-

γενέ, και Γαλ. Bohémiens, διότι εκ τῆς Βδε-
μίας τὸ πρῶτον ἀναφανέτες ἐπεπόλασαν και
εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπην· οὕτω και συνηθέε-
ρον καλεῖμεν τέτους αὐτοὺς Αἰγυπτίους (Γόφτους),
ὡς εκ τῆς Αἰγύπτου νομισθέντας μετανασῆναι
εἰς τὴν Ἑλλάδα. βλ. και προλεγόμεν. § 17].
Τὸ Ἀραβικ. seif = ζήφος.

Σάδη (ἀμύσσω, ὡς εκ τῆς Σάδῃ, σάδω) σάθω (σάω,
ὅθεν σαθρός, και σαύω, σάπω, σήπω). 2, (ἀς
εκ τῆς Σαδῃ, - κδῃ), Δο-σάδα (ἀηδία), Δο-σάδω
(ἀηδίω) = φάδω, ἄδω, ἀδέω (κορέννυμαι, και
ἀηδιάζω), εκ τῆς ἄω, ἄδω (ἄζω, Γερμ. atzen), με-
τὰ τῶν πνευμάτων θ, και σ, θάω, σάω, σάπτω,
λτ. satio, satur, ἄδορ, ἄδος, και ἄδη, ἄδα,
μάδα (Σάδα, Δο-σάδα), satis, adsatis (ὕθεν τὸ
Γλ. assez), Γερμ. satt, κτλ. [τὰ δὶώ διάφορα
ῥήματα ἄτω, (βλάπτω) και ἄδω, παράγονται
παρὰ τὸ ἀάω, ἄω, θέμα πολλῶν ῥημάτων, ὅπερ
διακριτέον ὡς εκ τῶν παραγῶγων· εκ μὲν γὰρ
τῆς ἀάω, τὸ ἀάδω, ἄδω, εκ δὲ τῆς ἀάω, ἀάτω,
τὸ ἄτω, ἀτάω, ἀτέω, ὅπερ εκ ἄν τις παραβύ-
λοι πρὸς τὸ Σάδη· ἐδ' αὖ τῆτ' αὐτὸ ἐστὶ
τὸ σάπτω κατ' ἀμφοτέρας τὰς σημασίας· τὸ μὲν
γὰρ δευτέρον κυρίως ἐστὶν = σάπτω, σάζω, ἄζω,
ἄδω· τὸ δὲ πρῶτον = σάθω, και ἐ κατὰ μετα-
φορὰν ἀπὸ τῆς σάπτω, ὃ σημαίνει και τὸ φορτίζω,
γεμίζω, και ἐπισάπτω τὰ φορτηγὰ ζῶα, ὡς εἶναι
και ἀντὶ τῆς ἀμύσσω, εκ τῆς παρακολοθήσεως
δηθεν ξέσεως και ἄμυχῆς ὑπὸ τῶν σαγμάτων ἐπὶ

τὰ νῶτα τῶν ἀχθοφορέων κτημῶν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν πατᾶ. „ ἐπάτησε τὸ σαγμάριον, ἧ ἡ σέλλα τὸν ἵππον, τὸν ὄνον, κτλ.]

Сажа (λιγνός, ἄσβολος), Βομ. saze (πληθυντ.), Σλαβ. Сажда, јасда, јазα = ἄζα (μετὰ τῷ πνευματ. σ. ὡς, ἄλς, sals· ἄλλω, salio. βλ. καὶ Сало). τὸ θέμα Сажу (јάδω) = ἄζω, αῖω ἄω = ξηραίνω, ὕθεν σαύω, σαυκός, κτλ. (αὔτω καὶ τὸ Жажу ὡς ἐκ τῷ σ-άζω, ἄζω, μετὰ τῷ σ πνευματισμῷ εἰς ζ ἰσχυρότερον τραπέντος, καθὰ καὶ τὸ ζάω = јάω, ἄω = πνέω· καὶ ἄλη, σάλη, ζάλη, κτλ. βλ. Жажу). *Ἐσι δὲ τὸ ἄω πλείων δὴ ῥημάτων πολυκρενός πηγὴ, ἔν περ ἔσι καὶ τὸ ἄνω, αἰνω (διαίνω = βρέχω), ὡς παρὰ τὸ αὐτὸ ἄω, καὶ ἄα ἄχα, aqua (βλ. Вода), ὕθεν ἄφα, αῖα, φαῖα, Σάβα, Σάβας, ποταμὸς Ἰλλυρικὸς, καθὰ Λύος (Аue) καὶ *Ἄνας, Λυσιτανίας ποταμοί, καὶ Λύωνας καὶ Σαῦος τῆς Βρετανίας, κτλ.

Сажень (ὄργυιᾶ), Βοεμ. sah (сар) ἐκ τῷ Сяжѹ, Сягѹю (σάγω, σάζω) = τάζω, τάγω (σ = τ, ὡς σηλία = τηλία, σὰ μὰν = τί μήν, σῆτες = τῆτες, κτλ.). τὸ θέμα τάω, παρ' ὃ, τάνω (καὶ лт. tango, τάγω), τανύω (= ὀρέγω, ἐκτείνω), ταναός, τανός, τανύς, καὶ ταῦς· καὶ τάγω, τάζω (σάζω, Сяжѹ, ὕθεν οἶον σαγὴ, σαζιγὴ, Сажень) = таγινῆ, танаῆ (τεταμένη) = ὄργυιᾶ, ἐκ τῷ

ὀρέγω (ὀρδύγια). βλ. Сажъ, καὶ Тлжъ, Тащъ. Саждъ, Сажъ (καθίζω) σάσδω, σάζω. „σάσαι, καθίσαι. Πάφιοι. (Ἡσύχ. ἀντὶ θάσαι, ἐκ τῆ θάζω, θ = σ Δωρικῶς ὡς καὶ σέω = θέω, κτλ.). 2, φυτεύω ὡς τὸ „τιθέναι φυτὰ (Ξυφ.). τὸ δὲ τίθημι ἐκ τῆ θῆμι, θέω, συγγενές θάω, θάσσω, θάζω, σάζω, ἔθεν Садъ (φυτεία, φυτὸν, Ῥωσσικ. = κῆπος) οἶον σατὸς, = θατὸς, θητὸς. τῆ δὲ Садъ τὸ μεγεθυντ. Садыще (μέγας κῆπος, ἢ φυτεία), ἔθεν φαίνεται παρωνομασμένη καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς πολίχνη τῆς Μακεδονίας Σάτις, οἶον κηπεία, χώρα κηπεύσιμος. (βλ. καὶ Кόза). πρὸς δὲ τὸ σάζω; πάρβλ. τὸ Γρμ. satzen, ὡς καὶ setzen, sitzen = ἔζεν, ἴζεν, (ἴζειν) βλ. Сажъ, Сѣждъ, Суждъ.

Сакъ (σαγήνη) σάκος ἢ σάγος, σάγη, πρωτότυπ. τῆ σαγήνη· ἐκ τῆ σάκος, σάκκος, τὸ Γρμ. Sack = saccus· ἐκ δὲ τῆ σάγος ὁ Σ. σαγιάς, καὶ τὸ λτ. sagum, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Segen συγγενές σαγήνη. [τὸ δὲ σάγμα, ἐκ τοῦ σάττω, ἔθεν σαγμάριον, καὶ συντθ. σαμάριον, ἀφ' ἧ τὸ Γρμ. Saumer, Säumer, Saumthier, ὡς „σαγμάριος κάμηλος (σαμαρωτὸς, τῆ)· καὶ Saumsattel = σαγμοσέλλιον. κτλ.]

Сάλο (λίπος, γέαρ. συνήθ. ἀξέγγιον, τὸ λτ. oxungia). Сάλο (ἀλείφω, ἢ μολύνω γέατι) οἶαλον, σιαλόω (συγκοπῆ σάλον, σαλώ). ἢ συγ-

γενές ἀλεφας (λ = d, λτ. aders), ἀλειφαρ, ἀλεπας, Γερμ. Salbe (ἀλέφω) ἀλείφω ἐκ τῆ ἀλίω, Σαυὸ, ἀλέω, ἀλέφω, -λέφω, γάλιφας, γάλιφας, συγκοπ. Σάλο. βλ. καὶ Σάλινα. πρὸ βλ. τὰ Γλ. salir, sale. [Ἔτερον δε δήμα τὸ sal = Σάλ, γάλ, ἄλ, ἄλες, ἄλασσα, σάλασσα, θάλασσα, ἐκ τῆ ἄλω = Γάλω, σάλω (σαλέω) σάλος, σάλη (ζάλη), σάλα. τούτω δ' ἂν εἴη ὁμώνυμος καὶ ὁ Σάλας, Παννονίας ποταμὸς (ἔτι δὲ καὶ Σάλων Ἰσπανικὸς), οὗ περὶ τὰς κατὰ Δαλματίαν ἐκβολὰς ὤκνητο αἱ Σάλωναι, πόλις Δαλματική. τούτων δ' αὐθις φαίνεται συγγενὴς καὶ ἡ ἐν Φωκίδι πόλις Ἑλληνική τανῦν καλεσμένη Σάλινα ἢ, καὶ τὰ Σάλινα, παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τιθόρειαν. Ἦν δὲ καὶ Σάλωνος χώρα, καὶ Σαλώνια πόλις Βιθυνίας (ἢ καὶ Κράτεια καὶ Ῥωμαϊκώτερον Φλαυιέπολις), παρὰ τὴν νῦν λεγομένην Κασαμώνην καὶ Κασάμπολιν. εἰ μὴ τις τὸν Σάλαν παρ' αὐτὸ δὴ τὸ Σάλο ἐτυμολογείη, ὡς λιπαρὸν δῆθεν καὶ λιπαίνοντα κατὰ τὸ Ἄλφειδός, ἐκ τῆ ἀλφείω, ἄλφω = ἄλθω, ἄλθω. καὶ ἡ Ἀρέθισσα κρήνη (= ἀρέθισσα, ἄρδουσα) κτλ.].

Самъ, Самà, Самò (αὐτός, αὐτή, αὐτό). C-αμός, ἄμός, ὀμός, μὰ, μῆ, μὸν (μετὰ τῆ πνευματισμῆ σ. ὡς, ἔ, λτ. se. ὕς, οὕς, sus). „ ὀμός = ὁ αὐτός (Ἄομηρ.), ἀρχ. Τευτων. som, sam, (ὀμὰ, ἄμα), Ἄγγλ. some, Κελτ. samo, soun,

Συσκορ. Sa, κτλ. — Сámь όнь, δδ' αύτός —. Сámь прéпый, τρίτος αύτός. Сáмый, ό αύτός· και επί ύπεροχής, ως ύπερθετικόν, Сáмой чéспный, αύτός τίμιος (οίον αύτοτιμή· άς τό, αύτάγαθος, αύτοβορέας, κτλ.). και έν τοίς συνθεт. Самобράпъ, αύτάδελφος (οίον όμοφράτωρ, ως τό όμαιμος). Самовáдецъ αύτόπτης (οίον αύτοϊδής, όμοϊδής), κтл.

Сáня (χαμουλκός, ή έλκηθρον. Γαλ. traineau) όθεν και Сáни πληθ., Σ. сáνια· ως άπό θέματ. Сáю=сáю (σαιю), συγγενές· сáию, сáню (κινά), сáниς (οίον сáнь· άς, μαινη, και μαινίς, κтл.).

Саплю, βλ. Сиплю.

*Сáрка (είδος ύφάσματος) τό Γλ. sarge, Γερμ. Sarsch, 'Ιт. sargia, μс. лт. sargium, φαίνεται έκ τοῦ σηρικόν. (άλλο τό Тюрк. sargbi=είλυμα, έκ τῶ sarigim, ειλύσσω).

Свáръ, Свáра (мóχη, έρις). Свáрюся (мóχομαι, έρίζω), σύνθεт. έκ τής с (со) και Вáръ, Вáрю, φάρω (φέρω, θέρω, θέρος, θάρος, φάρος = θέρμη)· ως, рáзь, βράзь, βράσσω, όθεν άράсσω, άραγος, μαράсσω, μά-рáгος, σμαрáсσω, смáрагος = σφάрагος, σφαрáсσω. βл. και Спóръ.

Свáпъ (προμνήσωρ, προξενήτης. 2, άγχιςεύς, έξ επίγαμίας συγγενής). Свáпба, ή Свáдьба (γάμος). Свáпajú (προμνησεύω, και Свáпajúсь, μνώμαι, ζητώ έμαυτῶ μνησῆν. — 2, άρ-

χαίως = ὁμολογῶ, συμφωνῶ), οὐχ' (ἢ δοκεῖ)
 = φάτης, φατέω, φατίζω, φατός (μετὰ τῆ
 πνεύματος σ с-φάτης, κτλ. = λτ. feteo,-or),
 „ φατίσαι τὴν παιδ' ἄλοχον τῷ τῆς θεᾶς
 (Εὐριπιδ.=ὁμολογήσαι ὑποσχεῖσθαι), ἀλλὰ τὸ
 Свапшь συγγενές σφάδω, σφάζω = Сважъ =
 С-вжжъ (βλ. Вжжъ) = σφίδω (σφιγγω = συ-
 νάπτω· ἐκ τῆ σφάω, σφάξ, σφηξ, σφηκῶ,
 σφέω, σφέγω, σφιγω, σφιγγω, κτλ. βλ. 'Ρείμ.
 λ. σφάζω), σφιγκτής, σφιγκτός· καὶ σφαδῆ,
 Свапба (οἶον σφαδFά-, τFά), ἀντὶ σφιδῆ (σφιγ-
 ξις, ὅθεν καὶ σφιδῆ = χορδῆ, παρ' ὃ τὸ λτ.
 fides). τὸ λτ. spondeo, sponsus, sponsa, 'Ιτ.
 sposa, κτλ. παράγουσιν ἐκ τῆ σπένδω, = libo
 (Βόσσ. ὡς τὸ „ σπεῖσαι φίλτρα γάμου. Εὐρπ.
 καὶ τῆτο ἐκ τῆ σπάω, σπέω), ἀλλ' ἴσως πι-
 θανώτερον καὶ τὸ spondeo συγγενές τῆ (σπέδω)
 σφέδω (σφένδω, σφίδω = σφιγγω). βλ. Свекоръ.
 Свая (πάσσαλος· οἶον σφάας, σφάξ) συγγεν,
 σφάω, σπάω (σπάζω) = σφίω, σφίζω, λτ.
 spico, -cio, spica, Γερμ. Spitze· ὡς ἐκ τῆ σφέω,
 σπέω, σπέος, specus, καὶ σφάω, σφάλω,
 σφάλαξ. ἢ πάω (σπάω) πάττω, πάσσω (βλ.
 Пашъ), πάσσαξ (πάσσαας· καὶ ὡς ἐκ τῆ πάω,
 πάας, σπάαξ), πάσσαλος.
 Свекоръ, ὁ, Свекрѣ, ἡ, 'Ρωσικ. Свекрѣвъ, ἡ,
 Πολων. swiekir, ὁ, swiekra, ἡ, Σερβ. Свекар,
 ὁ, καὶ Κροατ. szveker, ὁ, καὶ παρ' ἀμφοτέρω.
 Свекрва ἡ = Ἰβέκυρ, Ἰβέκυρός, Ἰβέκυρη,

ἡβεκυρά (= ἐκυρός, ἐκυρά, μετὰ τῷ διπλῷ πνευματισμῷ ἡF. = σβ-εκυρός, υ=ο, ἐκορ-ός ἐκορή, συγχοπ. Σλαβ. ἡFεκρή· τοιαῦτος διπλῶς πνευματισμός καὶ ἐν τῷ σποργῆ = ὄργῆ, σπαργῶ = ὄργῶ, βλ. 'Ρείμ. λ. σπάω) ὡς δ' ἐκ τῷ ὄκυρ (ὄκυρός) τὸ λτ. socer, ὄ, καὶ socrus, ἦ, Γρμ. Schwäher, καὶ Schwieger (Schwieger - vater, Schwieger - mutter), ἀρχαίως suehur, suaigra, 'Αγγοξ. swaegr, Σβ. swär, swara, 'Ισπαν. suegro, suegra, 'Ιτ socero, socera. [δοκεῖ μοι παρὰ τὸ ἔχω (ἐχῦρός) ἔχω, ἐκυρός = ἐχόμενος, συνημμένος. τὸ γὰρ ἔχω, ἔχω = ἔπω, ἄπω, ἄπτω (βλ. 'Ρείμ. λ. ἄπτω), διὰ τὴν τῆς συγγενείας συναφήν. ὡς καὶ τὸ ἀγγιξεύς, ἐκ τῷ ἄγγι· ὄθεν καὶ τὸ λτ. socius (ἐταῖρος) συγγενὲς τῷ socer, οἶον ἔχιος ἔχιος, ὄκιος (ὄκις, ὄκιρ) = ὄπιος, ὄπάων, ὄπηδός]. Ἐκυράν καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν τῇ Χαλδίᾳ) ὀνομάζει ἡ νύμφη τὴν συνηθέστερον πενθεράν.

Свѣрбъ, Свѣрбѣжь (κνησιμός, κνήφη), Σρβ. Свѣраб, Βομ. swrab, Κρτ. szrab (κνησιμός, ψώρα), καὶ Свѣрбѣтсѣ (ξύεσθαι, κνήθεισθαι, ὡς ἐκ τῷ Свѣрбъ), σπέρφω, σπάρφω, σπέρφω, σπάρφω, (σπ=σφ), ἀντὶ σκέρφω, σκάρφω, σκάρφω, σκάρφω, σκάρφω, (ὡς, σπαίρω = σκαίρω), ἐκ τῷ σκάρω = κάρω, κέρω (ὄθεν λτ. scaro, scarifico, Γρμ. scheeren, scharren, 'Ολλ. scheuren, κτλ.). ἦ, σπάρβος =

ὠσαύτως καὶ τὸ αἰολικ. Ζέβυς, = Ζέφυς, Ζεὺς. κτλ. οὕτω δὴ καὶ τὸ σπουδῆ = σποφν δά, καὶ υ=ο, σποβοδά (ὡς γονή, γυνή· νύξ, ποx), καὶ π=φ, ὡς καὶ σφαδανός, σφεδανός (= Свододень) = σφοδαρός (ὅθεν τὸ σφοδρός) = σποδαρός, σπουδαρός, ἐκ τῆ σπουδῆ, σπεύδω, (Γερμ. spute, spute mich). Σπεύω (σπείω=έσπω)=τρέχω, ἐπείγομαι, κτλ. ἔς τοίνυν ἐκ τῆ σπείω, σπεύδω, τὸ σπουδῆ (σποφνδῆ), οὕτω καὶ ἐκ τῆ Спѣшъ, Спѣю (βλ. Спѣшъ) = σπείω, τὸ Сводода (οἶον Спобода, τὸ γὰρ π=β=в, 6· ὡς, Πλόю, Βλόю. κτλ.), καὶ ἄλλως δὲ τὸ β συνημμένον μετὰ τῆ с προφέρεται ἄεποτε παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ὡς φ=π=β=F. βλ. καὶ Свѣ, Свѣшъ, κτλ.]. Ἄλλα καὶ τὸ ἐλεύθερος ἐκ τῆ ἐλεύθω, (έλω, ἐλέω, ἐλεύω = ἐλάω, ἐλαύνω=κινῆμαι, θέω ἐρχομαι), ἐκ τῆ ἐλαύνω (=ἐλάβω, βλ. Колоспѣи), καὶ τὸ Σ. λάμνω. (β=μ), ἐπὶ κωπηλασίας· παρὰ δὲ Κύπριοις τὸ λάμνω = τρέχω (ἐλαύνω). ἴσως δ' ἂν τις τολμήσας εἴποι καὶ τὸ Γερμ. laufen (τρέχειν) = ἐ-λαύφεν, ἐ-λεύφεν, ἀντὶ ἐλεύθεν, θειν. θ = φ, καὶ = β, ὡς ἐν τῷ λт. liber=ἐ-λύφερ-ος (ἐλεύθερος, ἀντὶ ἐλεύθερος, ὡς ἐλεύθω, καὶ ἐλύθω. βλ. Рѣю). ὁ τοίνυν ἐλεύθερος ἐλεύθει τε καὶ σπεύδει καὶ ἔσπεται, ὅπη ἂν ἐθέλη· ὁ δὲ δούλος καὶ δέσμιος δέδεται. Ἄλλοι δὲ παράγουσι τὴν λέξιν ὡς ἐκ τοῦ ἐχρήσου

Свобѣ, οἶον παρὰ τὸ Свобѣ (ὁ ἑαυτοῦ ὧν δη-
λονότι κύριος).

Свобѣ, Своѣ, Своѣ, σφέος, α, ον, σφός, σφή,
σφόν = σφώτερος, σφέτερος, ρα, ρον, λт.
vester (φέσερ-ος)· (ὡς καὶ ἑός, λт. suus,
Γρμ. sein, καὶ Σνσкр. sua). Ἔθεν Своѣкъ
(σύγγαμβρος). Своѣчна (γυναικαδέλφη), ἐκ
тѣ Свобѣ (οἶον σφωϊκός) σφώτερος, σφέτε-
ρος = οἰκείος, συνήθ. ἰδικός, κтл. βл. Се-
бѣ, καὶ Сесврѣ.

Свора (ῥυταγωγός, ῥυτήρ. καὶ αὐτὸ τὸ ζεύγος
τῶν θηρευτικῶν κυνῶν ὡς δεδεμένων τῷ ῥυ-
τῆρι), συνήθ. σφόρα (= λεπτὸν σχοινίον) ἐκ
τοῦ σπάρω, σπέρω, σπάρα (σφάρα) = σπείρα,
ὡς καὶ σπάρτον, κтл. τὸ δὲ σπάρω, σπείρω,
καὶ σπάργω, συγγενές τῆ εἶρω, εἶργω (=
ἐλίσσω· σπ, πνευματισμοί. βл. 'Ρεīm. λ.
σπάω). "Ἐτερον δὲ τὸ (ἐκ тѣ σπάω) σπάρω,
(σπαράσσω), καὶ σπαίρω, καὶ σπ=σκ, σκά-
ρω, σκαίρω, καὶ σκαρίζω, σπαρίζω, καὶ σπα-
ράζω, σπαρτάζω (ἔθεν τὸ Σ. σπαρταρῶ,
σπαρταρίζω = σπαίρω, ἄσπαίρω, ἄσκαίρω,
ἄσκαρίζω). "Ὅτι δὲ τὸ σπαρίζω εἶχε καὶ ἐνερ-
γητικὴν σημασίαν φαίνεται ἐκ тѣ Σ. σβαρ-
νίζω, καὶ σβαρνῶ καὶ παρὰ τισιν Ἑπειρώ-
ταις, σβαρίζω (ἔλκω, περισύρω, σπάω) =
σπαρίζω (β = π), καὶ μετὰ тѣ ν σβαρνίζω
ἀντὶ σπαρνίζω. οὕτω λέγομεν καὶ σπαρνῶ
(ἐκ тѣ σπάρω, σπαράσσω) = κινῶ, ἀποκινῶ,

νῆμαι, ἀποπηδῶ (βλ. Прѣдаю). κατὰ τὰ ἀρχαῖα πέρω, πέρνω· κέρω, κέρνω, λτ. серно· φέρω, φέρνω (ᾠθεν φερνή), καὶ Σ. φέρνω, κτλ.

Свѣжій, Свѣжь (νεαρὸς, νωπὸς, ἀκμαῖος).
Свѣжью (ἀκμάζω, νεάζω, ὡς ἐκ τῆ Свѣжъ)
σφύζω, σφύζων (ἐκ τῆ σφάω, σφάζω, ὁ
διὰ τῆ υ, τύπος σφύζω=σφάδω, σφαδάζω,
καὶ ε = α, σφέζω = σφάζω. — τὸ δὲ σφάζω
= καὶ σχίζω· ᾠθεν) Свѣжью (ἐκδέρω καὶ
ἐκκοιλίζω, ἐξευτερίζω τὸ ἐσφαγμένον ζῶον).
βλ. Ρεΐμερ. λ. σφάζω καὶ σφύζω.

Свѣсть, βλ. Сестра.

Свѣсть (φέγγος, φῶς) οἶον σφαῖς, σφαιτός=φαι-
σος, φαῖξ, [ἐκ τῆ φαίω, φαι(ν)ω=φάω, φάος,
φάω, φόος, φῶς, φέω, να, φέγγος, μετὰ τῆ πνευ-
ματισμῆ σ. τὸ δὲ φ=β, ὡς Βίλιππος=Φίλιπ-
πος· καὶ τὸ β ἐν τῷ Свѣсть προφέρεται ὡς φ.
Ἐκ τῆ ἀρρήτου φαίω, ἢ φαίζω, γίνεται φαῖσος,
καὶ Ἡφαισος, (ὡς μύω, ἡμύω)· κατὰ τὸ φαῖξ,
φαικὸς, καὶ φάξ, ᾠθεν φάκεις = ὀφθαλμοί,
καὶ λτ. facies = ὄψις· ἐκ τῆ φαίω καὶ τὸ
φαιδων=(φάω), φαέθων, κτλ. βλ. Звѣздà].
Свѣщъ (φωτίζω) σφαισκω, φαισκω = φαύ-
σκω, φώσκω· καὶ, Свѣщяко, ἐπιφώσκω,
Свѣщяющи = ἐπιφωσκύση. ᾠθεν Πολ. świt
(λυκανγῆς). 2, Свѣсть = κόσμος, ὡς καὶ τὸ
φῶς, οἶον „εἰς φῶς ἔρχεσθαι· ἐκφέρειν εἰς
φῶς (εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ δημόσιον. βλ.

Σοφκλ. Ἠλέκτ. 641. καὶ Φιλοκτ. 581. καὶ Ἡρόδ. γ, 79, κτλ. βλ. καὶ Миръ), Σρβ. Свеш, Κρο. szvet.

Свяжү = С-вяжү, σ-φάζω = φάζω, (с=со=σύν).

Свяпійй, Свяпшь (ἅγιος), (σβατός, ἀντὶ σαβ-τός) = σαπτός, σεπτός. [ἐκ τοῦ σαύω, σάβω = θάύω, θάβω, θάμβω, θάμβος, θαυμάζω. ὡς καὶ διὰ τοῦ ε, σεύω, σέβω, σεπτός. (βλ. Ῥεϊμερ.). πρβλ. τὸ ἅγιος, συγγεν. ἄγη=θάμβος. τὸ δὲ Γερμ. heilig ἐκ τῆ heil=ἄλος, ὀλικός (=integer, intactus, ἄψαντος, ἀκέραιος). βλ. Ῥεϊμ. λ. ἱερός]. Свящү (ἀγιάζω, οἶον σεπτῶ) σεπτεύω, σέβω, σεβίζω (σαβίζω).

Сѣ (ἰδοῦ) ἐκ τῆς ἀντωνυμ. Сѣя (сіος = τίος, τός) = ὄδε = οὔτος (ἐκ τῆ ὄ, τός, ὄτος, Фот-ος, ὄθεν Ῥωσ. Вѣпъ = ἰδοῦ), ὡς τὸ „ νηῦς ἠδέ μοι ἔσηκεν (Ὅμ.). πρβλ. λт. ecce (βλ. Сѣце). Селікій, Селікъ, βλ. Толікій.

Себя (ἐαυτῶ, ἐαυτοῖς) αἰτιατικ. Себѣ, сеФѣ, сφѣе, сфѣ, сφлн [ἐκ τῆς ε̄, Фѣ, φѣ, сфѣ, сфл (сѣлѣ), лт. sibi, Γερμ. sich, Ἰσλ. sika ἐκ δὲ τῆ сфѣ τὸ αἰολ. ψѣ = αὐτός - τόν. ὄθεν τὸ лт. (i-pse) ipse, ἐξ' ε̄ καὶ eumpse, rearse, κтл.]. О-сѣба (πρόσωπον, αὐτός, ἐπὶ ὑπερέχοντος προσώπου) ἄ-сѣфа, ἄ-сфн=сфн (αὐτή), сфός (αὐτός), τὸ о, πρόσθετον, ὡς τὸ αἰολικ. ἄсфн = сфѣ. Осѣбнй, Осѣбъ (ἴδιος, ἰδιαιτερος, ἐξαιρετος). У-сѣбнца (ἐκ τῆ у сѣ

6λ=έν σφίσιν) ἡ μεταξὺ σφᾶν τινων διαφω-
νία, μῆνις· ὡς καὶ, Междоусѳбіе, ἡ ἐμφύλιος
ζάσις, διχόνοια οἰκιακῶν. κτλ.

Сѳдмъ, κοινῶς Сѳмъ, σѳβδεμ, ἔβδεμ (αἰολικ.
ὄθεν ἐβδεμήκοντα. βλ. Ὀсмъ. ὡς καὶ, σεπτὰ
καὶ τεπτὰ=ἐπτὰ μετὰ τῶν πνευματισμῶν σ, καὶ
τ (Ήσυχ. καὶ σεπτὰς = ἐπτὰς, Πυθαγόρ.), λτ.
septem (οἶον ἔπτεμ, μετὰ τῆ μ, ὅπερ διε-
τήρησαν τὰ ἐκ τῆ ἐπτὰ, ἢ ὀρθότερον ἐκ τῆ
ἔβδεμ παράγωγα, ἔβδομ-ος, ἔβδομ-ας, κτλ.),
Ἰτ. sette, Γλ. sept, Γρμ. sieben, ἀρχ. sie-
bend, siebhun, sibun, Ἀγγλ. sewen, Λετ.
καὶ Λιθ. septini, Σνσρκ. sapta, Πρσκ. haft,
κτλ. [έν τῷ Γρμ. sieben, ἐξέπεσε τὸ τ. έν
δέ τῷ Σλαβον. Сѳдмъ, τὸ β, ἢ π· ὡς καὶ Ῥωσ.
Сѳнпѳбрь=σεπτέμβριος. έν δὲ τῷ Ἰτ. sette,
ἐτράπη τὸ π εἰς τ], καὶ Βοεμ. sedm, Πολ.
siedm, Καρν. sedem, Ἰλλυρ. sedam. κτλ.
[Πολὸν τὸ τῆ ἐπτὰ ἀριθμῆ ὄνομα ἐ μόνον
έν πάσαις ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς, ἀλλὰ καὶ έν
ταῖς πλείσαις δὴ τῶν Ἀσιανῶν γλωσσῶν ταυ-
τολεκτέμενον, πλήν τινων μικρῶν ἐνίοτε κα-
τὰ σοιχεῖα μεταβολῶν. Ὁ μὲν έν κλεινὸς
Λεννέπιος παράγει τὸ ἐπτὰ ἐκ τῆ ἔπω=ἄπω,
ἄπτω, οἶον ἐπτὸς, ἀπτὸς, λτ. aptus (=ἀρη-
ρῶς, ἡρμωσμένος), καὶ οἶεται τῆτο κεκλήσθαι
τὸν ἀριθμὸν, ὡς τέλειον καὶ ἱερὸν παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις νομιζόμενον, ἐ πάννυ τοι ἀπίθανα εἰ-
κοτολογῶν ἡμῖν δ' έν μᾶλλον ἀρέσκει τὸν

ἑπτὰ, ἢ ἑβδομ, παρὰ τὸ εὖω, εὖδω (καθεύδω) παράγειν. (καὶ τὸ εὖω δὲ καὶ αὖω, ἐκ τῆ αὐτῆ θέματος ἄω, ὄθεν καὶ τὸ ἄπω, κτλ. βλ. *Ρεϊμ.). ἔοικε δὲ σημαίνειν ἡ λέξις ἀπολύτως ἀνάπαυσιν. Παράβαλε τὸ *Ἐβραϊκὸν sibeah (= σεπτὰ, λτ. septem, σέβδεμ, ἑπτὰ), *Ἀρβ. sebah, Συρ. sabao (κτλ.) πρὸς τὸ *Ἐβραϊκὸν Σάββατον (ἀνάπαυσις), καὶ ὄψει τὴν ἑβδόμην ἡμέραν „ ἐν ἣ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆ ”. Ἀἱροὶ ταῦτα δοκοῦσι τοῖς μηδὲν παρὰ τῶν θείων Γραφῶν ἀξιῶσι μανθάνειν σοφοῖς, ἀλλὰ τὰ σφίσι δοκῶντα περὶ κόσμου γενέσεως δογματίζουσιν· αἱ μέντοι γλώσσαι τῶν ἔθνῶν τὸ ἑβδομαῖον τῆς Γραφικῆς κοσμογονίας ἀτεχνῶς αὐτόματοι ἔοικασι συνομολογεῖν, τὸ τε ὄνομα καὶ τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ τὴν ἰδανικὴν τῆ ἑπτὰ σημασίαν ἐν τοῖς τέτρω συγγενέσιν ὀνόμασι παραλαβῆσαι παρὰ τῆς πρωτογόνου γλώσσης ἐκείνης τῶν πάλαι πατριαρχῶν καὶ προπατόρων τῆ ἀνθρωπίνου γένεως, οἷς „ πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ἐλάλησεν ὁ Θεὸς ”, καὶ οἱ παρ’ αὐτὴν τῆ κόσμου γενόμενοι τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ κατ’ αὐτὴν ἠπίσαντο δὴπε ἀσφαλέστερον, ἢ τῶν μεταγενεστέρων ἀνθρώπων τὸ χάλκειον καὶ σιδήρεον γένος, οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσι!

Сей (Σλαβ. Сь, Сіи) Сіа, Сіє (οὔτος, αὐτή, τοῦτο) сіос, сіа, сіон, сі, αἰολικ = τί-ος

(*ös = is* ἴ. βλ. *Μέγ. Α. τμ. β. κέφ. δ.* = *τί-
is, σί-is, σί-ἴ*, κατὰ *Σλαβονικ. σχηματισμὸν*),
= *τίος, τίος, α, ον, τός*. [*,, σί βόλες = τί
βέλει, Κύπριοι. σά μάν = τίνα, ἦ, τί μὴν
(Ἡούχ.) καὶ σά = τίνα, Μεγαρεῖς. βλ. καὶ
'Ρεῖμ. λ. τός*], ἄρχ. *Γερμ. seo, sa, 'Ισλ. sa,
su, 'Ιτ. sio, Γλ. ce, κτλ. Сюдѣ, Сюдà, οἶον
σουτѣ, σουтѣ = τουτѣ, τουтѣ, Тудà. βλ. Тү.*

* *Селдерей, Γερμ. Sellerie, Γλ. céleri, 'Ιτ. ce-
leri, sceleri = σέλινον. τὸ d κατὰ παρένθ.
ὡς τὸ Πολ. Кридло = Крило, κτλ.*

* *Селітра, 'Ισπ. salitre, Πολ. saletra, τὸ νί-
τρον, ἐκ τῆ λτ. sal nitrum (ἄλς νίτρου), ὡς
καὶ Γερμ. Salpéter = sal petrae.*

*Селὸ (ἀγρός, ἔπαυλις, ἀγροικιὴ κατοικία, καὶ
ιδίως παρὰ 'Ρώσσοις χωρίον ἔχον ἐκκλησίαν,
καθ' ὃ διαφέρει τῆ Деревня), (σ-έλος) = σ-
έδος, ἔδος (δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα),
οὔτω καὶ λт. sella, συνήθ. σέλλα = seda =
ἔδος (ἔδα). ἢ τῆ sella, καὶ ὀρθότερ. σέλα, συγ-
γενές τὸ σελίς, καὶ σέλμα (ἰκρίον, σανίδωμα.
βλ. 'Ρεῖμερ.). *Селѡ (οἰκίζω, ἐποικίζω) σ-έλω
= σ-έδω, λт. sedo, - deo, Сѣждѣ. [τὸ δὲ лт.
solum (ἔδαφος) = ὄλον, ὄλος, ὅθεν καὶ τὸ
solidus]. Селѣще (οἴκημα, σκήνωμα, ἐνδιαί-
τημα), ὅθεν τὸ παρὰ τὸν *Ολυμπον καθ' ἡμᾶς
χωρίον Σέλον, καὶ ἡ παρὰ τὴν *Οσσαν Θετ-
ταλικὴ κώμη Σελιτζανη, οἶον σελίσκα (σε-
λίτσα) σελλίον, σελίς (ἔδεθλον, ἐδάλιον). "E-**

τεροι δὲ δῆπε οἱ ἐν Δωδώνῃ Σελλοὶ· καὶ τέ-
των πάλιν διάφορον τὸ Σύλιον, ἢ Σόλλιον,
παρ' ὃ τὸ καθ' ἡμᾶς Σῆλλι, καὶ Συλλίονες
οἱ γενναϊότατοι Σελιάται. βλ. Θεκ. γ.

Сέρдце, καρδία, παρὰ Παφίους, κορζία (συγ-
κοπή, κόρζα, ὤς, ζα = δια. καὶ ο = ε, κέρ-
ζα, ὅθεν ἀνείη, κέρσδα, κέρδσα, Сέρдце. τὸ δὲ
с = κ. βλ. Σάβα), Βοεμ. srdce, Πολ. sercze,
Γερμ. Herz, παρ' Οὐλφίλ. hairto, Ἀγγοξ.
heart, Σνσκρ. herda, Ἀρμεν. sirt, κτλ. τὸ
δὲ Ἴταλ. cuore, Γλ. coeur = λτ. cor = κῆρ,
κέαρ· καὶ τὸ Ἰσπαν. corazon, Ἴτ. couraggio,
Γλ. courage = κορζία (βλ. Πείμερ. λ. κέαρ).
τὸ Сέρдце, μεταφορ. καὶ = μέσον, ὡς τὸ
,, καρδία θαλάσσης (Γρφ.), καὶ ἐν τῇ συνηθ.
καρδία χειμῶνος (τὸ μέσον, τὸ ἀκμαιότατον),
α, = ὀργή (ὡς τὸ θυμός = μένος, κῆρ, καὶ
μῆνις, οργή· καθὰ καὶ τὸ καρδία καὶ κῆρ
λέγεται ἐπὶ ἀνδρίας, courage, καὶ ἐπὶ τῶν τῆς
ψυχῆς ὀρέξεων καὶ παθῶν). ὅθεν, Сердъ
ἀπόμφ. Сердѣни (θυμόω, ὀργίζω) ὡς ἐκ τῆ
Сердъ, μέс. Сердѣпсья, κατὰ τὸ, καρδιῶ (κινῶ
τὴν καρδίαν. Ἀσμ. Ἀσίτ. οἶον κορζιῶ, ὡς, κορ-
ζία). ἢ τὸ Сердъ-жъ = жéréθω (θ = δ), ἐρεθίζω?

Сердѣ, βλ. Средѣ,

Серебрѣ, Σλ. Сребрѣ (ἄργυρος) = Γερμ. Silber,
συγγεν. σιλβω, (ἀποβολ. τ. αἰλβω, ὅθεν καὶ
αἰλφη, σιλφη ἀντὶ σιλφη. βλ. Πείμ. λ. Σιλ-
φη), οἶον αἰλφερόν (λ = ρ, αἰρφερόν, αἰρε-

φρόν, σιρφρόν) ζιλβηρόν = ζιλβόν, ζιλπνόν.
βλ. και Жүпель.

Сέρηα, Σρβ. και Βοεμ. срηà, Πολ. sarna (αἶξ)
κάρηα. „κάρηον, πρόβατον· καρηνῶ, τὴν
αἶγα. Κρήτες (‘Ηούχ.).

Сέρпъ, σ-έρπη, έрπη αἰολικ., = ἄρπη, λτ. sarpa,
Γλ. serpe, Φιννικ. sirpi, κτλ. Πολ. sierp,
Σρβ. Срп. (τὸ δὲ Срб = Σέρβος, έθνικόν.
βλ. Србъ) ἐκ τοῦ ἄρπη, α = ο, τὸ ὄρπη,
ὄρπηξ, λτ. urpex.

Сестра (ἀδελφή), Πολ. siostra, Κρν. swestra,
Γρμ. Schwester, ἀρχαιότ. Swester, Ἀγγλοξ.
swuster, Ἀγγλ. sister, Σβεκ. syster, Λιθ.
schostro· και Περσ. zister, Σνσκρ. swostri, κτλ.
έκ = vester, vestra = σφέτερος, σφετέρα (=
ἰδία, οἰκεία), ἀλλὰ συγγενές τῆ Свапiáю (κατ’
έκπτωσιν τῆ в ἀντι Свеспrà, ἔπερ σφύζεται
παρὰ Καρμιόλ. και Γερμανοῖς), τὸ δὲ Свапiáю
= σφαδάω = σφάδω (σφάζω), σφίδω, σφιγ-
γω, λτ. fingo, vinco, και σφέγω, σφήξ (βλ.
‘Ρείμ. λ. σφάζω και σφεδανός. βλ. και Свапiъ),
ὡς και τὸ Σλαβ. Свѣспъ (ἀνδραδέλφη, και
τὸ Σερβ. Свасп, Сваспика, γυναικαδέλφη. βλ.
και Свóй), οἶον σφιξερά (σφισκερά, σκ=στ,
σφιξερά, swestrà) = σφιγγηρά, συνεσφιγμένη,
συνδεδεμένη, διὰ τὸν τῆς ἀδελφότητος σύν-
δεσμον. (Και ὁ Adelung παράγει τὸ Schwester
ἐκ τῆ Ὀλλ. seisen = δέειν, Γλ. saisir).

Ἄλλὰ καὶ τὸ λτ. soror (Ἴτ. sorore, Γλ. sœur) φαίνεται συγγενὲς τῷ sero (necto) = ἔρω, εἶρω (οἶον εἶρωρ, ἔρωρ, καὶ ὄρω, ὄρος, ὄρορ, soror)? ὡς καὶ εἶρος (ἔρος, ἔρφος, servus), καὶ, εἶρερος = δελεία (ὡς ἐκ τῆ δεσμέ). Ἐκ τῆ αὐτῆ ἔρω καὶ τὰ ἔορ (θυγάτηρ συγγενῆς), ἄορ (ἄρω = ἔρω = ὄρω) ὄαρ, ὄαρος, καὶ συναιρέσει ὦρ = γυνή, γαμετή, ἀδελφή· εἶη δ' ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ὦρ, ὦρός, ἰῶρος, λακων. ἰῶρορ = soror. οὕτω καὶ τὴ τῆς συνηθείας σειρὰ (χυδαίως, καὶ σειριά, = συγγένεια, καὶ γενεὰ, ὅθεν καὶ σειρολόγιον = γενεαλογία), ἐκ τῆ (σειρω) εἶρω, ἔρω (sero). τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Θεσσαλῶν ἔρεὺς = τέκνον, ὅθεν τὸ λτ. heres. βλ. καὶ Сѣрыя.

Сѣчь (οὐρός ἐκ τῆ Счъ, ἀπαρμφ. Счѣпи, ἔρεϊν, ὡς ἐκ τῆ Счѣю, Счѣю, Счѣ, с = χ' ч = ζ = δ) χέδω = χέω, χύω, χύδω (Γερμ. schütten), χύνω, χεύω, χεῦσις, χέσις (Сѣчь), χύσις (ἐκ τῆ χέω, καὶ τὸ χ—ζω, Γερμ. sch... ssen, Κτσξ. schiten, Ὀλλ. schyten) καὶ Βομ. štím (ἀντὶ Счим = счъ) χύδημι (χύτημι, ὡς, χυτός· καὶ χ = с, οἶον σύτημι, συγκοπῆ štím). παρὰβαλ. τὸ τῆς συνηθ. κατ' εὐφημισμὸν „χύνειν τὸ νερὸν [Γλ. laisser de l'eau = pisser = φύσσαι (χύσαι) φύω = χύω, χύδω, ὅθεν λτ. (fuo) fudo, fundo, κτλ.]. Τὸ δ' ἀρχαῖον, σεῖν (βλ. Чышь) φαίνεται ἐκ τῆ σέω = σύω (ἐπὶ ἡχοῦ ὑγρῶν, κτλ.).

Сѣвыя, Сѣвь (λευκόφαιος, ψαρὸς) (σιφὸς) συ-

γεν. σομφός, βλ. Сипнѹ. ἢ σοῖφος = ψοῖφος, ψοιδός (θ=φ). βλ. СѢдѣй.

Сижѹ, βλ. СѢждѹ.

Σίλα (δύναμις, ἰσχύς) σ-ίλα = σ-ίνα = ίνα, ἴν (ν=λ. ὡς, Βόλѣ, πόν-ας· λίτρον, νίτρον) = ἴς, λτ. vis (καὶ Γερμ. Sehne, Senne = ίνα). ἢ, οἶον ζήλη, ἐκ τῆ ζάω, ζέω, ὡς τὸ ζήλος, πρὸς ὃ παραβάλλουσι τὸ Γερμ. Seele = ψυχή (Adelung). μήποτε δὲ τὸ Σάλα, συγγεν. σάλα, σάλος, σάλω, σέλω = ἔλω, ἔλλω (= ὄρμῶ). ὅθεν μετὰ τῶν πνευματισμῶν τὰ βέλω, δέλω, θέλω, σέλω, σέλλω, ζέλλω, κέλω, (ἀπὸ τῆς καθόλου ἰδέας τῆ κινεῖν, κινεῖσθαι, ὄρμῶν); καὶ τὸ Θρακικ. ὄνομα Σήλυς, ἴσως=Сілень (ἰσχυρός), ὅθεν Σηλυβρία (Σήλυος βρία = πόλις).

Силѹ (παγίς, βρόχος), ῥωσικ. Сілъ, καὶ Силѹкъ, = σίλλον = ἴλλον, ἴλλας, εἴλλας (ἴλλω, εἴλλω, ἔλω)· „σιλλός, λευκαίας σκοτεινίου“ (Нούχ).

Сініѹ, Сінь (κυανοῦς, κυάνεος, κύανος) συγγοπ. κύνος, ἀντὶ κύανος, νῆς (с=κ, σύνος· ὡς, πύος, λτ. πυς, κτλ. τῶ δὲ ἴνιος ἐκ τῆ ἴαν, φαίνεται βεβιασμένον). πρὸβλ. Φιννικ. Sinien.

Сіпнѹ (βραγχιάζω). Сіпльѹ, Сіпль (βραγχιωῶν) σιφνός, σιφνῶ (σιφνός = σομφός) " φωνὴ σομφῆ " φθέγγεται σομφόν (=μογγόν, ἀμαυρόν, σκοτεινόν· ὡς καὶ χροῶμα σομφόν = φατόν). πρὸβλ. τὸ τῆς συνηθ. ταίφα, γαίφα.

τσιφινιάζω (ἐπὶ βραγχιαζούσης ὄρνιθος). Ἄλλοι πρὸς τὸ Сирнὴ παρέβαλον τὸ sibilo.

Сірый, Сірѣ (ὄρφανός) χῆρος (с=χ). Сиропὰ (ὄρφανία) χηρωτὶς, χηρεία. [1, χῆρος = ἔρημος, ὄρφανός, μονωθεὶς, ἐνδεής· ὡς καὶ τὸ λτ. orbus (Γερμ. erbe) = ὄρφος, ὄρφανός. ἐκ τῆ χῆρος (ὁ ὄρφανός) κατὰ τινας καὶ τὸ λτ. heres (κληρονόμος), ὡς καὶ, χηρωσαί = heredes (βλ. 'Ρεΐμ.). τὸ θέμω χάρω = λτ. careo].

Сішо (κρησέρα) Σ. σήτα = σῆσρον (ἐκ τῆ σήθω. βλ. Решето). Сішний, συνήθ. σητιζός, αητισμένος, ἐκ τῆ (σήτα) σητίζω = σήθω· ἄς ἐκ τῆ κρησέρα, κρησερίζω· κόσκινον, - κοσκινίζω· κατὰ τὸ (σινίον) σινιάζω, κτλ.

Сіце (ἔτως) ἐκ τῆ Сіѣ, Сѣѣ (οἶον σίως κε, τίως-κε) ὡς τὸ λτ. sic - ce, sicce, ἐκ τῆ hicce, hic-ce = ἴσγε, ἴσκε. Τὸ λτ. ce = κε, γε, ἄς τὰ, ὅς γε, ὅς κε, ὡς γε, τῆτό γε, τητογί, κτλ. [κα, γα, δωρικ = κε, γε, (βλ. Α.), ἐκ δὲ τῆ insic (in-sic) τὸ Γλ. ainsi.]. βλ. Сѣѣ.

Сіѣ, βλ. Сѣѣ.

Сіяю (λάμπω) σιάω (ὡς ἐκ τῆ Сіѣ, σίω, σιάω, σιFάω, σιάλον), ἔθεν σιFαλός, σιγαλός, σιγαλόεις· σιγάλωμα, σιάλωμα = Сіяіе (λάμπεις, κτλ. βλ. 'Ρεΐμερ. λ. σιγαλόεις). ἢ σίω = σύω = θίω, θίω, θέω (ἔθεν καὶ θέα, θεάω, θεῶμαι. βλ. 'Ρεΐμερ. λ. θύω καὶ σύω), σιάω = θιάω (θεάω· ἄς, θεός, καὶ θιός,

λακων. σιδς). οὕτω και τὸ λάμπω συγγεν.
(λαΰω) λεύω, λεύσσω (βλέπω).

Σκάλα (ἀποφῶξ, ἀπότομος πέτρα, βράχος).
Σβ. skar, μσ. λτ. scolium, Ἴτ. scoglio, Γλ.
(escueil) escueil = Βυζαντ. σκάλα (σκόπελος),
συγγενῆ τῆ σκέλος, σκελλός (σκληρός, ἡ δὲ
συνήθως σκάλα (κλίμαξ), ἐκ τῆ λτ. scala,
συγγενῆς τῆ σκαλις, (σκάλλω). Τὸ Σκρτ.
kalla=λίθος. τὸ δὲ Βοεμ. skula, skulina (ρήγ-
μα)=σχαλις, ἢ σκύμα (σκύλλω = σκάλλω,
λω, Σκάλυ). ὅθεν και Ῥωσ. Σκάλα (ὁ φλοι-
ὸς τῆς σημίδας, λτ. betula, Ῥωσ. Берёза).
ἢ τέτο = Γερμ. Schale (κέλυφος).

Σκάλυ, (χαίνω, σαίρω, δεικνύω τὸς ὀδόντας)
σκάλω = σχάλω (χαλῶ) χάω, σχάω, σχάζω
(ὡς ἐκ τῆ Κάλυ, ὅθεν και Κάλυ). βλ. Σκάλα.

Скажy, βλ. Кажy.

Скара, βλ. Скора.

Скаредный, Скареденъ, Скаредъ (ῥυπαρός, μυ-
σαρός) σκωράδης, ἐκ τῆ σκῶρ (ὡς συνήθ.
κωραδιάρης, κωράδιον, ἐκ τῆ κῶρ, ἀντὶ σκῶρ,
σκάρ, σκάς, -τόν, Γερμ. Kat = Koth), και
Σθηκ. skarn = βόρβορος. βλ. Сκвара.

Скачy (σκιρτώ, ἄλλομαι) σκάζω· ἐκ τῆ σκάω,
ὅθεν και σκάνω, σκάνδω, λτ. scando (scen-
do) ascendo· και σκαίω, σκαίρω· και σκίω
(σκίρω) σκιρτώ· και σκύω (σκύρω) σκύρθαξ
= σκάρτης, Скакyнь· και Сκόкь (πήδημα)
οἶον σκάκ-ς, σκάξ· (ὡς, λάξ, πάξ). βλ.
και Качаю (Качy).

СКВА́ра (ρύπος, ἄζα, κτλ.). СКВѣрна, Σλαβ. (μολυσμός, ἀκαθαρσία) σκφόρα (σκφόρα), σκώρα = σκωρία, λτ. scoria, ἐκ τῆ σκώρ (stercus ferri), ὡς καὶ scurra (κοπρίας). СКВѣрный, СКВѣренъ (μιαρός, βέβηλος)· καὶ Κροτ. szkruna (κηλὶς, μίασμα), Καρν. skrun (αἰσχρός, μυσαρός). οὕτω καὶ Σ. (παρὰ τισι τῶν Θετταλῶν) σκερνός = αὐχμηρός, ῥυπαρός (οἶον „ μαῦρος καὶ σκουρνός „ σκερνός καὶ ἀραχνιασμένος· ὡς ἐκ τῆ σκωρινός = σκωριῶν). Ἄλλο δὲ τὸ Ἴτ. scuro, ἐκ τῆ λτ. scurus, obscurus (σκοτεινός) συγγεν. (σκοιᾶ, σκιᾶ, σκιερός) σκιοιρός (οἶον σκιοιρός, σκιοίρος, οἰ = υ, scurus. βλ. Lennep. καὶ Πείμ. λ. σκευάζω). Τὸ δὲ λτ. squalor (αὐχμός), squalo (αὐχμῶ) = σκφαλέω, σκφάλω, σκάλω, σκέλω, σκλέω, σκελός, σκελετός, squalidus, κτλ.

СКВѠ́зь, Σλαβ. СКВѠ́зѣ, Κροτ. szkoz, Κρν. skus, skusi (διὰ—διὰ μέσθ. πρόθ.) σκφάσει (σκάσει = σχάσει, σχάζω, σχίζω)· ὡς καὶ τὸ Ράзь. οὕτω καὶ τὸ λτ. trans, ἀνήκει εἰς τὸ τράω (τρύω, τρυπῶ), καὶ ἡ per, εἰς τὸ πέρω (πείρω). СКВО́зѣшь (= διορᾶν, ὀπιπτεύειν) ὡς ἐκ τῆ СКВѠ́зу, σκφάζω, σχάζω (διαπερῶ τὴν ὄψιν διὰ χάσματος). СКВО́зѣный, СКВѠ́зенъ (ὁ διὰ μέσθ, δι' ἑ τις δίδεισι, καὶ ὁ δίδων) οἶον σχάζων, σχαδίας, καὶ σχασός. СКВѠ́жина, СКВѠ́жня (ὀπή, τρύπα) σκφάσμα,

σχάσμα, σχισμή. Складность (τὸ πορῶδες τῶν σωμάτων) οἶον σχαδών, τὸ σχασόν, (βλ. καὶ Скрѡзѣ).

Скидаю (ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω, ἐπβάλλω) ἐκ τῆς προθ. съ=ἐξ, καὶ τοῦ Кидаю=κιδάω, (ὄθεν κιδνημι, σκιδνημι) = κεδάω, σκεδάω (ὄθεν καὶ Скидываю, θαμισικόν, οἶον σκιδι-Γάω). τὸ δὲ σκεδάω, σκέδω = κέδω, κάδω, ἐκ τῆ κέω, κάω, χάω, χάδω, χάζω, χίω. βλ. Скипаюся. [Τὸ ἄρρητον θέμα Сκίο, Сκίο = Кίο, Кίο = (κίω) χίω, һίο, κύω, χύω (βλ. Кίο) = χάω, χάζω, σχάζω, σχίζω. ἐκ τέττ τῆ Кίο προήλθε καὶ τὸ Кίνу, καὶ Кίνу, Скίνу (= Скидаю), ὡς ἐκ τῆ χύω, τὸ χύνω (ὄθεν Кύνу ἐπὶ ὑγρῶ· βλ. Окни-ваю), καὶ τὸ μέσον Кінупься, ὡς καὶ Ки-дапсья (ἐπιπίπτειν, δομαῖν, κτλ.), κατὰ τὸ ἐκ-χύνεσθαι, ἐκχεῖσθαι (Σ. χύνεσθαι). οὕτω καὶ ἐκ τῆ χάω (χαίω, χαινῶ) χάνω (ἐν τῇ Σ.= ἀποβάλλω)· καὶ τὸ τῆ χύω συγγενὲς γύω παρήγαγε τὸ (γύμενος) γυμνός, γυμνώω. καὶ τὸ χεύω, χέω, κένω, τὸ κενός, κενόω, κτλ. χάω, χέω, χίω, χύω, χόω, χύω=κάω, κέω, κίω, κύω = γάω, γέω, γύω, κτλ. ἐμφαίνου-σιν ἐν πρώτοις τὴν ιδέαν τῆ κοίτης καὶ κενῆ, ὄθεν ζέρησιν, ἀποβολὴν. κτλ.]

Скίνу (съ кίνу, ἐπβάλλω, κτλ. βλ. Скидаю) = ἐξ-χύνω, ἐξ-κείνω (= κένω, ἐκκενώω, κενός, κενόω) ἐξ-κένω (κέω, χέω, χύω, χάω). ἕτερον

δὲ τὸ κίνω, κινέω, ἐκ τῆ κίω (лт. cio, cieo) παρὰ τὸ ἴω, μετὰ τῆ πνευματισμῆ κ, κίω, ὡς καὶ τὸ κίχω, κίχω=δίκω, ἐκ τῆ ἴκω μετὰ τῶν πνευμάτων κ καὶ δ. ὡσε τὸ Кίνу, Кίνу, ἐκ τῆ Кійю (=κίω, κύω, χύω, χύνω) οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ κινέω, ὡ. ὡς ἔδὲ τὸ Кидаю πρὸς τὸ κίχω. (βλ. καὶ διόρθω τὰς πρὸς ἀμφοτέρως τὰς λέξεις ταύτας παραβεβλημένας ἑλληνικάς). βλ. καὶ Сκыпáюся.

Скíпъ, βλ. Скыпáюся.

Скeпáю, ἀρχαῖον, = Щeпáю. (σημειῶσαι см = ш).

Скλάблүся [μειδιῶ, ἐκ τῆ ἀχρήσου Сκλάблү = Сκλάбү· ἐκ οἶμαι = σ-γλαύω (γλαύω, γλάω, ὄθεν γελάω), ἀλλὰ μᾶλλον, σ-κλαύω, σ-κλάβω, σ-χλαύω, = σ-χλεύω = χλεύω = χλευάω, χλευάζω. [Ἐκ τῆ χέλυς=χεῖλος, χελεύω, ὄθεν χελεύω, συγκοπ. χλεύω· ὡς καὶ (χέλυς, χελύνη, χελυνάζω) ἀττικ. σχελυνάζω μετὰ τῆ πνευματισμῆ σ. ἀλλὰ καὶ τὸ Срв. Склибншисе = ὀυγκάζειν, γελᾶν ἀνασεσυρμένην ῥινι· (ὡς καὶ τὸ χλευάζω = μύλλω, μοιμύλλω, σκάπτω διασρέφων τὰ χεῖλη. ἢ δὲ ῥίς χελίων ἔγγισα). ἐντεῦθεν καὶ τὸ Воεμ. ssklebitise = ὀυγκάζοντα κλαίειν]. τὸ δὲ Γρμ. lachen (γελᾶν), Γοτθ. hlajan, Ἰσλ. hlea, φαίνεται ὀνοματοποῖα ὡς ἐκ τῆ ἥχου τῆ γέλωτος, κατὰ τὸ χλάζω, κεχλάδω = γλάζω, κλάζω, ὡς καὶ τὸ καγχάζω, лт. cachinor.

Сκλίσκιῖ, βλ. Слѣсκιῖ.

Скоба̀ (τόρμος, συνήθ. κλάπα, καὶ κρικός, σιδηροῦς) скаба̀, -βή, скаβός, скаμβός (κυρτός, σκολιός). συγγεν. Скоблѣ, ὡς καὶ τὸ скаμβός = καμβός, κάμβω, κάβω, саво, каύω, скаύω.

Скоблѣ (ξύω, γλύφω, λειαινῶ. ὡς ἐκ τῆ Скобѣ, σκόβω = σκύβω) = σκούβω. ,, σκούβαι, κνήσαι (Ἡσύχ.) ἐκ τῆ σκούβω, σκούω, σκύω = κούω, ξύω [ὡς, σκίφος = κσίφος, ξίφος. τὸ δὲ ξύω, γραφεται καὶ ξόω, ὅθεν ξόανον. καὶ ξοάνα, παρὰ δὲ Παφίοις σοάνα = ἄξινη, ὅθεν καὶ ὁ Σ. σοιάς καὶ σοιά, ἡ = ξοῖα, ξοῖς, ξοῖδος (μαχαιρίδιον). Ἐκ τοῦ σκύβω (σκύω) ἴσως καὶ τὸ σκύβαλον]. Скобелѣ (ξυσηρ, γλύφανον. οἶον σκοβήλη) σκυFύλη = ξυήλη, κτλ. τὸ δὲ λατ. scalpro (ὅθεν scalprum, scapellum) ἐκ τῆ γλάπω, γλάφω, γλάπω (μεταφ. γάλπω), οὐ παρὰ τὸ scabo, Γερμ. schabe = скаύω, σκάβω, σκάπω - πτω, σκάω = κσάω, ξάω. βλ. καὶ Скубѣ.

Скокшѣ (κνήθω, γαργαλίζω). φαίνεται = ξύω, (Σ. ξῶ) ξύσω, κούσω = σκύσω (σκύξω). ἡ διπλασιασμ. ξυξύω (ξυξῶ, κσυξῶ, σκυξῶ), βλ. Κυκшѣ. οὕτω καὶ τὸ λт. titillo = τίλλω (διπλασιασμ. τιτίλλω, ὡς, τύσκω, τιτύσκω). Τὸ δὲ Γερμ. kitzeln, ὀνοματοποιεῖα ἤχου, ὡς καὶ τὸ γαργαλίζω, καὶ γιγγλίζω, κηλίζω, Γερμ. kitchern, κтл. ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ ,, κασκαλίζω

= γαγγαλίζω, γιγγλίζω, κτλ. βλ καὶ щекочѹ.

Скoльзкій = Сκλίскій, Сλίскій.

Сκομλὸν (γογγύζω, γρύζω· ὡς ἐκ τῆς Скоμῦ) σ-γόμω, γόμω = γέμω, λτ. gemo (ζένω).

Сκοпὰ (ἀλμαιοτός) συγγενές, σκῶψ, σκωπός (σκόπας· τὸ δὲ σκῶψ ἐκ τῆς σκέπτω, διὰ τὸ μεγαλόφθαλμον τῆς πτηνοῦ). λέγεται καὶ Морскій орелъ, κατὰ μετάφρασιν τῆς ἀλι-αίετος, ὡς καὶ Γερμ. Meer-adler, ὁ καὶ Fischaar, καὶ λτ. falco aliaetus, φάλκων ἀλμαιοτός.

Сκοпѣць (εὐνοῦχος) σκοπᾶς = κοπᾶς (κεκομμένος, ὡς τὸ τομίας), ὅθεν τὸ Πολ. skor, Βοεμ. skopes. [τὸ δὲ Γερμ. Schöps (vervex) = Schär = Schaf]. Скопλὸν (εὐνεχίζω, ἐκ τῆς Скопѹ, σ-κόπω τὸ σ, πνεῦμα. ἦ = Со-κοпѹ, συ-κόπω) = κόπω (κόπτω), Κροτ. zkorim, Βομ. skorjmi, συγκόπημι, κτλ. συγγεν. Κοπάю (Копѹ).

Сκορὰ, καὶ Сκára (δέρμα, δορὰ, καυνάκη, Σ. γούνα) κόρα (μετὰ τῆς σ, τῆς δασύτητός) = χόρα, χόριον λτ. corium, cortex, καὶ Καρν. scoria = φλοιός. βλ. τὸ Ῥωσικ. Кόра.

Скoрблѣй (ῥυσσός, σκαμβός, κυρίως ἐπὶ βύρσης). Скорблὸν (κολλᾶ. συνήθ. βάλλω κόλλαν εἰς τὰ πλυσικὰ, διὰ τὸ νὰ ἦναι σθερὰ) σκάρβος, ἀντὶ σκάβρος = σκαῦρος, λτ. scavrus, συνήθ. σκευρός, σκευρωμένος, ἐκ τῆς σκευρόνω = σκαυρόω (= σκαβρῶ, μεταθ. σκαρβῶ, Скорбѹ), παρὰ τὸ σκαῦώ = καύω,

κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, = σκαμβός (ὡς, κραῦρος = κραμβός). ἐκ τῆ σκαμβός τὸ σκαμβαλός, σκαμβάλυξ· οὕτω καὶ ἐκ τῆ σκαῦρος, σκάρβος, εἴη ἂν σκαρβαλός (Скóρ-бль) Скóρблый. ὅθεν καὶ Σκορβίλο = ἄμυλον (ἐξ ἔ ἢ ἡ κόλλα), καὶ Βοεμ. sskrob, Πολων. skrob. τῆτο δὲ κατὰ Δοβρόβ. συγκοπῆ τῆ Γερμ. Kraft-mehl (τὸ ἄμυλον), τοῦ kraft εἰς τὸ sskrob παραφθαρέντος, καὶ τῆ mehl ἀποκοπέντος (Δοβρόβ. σελ. 170). Ἡ αὐτὸ τὸ ἐφεξῆς Скóρбъ, Σκορβλιὸ (κάρφω, καρφός, καρφυλός, -ρός).

Скóрбъ (πόνος, νόσος, θλίψις). Σκορβλιὸ (λαπῶ, θλίβω· ἐκ τῆ Σκορβύ) σ-κάρπω = κάρπω, κάρφω, κάρφος, κάρψις, λτ. carpo, = ἄρπω, μάρπω, βράπω, πτω, ράπω, λτ. gario, Γερμ. raffen, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κάρπω, κάρφω).

Скоруπà (κέλυφος ὠοῦ) σύνθετ. ἐκ τῆ Σκορὰ (κόρα, συνήθ. κορέα) καὶ Λυπὰ (λοπός, λέπας).

Скóрый, Скóръ (ταχύς). Скóρο (ταχέως). У-скоряю (ἐπιταχύνω. παρὰ τὸ Скóряю, Скoрiо, ἄχρησον = σκαρέω, σκάρω) σκαίρω, σκάρος, σκάρτης· ὡς καὶ σκύρω (κύρω, κύρσω, κύρῶ), λτ. curo (χωρὶς σ, οὕτω καὶ κυρτάω = σκυρτάω, Ἡσύχ. καὶ pergo = σπέργω, σπέρχω), Γλ. courir, Ἴτ. correre (τρέχειν), κτλ. βλ. Скачý.

Σκόπη (κτῆνος, θρέμμα, βόσκημα). Σκοπίνα (κτῆνος) κτέανον, κτῆνος, κτέας, κτέαρ, κτέατος (τὸ θέμα κτέω, κτίω, κτιάω, παρενθέσ. τ, ἐκ τῆ κάω, συγγεν. Κῆυ. βλ. Ρείμ. λ. κάω, κτλ.). τὸ δὴ κτέας, τος, μετὰ τῆ πνευματισμῆ σ, εἶη ἂν σκτέας, παρενθέσει ο, καὶ ἀποκοπῆ, Σκόπη· καὶ, σ-κτῆνος = Σκοπίνα. Ἔστι δὲ ἡ παρενθεσις τοῦ ο μετὰ τῶν δύο συμφώνων σνηθεσάτη. βλ. Песѡкъ.

Σκράνια, (ἐν Κριτῶν Δ, 21, γνάθος=μῆνιγξ, κρόταφος) κρανίον (σ-κρανίον - νια), Πολ. skroń, Βομ. sskranje, Καρν. skranja (γένυς), skranjische (γνάθος, σιαγών). βλ. Κράνη.

Σκρεβὺ (ξύω) = Γρεβὺ (τ = κ· καὶ σ, πνεῦμα) σ-κράπω, κράπω = γράπω, γράφω (α = ε), ὡς καὶ (γρίπω, γρίφω) λτ. scribo, ἐκ τῆ γρούω, γραύω, γράβω, Γερμ. grabè, βλ. Γρεβὺ. (Ἔστι δὲ καὶ β = λτ. b = β, π, φ. ὅθεν τὸ Σκρεβὺ = Κρεβὺ (γρέβω) = γράβω, γράπω, ὡς ἂν εἶποις Κρεπὺ, ὅθεν φαίνεται τὸ Κροπίνα, μεταθ. Κοπίνα). οὐ γὰρ οἶμαι = σκαριφῶ (σκερφῶ).

Σκρεжешῦ (βρύχω, τρίξω τοὺς ὀδόντας· ὡς ἐκ τῆ Σκρεжῦ σ-κρίξω). σ-κριξέσκω, κριξέσκω, κρίζω, Γλ. grincer, Γερμ. knirrsehen, Γοτθ. kgiustan, κτλ. Скрéжешъ (βρυγμὸς ὀδόντων) κρισμὸς, Βμ. skrzehot. βλ. Скрипліо.

Скрипліо, καὶ Скрыпліо (ήχω, τρίξω· ὡς ἐκ τῆ Скрипῦ-пѣши) σ-κρέπω, κρέπω, λτ. cgero = κρέχω (π = κ), καὶ κρίπω = κρίνω. Ἐκ τῆ

κρέπω, κρέβω, κρέ(μ)βω, τὸ κρέμβαλον·
 ὡς καὶ κρέπαλον, κρέπαλον, ἐκ τῆ κρέπω
 = κρέκω, Γλ. craquer = κρέγω (ὀνοματο-
 ποιῆται), Κριτ. skripati, Καρν. shkripati = Скре-
 жепати· καὶ πάλιν Κριτ. skergutati, ἐκ τῆ sker-
 guchem, κριγέσκω (κρίγω, κρίκω). Скри-
 пѣнь (κεράμβυξ, λτ. cerambix, καὶ κεράμ-
 βηλος, εἶδος κανθάρου, ὡς καὶ τὸ σκάρα-
 βος, καὶ σκαραβαῖος, Ἡσίχ. λτ. scarabaeus,
 Γλ. scarabée) οἶον σ-κρίπων = κρίκων, κρέ-
 κων (ὡς καὶ τὸ κεράμβυξ, κτλ. ἐκ τῆ κά-
 ραμβος, κάραβος, = κάραγος = ἄραβος,
 τρισμός. ὀνοματοποιῆται ἀπὸ τῆ ψόφου καὶ
 τρισμῆ, ὃν ἀφιάσει τὰ ζώαρια. βλ. Ρείμερ).
 ἐκ δὲ τῆς μεταθ. τῆ κάραβος, κάραβος,
 φαίνεται τὸ Γερμ. Käfer (κάνθαρος· ὡς καὶ
 τέτο, ἴσως, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κάραβος, κάρβυ-
 ρος, κάρφαρος, κάρμφαρος, β = φ = θ, κάρ-
 θαρος, Σ. σκάθαρος, κάνθαρος). Τὸ δὲ τῆς
 συνηθ'. κάρβυρος, -ρας (καρκίνος) ἐκ τῆ κάρ-
 ραβος, τὸ καὶ κάρβαρος, καὶ (β = μ) κάρ-
 μαρος, κόμμαρος· ἀλλὰ τὸ κάραβος τέτο
 (ἢ Σ. καραβίδα), οὐκέτι = κάραγος (ὡς ἐκ τῆς
 τῆ ἤγε ὀνοματοποιίας), ἀλλὰ μάλλον, οἶμαι,
 παρὰ τὸ κάρω = χάρω, ὅθεν καὶ τὰ, χάρ-
 ραβος, χήραβος, χηραμῖς (καραβίς), διὰ τὸ
 κοῖλον τῆ κάραβη (βλ. Корάбль).

Скрижаль (πλάξ), ἐκ τῆ С-крижāju, Σρβ. Крижани
 (διατέμνειν, ὡς ἐκ τῆ Скрижу, Крижу, χρί-

ζω) = χράζω, Γερμ. kratzen, kritzeln (ritzen),
 ἐκ τῆ χάρω, χαράσσω, χράω, γράω, Κροῦ, κτλ.
 καὶ τὸ Скрижаль (οἶον, κατὰ τύπον Σλαβονικ.,
 σ-κριγάλη, χριγάλη, χριγηλή) = χαρακτῆ, χα-
 ραγή, κεχαραγμένη (κοπτή, ὡς λελατομημένη).
 οὔτω καὶ Βομ. krzizalky, τὰ λεπτὰ καὶ πλακερὰ
 τεμμαχία, οἶον μῆλων, κτλ. τὰ συνήθ. φυλ-
 λίδες καὶ φυλλία (φυλλίον = φύλλον, ὡς
 φύλλε ὁμοία, διὰ τὸ πεταλωδες καὶ λεπτόν,
 καθὰ καὶ φέταις τὰ αὐτὰ, ἐκ τῆ Ἰτ. fetta,
 ἴσως = πέτα, παρὰ τὸ πέτω, πετάω, πετάν-
 νυμι, ὅθεν καὶ τὸ πέταλον, κτλ. καὶ ἡ τῆς
 συνηθ'. πήτα). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ
 τῆ Криж, Καρν. kris, krish = Криж = Крѣспъ
 (διὰ τὴν ἐγκάρσιον, ἧ' φησί, καὶ σαυροειδῆ
 τομήν), ἀλλὰ καὶ τὸ Крѣспъ συγγεν. χάρω,
 γράω, Κροῦ (βλ. τὴν λέξιν).

Скрѣна (κιβωτός) ἴσ. σ-γρύνη, γρυνός (= κορ-
 μός)? ἢ γρυμαία? (γρύμη, γρύνη), λτ. crumena.
 φαίνεται ἐκ τῆ Крѣю, κрѣѡ, κрѣѡ, κрѣпта,
 μετὰ τῆ σ, ὡς, γρύνη, λτ. scruta), Ῥώσ.
 Скрѣнь, Πολ. skrzynia, Καρ. skrina, skrinja,
 κτλ. Πόβλ. λτ. scrinium, Γερμ. Schrein,
 Σβκ. skrin, Ἰτ. scrignio, κτλ. βλ. Крѣнка.

Скрѣѡ (διὰ ὡς τὸ Сквѣѡ) Βομ. skrze, Σερβ.
 Крѣѡ, Крѣѡ, συγγεν. С-крѣжу, Κροῦ, =
 χράζω (χαράσσω) χράω, χάρω, κάρω, κάρ-
 σις, κέρσις, χάραξις—τὸ θέμα, χᾶω, ὅθεν
 καὶ (χᾶρος) χωρίς. συγγεν. καὶ τὸ Ῥώσ. Че-

ρέζь, Чрэзь (οἶον χωρίσει, χαράξει, χαραγή, κτλ.). βλ. Длѣ, καὶ Сквѣзь, καὶ Раз-.

Скѹ, Σλαβ.= Ρωσ. Сучѹ. (ч=κ. καὶ у παρένθετ).

Скѹбѹ Σλαβ. καὶ Κρτ. szkubem, Πολ. skubię, skubać, καὶ Βμ. sskubi, sskubati, (τίλλω, μαδῶ πτερὰ) σκέβω (σκέβημι), σκέω=σκύω, ξύω, βλ. Скоблю· ὅθεν καὶ τὸ Βμ. ssklubati = sskubati, παρενθέσ. λ. ἢ τέτο=лт. glu-bo = (γλύβω) γλύφω, κολύπτω.

Скѹпѹюся, καὶ Скипѹюсь, Σερβ. καὶ Κρτ.

Скѹпѹмсе (πλανῶμαι, ἐκ τῆ ἀχρήσε Скипѹю Скипѹ) σκίδω, σκιδάω, σκιδναμαι, σκεδάομαι (κέδω, κήδω, κιδω). Τὸ δὲ Скіпѹ (ἐρημία, ἐρημιτῶν ἐνδιαίτημα) σκίητη [Βυζαντ. καὶ Σ. ἐκ τῆ σκέω, (ὡς καὶ ἐκ τῆ κέω, κοίτη-χέω, χήτη, κτλ.), ἐκ δὲ τῆ σκέω, τὸ ασκέω, ἀσκητής], ἀνήκει καὶ εἰς τὸ Скипѹ (Скипѹю) ὡς καὶ τὸ σκίδω, σκέδω, δάω, ἐκ τῆ σκέω, κέω, κάω, κάδω,=χάω, χάζω (σχάω, σχίω, σχίζω, σχάζω),=χάω, χώρα, χωρέω, ὅθεν καὶ ἀναχωρέω, ἀναχωρητής. Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει χάσμα, σχίσιν, μόνωσιν. βλ. καὶ Скидѹю, Скіпѹ.

Скѹдѣль (ὄσρακον, κέραμος, σκεῦος ὄσράκιον) συνήθ. σκτελίον, καὶ σκτελά, лт. scutella = σκυτάλη, σκύταλον [ἐκ τῆ σκύτα, σκύτος, = σκύθος, κύθος, κύφος, σκύφος = κοῖλον σκεῦος· ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. (κντάλη, κύταλον, κντάλιον) κντάλα, κντάλιον = κοχλιάριον, κтл.]. Скудѣльникъ (κεραμεὺς) ὡς

τὸ συνήθ. σκυτελᾶς = κερραμᾶς. (τὸ θέμα κύω, Κύю).

Скѹдный, Скѹдень (πένης, ἐνδεής). Скудà (πενία). Скудàю, Скудѣю (πένομαι) = χητέω, χήτη, χῆτις, χῆτος, χήτων· ἐκ τῆ χάω, χάζω, χάδω, χάτω, χατέω· τῆ δὲ χάω (κάω, καύω) συγγεν. τὸ χύω, (κύω, ὄθεν οἶον χύτω, χύδω, κύδω, σκύδω, Скудѹ, Скудѣю).

Скулà (τὸ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς ἄκρον τῆς ἄνω σιαγόνας, ἦτοι τὸ ἄκρον τῆ ζυγωματικοῦ ὀσοῦ, τὸ και, μῆλων ὀσοῦν, Apfelbein, Γλ. romette) ἴσως κύλη (κέλα, σκέλα) = κύλον, ὑποκίλις, ὑπόκοilon, ὑποφθάλμιον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν.

Слѹбый, Слѹбѹ (ἀσθενής, ἄτονος, ἀβληχρός, ἔκλυτος, χαῦνος). Слѹбѣю (ἐκλύομαι, ἀτονώ). Слѹблѹ (λύω, κινῶ τὴν κοιλίαν· ὡς ἐκ τῆ Слѹбу) σ-λάπω = λάπω, λαπάω, λαπάζω (λάπος) λαπαρός. Ἐκ τοῦ λάπω (λάκω — κ = π, ὡς, λίμπω, linquo — μέλ. λάζω), λт. laxo, „laxare ventrem = λαπάζειν κοιλίην. laxus, Γλ. lâche, lâcher, (lâcher le ventre). Πόβλ. Γρμ. schlaff (χαλαρός, ἄτονος), Σβ. schlapp, Ἄγγλ. slaw, Ἄγγλ. slack, ὡς, λαγαρός = λαπαρός κтл. (βλ. Adelung. λ. schlaff, και Ῥείμερ. λ. λάω). Τοῦ λάπω συγγενές φαίνεται και τὸ Λάпа (πέλημα, ἐπὶ κτηνῶν). οἶον λάπα, λαπαρὰ (ὡς λαγαρὸν τὸ πέλημα), ὡς τὸ Γρμ. lapp, schlapp (λαπαρός, χαλαρός). ἢ γέν τὸ Λάпа

ὡς τὸ λάξ (ξ=ψ, οἶον λάψ, λάπα) παρὰ τὸ λά-
ζω, λάκω, λάκτη, λακτίζω· ἐκ τῆ λάξ, με-
ταθέσ., καὶ τὸ λт. calx (πτέρνα), ὡς τὸ Σ.
τσαλαπατῶ (οἶον ξαλαπατῶ) ἐκ τῆ λαξπατῶ,
κατὰ τὸ λάγβατος, κтл.

Слѣва (δόξα). Слѣвнѣи, Слѣвѣнъ (ἐνδοξος). Слѣ-
влю (δοξάζω: ὡς ἐκ τῆ Слѣву) κλαύω, κλάω
= κλέω, κλέος (καὶ ὡς ἐκ τῆ κλάω, κλαύω,
Слѣва, οἶον κλαύа=κλέφας, κλέας), κλέφος,
κλέα, τὰ καὶ Σλαβον. κλέа, κλάφα, κλαύа
ἢ (κατὰ τὸ ἔθος τῆ τρέπειν τὰ ἑλληνικὰ ἐδέ-
τερα εἰς θηλυκὰ. πρῶβλ. Горѣ, Водѣ, καὶ
πάθη=πάθος, κтл.), κлавαινός = κλεινός,
καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆ κλέας, = κλέος (ὡς δέ-
ρας, δέρος· τέρας, τέρος· λόφας, λόφος· κνέ-
φος, κνέφας), ὄθεν καὶ Κλεύας, κύριον ὄνο-
μα = Κλαύας (ὡς τὸ Κρεύγας, καὶ Κραῦ-
γис, Краῦβис, Краῦсис ἐκ τῆ κραῦζω), καὶ (ἐκ
τῆ κλέζω) Κλέζος· καὶ (κλέος) κλεινός, κλε-
ινός, κλεινός, κλεινίος, κтл. Τὸ Σλαβ. с =
лт. с, = κ' ὡς, Дѣс-янь, дѣс-ем, дѣк-а. Сѣр-а,
= сера = κηρ-ός. со = лт. су-т = κύν, ξύν,
καὶ πάλιν, сѹн = κύν (ξύν), βл. καὶ Слѣдкѣи,
Слѣма, Слѣзѣ· οὕτω καὶ τὸ Γερμ. sch = κ',
ἐν τοῖς schliessen = κλείειν, cludere. scheeren
= κέρειν (kehren), κέρειν. κтл. (βл. Adélung.
S.). πρῶβλ. καὶ Клѹчъ, καὶ Слѣсарь, καὶ Слѣзъ.
τοιαῦτα καὶ τὰ лт. celebros, celebros = κελεύω,
κελέω (ἀντὶ κλέω, κλείζω, κλέζω) κελεύηρ,

ἀντί (κλειτήρ, κλειτής) κλειτής, ἀφ' ἑ περικλειτής, εὐκλειτής, κτλ. (βλ. καὶ Осмь). Τὸ δὲ κλέω = καλέω, κάλω, κέλω, κλύω, κλάω, κλάζω, κτλ. = ἤκω, φωνῶ. ὄθεν, Слáвиѣ, Σλαβον. καὶ Ῥωσσ. Соловѣй, Σρβ. Славѣй, Κρτ. szlavich, Κρν. slavizh, Βμ. slawik, Πολ. słowik (ἀηδῶν) οἶον κλαυός, κελευός, ὡς τὰ, κελός, καὶ κάλανδρος, καλάνδρα, συγγεν. λτ. alauda. πρῶβλ. ἀρχαῖον Γρμ. Calander, ὡς καὶ Galander (βλ. Ῥεῖμ. λ. καλάνδρα), ἐκ τῆ gal-len, callen = κάλεν, κάλειν, καλεῖν, ὄθεν καὶ Nachtigall ἢ ἀηδῶν, οἶον νυκτικάλη = νυκτικάλος, ὡς τὸ, ὀρθρογόη χειλιδῶν (καὶ αὐτὸ τὸ ἀηδῶν ἐκ τῆ ἀέδω ἀεῖδω, ψῶ). βλ. καὶ Слово, Слáвиу, Слезà. [τὸ κλέω, κλάω, συγγενές τῆ λάω, λάκω, λάλω, κτλ. ὄθεν καὶ τὸ λτ. laus, laudo, Γρμ. loben = λαύω, κλαύω (κλαῦς) κλέος· ὡς καὶ τὸ κράγω, κράζω, συγγενές τῆ ράγω, ράζω, κτλ.]

Слáвкѣй, Слáдокь (γλυκὺς οἶον, σλάδοξ, δος = κλαδός, γλαδός, δ = γ, γλαγός. καὶ τὸ с = κ = γ. βλ. Слáва, καὶ Слонѣ). Ἐκ τοῦ λάω (ὄθεν λαρός) γλάω, γλάκος, λτ. lac, ctis = γλάξ, γάλαξ (ἀφ' ἑ γάλα, τὸ καὶ νῦν παρὰ Σμυρναίοις γάλας), γλάγος, καὶ γ = κ, κλάγος, Κρήτες. καὶ γλακός (γλυκὺς), ὄθεν καὶ γλακός, γλακέδια (Ἡούχ. τὰ συνήθ. γλυγέδια ὡς λτ. lucidatus = lucidatus), καὶ γλεῦκος, γλευκός, γλευκός, γλυκός, καὶ (μεταθ. γυλκός καὶ, λ = υ, γ = δ)

δεῦκος, δευκής, δευκός (ὡς θεύγω = θείλω, αὔσος = ἄλσος), καὶ δυλκός, δυλκίς, λτ. dulcis, κτλ. τὰ πάντα διαλέκτων ἰδιώματα.— Слэдосць (γλυκίτης), Слэсьць (τροφή, ἡδονή) οἶον γλάδος, γλάξ (σλάξ, ξ=στ), γλακίτης, γλυκίτης, γλύξις, κτλ. βλ. 'Ρεΐμ. λ. γλυκός. Слана (πάχνη) γλάνα, γλήνη (πᾶν τὸ λάμπον, ἐκ τῆ γλαύσω, Γλαύσω, λεύσω, λευκός· ὡς καὶ γέλα λт. gela = ἔλα. τὸ с πνευματισμός, ὡς τὸ γ ἐν τῷ λαύσσω = F. эси δὲ καὶ ἄλλως γ=κ=с. βλ. Слáva). "Ἐσι τοίνυν τὸ Слана ἀντικρὺς συγγενὲς τῆ Слйна, ὡς καὶ τὸ λίνω, Лһн̆, ἄλινω, ἐκ τῆ λίω, συγγ. τῆ λέω, λάω, Γλιάω, γλάω, γλαύω, γλεύσω, κтл. ἐν οἷς κατὰ τὰς διαφορὰς σχηματισμοὺς νῦν μὲν τὸ λεῖον καὶ λαμπρόν, νῦν δὲ τὸ γλισχροὺν καὶ λιπαρόν καὶ κολλᾶδες, ἄλλοτε δὲ τὸ λαρόν καὶ γλυκὺ καὶ τὰ λοιπὰ διαγράφονται (βλ. 'Ρεΐμ. λ. λάω). βλ. καὶ Слйна. τὸ δὲ Γрм. Schlossen (χάλαζα) ταυτὸν δοκεῖ τῷ χάλαζα (χαλάω, χάλω, χέω). βλ. Слыва, Слезà, Слízкй̆.

Слань, Сланный (άλμυρός), λт. salsus. βλ. Соль. Слезà (Слза), Βοεμ. slza, Σερβ. syza (у = λ βλ. Слэдкй̆), Κρν. sovsa, solsa, ἄνω Λεσат. selza, παρὰ δὲ τοῖς κάτω Λεσат. sa, ἐκ συγκοπῆς τῆ слза, slsa, lsa, sa (δάκρυον). Слезю̆ (δακρῦω) κλέζω (κλέζα) = κλάω, κλαιώ, κλαύω, κλαῦμα (ἐκ τῆ κλέω, κλέζω, κλάζω,

Κλεχτή, Κλήχυ, = κλάω, κλάγω, κλάγγω, κτλ. ἤχων σημαντικά: καὶ с = κ. βλ. Слáva). τὸ δὲ κλαίω (= θρηνώ, θρέω, θροέω, ἐκ τῆς τῆ θρηνέντος φωνῆς) ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῆ δακρύω, ὡς καὶ τὸ Слезю „τροφὸν ὄρω κεκλαυμένην (Σοφκλ. = δεδακρυσμένην, Σ. κλαυμένην, δακρυσμένην, τειτέξιν, ἔτι φέρουσαν ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ σημεῖα τῆς ἄρι πεπαιμένης δακρύσεως). τὸ δὲ πλάχυ = φλάζω, φλέω, λт. фео, ἐμφαίνει κυρίως τὴν ἰδέαν τῆς ὑγρότητος τῶν δακρύων, καθὰ καὶ τὸ δακρύω. (τὸ δ' αὖ Γερμ. Thräne, δάκρυον, οὐκ ἂν εἶη συγγενὲς τῆ θρήνος, ἀλλὰ μᾶλλον τῆ ράνις, ράνω, ραίνω, μετὰ τῆ πνευματισμῆ τ, ὡς, ράχος, ραχὺς, τραχὺς).

Слэсарь, τὸ Γερμ. schlosser (κλειδοποιὸς, συνήθ. κλειδαρῶς), μσ. λт. claustrarius, ἐκ τῆ claudio (κλαύω) κλάζω, κλήζω, Γερμ. schliessen, κλείω, κλείς. βλ. Ключь, καὶ Слáva.

Слѣва (δαμασκηνὸν, δαμασκηνέα), Σερβ. Шлѣва (ὄθεν Шлѣбовица, τὰ ἐκ δαμασκηνῶν σίκερα, ἢ ρακῆ) (γλύβα, γα) γλύκα, γλυκῆ, γλυκὸς, γλυκὺς (διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ὀπώρας). λέγονται δὲ ταῦτα δαμασκηνά, καὶ συνήθ. δαμάσκηνα, ὡς ἐκ τῆς Δαμασκῆ πόλεως (ὅπερ ἄριστα φύονται), κατ' ἔλλειψιν τῆ κοκκύμηλον (δαμασκηνὸν κοκκύμηλον, ὡς λέγεται ἑλληνικώτερον ἢ ὀπώρα, καὶ лт. damascena pruna. ἀλλὰ γε κυρίως κοκκύμηλα

κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, = σκαμβός (ὡς, κραῦρος = κραμβός). ἐκ τῆ σκαμβός τὸ σκαμβαλός, σκαμβάλυξ· οὕτω καὶ ἐκ τῆ σκαῦρος, σκάρβος, εἴη ἂν σκαρβαλός (Скѡр-блѣ) Скѡрблѣй. ὕθεν καὶ Σκορβίλο = ἄμυλον (ἐξ ἑ ἢ κόλλα), καὶ Βοεμ. sskrob, Πολων. skrob. τῆτο δὲ κατὰ Δοβρόβ. συγκοπή τῆ Γερμ. Kraft-mehl (τὸ ἄμυλον), τοῦ kraft εἰς τὸ sskrob παραφθαρέντος, καὶ τῆ mehl ἀποκοπέντος (Δοβρόβ. σελ. 170). Ἡ αὐτὸ τὸ ἐφεξῆς Скѡрбѣ, Σκορβλιὸ (κάρφω, καρφός, καρφυλός, - ρός).

Скѡрбѣ (πόνος, νόσος, θλίψις). Σκορβλιὸ (λπ-πῶ, θλίβω· ἐκ τῆ Σκορβῶ) σ-κάρπω = κάρπω, κάρφω, κάρφος, κάρψις, λτ. carpo, = ἄρπω, μάρπω, βράπω, πτω, ῥάπω, λτ. gario, Γερμ. raffen, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κάρπω, κάρφω).

Скѡрлупа (κέλυφος ὠοῦ) σύνθετ. ἐκ τῆ Σκορὰ (κόρα, συνήθ. κορέα) καὶ Лупа (λοπός, λέπας).

Скѡрый, Скѡръ (ταχύς). Скѡро (ταχέως). У-скѡряю (ἐπιταχύνω. παρὰ τὸ Скѡряю, Скѡрю, ἄχρησον = σκαρέω, σκάρω) σκαίρω, σκάρως, σκάρτης· ὡς καὶ σκύρω (κύρω, κύρωσ, κύρῶ), λτ. curro (χωρὶς σ, οὕτω καὶ κυρτάω = σκυρτάω, Ἡούχ. καὶ pergo = σπέργω, σπέρχω), Γλ. courir, Ἴτ. correre (τρέχειν), κτλ. βλ. Скачѣ.

Σκόπη (κτῆνος, θέμα, βόσκημα). Σκοπίνα (κτῆνος) κτέανον, κτῆνος, κτέας, κτέαρ, κτέατος (τὸ θέμα κτέω, κτίω, κτάω, παρενθέσ. τ, ἐκ τῆ κάω, συγγεν. Κύю. βλ. 'Ρεϊμ. λ. κάω, κτλ.). τὸ δὲ κτέας, τος, μετὰ τῆ πνευματισμῆ σ, εἴη ἂν σκτέας, παρενθέσει ο, καὶ ἀποκοπῇ, Σκόπη· καὶ, σ-κτῆνος = Σκοπίνα. *Ἐστὶ δὲ ἡ παρενθέσις τοῦ ο μετὰ τῶν δύο συμφώνων συνηθεσάτη. βλ. Несокъ.

Σκράνια, (ἐν Κριτῶν Δ, 21, γνάθος=μῆνιγξ, κρόταφος) κρανιον (σ-κρανιον - νία), Πολ. skroń, Βομ. sskranje, Καρν. skranja (γένυς), skranjische (γνάθος, σιαγών). βλ. Κράνη.

Σκρεβὺ (ξύω) = Γρεβὺ (γ = κ· καὶ σ, πνεῦμα) σ-κράπω, κράπω = γράπω, γράφω (α = ε), ὡς καὶ (γρίπω, γρίφω) λτ. scribo, ἐκ τῆ γράω, γραύω, γράβω, Γερμ. grabē, βλ. Γρεβὺ. (*Ἐστὶ δὲ καὶ β = λτ. b = β, π, φ. ὅθεν τὸ Σκρεβὺ = Κρεβὺ (γρέβω) = γράβω, γράπω, ὡς ἂν εἶποις Κρεπὺ, ὅθεν φαίνεται τὸ Κροπίνα, μεταθ. Κοπίνα). οὐ γὰρ οἶμαι = σκαριφῶ (σκιρφῶ).

Σκρεжешῦ (βρύχω, τρίχω τοὺς ὀδόντας· ὡς ἐκ τῆ Σκρεжῦ σ-κρίζω). σ-κρίζεσκω, κρίζεσκω, κρίζω, Γλ. grincer, Γερμ. knirrschen, Γοτθ. kriustan, κτλ. Σκρέжешῦ (βρυγμὸς ὀδόντων) κρισμὸς, Βμ. skrzehot. βλ. Σκριπλιό.

Σκριпλιό, καὶ Σкрыпλιό (ήχω, τρίχω· ὡς ἐκ τῆ Σкрипῦ-пѣпи) σ-κρέπω, κρέπω, λτ. csero = κρέκω (π = κ), καὶ κρίπω = κρικω. *Ἐκ τῆ

κρέπω, κρέβω, κρέ(μ)βω, τὸ κρέμβαλον·
 ὡς καὶ κράπαλον, κρέπαλον, ἐκ τῆ κράπω
 = κράκω, Γλ. craquer = κράγω (ὀνοματο-
 ποιῆται), Κρτ. skripati, Καρν. shkripati = Скре-
 жепати· καὶ πάλιν Κρτ. skergutati, ἐκ τῆ sker-
 guchem, κριγέσκω (κριγω, κρικω). Скри-
 пѣнь (κεράμβυξ, λτ. cerambix, καὶ κεράμ-
 βηλος, εἶδος κανθάρου, ὡς καὶ τὸ σκάρα-
 βος, καὶ σκαραβαῖος, Ἑσὺχ. λτ. scarabaeus,
 Γλ. scarabée) οἶον σ-κρίπων = κρικων, κρέ-
 κων (ὡς καὶ τὸ κεράμβυξ, κτλ. ἐκ τῆ κάρ-
 αμβος, κάραβος, = κάραγος = ἄραβος,
 τρισμός. ὀνοματοποιῆται ἀπὸ τῆ ψόφου καὶ
 τρισμῆ, ὃν ἀφιάσει τὰ ζώαρια. βλ. Ρείμμερ.).
 ἐκ δὲ τῆς μεταθ'. τῆ κάραβος, κάραβος,
 φαίνεται τὸ Γερμ. Käfer (κάνθαρος· ὡς καὶ
 τέτο, ἴσως, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κάραβος, κάρβα-
 ρος, κάρφαρος, κάρμφαρος, β = φ = θ, κάρ-
 θαρος, Σ. σκάρθαρος, κάνθαρος). Τὸ δὲ τῆς
 συνηθ'. κάρβερος, - ρας (καρκίνος) ἐκ τῆ κάρ-
 ραβος, τὸ καὶ κάρβαρος, καὶ (β = μ) κάρμ-
 μαρος, κόμμαρος· ἀλλὰ τὸ κάραβος τέτο
 (ἢ Σ. κάραβίδα), οὐκέτι = κάραγος (ὡς ἐκ τῆς
 τῆ ἤχε ὀνοματοποιῆται), ἀλλὰ μάλλον, οἶμαι,
 παρὰ τὸ κάρω = χάρω, ὅθεν καὶ τὰ, χάρ-
 αβος, χήραβος, χηραμῖς (κάραβις), διὰ τὸ
 κοῖλον τῆ κάράβε (βλ. Корάбль).

Скрижаль (πλάξ), ἐκ τῆ С-крижяю, Σρβ. Крижани
 (διατέμνειν, ὡς ἐκ τῆ Скрижу, Крѣжу, χρι-

ζω) = χράζω, Γερμ. kratzen, kritzeln (ritzen),
 ἐκ τῆ χάρω, χαράσσω, χράω, γράω, Κροῦ, κτλ.
 καὶ τὸ Скрижаль (οἶον, κατὰ τύπον Σλαβονικ.,
 σ-κρυγάλη, κρυγάλη, κρυγηλή) = χαρακτῆ, χα-
 ραγή, κεχαραγμένη (κοπτή, ὡς λελατομημένη).
 οὔτω καὶ Βομ. krzizalky, τὰ λεπτὰ καὶ πλακερὰ
 τεμμαχία, οἶον μῆλων, κτλ. τὰ συνήθ. φυλ-
 λίδες καὶ φυλλία (φυλλίον = φύλλον, ὡς
 φύλλο ὁμοία, διὰ τὸ πεταλωδες καὶ λεπτόν,
 καθὰ καὶ φέταις τὰ αὐτὰ, ἐκ τῆ Ἰτ. fetta,
 ἴσως = πέτα, παρὰ τὸ πέτω, πετάω, πετάν-
 νυμι, ὅθεν καὶ τὸ πέταλον, κτλ. καὶ ἡ τῆς
 συνήθ. πῆτα). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ
 τῆ Криж, Καρν. kris, krish = Криж = Крѣспъ
 (διὰ τὴν ἐγκάρσιον, ἧ φησί, καὶ σαυροειδῆ
 τομήν), ἀλλὰ καὶ τὸ Крѣспъ συγγεν. χάρω,
 γράω, Κροῦ (βλ. τὴν λέξιν).

Скрѣна (κιβωτός) ἴσ. σ-γρύνη, γρυνός (= κορ-
 μός)? ἢ γρυμαία? (γρύμη, γρύνη), λτ. crumena.
 φαίνεται ἐκ τῆ Крѣно, κρύφω, κρύβω, κρύπτα,
 μετὰ τῆ σ, ὡς, γρύτη, λτ. scruta), Ῥωσ.
 Скрѣнь, Πολ. skrzynia, Καρ. skrina, skrinja,
 κτλ. Πόβλ. λτ. scrinium, Γερμ. Schrein,
 Σβκ. skrin, Ἰτ. scrignio, κτλ. βλ. Крѣнка.

Скрѣѣ (διὰ ὡς τὸ Сквѣѣ) Βομ. skrze, Σερβ.
 Крѣѣ, Крѣза, συγγεν. С - κρίжу, Κροῦ, =
 χράζω (χαράσσω) χράω, χάρω, κάρω, κάρ-
 σις, κέρσις, χάραξις— τὸ θέμα, χάω, ὅθεν
 καὶ (χῶρος) χωρίς. συγγεν. καὶ τὸ Ῥωσ. Че-

ρέζь, Чрэзь (οἶον χωρίσει, χαράξει, χαραγή, κτλ.). βλ. Длѣ, καὶ Сквѣзь, καὶ Раз-.

Скѹ, Σλαβ.= Ρωσ. Сучѹ. (ч=κ. καὶ у παρένθετ).

Скѹбѹ Σλαβ. καὶ Κρτ. szkubem, Πολ. skubie, skubać, καὶ Βμ. sskubi, sskubati, (τίλλω, μαδῶ πτερὰ) σκέβω (σκέβημι), σκέω=σκύω, ξύω, βλ. Скоблѹ· ὅθεν καὶ τὸ Βμ. ssklubati = sskubati, παρενθέσ. λ. ἢ τέτο=лт. glu-bo = (γλύβω) γλύφω, κολύπτω.

Скѹпѹюся, καὶ Скипѹюсь, Σερβ. καὶ Κρτ.

Скѹпѹмсе (πλανῶμαι, ἐκ τῆ ἀχρήσε Скипѹю Скипѹ) σκίδω, σκιδάω, σκιδναμαι, σκεδάομαι (κέδω, κήδω, κίδω). Τὸ δὲ Скіпѹ (ἐρημία, ἐρημιτῶν ἐνδαιίτημα) σκίητη [Βυζαντ. καὶ Σ. ἐκ τῆ σκέω, (ὡς καὶ ἐκ τῆ κέω, κοίτη· χέω, χήτη, κτλ.), ἐκ δὲ τῆ σκέω, τὸ ἀσκέω, ἀσκητής], ἀνήκει καὶ εἰς τὸ Скипѹ (Скипѹю) ὡς καὶ τὸ σκίδω, σκέδω, δάω, ἐκ τῆ σκέω, κέω, κάω, κάδω,=χάω, χάζω (σχάω, σχίω, σχίζω, σχάζω),=χάω, χώρα, χωρέω, ὅθεν καὶ ἀναχωρέω, ἀναχωρητής. Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει χάσμα, σχίσιν, μόνωσιν. βλ. καὶ Скидѹю, Скіпѹ.

Скѹдѣль (ὄσρακον, κέραμος, σκεῦος ὄσρακινον) συνήθ. σκτελίον, καὶ σκτελά, лт. scutella = σκυτάλη, σκύταλον [ἐκ τῆ σκύτα, σκύτος, = σκύθος, κύθος, κύφος, σκύφος = κοῖλον σκεῦος· ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. (κυτάλη, κύταλον, κυτάλιον) κττάλα, κττάλιον = κοχλιάριον, κτλ.]. Скудѣльникъ (κεραμεὺς) ὡς

τὸ συνήθ. σκυτελᾶς = κερραμάς. (τὸ θέμα κύω, Κύю).

Скүднйй, Скүдень (πένης, ἐνδεής). Скудà (πενία). Скудäю, Скудбю (πένομαι) = χητέω, χήτη, χήτις, χήτος, χήτων· ἐκ τῆ χάω, χάζω, χάδω, χάτω, χατέω· τῆ δὲ χάω (κάω, καύω) συγγεν. τὸ χύω, (κύω, ὄθεν οἶον χύτω, χύδω, κύδω, σκύδω, Скудъ, Скудбю).

Скулà (τὸ ὑπὸ τῆς ὀφθαλμοῦς ἄκρον τῆς ἄνω σιαγόνοσ, ἦτοι τὸ ἄκρον τῆ ζυγωματικοῦ ὀσοῦ, τὸ και, μήλων ὀσοῦν, Apffelbein, Γλ. romette) ἴσως κύλη (κέλα, σκέλα) = κύλον, ὑποκυλλίς, ὑπόκοιλον, ὑποφθάμιον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν.

Слāбый, Слāбь (ἀσθενής, ἄτονος, ἀβληχρός, ἔκλυτος, χαῦνος). Слāбю (ἐκλύομαι, ἄτονῶ). Слāбю (λύω, κινῶ τὴν κοιλίαν· ὡς ἐκ τῆ Слāбу) σ-λάπω = λάπω, λαπάω, λαπάζω (λάπος) λαπαρός. Ἐκ τοῦ λάπω (λάκω — κ = π, ὡς, λίμπω, linquo — μέλ. λάξω), λт. laxo, ,, laxare ventrem = λαπάζειν κοιλίην. laxus, Γλ. lâche, lâcher, (lâcher le ventre). Πόβλ. Γρμ. schlaff (χαλαρός, ἄτονος), Σβ. schlapp, Ἄγγσξ. slaw, Ἄγγλ. slack, ὡς, λαγαρός = λαπαρός κтл. (βλ. Adelung. л. schlaff, και Ρείμερ. л. λάω). Τοῦ λάπω συγγενές φαίνεται και τὸ Лāпа (πέλημα, ἐπὶ κτηνών). οἶον λάπα, лапарà (ὡς лаγαρόн τὸ πέλημα), ὡς τὸ Γρμ. lapp, schlapp (лаπαρός, χαλαρός). ἢ γὰρ τὸ Лāпа

ὡς τὸ λάξ (ξ=ψ, οἶον λάψ, λάπα) παρὰ τὸ λά-
ζω, λάκω, λάκτη, λακτίζω· ἐκ τῆ λάξ, με-
ταθεσ., καὶ τὸ λт. calx (πτέρνα), ὡς τὸ Σ.
τσαλαπατῶ (οἶον ξαλαπατῶ) ἐκ τῆ λαξπατῶ,
κατὰ τὸ λάγβατος, κτλ.

Слѣва (δόξα). Слѣвнѣй, Слѣвѣнъ (ἐνδοξος). Слѣ-
влю (δοξάζω· ὡς ἐκ τῆ Слѣву) κλαύω, κλάω
= κλέω, κλέος (καὶ ὡς ἐκ τῆ κλάω, κλαύω,
Слѣва, οἶον κλαύа=κλέφας, κλέας), κλέφος,
κλέα, τὰ καὶ Σλαβον. κλέа, κλάφα, κλαύа
ἢ (κατὰ τὸ ἔθος τῆ τρέπειν τὰ ἑλληνικὰ ἐδέ-
τερα εἰς θηλυκὰ. πρὸβλ. Горѣ, Водѣ, καὶ
πάθη=πάθος, κτλ.), κлавαινѡс = κλειαινός,
καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆ κλέας, = κλέος (ὡς δέ-
ρας, δέρος· τέρας, τέρος· λόφας, λόφος· κνέ-
φος, κνέφας), ὅθεν καὶ Клеуѣс, κύριον ὄνο-
μα = Κλαύας (ὡς τὰ Κρεύγας, καὶ Κραῦ-
γис, Κραῦβис, Κραῦсис ἐκ τῆ κραζω), καὶ (ἐκ
τῆ κλέζω) Кλέзос· καὶ (κλέος) κλειαινός, κλε-
εινός, κλεινός, κλείνιος, κтл. Τὸ Σλαβ. с =
лт. с, = κ· ὡς, Дѣс-яшь, дѣс-ем, дѣк-а. Сѣр-а,
= sera = κηρ-ός. со = лт. cu-m = κὺν, ξὺν,
καὶ πάλιν, сѹн = κὺν (ξὺν), βλ. καὶ Слѣдкѣй,
Слѣма, Слѣзѣ· οὕτω καὶ τὸ Γερμ. sch = κ,
ἐν τοῖς schliessen=κλείειν, cludere. scheeren
= κέρειν (kehren), κέρειν. κтл. (βλ. Adelung.
S.). πρὸβλ. καὶ Ключъ, καὶ Слѣсарь, καὶ Слѣзъ.
τοιαῦτα καὶ τὰ лт. cerebro, ceber = κελεύω,
κελέω (ἀντὶ κλέω, κλείζω, κλέζω) κελεύηρ,

ἀντι (κλειήρ, κλειής) κλειής, ἀφ' ἑ περικλειής, εὐκλειής, κτλ. (βλ. καὶ Осмь). Τὸ δὲ κλέω=κα-
λέω, κάλω, κέλω, κλύω, κλάω, κλάζω, κτλ.
= ἤω, φωνῶ. ὅθεν, Слѣвиѣ, Σλαβον. καὶ
Ῥωσσ. Соловѣй, Σρβ. Славѣн, Κρτ. szlavich,
Κρν. slavizh, Βμ. slawik, Πολ. slowik (ἀη-
δῶν) οἶον κλαυός, κελυός, ὡς τὰ, κελυός,
καὶ κάλανδρος, καλάνδρα, συγγεν. λτ. alau-
da. πρὸ βλ. ἀρχαῖον Γρμ. Calander, ὡς καὶ
Galander (βλ. Ῥεῖμ. λ. καλάνδρα), ἐκ τῆ gal-
len, callen=κάλεν, κάλειν, καλεῖν, ὅθεν καὶ
Nachtigall ἢ ἀηδῶν, οἶον νυκτικάλη=νυκτι-
λάλος, ὡς τὸ, ὀρθρογόη χειλιδῶν (καὶ αὐτὸ
τὸ ἀηδῶν ἐκ τῆ αἰδῶ αἰδῶ, ᾤδῶ). βλ. καὶ
Слѣво, Слѣшчу, Слѣзѣ. [τὸ κλέω, κλάω,
συγγενές τῆ λάω, λάκω, λάλω, κτλ. ὅθεν
καὶ τὸ λτ. laus, laudo, Γρμ. loben=λαύω,
κλαύω (κλαῦς) κλέος· ὡς καὶ τὸ κράγω,
κράζω, συγγενές τῆ ράγω, ράζω, κτλ.]

Слѣдкѣн, Слѣдокъ (γλυκὺς οἶον, σλάδοξ, δος=
κλαδός, γλαδός, δ=γ, γλαγός. καὶ τὸ с=κ=
γ. βλ. Слѣва, καὶ Слонѣ). Ἐκ τοῦ λάω (ὅθεν
λαρός) γλάω, γλάκος, λτ. lac, ctis=γλάξ, γάλαξ
(ἀφ' ἑ γάλα, τὸ καὶ νῦν παρὰ Σμυρναίοις γά-
λας), γλάγος, καὶ γ=κ, κλάγος, Κρήτες. καὶ
γλακός (γλυκὺς), ὅθεν καὶ γλακὺς, γλακέδια
(Ἡούχ. τὰ συνήθ. γλυγέδια ὡς λτ. clucidatus
= lucidatus), καὶ γλεῦκος, γλευκός, γλευκὺς,
γλυκὺς, καὶ (μεταθ. γυλκὺς καὶ, λ=ν, γ=δ)

δεῦκος, δευκής, δευκός (ὡς θεύγω = θέλω, αὔσος = ἄλσος), καὶ δυλκός, δυλκίς, λτ. dulcis, κτλ. τὰ πάντα διαλέκτων ἰδιώματα.—
 Слэдоспъ (γλυκίτης), Слѣспъ (τροφή, ἴδονή) οἶον γλάδος, γλάξ (σλάξ, ξ=στ), γλακίτης, γλυκίτης, γλύξις, κτλ. βλ. Ρεῖμ. λ. γλυκός.
 Слѣна (πάχνη) γλάνα, γλήνη (πᾶν τὸ λάμπον, ἐκ τῆ γλαύσσω, Γλαύσσω, λεύσσω, λευκός· ὡς καὶ γέλα λτ. gela = ἔλα. τὸ с πνευματισμός, ὡς τὸ γ ἐν τῷ λαύσσω = F. ἐσι δὲ καὶ ἄλλως γ=κ=c. βλ. Слѣва). "Ἐσι τοίνυν τὸ Слѣна ἀντικρὺς συγγενές τῆ Слѣна, ὡς καὶ τὸ λίνω, Лѣнѹ, ἀλίνω, ἐκ τῆ λίω, συγγ. τῆ λέω, λάω, Γλάω, γλάω, γλαύω, γλεύσσω, κτλ. ἐν οἷς κατὰ τὰς διαφορὰς σχηματισμοὺς νῦν μὲν τὸ λείον καὶ λαμπρόν, νῦν δὲ τὸ γλίσχρον καὶ λιπαρόν καὶ κολλᾶδες, ἄλλοτε δὲ τὸ λαρόν καὶ γλυκὺ καὶ τὰ λοιπὰ διαγράφονται (βλ. Ρεῖμ. λ. λάω). βλ. καὶ Слѣна. τὸ δὲ Γερμ. Schlossen (χάλαζα) ταυτὸν δοκεῖ τῷ χάλαζα (χαλάω, χάλω, χέω). βλ. Слѣва, Слезà, Слѣзкѣй.

Слѣнѹ, Слѣный (ἄλμυρός), λτ. salsus. βλ. Соль.
 Слезà (Слза), Βοεμ. slza, Σερβ. syza (y = λ. βλ. Слѣдкѣй), Κρν. sovsza, solsa, ἄνω Λυσат. selza, παρὰ δὲ τοῖς κάτω Λυσат. sa, ἐκ συγκοπῆς τῆ слза, slsa, lsa, sa (δάκρυον). Слезѣ (δακρύω) κλέζω (κλέζα) = κλάω, κλαίω, κλαύω, κλαῦμα (ἐκ τῆ κλέω, κλέζω, κλάζω,

Κλεχτή, Κλήчу, = κλάω, κλάγω, κλάγγω, κτλ. ἤχων σημαντικά: καὶ с = κ. βλ. Слѣва). τὸ δὲ κλαίω (= θρηνώ, θρέω, θροέω, ἐκ τῆς τῆ θρηνῆντος φωνῆς) ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντι τῆ δακρύω, ὡς καὶ τὸ Слезю, „ τροφὸν ὄρω κεκλαυμένην (Σοφκλ. = δεδακρυσμένην, Σ. κλαυμένην, δακρυσμένην, τρετέζιν, ἔτι φέρουσαν ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ σημεῖα τῆς ἄρτι πεπαιυμένης δακρύσεως). τὸ δὲ πλάчу = φλάζω, φλέω, λт. фео, ἐμφαίνει κυρίως τὴν ιδέαν τῆς ὑγρότητος τῶν δακρύων, καθὰ καὶ τὸ δακρύω. (τὸ δ' αὖ Γερμ. Thräne, δάκρυον, οὐκ ἂν εἴη συγγενές τῆ θρηνος, ἀλλὰ μᾶλλον τῆ ράνις, ράνω, ραίνω, μετὰ τῆ πνευματισμῶ τ, ὡς, ράχος, ραχὺς, τραχὺς).

Слѣсарь, τὸ Γερμ. schlosser (κλειδοποιός, συνήθ. κλειδαρᾶς), μισ. λт. claustrarius, ἐκ τῆ claudio (κλαύω) κλάζω, κλήζω, Γερμ. schliessen, κλείω, κλείς. βλ. Ключъ, καὶ Слѣва.

Слѣва (δαμασκηνὸν, δαμασκηνέα), Σερβ. Шлѣва (ὄθεν Шлѣбовица, τὰ ἐκ δαμασκηνῶν σίκερα, ἢ ρακῆ) (γλύβα, γα) γλύκα, γλυκῆ, γλυκὸς, γλυκὺς (διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ὀπώρας). λέγονται δὲ ταῦτα δαμασκηνά, καὶ συνήθ. δαμάσκηνα, ὡς ἐκ τῆς Δαμασκῆ πόλεως (ὅπε ἄριστα φύονται), κατ' ἔλλειψιν τῆ κοκκύμηλον (δαμασκηνὸν κοκκύμηλον, ὡς λέγεται ἑλληνικώτερον ἢ ὀπώρα, καὶ лт. damascena pruna. ἀλλὰ γε κυρίως κοκκύμηλα

φαίνεται τὰ ἐν τῇ συνήθ. τριχικώτερον ζέου-
 δελα καλέμενα, καὶ σευτελιά, ἀπερ καὶ νῦν ἐκ
 τῆς Δαμασκῆ τὰ καλλιζα μεταφέρονται). ἐκ τῆ
 δαμασκηδὸν παρεφθάρη ἴσως τὸ Γερμ. Zwet-
 schken (z=δ=σδ=ζ, καὶ μ=π). ἐκ δὲ τῆ
 βράβυλον καὶ βράβιλον καὶ-βηλον (τὸ αὐτὸ
 δαμασκηδὸν), προήλθε τὸ συνήθ. ἀβράμηλον
 (β=μ)· καὶ ἐκ τῆ πρῆνος, πρῆνον, τὸ λτ. prunus,
 prunum, ὅθεν Ἴτ prunella. 2, Сліва, ὑποκρς.
 Слівки (τὸ πῖαρ τῆ γάλακτος) γλύβα=γλύ-
 βα (γλύβα, γλεύκη), γλύξις, γλύκος, γλάγος.
 βλ. Сладкій. τὸ δὲ Σ. γλιφός = γλίσχρος.
 Слізкій, Сκлизкій, Сκόльзскій-зוךъ, Слізוךъ
 (ὀλισθηρός, καὶ γλίσχρος) ἐκ τῆ Слізь=σ-λις-
 σος=λισσός, λίσπος, (λίσκος, σκ=σπ), λίσφος,
 καὶ λίσθος (ὅθεν ὀλισθος), καὶ (Сκлиз-Сκόльз-
 σ-γλίсс- παρενθ. ο, σ-γολίсс) γλισσός, (λί-
 σχρος) γλίσχρος, λισθηρός (ὀλισθηρός), Σ.
 γλιζερός, ἐκ τῆ λίω, γλίω, γλία, Σ. γλέζα, γλίζα,
 Слізь, γλοιός, (λτ. glus, gluten, Γλ. gliuant),
 γλοιόω, γλίσσω, (γλισσέω) Слизѣю, Слізну (γλι-
 σχραίνω). πρῆβλ. καὶ τὸ Σ. γλιστρῶ (=ὀλισθῶ
 ἐκ τῆ λισρῶ, λίσρον, λισσωτρον, λισσός. ἴσως δὲ
 καὶ ἐκ τῆ λισθῶ, κατὰ παρένθεσιν τῆ ρ, οἶον
 λισθρῶ, Γλισθρῶ, γλιζρῶ. ὡς καὶ τίλα, Σ.
 τσίρλα. τίλάω, ῶ, τσιρλῶ, -λίζω). πρόσθετες καὶ
 Γερμ. glitschen, glitschig, Γλ. glisser, glissant,
 κτλ. βλ. τὰ συγγενῆ Лысыи, καὶ Слѣзь.
 Сліва, χυδαίως Слѣна, Πολ. ślyna, Δαλμ.

szlina, Βομ. slina, sliva (σίαλον) λτ. salīva, Γλ. salive, κτλ. Слѣннѹ, Слѣннѹ (σιαλίζω) συγγενές Львѹ (Слѣнѹ, σ-λίνω)=άλίνω (άλίνα, εκ τῆ λίω, λίνω, λτ. lino, μετὰ τῆ πνευματισμῆ σ-λίνω, σ-λίνα, ὡς, γλία, γλίνα, βλ. Γλίνα)= αλείφω, αλειφαρ, αλοιφή (άλιφα=saliva) Γρμ. salben, Salbe (βλ. Слѣна). ἀλλὰ γὰρ πᾶσι δοκεῖ τὸ Слѣна=σίαλον, σιαλίσ, μεταθῆσ. saliva. Ἐκ τῆ σίαλον, τὸ σιαλισήριον (μέρος χαλινῆ), ὡς εκ τῆ saliva τὸ Σ. (παρὰ Πελοπονν.) σαλι-βѣρι = χαλινός.

Слѣво (λόγος) κλόφος=κλέφος (ε=ο) κλέος, λόγος κλειν, λέγειν κλείσατε, εἶπατε (Ἡσύχ.), εκ τῆ Словѹ, καὶ Сливѹ (καλοῦμαι, λέγομαι, φημιζομαι. κλόφω)=κλέω, κλείω, κλύω (κλόφω, Слѣву. τὸ θέμα Слѣю, Слѣю, κλούω, κλύω), κλέζω, κλειζω, κληίζω, κτλ. (βλ. Слѣва καὶ Слѣшу). ὅθεν τὸ ἐθνικὸν Словѣнѹ, Словѣнинѹ, Ῥωσικ. δὲ Славѣнинѹ (ὡς εκ τῆ Слѣва, συγγενῆς Слѣво)=Σλοβανός, Σλαυανός, Σλαυός, Σλάβος, λτ. Slavus = Κλεῦας, Κλέζος (κύρια ὀνόματα εκ τῆ κλέζω, κλεύω = κλέω, κλείω, κλειζω ὡς καὶ Κλέων καὶ Κλειτός καὶ Κλειτώρ, καὶ ἡ Κλειώ, καὶ Κλύμενος, καὶ Κλυμένη, καὶ Κλυτία, κτλ.=κλυτός, κλυτή), οἶον κλευανός=κλεανός, ὅθεν κλεαινός, καὶ κλειός, κλεύας (κλείς, περικλείς), ε=ο, υ=β, κλοβανός, κλόβας (Σλοβανός, Σλόβας, Σλάβων, Σλάβος. ὅθεν

τὰ παρενθέσει τῆ θ, καὶ κ, Σθλάβος, Σκλάβος, λτ. Sclavus, καὶ Σκλαβήνος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνήθως Σκλαβοῦνος. βλ. προλεγόμεν. § κ). Ἴσως δ' ἂν τις εἴποι τὸ Словѣнь, κλενανός, καὶ (ὡς ἐκ τῆ κλέω=λέγω, κλέος=λόγος) κλέων=λέγων, λόγιος (Словѣсень), ὡς μέγα δὴ τῶν Σλαβόνων φρονέντων ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν, ὁμοίως καὶ Ἕλληνες, οἵ γε πάντων μάλις ἀνθρώπων λόγον ἀκριβάσαντες, τὲς μὴ σφίσι ὁμογλώσσης ἀγλώσσης ἐκάλεν (Σοφοκλ. Τραχιν.), καὶ βαρβάρης· καὶ τῆτο γὰρ ὠνοματοποιεῖται ὡς ἐκ τῆ δυσήχου φθόγγου καὶ τῆς κακοσομίας τῶν μὴ φθεγγομένων ἑλληνιστῶν, ἀλλὰ φωνὴν ἀγνώστα προἰεμένων, καὶ κεκριγῶτων ἔθνος τρόπον ἢ χελιδόνος (βλ. Ἡρόδ. β, 57. καὶ Λισχύλ. Ἀγαμέμ.). καὶ ἔστιν ἄρα τὸ βάρβαρος ὡς τὸ κάρβανος, κάρβαρος (βλ. Ρεῖμ.). Τὸ ἐθνικὸν ἐπίθετ. Словѣнскій καὶ Ρωσ. Славѣнскій = Σλαβονικός, οἷον παρὰ τὸ Словѣнь = κλεφενός (κλοφενός), κλεενός, κτλ. καὶ Κροατ. szlovenecz, κτλ. [Ἐκ τῆ παρεμβεβυσμένον ἔχοντος ἀντὶ θ τὸ κ Σκλάβος (ἀντὶ Σλάβος), παράγουσι πολλοὶ τῶν φιλόλογων τὸ προσηγορικὸν sclavus, Ἴτ. schiavo, Γλ. esclave, Γερμ. sclav = δούλος, αἰχμάλωτος, διὰ τοὺς παρὰ τοῖς Γερμανοῖς, ἢ φασιν, εἰλώτων τρόπον δελεύσαντας νοτιοτέρους Σλάβονας, ὡς τὸ ἐθνικὸν ὄνομα ἀντ' ἐπίθετου παρὰ τοῖς ὕστερον ἐκνευικημένοι, ὡς

καὶ τὸ Κάρ καὶ Εἴλωσ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν— ἀπίθανα ταῦτα δοκεῖ καὶ σκαιά, καὶ οὐχ' ἦττον γελοῖα, ἢ τὸ Νέμτζος, καὶ Σλαβονιστὶ Нѣмецъ (Γερμανός) ἐκ τοῦ Нѣмѣѣ (μυδός, mutus) κατὰ τινὰς παραγόμενον· καὶ τὸ Σέρβος, ἐκ τῆ servus (δέλος)· εἰ δὲ βάλει, καὶ αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν Slavus ἐκ τῶν Γερμανικῶν slaw, schlapp = Слábъ, Слábый, κτλ. ἴσμεν γὰρ ἐκ τῆς ἱστορίας οὐ μᾶλλον Σλάβονας ἀνδραποδιζομένους ὑπὸ Γερμανῶν, ἢ τέτους ἐκείνοις δουλεύοντας, καὶ τὴν πλείσθη δὴ τῆς τῶν Γερμανῶν νοτιοτέρας χώρας τῆς Σλάβονας διὰ μακροῦ κατασχόντας, ὥστε καὶ πόλεις καὶ χωρία τῆς Γερμανίας Σλαβονικοῖς ὀνόμασιν ἀνομάσθαι τε καὶ ἐς τόδε ἀποκαλεῖσθαι. Κάρες δὲ καὶ Εἴλωτες, ἐπεὶ τε ἤλων, ἐδούλευον ἄείποτε, ὅθεν ὄφισι καὶ τῆνομά συνώνυμον τῇ τύχη διὰ τέλους ἀπέβη. εἴ γε χρῆ καὶ ὅλως τοὺς Κάρας τοῖς Εἴλωσι παραβάλλειν, πολλῶ γε ὕψιρον ἐπὶ λοιδορία τούτου δὴ τοῦ ὀνόματος ἐκληφθέντος· τὸ γὰρ Ὀμηρικόν, ἐν καρὸς αἴση, ἄλλως ἐρμηνευτέον (βλ. Πείμερ. λ. Κάρ), τὸ δὲ Καρικόν ἔθνος, δοκιμώτατον, ἢ φησὶν Ἡρόδοτος (Α, 171). ἀνθρώπων γὰρ ἔθνος ἐν ἕδειν ἕδαμῃ ἕδέποι' ἂν ἀξιώσειν αἰσχρὰν ἑαυτῶ περιθέσθαι ἐπωνυμίαν. Ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι τοὺς περὶ ὀνομάτων ἐθνικῶν διαλεγόμενους εὐσομεῖν τε ἅμα ὀφείλειν, καὶ πάνυ εὐλαβῶς ἄπτεσθαι τῆς ἐρεῦνης τοῦ περὶ ταῦτα ἐτύμῃ, μηδ'

εἰκασίας μάλλον ἢ τῷ ἀληθεῖ λόγῳ χρωμένους πρὸς πᾶν τὸναντίον, ἢ σημαίνουσι, τὰ ὀνόματα διασρέφειν, δόξαν ἐτυμολόγῃς λαιδορίας ὠνεμένῃς πικρᾶς. Ἄλλο γάρ τι ἂν εἴη ἢ προπηλακισμὸς ἀντικρῆς, τὴν αἰσχίσην προσηγορίαν τοῖς πάλαι καὶ νῦν δ' οὐχ ἦττον κλεινοῖς Σλαυανοῖς περιάπτειν; ἐξὸν τῆτο δὴ τὸ ἀποτρόπαιον προσηγορικόν, τὸ σκλάβος, ἄλλοθεν ποθεν ἐτυμολογεῖν, ἀδηλον ὄν καὶ ἄλλως, παρ' οἷς τε πρῶτον ἦκεν εἰς χρῆσιν, καὶ ὅπως ποτὲ διαδοθέν, ἐπὶ πᾶν τῆς Εὐρώπης ἴσχυσεν ἐκνικῆσαι· οὐ γὰρ δήπου πάντα τὰ ἔθνη τὰ χρώμενα τῷ ὀνόματι (πολλὰ δὲ εἰσι, καὶ μακρὰν ἀλλήλων ἀφρησκότα) Σλάβους εἶχον σφίσι εἰλωτεύοντες· βλ. καὶ Срб, καὶ Холѡпъ.

Σλόγъ (συλλαβή), ἐκ τῆς Лезъ (λέγω, σύλ-λογος).

Σλοиѡ (καλύπτω, κρύπτω) οὐκ=κλόνω (ἀντὶ κλένω, ὅθεν κλόνος, κλονέω)=κλίνω=κλείω (κρύπτω. Ἐκ τοῦ κλάω, ὃ διὰ τῆς ε τύπος κλέω, κλείω· ὃ δὲ διὰ τῆς ι κλίω, κλίνω· τὰ δὲ κρυπτόμενα κλείονται, καὶ κλίνονται). ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρρήτου Σλοиѡ=Клюиѡ (κλόω, ἀντὶ κλύω)=γλύω, γλύφω (γλύφω), κλύφω, ὅθεν παρενθ. τῆς α, τὰ καλύφω, καλύβω, καλύπτω (ὡς καὶ κολύπτω=γλάφω. Ρεῖμ.), ὡς καλύ(ν)ω· ν = F = β. βλ. Клюиѡ.

Σлопѡ (ὀμιχλώδης καιρὸς, λελυμένη χιὼν· ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ. σλότα), ἐκ τῆς Лиѡ,

ЛѢД (СЛѢД) = σ-λίω (λείψω, λείβω) = λύω, λύω, λυτή (λοτή). βλ. Λιῶ, και Слѣна.

Служ (διακονῶ, ὑπηρετῶ, λειτουργῶ) (κλέζω, κλύζω-γω, ὡς κλάω-ζω, -γω) = κλύσσω, κλύω,

(Слѣю [=πειθομαι, ὑπακούω· „ κλύειν χρῆ τῶν ἐν τέλει. Σφκλ. ὄθεν και τὸ лт. cliens = κλάτης και τὸ διάκονος, διακονέω, ἐ μᾶλλον παρὰ τὸ κονέω (κόνις), ἢ παρὰ τὸ κονέω, κοέω, κοάω, κόω (ἀκόω, ἀκέω, βλ. Чѣю), κόης, κῆης (ἄ-κοος, ἡκοος) δι-ήκοος, δι-άκοος, διάκονος, ὡς και κονήτης = θεράπων. *Ρείμ.] ὄθεν

Служа (διάκονος, ὑπηρετής· οἶον κλύφας) κλύων βλ. Слѣшу, Слѣхъ.

Слѣхъ, Служа (ἀκοή), συγγεν. κλύσις, ἐκ τοῦ Слѣю, Слѣшу (ы = у = е = υ). τὸ *Αγγξ.

Ilust = οὗς, ὡς κλύον.

Слѣшу, και Слѣшаю (ἀκέω) κλύσσω, κλύω, ἐκ τῆ Слѣю, Слѣю, κλέω, κλύω, συγγεν. Словѣ. (βλ. Слѣво, και Δοβρόβ. σελ. 154), ὡς και τὸ κλύω συγγενές τοῦ κλέω· τὸ γὰρ κλύειν (ἀκέειν) παρεπόμενον τῆ καλεῖν, κλέειν (φθέγγεσθαι). οὕτω και τὸ ἀῖω (ἀκέω) συγγενές τῆ αῦω, αῦω (φωνῶ), ὄθεν και τὸ αῦς, οὗς· και τὸ лт. audio (ἀκέω) ἐκ τῆ αὔδέω (φωνῶ)· και αὐτὸ δὲ τὸ ἀκέω = και ὀνομάζομαι (βλ. και *Ρείμερ. λ. γεγωνέω), και τὸ κλυτός (ἀκυστός) = κλειτός (κλειζόμενος, φημιζόμενος), κтл.

Слѣдъ (ἶχνος)· Слѣдую (ἀκολουθῶ, ὡς ἐκ τῆ слѣду) κλε(ύ)θω (θ = δ, κλεύθω), κλεύθω (ἐλεύθω)

κλειυθος (συγκκοп. κλειυθος, κλει(υ)θος). θθεν, На-слѣдникъ, ὁ διάδοχος (ὡς ἀκόλυθος, καὶ οἶον κλειυθιος=κλειευθίτης). *Εξιδ' οἷς ἔδοξε τὸ Слѣдую συγγενές Лѣзу (С-лѣзу). βλ. τὴν λέξει.

Слѣзь (μαλάχη), καὶ Срβ. слез καὶ шлѣз, Πολ. szlaz, ślaz, Κρτ. Вм. szlez, slez, συγγεν. γλισσος λισσος, βλ. Слѣзкѣй, γλισσρος· ὡς τὸ μαλάχη, ἐκ τῆ μαλακός, μαλάσσω, (μάλω, μαλός, μαλί, λт. malva). καὶ τὸ Слѣзина Срβ., *Ρωσ. Селезѣнька (Слѣзень) σπλὴν (Γρμ. Milz, λт. lien) συγγεν. δοκεῖ τῆ Слѣз, Слѣзь, Слѣзокѣ (ὡς γλίσσων, ἢ λειος, μαλακός). καὶ Слѣзень (κοχλίας), Σ. σάλιαγκος (αἰαλον), διὰ τὴν Σ. γλίζαν, γλέζαν.

Слѣпѣй, Слѣпѣ (τυφλός ἐκ τῆ τύφω, τ = σ, σφλός, μεταθ. σλυφός, σλυπόс, καὶ οἶον ἐκ τῆ τέφω, τεφлός, σεφлός, сеплός). ἀλλὰ καὶ τὸ σιφлός (σίπω), τυφлός παρὰ πολλοῖς ἐρμηνεύεται (βλ. *Рѣим. λ. σιφлός). Слѣплѣ (τυφλώττω, ἔδετέρωс), καὶ Слѣпну (τυφλώω· ἀμφοτέρα ἐκ τῆ ἀχρήστη Слѣпнѣ, τυφлѣ, σфлѣ, σлуфѣ, ἢ σифлѣ). Οὐ γάρ, οἶμαι, τὸ Слѣпѣ, Слѣпну σύνθετον (ἢ φασὶ τινες) ἐκ τῆс сѣ καὶ лѣпнѣ=λέπω (λέφω, ἀλείφω), οἶον ἀηλιμμένος τὸс ὀφθαλμὸс, ἢ καὶ λεπισός, λεлеπισμένος τὸс ὕψει· ταῦτα δὲ βεβιασμένα καὶ ἀπίθανα.

Слѣ, βλ. Шлѣ. Σημείωσι с = ш. ἔτω καὶ Слѣзь, шлѣзь, βλ. καὶ Слѣва, καὶ Слѣзь.

Слюда (εἶδος ὑέλες πετρίνης, ἢ ῥωσικὴ ὑελος, vitrum Ruthenicum) συγγενές Λέδъ. οὐ γὰρ, οἶμαι = λύγδος, (λύδος, λύδα) ἐκ τῆ λύκη, λευκός.

*Слюзь, καὶ Шлюзь, τὸ Γερμ. Schleuse, Γαλλ. écluse (κλής) κληῖς, κλειῖθρον (θύρα ποταμῶν καταρῥακτῆ). βλ. Ключъ, καὶ σημειῶσαι κ = с ἐν τῷ Слѣва, κτλ.

Слюна, βλ. Слѣна.

Смаю, βλ. Мѣю.

Смерзѹ, ῥωσ. Смерзѹ (ῥζω). Смерѹдъ (δυσω-
δία), Смерзѹ, συγγεν. Мерзѣю, ἐκ τῆ Мерзѹ [= μύζω, πρωτότυπον καὶ τῆ μύδω, μυδός, μυδέω, καὶ τῆ μυσός, μύσος, μυσαά. ἐκ δὲ τῆ μύζω, μύσσω, (σ=ρ) σ-μύρσω (ὡς μύς, σμύς) τὸ Σλαβον. (σμύρζω) Смерзѹ, καὶ (μύρδος, σμύρ-
δος) μεταθ. Смерѹдъ (βλ. Мёрзскій). Οὕτω καὶ ἐκ τῆ βδέω (ῥζειν, ἐπι πορδῆς ὄθεν καὶ τὸ Βοεμ. bzdim, οἶον βδῆμι, β-σδῆμι), (βδέλω), τὸ βδελύττομαι (ἀποσρέφομαι τὸ δυσσῶδες)· καὶ τὸ πύθω (σήπω) = λт. puteo, παρήγαγε τὸ pudeo (= βδελύττομαι, ὄθεν ἀποσρέφομαι, δυσωπῆμαι, αἰσχύνομαι, pudet me)· καὶ ἐκ τῆ (ῥζω, ὄδω) τὸ osor, odio (μισῶ, καὶ τοῦτο ἐκ τῆ μύσος = μῖσος, ι = υ αἰο-
λικ. βλ. ῥείμερ). τὸ δὲ лт. merda (κατὰ Βόσσο.) ἐκ τῆ μίνθα, μένθα, μέρθα (ὡς, γνώ-
μα, groma). ἔστι δὲ τὸ μίνθα συγγεν. τῆ μίν-
θος, μόνθος, ἔνθος, ἐκ τῆ ὄνω, ἄνω (=

ἔδω), δοκεῖ γε μέντοι καὶ τὸ λατινικὸν ὄνομα = Cмpáдъ]. βλ. καὶ Cμopóδινα, καὶ Πάχνη. Cмапpю, βλ. Cμoпpю.

Cмépъ (θάνατος), καὶ Βομ. smrt. βλ. τὸ πρῶ-
τότυπον Mрю. = mors, mortis, μόρος, μορ-
τῆς, μόρτης. πρῶβλ. τὸ Γερμ. Schmerz (ἄλγος
πόνος, ὀδύνη). Κτσξ, Schmart, Σβ. Smärta (βλ.
Adelung). τὸ δὲ c, ἐν τῷ Cмépъ (ἀντὶ
Mépъ) ὡς ἐν τοῖς, σμικρός (μικρός), σμίγ-
δην, σμάραγδος (μίγδην, μάραγδος), σμῆς
(μῆς) κτλ.

Cмépъ (χειρῶναξ, ἐργάτης) ἴσως συγγεν. Mрю,
Mopю, μορέω (πονέω), μορητός (ὡς τὸ Γερμ.
Schmerz). "Ἐτερον δὲ τὸ σμέpδος (ῥώμη. ὄθεν
εὐσμεpδῆς = εὐρωσος).

Cμoпpю, (κοινῶς, Cмапpю), Σλαβ. Cμoпpяю
(ὀρῶ, θεωρῶ, θεῶμαι, κατανοῶ) ἴσως, ἀθρῶ,
ἀθρέω, (μετὰ τῷ μ, καὶ σ, ὡς δασέων πνευματι-
σμῶν, μαθρῶ, σμαθρῶ, σμαθρέω· ὡς, ἄρα-
γος, μάραγος, σμάραγος). ἢ μαρύσσω (ὄθεν
ἀμαρύσσω), μαρύττω, μαρύτω (ματρύω, σ-μα-
τρύω), ἐκ τῷ μάρω, μαίρω (βλ. Mpáзъ). πρὸς
τὸ μαίρω παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ λτ. (mi-
ro) ad -miror (θαυμάζω=θαύω, θάω, θεάω,
θεῶμαι), Ἴτ. miro, mirare, κτλ. Σνσκpт. sma-
ritum, Περσ. shemerden· καὶ τὸ Ἑβρ. mar
= ὀρῶν.

Cмóквa (συκῆ, καὶ Cмóкви ἀντὶ Cмóкoвъ, ὡς
цѣркви = цѣpкoвъ, βλ. Δοβpóβ σελ. 280)

οἶον σ-μύκφα, σμύκη (υ=ο, σμόκη). *Εξε „μύ-
 κηρος, εἶδος σύκων (Σέλευκ. παρ' Ἀθην.), καὶ
 Λαπωνικ=κάρυον ἢ ἀμύγδαλον, καὶ=καρύα
 (εὐρίσκεται καὶ μέκηρος), ὡς ἐκ τῆ μύκω, μύ-
 χω=σμούχω, σμώχω (βλ. Μάϊο, Cμάϊο), σμάγη
 (καὶ μύκη; ὄθεν μύκηρ,-ρος, σμύκη) Cμόκβα,
 (καὶ Γοτθικ. smaakan)? Καὶ τὸ συκῆ δὲ καὶ σύκον
 νομίζεσι τινες παρὰ τὸ ὕω (Fύω, σύω, φύω) ὄθεν
 ὕκον· καὶ μετὰ τῶν πνευμάτων, σῦκον, καὶ
 τῦκον=Fῦκον, τὸ λτ. ficus, καὶ ficus=Fυκῆ
 (φυκῆ, φ=β, βυκῆ), ἐπεὶ δὲ καὶ β=μ, εἶη ἄν
 καὶ βυκῆ=(μυκῆ, μύκφη, μύκφα) Cμόκβα.
 Cμολὰ (ῥητίνη, πίσσα). Cμολὸ (πισσόω) συγγ. μόλω
 (μολύω, μολύνω, καὶ συνίθ. μολιάζω=διαίνω),
 μολύς (μολός, οἶον μολή, σ-μολή, βλ. Cμέρпъ),
 διὰ τὸ ὑγρὸν καὶ μαλακόν. βλ. Μόϊο, Μελὸ.
 Cμορκάϊο, -κνή (ἀπομύττω) ἐκ τῆ Μόρκъ (Cμόρκъ
 HάCμορкъ = κατάρρῆς) = αἰολ. μύρκος, μύρ-
 χα=μύσκος, μύσκα, μύκσα, λτ. mucor, mucus=
 μῆκορ, (ἔτω καὶ μυξέω, μυσκέω, μυρκέω
 μυρκάω. τὸ δὲ с πρὸθεσις=ἔξ, βλ. Cъ, οἶον
 ἔξ - μυρκάω). βλ. Μόкрый.
 Cμορόδινα (τὸ Σ. φραγγοσύφυλον, λτ. ribes,
 ὄθεν παρὰ τισιν ἐξελληνίσθη, ρίβις), παρηγεῖ
 μὲν πῶς πρὸς τὸ μυρτίδανον (=μυρτίς, μύρτον,
 καὶ ἕτερον μύρτε ὅμοιον φυτὸν, καὶ ὁ καρπὸς
 τῆ περσικῆ πεπέρεως, διὰ τὴν πρὸς τὸ μύρτον
 ὁμοιότητα ὄθεν ἴσ. μυρτίδανον καὶ ἡ ribes, ἄτε
 μύρτε ὅμοια τό, τε εἶδος καὶ τὸ χρῶμα τὸ

- μυρτόν*, λτ. *murteum* = μέλαν, φαιόν· βλ. *Μράκχ*. τὸ δὴ *μυρτίδαρον*, εἴη ἄν καὶ *μυρρίδαρον*, *μυρρόδαρον* (σ-*μυρρόδαρον*, θηλυκ. *Сморódина*), ὡς καὶ *μυρρίνη*, = *μυρσίνη*, *μυρτίνη*. **Ἔστι γέμην τὸ Сморódина ἐκ τοῦ Смеркѣ* (διὰ τὸ εὖοσμον), ὡς καὶ *Смородъ* (ὄσμὴ καυσῆ) = *Смράдъ*. τὸ δὲ Σ. *μρωδία*, *μρωδάτον*, *μυρίζω* (ἐδέτερο. = ὕζω), ἐκ τῆ *μύρον*.
- Смркъ*, *Вук.* (πίτυς), *Πλ.* *smrok*, *Κρν.* *smréka*, κτλ. καὶ *Смерчье*, *Σλαβ.* (ἄρκευθος), *Σρβ.* *Смерка*, (βλ. *Δοβρ.* σελ. 150) ἴσ. ἄρκευθος (ἄρκος, μετὰ τῶν δύο πνευματισ. σμ-ἄρκος (βλ. *Смопрѣ*). ἢ συγγεν. *Μράκχ*?
- Смѣтлѣй*, *Смѣтль* (μελαγχρινός) *μυκλός*, *μυχλός* (ὄθεν καὶ μέχλα, συνήθ. = *εὐρώς*, βλ. *Μόкрый*). ἢ μάλλον (ἐκ τῆ *Μγλά*) *μιχλόεις*, *ὀμιχλόεις*.
- Смѣрый*, *Смѣръ* (φαιός) *μῆρος*, *μῆρος* = *μαῦρος*, *μαυρός* (αυ = ου, ὡς, αῦς, οὔς, ὦς), *μῶρος*. λτ. *mogus*, *Γλ.* *moge*, κτλ. ὄθεν καὶ *Μύρβ*, *Αἰθίοψ*, *Αἰθιοπία*. βλ. *Μράκχ*, καὶ *Χμύρα*.
- Смѣхъ* (γέλως). *Смѣхюся* (γελῶ, ὡς ἐκ τῆ ἀχρήσε *Смѣхю*) σ-μέω (μέω = ἐκτείνω), πρωτότυπον τῆ (μέδω) *μεῖδω*, *μειδιῶ*, *Λετ.* *smejichs*. τὸ δὲ *Γερμ.* *schmollen* (*Σβεκ.* *smāla*, **Αγγλ.* *to smille*) ἀνήκει εἰς τὸ *maulen* (*Adelung*).
- Смѣю* (τολμῶ) σ-μαίω = *μαίω*, *μαιμάω*, *μέμαα*, (τὸ σ, πνεῦμα).
- Снопъ* (δέσμη, δράγμα), ἴσως συγγεν. *κνάπω*, *πτω*, (*οἶον κνάπος*, ὡς *κνάφος*) τὸ δὲ *κνάπω* = *κάμπω*,

κάμβω, (ὄθεν ἄν εἴη καὶ) κόμβος = Сно́пъ (с = κ).
 Снащѣ (παρασκευάζω, ἑξαρτύω, οἶον, πλοῖον,
 κτλ.) σ-νάζω, νάσσω, νάττω.

Снохà (νύμφη υἱῶ) (снохà снухà, нуд), нудς (ἐκ τῆ
 нύω ὄθεν нύβω, λт. nubo, νυβή, нύφη, нύμφη)
 λт. nu(r)us, Γρμ. Schnur, ἀρχαιοτ. Snur, Ἰт.
 nuoga, Γλ. πορε, κтл. (ἄλλο τὸ Ἑβρ. naar = υἱός).
 Οἱ δὲ τινες ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ Сынъ = Ἴννις,
 Ἴνнос (υἱός), οἶον Снохà. βλ. Невѣста.

Снѣ, βλ. Сѣнъ.

* Снѣръ (σειρά, σειράδιον, συνήθ. σειρήτιον, καὶ
 γαετάνιον), Πολ. sznur, τὸ Γρμ. Schnur, Σβεκ.
 Snara, Snöre, Κтсξ. Snoor, Φιννις. nuoga =
 νευρά, Γνεῦρον, λт. nerum (νέρβον, μεταθ. ἐκ
 τῆ νεῦρον = νέφρον. ευ = εβ.). Снурѣю (σφιγγω
 διὰ σειραδία), Γρμ. schnüren, νευρόω, κтл.

Снуд (ἐντείνω ζήμονα — 2, ιδρύω) σ-νάω =
 νάω, νήω, Ню, Нипъ, νήθω. καὶ, νάω,
 νάσσω (κατοικίζω). (α = ν. ἄς, σὰρξ, σύρξ. ἢ
 καὶ нύω, συγγενές, νάω, νέω), τὸ δὲ σ πνευμα-
 τισμός, ὡς ἐν τῷ СНѢГ : ἢ с = со, πρόθεσις =
 сун· — ὕθεν, О-снѣва (βάσις, ἀρχή, καὶ ζή-
 μων), καὶ Основываю, καὶ Основатель (ιδρυτής,
 οἶον πόλεως) ὡς τὸ ναφέτης, ναέτης (οἰκιστής).

СнѢГъ (χιών), καὶ ѣ = е, Σρβ. снег, Βενδ. sneh,
 Πολ. snieg, Βοεμ. snih, Γρμ. Schnee, ἀρχ.
 Schneew, Γοτθ. Snaiws, Σβεκ. Sno, Ἰσλ.
 Snio, Ἀγγαξ. Snaw, Ἀγγ. Snow, Ἰт. neve,
 nive, Γλ. niege, ἀρχαιότερ. nois, noif, λт.

nix, nivis = νίψ, νιβός και νιφός, νιφάς. Снѣжъ (νέζω) νίζω. Σημειώσαι ἐν ταῖς Σλαβονικ. και Τευτωνικ. διαλέκτοις τὸ (νίψ, νιβός), νίβα προφερόμενον μετὰ τῆ προηγημένη πνευματισμ. σ. και τὸ Σλαβ. Снѣгъ = τῷ Γερμ. Schneew, ὡς ἂν εἶποις (ἀντὶ νίβα) νέβα και Γνέγα, τὸ μὲν ἐκ τῆ νέφω (ὄθεν νείφω, νίφω), τὸ δὲ ἐκ τῆ νέγω ἀντὶ νίγω = νίζω. τὸ θέμα, νάω, νίω, νέω, νέφω (F = β, φ, και = γ), νέφω, νείφω νίφω, (νίβω) νίπω, νίπτω, και νίφω, (νίγω) νίζω, λτ. ningo, ninguo (ὡς Σ. νίβω, και νίβγω, μετὰ διπλῆ F). τὸ δ' αὖ nix = νίψ (ὡς vox = ὄψ, και ἴξ = ἴψ). βλ. και Нѣженъ, Нѣжній. Сò, ὄθεν Съ-(σόν, υ=ο) = σόν, κύν (ξύν) λт. cum, соп — Σνσκρ. son, κтл. ἐν δὲ συνθέσει εὐρίσκεται και cy = σὺ(ν), ἄς, Супръгъ (ἐκ Сопрягáю, βλ. Прягъ), Сугýблю (συνδυνάζω = Су-гýблю, Губý, συγγεν. Купý, Куплý, Куплýю. ὄθεν Со-во-куплýю) = συν-куβá. βλ. Кýпа, και Сугýблю, και Гублý.

Собáка, Ῥωσσικ. (κύων) σπάξ, σπακός, σπάκα. ,, σπάκα τὸν κύνα. Μῆδοι (Ἡρόδ. Α, 115) βλ. Песъ—. Τὸ δὲ Γερμ. Hund (ἀρχαίως hunt, hona), Ἰσλ. hund, hun = κύν (κύων) κυνός [μετὰ τῆ Γερμανικῆ τελικῆ d. ὡς τὰ ἀρχαῖα Λατιν. marid altod, και preivatod = privato, κтл. ὄθεν και τὸ quod (quo, = κὸ = Fδ, ὄ). οὐ-τω και ἐν τισιν ἑλληνικοῖς τὸ δ, ἀνήρ, ἀνέρος (ἀνρός) ἀν(δ)ρός, κтл. βλ. και Шенá]. τὸ δὲ

κῦων, ὄνομα βαρβαρικόν, φησὶ Πλάτων (Κρα-
τύλ.), ἀμέλει τοι φρυγικόν, ἧ καὶ θρακικόν τέ
δ' ἐχὶ καὶ ἑλληνικόν, ὡς καὶ τὸ κύω, παρ'
δ' τὸ κύων;

Сова (γλαῦξ) σ=κ (κοβὰ=κάβη, καύη) κικ-
κάβη, καὶ (κύβη) κικύβη, κυβήνη, κικυμῖς
(μ=β, λτ. cichura). ἐκ τῆ κυβή (κεφαλή) ἧ
ὀνοματοποιεῖται, ὡς κικκαβαῦ (φωνὴ γλαυκός.
'Αριςφ'. ὅθεν καὶ ἡ Σ. κικκαβαΐα, -βάγια).
πῆβλ. καὶ Соя (εἶδος κόρακος, cornus glan-
darius) ὡς τὸ κοά-ξ, κοβάξ.

Сокъ (χυλός, χυμός, ὀπός), λτ. succus ('Ιτ. soc-
co, Γλ. suo, 'Ισπν. sugo, καὶ Σκρ. sakka)
ἐκ τῆ sugo = ὕγω, ὕγος, γυγός (γ=κ=c),
ἐκ τῆτε τῆ ἀπηρχαιωμένου ὕγος καὶ τὸ ὕγε-
ρός, ὕγρός. τὸ δὲ Γερμ. Saft, Γλ. sève, 'Αγγλ.
sap, λτ. sapa, καὶ soros, soror = ὀπόρ, ὀπός,
καὶ μετὰ τῆ πνευματισμ. σ, σ-οπός, ὅθεν
σόφαξ, καὶ αἰολικ. σύφαξ (γλεῦκος). Соῦγ
(ἐξοπίζω) sugo, ὕγω, ἐκ τῆ ὕω, ὅθεν καὶ
τὸ ὕδω, sudo, κτλ. βλ. καὶ Соῦ. [εἰσὶ δ' οἱ
καὶ τὸ succus εἶπον = ὀκός, ἀντὶ ὀπός,
κ = π.].

Сόληце (ἥλιος), καὶ Σλαβον. (Слнце) Сόлнце,
Πλ. slonice, Βμ. slunce, Σλοβακ. slnce, slnko,
παρὰ τοῖς νοτιοτέρ. Σλάβοσι Сунце, Βενδ.
sonze, Γερμ. Sonne, Γρθ. sunnu, 'Αγγλ. sun,
Σβ. solen, Δαν. soel, Λετ. saule, Γλ. soleil,
'Ιτ. sole, λτ. sol (ὡς ἐκ τῆ ἥλ, ἀντὶ ἥλιος,

ἀποκοπή, μάλλον δὲ ἢ ῥίζα τῆ ἥλιος. βλ. *Στραβ. Η*, 364), συγγεν. σέλας (ε = ο. σόλας, *Солнце*), σέλα = γέλα, ἔλα, εἴλη, εἶλος, (ἥλος) ἥλιος ὡς καὶ (ἔλα) ἐλάνα, ἐλένη, σελάνα, σελήνη. Καὶ Ἀλβαν. jil (εἴλη) ὁ ἀσῆρ, παρὰ δὲ τοῖς Βρέτοσι (*Bretons*, φύλυ *Κελτῶν*, ἢ τῶν ἀρχαίων *Γαλατῶν*) héol = ἥλιος, loar δὲ = luna (βλ. *Лунà*), καὶ παρὰ Βάσκαϊς (*Basques*) jlharguia, ὡς τὸ ἰλαρία.

Соловѣй, βλ. *Слáва*.

Солома, ῥωσικ. καὶ *Σλαβ. Слáма*, (κλάμα), συγχοπῆ ἀντὶ καλάμα, καλάμη (σίτε), κάλαμος, *Γερμ. Halm*, *λτ. culmen* (καὶ α = ο καλάμα, κολόμα, *Солома*), ὅθεν καὶ *Σ. ἡ σαλόμα*, παρὰ *Πελοποννησίοις*, παρὰ δὲ *Θετταλοῖς*, τὸ σάλομα (σ = κ. βλ. *Слáва*).

Соль (ἄλας), *Δαλμ. szol*, *Βομ. sál* = γάλς (σάλς), ἄλς, ἄλες, *λτ. sales*, *sal*, Ἴτ. *sale*, *Γλ. sel*, *Γερμ. Salz*, Ἀγγλ. *salt*, *Βαλλ. halen* = ἔλα, *κτλ. Солò*, *γαλῶ*, ἀλίζω, ἀλατίζω, *Κρηλ. solim* (σ - ἀλημι), *κτλ. Слáнь*, *Слáный* = *salvus*, ἀλευός, ἀλιζός, *κτλ.*

Сóньмъ, *Сóньмъ* (συναγωγή, ἀθροίσις λαοῦ, ὄμιλος, σύνθετ. ἐκ τῆς со, им, имъ, ѣмамъ τὸ η ἐπένθετον, οἶον συν-άμμημα). Ἔτερον δὲ τὸ *Γερμ. (samenen, samnen) sammeln* = ὀμάζειν, ὀμάδειν (συνήθ. ὀμαζεύω, συγκμαζεύω, μαζόνω = ἀθροίζω) ἐκ τοῦ *sammst, sam, som* = γάμα, γομά (*Ῥεῖμ. λ. ὀμά*)

ὄμδος, ἀμδος, ἔμα, ὄμα, αἰολ. ὑμα (ὡς
 ὑμαλδος = ὄμαλδος), ὄθεν τὸ λτ. simul. τὸ δὲ
 summa δοκεῖ, ἐκ τῆ summus (ἄκρος) ἀντι supmus
 (μ = π. ὡς, somnus, sopnus), ἐκ συγκοπῆς
 τῆ supermus, superimus, (παρὰ τὸ superus =
 ὑπερδος, superius). οἱ δὲ τὸ summa φασὶ πα-
 ρὰ τὸ sumo, συγγενές amo, emo, βλ. Εμλῶ.
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἔμα, ὄμα, φαίνεται ἐκ τῆ ἄμω
 ἀντι ἄπω [ἄπτω] ἄβω, αὔω, χαύω, habeo.
 СОНЪ, Βμ. καὶ Πολ. sen (ὑπνος). Снῆ (ὑπνώ)
 σ-νύω = νύω, νεύω, νυδος, νυδάζω (παρ' ὃ καὶ
 λτ. nuto), ὄθεν καὶ Сόнь, οἶον σ-νύος, нύος
 (νεῦμα, νυσαγμδος). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Сόнь,
 ὡς ἐξ ἀποκοπῆς τῆ λτ. somnus, Γλ. somme,
 sommeil, ἀρχ. λτ. supnus, sopnus = ὑπνος
 (μόπνος, ὡς νύξ, ποχ, ὑπνος, ὄθεν p = m
 somnus. Ἀῦλ. Γέλλ.). βλ. Сплῶ. πρὸς τὸ
 somnus παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Ἑβρ. shenah.
 Соплῶ (ρήγγω, συρίζω, σίζω) λτ. sibilo καὶ
 sibilus = Соπέль (αὐλδος), ὡς ἐκ τῆ Сопῆ, σαύω
 (σάβω) = αὔω, αὐέλδος (σ-αὐέλδος) αὐλδος.
 Соpока (cognus pica, ἢ Σ. παρακάξα) κόραξ, —
 κας, (с = κ), οἶον κορούκα.
 Соpокъ, ῥωσσικ. = σαράκ(οντα), ὡς συνήθ. σα-
 ρά(κο)ντα = τεσσαράκοντα.
 Соpъ (ἀκαθαρσία) σάρρον, σάρωμα. Соpῶ, σαρώω,
 λτ. sario, sarrio, sorgio, καὶ Соpῶся (σκόρ-
 πιζω). βλ. Срῶ.
 Сосῶ, βλ. Ссῶ.

Сόσνυ, βλ. Сухій.

Соκόзъ (σύνδεσμος), Со-κόзъ, βλ. Ὑже.

*Спάρжа, Βομ. spargh, τὸ Γερμ. Spargel, Γλ. asperge, Ἰτ. asparago, isparago, sparago, Δαλμ. szparoga, Πλ. asparagi, λτ. asparagus, = ἀσπάραγος, σπάραγος, συνήθ. σπαράγγι (σπαργώ).

*Спина (νόττε ἀκανθα, ἀκνήσις, ῥάχις) = λτ. spina (dorsi), Γλ. épine (du dos), Ἰτ. espinazo, κτλ. (σπίνα) ἐκ τοῦ σπιῶ (σπίνω) = σπιζῶ, λτ. spico, ὅθεν καὶ spica, Γερμ. Spitze κτλ.

*Спинаць, καὶ Γερμ. Spinat, Σ. σπανάκι (κ = τ), τὸ λτ. spinaceum, spinacia, ἐκ τῆ spina = ἀκανθα. (Adelung). βλ. Спина.

*Спіца (ἀκὴ, ὀβελίσκος, οἶον ὁ ἐπὶ τῆ ἀετώματος τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν, κτλ.) τὸ Γερμ. Spitze = λτ. spica, spico, spicio, σπιζῶ, σφιζῶ, (οἶον σφιξ, σφίκα, σπίκα). βλ. Спина, καὶ Ῥεϊμερ. λ. σφάζω.

Сплю, Спіншь, καὶ ἀπρέμφ. Спáць (κοιμῶμαι, ὡς ἐκ τῆ Спῦ) λт. sorpio (soro, ὅθεν Γλ. as-sourpis), τὸ ἀρχαῖον ὑπω (κεῖμαι) ἡύπω, (υ = ο, ἡόπω), ὅθεν ὑπινος, λт. supinus (ὡς ἐκ τῆ ὑπω, ὑπτιος), ἐκ δὲ τῆ ὑπινος συγκοπ. τὸ ὑпнос, (ὑпνώω, ώπτω), ἀρχ. λт. supnus, ὅθεν somnus· πρὸβλ. Λιθ. sarpnoju = Сплю ὡς καὶ sarpnas = sornus (βλ. Сόһъ). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ sorpio, (soro) οἶον ἡάπω (ἡάφω) ὡς ἐκ τῆ αὔω, ὅθεν ἰαύω.

Сподъ (τάξις ἀνακεκλιμένων εἰς συμπόσιον, ὡς τὸ πρασιὰ καὶ τὸ συμπόσιον, Μάρκ. 5) συγκροπὴ ἐκ τῆ συμπόσιον (σπόσιον, σπότιον).

Споръ (μάχη, ἔρις). Спорю (ἐρίζω) ἐκ τῆ Пръ, Пря, πριω (συμπριω παρενθ. ο, Πόрю, μετὰ τῆς προθέσ. Съ). ἕτερον δὲ τὸ συνώνυμον Сваръ, ἐκ τῆ Варю βλ. Прý.

Спорый, Споръ (ἐπαρκῆς, ἄρκιος) = πόριος, καὶ Споро (ἀφθόνης), πόρω, ἐκ τῆ πόρος, πόρω, πορέω, πορίζω. σύνθετον, οἶμαι ἐκ τῆς Съ, καὶ Поръ, Перý (πέρω). Τὸ δὲ Κροτ. szrogen = parcus, parceo, parco (βλ. Прошяю), ἀνακτέον ἂν εἴη εἰς τὸ Порю = πόρω, πάρω, φάρω.

Спою (Съ пою) ἄλις ποτιζω, συμποτιζω (συμπόω), βλ. Пою. — 2, Спою, Спoиπи, Σλαβ. (Съ пою = συνάπτω, συνδέω), τὸ Пόю τοῦτο θαμισικόν ἐκ τῆ Пяю, Пяпи (βλ. Δοβρόβ. σελ. 361), = πάω, πόω = φάω, φέω, φίω, σφάω, σφίω, (σφίγγω. βλ. Пяю)· ἐκ τέττε τῆ Пόю (Пою) εἴη ἂν καὶ τὸ Поясь (ζώνη) οἶον (σφάξ) σφάξ, σφιξ, σφίγμα.

Спýдъ (πόρος, Ἄρθμ. ια, 32 = μέτρον ξηρῶν, 41 μεδίμωνων — 2, = μόδιον, Μάρκ. δ, 21) σπόδος, πόδος = μόδος, λт. modus (π=μ). ἔθεν μόδιον. ἦ, σ-пýдос (θ = δ) = πίθος (υ = ι αἰολικ.) = βύθος, βυθός, βύτις, βῆτις,

λτ. buttis, Γρμ. Butte. Ἐνταῦθα γενομένοις
 ἡμῖν μεταμίλει περὶ τῆ Βεδρῶ, πρὸς τὸ ὑδρία
 τῆτο παραβαλῆσιν. Ἔστι γὰρ καὶ τὸ Βεδρῶ,
 καὶ Σ. βέδρον = (μέδρον, μ = β), μέτρον
 (παρὰ τὸ μέδω, μέζω, μέω, ὄθεν καὶ τὸ
 μέτρον)· ἢ γῶν = βέθρος (βέθρον), βόθρος
 (καὶ βόθρα, ὄθεν Σ. καταβόθρα), ὡς καὶ
 πύθρος (ἢ πύελος. Ἰζέτζ. εἰς Λυκόφρον.) =
 αἰολικ. βύθρος (βόθρος)· τὸ θέμα, βάω, βέω,
 βύω, πύω, ὄθεν βάθος, βόθος (α=ο), βέθος
 (βένθος), βυθός, πύθος, κτλ. Ἡ λέξις καθόλε
 σημαίνει βάθος (ὄθεν καὶ σκεῦος βαθύ),
 καὶ πυθμένα, πάτον, πέδον, διὸ καὶ ἡ Σ.
 ἐκλαμβάνει τὸ πάτος καὶ ἀντὶ τῆ πυθμῆν,
 ὄθεν παρ' αὐτῇ καὶ τὸ καταπάτιον (=τρῶξ,
 ἀμόργη, καὶ πᾶσα ἢ πρὸς τὸν πυθμένα κα-
 θιζάνουσα ἰλὺς), τὸ καὶ ἄλλως, κατασάλαγμα
 (ἀπὸ τῶν κατασαλαζόντων παχυλῶν μορίων·
 καθὰ καὶ, κατασαλαγή, τὸ ἄλλως, θολόσακτον,
 ἐκ τῆ θολός, ζάκτη = ζακτὴ κοιλία, Шέлокъ,
 cinis lixivii, lix, lixivium, ὄθεν καὶ ἡ Σ.
 ἀλισίβα)· παρὰ δὲ Χίοις ἢ τρῶξ ἢ ἰλὺς (αἰολ.
 ὕλις), λέγεται ἔλη = ὕλη· καὶ παρ' ἄλλοις,
 λάσπη (= λάπη, λάμπη, λέμφος, ἐκ τῆ λείβω·
 τὸ δὲ λείβω συγγ. λείκω, λείχω, λίχω, ὄθεν
 αποβολ. τῆ λ, ἰχώρ = λτ. liquor, liquidus,
 λιχμάω, ἰκμάω, ἰκμάς, κτλ. ἔστιν ἔν ἄρα καὶ
 τὸ λτ. lix (λίξ) = λιλῦ ἐκ τῆ λείβω, λίβω, ἄς
 καὶ τὸ λέμφος ἐκ τῆ λείβω, καὶ τὸ ζακτὴ,

Σ. ζάκτη, ἐκ τῆ ζάζω;)· βλ. καὶ Ῥείμ. λ. λέμφορ, πίθορ, κτλ.

СПΨш̄ (σπέσσω)=σπεύσω, (μέλλ. ἀντ' ἐνεσῶτορ, ὡρ ἔρσω=ἔρδω, ἄρδω καὶ, ἔψω, αὔξω, ὄρσω, πόρσω, κτλ.)=σπεύδω, ὡρ ἐκ τῆ σπέω, Сп̄ш̄ю (ὄθεν У-сп̄ш̄ю=εὐοδῶ, δέμαι, προκόπτω), καὶ Сп̄ш̄в̄у (ὄθεν Усп̄ш̄в̄аю)=Сп̄ш̄ѣу, σπέφω, (ἐπει δὲ ш̄=е, εἴη ἂν καὶ ὡρ ἐκ τῆ Сп̄ев̄у, Сп̄ов̄ода, παρ' ὃ τὸ Сп̄ов̄ода. βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ σπέφω, =σπεύω, σπεύσω, σπέσω, σπέφσω (καὶ σπείω). σπεύοιρ = Сп̄ш̄х̄ъ (χ = ш = σ).

Ср̄ам̄ь, Срам̄от̄а (αἰσχύνη, αἰδῶρ). Срам̄л̄яю, Срам̄л̄ю (ἐντρέπω, αἰσχύνω· ὡρ ἐκ τῆ Ср̄ам̄у, οἶον ср̄άμω, ср̄ομ̄η, σ=θ=τ καὶ μ=π, ὡρ, п̄ед̄а μετ̄а, κτλ.)=τράπω (τράμω, ὡρ δράμω, δρά-πω=τρέπω), τροπή (ἐντροπή) τροπητ̄η (τρεπητ̄η)· ἐκ τῆ τράω, δράω, τρέω, τρέφω (τρέβω) τρέπω, λт. треро, στρέπω, στρέφω, ср̄άφω, ὄθεν καὶ τὸ тр̄έμω, лт. tremo· καὶ τὰ θρέω, θράω, κтл. βλ. Ῥείμ. λ. τρέπω καὶ τρέω, τέρω, δράω.

Ср̄б, Ср̄бал̄ь, Ср̄бин̄ь, ἢ Ср̄бин̄ь, Ср̄блин, ὃ Σέρ-βορ (ἐθνικόν, καὶ οἶον Σερβίνορ, ἢ Σερβινδορ, ὡρ Κυζικηνδορ Τραλλιανδορ). Ср̄бск̄ий, Σερβι-κδορ — καὶ Ср̄бка, Ср̄бк̄ыня, ἢ Σέρβα, Σερ-βίνα, Σερβικὴ γυνή. Ср̄бска δὲ, ἢ Σερβία, Σερβικὴ χώρα. Τὸ θέμα Ср̄б ἐσχημάτιζαι ὡρ τὸ Ср̄п, τῆτο δὲ = ἄρη (σάρπη. βλ. С̄ер̄п̄ь), οὕτω καὶ τὸ Ср̄б εἴη ἂν = Σάρβορ, καὶ συνήθ. Σέρβορ. Τὸ δὲ Σάρβορ μεταθ̄εσ. = Σάρβορ,

Σαῦρος (ώς, νεῦρον, νέβρον, pernum). Σαῦροι δὲ ἔθνος Θράκιον (Ἡσύχ.), ἴσως συγγενές τῷ Σαυρο—μάται (ὅθεν συνεκόπη τὸ Σαρμάται). *Ἐσι δὲ καὶ σάρπος = μόσυν (οἰκία ξύλινος), ὅθεν Μόσυνες καὶ Μοσύνοικοι, ἔθνος Βιθυνῶν. ἔξοισιν οὖν καὶ τοὺς Σέρβους, Срб, Σάρπες εἰπεῖν = Μόσυνας? (βλ. καὶ Сѣверь). *Ὁ μέντοι κάτω λατινισμὸς ἔγραφε Servus, ἀντὶ Serbus, καὶ Servia ἀντὶ Serbia, ὅθεν σοφοὶ τινες ἄνδρες ἠτυμολόγησαν, εὖ καὶ ἐπισημένως!! τὸ ἐθνικὸν Σέρβος παρὰ τὸ λτ. ἐπίθετον servus (δούλος. ἔσι δὲ τῆτο παρὰ τὸ ἔρω, sergo, εἶρος, ἔρφος, γέρφος, = ἔερτος, ἔερμένος, ὡς καὶ εἶρερος, = eritudo, servitudo, servitus = δουλεία. Ὀδυσσ. θ, 529). τοιαύτη τις ἔοικε καὶ ἡ ἀντίστροφος παραγωγή τῷ sclavus, schiavo, ἐκ τῷ ἐθνικῷ Σκλάβος, ὁ Σλάβος. Οὕτω δήπε καὶ τινες τῶν ἡμετέρων ἠτυμολόγησαν καὶ τὸ ἀσελγῆς παρὰ τὴν Σέλγην, πόλιν τῆς Παμφυλίας! βλ. Слѣво.

Сребрѣ, βλ. Серебрѣ.

Средà, καὶ *Ρωσσ. Средина (μέσον) κέντρον, (μεταθέσ, κρέντον, κρέτον, с = λτ. с = κ. βλ. Слѣво· τὸ δὲ Средà θηλυκὸν, ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ὑδέτερ. κέντρον, ὡς τὸ Горà = ὄρος, κτλ. βλ. Водà). ἔ γὰρ ἴσως τὸ Средà συγγεν. Сѣрдце = καρδιά (μεταφορικ. βλ. Сѣрдце). 2, Средà, ἡ τετράς τῆς ἐβδομάδος· βλ. Пятъ.

Срѣ, σῦρω, σάρω (ὅθεν σάρον, Сѣръ, καὶ сур-

μὸς, συρμαία, συρφετός). ἢ c = χ, cph = χά-
ρω = χάω, χύω, χέω, ὄθεν, χ—ζω, (ἀπὸ τῆς
σημασίας τῆ κοιλε μετενεχθείσης τῆς ἐννοίας ἐπι
τῶν ἐν τοῖς κοίλοις, καὶ ἐκ τῶν κοίλων ὑγρῶν).

Οὕτω καὶ τὸ σκάς, σκῶρ, Γερμ. Kat, φαίνεται
ἐκ τῆ σκάω = κάω (κάκη, κάκκη, κακκῶν),
= χάω, χέω, σω (σ=ρ). καὶ χέω, χέρω (χεύσω),
Cory. (βλ. Cópъ, καὶ 'Ρεϊμ. λ. Σπατίλη).

Ccy, καὶ 'Ρωσ. Cocý, Πολ. ssack, Βμκ. ssam,
ssagi, ssu, ssat (θηλάζω, μυζάω, συνήθ. βυ-
ζάνω.) σάω, σάσω = θάω, θάσω (θηλάζω.—
ἐκ τῆ δωρικῆ σάω = θάω, καὶ τὸ σάζω, σάττω,
λτ. satio, βλ. 'Ρεϊμ. λ. θάω)· εἰ μῆγε Ccy =
σ-ύω, σ-ύσω (ὔω, ὔσω, ὔσω), ὄθεν ὑγω,
= λτ. sugo, Γρ. saugen, Κτσξ. sugen, Αγξξ.
sucan, 'Αγγ. to suck, Βαλλ. sugon, Σβκ.
suga, 'Ισλ. siuga, 'Ιρλ. sugham, Γλ. sucer,
καὶ Λιθ. suwu, (suf o, suo = γύω, ὔω) —
Cocéнь, Cocóкъ (μασός, θηλή) οἶον θακτός,
σακτός, ἐκ τῆ θάω, ὄθεν καὶ ἡ θηλή, καὶ
τήθη, καὶ τιθός, κτλ. τὸ λτ. sumen = ὔμα
(ὔω), ὡς ἄγμα, agmen.

Спадо (ἀγέλη, ποιμνιον) σατὸν (τὸ σατιζόμενον),
ἐκ τῆ σάω, Спадò, βλ. Спою. ὄθεν καὶ τὰ σά-
δη, σαθμὸς, σαῦλος = αὔλις, καὶ (σατός) ;, σατί-
ζεται = αὐλίζεται ('Ησύχ.). πρὸ βλ. καὶ τὸ τῆς συ-
νηθ. σάμενα (οἱ φατιζόμενοι ἵπποι) παρὰ τοῖς
'Ηπειρώταις, ὡς τὸ ,, σατός ἵππος (Γλ. γ). 'Ἐκ
τῆ σάω καὶ τὸ, σήτη (γυνή) συγγεν. Γερμ.

- Stute, Ἀγγλ. steed, Ἰσλ. stedda=φορβάς (ὡς καὶ τὸ κάρτη=βῆς καὶ γυνή, παρὰ Κυπρίοις· καὶ τὰ, βούε, πόρτις, δάμαλις μεταφορικ.=γυνή), ἢ συγγ. τήθη (βλ. Πείμερ. λ. ζήτη).
- *Спáль (χάλυψ) τὸ Γερμ. Stahl, Stahel, Ἀγγλ. steel, Σβκ. stál, Συνήθ. ἀτσάλι, Ἰτ. acciaio, Ἰσπ. azero, Γλ. acier. λτ. acer, ἐκ τῆ acies ἀκίς, ἀκερός (ατσερός, τσ=στ, λ=ρ), ἄκρος, (ὡς ἀκαχμένος σιδηρός).
- *Спамéдь (εἶδος ἐρεῦ ὑφάσματος), τὸ Γλ. stamate, stamette, Γερμ. Stamet, ἐκ τῆ λτ. stamen = ζάμων, ζήμων· ἕτερον δὲ τὸ Ἰτ. stiamito = ἐξάμιτον (ξ=στ).
- Спарáюся (σπουδάζω, ἀγωνίζομαι, Σ. προσπαθῶ. ἐκ τῆ ἀχρήστου спараю, спáру) σαρεῶ, σαρέω = σηρέω, σηρίζω (σερεός) στερεόω, σερεῖμαι (ὡς τὸ, ἐρεῖδομαι).
- Спáрыя, Спáръ (ἀρχαῖος, παλαιός). Спáрець, ó, καὶ Спарыца ἢ, Σλαβον.=Ὶρωσικ. Спарыкъ, ó, Спарыча, ἢ (γέρων ó, ἢ, καὶ γραῖα· πρεσβύτερος—ρα). Спарыю (γηράσκω, παλαιῖμαι.) сáρος (σαερός) = σῆρος, σεῖρος, σεφρός (σκληρός), σέρω, σερέω, σερόω (σκληρύνω—νομαι. τὰ γὰρ παλαιέμενα καὶ γηράσκοντα σώματα σκληρύνονται καὶ ξηραίνονται· ὡς πάλιν τὸ νέος = ναρός, ὑγρός). πρὸ βλ. λт. sterus, sterilis, Γρ. starr, starren, κтл. βл. Πείμ. λ. σέρω, καὶ σεφρός· βл. καὶ Спoю, Спpанà.

Стая (πτηνῶν ἀγέλη) συγγενές Сπάдо. (ἐσχη-
ματίσθη ὡς τὸ, σοά).

Співоль (ζέλεχος, κορυμὸς, καυλὸς, καὶ σίφων,
τὸ συνήθ. λαμνίον, οἶον τρυφερίαι ἢ πιζολίαι)
сFόλος=ζόλος=ἴθεν αἰολικ· σύλος (ὡς, νύξ,
нох), συγγεν Γερμ. Stiel, Κτσξ. Steel, Ἑγγλ.
Stele, Stale. κτλ. πρόβλ. καὶ τὸ λτ. stolo =
παραφυάς. (συγγεν. Спєблò).

Спєблò Ῥωσσ. Спєбєль, Σερβ. Спáблo (καυλὸς,
κάλαμος, ἀκρέμων, ὄρηξ—λαβὴ κοχλιαρίαι—
καυλὸς καλάμου γραφικῶ) ζέφελος, ἀντὶ ζέ-
λεφος = ζέλεχος, καὶ τοῦτο ἐκ τῆ ζελεδς,
ζελεά, ζελεδν, ζειλειδν, Γερμ. Stiel, τὸ συνήθ.
στελεάριον, ζειλάριον (ἐκ τῆ ζέω, ζύω, ζάω,
ζέλλω)· καὶ τὸ λτ. stipula ἐκ τῆ stipēs=σύπος,
σύπη (συπύλη, σύπω, ζύω· ὡς, ζάω, ζάχυς,
ζάφυς, ζαφύλη), καὶ ἀθροισικ. Спєблєє=ζε-
φλειά. βλ. Спoбò.

Спєгáю (μασιζω, κεντῶ. ὡς ἐκ τῆ Спєгý) ζίγω
(σιγέω), ζίζω, στίγγω, λτ. stigo, stingo (in-
stigo), Γερμ. stechen, stecken, Σβκ. stika, Ἑγγλ.
to stick, κτλ. (τὸ δὲ ζίζω, ζίγω, συγγεν. ζείχω,
ζέχω, Спєгý. βλ. Ῥείμ. λ. ζείχω). τὰ δὲ Спягнý,
καὶ Воспягнý (ἄγχω. ἐν ψαλμ. λα, 9), ἐκ τῆ
Вос, со, пягнý (пягý, τάγω, συν, τάγω παρὰ
τὸ τάω, τάνω, τανύω). βλ. Спoпà, καὶ Спягý.

Спєгнò (μηρός) ἐκ=σεγανός, σεγνός (ἐκ τῆ ζέγω,
ὡς ἐκ τῆ ἔχω, ἴσχω, ἰσχός, ἰσχίον, Γερμ. Hüfte,
ἐκ τῆ heben, συγγεν. haften =ἄπτειν, ἔπειν,

ἔχειν) ἀλλὰ μᾶλλον, συγγεν. *ζέχω, ζείχω, σοῖχος, σόχος, συγγεν.* Спитγ, Сπεγγ, Сπεгаю. Τὰ δὲ Σλαβον. Бедрà, ὁ μηρός, ἐκ=ἔδρα, *Γέδρα, δ* πρόσθεν παραβαλόντες ἤδη μεταγινώσκωμεν, ἀλλὰ Бедрà=βέθρα, ἀντὶ βάθρα, βάθρον, (α=ε, αἰολικ. ὤς, βένθος, βάθος). ἐκ τῆ βατὸς, βατήρ, βατήριον, βάτρον, θρον, βάθρα (ἔθεν ὑποβάθρα). τὸ θέμα βάω, βάδω, βατώ, πατώ, πύω (πώω), ἔθεν πῆς· βεδρὰ δὲ λέγεται καὶ παρὰ τισι τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑπειρωτῶν ὁ μηρός. τὸ δὲ „ζαιγνίον=ιερόν ὄσεν (Ἡσίχ.), ἀμφίβολον, καὶ ἔδεν κοινὸν πρὸς τὸ Спегнò (οἶον Спегò, τὸ π ἐπένθετ.), βλ. καὶ Спезà, καὶ Спóгъ, Спóгна.

Спезà, Σρβ. спазà, Κρτ. szteza, Κρν. stesa, stesda, Βομ. stetzka, Πολ. ścieżka (τριβος, ἀτραπὸς, τρόπος, μέθοδος) *σίχα, σίξ, ζείχος.* (ζείχω, ζέχω, χ=γ=ζ, οἶον *ζέζα, ἀντὶ ζέχα, ζείχα, σίχη*), Γοτθ. Staigs, Γρμ. Steig, steigen, κτλ. συγγεν. Спитγ καὶ Спегнò.

Спκλό, Ῥωσσ. Спеклò (ὑαλος), Πολ. skło, Βμ. stklo, sklo, Σρβ. staklo, κτλ. συγγεν. λτ. speculum, speculum (κάτοπρον. sp=st. ὤς, σπουδὴ, studium), ἐκ τῆ speco, σπέκω=σκέπω, σκοπῶ (σπ=σκ, ὤς σπαίρω, σκαίρω· σκύλον, spoliium), ἔθεν specus, οἶον σκόπος, (σκέπας, σκέπος, σπέκος), σκόπιμον, δι' ἃ σκοπεῖν πάρεσιν· ὤς, Зеркало (δόρυκανον), ἐν ᾧ δέρονται, καὶ κάτοπρον, ἔσοπτρον (ὄπτω)

κτλ. οὖτω και σκοπιὰ = λτ. specula (οἶον σκεπύλη, ὡς, σκεπινὸς, σκεπηνὸς, νή.).

Спелю (ἐφαπλώω, ερωινύω) ζέλλω (καταζέλλω, ἐκ τῆ ζάω, ζέω, ζέλω), Γρμ. stellen, ἀρχ. stallen, Σβκ. stāla, κτλ. και Λιθ. stelloju, Βομ. steli, Μοραβ. stelu. Поспелѣя (κλίνη) ὡς τὸ ζάλη. ἦ, ζολή, καταζολή (οἶον ἐπισάλη, ἦ ἐπεγαλμένη)· και Поспелѣльникъ (ὁ ἐπὶ τῆ κοιτῶνος, ἐπὶ τῆς κλίνης), ὄθεν και ὁ Ποσέλνικος (εἰς τις τῶν ἀρχόντων παρὰ τοῖς Ἡγεμόσι τῆς Δακίας και Μολδαβίας). βλ. Спोकю. Спеню, Ἑρωσ. Спону, Λιθ. stenú, Σλοβ. sténem, κτλ. ζένω, στενάζω, ζένημι (ζόνω, ἔσυνα), ζόνος, Спюнь, σεναχή, Спенание, κτλ. Γρμ. stöhnen, Ἰσλ. stianka, ζενάχειν, κτλ. τὸ δὲ λτ. gemo = γέμω (γεμίζω), ὡς και τὸ ζένω = ζείνω, ζενόω, γεμίζω.

Спѣрь (χέρα ἀκατοίκητος και ἀκαλλιέργητος, ἔρημος, χέρσος), Γρμ. Steppe, Γλ. step, σεφός, σεφός, ὄθεν τὸ (σιφερός) σιφερός. Ἐκ τῆ ζέβω, ζεῖβω, ζεῖπω, ζίπω, λτ. stipo, Γρμ. stopfen—παρὰ τὸ ζέω, ὡς και ἐκ τῆ ζύω, зуфός, зуфелός = σιφερός = τραχὺς, σκληρός, ἀργός ('Ησύχ.)· οἱ δὲ τινες παραβάλλουσι τὸ, ἄσιπτος (βλ. Adelung). βλ. Спюю.

Спѣрво, Спѣрва (πταῖμα, θνησιμαῖον) ζέρφος (δέρμα, βύρσα), και τέρφος, τέρχος, λτ. tergus, (φ = χ = γ). Срв. Спрвина, (κατὰ τὴν εἰς ина κατάληξιν τῶν δέρματος σημα-

τικῶν. βλ. Μέρ. Α. τμ. βλ.). Ἐκ τῆ ζέρι-
 φος = ξηρός, σκληρός· ὄθεν καὶ τὸ ζερφώ,
 καὶ (ζρυφνός) ζρυφνώ = Спервенѣю (ὀργι-
 ζομαι) —. Τὸ δὲ Γρμ. sterben (θνήσκειν), Ἀ-
 ραβ. taraba, παραβάλλεται πρὸς τὸ Ἄτρο-
 πος, ἡ μοῖρα. (Adelung).

Сперегъ βλ. Спергъ.

Спѣржень (ἐντεριώνη ξύλου, πύον ἀποσήματος)
 ζέργανον, λτ. stercus (κόπρος, ἐκ τῆ τέργω,
 stergo). τὸ τῆ Ἡσύχ. „ζέρνιξ=ἐντεριώνη (ἐκ
 τῆ ζέρνω)· 2, Спѣржень (ρέυμα) ἴσ. ζρίζων,
 τριζων (ὄνοματοπ.). ἄλλο δὲ τὸ λτ. iorrens,
 καὶ τὸ Γρμ. Strom. βλ. Спрѣя.

Спѣрлядь (εἶδος ἐχθύος, ἔλοψ, ἢ ἔλλοψ, ὁ
 καὶ ἀνθίας, καὶ κάλλιχθυς, καὶ καλλιώνυμος,
 καὶ οὐρανοσκόπος, καὶ ἱερὸς ἰχθύς—οὕτως
 ἐτιμᾶτο πρὸ Ἑλλησι! καὶ νῦν δὲ πολίτι-
 μος παρὰ τοῖς Ῥάσσοις ἐν Πειρεπόλει διὰ
 τὸ σπάνιον — ἔστι δὲ τὸ συνήθως μυρσίνιον,
 καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, τζίγα, λτ. elops. ἢ γέν,
 κατ' ἄλλους, accipenser Ruthenicus), ὄθεν Γρμ.
 Sterliäd, Ἰλ. esterlet, streloid. [Τὸ Спѣрлядь
 φαίνεται εἶδος μικρὸν τῆ ὀξυρρύγχου· ὁ δ'
 ὀξυρρύγχος ἔστι κυρίως τὸ λτ. accipenser stu-
 rio, Γρμ. Stör, Ἀγλσξ. stryria, styriga, Ὀλλ.
 steur, Ἀγγλ. sturgeon, Ἰλ. esturgeon, Ἴτ.
 storione, sturione; καὶ συνήθ. πάλιν, μυρσί-
 νιον (οὗ τὸ ταριχευόμενον τῆς ῥάχεως λέ-
 γομεν ἰδίως ὀξυρρύχι, ξυρρύχι, ἐκ τῆ ὀξυρ-

ὄγγχος) = Ῥωσσικ. Осѣпръ, ἐκ τῆ Ὄспръ,
 ὄσερὸς = ἰσκερὸς, ὄξερὸς, ὄξυς (βλ. Ὄспь).
 διὰ τὸ ἐξὺ τοῦ ὄγγχους. Διδὸ καὶ τὸ Γερμ.
 Stör (λτ. sturio, Πολ. styg, Βομ. stijr) συγ-
 γενές τῆ ζείρα, ζείριον, τὸ κατὰ τὴν πρῶ-
 ραν ἐξέχον ξύλον τῆ πλοῖς. βλ. Adelung].
 ὡσε καὶ τὸ Спѣрлядь (= Сшѣрл, καὶ ядь,
 κατάληξις) συγγεν. ζείρα, ζειρῶδες (οἶον ζειρῶς,
 ἄδος, ζέρ(λ)αδος· ὡς χέραδος). Ἄλλο δὲ τὸ Ῥωσ.
 Бѣлѣга (ἐκ τῆ Бѣлѣ [φελ-ὸς] φαλὸς = λευκός)
 ἢ συνήθως, μουρούνα (οὐκ ἀπὸ τῆ μούρη =
 μύτη) ἀλλὰ καταχρηστικῶς παρὰ τὸ, μύραινα =
 σμύραινα (εἶδος θαλασσίου ἐγκλίτους, καὶ τῆτο
 δὲ λέγεται συνήθ. καὶ κυρίως μυρσίνιον). ὡς
 καὶ αὐτὸ τὸ μυρσίνιον (ὄ, τε ἔλλοψ, Спѣрлядь·
 καὶ ὁ ὄξυρὸγγχος, Осѣпръ· καὶ ἡ μύρραινα) ἐκ
 τῆ μύραινα, μύρραινα, μύρρῖνη, αἰολ. μυρσίνη—
 Τὴν δ' ἔν συνήθως μουρούναν, καὶ Ῥωσ. Бѣ-
 лѣга, φαίνεται καλεῖν ὁ Ἡρόδοτος ἀντακαῖον,
 κατὰ τινα διῶλεκτον (βιβ. δ, 53). Γίνεται δὲ
 καὶ ἤδη ἀξιόλογος ἰχθυοθηρία τῶν τε ἀντακαί-
 ων καὶ ὄξυρὸγγχῶν παρὰ τὴν Παντικᾶπαιαν τῆς
 Ταυρίδος (τὸ νῦν Γκέριτζι), ὅπε ταριχεύουσι καὶ
 τέως κητώδεις τέττες ἰχθύας, καὶ τὰ τέτων ἀδ,
 ἐξ ὧν τὸ συνήθ. (αὐϊάριον) χαβιάριον (βλ.
 Икра), ὡς καὶ παρὰ τὴν Ἀσραχάνην, ἀλιεύον-
 τες ἐκ τῆ Ῥᾶ (Βόλγα) καὶ τῆς Κασπίας.

Спигъ, καὶ Спигу (διώκω, τρέχω, κατόπιν)
 ζίχω (χ=γ) ζείχω (τὸ η ἐπένηθετ.). До-спигаю.

(σειχω ἵνα καταλάβω, σειχω μέχρι τινός ὄρου, κατατιῶ). Ἐκ τῆ Σπιγῦ, Σπίγην φαίνεται τὸ Сπεгнѹ. βλ. καὶ Сπεгѣю, Спѹгна.

Спѹ [ἐκατὸν καὶ (ὡς ἐκ τῆ Сѹпо) Сѹпнѣ, Сѹпеннѣ, ἐκατοςδός], Βενδ. sty, συγγ. λτ. centum, Βαλλησ. cant, Ἄλβαν. kinnt, Γοτθικ. hund, hunda, Γερμ. hundert, Δαν. hundred, Ἰσλ. hundrud, Ἀγγλ. hundred, κτλ. (Περ. saed, Σνκροτ. seto, ἤ sched, schad). Τὸ centum παρήγαγόν τινες παρὰ τὸ κεντῶ (ὡς κέντημα ριζόντων πρὸς δήλωσιν ἐκάσης ἑκατοντάδος). δοκεῖ δὲ μᾶλλον συμφέρεσθαι πρὸς τὸ κοντα, τὸ ληκτικὸν τῶν δεκάδων ἐν τοῖς, τριάκοντα, τεσσαράκοντα, κτλ. ὅπερ ἢ λατινικῇ φωνῇ ginta φησὶν, ὡς triginta, κτλ. Καὶ τὸ Γοτθ. hund (κοντα, αἰολικ. = κοντα) ἐσήμαινε τὸ πάλαι δέκα. ὄθεν tachund, tachund (παρ' Οὐλφίλα), καὶ Ἀγγλοξ. hund teontig = δεκάκις. δέκα = ἐκατὸν (τὰ κόντα τὰ κόντα). Καὶ αὐτὸ τὸ ἐκατὸν συγγενεῦει πρὸς τὴν κοντα κατάληξιν, ἣν περ οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς ἔλεγον κατι, καντι, ἐν τῷ εἴκατι καὶ βεῖκατι, εἴκαντι, ἴκαντι (λτ. viginti) ἀντὶ εἴκοσι (εἴκοσι). ὡς καὶ τῆτο δὴ τὸ ληκτικὸν κοσι, ἢ κασι συμφωνεῖ μετὰ τῆς κατάληξως τῶν ἑκατοντάδων κοσια, κοσιοι, (διακόσια, τριακόσια), ἐκ τῆ κοσος, ἀνθ' ὅν οἱ λατῖνοι χρῶνται τῷ centum, ὡς tricenta, κτλ. Ἐκ δὲ τοῦ κοσιος, κόσος φαίνεται καὶ

τὸ κοζος τὸ ληκτικὸν τῶν τῆς δεκάδος τακτικῶν (τριακοσός, τεσσαρακοσός, εἰκοσός).

"Ως τὰ ληκτικὰ κοντα, κοσιος, κοζος σχηματισθέντα ἐκ τῆ Αἰολικοῦ κότος, κότα (= ἰωνικ. κόσος = πόσος, πόσα), λτ. cot, cotus, quot, quotus, τετάχεται κατὰ διαλέκτους σημαίνειν ἐξ ἀδιορίστου διωρισμένον τι ποσόν. (εἶγε καὶ τὸ Μακεδονικὸν κοῖος = ἀριθμός).

τὸ τοῖνον λτ. centum, οὐκ ἀπίθανον οἶμαι παραβάλλειν πρὸς τὸ κοντα (αἰολικ. κέντα, κέντον) κότα (κότον, κ = c, Cόμο) συγκοπ.

Сπὸ. ἴσως δ' ἂν τις ἐκ ἀπεικότητος εἶποι καὶ τὸ centum καὶ τὸ Спὸ, αὐτὸ πε εἶναι τὸ ἑκατόν (ἐ-καντόν, ἐ-κεντόν, κατὰ διάλεκτον, ὡς τὸ εἰκάντι, ἀντὶ εἰκάντι, viginti), ἀποκοπέντος δηλαδὴ τῆ ἀρκτικῆ ε, ἄς ἐκ τῆ ἐ-λεύθερος, ἐ-λύθερος (θ = φ) ἐ-λύφερ(ος) τὸ liber.

Спὸгна (ρύμη, πλατεῖα, ὁδός, ἀντὶ Спὸγα, εἶχα) εἶχος, εἶχος, συγγεν. Спеза, καὶ Спигу, Спигну.

Спὸгъ (σειβάς, σωρός χόρτου· στόγος, ἀντὶ εἶχος, β=γ. ἄς, εἶχω, εἶχω, εἶγω=εἶβω), = εἶβη, εἶβη, εἶβας. ἐκ τῆ εἶω, Спὸβ (βλ. Ρεῖμ. λ. εἶβω), βλ. Спὸгна.

Спὸкάνъ, καὶ Спакάνъ (ἄπουν καὶ ἄωτον ποτήριον), παρηχεῖ πρὸς τὸ σαχάνη (ἐκ τῆ εἶω=εἶω, Спὸβ, Спакὸ· ἄς τὸ „εἶσασθαι κρητήρα. "Ομηρ. καὶ ἡ εἶαμος, ἐκ τῆ εἶω, εἶαμος. σαχάνην δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τὴν τρυάνην, πι-

ρὰ τὸ ζάω, *ιζάω* = *σαθμιζω*). ἐσι δ' ἐν μάλλον
 συγγενές *Текъ* (ζάζω), οἷον *σαγανή*, *σαγανόν*
σαγών ὡς τὸ, *ρυτόν* (εἶδος ποτηρίου, βλ.
Рѹмѣка), βλ. καὶ *Текъ*. Σημειῶσαι δὲ καὶ τῶν
 εἰς *анѣ* τύπον τῶν *σκεύη* *σημαινόντων* ὀνο-
 μάτων κατὰ τὰ εἰς *ανη*, καὶ *ανον* ἑλληνικὰ
 οἷον, *σαχάνη*, *πλαθάνη*, *σκαπάνη*, *τρυτάνη*
 (λτ. εἰς *па*, *trútina*), καὶ εἰς *νον*, *σκέπαρνον*,
πλάθανον, *σκάπανον* (λτ. εἰς *пим*), ὡς καὶ
 τὰ εἰς *λο* *Σλαβον* = *λον* (βλ. *Μέρ. Α.* περὶ
 'Ονόμ. κεφ. Γ. σελ. 128). καθολικώτερος δὲ
 ὁ εἰς *ον* ἐδέτερον τύπος τῶν *σκευῶν*. ὅθεν
 καὶ *Πρωταγόρας* τὰ ἐδέτερα ὀνόματα ὠνόμα-
 ζεν ἀπλῶς, *σκεύη*. βλ. καὶ 'Ρεῖμ. λ. *σκευος*.
Спѹлпъ, 'Ρωσ. *Спѹлѹбъ*, *ζόλφος*, *ζόλος*, τὸ
αιολικ. *ζύλος* (= *κίων*, *ζήλη*, ὅθεν καὶ *πύργος*.
 παρὰ τὸ *ζόω* *ζάω*). Οὕτω καὶ τὸ „*ζηλαι*
προβλήτες *ἔχματα* *πύργων*, 'Ιλ. μ, 259. = *λί-*
θοι *τῆ* *τείχους* *οἱ* *προεσῶτες* *κάτωθεν* *πρὸς*
ἀντέρεισμα ('*Ηούχ.*). 'Ιλλυρ. καὶ Κρι. *Спуп*,
 (ολ = *ου*, βλ. *Βάβλυ*). Πολ. *slup*, Βοεμ.
slaur, Σλοβακ. *Спуп*. — *Спѹлпникъ* = *συ-*
λίτης ('*Εκκλησ.*). *συγγεν.* *Спѹбѹлъ*, καὶ *Спѹбѹлъ*.
 [ἐκ τῆ *ζάω*, *ζέω*, καὶ τὸ *ζέγω*, *ζέγη*, *ζέγος*,
σεγανός = *ἐχυρός*, *ὄχυρός*. ὡς καὶ ἐκ τῆ *ἔρ-*
κος, *ἔρκος*, *ἔρχος*, *αιολ.* *ἔρκος*, *φύρκος*,
πύργος (βλ. *Βέρτъ*). βλ. καὶ *Спѹбѹлъ*].
Спѹбѹлъ (*θρόνος*. 'Ρωσ. *Преспѹбѹлъ*, ὅθεν καὶ
Спѹбѹлица, ἡ *πόλις*, ἐν ᾗ ὁ *θρόνος* τῆ *Κράτης*,

ἡ βασιλεύουσα, καὶ κατὰ τῆς νεωτέρας, καθεδρεύουσα. ἡ καθέδριος, residence. 2, Сπόль = τράπεζα.) ζόλος. [Ἐκ τῆς ζάω, ζώω, Спою, Спелю (=σέλλω, τίθημι), ζόλος, πᾶν τὸ ἐξάμενον, οἶον, τὸ ἀπὸ τῆς πρώρας εἰς τὴν πρῦμνην διῆκον ξύλον, οὗ τὸ ἄκρον, ἀκροσόλιον· καὶ ζύλος, καὶ ζήλη, ὅθεν καὶ ὁ σατὸς θρόνος, καὶ ἡ τράπεζα, ὡς ζελλόμενα, καὶ ἐξάμενα ὄρθια. Οὕτω καὶ τὰ συγγεν. ζέλεφος, ζελεδς ὡς καὶ Спвбѡль, Спѡбѡль, Спвблѡ]. πρῶβλ. μά. λт, stolum, Γερμ. Stuhl, ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσ. Спυль, Ἄγγλξ. stol, κτλ. συγγεν. Спою.

Спопѡ (πῆς, βῆμα, ἴχνος, βλ. καὶ Шпѡраю). Спупѣнь (βαθμὸς, βῆμα), καὶ Спепѣнь (βαθμίς, καὶ ἰδίως βαθμὸς συγγενείας ἢ τάξεως. ὅθεν, Спепѣнная κнѣга, βιβλος γενεαλογικῆ τῶν παλαιῶν ἡγεμόνων τῆς Ῥωσσίας). Спупѡю (βηματίζω, πορεύομαι), Βομ. staurám συπάω, ζύπημι, ζύπω, (ζόπω, ζόβω) = ζέπω, ζέβω, ζέμβω, ζίβω. ζόβος, ζοῖβος, ζοιβὰς, ζοιβή, καὶ τὸ Σ. ζιβύλιον = ὑπόδημα. ζειβή, ζεῖβος, ζειβεία, ζίβος, καὶ Спопѡ (ὁ πῆς) = ζόβος (ζοβὰ), τρεῖς ζειβων, ζειβεύς, καὶ πάλιν Спопѡ = ζύπος, ζύπη (ζυπῆ) τὸ ζιβόμενον ἴχνος καὶ βῆμα. [Ἐστὶ δὲ καὶ Спопѡ = ζοιβή χαρτίων, τὸ Σ. ρέσμα, ρίσμα ἐκ τῆς Ἰταλ. Risma, Ἰσπ. Rezma, Γλ. Rame, Γερμ. Riem = ῥυσμὸς, ἢ ρισμὸς (σ = θ), ριθμὸς ἀντὶ ἀριθμὸς]. Спупѡй, прозакт. = ζύπαε = ζεῖβεε, ζεῖβευе (ὄδευе, ἴθι,

ἄπιθι, ἔπαγε). [Σημείωσαι τὸν ἐκ τῶν εἰς αἰω = αω Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσικὸν τύπον τῶν δευτεροπροσώπων προσακτικῶν εἰς αἱ, καὶ πληθύντ. αἱπε = αε, αετε. Ἐσι δὲ ταῦτα παροξύτονα μὲν, ἣν παροξυτονῆται ὁ ὀρισμὸς ἐνεσῶς· ἣν δὲ προπαροξυτονῆται, προπαροξύτονα. οἶον (Дѣлаю) Дѣлаῖ = (τέλαε) τέλει (τέλει), καὶ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆ ε ὡς εἰ προφορὰν) τέλει. Слѣшаῖ, Слѣпшаῖ (κλύσσαι, κλύσσαιε) κλύε· καὶ πάλιν (Спупаю) Спупаῖ (ζεπάε, ἀντὶ ζάπαε) = ζύπαε. Даваῖ (δαφέε, ἀντὶ δάφαε), δάε, δόε (ὡς ἐκ τῆ δοώ, δόω) = δόε (δόθι), καὶ Даῖ, δάε, τῆτο δὲ ἐκ τῆ δισυλλάβα Даю (δαῶ), δάω (δόω, διδόω) κτλ. βλ. Μέγ. Α. κεφ. Ζ. § ιβ. παράβλ. καὶ λ. Паду]. Спѣпа (ιδίον, τὸ καὶ συνήθως (ζῆμπος) ζεμπισήριον, ἐκ τῆ ζεμπίζω = ζυμβάζω, στυπάζω). πρὸ βλ. λτ. stipo, stipes, stupa, stuppa (ζύπη, ζύπη), Γερμ. stopfen, stupfen, stampfen, Stab, κτλ. Ἄγγλ. stopan, Σβ. stoppa, μσ. λτ. stupo, stopo, Ἴτ. stopo, stopare (ἄθεν καὶ stampare), Γλ. estamper, κτλ. βλ. Спѣтъ, κτλ. [Ἐκ τῆ ζάω, ζέω, ζίω, ζύω, ζόω, τὰ ζύφω, ζύβω, ζύπω, ζύφω (ζεφελός, ζεφελίζω), στέφω, ζέβω, στίφω, ζίβω, στάπω (ἄχρηστον. ἄθεν σιαφίς), καὶ στέφω, στείβω, κτλ. καὶ (β = φ = χ) στέχω, στείχω, στίχω, στίγω, στίζω, κτλ. Σημείωσαι, ὅτι τὰ πλεῖστα θέματα τῶν συγγενῶν ῥημάτων ἢ Ἑλληνικῇ ἐκφέρει διὰ

πάντων τῶν πέντε ριζικῶν ἢ χαρακτηριστικῶν φωνηέντων α, ε, ο, ι, υ, (καὶ ω=ο, η=ει, κτλ.), ἔτω καὶ, χάω, χέω, χίω, χόω, χώω, κτλ. (βλ. καὶ 'Ρεῖμ. λ. κύω). ταῦτα δὲ τὰ ῥήματα συγγενεῦει μὲν πρὸς ἄλληλα ὡς ἐκ τῆ πρώτης θέματος καὶ τῆς ἀρχικῆς σημασίας· διακρίνεται μόντοι· γ' ἀπ' ἀλλήλων ἀκριβῶς παρ' Ἑλλησι διὰ τύπων ἰδίων πρὸς ἔκφρασιν τῶν ἀλληλοφυσῶν καὶ ποικίλων ἐννοιῶν, ὧν ἐκύστην ἕκασον τέτακται σημαίνει. Ἐν δὲ τῇ Σλαβονικῇ σώζονται μὲν τῶν τοιούτων ῥημάτων αἱ ἀρχικαὶ σημασίαι, ἀλλ' οἱ διὰ τῶν χαρακτηριζικῶν φωνηέντων τύποι συγχέονται· οἷον τὸ Спынаю (παρ' δ' τὸ Спынаѣ), αὐτὸ πρὸ ἐξί τὸ ἑλληνικὸν σπῆνω, στίπω· ἀλλὰ τὸ μὲν=στυπάζω (κτυπῶ, βροντῶ), καὶ στύφω, κτλ. τὸ δὲ Спынаю=σειβέω, σείβω. καὶ Спынь (σύπος) = σείβος. καὶ πάλιν Спыннѣ (ἔχνος) = σποπῆ, καὶ Спыпѣнь = σπεпѣнь, (τὸ δὲ Спепѣнь, ἐσχηματίσθη καὶ ὡς τὸ στεφάνη=στεφῶν; καὶ τὸ ἐκ τῆ στέφω=στέβω, στείβω, stipo = πυκάζω). κτλ. Ἄλλ' ἔν γε καὶ ἐν τῷ ζέπω (ἐκ τῆ ζέω), καὶ ἐν τῷ στύπω (ἐκ τῆ σύω), μὲν τῷ ζόβω, σοβῆ (Спопѣ)=σοιβῆ (ἐκ τῆ ζόω, Спопѣ) κτλ. ἢ ἀρχικὴ σημασία ἐξί τὸ θλίβω, ὡς θλίβουσι πατῆντες ἐν τῷ ἴσασθαι· ἔθεν καὶ βαδίζω (πατῶν ἀμέλει καὶ θλίβων), καὶ πυκάζω, καὶ σοιβάζω. κτλ. κτλ.

Сπόю (τιμῶμαι, συνήθ. ἀξίζω, και ζαίνω. ὡς τὸ Γλ. couïter, και valoir) ζῶ = ζάω (ἰζάω, ἴσημι = ζαθμιζω. και ὕδετέρ. ζήκω, ἐζήκω = ἐκτιμῶμαι, Γρφ. ὡς και συνήθ. τὸ ζαίνω, ἐκ τῆ στάω, ζαίω. ἢ στένω, ἄς ἐκ τῆ ζέω, μίλ. ζήσω, ἄδρ. ἔσησε. „ τὸ νῆμα ἔσησεν εἰκοσι τάληρα = ἐτιμήθη λογισθέν και συμποσώθέν· οὔτω και τὸ συγγεν. ζαθμιζω, και ἰσοζάθμιος = ἰσοβαρῆς, ἰσέτιμος, κτλ.). Доспѳишь, (ἀπόσσωπον = ἄξιόν ἐσι, συνήθ. ἀξίζει). Доспѳишь (ἄξιος)· και τὸ ἄξιος ἐκ τῆ ἄξω, ἄγω = ζαθμιζω, βαρῶ. (τὸ αὐτὸ και τὸ ἐφεξῆς βαρύτονον Спою).

Спою, στόω, στάω (ὄθεν τὰ, στοᾶ, στωϊκός), ἀπαρέμφ. Спѳаши (ὡς ἐκ τῆ Спѳаю, καθὰ και λт. stabo, stas = στάω, στῶ [οὐδέτερον ὡς και τὸ προσακт. стѳ (ἀνάσα), ἔσην. και, ἐκ τῆ ζῆμι, ἔσημι, τὸ ζήκω, ἐζήκω, συνήθ. ζέκω], λт. sto, Γρμ. stehen, stahn, stehn, Σтσξ, staan, Σβ. sta, stānda, Ἰσλ. standan, Ἀγγλ. to stand, και Λιθ. stowmi (ζῶfμι) και stowiu (ζῶfω), Βμ. stawim (ζάfημι), κтл. πρόσθετες και Пер. istaden, Σακρ. stabatu, sthatum, κтл. Спѳѳло, ζαῦλος (ζαῦλος), Спѳѳнь, και Спѳѳнѳца ζάνη = ζάμη (και ἀνάσημα ἐκ τῆ Спѳѳнѳ = ζάνω, συνήθ. ζαίνω). Спѳѳвлю (ὡς ἐκ τῆ Спѳѳву, Спѳѳвипѳь, κтл.) ζαύω (ὄθεν ζαυρός), ζάω, ἰζάω (οὔτω και τὰ σύνθετα πάντα σχεδὸν ὡς τὰ ἐλληνικά). πρόβλ. λт. και stauro, stabilio, (stituo ὡς

ἐκ τῆ stito), instituo, constituo, κτλ. Γερμ. steifen, steif, κτλ. Σημείωσ· τὰ Спощ, Спашю = ζῶω καὶ ζάω, ὡς, δόω καὶ δάω [βλ. Даю. οἱ δὲ παρὰ τὸν Πόντον "Ἕλληνες λέγουσι τὰ νῦν καὶ δίγω (ἀντὶ δίδω), καὶ δίω, ὅθεν τὸ ἄλλως ἐν τῇ Σ. δίνω, ὡς ἐκ τῆ δάω τὸ δάνω, ὅθεν δάνος]: καὶ ζῖω δὲ καὶ ζύω καὶ ζέω, ζεῖω, ἑλληνικοὶ σχηματισμοί· (ἐκ τῆ ζέω καὶ τὸ Σ. ζένω, καὶ τὸ Спѣ, ῥιζικὸν τῆ Спѣнὰ ὡς εἶπερ ἐκ τῆ Спѣю)· καὶ τὸ лт. steti (steo), κτλ. Ἄξιον δὲ μάλισα σημειώσασθαι, ὅπως ἐν τε τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Λατινικῇ, καὶ Σλαβονικῇ, καὶ Γερμαν. τὸ Ст ἐκφράζει πᾶν τὸ ἰσάμενον, καὶ σεῖβον, καὶ σίζον, καὶ σεῖρόν· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῆ ζάω, ζέω, παράγωγα, σεῖβω, σεῖχω, σίχω, σίζω, καὶ ζέλω, ζέλλω, καὶ ζέρω, ζορέω, σεῖρόδς, κτλ. βλ. Спáрый, Споща, Спигу, Спюль, Спелю, Спвюль, Спранà· κτλ. βλ. καὶ Ρεῖμερ. λ. ζάω, ζύω, ζέλλω, σεῖβω, σεῖχω, ζέρω.

Спраблiю, βλ. Успраблiю.

Спράжду (πάσχω, βασανίζομαι, ταλαιπωρῶ, ἀγωνίζομαι) στράσδω = στράζω (= στράγω, στράβω, στράφω, βλ. Ρεῖμ. Λ. στράγγω). ἦ, σ-τράσδω (σ-τράδδω) = τράζω, τράσσω, θράζω, θράσσω, θραύω, ἀντὶ τρύω, τρύσχω, τρύχω—χομαι, τείρω, τείρομαι· (οὔτω καὶ τὸ κόπιομαι = καταπονῆμαι). τέρω, τείρω, τρέω, τράω, κτλ. τύποι συγγενεῖς. βλ. Ρεῖμ. λ. τέρω. πρβ. καὶ Спράхъ, καὶ Тръ Тружду, κтл.

Σπρανά (χώρα 2, μέρος δεξιόν, ἡ ἀριστερόν, συνήθ. πλάγιον. 3, κλίμα. 4, ἐπαρχία. Ῥωσ. δὲ καὶ=ξένη γῆ, Σ. ξενιτεία. βλ. Καραμιζ. ἰσορ. Ῥωσσ. τόμ. β. σελ. 221), Πολ. strona, κτλ. (σερνά) = σερόα „ ἐν τῇ σερόᾳ τῆς χειρσονήσου Στραβ. γ. 509 (ἐλλειπτ. γῆ, Σ. σερεά, σερόεα. ὡς τὸ, τραφερά, χέρσος, ἔπειρος, ξηρά, ἀντιδιεσαλμένως πρὸς τὸ ὑγρὰ). τὸ δὲ σερόα, σερόδος ἐκ τῆ ἀπηρχαιωμένου σερω, σερός (sterus, σεῖρος, sterilis), ὅθεν καὶ σερώνω, σερόνον („ σερόνα γῆς) λτ. sterno, Γρμ. streuen, strecken· καὶ σορέω, σορόω,-ράω, σερόω, Σπρόο, σερώω, σερώννυμι, καὶ σερόνω, σερόννυμι, καὶ σεράω, κτλ. (βλ. Ῥεῖμ. λ. σερω· ἐμφαίνει δὲ τὸ σερω, σερόνω, σερόνον, τὸ σερόδον μετὰ ἐκτάσεως, βλ. Σπρόο), ὅθεν, τὸ Σπρανά (σερανή) εἶη ἂν οἶον, σερνή, σερόνα, ἀντὶ σερόνον (σερόδον). Σπράненъ, καὶ Ῥωσσ. Спράнный, Споро́нный (ξένος = ἀλλοδαπῆς ἐκ γῆς τηλεδαπῆς, καὶ Σπράненъ, ξένος = ἀλλόκοτος, παράδοξος) ὡς συνήθ. σερεανός (= ἡπειρώτης, ὁ μὴ νησιώτης). Οὕτω καὶ τὸ ξένος = ξενός = ξερός (ὡς συφρός, καὶ στυφρός· κυδρός, καὶ κυδρός, κτλ.), τὸ δὲ ξερός, ξηρός = σκερός, σχερός, χέρρος, χέρσος, (βλ. τὸ σοφόν Ῥεῖμερον λ. ξηρός, καὶ χέρρος). Κατὰ δὴ ταῦτα βουλοίμην ἂν ἔγωγε καὶ τὸ λτ. hostis (ἐχθρός, πολέμιος, κυρίως = ξένος. ὡς καὶ τὸ ξένος = ἀλλόφυλος, βάρβαρος, πολέμιος, ὅθεν καὶ=

Πέρσης, παρὰ Λακεδαιμονίοις, καὶ νῦν=Τέρ-
 κος) παραβαλεῖν πρὸ τὸ, ὄσος, ὄσιος (ὄθεν ὄ-
 σέον, ὄσοῦν, ὄσρειον, ὄσρακον, ἐκ τῆ αὐῶ, αὐ-
 σός, λτ. ustus, βλ. Кόсмь), ἤτοι=ξηρός (=σκη-
 ρός=σκερρός, σκιρρός, σκίρρος, κτλ. βλ. 'Ρεί-
 μερ.)=ξηρός=ξένος (ἐπιθετικῶς, ὄθεν πρὸς
 διαστολήν, ὡς ἰδέαν ἐσιαστικῆ λαμβάνον, τὸ
 παροξύτονον ξένος). οὕτω καὶ ἐκ τῆ ὁσός
 εἶη ἂν ὄστος, ἢ ὄστις, hostis. [ὁ δὲ Λεβέκιος
 (l'Éveque) βούλεται τὸ hostis εἶναι = ὡσός
 παρὰ τὸ ὄθω· ἀπαθῆντο γὰρ, ὡς εἰσικεν, οἱ
 οἰκεῖοι τὸς πρὸς ἀποδημίαν ζελλομένους διὰ
 τὸ ἄγαν φιλοχωρεῖν, καὶ ἐκ ἐθέλοντας ἀπέ-
 πεμπον τῆς οἰκίας ἀποσυπάζοντες, καὶ, ὡς
 ἂν εἴπομεν συνήθως, ξυλοβροντῶντες. καλὰ
 γε ταῦτα, νῆ τὴν ἐστίαν! συγγενῶν πρὸς
 συγγενεῖς καὶ πολιτῶν πρὸς πολίτας ἀφετη-
 ρια, ἢ προπεμπτήρια καὶ ἐφόδια!!]. Ἐκ δὲ
 τῆ Hostis, τὸ Hospes (st = sp. βλ. Ὀсмь) =
 ξένος, ὁ ἐπιξενόμενος, καὶ=φίλος, ὡς τὸ „ ὡ
 ξένε=ὡ φίλε. κτλ. ὄθεν καὶ τὸ Γόсмь=hostis
 =hospes, ξένος, Γρμ. Gast-freund, ὥστε καὶ Gast,
 =Γόсмь. Gast-stube, ξενῶν, ξενοδοχεῖον, κτλ.
 πρόσθετος καὶ τὸ Госпіной Дворъ, τὸ κάλλιπον
 καὶ μέγιστον τῶν ἐν Πετροπόλει καὶ ἀλλαχῆ τῆς
 Εὐρώπης ἐμπορείων (=ξενία αὐλή, [ὡς, ξενία
 θύρα, οἰκία. Λαίμτ. 'Επίκ.], ἐνθα δηλονότι
 ξενίξουσιν ἀστυκᾶς καὶ φιλοφρόνως οἱ πωλῶν-
 τες τοὺς ὄναμμένους τὰς ἐμπολάς). βλ. Спрѡу.

Спрахъ (φόβος). Спрашъ (φοβέω, Спрашъся φοβέομαι), Βμ. strasjm, σ-τράσσω σ-τράσσημι = τρέσσω (άς, τράχω, τρέχω. και το σ, πρόσθετον, άς, στραχύς=τραχύς· τράπω, τρέπω=στράπω, στράφω, στρέφω, κτλ.). ή μάλλον, θράσσω, θράσσημι, θράζω, θράγω, θράω, τράω = ταράω, ταράσσω, παρὰ τὸ τάρω = τέρω = τρέω· και Спрахъ = σ-τάρχη· „ τάρχη = ταραχή (Ήσύχ.). Спрашajú, σ-ταράξω (ταραξάω). Спрашний, Спрашенъ, (σ-τράσσω) ταράσσω, τρεῖν ποιῶν (φοβερός). Спрашливъ, τρέσης, τρήρων, (οἶον θραξιλός, άς τὸ δειλός. κτλ. [τὸ θέμα τέρω, τερέω, τρέω, τρέμω λт. terro, terreo, tremo, terror, καὶ τάρω, τάρβος, τάρβορ, torpor, άς και δεῖμος, δεῖμορ, = timor, timeo, δειμέω, -μαίνω κтл.]. βλ. και τὸ συγγενές Трясý. Спрдъ, Βοεμ. stred, strdi, Καρμ. sterd (μέλι, τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις Σλαβονικοῖς ἔθνεσι, Med) οἶον στράδος (στράδς, δ=γ) = στράγγξ, ἐκ τοῦ στράγω, στράγγω, στραγγίζω = στρεύω = στρέβω, στρέφω, στράφω, ἐκ δὲ τῆ στράγω και στράζω (στράδω, Спрдъ), άς και σρίζω, σρίγω, σρίγγω, Λт. stringo, (στρεγγίς) στλεγγίς, κтл. (βλ. *Рείμ. λ. στράγγω). ή ιδέα σημαίνει θλίψιν, πίεσιν. ὅθεν και τὸ ἐπιεζόμενον μέλι. καθά και βλίττειν = ἐκθλίβειν μέλι, ἐκ τῆ βλίσσω, ττω, βλίω = φλίω, φλίβω = θλίβω· „ βλίττεται σμήνος δύο χάσας (Πολυδ.).

Сπρεγῶ, ῥωσ. Сπереγῶ (φρουρῶ, φυλάττω· οἶον σ-τερέγω, τερέγω) = τηρέω, Σ. καὶ τηράζω (ὡς ἐκ τῆ τηράω, τηράγω). Сπράжь, ῥωσ. Спорожь Πολ. stróz. Κρι. sztrásnik, Κρι. strashar, Σριβ. Спράжар (φύλαξ) σ-τηρός, τηρός· Спράжа (φρουρῶ, φυλακῆ) = σ-τάρασις, τήρησις [τὸ θέμα, τέρος, τέρας, ὄθεν καὶ τεράζω, καὶ τεῖρος, τείρεα (ἄστρα, κύριως = σημεῖα, ὡς ἀπὸ τῆ τέω (κατὰ τὸ, ζάω, ζέω, ζεῖρός) = τένω, τεινώ = δέκω, δείκω, δεικνύω· ὄθεν λτ. portentum = pro-tentum = ostentum (ἐκ τῆς pro, ob καὶ tendo, τένδω, τένω: obtendo = ostendo) = prodigium, ἀντι prodicium (ὡς indicium), ἐκ τῆς pro, καὶ dico, dicere, dicare, δείκω. (ἔσι γὰρ τὸ δείκω, δέκω, συγγεν. τέκω, τέω. βλ. Чиню).

Спρεчῶ-кчῶ, Спρεкапъ (κεντῶ, ὡς ἐκ τῆ Спρεкῶ, ζρέκω, ζρύκω, ἀντι) τρύσκω. (ἐκ τῆ τρύζω, τρύξω, τρύκω, τὸ τρύσκω = τρέχω, τρύω = τρέω, τρήσω, λτ. tero, Γριμ. drehen = τράω, τιτράω). ὡς δ' ἐκ τῆ Спрѣкаю, Спрѣкῶ, τὰ Спрѣкъ, Спрѣчῶ, κτλ. ѣ = e. βλ. Спрѣкъ, καὶ Спрочῶ.

Спρεкочῶ, στριζω, τρίζω, τρύζω, ἐκ τῆ τρίγω, τέτριγα, τρίζω, καὶ (ὡς, ῥίπτω, -πτάζω, -πτάσκω), τριγέσκω (σ-τριγώσκω). ἔτω καὶ (στριδῶ), λτ. strido, strideo. (ὀνοματοποιῖα).

Спρέмя (ἐπιβάθρα ἵππε, ἀναβολεύς, ἡ συνήθ. σκάλλα σέλας, Γλ. étrier, ἀρχ. strier) ἐκ τῆ Спремлю. ὃ γὰρ οἶον, σ-τρέμα, ἀντι τέρμα = πῆς. ῥούχ.

Спремлю, - мѣшь (ἐλαύνω, ὠθῶ, ὡς ἐκ τῆ
 Спремѹ), συνήθ. *σρυμόνω* [*σρυμόω*, μῶ· ἐκ
 τῆ ἀρχαίαις *σρύω* (τρύω), *σρύμω*, *σρυμόω*,
 ὄθεν ἔμεινε τὸ *σρύμοξ* = *ξύλον* ἐν τοῖς ληνοῖς
 εἰς ἐκθλιψιν σταφυλῶν, τὸ συνήθ. πατητήριον·
 ‘*Ηούχ.*]. ἐκ τῆ *τρέω* (συγγεν. *τρύω*), *τρέπω*,
στρέφω· καὶ *τρέω*, *τρέμω* = *δρέω*, *δρέμω* = *τρέ-*
χω, κτλ. (βλ. *Трепещѹ*)· εἰ *μήγε* = *ρέβω*, *ρέπω*
 (β καὶ π = μ. *ρέμω*, μετὰ διπλῆ πνεύματος,
στ-ρέμω (ἄς, ἔρφος, *στ-έρφος*· ἔρκος, ὄρκος,
στόρχος, *στορχάζω*· ὄνυξ, *στόνυξ*. ἔργι,
στοργή, κτλ.)· ὄθεν *Спрѣмъ* (κατάντης, κα-
 τωφερῆς. *στρέμων*, *στρέπων* = *ρέπων*). *Спре-*
мина *Σλαβ.*, καὶ ‘*Ρωσικ.*· *Спремнѣна* (κρη-
 μνός), *Κρι.* *sztermocha*, *Κρι.* *stermina*, *Σερβ.*
Спрмен, *στ-ερίμνη* = *ερίπνη* (ρίπω, *ρέπω*,
ροπή). *Спремлѣние* (ὄρμη, *Σλαβ.* καὶ ‘*Ρωσ.*
Спрѣмя) *στ-ρύμη*. (*ρύω*, *ρούω*, *γιο*, *ρόω*,
ρέω, *ρέβω*, *ρέπω*, κτλ.). βλ. *Спруѣ*.

Спрѣпешъ, βλ. *Трепещѹ*.

Спригѹ (κείρω) *σ-τρίγω* = *θρίγω*, *θρίζω*· ἢ
σ-τρύγω = *τρυγῶ*· *Спригѹнъ* (πῶλος ἐνιαύ-
 σιος κεκαρμένος τὴν χαιτήν)· ἔ γὰρ οἶμαι =
στρίγω, λт. *stringo* (*στρίγω*, *σράγω*, *σράγγω*,
σράζω, ἐκ τῆ *σράβω*, *σράφω*, *στρέφω*).

Спрѹгѣй, *Спрѹгъ* (αὐστηρὸς, σκληρὸς· οἶον
στρογὸς, *στροχὸς*), *στραχὸς* = *στραχὺς* (‘*Ηούχ.*)
 ἀπὸ *τραχὺς* (καὶ τέτο αἰολικ. ἐκ τοῦ *τρα-*
χὸς, μετὰ τῆ πνευματισμ. σ. ἄς καὶ, *σπυρ-*

ρός = πυρόρος· τὸ δὲ χ = γ). Спрόросъ
στραχότης - χύτης, τραχύτης (αὐστηρότης). τὸ
δὲ Γερμ. streng = λτ strenuus = στρηής.

Спрόпопа (στρεβλότης, σκολιότης)· ἐκ τῆ Спроп-
пiвъ (Σρβ. κώδ. Спръппив) καὶ Спрόпопниѣ,
Спрόпопешъ (σκολιδός, στρεβλός) οἶον, στρο-
πητός, στροπιτός, στραπιότης (ὡς ἐκ τῆ στρο-
φάω, στρφωῶ, зрoβῶ=στρέφω), ἀντὶ στροπιτός
(διάστροφος)=στρόβαλος, στράβαλος, στρέβε-
λος (στρεβλός, στρέβλη), στραβός, λτ. strabo,
зрaβότης· зρέψω,-ψάω, Спропчiо (зρεβλόω).
ἐκ τῆ στράπω, στράφω, βω, στρέφω· πῆβλ.
καὶ τὰ λτ. strebulum, stropus, struppus, Γερμ.
Strippe, streben, sträuben, Ἴτ. strapazzare,
stropiare, Γλ. estropier, estrapader=στραγγα-
λίζειν, λτ. strangulo, καὶ τοῦτο ἐκ τῆ στράγ-
γω, στρέγω (στράφω, στράω, στράφω, στράω)
στράβω, στράφω, (βλ. 'Ρείμερ).

Спрópъ (δόκωσις, στέγη) σ-τροπός (τροπός=δο-
κός) = τράπηξ, τράφηξ, λτ. trabs, trabes (ὄθεν
παρὰ Χίους νῦν, τραβάκα=δόκωσις). Спропi-
ло, Спропiла (σρωτήρες, δοκάρια ἐφ' ἃν ἐπι-
τίθενται τὰ πέταυρα τὰ τῆς κεράμους ἀνέχοντα.
λτ. tignum, gna, Γλ. chevrons, Γερμ. Dagspar-
gen, ἢ ὀρθότερον, Latten), οἶον τροπύλλια
καὶ Спропiо (ἐπιτίθημι τὲς σρωτήρας).

Спроу́сь, Спрýсь, зрѣс ('Ηούχ.) = зрѣθος (зрѣ-
θοκάμηλος), Спрýѣъ, Спрүѣиоъ, λτ. struthio,
καὶ Γερμ. Strauss (βλ. καὶ Ἀδελούγγ). βλ. Спрүѣ.

Спρочῷ [(στίζω, κεντῶ.) σ-τρώζω, τρώζω, τρώ-
ξω, τρώσχω (τιτρώσκω)=τρώω, τρώω, τρύω
(τρυπῶ). Спρочà (σειρὰ γραμμάτων, ἄς, εἰξ,
εἶχος)· συγγεν. Спρечῷ, Трyчῷ.

Спρῶю (κτιζω, καταρτιζω, κατασκευάζω, ἀπο-
καθιστῶ, διατάσσω ζρατὸν, ἐντείνω χορδὴν,
κτλ.)= λτ. struo = στρώω (συναϊρέσει, ζρῶ =
Спρῷ, ὄθεν Простпирáю, προστορέω, Простпρῷ,
Простпнрáши καὶ спёртѣ = ἐκτείνω) στρώω,
(στρώνω) σρωννύω, στρώννυμι· ἐκ τῆ στέρω,
(στερὸς, στερώω), ὄθεν καὶ στράω (ἀφ' εἶ,
ὁ ζρατὸς), λτ. (strao) stro, stravi, stratum, -tus
στρωτὸν-τὸς, τῆ (ὄθεν ἴσως καὶ strada, Ἰτ. ἢ Σ.
στράτα, ἄς τὸ λιθόστρωτον· ἔστι δὲ καὶ
στρωτὸς, στρωτῆ, στρωτὸν, ἐπίθετ. = στρω-
τὸς, ὄθεν καὶ ἡ ζρατῆ, λτ. strata = χαμαι-
τύπη. βλ. καὶ Adelung. λ. Strasse), καὶ stram-
men=ζρωμα, Γρμ. Streu (Strau), καὶ Stroh, κτλ.
καὶ ζορέω, καὶ ζόριω,-νυμι, καὶ ζέριω, κτλ.
τύποι συγγενεῖς ἀλλήλων, ἀχώριστον ἔχοντες
τὴν ἰδέαν τῆ τεταμένε καὶ ζερόε (βλ. Спранà)
ὄθεν καὶ Спρῶй (σειρὰ), ἄς στρωῖσις, κτλ.
πρὸ βλ. καὶ Γρμ. streuen, ἀρχ. stravan, strevan,
Ἄγγλ. strew, Σβ, strö, κτλ.

Спρῷ, βλ. Спρῶю.

Спρῷгѣ (ρύκανη), Спρyгáю, Спρoгáю, Спρyжῷ
(ρύκανίζω, ξύω, λειαίνω), σ-τρύζω, γω, χω
(τρώγω), σ-τρίχος (καὶ θρύγω, θρυγάω, θρυ-
γάνη)· εἰμήγε= σ-ρύζω, σ-ρόζω, ρόγω, ρόκω,

φάκω, φύκω, (φύκος) (φάγω, φύγω), φύκνη, λτ.
runcina. βλ. Струя (βλ. καὶ Ρείμ. λ. ράζω).

Стрѹкъ (λοπός, λέπυρον) σ-τρύχος, ἀντὶ τρύ-
φος (κ = χ = φ)· καὶ τὸ τρύχος = θρύμμα,
τρύμμα = Γερμ. Trumm, Trümmer [τὸ δὲ Γερμ.
Stroh (συγγ. Streu), ἀνίκει εἰς τὸ stramen,-tum,
σρώμα, στράω, στρώω. βλ. Строч]. ἐκ τῆ
τρύω = τρώω, τρώω (τραύω), ὅθεν καὶ
τραύξανον. συγγεν. Трухà, Трѹ.

Струна̀ (νευρά, χορδή) ὑποκορ. Стру́нка, ἐκ
τῆ Стрѹ̀ (βλ. Стрѹ́ю), ὡς τὸ στόρνη = ζώ-
νη ἐκ τῆ ζέρνον, στέρνω, στρώω· ὁ Ἑσύχ.
ἔχει καὶ, τρόνος, τρόνη = στυπίον, στήμων
(εἰ ὑγιές). τὸ δὲ Γερμ. Strähne, Strang, Strick, Ἴτ.
stringa=στραγγή, στρίγξ, στρίγγω, λτ. strin-
go, στράγγω, στραγγάλη.

Стру́пъ (ἔσχαρα πληγῆς, τραῦμα) = σ-τρέπα,
τρούπα, τρύπα, βλ. Рѹпа, καὶ Строчѹ̀.

Струя̀ (ρεῖθρον, ρεῦμα). Струю̀ (ρέω) σ-ρύω,
στ-ρυά, (ρέω, ρεά = ροή, ρύαξ, ρύω, ροέω, ᾧ).
τὸ στ πρόσθετον, ὡς πυκνὸς πνευματισμὸς [ἔτω
καὶ ράχος, ραχὺς, τραχὺς, σραχὺς· ρόζω, ρόθω,
ρῶω (ρῆς), ρροῦς, ρρεθὺς-θίον, κτλ. τοιῆτον
φαίνεται καὶ τὸ Струμѹ̀ν (Θράκης ποταμὸς,
ὁ τῆς συνηθ'. Τρόμος, ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τῆ ῥῆ).
βλ. Стремлю̀ καὶ Стрѹ̀гъ]. Ἐκ τῆ Струя̀
(Струю̀, Стру́ю, Стрѹ́вь), φαίνεται καὶ τὸ
Оспровѹ̀ (νησος). βλ. τὴν λέξιν. καθὰ καὶ
τὸ Опѹ̀къ. (βλ. Текѹ̀). Τὸ δὲ Γερμ. Strom, strö-

men, κατά τὸν Adelung, ὀνοματοποιῖα, ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τῆ ροιζέντος ῥοῦ. ἢ καὶ = ῥύμη.

Спρѣкъ (οἶστρος, μύωψ βοῶν), Βοεμ. strzeček, κτλ. Спρѣчъ, (κῷ) Спρѣкати (κεντῶ ὡς ἐκ τῆ Спρѣкы) οὐκ = στρέγω, στρέγγω = στρίγγω, λτ. stringo, ἀλλὰ = Спрекы = σ-τρύγω, τρύζω, τρύσκω, τρίχω = τρύφω, τρύπω (χ = φ, κ = π ὡς τροπᾶ = στρωφῶ, καὶ μεταθ. τόρω λτ. torcuo, -queo) = τρυπῶ, τρύπανον (σ-τρύκανον), Спρѣ-кало (κέντρον). καὶ τὸ τρύχω = τρύω (τρίβω, τρυπῶ). πρὸ βλ. τὸ Βοεμ. trkati (κερατίζειν), καὶ τὸ strkati = τρύχειν, trudere καὶ Κρν. terkati = τρύχειν, φειν (τρίβειν εἰς λεπτά). τὸ θέμα, τέρω, κτλ. βλ. Трѣ, Трчъ, καὶ Спρεчъ.

Спрѣла (βέλος, ἀκόντιον, στέλεχος, μοχλός, κτλ.) φαίνεται συγγεν. Γερμ. Strahl = ἀκτίς. (τῆτο δὲ κατά τὸν Adelung, ὀνοματοποιῖα, ὡς ἐκ τῆ ροιζου τῶν ἐπ' εὐθείας φερομένων σωμάτων. βλ. λ. Strahl). ἴσως μὲν τοι, συγγεν. τῆ στρέ-φω (στρέω, στρεύω, στρέβω) στρέβλα, στρέ-(β)λὰ ὡς καὶ, στρέφανόν, καὶ, στέρφανον = ἄξινη, πέλεκυς (Ἡούχ.). ἐκ τῆ αὐτῆ στρέ-φω, -πω, στράπω καὶ τὸ στράπτω, στροφή, στροπή, στεροπή, ἀστεροπή, ἀστραπή. (ἀστρα-πή καὶ βέλος σημαίνουσι ταῦτά, βλ. Μόλνιη).

Спрѣлѣць (τοξότης), οἶον срѣ(β)лѣтъ. βλ. Трѣ.

Спрѣха (στέγη), ἴσως τὸ Σ. (παρὰ Χίοις μάλιχα) ἀστρακιά = ὄστρακιά [τὸ καὶ δῶμα συνηθέ-στερον (καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς κατά Σι-

νώπην καὶ Χαλδίαν, δρανήν, ἀντὶ δρανίον = Θρανίον, θράνος), οἴκε στέγη ἐπίπεδος ἐξ ὀστράκων. ὄθεν καὶ ὀστρακιά, ὡς ἀνθρακιά, κτλ.] παρὰ δὲ Πελοποννησ. ὄσρεχιά, καὶ ὄσρέχα, τὸ μεταξὺ τῆ τοίχου καὶ τῆς ζέγης κοίλωμα· καὶ παρὰ Θετταλοῖς, ἄσρεχιά καὶ ἄσρέχα ὃ ἐκ τῆς ὄσρακιάς, ἢ τῆς ζέγης, ῥέων κρηνός, ὃ ἄλλως παρὰ Πελοποννησ. ῥεύτης (ῥεύσης, ῥεύω). παρ' ἄλλοις δὲ καὶ ῥέχα, ἤτοι κατὰ παραφθορὰν ἐκ τῆ τρέχα, ἄσρέχα. ἢ καὶ ἐκ τῆ ῥέχω = βρέχω· καὶ τὸτο γὰρ = βράχω, ἐκ τῆ ἀρχαίης ῥέγω, ῥάγω (ῥάζω, ῤράσσω, βράσσω, βράζω) = λτ. rigare, rigo (ὡς ἐκ τῆ βρύχω, ῥύχω, τὸ rugo, rugio), Γρμ. regnen· καὶ Regen (ἢ βροχή). καθὰ πάλιν, ῥέχα, παρὰ Βυζαντίοις, ἢ ἄλλως ῥοχάλα (ῥέγγω, ῥόγχος) = φλέγμα μετὰ ῥόγχε ἐκπτυόμενον (βροήγμα).

Спрѣпаю (ἔψω, μαγειρεύω. 2, συνηγορῶ, δικολογῶ. 3, ἀρχαίως, μέλλω, Мόдлю. ἐκ τῆ Спрѣпу) στράφω, σραφέω [σρέφω, σρφῶ = τράπω, τρέπω, τρέπομαι περὶ τι. ἐκ τῆ τράφω, τρέω, τρίφω, ὄθεν καὶ τρίβω (=τραύω, θραύω), δια-τρίβω (=μέλλω). βλ. Трапѣца]. Спрѣпчїй (ἀρχαίως, αὐλικοί τινες θεράποντες τῶν Ἡγεμόνων τῆς Ῥωσσίας· νῦν = δικολόγος). σραπτός, ἀντὶ τρεπτός, τροπός (ἐπι-τροπος, ἐπιτετραμμένος τι, σρεφόμενος, διατρίβων περὶ τι, ἢ τρίβων, ἐντριβής). ἄλλο τὸ θεραπεύω (θέρω, φέρω, Варю), ὄθεν Пó-варь (μάγειρος).

Спуденέψ, βλ. Спύδъ, Спύжа.

Спύδъ, Ῥωσ. Спідъ (αἰσχύνη, αἰδώς). Спыжъ,
Спыжся (αἰσχύνω, αἰσχύνομαι) ζύω, ζύσδω,
ζύδδω, ἀντί, ζύγω, ζυγέω (γ=ζ. ζύζω, ζύσδω)
ἐκ τῆ ζύω· ὄθεν καὶ ζύβω, ζύπω, λт. stupeo,
πρόβλ. Γρμ. stutzen, staunen. βλ. Tygà.

Спύдъ, Спύжа (ψύχος). Спыжъ, (вы), Спыжся
(ψύχω, α, θλίβω, μαι) ζύω (ζύсδω, ζέδδω)
= ζύγω (φρίσσω), καὶ, ζύξ, ζυγός (γ=δ, οἶον
ζύδος), τὸ δὲ ζύξ καὶ=ρίγος, φρίκη παροξυσμῆ
(Θεόφρ.), συγγεν. ζίβη (πάχνη) ζίβω, ζιβιάω=
Спывiаю (εὔχρηστον ἐν τοῖς συνθέτ. Выспывiаю
καὶ Вiспыпъ, ὡς ἐκ τῆ Спыю κтл.) καὶ Спыпъ
=ζύω [ζύνω (ὡς, δύω, δύνω)=ψυχραῖνομαι,
πήγνυμαι]. ζίβω, ζειβω, ζέβω (ζέω, ζίω), καὶ
(ζύω, ζύβω, φω), ζύγω, ζυγός, ζυγνώ, γνάζω,
κтл. συγγενῆ, σημαίνοντα συζολήν, πῆξιν, θλί-
ψιν, ζύψιν κтл. (βλ. Ῥείμερ.). Τὸ δὲ Спуденéψ
(Σλαβον. = φρέαρ, καὶ Σερβ. Спуденац, Крт.
sztudenecz, καὶ zdenecz, Κρν. studenz, Πολ.
studnia, Βομ. studnje), δῆλον δήπε, ὅτι ἀνήκει
εἰς τὸ Спύдъ (διὰ τὸ ψυχρὸν ὡς καὶ Στύξ, ἢ τῆ
"Ἄδου, καὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας, κтл.), καὶ συμφωνῆ
πως καὶ πρὸς τὸ στύζω, σταγανός (α=ν
αἰολικ. καὶ γ=δ. οἶον στυδανός)· ὡς ἐκ τῆ
στάγανον τὸ лт. stagnum (ἢ λίμνη, καὶ τῆ-
το ἐκ τῆ λείβω, λίβω). ἐδέ μην=χυδανός (χύω,
χύδην, χ=κ, μετὰ τῆ πνευματισμῆ σ, οἶον, σκυ-
δανός, καὶ σκ=ς, συδανός). βλ. Спύдъ, καὶ Tygà.

Спиупаю βλ. Спопа.

Спучу (κρέω) σίζω (υ=ι). ἔστι καὶ σίζω = οἶζω (ὀνοματοπ.), βλ. καὶ ТЫчу.

Спѣна (τείχος). Спеняю (Заспѣняю, *τειχίζω διατειχίζω, περιτειχίζω*) οἶον στένα, σταιна, ἀντὶ στέα, зείа (ἐκ τῆ ζαίω, *συνήθ. ζαίνω = στάω, ἢ στέω, ζένω, ὡς, ιστάω, ιστάνω. τὸ θέμα Спѣ, Δοβρόβ. ὡς ἐκ τῆ Спѣю, βλ. Спою*) οὕτω καὶ τὸ ἄστυ, ἐκ τῆ стύω = στάω (μετὰ τῆ εὐφωνικῆ α). καὶ ἐκ τῆ στάω, *στατός, τὸ Γρμ. Stadt (πόλις), καὶ τὸ λт. status (στάσις, καὶ πολιτεία). ἐκ δὲ τῆ стіω, стіа (ζέω) τὰ, стіа, стіа, зіон, зείон = Γρμ. Stein, κтл. (ὡς καὶ зήлη, ἐκ τῆ зάω, зάλω, ἔστηла). ῥβл. Срв. Спена, καὶ Спиена (λίθος), Воѣм. stjena (τείχος), Крн. stena, stiena, Πολ. ściana, Крот. sztena = τοῖχος, καὶ πέτρα ἀπορρώξ.*

Спѣнь, βλ. Сѣнь.

Спягнү, βλ. Тягнү.

Спιάгъ (μοχλός. 2, κορμός *κατατομηθέντος κτήνως, βοός, κтл.* 3, ἀρχαίως, σημαία, ὡς ἐκ τῆ ἀνέχοντος δόρατος) зόχος (=зάλιξ, ἐκ τῆ зέχω, зάω, спіапи, зóω, Спою) = Γρμ. Stock, (τῆτο δὲ τινες εἶπον = δοκός, σ-δοκός). ἔστι τοίνυν τὸ Спіагъ, στόχος (στόγος, γ=χ. я=α=ο) = стүπος, лт. = (stipes, Γρμ. Stab, οἶον зάπος, зάφος, φ=χ, ὄθεν, стүφος = зάχус. ὡς ἐκ τῆ зάω, зάФω, зауω, зάπω, зéω, зéχω, зάκω, καθὰ καὶ зýω, зéω, зýπω, зівω (зіφω) = зіχω, зéχω

κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγεν. Спегно, Спезя, Спегая. Сугъблю, ἀπὸφ. Сугъбими (συνδυάζω, διπλόω, πολλαπλασιάζω, μεγαθυνο. ὡς ἐκ τῆ Συ-γъбу). Сугъбий, Сугубъ (διπλῆς)=συγ-κυβῶ, σύγκυβος, σύγ-κυφος. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τὸ ἔνθεν μὲν κοῖλον, ἐτέρωθεν δὲ κυρτὸν καὶ ἐξέχον (ὡς, κυβῆ καὶ κύβος), ὅθεν ὑψηλόν, μέγα, πολὺ ἔτω καὶ τὸ ὑψηλός, ὕψος, ἐκ τῆ ὕβος, ὕβος = κυβός. βλ. καὶ Со.).

Судъ [σκεῦος, ἀγγεῖον (ὅθεν Соудъ μετὰ τῆς Со). 2, Судъ, καὶ Судно πλοῖον]=κύτος, κύθος, κύθνος (κ=σ, σύθ-ος, σύδος) ἐκ τοῦ κύω, κεύω, ὅθεν καὶ τὸ σκεύω, σκεῦος· τὸ δὲ κύω=χύω (χάω)=Сύю. 3, Судъ, βλ. Суклъ.

Су=сѡ=σὺν· ὅθεν Сусѣдъ Σλαβ. (Су, сѣдъ, сѣжу)=σύνεδρος (γείτων), Ῥωσ. Сосѣдъ (βλ. Со, καὶ Тѣль). Ἐν τοῖς Λεξικοῖς λείπει τὸ Сѹ=Сѡ. Сѹе, καὶ (Вѹ), В-сѹе (μάτην, εἰς κενόν). Суепѣ (ματαιότης—κενοσπουδία). ὅθεν Сѹеспвкю (ματαιῶς ἐλπίζω) κτλ. φαίνεται μὲν συγγεν. τοῦ ψύω (σύω, σύος, σύδος, σύθος, σύδα, σέδος)=ψύος ψύθος, ψύθη, ψέδιος, ψεῦδος, ψευδής, ψεύδω, ψεύδομαι [ψ=σ, ὡς καὶ σοίθης=ψύθης (Ήσυχ.), σίττα=ψύττα, κτλ.]. ἔστι μέντοι μᾶλλον, οἶμαι, παράγωγον τῆ Σύю = Сѣю (ὅθεν Сѣпу, Сѣпѣю, βλ. Сѣпѣ) =χύω, γύω, κύω=κάω, κέω (κένω), ὅθεν καὶ τὸ κενός, κενόν (οἶον κѣ-ος, κύαρ). τὸ δὲ В εἰς τὸ Всѹе=вѹ (πρόθεσ. ὡς τὸ, εἰς κενόν). Ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνακτέον καὶ

τὸ ἄχρης. Βοεμικ. Ксупп, Кшиппъ, ὄθεν Кшипп-
ный (κενός), ὡς ἐκ τῆ супп, шипп = χυτός,
κατὰ πρόσθεσιν τῆ К = ε (с = ш = χ, κ). βλ. καὶ
Δοβρόβ. 432.

Суждѣ, καὶ ῥωσ. Сужѣ (κρίνω, δικάζω). Судѣ
(κρίσις, κριτήριον). Судія, ῥωσσ. Судья (κρι-
τής). Суждение, Сужение (κρίσις), σύσδω, σύζω
= θύζω (θύω), θόζω, (θύω, θοάζω), ἀντι θάζω,
θάσσω (θάω), καὶ θέζω, θ = σ, σέζω, σάζω „σά-
σαι, καθίσαι (Ἡσύχ. βλ. ῥείμ. Α. θάω). ἢ γέν,
σ-ύσδω, σ-ύζω = ύсδω, ύζω = ἴζω, ἴζω, (ἔδω)
Λτ. sedeo. [τὸ ύζω, сужѣ, ἄχρηστον μὲν παρ'
Ἑλλῆσιν ἀντι τῆ ἴζω, сижѣ, ἔστι γέ μὴν τέτε
συγγενές, ὡς τὰ ύδος, ύδω = ἴδος, ἰδρῶς,
Λτ. sudor καὶ ύδης, καὶ ύδνης = ἴδμων. εἰλύσσω,
ἰλύсσω = ὑλίсσω, ὄθεν τυλίсσω, κτλ. Οὕτω
καὶ τὸ Суждѣ συγγεν. Сижѣ, Сѣждѣ. καὶ τὸ
υ = ι, αἰολ.]. τὸ δὲ ἴζω = καθίζω, ἔλλειπτικῶς
δικαστήν, (ὄθεν δικάζω). ὡς „ ἔδραν ποιεῖν
(συνέδριον κριτῶν, Γλ. session. Ἄνδοκιδ.),
καὶ „ βουλήν ἴζειν (Ὅμ.). καὶ „ τὸν Μίνω ἐν
ἄιδου καθίζουσι (ἔλλειпт. δικαστήν. Φιλόστρ.),
καὶ Γρφ. „ κριτήριον ἐκάθισε (Δανιήλ, Ζ, 10),
„ τέτυς καθίζετε (ἔλλειпт. δικαστάς— Α. Κοριν.
5, 4). βλ. καὶ Сѣждѣ.

Сукно (πηνίον ὑφασμα ἐριῶν, ἢ συνήθ. τσόχα,
καὶ Τερκ. τσοχά) ἐκ τῆ сук—но, κατάληξ.
= Γερμ. Tuch, Σβ. καὶ Ἰσλ. duk, συγγενές
Λτ. toga, tego = τέγω, στέγω, τέγος, στέγη,

σειγνόν (τεγνόν, τυγνόν, οἶον συγνόν, σ=τ.).
βλ. καὶ Ткѣ.

Сѣка (κύων ἦ), βλ. Шеня́.

Сѣкъ (κάρφος, κλών) βλ. Сухіѣ.

Сѣлю (στοχάζομαι, σκοπῶ, βάλλω κατὰ σκοπεῖ, τοξάζω), ὅθεν τὸ Σλαβ. Сѣль, Сіюль (σκοπός) = Γρμ. Ziel, Ἄγγοξ. tell=τέλος, τέλλω (ἐκ τῆ στελλω. τ = σ· σέλλω), Γρμ. zielen. (βλ. καὶ Adelung. λ. Ziel καὶ zielen). ε = υ, σέλλω, Сѣлю.

Сялю (ὑπόσχομαι), ἴσως συγγεν. Сѣлю (ὡς τὸ τέλλω, τέλλομαι, ἐντέλλομαι). ἦ, τύλλω. βλ. Таль.

Сума (σύκος, γωρυτός ζρατιώτε, ἦ συνήθ. παλάσκα) συβὰ (β = μ, συμὰ, σεμὰ) = σύβα καὶ σίβα, σιβήνη = (σιπή) σιπὺς, σιπύα, συγγεν. σύφαρ, σκύφος, κύφος, κίββα, κύβα, κύβησις (πήρα). βλ. Ρεім. А. сѣс (πρόβλ. καὶ Adelung А. Saum). ἐκ τῆ κύω, γύω, χύω = Сѣю. [καὶ ἦ Σ. παλάσκα, ἀντί φολάσκα, ἴσως ἐκ τῆ φόλλιξ, λτ. follis, = θόλλιξ, ἀντι θύλλιξ, θυλλίς, θυλή, θύλαξ, θυλάς, θυλάκιον, θυλακίσκη (συγκπ. θυλάσκα, φυλάσκη, ἦ καὶ θυλλίς, θυλίσκη), αἰολ. θ = φ = π. Οὔτω καὶ τὸ Σ. χαρτοφύλακας = χαρτοθίλακας, κτλ. καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ καὶ Σινώπῃ), φεμίζω = θεμιζω (θυμιζω, ἀντι θυμέω, θυμῆμαι), καὶ φεμίς, ὁ ὀξύθυμος, οἶον θυμέας (ὡς τὸ βορῆέας, κτλ. οὔτω, λέγουσι καὶ ὀκνέας = ὀκνηρός, κτλ.). βλ. καὶ Πολіца καὶ Пѣло].

Сундѣкъ, τὸ συνήθ. *сендѣки*. „ *σάνδυξ, κιβωτός* (Ἡσύχ). ὅθεν τὸ Ἀραβικ. καὶ Τερκικ. *сандѣк* (Σαλμάσ. εἰς Ἡσύχ.).

Сѣпльо (суσέλλω, ῥυτιδῶ, καὶ Сѣпльосѣ, *суσέλλω τὸ ἐπισκῆνιον, σκυθροπάζω, ὡς ἐκ τῆ Σύпу, сѣпипи*) *сѣпъ, сѣфъ (κύβω, κύπω, κύβη. βλ. Ῥεῖμ. λ. σιπύη)*. ὅθεν *сѣфар* (ἐρῥυτιδωμένον δέρμα, *πιλ. ἀφ' ἧ τὰ τῆς Σ. σѣфра, σѣφρόνω, καὶ ἡ τούπα = сѣпа = κύβα, κύφα, φος, σκύθα. σκύθος, τος*).

Супоспáпъ (πολέμιος) = *Су-по-спáпъ, су(ν)-αποσάτης. ἢ, ὑποσάτης (ὡς τὸ „ ὑφίσαμαι τὸν ἐχθρόν), ἐκ τῆ Спою (Спапи). βλ. καὶ Тѣль.*

Сурóкъ (εἶδος μύδος) *с-урóкъос, с-урóкъξ, = λт. sorex, Γλ. souris, κтл.*

Сухій, Сѣхъ (ξηρός). Сóкнѣ (ξηραίνομαι, καὶ Сухѣ = *ξηραίνω. ὡς ἐκ τῆ Сухѣ, саѣфъ, саѣхъ = (сѣхъ, ὡς, κεύθω, κίθω), саукòс, саухòс (ἐκ τῆ аѣω, Фаѣω, = καѣω, Σ. καѣгъ, καὶ гѣѣω, саѣω, саѣхъ, аѣаίνω. κтл.), καὶ сѣкхòс = λт. siccus, sicco, Ἴт. sicco, secco, Γλ. sèche, sec, κтл. ὅθεν Сухóпкѣ (φθίσις).*

Сухáръ (δίπτυρος ἄρτος, Σ. παξιμάδιον). Сѣкъ (κάρφος) = *саукòс, саукрòс, саусардс, саухиòс, сахнòс, сиχнòс, сѣкхòс, κтл. (ἐπὶ ξηρασίας). βλ. τὸ συγγεν. Сáкнѣ. [ἔ γὰρ ἄν τις ὀρθῶς, οἶμαι, παραβάλῃ τὸ ψήχω (οἶον сѣхъ), ψήгъ (ὡς τὸ аѣω, аѣω, аѣаώ, аѣаίνω, ξηραίνω ἐν ἀέρι), ψухòс, ψухερòс = ψηχрòс (ψήχω) = λεπτός, κтл. βλ. Ῥεῖμ. λ. ψήχω].*

Cyч̄ (ἐκ τῆς Cyк̄, κ=ч, τὸ y παρένθετ.), Σλβ.

Cк̄ (ζρέφω, κλάθω) σκῶ (σκέω, ὄθεν τὸ ἀσκέω).
 ἦ, σπῶ, σπάω (σπ=σκ, σκῶ, σκάω), Γερμ. spinnen·
 ἦ σκέω (σκῶ), ὄθεν σκέλω, σκέλλω, σκελλός,
 σκολιός, κτλ.

Cýю, ἀπρόμφ. Cовáпъ, (ὠθῶ· Cýюся, ὠθοῦμαι) ἔ
 παρὰ τὸ σοῦω, σύω, -ομαι, καὶ σῶω, (ὄθεν τὸ
 σόφω, σοβέω, σόβησις), Cовáние, καὶ (Cовáю) Có-
 вываю (ἐν τοῖς συνθετ. Высóвываю), ἀλλὰ, с=ч,
 ὄθεν Cýю, καὶ Cýну=χέω (χύω, χόω, χόνω)
 χένω=χάω, χώνω. Изсýну (ἐξερῶω, ἐξάγω)
 =ἐξ χώνω, κτλ. (ἐκ τῆς Cýю καὶ τὸ Чý̄). οὕτω
 καὶ Cовывáю, Cовáю=χοφάω, κτλ. βλ. καὶ Cыпъ.

Cч̄ = Шy, βλ. Céчь.

Cчунáю (ἐλέγχω, ἐπιπλήττω)=σκινάω, σκινῶ,
 σκινίζω, ὄθεν τὸ Σ. τζινῶ, καὶ τζινίζω (=
 λακτιζω), καὶ, υ=ι, σκυνίζω, σκυνῶ, Σ. τζενῶ,
 τζενάω, τζενίζω (= νύσσω, πλήττω ἐπὶ κέν-
 τρων, καὶ ἀκανθῶν). τὸ θέμα κύνω = κίνω,
 βλ. 'Ρεῖμ. λ. σκίναξ. Εἰ δὲ τὸ Cчунáю, σύν-
 θετ. ἐκ τῆς Cъ, καὶ οἶον Чун̄, ἀντὶ Cун̄, εἶη
 ἄν = συν-χύνω, συγ-χέω, συγχύζω. βλ. Cýю.

Cъ, βλ. Co. ъ=о. βλ. τὸ στοιχεῖον Ъ.

Cъ (ἐκ), ἐξ (ὄθεν ἔξω)=ξ, ξω(ъ=о). ἔξι δὲ καὶ ξ=σ
 (ἐν τῇ ξύν, κούν, κύν, σύν. καὶ σῦλον=σκῦλον).
 καὶ εἰς σσ ἀναλύεται τὸ ξ, ὡς, ὄψ,-ις (ὄξ) ὄσσις,
 ὄσσε. καὶ ὄψ, νοχ, ὄσσα· Θραξ̄, Θρασσα. ἄναξ,
 ἄνασσα. ἔτω καὶ Γερμ. Ochs, Κτσξ. Osse, κτλ. ἦ
 Σλαβ. с=к (βλ. Cлáва), ὄθεν Cъ=к (ἐκ).

СЫЙ (ὁ ὩΝ), ἐκ τῆ ὑπαρκτικῆ ῥηματικοῦ (gerundivi) СЫ́, καὶ τῆς η ἀντωνυμίας (=ī, īς, ὄς, καταλήξ. ος, ις, ων), СЫ́й, οἶον Fei-ī (σει-ī, σ - ει - ὦν) = ρειῶν, εἰῶν, ἐῶν, ᾶν. ῖ καὶ ρεις, εἶς, αἰολικ. ἐνς (лт. ens). βλ. Есмь, καὶ И, καὶ Тѣй. [Σημειῶσαι τὸν εἰς η τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥηματικῶν (gerundivum), καὶ ἄλλων κατὰ συζυγίας, εἰς η, καὶ ящ, καὶ ющ, ущ, καὶ εἰς ав, ув, ѣв, ив, κтл. οὐδέν ἄλλ' ἢ μετοχῶν ἢ μετοχικῶν ὀνομάτων ὄντων, ὡς αἱ εἰς εἰς, ας, καὶ οὐς, ἑλληνικαὶ μετοχαί, οἶον, иды, несы = ἰτεῖ-ς, νεισεῖ-ς (ἴτων, νείσων), ὡς, ἰεῖς, τιθεῖς· καὶ падя, зовя, κтл. καὶ (ящ, горящ) = (πατὰ-ς), πιτνάς κтл. ὡς, βιβὰ-ς, ἰςὰς· οὕτω καὶ μετὰ τῆ β = F, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν παρωχημένων, οἶον быв, шворив = φύFς, δFωρείFς, καὶ μάзав = μά-ζαFς, (μάξας) ὡς, εἶπας, λέξας, κтл. καὶ τὰ εἰς ющ, ущ = ες, υς, οἶον горύщъ, κατὰ τὰ δὲς, ἀλούς, δεικνύς, κтл. βλ. Δοβρόβ. 561].

СЫ́нь (υἰός) = σ-ἰνις, ἰνις, ἰνος (τὸ σ, πνεῦμα) ,, ἰνις, καὶ ἰνος = παῖς, βρέφος, κтл. ('Ἠσύχ.). СЫНО́къ (ὑποκοριστικ. οἶον, ἰνοξ, κος, ὡς ὁ τῆς συνηθ. υἰόκας). πρὸ βλ. Σινκρ. suniu, sunu, Γοτθ. sunu, sun, sunus (ἕνος), Ἀγγλ. son, Λιθuan. sunus, Ἀγσξ. sune, Κτσξ. sone, Γρμ. Sohn (ἀρχαίως sohnin, καὶ söhnin, θυγάτηρ, ὡς καὶ ἰνις, ἦ, = θυγάτηρ. βλ. δὲ καὶ Adelung, λ. Sohn). τὸ δὲ лт. filius ἔοικεν ἐκ τῆ fio, φῖω = φύω (φύς, ὄθεν καὶ φύλον. τὸ δὲ φύω = Fύω

ἦω, ὄθεν υἱός). ἄλλοις δ' ἔδοξε τὸ filius, ἐκ τῆ ἱνις, ἱνεος, *Finiος* (ν=λ, ὡς κύναξ, κύλαξ), *Filiος* (Kanne, σελ. 220). ἔστι δὲ καὶ τὸ φ=F, ὡς καὶ φίλαξ (δρῦς) = *Fίλαξ*, ἰληξ, ἰλεξ, ἰλ. ilex (**Ησύχ.*).

СЫПЛЮ (χέω, σκορπίζω· ὡς ἐκ τῆ СЫП) σίπω, σίφω, λт. sipo (dissipo), Γλ. dissipar. ἢ συγεν. СЫПЬ.

СЫПЬ (variolæ, petite-vérole, αἱ Σ. εὐλογίαι, φύματα, καὶ τὰ κενὰ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλῶν) ἐκ τῆ СЫЮ, ἀντὶ СҮЮ = χύω, (χάω), χίω, χόω, χῶω (χώνω, χωννύω), χέω, χέφω, χεύω (χέβω, χύβω, β=π, СЫП), СЫПЛЮ (ὄθεν καὶ Насыпáю, ἐπιχέω). Насыпь = ἐπίχυμα, χῶμα, κтл. τὸ δὲ χύω = γύω, ὄθεν κύβη, γύπη (κοῖλον), κίβα=σιπή, σίπη, СЫПЬ. καὶ συνθét. О-спа, ἀντὶ О-сыпа.

СЫРЬ, τυρός (σ = τ. ὡς, τῆτες, σῆτες. τηλία, σηλία· σεπτὰ, τεπτὰ· σὰ μὰν = τί μὴν, κтл. ἔτω καὶ сырós = τυρός). СЫРНИКЬ, τύρινος (πλάκῆς, ἢ συνήθ, τυρόπηττα) = τυρόεις, τυρός. (Καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς "Ἕλλησι, κατὰ τὴν Χαλδίαν καὶ Σινώπην, σύριν, καλεῖται εἶδος τυρό).

СЫПЫЙ, СЫПЬ (κεκορεσμένος — πίων, παχύς) Сыпáю, Насыпáю (κορέννυμι, χορτάζω, ὡς ἐκ τῆ СЫПЬ), лт. satio, satus, satis, satiatius, Γρμ. sättigen (ἀρχαίως satten), satt, κтл. = σάζω, σάσσω, σάτιω, σατός = θατός, θάσσω, θάζω (θάω = ἔω, ἄω, ἀάω, ἄζω, ἄδω = ἔδω,

Γρμ. atzen, eten, essen, [βλ. Сάδιη]. ἢ καὶ ἄω, ἀάω, ἄζω, ἀτός, ὄθεν ἀταλός, ἀτάλλω. βλ. 'Ρείμερ). ἐκ τῆ ἀδω καὶ τὸ ἦδω (γῆθω, ὄθεν Γρμ. getzen, ergetzen), ἔτω καὶ Сѣпъ=(σητός) θητός, ἀντὶ θατός (σατός). καὶ Σαρ. sita, suda.

Сѣю, ἄχρηστον = Сѣю. (βλ. Сѣпъ).

Съ, сн, се = Сеѣ, Сп, Сіе. βλ. Я.

Сѣверъ (ἄρκτος, βορρῆας) = γέυρος (σεύερος, σέβερος) = εὔρος, ὄθεν συνεκόπη τὸ εὔρος = ἀήρ, ἐκ τῆ εὔω = αὔω, αὔηρ (ἀβήρ, ἀβέρος ὄθεν ἄν εἴη καὶ σ-ἀβέρος, σ-εβέρος. α = ε). τὸ δὲ αὔηρ = ἀφῆρ (ὡς ἀβῶς, αἰολ. ἄβως = αὔῶς, ἀφῶς, ἀῶς. ἔτω καὶ αὔρα, καὶ (εὔρος) οὔρος, ὠρος, ὠρα (ἄω = πνέω). τὸ δὲ Γρμ. Nord = νέρθεν (ὡς ἐκ τῆς τόποθεσίας. βλ. Adelung). Καὶ τὸ λτ. auster (δ νότος), οἶμαι = αὔσηρ, αὔσης(αὔω) ἄω(συννημμένης τῆ προῆ καὶ τῆς ἰδέας τῆ θερμῆ). καὶ τὸ Γρμ. Süd = ἴδος (θερμότης). ἢ μάλλον = γῦδος, ὕδορ, sudor, ὕδωρ (ὡς καὶ, νότος ἐκ τῆ νέω, νάω). Сѣверный (βόρρῆιος = σ-αβερινός = αὔερινός, ἀερινός), ὡς ἀερόεις. [Τοὺς Σαυρομάτας ἠρμῆνευσάν τινες βορρῆεις ἄνδρας (βλ. Προλόγ. § 1, σημείωσ. σελ. 38). ἡμεῖς δὲ παρεβάλομεν πρὸς τὸ ἐθνικὸν Σέρβος, Срб, τὸ Саῦροι τῆ 'Ηούχ. (βλ. λ. Срб). εἶπερ ἔν ταῦτ' ἐχεται πιθανότητος ἤστιν οἶον, ἔστιν ἄρα καὶ τὸ Саῦρος, Σέρβος εἰς τὸ Сѣверъ ἀναγαγεῖν, ἵνα ὧσιν ἡμῖν οἱ Σέρβοι, οἶον Σ-ευροί τινες, ἢ Σ-αῦροι, αὔ-

ριοι δηλαδὴ καὶ ἀέριοι, ἢ βόρρειοι ἄνδρες; ἀλλ' ἀφίξασθαι μὴ καὶ πάνυ τετραγωνημένα πρὸς τοῖς ἀπιθάνοις δόξω συνείρων].

СѢДЫЙ, СѢДЪ (λευκόφαιος, παρὸς) σοιδός = ψοιδός, ψοδός (ὡς, σίττα, ψίττα. Ἐκτὲ ψόθος = σπόθος, σποδός, καὶ ψόθιος = σπόδιος, σποδοειδής. βλ. Сухій, καὶ СѢРЫЙ). ἢ σ-αιθός, αιθός (αἰθαλόεις).

СѢДЪ, Ῥωσσ. Сидѣ, ἀπὸ ρμφ.—δῆπι, ἴσδω, ἔζω, ἴσδω, λτ. sisto (ἢ τέτο = ἰσῶ) = ἴζω, ἴζω. καὶ (ἔζω, ἔδω), Λεττ. sehshu, Κροτ. szedim, λτ. sideo, sedo, sedeo, Γλ. assis, asseoir, Γτθ. sitan, Γρμ. sitzen, setzen, Κτοξ. setten, Ἄγγ. sittan, Σβ. sätta, Ἰσλ. seta, Ἄγγ. to sit, κτλ. καὶ Ἑβρ. setam, schath—. СѢДѢЛИЩЕ, ἐδῶλιον, ἔδος, καὶ ,, σέδα (Ἡσύχ.) = λτ. sela, sella Ῥωσ. СѢДЛО. (τὸ δὲ Γλ. chaise, συγγ. σάζω, θάζω, θάκος). БѢСѢДА (διάλογος, λαλιά, ὁμιλία, διδαχὴ). БесѢдую (ὁμιλῶ, διαλέγομαι). ЗасѢдѢю (συνεδρεύω, ἐπὶ κριτηρίῳ καὶ ЗасѢдѢпель, σύνεδρος). [ὡς ἐκ τῆ ὁμῆ, ὁμιλος, ὁμιλία, κυρίως δὲ πρὸς ὁμιλον λόγος, ἀγορητὺς, οὕτω καὶ τὸ БесѢда, ἢ πρὸς τοὺς συγκαθημένους ὁμιλία, καθὰ καὶ συνεδρία = βελή μετὰ τῶν συνεδρευόντων καὶ, συνέδριον = βουλευτήριον, καὶ δικαστήριον, καὶ αὐτοὶ οἱ συνεδρευόντες βουλευταὶ καὶ δικασταί. καὶ ,, συνεδρευόμενα = τὰ ὑπὸ τῶν συνέδρων ἐψηφισμένα (Δ. Ἀλικαρ. ιγ. ὄθεν καὶ τὸ СѢДЪ,

συγγενές СѢЖД҃). εἶη δ' ἄν τὸ ВесѢда καὶ σύν-
 θετ. ἐκ τῆς без (ζ=c, οἶον Вес-сѢда)=Fέξ,
 (Fέξ-σείδα), ὡς τὸ ἐξέδρα=ἀπωκισμένη ἔδρα
 πρὸς μελέτην, ὀμιλίαν, κτλ.]. ОсѢдаю=ἔζω,
 (ἐδάω)=ἴζω, ἰδρύνω (κτίζω). ОбсѢжд҃, περικα-
 θίζω, περικάθημαι, πολιορκῶ, λτ. obsideo, κτλ.
 СѢк҃ (τέμνω, κόπτω, γλύφω, κεντῶ), λт. seco, ψέκω,
 ψέχω (σέκω. βλ. СѢнò), Καρν. sezhem, Λυσт.
 sséku. ἢ σκέω (μεταθ. σέκω)=κσέω, ξέω (ξάω=
 ψάω). СѢк҃ира=λт. securis (ἄξινη). πρὸ βλ. σάγα-
 ρις (λέξις, ἢ φασί, περσικῆ. παρ' Ἡροδότ. καὶ
 Ξυφντ.), Ἀρμεν. sakr, sacr, Γρμ. Sag, Sach,
 Sachs (καὶ säge=seco), καὶ Εβρ. sachah, κтл.
 [τὸ ἄξινη ἐκ τῆ ἄξω, ἄγω (ἀγνύω)=Fάγω, βά-
 γω, Γρμ. bagen, εἶη δ' ἄν καὶ τὸ ἄγω μετὰ τῆ
 πνευματισμ. σ-άγω (σάγω, ὡς, ἐκὰς, ἐκὸς, λт.
 secus), καὶ διὰ τῆ ε σχηματιζόμενον, γέγω
 (γ=κ, γέκω, ὡς, ἔχω, ἔκω), ἄπαρὰ τὸ πολυ-
 γονώτατον ἄω, ἄFω, ἄγω, καὶ (α=ο) ὄγω,
 οἶγω (ἀν-οίγω)· καὶ πάλιν γάω, γόω, γέω,
 κάω, κόω, κόFω, κόβω (κόπω, πτω), κέω,
 κεύω, κεύω, σκέω, (σέκω) σκάω, καὶ χάω, χάζω,
 χέω (ἔχω, ἔκω), σχάω, σχέω, σχίω, σχίζω·
 κтл. Ἐκ τῆ αὐτῆ ἄω, καὶ (διὰ τῆ δ πνευ-
 ματισμ.) δάω, τὰ δαίω, δέω (τέω), τέμω, τά-
 μω (ἄς τρέω, τρέμω), Ἰλ. tamer (entamer)·
 καὶ Εβρ. thamam, κтл. Ἡ λέξις καθόλου
 ἐμφαίνει, χάσμα, κενόν.

СѢмо (ᾠδε) σῆ-μος=τῆ-μος, τῆδε. βλ. Tάμο.

СѢМЯ (σπέρμα), Πολ. siemia, Δαλ. szime, Βομ. syne, λτ. semen, Γλ. semence, Ἴτ. seme, semenza, Ἰσπ. semienta, Γρ. Same, Σξωνις. sade, Ἀγλ. sead. καὶ Αἰγυπτ. som, dsom, κτλ. СѢЮ (σπείρω), Γρμ. säen, Κτσξ. säen, saden, Ἀγγοξ. sawan, Ἀγλ. to sow, Σβ. sã, sãda, Γλ. semer, Κρτ. szejem, Βενδ. sejem, Λιθ. seju, λτ. semo, καὶ ἀρχαιότ. seo (ὄθεν sevi)=σ-έω, έω (είμι, ἴημι), σ-ἦμα, ἦμα (ρίμβα, τὸ ριπτόμενον). ἡ ὀνοματοποιία ἐκ τῆ ἤχου τῶν ἐν τῷ σπείρεισθαι σιζόντων σπερμάτων, οἶον σίω, σίμα, ἀντὶ σίζω σίγμα (Adelung). ἐσι δὲ καὶ σέω, καὶ σίω = σείω (= σάω, σήθω), ὄθεν αἶτος, κτλ.

СѢНО (χόρτος καὶ ἰδίως ὁ ξηρὸς, χιλὸς κτηνῶν) = τῷ συνήθ. (ἐν τῇ, Ἐπιτανήσῳ) σενόν, σανόν. φαίνεται ἐκ τῆ СѢЮ, (βλ. СѢМЯ). Ἔμοι γέ τοι δοκεῖ συγγενὲς τῷ Пшенò (βλ. Пхájю), κατ' ἐκπτώσιν τῆ π, ὡς καὶ πσ, ἢ ψ, πολ- λάκις = σ (βλ. Шáрю). Ἔτω δὲ καὶ ἐκ τῆ ψάμ- μος, ψάμος, ἐγένετο τὸ σάμος (ὄθεν ἡ νῆ- σος Σάμος. βλ. Ῥεῖμ. λ. σάμος). τὸ δὲ Ѣ ἐν τῷ СѢно = e ἐν τῷ Пшенò (= Псенò ш = с), ὡς ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων ἔξεσι κατιδεῖν]. τὸ δὲ СѢно εἶη ἄν = ψενόν, ἢ ψαινόν (ἐκ τῆ ψαίνω, ψαίννυμι = ψωμίζω· ψάω, (τρίβω) ψαίω, ψέω, ψίω, κτλ. τύποι συγ- γενεῖς). Τὸ δὲ Γρμ. Heu, Ἰσλ. hei, Ἀγγλ. hay, Ἀγγοξ. hieg (καὶ Φινν. hienæ) κτλ. = εἶα, εἶα,

ἤϊα (Κασσωβ. βλ. καὶ Adelung. καὶ Βοσσ. ἐτυμολ. λτ. λ. faenum).

СѢНЬ, Σλαβονικῶς (= Ῥωσσικ. ТѢНЬ), καὶ СпѢНЬ (σκιὰ), Σερβ. Сень, Κροτ. szencza, Κρν. senza (τὸ θέμα СпѢ = στε = σκε. βλ. Оснь. ἔτω καὶ τὸ Βυζαντ. ζάγιον = ἐξάγιον· ἔσι δὲ καὶ τ = κ, οἶον, τυψέλη, κυψέλη. τόργος, cornus· Тѣмонь, Кѣмѣнъ· Тѣвкаю, Гѣвкаю, καὶ ἄλλα πολλὰ), σκέ- νος (καὶ σένος· ὡς καὶ σῦλον = σκῦλον), ἰωνικ. σκῆνος [ἐκ τῆ σκένω, σκένω = κέω, κείω, κύω (κύν- θω, καύνω, κεύω, σκέβω, σκέπω) = σκίω, σκόω, ὄθεν σκοὰ, σκοιὰ, σκιὰ, καὶ σκοτός, σκο- τία, ὄθεν Γερμ. Schatt, Schatten, Ἄγγλ. schadu = σκιὰ. ὡς καὶ τὸ σκιὰ = σκηνή, ἐν τῷ σκιάδιον, καὶ σκιτυπία = σκηνοπηγία (Ἡσύχ.). ἦτε γὰρ σκηνή σκιάζει καὶ ἡ σκιὰ σκοτίζει. ταῦτα δὲ τῆ κοίλα ἰδιότητες, οὔπερ ἔνεστιν ἡ ἰδέα ἐν τοῖς κέω, κείω, κύνω, κτλ. Ἐκ τῆ СпѢНЬ ἐξέπεσε τὸ μὲν π ἐν τῷ СѢНЬ, τὸ δὲ с ἐν τῷ ТѢНЬ· ἢ καὶ τῆτο ἐκ τῆ СѢНЬ, с = τ]. ὄθεν, СѢни (СпѢни, πρόδομος, προαύλιον), καὶ, СѢнница (σκήνωμα) = σκήνωσις, σκῆνος, σκηνή (σκηνίσκα, συνήθ. σκηνίτσα). Предсѣние, προσκήνιον (Ἰσδεῖθ. 10, 22. Β. Μακκβ. 10, 6.). ὡς καὶ τὸ СѢНЬ, ТѢНЬ, СпѢНЬ = σκένος, σκῆνος. συγγεν. σκιὰ. διὸ πάλιν, СѢннописанныхъ = σκιαγράφων (Σοφ. Σολ. ιε, 4.). βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 155.

СѢра (θειον, θειάφιον) = λτ. sera = κηρός (ἐκ τῆ κάω, καίω с = с = κ).

СѢрый, СѢръ, *σαιρός* = *ψαρός* (σοποσειδής. βλ. СѢдый).

СѢръ (ὄθεν ПосѢщай, επισκέπτομαι), οὐκ = σ-έκω, ἀντι ἤκω, ἤξω (ἔω, εἶμι), ἀλλὰ σ-έκω, σ-έξω (σ-έκσω = σ-έσχω) = ἔκω (κ = π, ἔπω, -πομαι) = λτ. sequo, -quor· και Λεττ. sekky. Πρὸ βλ. τὸ Γοτθ. sokian, και ἀρχ. Σκανδινβ. sekia (= ἤκειν, ἔρχεσθαι), Σβεκ. söka, Κτσξ. soken = Γρμ. suchen (ζητεῖν), και besuchen (ἐπισκέπτεσθαι. βλ. Adelung. λ. suchen).

СѢрую (σκυθρωπάξω, ἀθυμῶ, ὡς ἐκ τῆ СѢру) κήδω, -ομαι (κ = σ). ἢ σέθω = σκέθω ἀντι σκύθω, σκύδω, ὄθεν σκυθερός, σκυθρός, σκυθρωπός (σκ = σ. βλ. СѢнь) [Τὸ δὲ συνήθ. σκοτοφρυάξω (= σκυθρωπάξω) και, ρ = λ, σκοτοφλύάξω, ἔ παρὰ τὸ σκότος, και ὀφρὺς, ἀλλ' = κατοφρυάξω (προσθ. τῆ πνευμ. σ), κατοφρυά = grande gero supercilium. „ κατοφρύονται μᾶλλον (Φιλόςρ.)· τὸ δὲ κατοσφιάξω, και ἡ κατοσφια, ἐκ τῆ κατοσφιάξω, -άω (κάτω, φάος) κατοσφια, ἀντι κατοσφια (η = ου ὡς, σπηια, σπηια· σήσαμον, σισάμιον), χυδαιότερον λέγεται παρὰ τισι και γκατοσφιάξω (κ = γ = γγ, γκ· και τσ = τ). *Ἐτερον δὲ τὸ τῆς Σ. (χυδαῖον και ὑβριζικόν), τύφια (οἶον. „ ὡς τὸ βάλη εἰς τὰ τύφια τῆ) = τύφια, ἀντι τυφλά (δύματα· ἐκ ἀποβολῆ, ἀλλὰ τροπῆ τῆ λ εἰς ι, καθὰ και τὸ *σαιρός* = *σαγρός*, ἀντικαταστάντος τῆ ι, ἀντι γ). Οὕτω και ἐν τισι χωρίοις Μικε-

δονικοῖς λέγῃσι, *ξύια*, *ἰάκκος* (*ξύλα*, *λάκκος*), *πηλαῶ*, τὸ *Θετταλικ.* *πηλαῶ* (*τρέχω*. ἐκ τῆ *πήλω*, *πάλλω*, *πηλάω*, *πηλάλω*. ὡς, *ἄλω*, *ἀλάω*, *ἀλάλω*, *ἀλάλημι*. τὸ δὲ *πάλλω* = *βάλλω* = *Ἔάλλω*, *ἄλλομαι*). Καὶ οἱ *Λάκωνες* (ἐν *Πραεῶ*), *κανδήια* (*κανδήλα*, -*λια*), *ἔια* (*ἔλα*), *κτλ.* ὡς τὰ *Ἰταλ.* *riona*, *fiamma* (*flamma*, *κτλ.*). *Παρὰ* δὲ τοῖς *Ποντικοῖς* (ἐν *Τριπόλει*, καὶ *Χαλδίᾳ*) ἀποβάλλεται ἐνίοτε παντάπασι τὸ *λ*, ὡς ἐν τοῖς εἰς *πον ὑποκοριστικοῖς*, *προβατόπον*, *παιδόπον*, *κτλ.* ἐκ τῶν εἰς *πσλον*, *πῶλον* ἀλλαχῆ τῆς *Ἑλλάδος ὑποκορις*. (*προβατόπσλον*, *παιδόπσλον*, *συγκοπ.* *παιδόπλον*. βλ. *Πολάρκα*). καὶ τὴν *κλωσυρίαν*, *κλωσσάραν* (*δρονι κλώζσαν*), *λέγῃσι*, *κωσσάραν*, *κτλ.*

Сѣшь (δίκτυον) *κεῦθος* (*κύντος*)?

Сѣю, βλ. Сѣмя.

Сюды, Сюдà, Сюды, *οἶον* *σῆδà*, *σῆδῆ*, *σῆδε* = *τῆδῆ*, *τῆδε*, *τυῖδε*. ἦ, *σσιῶ*, *σσιῆ* = *τουτῶ* *τουτῆ* (σ = τ). βλ. Сѣй, καὶ Тύ.

Ся = *λτ.* *se*, *je* (*ἑαυτὸν*. βλ. *Μέρ. Α.* *ἀντωνυμ.*), *Σερβ.* *се*, ὡς καὶ *ме*, *пе*, *ἀντι* *мя*, *пя*. *я* = *α* = *ε* = *ѣ*. βλ. Я.

Сяжѹ, Сягаю, (*ἰκνοῦμαι*, *φθάνω*). καὶ *Досягаю* (*ἀφικνοῦμαι*). *Осяжѹ* (*ἄπτομαι*, *ψηλαφῶ*). *Посягаю* (*ἄπτομαι* *γυναικὸς*, *συνάπτομαι*, *γαμῶ*). *Присягаю* (*ὀμνύω*, *προσαπτόμενος* *δηλονότι τῶν ἱερῶν*) = *σάζω*, *σάγω* = *τάζω*, *τάγω* (*ὀρέγομαι*, *ἐκτείνω*), ὅθεν *τάγγω*, *λτ.* *tango* = *tingo*,

tetigi=θίγγω, θίγω, λακωνικ. (θ=σ), οίγω, ὄθεν (οἶμαι) καὶ τὸ Σ. τσακόνω (κ=γ, οἶον, σαγόνω, ἀντὶ σιγάνω=θιγάνω, ἐκ τῆ θιγῶ, γέω, γόνω), θιγγάνω, θίγω, Γοτθ. tekan, Ἄγγλ. tenk, Γερμ. ticken, κτλ. συγγεν. Тяжѣ. Сякы (ξηραίνω), ὄθεν τὰ σύνθετ. Изсякѣю, Σλαβ. Изсякѣю (ξηραίνομαι ὡς ἐκ τῆ Сякы) σάκω, σάχω, ἀντὶ (σάFω, σαύω) σαύχω, (σαύχω, σάχνω), σαυκός, καὶ σαυχμός, σαχνός καὶ σάχ- νος κτλ. πρὸ βλ. τὰ Σ. ψαχνός (=ίσχνος, ξηρός, καὶ ὁ μὴ παχνός ψ=σ. βλ. Шарю), καὶ τσάκνον (τσ=σ. βλ. Σημείωσ. Сѣпкы) = σάχνον, σαχνόν (ξηρόν, ξυλάριον, κάρφος, ὡς τὸ Сѣкѣ βλ. Сухіѣ [ἐξὶ δὲ τὸ σαχνός, (καὶ σαυχνός) = σαυκρός (ρ=ν, ὡς, κυδρός, κυδνός· σαυρία σαυνία). ἔτω καὶ τὰ Σ. χνώτα (σώματος καὶ τῆ ἄλλης σώματος ὁσμῆ, ἀποφορᾶ) ἐκ τῆ χρω- τα, χρωός ὡς ἡδὺ χρωτός ὄξει. κτλ. ρ=ν ὡς καὶ, ἄντον, τὸν ἄρτον λέγσει νῦν οἱ Λάκων. καὶ, ἀχνόν, τὸν ἄχρον οἱ Ἑπειρώται. βλ. καὶ Чѣкы.

Т.

Т, Т, т (Твёрдо, τφέρδο) = Т, Т, т καὶ = π, σ. — Т̄ = τ (300). *Т̄ = τ (300000). *Ἐξὶ δὲ τὸ τ καὶ = π, αἰολ. ὄθεν τριπτός, αἰολ. τριπ- πός (τριπτός) = λτ. tribus, παρ' ὃ τὸ tribuo, ὡς καὶ ἐκ τῆ φυλή, φυλάζω (=διαιρῶ εἰς

φυλάς, διὸ καὶ τὸ tribuo ἀπλῶς = διαιρῶ, παρέχω. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φυλάσσω).

Табора, tabor, λέξις Βοσμ. τάφορ-ος=τάφος, ὄθεν τὸ Ταρκ. tabur,

*Табель, τὸ λτ. tabula, ὄθεν καὶ ἡ συνήθ. τὰβλα (πίναξ, σανίς, τράπεζα καὶ τὸ τέβλιον) 'Ιτ. tavola, Γερμ. Tafel, κτλ. συγγενές, τάπης (δάπης, δάπος, δάπεδον). ἐκ τῆ τάω, τεινώ, τέταμαι, tabula· ὡς, φάω, φήμη, fabula.

Тай, Тайно (μυσικῶς). Тайна (μυσήριον), ἐκ τῆ Таю [κρύπτω=τάω, τέω (πρωτότυπ. τῆ τέγω) τάος, τέος, τεανόν, ὄθεν τάφω (τάγω), τέφω, τέγω, τέγος, τεγανόν = ζέγω, ζέγος ζεγανόν, λτ. tego, tectum, tegumentum, Λιδ. stégju,-mi καὶ dengju (τέγγω), ἀντὶ τέγω, ζέγω, (ζέγημι), dékis (τέγος) κτλ.] = „ζέγειν σιωπῇ, καὶ” ζέγειν λόγους, κτλ. καὶ „'Αρειοπαγίτου ζεγανώτερος = σιωπηλότερος ('Αλκίφρ). οὕτως ἐκ τῆ μύω (κλείω), μύξης, μυσήριον. καὶ λτ. arcanum (arceo = ἀρκέω, ἄρκω). καθὰ καὶ clam (κρύφα), ἀρχ. calim, συγγεν. κάλυμμα, καλύβω, πτω (ὄθεν καὶ τὸ κλέβω, πτω, = κρύπτω). κτλ. καὶ τὸ Γερμ. heimlich, ἐκ τῆ Heim (θριγκός, αὐλή, οἶκος, κώμη κτλ.)=Γατθ. haimos, Γλ. hameau (κατὰ τὸν Adelung)=εἰμάς (καλύβη. 'Ησύχ. εἰ ὑγιές) ἐκ τῆ ἔω, ἔνω, ἔννυμι, ὄθεν καὶ εἶμα=Hemd (καὶ ἀρχ. Γερμ. hemen, hemmen=καλύπτειν.) 'Αλλὰ τὸ μὲν εἶμα, ἶμα, ἱμάτιον = Hemd, ἀρχ. Hem-

mat, Hemmet. τὸ δὲ Heim, παρ' ὅ, τὸ heimlich μᾶλλον ἐκ τῆ ἀρχαίας heim, ham=αἶμος (αἱμοσιὰ). ἦ=χαμὸς, χαμὸν (ὄθεν χαμαί), καὶ μ=β=υ, χαβὸς, χαυὸς (κοῖλος), παρὰ τὸ χαύω, χάω, χάω, χῶω, Σ. χῶνω = κρύπτω· καὶ heimen = καύειν, χαύειν, χάβειν (χάμειν) = χάδειν (χάω, χάζω), χανδάνειν. καὶ χάω=κάω, κῶω, κῶμη, κτλ. βλ. καὶ Ρεῖμ. λ. αἰμύλιος].

Τακίη, ая, ое, καὶ Таковій, Такóвъ, ва, во (τοιῦτος - αὐτή - οὗτο). Τάκο, Τάκь, τοίως, τῶς (οὕτως), ἀνταποδοτ. τῆ (Акыі, ак=як), Якіі (βλ. Яко). ὡς τὸ οἶος πρὸς τὸ τοῖος, οὕτω τὸ Якіі πρὸς τὸ Такиі, ὀκοῖος, καὶ οἶον τοκοῖος· ἦ (τοῖος, τῶιος) τόγιος (ὡς Σ. ὄγιος ἐκ τῆ ὀῖος, οἶος). ὁ Ἡσίχ. ἔχει „τάγανά=τοιαῦτα Κρήτες· ὡς ἐκ τῆ τάα (τάα, ὄθεν τοῖα, τῶος τοῖος), τάα, τάγα νη.

Τάλъ (ἐνέχυρον), ἐκ τῆ Τάку (κρύπτω. ὡς τὸ ὑποτίθημι, ὑποθήκη). οἶον τεγῆλδον=ξεγασδον. ἐ γὰρ δῆπερ συγγεν. Тяглю, Тягло, ἐκ τῆ Тягу, Тяку = τάω, τέω, τίω (ὄθεν τίνω, τινύω, τίσις. ἐκ δὲ τῆ τάω, τὸ τάλω, ταλάω, τλάω, ὄθεν τὸ Λατ. tollo (=ἀναδέχομαι, ὑφίσταμαι, φέρω. βλ. καὶ Тѣль). καὶ πάλιν, τάω, τάγω, τάζω, τάσσω, ὄθεν τὸ Σ. τάζω = ὑπόσχομαι· ἀλλὰ τὸ Τάλъ ἕτερον, ἐδ' ἂν εἶη ὡς τὸ Σ. τάξιμον, ταγή (καὶ κατὰ Σλάβον. δῆθεν, τάλη, Таль. ὡς, τάλω ἐκ τῆ τάω, καὶ ἐκ τῆ τέω, τέλω, τέλος)· ἄλλο δὲ τὸ ἀρρήτον θέμα Τάку (=

Чаю), ἀντί Τάю, ὃ φαίνεται ἐν τῷ Танцѹ (βλ. καὶ Тягнѹ, Тяжѹ). "Ἐτερον δὲ καὶ τὸ Таль ἐκ τῆ διαφῶρε τὴν σημασίαν Τάю. βλ. τὴν λέξιν ταύτην. Тάмо, Тάμъ (αὐτῆ, ὄδε) ἐκ τῆ (Той, Топъ, Тѳ) Та (=τός, τὸ, τὰ, τῶ, ἐπιρῶρημ. τῆ, τῆδε, τᾶ-δε) καὶ τῆς καταλήξε, мо. = τᾶ - φι, ᾶς τό - φι, τόφι, αἰολικ. = τόφι (αὐτόφι, αὐτόφι) τόφι, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ, -θι κτλ. (θα, θι, θε, τὰ μόρια = αἰολικ. φα, φι, φε. θ = φ. καὶ φ = β = μ. οἶον, τόβι, τόμι, τᾶμε, τᾶμοι. βλ. Μέρ. Α. τμήμ. β, Ἐπιρῶρημ.). Τὸ δὲ ἑλλην. τᾶμος, τῆμος (ἐπὶ χρόνε = τότε, ὅθεν καὶ λτ τὸ dum, tum, καὶ συνήθ. τόμος, ἐν τισι χωρίοις τῆς Θεσσαλ.), ἐκ τῆ ἦμος, ἦμαρ (βλ. Ῥείμ. λ. τῆμος, καὶ τῆνος), οὐκ ἀνέλογεῖ πρὸς τὸ Τάμο. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ Сѳмо, Сѳ-мо ἐκ τῆ Сѳй, Сип. καὶ τὸ Κά-мо, ἐκ τῆ Киѹ, Кѳй, κα, κтл.

*Танецъ (ὄρχηθμὸς, χορὸς). Танцѹю (ὄρχου-μαι, χορεύω), τὸ Γερμ. Tanz, tanzen, Γλ. danse, danser, κтл. δάνσω (μέλλων, ἐκ τῆ δάνω ὡς κένω, κένσω. ἐκ δὲ τῆ δάνω τὸ δάνδω, δανδαίνω) = (δένω, δέδονα), δονέω, δόνησις, δόνος, ὅθεν δόναξ = δείνω, δείνος, δίνος, δινέω, δινεύω (χορεύω κυκλικῶς ὄρχουμαι), ἐδι-νευον κατὰ μέσον ("Ὀμηρ.). Ἡ λέξις καθό-λου σημαίνει κίνησιν. πρὸ βλ. καὶ Ἀραβ. tantza (χορὸς), καὶ Ἑβρ. dassesch (χορεύω), βλ. καὶ Adelung. λ. tanzen.

Тапπà (λυκαυγές ἐσπέρας. — ἀρχαία λέξεις παρὰ τοῖς Ῥώσ. ξενική μὲν δοκεῖ, εἴη δ' ἂν καὶ συγγεν. тѣ Топáпъ Топлò, ἐκ тѣ ппоп̄ = δύπω, δύπτω $v = o = a$, δυπτὰ) δυπτῆ (= δύσις, ἐκ тѣ δύω, ὄθεν καὶ τὸ δύψω, δύπω, πτω). [Οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ Теплò = Теп̄ = θέπω, θάπω, θάβω (συγγεν. тѣ θύπω, τύφω, θῦμος, βλ. Тмà), ὄθεν καὶ Σ. θαμβός, θαμβόω, -όνω (= ἐπηλυγάζω, σκοτίζω), θαμβωτός, θαμβωτὰ, θαμπωτὰ (καὶ οἶον ἐκ тѣ θέπω, θεπτός θάπω, θαптὰ, паппà), ὡς λέγομεν Σ. θαμπὰ, καὶ σύ-θαμπα τὸ καὶ ἄλλως σύμμεχρα, καὶ μέχρωμα, καὶ μέρωμα (βλ. Мрáкъ), καὶ σέρ̄ροπα = σύν-ροπα, σύν-ροφα, κατὰ μετὰθεσ. ἀντὶ σύνροφα, ἐκ тѣ ὄρφος, ὄθεν καὶ ἡ ὄρφνη, ὄρφνα· καὶ ῥῆμα, σερ̄ρόπони σερ̄ρόπάζει = συνορφάζει. ὡς τὸ μεταπεπλασμένον σέρ̄ροπα = σύν ὄρφνα, ἂν ὄρφναν, ὄρφνηθεν. κτλ. μετὰ τῆς σύν, ὡς καὶ σύμμεχρα, σύθαμπα, καὶ αὐτὸ τὸ Σλαβ. Сумрáки (Сумрáкъ, ἐκ тѣ Сy = σύν, βλ. Со, καὶ Мрáкъ). Ῥώσ. Сýмерки = Σ. σύμμερκα, σύμμεχρα].

Тарапòрю (λαλῶ ταχέως καὶ εἰκαίως, φλυαρῶ) τερατέω, τερθρεύω, ἢ τερετίζω (ὀνοματοποιεῖα. ὡς καὶ τὸ τάρειν, καὶ τὸ ταρατάνταρα. πρόσθετες καὶ τὸ συνήθ. τερατόρι, εἶδος μυττωτοῦ, ἀπὸ тѣ ἐν τῷ τρίβεισθαι ἤχου πεποιημένον).

Тарéлка, Торéлка (ὡς ἐκ тѣ Тарéль) μεταθέσει, τὸ Γερμ. Teller, Γλ. tailloir, Ἴτ. tag-

liero, και συνήθ. ταλλέρι (πινάκιον), παρὰ τὸ Ἴτ. tagliare, Γερμ. theilen = δαίλειν (δαίλω, δάλλω, Ἑσύχ) = διαιρεῖν, δαιτρεύειν (κόπτειν τὰς μερίδας). Ἡ δὲ, κατὰ τινὰς τῶν ἡμετέρων, ἐτυμολογία τῆς συνήθ. ταλλερὶς ἐκ τῆς τάλαρος, πάντη ἀπίθανος, καὶ τῆς ἐτύμου μακρῶν ἀπεσχοινισμένη.

Тάρчъ, Тάρча, Βομ. tartscha (εἶδος ἀσπίδος, ὡς θυρεὸς, λαισήϊον) = μσ. λτ. καὶ Ἴτ. καὶ Ἰσπ. targa, Γλ. targe, ὄθεν καὶ Σ. (παρὰ τισὶ τῶν νησιωτῶν) τάργα, ἐκ τῆς λτ. tergum, tergus = τέρχος, τέρφος (χ = φ = δέρμα, βύρσα, δέρις, δορᾶ, δειρῆ, λτ. dorsus, dorsum), ὡς τὸ σκύτος Λτ. scutum, Σ. σκουτάριον, βλ. Шѣпъ. τῆς δὲ τέρχος, τέρφος, καὶ ζέρχος, ζέρφος, συγγενῆ τὰ τάρφος, τάρχος, τάρπος, τάρφος, τάρπη, (καὶ π = φ = χ = γ), τάργη (ὄθεν τὸ τάργα, targa), ταργάνη, καὶ σ = τ (σάργα) σαργάνη, κτλ. (= ταρσός, κτλ. καὶ καθόλου πᾶν τὸ σκληρὸν καὶ τραχύ· βλ. Ῥεῖμ. Λ. τάρφος, ταρπάνη, τέρφος). ὄθεν καὶ ἡ Σ. τσέργα (ἐπιπλον, ἢ ἐπιδέμνιον ἐριῶν εὐτελής) = τέργα, ὡς καὶ τὸ σκετίον (= σκυτίον, ἐριῶν χωρικῶν ἱμάτιον), συγγεν. τῆς σκετάριον = scutum Таскѣю, συγγεν. Ташъ (τάσχω, τάζω).

Тѣпъ (κλέπτῆς, καὶ Βενδ. tat). Тѣпѣдѣ (= пѣпѣдѣ ὡς καὶ пѣпѣдѣ = пѣпѣдѣ, пѣпѣдѣ, καὶ свѣдѣдѣ = свѣдѣдѣ, σφάδѣдѣ, σφαδῆ, σφιδῆ), καὶ Тѣпѣпѣдѣ (κλοπῆ)· τάτης, τήτης, ἐκ τῆς

τατώ, τητώ (σερω) ,, τήτος και τήτη (τάτFα)
 = ζέρησις ('Ηούχ.). Τὸ Γερμ. dieb, ἀρχ. thioib,
 Κτοξ. deif, Ἀγγλ. tief (δῆλος και κλέπτῆς)
 και Γρθ. thiebs (κλέπτῆς), και theowis, Ἀγγλοξ.
 theowe (δῆλος) = θῆς (θῆFς), θητός, θῆσσα,
 θητεύω, συγγεν. τητάω και, θας (θῆς), θάτας.
 Κύπριοι ('Ηούχ.). Ἴσως, ἐκ τῆ θέω (τίθημι),
 ,, θεῖναι=ἐργάσασθαι ('Ηούχ.) τὸ δὲ θεῖναι=
 Γερμ. dienen, και diener, ὁ θῆς (βλ. και Ade-
 lung). Οἱ θῆτες τητῶμενοι (σερέμενοι τῶν
 ἀναγκαιῶν) τητῶσι (σερεῖσιν, ὄθεν κλέπτουσι).
 Κατὰ δὲ τὸν Ἀπολλών. ,, τητῆν,=ζητεῖν. (βλ.
 'Ρεῖμερ. Λ. τῆτες).

Ταχάω (συντίθημι, συρῶάπτω. ὡς ἐκ τῆ Ταχῆ)
 τάζω, τάσσω, τάττω. συγγ. Тащῆ.

Тащῆ (ἔλκω, σῶρω=τάσκω, τάκω, τάξω, μέλ-
 λων τῆ) τάζω=τάγω, ἐκ τῆ τάω, τάνω, ταν-
 νύω, και τένω, τένω, λτ. tendo, και ταινῶ,
 τιταίνω. ,, ἄροτρον, ἄρμα τιταίνειν (=ἔλ-
 κειν). Τὸ Γερμ. ziehen ἀναφέρεται εἰς τὸ
 duco (Adelung). βλ. και Тягῆ, και Тяжῆ. (τὸ
 ἄρῶητον θέμα Τάω = Тяю, βλ. Тάλω).

Таῖο, ἀπῶμφ. Таῖпъ. βλ. Тάῖ.

Τάω, ἀπῶμφ. Тάпъ (τήκομαι, ἀναλύω)τάω[ὄθεν,
 τάFω, τάγω, ζάγω, ζάζω. και τάγω, τάκω, τήκω,
 пекῆ, Λτ. tabo, tabeo, (β=π=κ, ὡς lupus, λύ-
 κος), και τάγω, τάγγω, τέγγω, Λτ. tingo=βά-
 φω) ὄθεν φαίνεται και τὸ extingo—guo, και
 restingo,—guo, Γερμ. tünche, Ἴσλ. tidka· ἀλλὰ

βλ. Точка). τὸ δὲ Γερμ. thauen, Κτισθ. dauen, Ἀγσθ. thawan, = δεύειν]. Τάλυϊ, Τάλυ, (τηκτός, λυτός, λελυμένος, οἶον χιῶν λυθεῖσα, πάγος, κτλ. οἶον, ταλός, σαλός) = ζάλων, σαλάζων, σαλακτός, ὡς συνήθ. ζάλα. (ἐκ τῆ ζάλω) = σίλη, λτ. stilla, παρὰ τὸ σίλω, στίλλω, λτ. stillo. τὸ θέμα ζίω, σίλω = ζάλω, ὅθεν σαλάω — λάζω, ἐκ τῆ τάω, στάω· καθὰ καὶ ἐκ τῆ ζέω, ζέλλω, κτλ.)

Тварогъ (μάζα πεπηγότος γάλακτος, νωπὸς τυρός, οἶα ἢ Σ. ἔρδα, παρὰ τὸ ἔθαρ, μεταθ. ἔθρα) τφορός, τορός = τυρός (ὡς νύξ, ποχ, καὶ ο = α, τφαρός). ἢ καὶ ἐκ τῆ τάρω, τφαρός, ὡς ἐκ τῆ τύρω, τυρός. [Τάρω, τώρω, τύρω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν ταράσσω, τορούω, τορούβω, θορεβῶ, κτλ.]

Твердыя, Твердь (σερρός, πάγιος, πηκτός, πυκνός, σκληρός, σαθερός, ὀχυρός), Σερβ. Тврд, Πολ. twardy, Βμ. twrdy, Κρτ. tverd. Κρν. terd κτλ. τέρφος τερφός [φ = θ, τερθός (ὡς σκύφος, σκύθος), καὶ θ = δ, οἶον τερδός, τφερδός, τφέρδος] = τφέρφος, τερφός = σερφός (ἐκ τῆ σερεός, σερεφός σερεβός — ὅθεν σερεβεννός, σερεβνός, καὶ β = μ, σερέμνιος, καὶ τέρεμνος, τερέμνιος, χωρὶς σ. — ὡς καὶ, τέμμα = σέμμα, κτλ. καὶ β = φ, σέρεφος, σέρφος, καὶ τέρφος). Твердью (πήγνυμαι, σκληρύνομαι), καὶ (д = ж, ὡς δ = ζ = σδ = дж) Твержѹ, Тверждѹ (ἀπὸ μνήμης λέγω, ἀποσηθίζω. διὰ τὸ σερεῖσθαι πρῶτον

καὶ οἶον πύγνυσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τὰ ἀποσοματιζόμενα). ἢ Τβέρδъ, Твердѣю = σαθερός, σαθερώ [χωρὶς τοῦ σ ταθερός, τφαθερός τφαθερός, μεταθ. καὶ συγκοπῇ, οἶον τφερδός, -δέω· ἔσι δὲ καὶ τὸ σαθερός, (σαθός) ἐκ τῆ ζάω, ζέω, ὅθεν καὶ τὸ ζέρω, ζερεός, ὡς καὶ ζύω, ζύραξ = (ζόω) ζόρθη, ζόρθυξ, υγξ. (βλ. 'Ρείμερ.). κατὰ τὸ ζόρθη, ζόρθος, ἐσχηματίσθη καὶ τὸ Τβέρдъ, σ-τφόρδος, σ-τφέρδος]. τὸ Λτ. durus παράγωσιν ἐκ τῆ δρυς (Βόσσ. ἐτυμολ.), ἢ παρὰ τὸ δαρός (α=ν), Γρμ. dauer,-nd (Adelung), καὶ Σνοκ. dura.

Тверца (ποταμός παρὰ τὴν ἐπάνυμον πόλιν Τβέρъ), φαίνεται συγγεν. τῆ Τέβερις (συγκοπῇ, Тверѣц), καὶ Τίβερις καὶ Θίβερως καὶ Θίβρος, ἢ Θύβρις καὶ Θύμβρις, Λ. Tiber, Tybris, Tyberis, Ἴταλ. Tevere, ὁ τῆς Ῥώμης ποταμός· τέτο δὲ πιθανός, ἐκ τῆ θιβρός (θερμός, λαμπρός, ὡς καὶ τὸ Ἄλβις, Elbe=ἀλφός, λευκός, βλ. Лѣбедь), θιβερός, ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Τιβέριος. καὶ τὸ Τβέρъ, ὡς ἡ Τιβερίας. Ἔσι δὲ καὶ ἄλλο κύριον Τεβρός = Σεβρός (σεβερός = σεμνός, ὅθεν Σεβήρος), καὶ πόλις Κύπρου Τέμβρος· καὶ Ἴταλικῇ δὲ πόλις ἀρχαία Tibur, τὰ Τίβρα καὶ Τίβυρις, ἡ νῦν Ἴταλιζι Tivoli. Ὡς καὶ τὸ Τβέρъ εἶη ἄν = Τέβρος (Τέμβρος). ἔσι δὲ καὶ ὄνομα ἀρχαία φίλε Σλαβονικῆ Тиверцы, Τιβερινοί, ἴσως παρὰ τὸν ποταμὸν Тверца.

Твоѣ, Твоѧ, ТвоѲ, *тφεδς, тφεα, тφεδν* (ε=ο), *τεδς, α, δν* (ἐκ τῆς γενικῆς τέο, ὡς ἐκ τῆς ἕο, ἕδς, καὶ ἐκ τῆς σέο, σεδς, σεά, σεδν, παρ' ἣν δὴ συνεκόπη ἦ, σδς σῆ, σδν καὶ (τυδς), λт. tuus; 'Ιт. tuo, Γλ. ton, Γρ. dein, Γτθ. theins, 'Αγγ. thinc, 'Ολ. dijn, 'Ισλ. thin, καὶ Οὐγκρ. tieded, Σνσκρ. ton, tava. (ἐκ τῆ Τι, τυ, σν. πρόσθ. καὶ τὸ Τσрк. sen, senin). βλ. Тоѣ.

Творѣ (δημιουργῶ, ποιῶ, κτιζῶ) *тφδρω* = *δφδρω*, *δδρω* (δέρω, τέρω, δάρω, ὅθεν μεταθέσ.) *δράω*, *δρῶω*. [ὡς, δράθω, δάρθω, δέρθω, (σδέρθω) λт. sterto· δράκω, δέρκω, κтл.]. ,, *τί δόστορε* = *τι ποιῆτε*, *Ταραντινοι*. 'Ησύχ. γρφ. *τί δόροσθε* = *δρῶσθε*. ἢ *δρθότερον* ,, *τί δόροτε* = *δρῶστε* (ἐκ τῆ δρῶω, δρῶω, δδρω). *Тварѣ* (κτίσμα, κτίσις)· *δφάρος*, *δέρος* ἀντι *δρᾶμα* (δρῶω, δέρω, τέρω, συγγεν. βλ. Трѣ). ὅθεν, *οἶμαι*, *τὸ Товάρѣ* καὶ *Тавάρѣ* (ἀρχ. 'Ρωσσ. κтῆμα· νῦν, *ἐμπόρευμα*, *πρᾶγμα*. Σερβ. *дѣ*, *φορτίον*). καὶ *Товарищѣ*, *Таварищѣ* (*συνέμπορος*, *ἐταῖρος* = *συμπράκτωρ*), ἀντι *Тварищѣ*, ὡς *Творищель* = (*δφορήτωρ*) *δρήτωρ*, ἀντι *δρήσωρ*, *δρησῆρ*, *δράσης* (δημιουργός)· τὸ δὲ ἀρχ. 'Ρωσσ. *Тавары*, *Товары* (*ζυγατόπεδον*) = *τάφροι*. βλ. Табѣрѣ. *Тэзѣ*, ὅθεν *Тэзо*—(ἐν συνθέσει) = *тѳς* (ὅθεν *тѳος*, *αιολ.* *τέσος*, σ = ζ, *τέσον*) = *ταυτός*, *ταυτὸ ὡς*, *Тезоименіе* (*ταύτωνυμία*) = *δμωνυμία*, (*οἶον*, *τεσωνυμία*). ὅθεν *χυδαίως συγкоя. Тэзка* = *Тезоименішый* (*δμώνυμος*).

Teky, ἀπρ. Течъ, Течѣ (ρέω, διαρρέω. 2, θέω, τρέ-
 χω), Λιθ. teký (τέκω) ἀντι, τάκω, τίκω [ἐκ τῆ
 τάω, Τάю, τάγω, στάγω, σιάζω (ἔσι δὲ τὸ τάκω
 =τάγω [ζάγω], ὡς ῥάγω, ῥήγω, ῥέκω, ῥείκω,
 εἰρικόω). Οὕτω καὶ Σ. τρέχω = θέω καὶ ῥέω·
 καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θέω, καὶ θάω, θάζω, θάσ-
 σω (ᾠθεν τὸ θάσσων, ττων, θάσσον, ττων),
 συγγενές πως δοκεῖ τῆ τάω, τάγω, ᾠθεν καὶ
 θάγω· ,, θαγῆ = ἤξεις (Ἡσίχ.), παρ' ὃ καὶ
 τὸ τάχος, ταχύς, ταχίων, τάχιον = θάσσον.
 Ἡ ἰδέα καθόλου ἐμφαίνει τάσιν, ἔκτασιν (θλ.
 καὶ Тяжъ, καὶ Ρεΐμ. λ. θάω). Ἐκ τῆ ταχύς,
 ταχεῖα, ταχέα, λέγει ἡ Σ. ταχεῖα, ἢ ταχεῖα =
 αὐριον (ἐλλειπτικῶς, ἀντι κατὰ τὰ ταχέα, ὡς
 λέγομεν καὶ, τὸ τάχυ, καὶ, ταχὺ ταχὺ = πρῶτ,
 λῖαν πρῶτ. ὡς τὸ ,, ἡῆς. οὕτω καὶ τὸ Γλ.
 demain, Ἱτ. dimani = de mane, = ἔξ ἡῆς·
 καὶ ταχινή δὲ Σ. ἡ πρῶτα, ἀντιδιεξαλμένως
 πρὸς τὸ βραδεῖα, βραδινῆ, καὶ ἀργασινῆ, ἢ
 ἔσπερα, (ὀψία)· ἔτω καὶ, ἀργά (ἀργός), καὶ
 βραδὺν (βραδύς) = ὀψέ]. ᾠθεν Вос - текъ
 (ἀνατρέχω, ἢ δὲ Вос, καὶ πρὸ τινων συμφῶ-
 νων Вос = ὑπέρ, ἀνά, ὑψῶ· συγγεν. τῆ Быс
 = Fύψι). Вос-пóкъ, Вос-пóчie (ἀνατολή)
 ἐκ τῆ Тóкъ (= τάχος, δρόμος· τῆτο δὲ χωρὶς
 προθέσεως ἄχρηστον), σημαίνει γέν τὸ Воспóкъ
 κυρίως, ἀναδρομῆν (ὡς ὑψι τάγοντος, ἦτοι
 θέοντος τῆ ὑπερίονος Τιτῆνος· οὕτω καὶ τέλλω,
 ἀνατέλλω, ἀνατολή, καὶ λτ. orior, ἔρω, Oriens,

καὶ Восходъ [ἀνοδος] = Восходъ. βλ. Хо-
жъ). Сѣпки Ῥωσσ. (ἡμερονύκτιον, εἰκοσι-
τεσσάωρος χρόνος) πληθύντ. ὡς ἐκ τῆ Cy-
покъ (οἶον σί(ν)ταχος = ταχύτης δρόμος συ-
νάμα νυκτός καὶ ἡμέρας, ἢ ἅμα ἡλιῶ ἀνα-
τέλλονται μετρωμένοι ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἀνα-
τολήν. ἐκ τῆ σύνταχος καὶ τὸ Σ. σύνταχα =
ἅμα πρώτα. ὅτι δὲ τὸ Cy = Co = σον, βλ.
Cò καὶ Тѣль καὶ Тапшя). κτλ. Ἐκ δὲ τῆ
Teky = ῥέω, τὸ Токъ (ῥεῦμα, ῥεῖθρον) τάχος
(ὡς τάχος, ε = α = ο) τάχος, ἀντὶ ζάχος ὡς
ἐκ τῆ Точъ (συγγεν. Teky) τὸ Из-спόчникъ
(πηγή) οἶον ἔξ-σαξис, ἐκ ζάζω (α = ο, Точъ,
οἶον ζόζω). καὶ О-шекъ (ἀμφιζάζω). О-пóкъ
(νῆσος) = ἀμφιζαγής, περιζόζωτος (βλ. Оспровъ).
ἐκ τῆ Teky, Токъ, καὶ τὸ С-поканъ = ζά-
γανον (ποτήριον. βλ. Споканъ. ἐκ δὲ τῆ ζά-
γανον τὸ лт. stagnum, ἡ λίμνη καὶ τὸ stan-
num ὁ κασσίτερος, γν = νν, ζάγνον = ζαγών). τῆ
Teky παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ Дѣгомъ
= ζαγετή, ζακτὴ (д = ш, к = г. βλ. τὴν λέ-
ξιν), ὡς καὶ Теклѧ = ῥητίνη (ῥέω). Τῆ δὲ τάω,
τάγω, ζάγω, συγγενῆς φαίνεται καὶ ὁ Тάγος
Λεσσιανίας ποταμὸς (Таго, Тежо) Tagus, καθὰ
καὶ Tagonius (ὁ Henarez), ταγώνιος = ζαγώ-
νιος· οἱ δὲ τινὲς φασὶ παρὰ τὸ Κελτικ. taguet
(ζραγγός, συμπεπιεσμένος). βλ. καὶ Точъ, Тецъ.
Телѧ (δάμαλις). Телѧцъ (μόσχος) φαίνεται = ἴ-τα-
λος, ἰ-τάλα, ἴταλος (ὄθεν καὶ ἡ Ἰταλία). καὶ

α = ε (ἴ-τελος, ἰ-τέλα, Τελά, κατ' ἀποκοπήν τῆ ι· ὡς Σ. χνάριον = ἰχνάριον), καὶ Ἴτυλος, Φίτυλος, λτ. vitulus [ἔθεν καὶ τὸ τῆς συνηθ. βιτέλιον = ἐρίφιον διαιτῆς ἀρσενικόν, οἶον ἰτύλιον, ἐκ τῆ ἰτός, ἴτω = ἴω, εἶμι, καθὰ καὶ τὸ αἶξ, ἐκ τῆ αἴσσω (βλ. Жребѣць). ὁ δὲ τριετής ἐριφος ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται βεφρόαδι = Φεφρόας, Φεφράς (Φεφράδος) = ἐφραος (συγγεν. ἐριφος, ἐριφος, ἐκ τῆ ἐφρήν = ἄφρήν, ἔθεν καὶ τὸ λτ. verges, βλ. Баранъ). ὁ δὲ τετραετής, τράγος. οὕτω διαιρῶνται καὶ αἱ τῆ προβάτου ἡλικίαι· τὸ μὲν γὰρ ἐνιαύσιον, ἀρνίον τὸ δὲ διαιτῆς, ζιγέρι, ζιγάρι (= δῖωρον, δις, ὄρος, ὁ ἐνιαυτός, ἔθεν καὶ ἐννέωρος = ἐνναετής). τὸ γῶν δῖωρον = ζῖωρον (δ = ζ· ὡς τὰ, δυγός, ζυγός· ζά, διὰ) καὶ ζιφωρον, ζιγερρον, ζιγέριον (ω = ου καὶ α· ὡς, αῦς, οὔς, ὦς). τὸ τριετές, μελιέριον, (= μολέριον, καὶ μολόβριον = ἀπαλόσσαρ-κον). τὸ δὲ τετραετές, τέλος, κριός, κριάριον αἱ λέξεις ποιμενικαί]. ἔσι δ', οἶμαι, τὸ Τελά ἐκ τῆ ἀρρήτη Τεῦδ, Тяю (βλ. Тягъ. ὡς ἐκ τῆ Тяю, Тάλъ) = τέω, τάω (τάλω, ταλάω, καὶ τελάω) τολός, τάλιξ, ταλή, Τελέць, Τελά = τηλός (μακρός τὸ ἀνάστημα, ἐφῆλιξ, ἔθεν νέος. καθὰ καὶ Λτ. Juvenca, δάμαλις, Juvenca, μόσχος, πόρτις, ἐκ τῆ Juvenis, νέος). τοιαῦτα καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Τῆλως, Τάλως· καὶ τὸ αἰολικ. τάλις, τάλιξ, καὶ δῦλις (= ἤλιξ, μνηστῆ, μελλόγαμος

παρθένος). διάφορον δὲ πάντη τὸ Ἑβραϊκ.
ταλιθὰ=κοράσιον.

Телѣга. βλ. Тягѹ.

Тем, ἢ Тѹм (Σημείωσαι ѡ=e, καὶ βλέπε ἐφ-
ξῆς τὸ σοιχείον ѡ), πρωτότυπον τῷ Тмὰ (ὡς τὸ
Спо, ἐκ τῷ Соп, Сопо). ὄθεν Тѣмный, Тѣмно.

Тенешò (δίκτυον πτηνῶν) τανυσòν. ἢ τευίδιον
(τάγω, Тягѹ, ταννύω, τένω, τευία, ταιυία,
τεινω) ὡς τὸ τένος, τένος, λτ. tenus (laqueus,
funiculus)=Γρμ. Sehne, Senne, (βλ. Ῥεϊμ.
λ. τένος). τὸ ἄρρητον θέμα, Тенѹ, Тѣю. βλ. Тягѹ.

Тепѣрь (νῦν) τέφερ-α, ἀντὶ τόφερα, τόφρα (=ἐν
τούτῳ. α=e. ὡς, τεσσείχον, αἰολικ.=τοσσίχον·
τέτα=τόσα. Ἡσύχ.), καὶ Татаρ. терер, Ἴνδ.
taber· τὸ δὲ λτ. toper = cito (ταχέως).

Тѣплый, Тѣплъ (θερμὸς). Теплопà (θερμότης)
Теплѣю (θερμαίνομαι. ὡς ἐκ τῷ Теплò ἀντὶ
Тепѹ) τέπω, θέπω (=τάφω, θάπω, τύφω), λτ.
теро,-ρεο, tepidus, Ἴτ. tepido, Ἰσπ. tibio, Γλ.
tièd, Συσκρ. tapitum, тара, Περσ. tab, tasten. [τὸ
Тѣплъ παρηγεῖ καὶ πρὸς τὸ θέλπα, θέλπος, θάλ-
πω ἀλλὰ τῷτο μὲν παρὰ τὸ θάλω, λτ. halo, θάλ-
φω, ἐν δὲ τῷ Тѣплъ τὸ λ κατ' ἐπένθεσιν· ὄθεν ἡ
λέξις ἀνήκει εἰς τὸ ἀρχαῖον τέπω, θέπω, τέπος,
λτ. терог, теπερòς, παρ' ὃ ἐδχηματίσθη καὶ τὸ
(τεφερòς, ρà) τέφρα, τεφρòς, (καὶ οἶον, τε-
φλòς, τεплòς· λ=ρ), κτλ. βλ. καὶ Топлò].

Тереблò (τίλλω, μαδῶ, οἶον λίνον, τρίχας, κτλ.
ὡς ἐκ τῷ Теребѹ ἀντὶ Требѹ, τερέπω)=τρέπω,

ἴθην ζρέπω, ζρέφω, ζρέβω, ζρεβλόω, ζράφω, ζράβω, ζράγω, κτλ.

Теродору (τυπόω), Теродорщикъ (τυπωτής) συνήθ. ταλλεδόρος, ταλλεδόρος (τορευτής), ταλλεδρευώ. ἐκ τῆ Ἰτ. tagliare (οὐ παρὰ τὸ τορεύω, τερέω, τερηδών, κτλ.). τὸ δὲ taglio = Γερμ. theilen, κτλ. ἴσως = δάλω, δαίλω = κόπτω, (βλ. Δῆλκ),

Теремъ (δαμάτιον ἀνώτατον ὑπ' αὐτὴν τὴν ζέγγη τῆς οἰκίας μετὰ θυρίδων, τὸ συνήθ. παταρόν) τέρεμα, ἀντὶ τρημα (τρύμα, τρύπα, θυρίς), ἐκ τῆ Терѹ, Трѹ.

Терѣпсѣя (τριβεσθαι) ὡς ἐκ τῆ Терѹ, Терѣпсѣя, Σλαβ. Трѣпш, ἴθην Трѹ = τέρω, λτ. tero, τερίω, τριώ, τριβω. βλ. Трѹ.

Терзѣю (σχιζω, ῥήσσω, τρύχω, τείρω, ὡς ἐκ τῆ Терзѹ, οἶον τερσάω, τερσῶ, = τέρω, μέλλ. τῆ τέρω) = τρέω, τρύω, Трѹ (τερύω) τερύσκω, τρύσκω, τρυπῶ, τρύχω, κτλ. λτ. tero, - reo, Γρ. zerren, Κτσξ. teren, Ἄγσξ. taran, Ἄγγ. tear, Σβ. tãra, καὶ Βενδ. zeru.

Тернѣ (ἀγρία κοκκυμηλέα ἦτοι δαμασκηνέα, λτ. prunus spinosa). Терние (ἄκανθα, ἀκανθῶν ἀθροισικόν), Βμ. trn, Πολ. tarn, Γερμ. Dorn, Ἄγγ. thorn, Σβ. torn, κτλ. συγγενές τοῦος (τέρων, τρών), ἐκ τῆ τέρω, λτ. tereo, τρύω, Трѹ (τρυπῶ), ἴθην καὶ τορεύς, τέρετρον, κτλ. τὸ δὲ τέρω = δέρω (Σ. δέρνω), ἴθην δρέω, καὶ δριώ, δρύω, δρύπω, δρύφω, τρύπω, κτλ. βλ. Ρείμ. λ. Δρύφω.

*Τερπενθίνῃ, τὸ λτ. terebintha, Γρμ. Terpen-
thin, Ἴτ. termentina, συνήθ. τρεμεντίνα =
τερεβενθίνη (ἔλλειπτ. ῥήτινη, ἐκ τῆ δένδρου,
τερέβινθος, τὸ καὶ τρέβινθος, καὶ τρέμινθος,
καὶ τρέμιθος· β = μ).

Τέρπκιῃ (ῥμφαξ, ῥμφακίας, αὔσηρς, δριμύς,
ὄξυς· ὡς ἐκ τῆ Τέρποκῃ, Κρν. terpki, Βμ.
trpky, Κρτ. terpek, φαίνεται οἶον, τερπός,
τερφός) = σερφός, μεταθέσ. ἀντὶ σεφρός (ὡς
τέρτα=τρίτη. αἰολ. καὶ, τέρα=τρία. Ἡούχ.),
σιφρός=συφρός (βλ. Ρεῖμ.). δοκεῖ μοι δὲ μᾶλ-
λον τὸ Τέρπκιῃ (Τέρποκῃ οἶον δέρπος, δρό-
πος=δέρπων, δρύπων) συγγ. τῆ δρέπω, δρύ-
πω, δρίπω, πτω, δριμύς, ἐκ τῆ δρέω, δέρω,
τρέω, τέρω, ὄθεν καὶ τάρω, τάρβω, ταρ-
βέω, τάρβος, λτ. torpor, torpeo = Τέρπνυ
(ναρκῶ, αἰμωδιάζω, ὡς ἐκ τῆ Τέρπνυ = τέρ-
βω, ἀντὶ τάρβω, ταρβέω, -νω)· καὶ τῆτο μὲν
τὸ Τέρπνυ λέγεται ἐπὶ νάρκης μελῶν (ὡς
τὸ Δράβνυ), τὸ δὲ Τέρπκιῃ ἐπὶ τῶν δριμέων,
διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν γομφιασμὸν ἢ αἰμωδια-
σμὸν τῶν ὀδόντων· ὡς καὶ τὸ ναρκῶν καὶ
αἰμωδιῶν ἐπὶ ἀμφοτέρων· καὶ Σ· αἰμωδιάζον
τὰ πόδια, καὶ τὰ ὀδόντια· καὶ τὸ δραπέται
δὲ ἐπὶ δριμέων. βλ. Дръблыӣ.

Τερπιῶ (πάσχω, τλάω, τάλω, τόλλω, ταλάω, ὄθεν
λτ. tollo = ὑπομένω, ἐνέχομαι. ὡς ἐκ τῆ
Τερπῆ), οἶον τερέβω, τέρβω (ἀντὶ τερίβω,
τρίβω· ὡς αἰολ. τέρτος, ἀντὶ τρίτος, λτ.

tertius), τριβή, Τερπίβη (υπομονή, οἶον τριβανίη, -βάνιον, ὡς τριβανον). ἐκ τῆ τέρω, τέρω, τερῶ, τερῖω, τερῖω, τερῖω, ὅθεν τριβῶ λτ. (trio) trivi, tero, Τερέπῃ (ὡς ἐκ τῆ Τερῷ) ὅθεν Τρῷ (βλ. Τερέπῃς), καὶ τερούω, τρούω, τρούπω, θρούπω, τρούφω, τρούχω. Οὕτω καὶ τὸ λτ. ratio = παθέω, πάθω, πάσχω, καὶ patientia, ἡ ὑπομονή. (τὸ Τερπλὸ ἀμετάβατον. βλ. Τερπύ). βλ. καὶ Τορῶ.

Τέρπῃ, βλ. Τέρπῃ.

Τερῷ, ὅθεν Τερέπῃ, βλ. Τρῷ.

Τερπύ (ἀπολλύω, ἀποβάλλω, Σ. χάνω· ὡς ἐκ τῆ Τερῷ, τερῶ, τέρω, τερῶ) = ζέρω, ζερέω, -ρώ (ἔλλειπτ. ἐμαυτὸν) = ζερούμαι (χωρὶς τῆ σ, ὡς, τέρος, ζέρος, κτλ. ὁ δὲ τύπος ἀμεταβάτως, ὡς τὰ, τέρω (τρέω), φέρω, ζέγω, καὶ τέτροφα, δέδρομα, κτλ. Οὕτω καὶ Σ. πολλὰ, ἐν οἷς καὶ τὸ δέρω, δέρω, μεταφορικ. (=δέρω ἐμαυτὸν) = μοχθῶ, ἀγωνίζομαι, πονῶ· οἶον ,, ἔδειρα, ἔδειρα, δὲν ἠμπόρεσα νὰ γράψω· καὶ, παραδέρω = καταπονῆμαι, τρούχομαι· καὶ ἐπὶ νοσάντων = ἀλυκτάζειν. ,, ἐπαράδερονεν ὀλην νύκτα. ὅθεν κωμικῶς, παραδαρμένη, καὶ ἡ κοιλία, ὡς ὑπὸ πείνης τειρομένη, κατὰ τὰ ,, γαστήρ λυγρὴ, μεμαυῖα, ἐλομένη, ὑλακτύσα, κτλ. "Ὅτι δὲ τὸ δέρω, συγγ. τέρω, τρέω, καὶ δράω, κτλ. εἶπομεν ἀλλαχῆ.

Τεσμά (σειρά, σειρήτιον), παρηγεῖ μὲν πρὸς τὸ δέσμα, δέμα, δέσμη (δεσμά), ἔσι δ', οἶμαι, ἐ παρὰ

τὸ Τισенῶ (ζεινω, ὡς τὸ ζέμμα), ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀρρήτον Τесῦ, Теῦ=τέω, τάω, τάσω, τασίμη = (τένω) τεία. βλ. Тянῦ.

Тэспь, ὁ, Тэца, ἡ (πενθερός καὶ πενθερά γαμβροῦ). Σοβ. Κρο. Κρον. Тасп, = τάττας, τέττας (τ=σ οἶον, τέσας, τέσα). βλ. Дѣдъ, Тάπια.

Тэперевь, Тэпревь, Тεπέря=σέτραξ, τέτριξ, τετράων, λτ. tetrao tetrrix, (τὸ Γλ. соq de bruyères, Γρμ. Auerhahn ἢ Birkhahn. περὶ τῶν εἰδῶν τῆ τέτρακος βλ. 'Ρεῖμ. τέτραξ. ἐν δὲ τῇ συνήθ. ταῦτα κοινῶς, ἀγριοπετινός καὶ ἀγριόκοττα).

Тешивà (χορδή, νευρὰ παχεῖα) καὶ Тѣшивà, καὶ Тяшивà=τατή (τατίφα), ἐντατή, ἐκ τῆ, τατός, τάω, τέω, Теῦ τένω, τείνω. βλ. Тянῦ, Тѣлѣ.

Тѣпкà (θειά. ὡς ἐκ τῆ Тѣпа, τήα, τήθα) τηθῆ, τηθίς, τιτθός, Γλ. tantè. (καὶ τὸ συνήθ. τσάτσα (παρὰ χίσις καὶ ἄλλοις=θειά καὶ μήτηρ)=τάα, τήα, τήθη, τηθῆ=τίτθη, τιτθῆ. ὡς τὸ μάμη, μαῖα, μάννα, κτλ.) βλ. Чáдо.

Тешῦ (λειώω, ἀποξύνω σκεπάρον, ἢ πελέκει. κτλ. ὡς ἐκ τῆ Спешῦ· καθὰ καὶ τὸ Тѣнь ἐκ τῆ Спѣнь, βλ. Тѣнь) зέσσω, ἀντὶ σκέσσω, κσέсσω (μεταθέσει ἐκ τῆ μέλλοντ. ξέσω)=ξέω. ἢ δαίσσω=δαίζω, даῖζω (δαίω, κόπτω). Теслà, Теслò (σκέπαρον, ὡς Спеслò, στεσιλόν, σκ=στ. σκεσιλόν, ξεσιλόν)=ξηλόν, ὡς ξυήλη, ξυάλη. βλ. καὶ Точῦ.

Тешῦ, Σλαβ.=Текῦ (зѣξω,-ζω,ε=α ὡς, τέραμνος

τέρεμνος, ξέρεμνος) = ζάζω" пѣны пещи́пъ
(ἀφρούς ζάζει) = ἀφρίζει (Μάρκ. θ. 18), βλ.
καὶ Τοχύ.

Τίκαю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν. Τίκυ, τικῶ, τίγω) =
τίζω, τιτίζω (ὀνοματοποιῖα, τικ, τίγ, τί, τσί.)

*Τίμωνъ, καὶ Τъмѣнь (κάρων, λτ. *carum carni*)
κύμινον [κ = τ, τύμινον, τύμνον· ὡς, τυ-
ψέλη = κυψέλη· τόργος, *cornus*· ἐξαντλῶ, λτ.
exancto, c = τ. ἀλλὰ καὶ τὸ *calceus* = (κάλκιος)
κάλτιος, καὶ *Mamertus*, καὶ — *cus* = Μάμερτος
καὶ — *κος*, *Mamercinus*, *Mamercinus*. ἔτω καὶ
τὸ νίκι (κρότων) = (κάτω Γερμαν.) *Tecke*, (ἄνω
Γερμ.) *Zecke*, Ἀγγλ. *tike*, Γλ. *ticque*, κτλ.].

Τίνα (ἰλὺς, τέλμα) φαίνεται μὲν = τένα, τένος
[πρωτότυπ. τῆ τέναγος (βλ. Ῥεϊμερ. λ. τένων.
ἐκ τῆ τένω, Тяну), ε = ι (ὡς, θεός, σιόρ· τέ-
ριος = θέριος. Ἡσύχ.)· καὶ τὸ Τιμѣние (ἰλὺς)
συγγενές τῆ Τίνα (βλ. Δοβρόβ. σελ. 93). ἔστι δ'
ἔν, οἶμαι, ἄμφω παρὰ τὸ Τονῆ (ο = υ = η) = δύνω
(δύνη, δυμένη). Εἰσὶ δ' οἱ πρὸς τὸ Τιμѣние
παρέβαλον τὸ λτ. *tamino*, *contamino* (μιαίνω.
βλ. *Tripart.* 524), ὡς καὶ πρὸς τὸ Τίνα τὸ
Γερμ. *Thon* (ἄργιλλος), ἀρχ. *tahen*, *tahin*· οὗ
γέ μιν παραβλητέον τέτοις καὶ τὸ χῆων =
χῶν (χάος, γαῖα), παρενθ. τῆ θ. βλ. Ῥεϊμερ.].

Τιράю (ἐκ τῆ Терѹ, Τρѹ, τριβω) εὔχρησον ἐν μόνοις
τοῖς συνθέτοις, οἶον, С-пирáю = Со-прѹ (συν-
τριῶ, βω, καὶ σμήχω) τὸ θέμα, τέρω, τερίω, τριῶ
(ἴθιεν τριῶ, τριβῶ) συντριβῶ (= συνθραύω, καὶ

τρίβω σύλλαμβάνων καὶ συσρέφων τὰ μέρη τῆ σμηχωμένω, κτλ). βλ. Τρῦ.

Типунъ (δρνιθων κόρυζα) ἢ καὶ συνήθ. τσίφνα = σίπων, σίφων, σίφνός (συγγεν. σομφός), Γερμ. zirf (καὶ rirps, rfirps, rirr, Γλ. reperie, Ἰσπ. rirrita, Λτ. rirrita. ὡς ἐκ τῆ πιπίζω). (Типунѣю, τὸ συνήθως τσιφνιαζώ, (σιφνιαώ, σιφνέω, σιφνός).

Тискаю, Σλαβ. Тицѣ = Тиснѣ. ἢ (τίσκω, ἀντὶ ζίσκω, ἐκ τῆ ζίσκω) ζίξω, ζίζω, ζίγω = ζίχω ζείχω = ζείβω, ζίβω, ζέπω, ζέμβω, (Γερμ. stampfen, stapfen) ὄθεν Тиска́, Ῥωσσιμ. τὸ Σλαβ. Тоцѣло (πιεζήριον καὶ ληνός, Λτ. torcular, ἐκ τῆ torqueo = τροπάω, ρ = π. τραπέω, τραπητής, ἀφ' ἧ καὶ trapetes = ἐλαιοτρόπιον), οἶον ζίξις, ζίζον, ζιγηλόν, στέβον, στέμφο, στέμφυλόν. (ὡς καὶ ζέμφυλα, τὰ τῶν σταφυλῶν ἀποπιέσματα, συνήθ. τζύμπουρα, τζίμπουρα, ς = τζ. καὶ ρ = λ. ἀντὶ ζέμφυλα). ἀλλὰ τὸ Тоцѣло ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ Тоцѣ.

Тиснѣ (σφιγγω, συξέλλω, πιέζω, τυπόω οἶον τεισνῶ, μετάθεσις ἐκ τῆ ζεινῶ) ζείνω, ζένω, ζενός, ζενῶ, ζενύω. συγγεν. Тѣсныѣ.

Тѣхиѣ, Тѣхѣ, ха, хо, (ἥσυχος), Тѣχο (ἡσύχως) οἶον, τ-ἥχος, τ-ηχός, τ-ἥχα = χῆκα, ἥκα (μετὰ τῆ πνευματισμῆ τ. ὡς τέλα = ἔλα· τῆλιξ, ἥλιξ· τημελέω, ἡμελέω· τεπτά, ἐπτά, κτλ.)· τὸ δὲ ἥκα ἐκ τῆ ἀχρήσου ἡχός, ἡχός, δασύταρ· ἡχός, τηχός (ὡς, ὦκα ἐκ τῆ ὦχός),

συγγενές ἀκή, ὄθεν ἀκέων, ἡκαλός, ἔκηλος—
 ἀκήσιος, κτλ. ἐκ τῆ ἀκέω, μακέω, Λτ. tace—
 = Тишѹ (ш.=χ. οἶον, ἐκ τῆ Τίχυ) Τίχνη
 κτλ. πρόβλ. Γρμ. tuschen (vertuschen), Γλ—
 taise, κτλ. [ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „δηγῆ, σιωπῆ—
 εἰ ὕγιές, ἔστιν ἴσως ἐκ τῆ δηγῆ=γηγῆ (γ=κ), ἡκ—
 ἀκή. ἔστι γὰρ καὶ τὸ δ=τ, πνευματισμός, ὡς
 ἐν τοῖς ἄω, δάω, κτλ. ἔτω καὶ ἰκανός, ἰκνός,
 Λτ. dignus. ἡ γὲν γραπτέον τιγῆ, ἀντὶ σιγῆ].
 ἀλλ' ἐκ ἂν τις εἴποι καὶ τὸ Τίχψ=τιγῆ, τῖγα,
 τιγῶ, (καὶ τοι, γ=χ, καὶ τ=σ. ὡς, τήμερον
 σήμερον, τῆτες σῆτες), σφιγῶ, =Γρμ. schweigen!

Τίςβ, τάξος, Λτ. taxus (τῆξος).

Тицѹ, Спицѹ, - цѹши, Σλαβ. (συρρόέω) = Текѹ.

Тишѹ, βλ. Тискаю.

Ткнѹ, βλ. Тίчы.

Ткѹ (ὑφαίνω) τύκω, τέκω (τεύχω), τέξω, Λτ. texo.

[Ἐκ τῆ τέκω καὶ ἡ τέχνη, καὶ ὁ τέκτων·
 ὡς καὶ τόξον ἐκ τῆ τέξω· τὸ δὲ τέκω=τύκω=
 τεύχω (=ἔργω, ἔρδω, ὄθεν Ἐργάνη, ἡ θεὰ
 τῆς ὑφαντικῆς). πρόβλ. τὸ Γρμ. zeugen (τεύκεν)
 =τέκειν, τίκτειν καὶ Zeug, Zeuch, Tuch, plattd.
 tüg, tuch=Сух-нѹ (τεύχος, τέκμαρ, δείγμα, ἐκ τῆ
 δεικω, δέκω=τέκω, τέκω, τεύκω, τεύχω=τύκω,
 τύχω, κτλ. βλ. Ρείμ. λ. τέκω)· τὸ δὲ Γρμ. wirke
 (ὑφαίνω)=φείργω, ἔργω· καὶ τὸ κυρίως weben
 (ὑφαίνειν), οὐκ=βίφω, (βίος), βιόω (πορί-
 ζομαι τὸν βίον ἐκ τῆς ὑφαντικῆς, βλ. Adelung),
 ἀλλὰ πιθανώτερον=φύφα, ὕφα, ὄθεν (ὑφάω),

ὑφαίνω. ὡς καὶ weife = ὑφω, ὑφή, κτλ.
 'Ρεϊμ. λ. ὑφω]. ἐκ δὲ τῆ texo, καὶ τὸ 'Ιτ.
 tessere, 'Ισπ. toxer, Γλ. tisser, κτλ.

Τλαχῦ, βλ. Τολοχῦ.

Τλᾶ (φθορά, ἰς = βρωσις. Ματθ. 5. 20).

Τλῶ (φθείρω), καὶ Τλῆϊο (φθειρομαι) δάλω,
 δαλέω, καὶ δηλέω (ὄθεν Λτ. deleo), δάλα
 (=λύμα, δ = τ, οἶον τάλα, συγκοπῆ, τλά, δλά,
 δλάω, ᾠ. ὡς, τλάω, δμάω, ἐκ τῆ δαμάω,
 ταλάω). ἔ γὰρ = θλάω, θλώ, καὶ οἶον, θλάα,
 ἄντι θλάσις (ὡς ἐκ τῆ θλάω, κατὰ τὸ, λύα,
 λή, ἐκ τῆ λύω δύη, ἐκ τῆ δύω, κτλ.).

Τμᾶ, καὶ Τμᾶ (σκοτός. τὸ θέμα, Тем, Тъм).

Τμῶ (σκοτιζω), συγγεν. Дѣмъ, 'Αλβαν. tim,
 θυμα (τῦμα), τηυμία, θυμία, (ὄθεν ἀναθυμία,
 -μιασις) = θυμος, φῦμος, Λτ. fumus. [ἐκ τῆ
 θυώ, θύφω, θύπω, (π = μ, θυμω, Τμῶ), τέφω,
 ὄθεν καὶ τυφλός = σκοτεινός. ἄς καὶ (θάφω,
 θάβω, θάμβος, θαμβόω), Σ. θαμβόνω,
 θαμπόνω = σκοτιζω, ἀμαυρόω. καὶ θαμβός,
 θαμπός = ἀμαυρός (βλ. Ταμπᾶ). θυώ, θάω,
 πύφω, τάφω, συγγενῆ. βλ. 'Ρεϊμ. λ. τάφω.]

πρόβλ. Βενδ. temna, temnu, Γερμ. dammern
 (σκοτιζειν), dampfen (ἀτμίζειν), κτλ. καὶ 'Ισλ.
 dimmur, 'Αγγξ. dim, dum (σκοτεινός), Σβ.
 dimma (ἀχλὺς), 'Αγγλ. dim (θολός), Σνσρκ.
 tama (μέλας), tamaha, dimmar, κτλ. 'Ενταῦθά
 τινες ἀνάγρσι καὶ τὸ Λτ. tenebrae (σκοτός), ἀλλὰ
 τοῦτο μᾶλλον ἐστὶν ἐκ τῆ (ἔρεβος) ἔρεβεννός, ἔρε-

βενναί, ἐρεβενναί, μεταθέσ., ἐνεβραι (μετὰ τῆ πνευματισμῆ τ, tenebrae· ὡς, ἰβήν, τιβήν. ἐκ δὲ τῆ tenebrae, καὶ τὸ timbri, Γερμ. der Demmer, die Dämmerung, βλ. 'Ρεῖμερ. Α. ἐρεβεννός. "Ουγέ μην Ἴρος παράγει τὸ dimma κτλ. ἐκ τῆ ἀρχαίᾳ Κελτικῆ, καὶ Βρεττανικῆ du, dy (μέλας)· ὁ δὲ Βάκτηρ, ἐκ τῆ δύμι, δύω, δύσις (βλ. Adelung). Σημειῶσαι τὸ Τμα ἐκ συγκοπῆς τῆ Τъмà (=Тема, ὅθεν Темењъ, -мный, σκοτεινός), ь = e (βλ. σοιχ. ь), καὶ e = u, ὡς καὶ, θέπω, τέφω = θύπω, τύφω. Τмà (μυριάς) ἴσως τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνωτέρω, Тмà, Тъмà, ὡς τὸ νέφος=πλήθος, οἶον ,, νέφος πεζῶν ("Ομηρ.), μαρτύρων, κτλ. καὶ τὸ, μυριάς =πλήθος καὶ=10000. Οὕτω καὶ τὸ μύριοι καὶ μυριοί, -ος = Тморѣчный, ἐκ τῆ (Тмà) Тморѣчею, μυριάκις (οἶον θυμαριάκις). (βλ. Тысяца). Τηϋ, ἢ Τηϋò, Σλαβ. αὐρ. Тя, ἀπαρμ. Тһіпи, Тһіпи (τέμνω)δοκεῖ=θείνω, θαίνω=δαίνω, δάνω, δάω (δ=τ. τάω, τάον, пѣ=δά—ον, ἔδαον=δαύω. βλ. 'Ρεῖμ.) ἔσι δ' =τάω, τάνω, ὅθεν изпнѣвѣаю (λεπτύνω), распнѣвѣаю (διατέμνω, σχίζω, κτλ. ὡς ἐκ ἀχρήσου=Тһѣю, Тһѣгу, Тһѣву, Тһѣвѣаю, παρὰ τὸ Τηϋ) =τένω, τενύω (τάνω, συγκοπ. тнѡ, тнѣω, тнѣю, ἀντὶ τανύω)=Λτ. tenuo, κτλ. βλ. Тѣнкіѣ. Ἐκ τῆ τέω καὶ τὸ τέμω, τέμνω, ἀλλ' ἐκ ἔσι καὶ τὸ τέμνω =Тηϋ, (καὶ τοιγέ μν=νν, ὡς σιγύμνη,—ννη) οἶονεῖ, тнѡ, ὡς ἐκ τῆ τάμω тмѡ, тмѡ.

Τὸ (μόριον ἀνταποδοτικὸν πρὸς τὸ εἶ, εἰάν)
 τῶ, τῶς (ἔτως, ita), ὡς τὸ Γερμ. so Σβεκ. sa, som,
 Ἀγγαξ. swa, κτλ. ἐκ τῆ Τού.

Товάρъ— Тόвары, βλ. Творю.

Тогда, τόττα, = τότε, δωρικ. τόκα, Σανσκ. tada.

τὸ δὲ Λτ. tunc = τηνίκα, tum, dum = τῆμος.

τὸ δὲ Γερμ. dann = δάν, δήν, (βλ. Ῥείμ. λ. δήν).

Τοῦ, Τάη, Τόε, καὶ Τόπъ, Τὰ, Τὸ, καὶ Τъ,

Τὰ, Τὸ = τὸς, τὰ (τῆ), τὸ, Γερμ. der, die, das.

Ἀγγλ. the, that, Σασκρ. te, ton, tot. καὶ

Χαλδαικ. da, di. κτλ. Тόжде, Тάжде, Тάже,

τῶ δῆ, τάδη = τῶ τοι, ταῦτα (διὰ ταῦτα).

То́же, ἢ Тоῦжде, Тάже, Тόже (ὁ αὐτὸς)

το-ίς δε, τός δε (ὄδε), τήδε, τόδε (βλ. Ῥείμερ.

λ. τός). Ὁ μὲν τῆ ἀρσενικῆ ἀόριστος τύπος,

Тъ, ἔχει τὸ ь τῆς ληγέσης = ο. (βλ. πρῶτων

τὰ σοιχεῖα ь, ь), καὶ ἔσι τὸ Тъ = τὸ—ς, ἢ

τί—ς (ὡς καὶ τὸ Съ = σί—ς, κτλ.)· τὸ δὲ Тόпъ =

τό—τος, ʒō—τος, ὄτος, ἢ γενικ. ὄτου, καὶ Γούτος,

ὄθεν τὸ ἐν τῇ Σ. σφζόμενον, τέτος, ἀφ' ἧ

αἱ πλάγαι, τέτε, τέτω, τέτον, καὶ τέτο. Ἡ δὲ

εἰς ἦ, ὠρισμένη καὶ ἐμφαντικῆ κατάληξις

τοῦ Τοῦ, αὐτῆ ἐσιν ἡ ἀντωνυμία п = ἰίς, καὶ

ἔσι τὸ Τοῦ = τὸ—ί, τὸ—ίς, ἀντί, τὸ—ὄς, τῶς

(ὄθεν τὸ τοῖος, ὡς τὸ ὄου, ἐκ τῆ ὄ—ος = ὄς).

Καὶ τῆ μὲν Тъ, (τὸ—ς), τὸ θηλυκ. пὰ = τὰ =

τῆ, καὶ τὸ ἐδέτερον πὸ = τὸ. ὡσαύτως καὶ

ἐκ τῆ Τόпъ κατὰ συγκοπὴν τὰ пὰ, πὸ (ἀντι

пὸпо, τέτο)· τῆ δὲ Τοῦ τὸ θηλυκὸν γίγεται

ἔθεν ζρέπω, ζρέφω, ζρέβω, ζρεβλόω, ζράφω, ζράβω, ζράγω, κτλ.

Тередорю (τυπόω), Тередорщикъ (τυπωτής) *συνήθ.* ταλλεδέρος, ταλλεδόρος (τορευτής), ταλλεδερεύω. ἐκ τῆ Ἰτ. tagliare (οὐ παρὰ τὸ τορεύω, τερέω, τερηδών, κτλ.). τὸ δὲ taglio = Γερμ. theilen, κτλ. ἴσως = δάλω, δαίλω = κόπτω, (βλ. Δῆλ.)

Тéрема (δωμάτιον ἀνώτατον ὑπ' αὐτὴν τὴν ζέγγη τῆς οἰκίας μετὰ θυρίδων, τὸ *συνήθ.* παταρόν) τέρεμα, ἀντὶ τρημα (τρύμα, τρύπα, θυρίς), ἐκ τῆ Τερύ, Τρύ.

Терéпсья (τριβεσθαι) ὡς ἐκ τῆ Τερύ, Терéпсь, Σλαβ. Трѣпнн, ἔθεν Τρύ = τέρω, λτ. tero, τερίω, τριώ, τριβω. βλ. Τρύ.

Терзáю (σχιζω, ρήσσω, τρύχω, τείρω, ὡς ἐκ τῆ Терзý, οἶον τερσάω, τερσῶ, = τέρω, μέλλ. τῆ τέρω) = τρέω, τρύω, Τρύ (τερύω) τερύσκω, τρύσκω, τρυπῶ, τρύχω, κτλ. λτ. tero, - geo, Γρ. zerren, Κτσξ. teren, Ἄγσξ. taran, Ἄγγ. tear, Σβ. tāra, καὶ Βενδ. zeru.

Тéрнъ (ἀγρία κοκκυμηλέα ἦτοι δαμασκηλέα, λτ. prunus spinosa). Тэрннє (ἄκανθα, ἀκανθῶν ἀθροισικόν), Βμ. trn, Πολ. tarn, Γερμ. Dorn, Ἄγγ. thorn, Σβ. torn, κτλ. *συγγενές* τορός (τέρων, τρώων), ἐκ τῆ τέρω, λτ. tereo, τρύω, Τρύ (τρυπῶ), ἔθεν καὶ τορεύς, τέρετρον, κτλ. τὸ δὲ τέρω = δέρω (Σ. δέρονω), ἔθεν δρέω, καὶ δρίω, δρύω, δρύπω, δρύφω, τρύπω, κτλ. βλ. Ρεῖμ. λ. Δρύφω.

*Τερπενμίνη, τὸ λτ. terebintha, Γρμ. Terpen-
thin, Ἴτ. termentina, συνήθ. τρεμεντίνα =
τερεβενθίνη (ἔλλειπτ. φητίνη, ἐκ τῆ δένδρου,
τερέβινθος, τὸ καὶ τρέβινθος, καὶ τρέμινθος,
καὶ τρέμιθος· β = μ).

Τέρπκιῦ (ἄμφαξ, ἀμφακίας, αὔσηρός, δριμύς,
ὄξυς· ὡς ἐκ τῆ Τέρποκῦ, Κρν. terpki, Βμ.
trpky, Κρτ. terpek.) φαίνεται οἶον, τερπός,
τερφός) = σερφός, μεταθέσ. ἀντὶ σεφρός (ὡς
τέρτα=τρίτη. αἰολ. καὶ, τέρα=τρία. Ἡούχ.),
σιφρός=συφρός (βλ. Ρεῖμ.)· δοκεῖ μοι δὲ μᾶλ-
λον τὸ Τέρπκιῦ (Τέρποκῦ οἶον δέρπος, δρό-
πος=δέρπων, δρύπων) συγγ. τῆ δρέπω, δρύ-
πω, δρίπω, πτω, δριμύς, ἐκ τῆ δρέω, δέρω,
τρέω, τέρω, ὄθεν καὶ τάρω, τάρβω, ταρ-
βέω, τάρβος, λτ. torpor, torpeo = Τέρπη
(ναρκῶ, αἰμωδιάζω, ὡς ἐκ τῆ Τέρπη = τέρ-
βω, ἀντὶ τάρβω, ταρβέω, -νω)· καὶ τῆτο μὲν
τὸ Τέρπη λέγεται ἐπὶ νάρκης μελῶν (ὡς
τὸ Δράβη), τὸ δὲ Τέρπκιῦ ἐπὶ τῶν δριμέων,
διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν γομφιασμὸν ἢ αἰμωδια-
σμὸν τῶν ὀδόντων ὡς καὶ τὸ ναρκῶν καὶ
αἰμωδιῶν ἐπ' ἀμφοτέρων· καὶ Σ· αἰμωδιάζαν
τὰ πόδια, καὶ τὰ ὀδόντια· καὶ τὸ δραπέτσι
δὲ ἐπὶ δριμέων. βλ. Дрѣблѣй.

Τερπλὸ (πάσχω, τλάω, τάλω, τόλλω, ταλάω, ὄθεν
λτ. tollo = ὑπομένω, ἐνέχομαι. ὡς ἐκ τῆ
Τερπῆ), οἶον τερέβω, τέρβω (ἀντὶ τερίβω,
τριβω· ὡς αἰολ. τέρτος, ἀντὶ τρίτος, λτ.

tertius), τριβή, Τερπίβη (υπομονή, οἶον τριβανίη,-βάνιον, ὡς τρίβανον). ἐκ τῆ τέρω, τέρω, τερῖω, τερῖω, τερῖω, ὅθεν τρίβω λτ. (trio) trivi, tero, Τερέπῃ (ὡς ἐκ τῆ Τερῖ) ὅθεν Τρῖ (βλ. Τερέπῃα), καὶ τερύω, τρύω, τρύπω, θρύπω, τρύφω, τρύχω. Οὕτω καὶ τὸ λτ. patio = παθῖω, πάθω, πάσχω, καὶ patientia, ἡ ὑπομονή. (τὸ Τερπλὸ ἀμετάβατον. βλ. Τεράϊο). βλ. καὶ Τορῖο.

Τέρπη, βλ. Τέρπηκί.

Τερῖ, ὅθεν Τερέπῃ, βλ. Τρῖ.

Τεράϊο (ἀπολλύω, ἀποβάλλω, Σ. χάνω· ὡς ἐκ τῆ Τερῖ, τερώ, τέρω, τερέω) = ζέρω, ζερέω, -ρώ (ἐλλειπτ. ἐμαυτὸν) = ζερούμαι (χωρὶς τῆ σ, ὡς, τέγος, ζέγος, κτλ. ὁ δὲ τύπος ἀμεταβάτως, ὡς τὰ, τέρω (τρέω); φέρω, ζέγω, καὶ τέτροφα, δέδρομα, κτλ. Οὕτω καὶ Σ. πολλὰ, ἐν οἷς καὶ τὸ δέρω, δέρνω, μεταφορικ. (=δέρω ἐμαυτὸν) = μοχθῶ, ἀγωνίζομαι, πονῶ· οἶον ,, ἔδειρα, ἔδειρα, δὲν ἠμπόρεσα γὰ γράψω· καὶ, παραδέρω = καταπονῆμαι, τρύχομαι· καὶ ἐπὶ νοσόντων = ἀλυκτάζειν. ,, ἐπαράδερονεν ὄλην νύκτα. ὅθεν κωμικῶς, παραδαρμένη, καὶ ἡ κοιλία, ὡς ὑπὸ πείνης τειρομένη, κατὰ τὰ ,, γαστήρ λυγρὴ, μεμαυῖα, ἐλομένη, ὑλακτέσσα, κτλ. "Ὅτι δὲ τὸ δέρω, συγγ. τέρω, τρέω, καὶ δράω, κτλ. εἶπομεν ἀλλαχῆ.

Τεσμά (σειρά, σειρήτιον), παρηγεῖ μὲν πρὸς τὸ δέσμα, δέμα, δέσμη (δεσμά), ἔσι δ', οἶμαι, ἐ παρὰ

τὸ Τισηὸ (ζεινω, ὡς τὸ ζέμμα), ἀλλὰ παρὰ τὸ ἄρρητον Τεσϋ, Τεϋ=τέω, τάω, τάσω, τασίμη = (τένω) τενία. βλ. Тянѣ.

Тэспь, ὁ, Тэща, ἡ (πενθερός καὶ πενθερά γαμβροῦ). Σρβ. Κρο. Κρο. Тасп, = τάττας, τέττας (τ=σ οἶον, τέσας, τέσα). βλ. Дѣдъ, Тѣпя.

Тэперевъ, Тэпревѣ, Тэпэра=σέτραξ, τέτριξ, τετράων, λτ. tetrao tetrix, (τὸ Γλ. соq de bruyères, Γρμ. Auerhahn ἢ Birkhahn. περὶ τῶν εἰδῶν τῶ τέτρακος βλ. Ρεῖμ. τέτραξ. ἐν δὲ τῇ συνήθ. ταῦτα κοινῶς, ἀγριοπετινός καὶ ἀγριόκοττα).

Тешивѣ (χορδή, νευρὰ παχεῖα) καὶ Тѣшивѣ, καὶ Тяшивѣ = τατή (τατίφα), ἐντατή, ἐκ τῶ, τατός, τάω, τέω, Τεϋ τένω, τείνω. βλ. Тянѣ, Тѣлѣ.

Тэпкѣ (θεία. ὡς ἐκ τῶ Тэпа, τήτα, τήθα) τηθῆ, τηθίς, τιθός, Γλ. tantè. (καὶ τὸ συνήθ. τσάτσα (παρὰ χίσις καὶ ἄλλοις=θεία καὶ μήτηρ)=τάτα, τήτα, τήθη, τηθῆ=τίτθη, τιθῆ. ὡς τὸ μάμη, μαῖα, μάννα, κτλ.) βλ. Чѣдо.

Тешѣ (λειόω, ἀποξύω σκεπάρον, ἢ πελέκει. κτλ. ὡς ἐκ τῶ Спешѣ καθὰ καὶ τὸ Тѣнь ἐκ τῶ Спѣнь, βλ. Тѣнь) зέσσω, ἀντὶ σκέσσω, κσέсσω (μεταθέσει ἐκ τῶ μέλλοντ. ξέσω) = ξέω. ἢ δαίσσω = δαιζω, δαῖζω (δαίω, κόπτω). Теслѣ, Теслѣ (σκεπαρνον, ὡς Спеслѣ, στεσιλόν, ск = στ. σκεσιλόν, ξεσιλόν) = ξηλόν, ὡς ξυήλη, ξυάλη. βλ. καὶ Точѣ.

Тешѣ, Σλαβ.=Текѣ (зѣξω, -ζω, ε=α ὡς, τέραμνος

τέρεμνος, ζέρεμνος) = ζάζω" π̄βны пещάпъ
(ἀφροῦς ζάζει) = ἀφρίζει (Μάρκ. θ. 18), βλ.
καὶ Τοῦ.

Τίκαю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν. Τίκυ, τίκω, τίγω) =
τίζω, τιτίζω (ὀνοματοποιῖα, τίκ, τίγ, τί, τσί.)

*Τίμωνъ, καὶ Τымѣнъ (κάρων, λτ. carum carni)
κύμινον [κ = τ, τύμινον, τύμνον· ὡς, τυ-
ψέλη = κυψέλη· τόργος, cornus· ἔξαντλῶ, λτ.
exanco, c = τ. ἀλλὰ καὶ τὸ calceus = (κάλκιος)
κάλτιος, καὶ Mamertus, καὶ — cus = Μάμερτος
καὶ — κος, Μαμερτίνος, Mamercinus. ἔτω καὶ
τὸ κίκι (κρότων) = (κάτω Γερμαν.) Tescke, (ἄνω
Γερμ.) Zescke, Ἀγγλ. tike, Γλ. ticque, κτλ.].
Τίνα (ἰλῶς, τέλμα) φαίνεται μὲν = τένα, τένος
[πρωτότυπ. τῆ τέναγος (βλ. Ῥεϊμερ. λ. τένων.
ἐκ τῆ τένω, Тянѣ), ε = ι (ὡς, θεός, σιόρ· τέ-
ριος = θέρεος. Ἡσύχ.)· καὶ τὸ Τιμѣнѣ (ἰλῶς)
συγγενὲς τῆ Τίνα (βλ. Δοβρόβ. σελ. 93). ἔσι δ'
ἐν, οἶμαι, ἄμφω παρὰ τὸ Τонѣ (ο = υ = η) = δύνω
(δύνη, δυμένη). Εἰσι δ' οἱ πρὸς τὸ Τιμѣнѣ
παρέβαλον τὸ λτ. tamino, contaminino (μαίνω.
βλ. Tripart. 524), ὡς καὶ πρὸς τὸ Τίνα τὸ
Γερμ. Thon (ἄργιλλος), ἀρχ. taken, tahin· οὗ
γέ μιν παραβλητέον τέτοις καὶ τὸ χθῶν =
χῶν (χάος, γαῖα), παρενθ. τῆ θ. βλ. Ῥεϊμερ.].
Τιράю (ἐκ τῆ Терѣ, Трѣ, τριβω) εὐχρησον ἐν μόνοις
τοῖς συνθέτοις, οἶον, С-шираю = Со-прѣ (συν-
τριώ, βω, καὶ σμήχω) τὸ θέμα, τέρω, τριώ, τριώ
(ἴθεν τριῖω, τριβω) συντριβω (= συνδραύω, καὶ

τρίβω σύλλαμβάνων καὶ συσρέφων τὰ μέρη
τῆ σμηχωμένῃ, κτλ). βλ. Τρῦ.

Типунъ (ὄρνιθων κόρυζα) ἢ καὶ συνήθ. τσίφρα=
σίπων, σίφων, σίφνός (συγγεν. σομφός), Γρμ.
zipf (καὶ rippf, rffppf, ripp, Γλ. perie,
Ἰσπ. rippita, Λτ. ririta. ὡς ἐκ τῆ πιπίζω).
Типунѣю, τὸ συνήθως τσιφνιαζώ, (σιφνιαώ,
σιφνέω, σιφνός).

Тискаю, Σλαβ. Тищѣ = Тиснѣ. ἢ (τίσκω, ἀντὶ
σίσκω, ἐκ τῆ σίσσω) σίξω, σίζω, σίγω = σίχω
σειχω = σείβω, σίβω, σίπω, σέμβω, (Γρμ.
stampfen, stapfen). ὅθεν Тиска́, ῥωσικ. τὸ
Σλαβ. Тоуило (πιεσῆριον καὶ ληνός, Λτ. torcu-
lar, ἐκ τῆ torqueo = τροπάω, ρ = π. τραπέω, τρα-
πητῆς, ἀφ' ἧ καὶ trapetes = ἐλαιοτρόπιον), οἶον
σίξις, σίζον, σιγηλόν, στέβον, στέμφον, στέμ-
φυλόν. (ὡς καὶ σέμφυλα, τὰ τῶν σταφυλῶν
ἀποπιέσματα, συνήθ. τζύμπουρα, τζίμπουρα,
ς = τζ. καὶ ρ = λ. ἀκτὶ σέμφυλα). ἀλλὰ τὸ
Тоуило ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ Тоуѣ.

Тиснѣ (σφίγγω, συσέλλω, πιέζω, τυπόω· οἶον
τεισνῶ, μετάθεσις ἐκ τῆ σεινῶ) σείνω, σένω,
σενός, σενόω, σενύω. συγγεν. Тѣсныѣ.

Тѣхѣ, Тѣхъ, ха, хо, (ἡσυχος), Тѣхо (ἡσύχως)
οἶον, τ-ἡχος, τ-ηχός, τ-ἡχα = γῆκα, ἦκα
(μετὰ τῆ πνευματισμῶ τ. ὡς τέλα = ἔλα-
τῆλιξ, ἦλιξ· τημελέω, ἡμελέω· τεπτά, ἐπτά,
κτλ.)· τὸ δὲ ἦκα ἐκ τῆ ἀχρήσου ἡκός, ἡκός,
δασύτερ· ἡκός, τηκός (ὡς, ὦκα ἐκ τῆ ὠκός),

συγγενές ἀκή, ὄθεν ἀκέων, ἠκαλός, ἔκηλος.
 ἀκήσιος, κτλ. ἐκ τῆ ἀκέω, μακέω, Λτ. taceo
 = Тиссѣ (ш. = χ. οἶον, ἐκ τῆ Τάχυ) Τάχην,
 κτλ. πρόβλ. Γρμ. tuschen (vertuschen), Γλ.
 taise, κτλ. [ὁ Ἡσυχ. ἔχει καὶ „δηγῆ, σιωπῆ.
 εἰ ὄγιές, ἔστιν ἴσως ἐκ τῆ δηγῆ = γηγῆ (γ = κ), ἠκή
 ἀκή]. ἔστι γὰρ καὶ τὸ δ = τ, πνευματισμός, ὡς
 ἐν τοῖς ἄω, δάω, κτλ. ἔτω καὶ ἱκανός, ἱκανός,
 Λτ. dignus. ἢ γδν γραπτέον τιγῆ, ἀντὶ σιγῆ].
 ἀλλ' ἐκ αὐν τις εἶποι καὶ τὸ Τάχς = τιγῆ, τῖγα,
 τιγῶ, (καὶ τοι, γ = χ, καὶ τ = σ. ὡς, τήμερον
 σήμερον, τῆτες σῆτες), σφιγῶ, = Γρμ. schweigen?
 Τίςς, τάξος, Λτ. taxus (τῆξος).

Тисцѹ, Спицицѹ, - цѹпи, Σλαβ. (συρρόεω) = Тесѹ.

Тисцѹ, βλ. Тискаю.

Ткнѹ, βλ. Тѹчу.

Ткѹ (ὄφαινω) τέκω, τέκω (τεύχω), τέξω, Λτ. techo.

[Ἐκ τῆ τέκω καὶ ἡ τέχνη, καὶ ὁ τέκτων·
 ὡς καὶ τόξον ἐκ τῆ τέξω· τὸ δὲ τέκω = τύκω =
 τεύχω (= ἔργω, ἔρδω, ὄθεν Ἐργάνη, ἡ θεὰ
 τῆς ὄφαντικῆς). πρόβλ. τὸ Γρμ. zeugen (τεύκειν)
 = τέκειν, τικτειν καὶ Zeug, Zeuch, Tuch, plattd.
 tüg, tuch = Сух-но (τεύχος, τέκμαρ, δεῖγμα, ἐκ τῆ
 δεῖκω, δέκω = τέκω, τέκω, τεύκω, τεύχω = τύκω,
 τύχω, κτλ. βλ. Ρείμ. λ. τέκω)· τὸ δὲ Γρμ. wirke
 (ὄφαινώ) = φείργω, ἔργω καὶ τὸ κυρίως weben
 (ὄφαινειν), οὐκ = βίφω, (βίος), βιώω (πορι-
 ζομαι τὸν βίον ἐκ τῆς ὄφαντικῆς, βλ. Adelung),
 ἀλλὰ πιθανώτερον = φύφα, ἴφω, ὄθεν (ὄφάω),

ὑφαίνω. ὡς καὶ weife = ὑφω, ὑφῆ, κτλ.
 'Ρείμ. λ. ὑφω]. ἐκ δὲ τῆ texo, καὶ τὸ 'Ιτ.
 tessere, 'Ισπ. toxer, Γλ. tisser, κτλ.

Τλαγῆ, βλ. Τολογῆ.

Τλᾶ (φθορά, ἰδς = βρωσις. Ματθ. ς. 20).

Τλᾶ (φθείρω), καὶ Τλᾶβιο (φθειρομαι) δάλω,
 δαλίω, καὶ δηλέω (ἔθεν Λτ. deleo), δάλα
 (=λύμα, δ=τ, οἶον τάλα, συγκοπῆ, τλᾶ, δλᾶ,
 δλᾶω, ᾶ. ὡς, τλᾶω, δμᾶω, ἐκ τῆ δαμᾶω,
 ταλάω). ἔ γὰρ=θλάω, θλᾶ, καὶ οἶον, θλάω,
 ἀντί θλάσις (ὡς ἐκ τῆ θλάω, κατὰ τὸ, λῶα,
 λῶη, ἐκ τῆ λῶω δῶη, ἐκ τῆ δῶω, κτλ.).

Τμᾶ, καὶ Τμᾶ (σκοτός. τὸ θέμα, Тем, Тъм).

Τμᾶ (σκοτιζω), συγγεν. Дѣмъ, 'Αλβαν. tim,
 θυμα (τῦμα), τηυμία, θυμία, (ἔθεν ἀναθυμία,
 -μῖασις) = θυμος, φῦμος, Λτ. fumus. [ἐκ τῆ
 θυώ, θυφω, θυπω, (π=μ, θυμω, Τμᾶ), τῦφω,
 ἔθεν καὶ τυφλός = σκοτεινός. ἄς καὶ (θάφω,
 θάβω, θάμβος, θαμβόω), Σ. θαμβόνω,
 θαμπόνω = σκοτιζω, ἀμαυρόω. καὶ θαμβός,
 θαμπός = ἀμαυρός (βλ. Ταπμᾶ). θυώ, θάω,
 τῦφω, τάφω, συγγενῆ. βλ. 'Ρείμ. λ. τάφω.]
 πρὸ βλ. Βενδ. temna, temnu, Γρμ. dammern
 (σκοτιζειν), dampfen (ἀτμίζειν), κτλ. καὶ 'Ισλ.
 dimmur, 'Αγγσξ. dim, dum (σκοτεινός), Σβ.
 dimma (ἀχλὺς), 'Αγγλ. dim (θολός), Σνσκρ.
 tama (μέλας), tamaha, dimmar, κτλ. 'Ενταῦθά
 τινες ἀνάγναι καὶ τὸ Λτ. tenebrae (σκοτός), ἀλλὰ
 τοῦτο μᾶλλον ἔστιν ἐκ τῆ (ἔρεβος) ἔρεβεννός, ἔρε-

βενναί, ἐρεβενναί, μεταθέσ., ἐνεβραί (μετὰ τῷ πνευματισμῷ τ, tenebrae ὡς, ἰβήν, τιβήν. ἐκ δὲ τῷ tenebrae, καὶ τὸ timbri, Γερμ. der Demmer, die Dämmerung, βλ. 'Ρεϊμερ. Λ. ἐρεβεννός. "Ὁγέ μην Ἴρος παράγει τὸ dimma κτλ. ἐκ τῷ ἀρχαίᾳ Κελτικῷ, καὶ Βρεττανικῷ du, dy (μέλας)· ὁ δὲ Βάκτηρ, ἐκ τῷ δῦμι, δύω, δύσις (βλ. Adellung). Σημειῶσαι τὸ Тма ἐκ συγκοπῆς τῷ Тма̀ (=Тема, ὅθεν Тѣмень, -мный, σκοτεινός), ъ = е (βλ. σοιχ. ъ), καὶ е = у, ὡς καὶ, θέπω, τέφω = θύπω, τύφω. Тма̀ (μυριάς) ἴσως τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνωτέρω, Тма̀, Тма̀, ὡς τὸ νέφος=πλήθος, οἶον ,, νέφος πεζῶν ("Ὀμηρ.), μαρτύρων, κτλ. καὶ τὸ, μυριάς =πλήθος καὶ=10000. Οὕτω καὶ τὸ μύριοι καὶ μυριοί, -ος = Тморічний, ἐκ τῷ (Тма̀) Тморічею, μυριάκις (οἶον θυμαριάκις). (βλ. Т́сяца). Тн̄, ἢ Тн̄ю, Σλαβ. αὐρ. Тя, ἀπαρμ. Тн̄шти, Т́шти (τέμνω)δοκεῖ=θρεῖνω, θαινω=δαίνω, δάνω, δάω (δ=τ. τάω, τάνω, п̄я=δά—ον, ἔδαον=δαύω. βλ. 'Ρεϊμ.) ἔσι δ̄=τάω, τάνω, ὅθεν изп̄н̄в̄аю (λεπτύνω), расп̄н̄в̄аю (διατέμνω, σχίζω, κτλ. ὡς ἐκ ἀχρήσου=Тн̄б̄ю, Тн̄б̄гу, Тн̄б̄ву, Тн̄б̄ваю, παρὰ τὸ Тн̄) = τένω, τενώω (τάνω, συγκοп. тн̄ω, тн̄ѣω, тн̄ѣω, ἀντὶ τανύω)=Λτ. tenuo, κτλ. βλ. Т́онкій. Ἐκ τῷ τέω καὶ τὸ τέμω, τέμνω, ἀλλ' ἐκ ἔσι καὶ τὸ τέμνω =Тн̄, (καὶ τοιγε μн̄=н̄, ὡς σιγύμνη,—ννη) οἶονεῖ, тн̄ω, ὡς ἐκ τῷ τάμω тм̄άω, тм̄ω.

Τὸ (μόριον ἀνταποδοτικὸν πρὸς τὸ εἶ, εἰάν)
 τῶ, τῶς (ἔτως, ita), ὡς τὸ Γρμ. so Σβεκ. sa, som,
 Ἀγγσξ. swa, κτλ. ἐκ τῆ Τόϋ.

Товάρъ— Тóвары, βλ. Творю.

Тогдà, τόгта, = τότε, δωρικ. τόκα, Σανσκ. tada.
 τὸ δὲ Λτ. tunc = τήνικα, tum, dum = τήμος.
 τὸ δὲ Γρμ. dann = δάν, δήν, (βλ. Ῥείμ. λ. δήν).

Тόϋ, Τάη, Τόε, καὶ Τόπъ, Τà, Τὸ, καὶ Τъ,
 Τà, Τὸ = τός, τὰ (τῆ), τὸ, Γρμ. der, die, das.
 Ἀγγλ. the, that, Σασκρ. te, ton, tot. καὶ
 Χαλδαικ. da, di. κτλ. Тόжде, Тάжде, Тάже,
 τῶ δῆ, τάδη = τῶ τοι, ταῦτα (διὰ ταῦτα).
 Тојке, ἢ Тойжде, Тάже, Тόже (ὁ αὐτός)
 το-ίς δε, τός δε (ὄδε), τήδε, τόδε (βλ. Ῥείμερ.
 λ. τός). Ὁ μὲν τῆ ἀρσενικῆ ἀόριστος τύπος,
 Τъ, ἔχει τὸ ь τῆς ληγέσεως = ο. (βλ. προφών
 τὰ ζοιχεῖα ь, ь), καὶ ἔσι τὸ Τъ = τὸ—ς, ἢ
 τί—ς (ὡς καὶ τὸ Съ = σι—ς, κτλ.). τὸ δὲ Тόпъ =
 τό—τος, јѡ—τος, ὄτος, ἢ γενικ. ὄτου, καὶ Γοῦτος,
 ἔθεν τὸ ἐν τῇ Σ. σφζόμενον, τέτος, ἀφ' ἧ
 αἱ πλάγαι, τέτε, τέτω, τέτον, καὶ τέτο. Ἡ δὲ
 εἰς ἦ, ὠρισμένη καὶ ἐμφαντικὴ κατάληξις
 τοῦ Τόϋ, αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀντωνυμία н—ї ἴς, καὶ
 ἔσι τὸ Τόϋ = τὸ—ї, τὸ—ίς, ἀντὶ, τὸ—ὄς, τῶς
 (ἔθεν τὸ τοῖος, ὡς τὸ ὄου, ἐκ τῆ δ—ος = ὄς).
 Καὶ τῆ μὲν Τъ, (τὸ—ς), τὸ θηλυκ. пà = τὰ =
 τῆ, καὶ τὸ ἐδέτερον пò = τὸ. ὡσαύτως καὶ
 ἐκ τῆ Τόпъ κατὰ συγκοπὴν τὰ пà, пò (ἀντὶ
 пòпо, τέτο). τῆ δὲ Тόϋ τὸ θηλυκὸν γίνεται

πᾶα = τὰ — ᾶ (ἀντὶ τόα, ὄθεν τοῖα), καὶ τὸ
 ἐδέτερον πῶε = τό-εν, ἀντὶ τό-ον (τοῖον). ἄς
 τὸν ὠρισμένον τετονὺ τύπον ἀποτελεῖ προ-
 ριθευμένη ἢ ἀντωνυμία η, α, ε, = ἱ, α (ἦ)
 ὄ (ο = ε). Οὕτω καὶ ἐκ τῆ ἀορίστου сь, си, с
 (= σι-ς, σῆ, σὸ = τισ, τῆ, τὸ βλ. Сиῦ), προέ-
 χεται τὸ ὠρισμένον Сиа, Сия, Сие, (= σι-ἱ-
 σίος, σία, σιον, = τίος, τία, τιον), κτλ. Ὅθεν
 καὶ αἱ κτητικά, Моῦ = μό-ἱ (μό-ος, Λ-
 meus ἐκ τῆ ἀρχ. μῆς, ἢ γενικ. μέος, ὄθεν ἐμέ-
 ἐμοῖο, πληθ. ἡμεῖς), μὸς, ἐμὸς. Твоῦ = τφε-
 (τφο-ός, τυός, tuus), τεός. Своῦ = σφε-
 σφε-ός, σφεός (σφοός, suus) σφός. Αὕτη
 ἢ Σλαβονικῆ ἀντωνυμία η = ἱ, ἱ, καὶ ἱς,
 αὐτὴ ἐς καὶ ἡ τριγενῆς ὄς, ὄ, ἦ, ὄ, καὶ
 ἦν σχηματίζονται καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὄνο-
 μμάτων αἱ τριγενεῖς λήγσαι. Ἐκ δ' αὖ τῆς
 συναλοιφῆς τῆ η μετὰ τῆ ς, ς, τῶν ἀορί-
 ζων ἐπιθέτων προῆλθεν ἡ ἑτέρα κατάληξις,
 иῦ καὶ ѡῦ, τῶν ὠρισμένων, ἐδὲν ἀλλ' ἢ
 ἐπαναδίπλωσις ἕσα τῆς ἀντωνυμίας η, οῖον
 η η (η = ι) = ἱ ἱ = ὄος, οῖον, ὄη, ὄη, ὄη =
 ὄνός, ὄνά, ὄνόν (βλ. ὄη), ὄθεν τὸ ὄηиῦ,
 ὄная, ὄное = ὄν-ἱῦ, οῖον, ὄνο-ός, ὄνά-ᾶ, ὄνο-όν.
 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν καὶ ἐπιθέτων
 ὡσαύτως. Καὶ παρὰ τῆτον ἄρα τὸν ἀρχαιώτα-
 τον διπλασιασμόν τῆς κατὰ τὴν λήγσαν τῶν
 ὄνομάτων ἀντωνυμίας προῆλθε, δοκεῖμοι, ἢ τῶν
 εἰς ος, γενικὴ εἰς οιο, ἀντὶ οὐ, καὶ Θετταλικῶς

εἰς οο. οἶον ἐκ τῆ λόγο-ος, τὸ λόγο-ο (λόγοιο),
 ὡς ἐκ τῆ λόγ-ος, τὸ λόγ-υ, (ο = ου καὶ οι,
 Βοιωτ. = υ = ε)· ἀγαθό-ος, ἀγαθό-ο (ἀγαθοῖο),
 ὡς ἐκ τῆ ἀγαθ-ός, ἀγαθ-ῶ· αὐτόο (αὐτοῖο)
 = (αὐτός) αὐτῶ, κτλ. τῶν δὲ τοιούτων ἀρχαίων
 ὀνομαστικῶν τὰ ἴχνη φαίνονται καὶ ἐν τοῖς,
 λαγ-οός (λαγωός) ἐκ τῆ λαγ-ός, Ἰων. λαγός.
 ἀδελφε-ός, ἀντὶ ἀδελφο-ός, ἐκ τῆ ἀδελφ-ός.
 (ὡς καὶ, αὐτέη-ης, Ἰωνικ. = αὐτη, οἶον παρὰ τὸ
 αὐτέος = αὐ, τέος, ὅθεν τέω = αὐ, τόος =
 τός· οὕτω καὶ τετέου, τετέων, κτλ. οἶον ἐκ
 εἶ τετέος = τέτος = ἔτος). πρόσοθες καὶ τὰ
 Πετειῶ, Πηνελεῶ, Ταλαῶ = Ταλαοῖο, κτλ.
 οἶον ἐκ τῆ Ταλαός, Πετεός ἀντὶ Πετεός,
 κτλ. ὅθεν Ἄπτ. καὶ Ἰων. Πετεῶς (ὡς λαός,
 λεῶς, κτλ.)· ἔτω, καὶ ἡ ἐός, εἶ, ἀντωνυμ. ἐκ
 εἶ εἶς, κτλ. Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς ις, ιν, ἀρσεν. καὶ
 θηλυκ. τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀντωνυμ. ἴς ἢ εἶς, ὄς,
 ὄ, καὶ ἡ (ἔστι δὲ τὸ ἴ, ἴς τριγενής, ὡς καὶ τὸ ἴν,
 καὶ τὰ ἐκ τέττε, μιν, νιν βλ. ΟηϚ) οἶον, λῆις (λίς),
 πᾶ-ἴς, νῆις, σαμῖν, ὑσμῖν, πόλ-ις, ὄρν-ις, μέλ-ι,
 κτλ. καὶ τὰ ἐκ τῶν παρακειμένων ἀρσενικὰ καὶ
 θηλυκὰ εἰς ην, ης = ας (λπ. ας = εἶς, ἴς,
 ὄς, ἦ), πυθμῆν, λιμῆν, ποτῆς, ἐδητῶς, βρωτῆς
 (Ἰωνικῶς εἰς υς, βρωτῶς, κτλ.). οὕτω καὶ
 τὰ εἰς ις = ἴς, λατινικὰ οὐσίας. καὶ ἐπίθετ.
 οἶον, bovis = βόφις (ἀντὶ βόος, ὅθεν βῆς)·
 lapis, λάφις (ἀντὶ λάας, λάς, λάς)· laevis,
 λαῖφις = λαῖφος, ἀντὶ λεῖος· brevis, βρέφις,

(βρέχης, $\chi = \varphi = \nu$), ἀντὶ βράχης, βραχίς (βραχός) = αἰολ. βραχίς· similis = *Γιμηλις*, *Γιμηλός*, ἀντὶ μιμηλός (ἐκ τῆ μίμω, κατ' ἔκπτωσ. τῆ μ, imo, imito, imilis, μετὰ τῆ πνευματισμ. σ, similis, οὐ παρὰ τὸ ὑμηλός, ἀντὶ δμαλός), κτλ. Τὰ δὲ εἰς e ἐδέτερον λατιν. = τοῖς εἰς e Σλαβονικοῖς, ἐκ μεταπλάσεως τῆ τῶν ἐλληνικῶν ἐδέτερου ο. οὐ γὰρ οἶμαι ταῦτάγε ἀντισοιχεῖν πρὸς τὰ εἰς εν ἐλληνικὰ ἐκ τῶν εἰς εις, θηλυκ. εσσα· ταύτην γὰρ τὴν κατάληξιν ἔφημεν εἶναι τὴν αἰολικ. τῆ ὑπαρκτικῆ μετοχὴν εἶς, ἔνς, ens = ἔων (βλ. Μέρ. Α. περὶ κλίσι. σελ. 168—170), εἰ μὴ τις φαίη καὶ τὸ εἰς τῶν εἰς εις = εἶς, ἔς, ἔν, ᾧ περ' ἔπεισομαι· ἴσως δὲ καὶ τὰ εἰς *ευσ*, θηλυκ. *ισσα*, *ις* (βασιλεύς, λισσα, λλις), ἐκ τῆ ἔς, ἔςς (εὐς) = ὄς· ἢ εἶς, ἔσσα (ᾧν οὕτω καὶ τινα τῶν εἰς ης, πένης - νισσα, κτλ. Ἡ τοίνυν τῶν Σλαβονικῶν ὀρισμένων ἐπιθέτων καὶ ἀντωνυμιῶν κατάληξις η, ιῆ, υῆ, (καὶ τέτο γὰρ = ιῆ) ἔσιν = ἔ, ἔς, ἔ-ἔς, = ὄ-ς, ὄος. (ἔσως δὲ καὶ ἡ Σλαβονικὴ τὴν ἐκ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν κατάληξιν τῶν ἐδέτερον εἰς, ο = ον)· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων, Γριγορίῃ, Андрей = Γρηγόρι-ις (ος), ἀνδρέ-ις (ης, ας = ος) κτλ. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων καὶ τῶν ἐσαδικῶν καταληκτικῶν ѣ, ѣ = ἡμιφωνόμενον ε καὶ ο, ἐκ τῆς καταλήξεως ος (βλέπε προῖων τὰ γραμματα, ѣ, ѣ, ѣ· πρὸ βλ. καὶ Μέρ. Α.

²Όνομ. § δ. σελ. 112). Ἡ γενικ. τῆ Τόϋ, Τογò=τό-
 Γο, τόου (τέτε)· 2, Τογò, καὶ Τόπъ,=τò δεῖνα,
 Σ. τέτοιον, τò αὐτò, τò ἀπ' αὐτò (ὅταν ὁ λέγων
 ὑπορῆ τῆς λέξεως ἐπιλαθόμενος). Ἴταλοι δὲ
 λέγουσι, cosa, coso, Γάλλ. chose, καὶ οἱ Γερμ.
 Ding (πρᾶγμα), οἱ δὲ Τῆρκ. neste (τί ἰδὲ).

Τόκμο, βλ. Τόλκω.

Τολκῷ (Τακῷ), ὅθεν Τολκῆν, Τολκάϊω, Πολ. tlukę,
 Βμ. tluku, Κρν. tonzhem, Σρβ. Тучем (ου, ον
 =ολ. ὡς, ἀλκῆ αὐκῆ), Σλοβακ. tlku, Βμ. tluku,
 κτλ. (πίσσω, παῖω, κρούω) συγγεν. Τλαχῷ,
 θλάζω (θλάγω, γ=κ οἶον θλάκω, θλόκω,
 μεταθ. θόλκω, τόλκω. κ=γ καὶ ο=α)· τò δὲ
 θλάω=θράω, θραύω, ὡς καὶ θλίβω=τριβω·
 (τò θέμα τάρω, τράω, τριώ,-βω, ταράω, τα-
 ρέσσω, τράσσω, θράσσω, θράζω, κτλ.)· ἢ
 ἐκ τῆ θλίβω, αἰολ. θλίγω (θολίγω, θόλιγω),
 φλίγω, (λτ. fligo, affligo) ὅθεν καὶ τò Σ. σλίγω
 (θ=σ) καὶ ζλίγω, καὶ ζολίγω, ζελίγω, ζω,
 (παρενθέσ. τῆ ο ὡς ἐν τοῖς, γλάφω, γολάφω,
 κολάφω, πω, πτω).

Τόλκ(διδασκαλία, αἴρεσις, ἐρμηνεία, γνώμη). Τολ-
 κῆν (ἐρμηνεύω). Τολκόβникъ (ἐρμηνεύς), Ρωσσ.
 Толмачъ, Γρμ. Dolmetscher, κτλ. συγγενές τῆ
 ἀρχ. Γερμ. tal (διάλεκτος, λόγος), Ἀγγλ. tale
 (λόγος, διήγησις), to talk, to tell(λέγω, λαλῶ).
 πρόβλ. τέλλω, τέλλομαι, τελέω (μυθῶ, διδάσκω),
 ἐν-τολή, ἐν-ταλμα. „ ἔτελλεν, ἔλεγεν (Ἡσύχ.).
 τέλω (τέλκω), ὡς τò, ἔλω, ἔλκω?

Τολογῶ, *Σερβ. και Κρη.* Τλαγῶ (πατώ, καταπατώ, θλίβω) θλάζω, θλάσσω. βλ. τὸ συγγεν. Τολκῶ.

Τολπά (ἄγλος, ἄθροισμα), ξενικόν. παρηχεῖ δὲ και πρὸς τὸ τολίπη (συνήθ. = εἶλημα ἐρίου εἰργασμένου ἐπιτήδειον εἰς τὸ κλωσθῆναι. ὡς, ἐλαμὸς = glomus, globus).

Тόлспый [Тлспъ] Тόлспъ (παχὺς, χονδρὸς) *Βομ. και Πολ.* tlusty, *Κρη.* товst, tolst. κτλ.

Тόлца (παχύτης, χονδρότης), ἴσως συγγενὲς τῆ τάλω, τύλω (βλ. ТЫль), τάλλα, ταλάω, τλάω, τολλάω (λτ. tollo, tuli, tollero) ταλὸς, τάλις (τάλιξ, τόλιξ, ξ=στ. Тόлспъ), ἢ τάλισος, τήλιος = τανὸς, ταναὸς, (τὸ θέμα τάω. βλ. Тягъ). ἢ, πολλοσὸς, πολλὸς? (τ=π.βλ. Тополь).

Толь, και Споль (τοσοῦτον, οὕτω). Τολίκιῖ, Τολίкь, ταλίκος, τηλίκος, τάλις λτ. talis, *Γλ.* tel, tellement, *Ἴτ.* tale, *Γοτθ.* tholik, *Σβ.* dylik, tolik, *Ἰσλ.* thvilikr, *Λιθ.* tiekas, κτλ. και τὸ *Γερμ.* solcher, ἀρχ. solih, sulich. (βλ. Adelung. λ. soleh και gleich). Τολίκο, ταλίκως, ταλίκον, τηλίκον (τηλικέτον = τόσον πολὺ), και Τόлько, (μόνον και, τοσῶτον = τόσον ὀλίγον, ὡς και τὸ τηλίκον, τηλικῶτον), και Тόкмо = Ток (Тάκ), τὰς, και τῆς καταλήξ. μο. (βλ. Тάмо).

Τολὸ (πραῦνω, καθησυχάζω· και Ὑπολάϊο, πείθω). τέλλω (ε = ο· τόλλω, τόλω) = σέλλω, κατασέλλω, *Γερμ.* stillen, και stille, κτλ. (τὲ

τέλλω συγγεν. τῆ ζέλλω. ὡς καὶ, τέμμα=ζέμμα, τένω = ζένω. Ἑούχ.)

Τομλῶ, (βασανίζω, τρύχω, καταπονῶ. ἀπαρέμφ.

Τομίση, ὡς ἐκ τῆ Τομῆ) τόμω = τάμω, τέμω, τέμνω (ὡς, κόπτω, κόπος).

Τόνηκῆ, Τόνοκῆ (λεπτὸς), ἐκ τῆ Τονῆ (λεπτύνω)

τάνω, τανύω, τένω (τόνω), ἱταναδὸς καὶ τένοσ, τέννος (οἶον τένοξ, τόνοκ-ς, Τόνοκῆ. ὡς τῆλις, τῆλιξ, τηλίκοσ· κτλ. ἐκ τῆ τένοσ τὸ σενία. βλ. ῥεῖμερ.) καὶ τενης [ὄθεν ἄ-τενης, ἐκ-τενης, ἰθυ-τενης, κτλ. καὶ τὸ παρὰ τοῖς λεξικογράφοις ἄγνωστον, εὔτενης, ὄθεν τὸ Σ. φτενὸς (λεπτὸς), ἀντὶ ἐφτενὸς (ἀποβολῆ τῆ ε) = εὔτενὸς (ευ = εφ. καθὰ δὴ καὶ τὸ εὔθη-νὸς, φθηνὸς λέγουσιν οἱ χυδαῖοι)· μετέπλασε δὲ ἡ Σ. τὸ εὔτενης εἰς τὸ εὔτενὸς, ὥσπερ καὶ, οἶον ἐκ τῆ ψευδὸς (ἀντὶ ψευδῆς) εἶπε, τσευδὸς (κατὰ τὰ, εὔγραφος, καὶ εὔγραφῆς· εὔηχος, καὶ εὔηχος, κτλ.). οἱ δὲ τινες ᾤθησαν τὸ Σ. φτενὸς εἶναι = πτηνὸς, ὡς εὔπητον, ἢ φασι, καὶ τὸ λεπτόν]. πρὸ βλ. λτ. tenuis, tenuo (τανύω = τανύω), καὶ τὸ Δωρικ, τυνὸς (μικρὸς), τυννῆτος, κτλ. Γερμ. dünn, Ἑγγλ. thin, Βαλλησ. tene, Ἰσλ. tunnur, Σβ. tunnu, Σκρ. tonu, Περσ. tend, κτλ. Καὶ τὸ Γερμ. dehnen = τένειν (τένειν, τένω, tendo, τείνειν). βλ. καὶ τὰ συγγεν. Τηνῆ, καὶ Τηῆ.

Τονῆ (βυθίζομαι, καταδύομαι) = δύνω (δόνω ο = υ καὶ δ = τ, τόνω) = δύω. Τόνη (βόλος,

ἐπὶ ἀλειίας) δύνη (δύσις)· βλ. καὶ Δόνη. Ἀλλὰ καὶ τὸ Κελτικὸν don=βαθὺς (ὡς τὸ Дно). βλ. καὶ Τίνα καὶ τὸ ἐφεξῆς Τοπλιό.

Τοπλιό (βυθίζω, καταβαπίζω, καταδύω, καταποντίζω, ἀπαρέμφ. Τοπίμπι, ὡς ἐκ τῆς Τοπύ) δύπω (υ = ο, δόπω, δ = τ) = δύπτω· ἐκ τῆς δύω, αἰολ. δύνω, τὸ Τονύ, καὶ δύφω (δύβω), δύπω, δύπτω=Τοπύ, Βενδ. dupu, Ἴτ. tuffo, tuffare, Γλ. etouffer, Αἰγ. duppan, depan, Ἀγγ. to dive, Γερμ. taufen (ἀρχ. doufan), Tiefe (βάθος), καὶ Ἑβρ. darach (βυθίζειν), κτλ. ὄθεν Τόπну (καταδύομαι. παθητ.). По-попλιάю (κατακλύζω). По-пóпъ, κατακλυσμός (οἶον, ἐπιδύπτω, ἐπι-δύσις, ἐπι-δίπη, δυπητή, δυπητάς)· Тóпъ (τέλμα). πρβλ. Таппà.

Τοπλιό (θερμαίνω. καὶ 2, τήκω, λύω· ἀπαρέμφ. Τοπίμπι, -пáпъ, ὡς ἐκ τῆς Τοпύ) θέπω (τέπω = θύπω, τύφω), συγγεν. Теплиό, -плѣю. Ἐτερον δὲ τὸ λτ. tabeo (tabo)=τάκω, τήκω (b = κ. ὡς, lupus, λύκος).

Тóпну, Тóпая, τύπω, τυπέω, (νω), τύπτω.=Τοпчý. Тóпнушь, ἀπαρέμφ. τῆς Τонý=Τοпλιό (δύπτω).

Топóръ (ἀξίνη, πέλεκυς) τύπορ (δωρικ. = τύπος, υ = ο, τόπορ), τύπος, καὶ τυπάς=σφύρα, ἐκ τῆς Тóпая, Τοпчý. πρβλ. καὶ τὸ Περσ. taper, Σνσκρ. topus, κτλ.

Тóполь (ἀχερωίς, λεύκη.) = Λτ. populus (τ = π. ὡς, σποργή, σοργή. studium, σπεσδή. τριπύς, αἰολ. τριπύς, Λτ. tribus. Σ. τροφαντός =

πρόφαντος = πρωτοφανής· ἐπὶ καρπῶν, κτλ.
βλ. τὸ σοιχ. Τ.)=τῷ Γερμ. Pappel-baum(Ἀγγλ.
popler. Γλ. reuplier), ἐκ τῆ beben (τρέμειν)
= φέβεν, φέβειν, κατὰ τὸ, φόβη, (διὰ τὴν
συνεχῆ κίνησιν τῶν φύλλων τῆς λεύκης· ὅθεν
καὶ ταύτης ἕτερον εἶδος, populus tremula,
Γερμ. Äspern = ἀσπαῖρον· βλ. Adelung). πῆβλ.
(εἰ δοκεῖ) καὶ τὸ πάλω, παιπάλλω, πάλος,
(διπλασιασμ. populus?)

Τοπчъ (πατῶ, ζείβω, καίω, δέφω, ῥήσσω· ἀπαρέμφ.
Τοпчѣнь, ὡς ἐκ τῆ Τόπακ, Τόпу) τύπω, τυ-
πέω (υ=ο, τόπω) μίλ. τύψω, δωρικ. τυψῶ (τουψῶ)
= γτύπω, κτύπω, τύπος, κτύπος Тόпопъ, κτλ.
οὐ γὰρ οἶμαι=ζέπω (ζόπω, χωρὶς τῆ σ, ὡς
τέμμα, τέμμα), Καρνλ. terem, τέπημι, ἀντὶ τύ-
πημι. τῆ τύπω συγγεν. καὶ τὸ δέπω, -φω,
δάπω, δόπος, δῆπος. βγ. Тѣпаку.

Τοργѣю (καὶ Τοργнѣ, Тргнѣ, ἔλκω, σπαράσσω·
ὡς ἐκ τῆ Τοργѣну, Τοργѣ = τάργω, ματαθ.
τράγω) ἀντὶ ζράγω [ζράζω, ζράγγω· τὸ δὲ
ζράγω=ζράβω (γ=β), ζράπω, ζράφω, ζρέφω
= τράπω, τρέπω. ἐκ τῆ τέρω, τρέω, τέρφω,
τρέπω, τράπω.

Торгъ (ἐμπόριον καὶ ἀγορά), Πολ. targ, targo-
wisko, Βοεμ. trh (mpf), trhowisstje, Κρτ. terg,
tergowische [ὅθεν καὶ τὸ Τεργόβιζον, τὸ καὶ
Τέργεζρον, Τέργιζον, καὶ Τεργέση, κώμη Καρ-
νική (Στράβ. Ζ. 314)=ἐμπορεῖον, πόλις ἐμπο-
ρίσ.] Τοργѣю (ἐμπορεύομαι). Τοргнѣкъ (ἐμπορος

καὶ Σλαβ. κολλυβιστής). Торжеспвд (Σλαβον. ἡ πανήγυρις καὶ Ῥωσα. ὁ θρίαμβος, λτ. triumphus), κτλ. ἄρα συγγενὲς τῷ Τοργάκῳ (τάργω, = τάρπω, τράπω, τρέπω, τρόπος, τροπή=μεταβολή, μεταβολεύς, μεταβάλλομαι κτλ.)? ἢ μᾶλλον συγγεν. τῷ λτ. traho, Γερμ. tragen? [Ἐσι δὲ τὸ traho, (ἔλκω, ὄθεν τὸ Σ. τραβῶ) πιθανῶς συγγεν. trans (πέραν) ἐκ τῷ τέρω, τεράω, τράω (τρυπᾶ, διαπείρω ὡς καὶ τὸ πείρω=περῶ), τράῃω (καὶ τόρω, τόρφω, τορέω, τορφέω, τόργω=περῶ), τόρφος (=πόρος) Τοργῆ! Τὸ λτ. forum, ὄθεν ὁ Σ. φόρος (ἀγορὰ), ἐκ τῷ φέρω, φάρω, παρ ὃ καὶ τὸ φορέω, φρέω (φρήσω), ἔσι δὲ φ=θ, αἰολικ. καὶ θ=τ. ὄθεν κατὰ τινας, ἐντεῦθεν τὸ traho=θράω, ἀντὶ φράω, φρέω, φαρέω (ὄγε πάνυ βεβιασμένον δοκεῖ). Ἐσι δ' ἐν τῷ Τόργῆ, Τοργῆκῳ κατὰ σημασίαν, ἀνάλογον πρὸς τὸ πρᾶγος, πράγω (=πράττω), ἐκ τῷ περῶ, περάσω, πράσω, πράσσω, πράξω (ὄθεν πράσκω, πιπράσκω), καὶ πόρω, πόρος, πορέω, ἔμπορος, ἐμπορεύομαι· τὸ δὲ πέρω, πάρω = φάρω, φέρω, φόρος = πόρος, φόρτος, κτλ. Μήποτε δὲ τὸ Τόργῆ, Τοργῆκῳ συγγενεῖται πρὸς τὸ δράω (ἐργάζομαι) δράσσω, (δράζω, δράγω, μεταθ. δέργω), ἐκ τῷ δέρω (δεράω) = τέρω, ὄθεν καὶ τράω, τρέχω, τρόχος, τροχάω κτλ. (βλ. Ῥεῖμ. λ. δράω). ἐκ δὲ τῷ τέρω, τάρω, καὶ τὸ ταράγω, ταράζω, τάραχος, τάργη, τέρχη (ταραχή), καὶ τόρω, τορύω, τόρυβος,

θόρυβος. κτλ.? ἢ, ἔργος, ἐργάω (μετὰ τοῦ πνευματ. τ. τέργος, τόργος, τοργάω. ὡς, ἐπτά, αἰολ. τεπτά)? ἀλλὰ ταῦτά γε ἐ πάννυ τοι τῷ Τόργъ εἰκότα δοκεῖ].

Τόρμαзь (τροχοπέδη, ἐποχεύς) τόρμος. [τόρμος πρὸς τοῖς ἄλλοις σημαίνει καὶ σιδήριον ἀγκύλον ἐκατέρωθεν, συνέχον τῆς λίθους ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς ὡς τὸ τῆς συνηθ. κλάπα (βλ. Διόδ. Σικ. β. ιγ, ὅπου ἄλλοι ἀναγινώσκουσι, τόρνοις), ὅθεν καὶ ἡ τροχοπέδη]. συγγεν. Τορμοшъ.

Τορμοшъ (περισύρω, ταράσσω, ἐνοχλῶ)=ταρμάσσω, ταρμύζω, αἰολ.=ταρβύζω ('Ησίχ.). τὸ Λτ. tormentum φαίνεται ἐκ τῆ ἀρχήσου, τορμο, ταρμῶ=ταρβῶ. ἢ τάρπω, τράπω, τρέτω, σρέφω (ὡς τὸ σρέβλα,-βλόω), ὅθεν 'Ιτ. tormento,-tare, Γλ. tourmenter. καὶ ὁ τόρμος (καμπή) ἴσως συγγεν. τῷ τρόπος, σρόπος σροφος, σροφένς (μ=π). ἢ μάλλον, συγγεν. τῷ Ρείμ.

Τοροшлѡ (ἐπισπεύδω, βιάζω, ὡς ἐκ τῆ Τοροшъ) τορύβω (θορυβέω), ἐκ τῆ τόρω, τορύω, τορύβω, πῶ, τόρυβος (θόρυβος), τύρβη, τυρβάω,-βάζω. ὅθεν Λτ. turbo, turba, Γερμ. trüben, Γλ. troubler.

Τοροшѣю, тарβέω. Тόропъ, тараб-ос, тарбос. συγγεν. Τοροшлѡ, Трешъ.

Τοροшѣрю = Тарапѣрю.

Τοροшъ (περιζωννύω, περιελύσσω), Λτ. torqueso (torco, οἶον τόρκω, Тόркъ, κ = π. τόρω,

μεταθέσ.)=τρόπω, τροπῶ=τροπάω, ζρωφάω
(φ, ἦ σ = κ = χ.)

Τορχῆ (ἄνειμι, ἀναδύω) θορσκῶ, θόρσκω = θρά-
σκω (θόρω, μίλ. θόρσω). Τορχόκκ, θόρσκων,
θρώσκων (ἰζάμενος, προέχων, ὡς τὸ ἄκρον
τῆς πλίνθου, κτλ.). Τορχμά (οῤθροσάδην), ἄς
(θρῶσμα) θρωσμός, κτλ. [τὸ τῆς Σ. θρασκεύω
(παρὰ Ποντικοῖς ἐν Τριπόλει) " ἐθράσκεισεν
ὁ πόταμος (= ὤρμησε μετὰ ῥοίξε πλημμυ-
ρῶν), οὐ παρὰ τὸ θρώσκω, θόρω, ἀλλὰ
μᾶλλον = θράσκω, ἀντὶ θρέσκω = θρέκσω,
θρέξω, (ἐκ τῆ τρέχω) ὡς τὸ θρέξασκε, κτλ.].

Τορχῶ (τριβω, ὀμαλύνω, λειῶ ὁδόν, γυμνάζω)
τόρω, τορέω, τερίω, τριῶ (τριῖω), τριβω, (τέρω,
Τερῶ, Τερέπῃ, λτ. tero), ὄθεν, Вы-пáριваю
[διατριβω, ταλαιπωρῶ, (ὡς τὸ Терплῶ). На-
пáριваю, ἐθίζω, κτλ. οἶον παρὰ τὸ ἀχρήσον
Тарѣю=Торѣю, ἐθίζομαι] τορέω, τερίω, τάρω
=τέρω, τριβω, τριβομαι, τριβων, ἐντριβῆς,
ἐντριβω, κτλ. λτ. trito, tritus, Γρμ. treiben,
entreiben, κτλ. βλ. Τρῶ.

Τόπῃ, βλ. Τόψ. Τὸ, Τὸ = τὸ, τὸ· καί, τὸ καί
τὸ (ἐπὶ διηγήσεως). 2, τῆ, τοτέ· οἶον, πὸ
сюдà, πὸ сюда, κτλ.

Τότσιо (μόνον) τόσσον, καί (καί μειωτικόν), τοσ-
σίχον, Σ. τοσάτσικον, λτ. tantillum (τοσέτον
μόνον, ὡς τὸ Тόлько).

Τοσκà (θλίψις, ἀδημονία). Τοσκύо (ἀδημονῶ). ἴσ
συγεν. Тискаю· ἦ Τοχῶ, βλ. Точка (οἶον εἰζω,

τόζω, τόξω, τόσχω, τόσκη, τόσκις = σίζω, σίξω, σιγή, σίξις, σίκσις). ἢ σύγω, -ξω, σύξις. Τόчка (στιγμή, Γραμματικῶς). Τοῦ, Οπποῦ, στίζω (οἶον τίζω, τόζω· ἐκ τοῦ στέω, στέγω, σέχω, σείχω, σόχος, σοιχῶ = σίχω, σίγω, σίξω) Γρμ. stechen· ὅθεν Τόчный, Точень (ὁ μέχρι σιγμῆς ἴσος, ὁμοιος, ἀληθής, ἀκριβής), ὡς Γλ. punctuel, punctualité. κτλ. καὶ, Точно (ἀληθῶς, ἀκριβῶς). Точъ въ Точъ (ἀκριβέστατα, μέχρι στιγμῆς) οἶον στίξ καὶ στίξ, στικτός. πῶβλ. Λτ. distinguo, distingo (ὡς καὶ instigo) ἐκ τοῦ stingo, stigo, στιγγω, στίγω, στίζω [διασίζω, ἐνσίζω, κτλ. τὸ δὲ restinguo καὶ extinguo = exstinguo (σβέννυμι) = σδιγγω, ἀντὶ σδίννω, σδέννω, σδεννύω = ζεννύω, ζέννω, σβέννω, σβέννυμι, ἐκ τοῦ σβέω = σδέω (σδ = σβ). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ extinguo, οὔτε ἐκ τοῦ σίγω, σίξω, stigo, οἶον ἐκ σίξω, ἐξαλείφω τὸ σίγμα. οὔτε μὴν οἶον ex tingo ἐκ τῆ tingo = τέγω = βάφω, οἶον ἐκ τέγω = ἀποβάφω, ἐκ βάφω, Σ. ξεβάφω, ὡς τὸ ἐξαλείφω. βλ. Τάιο. Ἐκ τῆ σίξω, stigo καὶ τὸ stimulum, ὡς τὸ σιγνός (κεντήριον, κέντρον), κτλ. τὸ δὲ Γρμ. stossen, (παίειν, ἀθεῖν, κτυπεῖν) ὀνοματοποιῖα ὡς ἐκ τῆ ἤχου τῶν ὠθεμένων (Ade-lung). βλ. καὶ Тίчы.

Тоу, σάζω (σόζω, τόζω, ὡς ἐκ τῆ τάγω, τάζω, ὅθεν τὸ σάζω). Точипь слѣзы, σάζειν δάκρυα (δακρύειν), συγγεν. Тешъ, καὶ Текъ. Ἐνταῦθ'

ἀνάγει τινες τὸ Τοχάλο (ὡς ἐκ τῆς σημασίας τῆ ἀποσάζοντος γλεύκου), ἀλλὰ Ῥωσσ. τὸ Τοχάλο=τόρνος, ἀκόνη· ὅθεν πιθανώτερον συγγενές τῆ ἐφεξῆς Τοχῦ. βλ. καὶ Тискаю.

Тоχῦ (θήγω, τρυπῶ, τορνεύω) δάζω (κόπτω δ=τ καὶ α=ο, δόζω) ὅθεν, δάκω, δήκω, καὶ θάγω, θήγω (βλ. Ῥείμ. δάω καὶ δάκω). πιθανόν καὶ τὸ Τοχάλο=θήγανον (θηγαλόν. ὡς θηγανέος καὶ—λέος), ὁ πρὸς θῆξιν τόρνος, ὡς θηγάνη = ἀκόνη (Ῥωσσικῶς). βλ. καὶ Тискаю καὶ Тоχῦ.

Тошнῦ, -шнѣпъ (ἀηδίξει), δύσσω· ἦ = Тоскῦю.
 Тóшнѣ, Тóшнѣ, καὶ Σλαβ. Тъшѣ, ὁ, Тшѣ, ἦ, Тшѣ, τὸ, καὶ Тшѣн, Тшѣя, Тшѣе, Κρη. tesch (Теш), Κρη. tesh, Ἰλλυρ. tasht. κτλ. [κενός, μάταιος. 2, (ἐπὶ σομάχῳ) κενός, νῆστις. 3, λαγαρός, ισχνός, λεπτός]. Тошѣю (διὰ νηστείαν ἀσθενῶ, λεπτύνομαι, ἐκλείπω. καὶ Изпощѣю, ἐξασθενίζω, καὶ, δαπανῶ, ἐκκενῶ) ἐκ τῆ (Тшῦ) Тшῦся, καὶ Σλαβ. (Тшѣю) Тшѣшисѣ = σπουδάζειν = σχολάζειν, ὡς λт. васио, καὶ васаре (βλ. Празднѣнѣн), ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις τὸ Тшѣ — = κενο— (ὡς Тшѣ-славѣ кено-доξѣя κтл.). φαίνεται ἐκ τῆ ζάζω, ζάγω, [τάζω, Тоχῦ (ч = ш· ὡς Хошῦ, Хоχῦ κтл.), σ-τάξω (τάκω, τάσκω, ὅθεν κ = с = тз, τάστζω, Ташу, συγκοп. Тшῦ) τάγω=τάκω, τάω] τακτός, τηκτός, ζακτός, ζαγρός, ζάξ, (χωρὶς τῆ σ, τάξ, α=а Тóшнѣ), ζάγος, ζαλάζω κтл. (ἀντι

τῆ συνθέτου ἀποσάζω, σάζων ἐκκενῆμαι· καθὰ καὶ τὸ συνήθ. ἐξέσαξε, καὶ ἐξεσάλαξε ἐπὶ τῆ δια μακροῦ καὶ διακενήσ προσοδοκῶντος, κτλ. καὶ τὸ συνώνυμον ἐρρέυσεν = ἐτάκη· παρβλ. ῥέω, ῥύω, διαρρέω, ἐκρέω, κτξ.). τὸ δὲ ταῦς, ταύσιος, Ἴων· τηῦς, τηῦσιος (κενός, μάταιος), τευτάζω (διατρῖβω, λογγάζω), τεύτω, ἐκ τῆ τάω, τάζω (τείνω. βλ. Ρείμερ. λ. ταῦς). [Σημείωσαι δὲ ὅτι τῆ πῖ ἰσοδυναμῶντος τῶ σκ (βλ. τὸ γράμμα π), ἢ εἰς πη κατάληξις τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων ἢ αὐτῆ ἐσι καὶ ἡ τῶν εἰς σκω ἑλληνικῶν (βλ. καὶ Чиспыи). τὰ δὲ εἰς σκω μεταπέπλασαι ἐκ τῶν εἰς ξω (ξ = κσ = σκ), οἶον, δάω, δάζω (δάξω) ἰδιιάζω, (ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις συγγράμμασιν ἄχρησον, ἐν δὲ τῇ Σ. χρήσιμον παρὰ τισι τῶν Θετταλῶν), διδιάξω (διδάσκω), διδάσκω. τίκω (τύξω, τύσκω), τιτύσκω· ἀλύκω, ἀλύξω, ἀλύσκω· θάνω, θανέω, θνήκω, θνήξω (τεθνήκω, τεθνήξω), θνήσκω, κτλ. Οὔτω καὶ Тапъ = τασκῶ = ταξῶ, τάξω (τάζω). Плещъ, πλησκῶ = πληξῶ = πλήξω (πλήζω). Вѣщάю, Вѣщъ (βαίσκω) βάσκω, φάσκω (βάξω, φάζω), κτλ. τὰ δὲ εἰς σκω ἑλληνικὰ σημαίνουσιν ἔ μόνον ἔναρξιν τῆς ἐνεργείας (ὡς ἐναρκτικὰ, inchoativa), οἶον γενειάσκω, ἠβάσκω· ἀλλὰ καὶ συνέχειαν, ὡς τὸ διδάσκω, φάσκω. οὔτω καὶ τὰ εἰς πη Σλαβονικ. Ὅτι δὲ ἡ εἰς σκω κατάληξις μελλοντικῆ ἔσα μετελήφθη εἰς ἐνεσῶτα, δηλον

καὶ ἐκ τῆ αὖξω (αὖγω). ἀλέξω (ἀλέκω)· ὡς καὶ τὰ, ἔψω, τέρσω, κτλ. Σημείωσαι ἔτι καὶ τὰ εἰς πῦ παρὰ Ῥώσσοις μάλιζα βαρυτονόμενα κατὰ τὸν εἰς ξῶ καὶ σῶ περισπώμενον μέλλοντα τῶν Δωριέων, οἶον ἀξῶ, ἀσῶ, γραψῶ].

Травà (χόρτος, πόα) τραφά = τροφή [ὡς καὶ τράφω = τρέφω. καὶ τὸ τάρφος καὶ ὁ τάρφους (ζάχους) ἐκ τῆ τάρφω = τράφω. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τάρφος (πόα πυκνή) μεταθ. τράφος καὶ τράφα, Травà, ῥηλυκ. ὡς ὄρος, Горà, κτλ.]. Καὶ τὸ λτ. herba = φέρβα, φορβή (τροφή), ὡς καὶ πόα ἐκ τῆ πόω, βόω, βόσκω, pasco, βοτὸς, βοτέω, Γτθ. fodan, ἀρχ. Γρ. fuden, ὄθεν καὶ Γρμ. Futter (χόρτος), füttern (χορτάζω). [Τὸ δὲ δραύη (εἶδος φυτῆ) πιθανώτερ. συγγεν. δρυῆς. βλ. Древо].

Травлю (ἀφίημι, οἶον ἵππον εἰς βοσκήν, κύνα πρὸς τὸ θήραμα· ὡς ἐκ τῆ Траву) ἐκ τῆ Травà = τράφω, τρέφω, τὸ δὲ τράφω (τράβω) συγγεν. τῆ τράπω, τρέπω· „ φύγαδ' ἔτρεπεν ἵππους (Ὀμηρ.). τὸ δὲ τῆς Σ. τραβῶ (ἔλκω) ἐκ τῆ λτ. traho. βλ. Торгъ.

Трачу (δαπανῶ) θράζω (θράγω)· ἢ τράζω (τράγω = τρώγω, τρώξω, ὡς καὶ τραύζω, τραύξω, τραύξανον). συγγ. Трескаю.

Тре-(μόριον ἐπιτατικὸν ἐν συνθέσει, ὡς Треблаженій, τρισμακάριστος κτλ.) = τρι-τρις. λτ. ter (" τρισμάκαρες, καὶ τετράκις = terque, quaterque beati). Γλ. tre (tres-haut κτλ.). ἐκ τῆ Τρι.

Τρέβα [χρεία. ὡς, ΤρέβѢ¹ еспѣ, χρεία ἐστὶ δ-
θεν καὶ Τρέбую (ὡς ἐκ τῆ Τρέбу) χρήζω,
Упо-пребляю, χρῶμαι, —бляемся, ἐν χρήσει
ἐστὶ κτλ.] τρίβω, τριβῆ (τέρω, τερέφω, τερέβω,
οἶον τρέβω, τρεβὰ)=χρήσις (ἔθεν καὶ=χρεία),
καὶ τὸ τρίβω = ἐδίξω, καὶ μετέρχομαι, καὶ
εὐχρησόν τι ποιῶ· οἶον " τὸ ὄνομα ἢ συνή-
θεια τέτριφεν ἐπὶ τῆς ἀμπέλου (Αὐτωνῖν. θ.
10. βλ. καὶ Торю). 2, Τρέβα (θυσία τελετή).
καὶ Трѣбникъ (θυσιασῆριον, καὶ βιβλίον περὶ
ἱερουργιῶν καὶ ἐθίμων ἱερῶν, τὸ κοινῶς, τυπικόν,
rituale). Трѣбище (εἰδωλεῖον), ἐκ τῆ Τρέбую,
τὸ χρήζω (ἀπαρλλάκτως, καθὰ καί, τὸ χρη-
σῆριον ἐκ τῆ χρήζω, χράω) τριβεῖον, (τόπος
ἐνθα ἐκτελοῦνται τὰ ἔθιμα). ἔθεν Трѣбѣни
καὶ (е=ѣ) Трѣбѣни, Σερβ. καὶ Κριτ. (κα-
θαρίζειν), καὶ Попребѹ, Σλαβ. „ попребѣтъ
гумное=διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα (Λεκ. 3, 17),
κατ' ἄλλ. ἐκδόσ. Опрѣбѣтъ. καὶ Опрѣбляю,
ἐπιτρίβω (περικαθαίρω), ἐκ τῆ Τρεбѹ, τρίβω
(σμήχω, ἀποτρίβω. βλ. Трѹ), ἔθεν καὶ „ Огнь
попребѣтъ ихъ=πῦρ ἀναλῶσαι αὐτὸς (Λεκ.
9, 54)=ignis (λ)ιγνὸς 'πιτριβητι οἷς (ѣс, eos).
ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐπιτρίβω = κατατρίβω (con-
terero, deleo). Καὶ τὸ λт. tergo, abstergo =
τέρω (τέρω). ἦ = σρέγω, σράγω, σράγγω,
stringo, σραγγίζω, ἐκ τῆ σρέβω (σρέφω, F=
β, καὶ γ), σρέφω, σράφω.

Требуха, **Трѣхъ** (κοιλία), **Σερβ.** Трбу (χωρίς χ), **Κριτ.**

terbuh, Κρν. trebuch. ἐν τῷ Τρεβῷ, τρέβω = τρέβω, τρέω, τρήσω (= τρέω, τρέω, τρέω, βλ. Τρέβα καὶ Τρῷ) οἶον τριβακος, τριβαξ, τριβακη, ἦτοι τρίβουσα, δάπτουσα, δαπανᾶσα. ,, δέπτρια γαστήρ. ἢ τρυπητή, τρυπητή, τρύπα· κατὰ τὸ κοιλία ἐκ τῆ κοίλος. [Καὶ τὸ ῥωσικ. Брѣχο (κοιλία, Πολων. brzuch, Βομ. brzicho. παρὰ δὲ τοῖς νοτιοτέροις Σλάβοις ἢ λέξις αὕτη ἄγνωστος) = βρύχος (βρύχω, βρύκω, βρώκω = τράγω)· ἢ βρόγχος, βρέ(γ)χος (ἐκ τοῦ φάραγγξ, φάραγγος, βάραγγος, γχος· ὅθεν βράγγος, βρόγγος, βράγγια, Σ. σβάραγνα, σπάραγνα· παρὰ τὸ φάρω = σχίζω, διὰ τὸ κοῖλον. βλ. Браχдὰ καὶ Чрево). Ἴσως δὲ μᾶλλον ἢ λέξις συγγενῆς τῇ Γαλατικῇ βράκκαι (βράκα), Σ. βρακίον· (βλ. Брѣχο). Ἐκ δὲ τῆ brzuch καταλείπεται παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἔχνος ἐν τισι μικροῖς τῆς Θεταλίας κωμυδίοις, ὅπου κωμικώτερον ὑποκοριζόμενα καὶ παρατραυλίζουσα πρὸς τὰ βρέφη αἱ μητέρες λέγουσιν ,, ἐγέμισε τὴν πζέκαν τε (bzuka). τῆτο δὲ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπετόπασαν εἶναι = ψύχα (ψέχα), ψυχῆ. λέγεται, γὰρ πε παρὰ τισι τῶν χυδαιοτάτων καὶ τὸ ψυχῆ ἀντὶ τῆ κοιλία καὶ στόμαχος, οἶον ,, τὸν πονεῖ ἢ ψυχῆ· τοῦτο δὲ κατὰ διπλὴν μετάληψιν· ἐπεὶ γὰρ ψυχῆ = καὶ, καρδία· ἢ δὲ καρδία = καὶ, κοιλία (ὁ ζῶμαχος), ἐξελήφθη καὶ τὸ ψυχῆ = κοιλία

Τρεβόγα (θόρυβος, ταραχή, οἶον ἐπὶ στρατοπέδου, πυρκαϊᾶς· κτλ.). **Τρεβόжу** (θορυβῶ, ταρασσῶ, τρομάζω), οἶον **ταρβαγή** (τραβαγή=ταρφαγή), **τραβύζω**, κατὰ μετάθεσιν ἀντι, **ταρβύζω**, **ταραγή**, **τάραγος** (Ἠσύχ. ἀντι ταραχή), ὡς καὶ **τάραβος**, = **τάρβος**, **ταρβέω**. (ἐκ τῆς **τάρω** **τάραφος**, **ταράφω** (ταράγω), **ταράζω**, **ταράσσω**. βλ. **Торопѣю**, **Тренешѹ**).

Τρεγύβый (τριπλάσιος). **Τρεγύβο** (τριπλασίως), ἐκ τῆς **Тре**, **γύбый** (γύблю) = **γύβω**, **κύβω**, **κυβός**, **ύβός** (ἄθεν ὑψος). οἶον **τρικυβος**, **σγκυβος**, **Сугýбый**, κτλ. βλ. **Сугýблю**.

Τρέзвый, **Τρέзвъ**, καὶ **Σλαβ.** **Трѣзвъ**, **Τρέзвень** (ἐγκρατής, νηφάλιος), οἶον **Τρέсвъ**, **θρέσβος** (σὺν πρό τῆς β=ζ), **θρέσπος**, **θρέσπη**=**θρέση** (σπ=στ. ὡς, **σπολή**, **σολή**), **τρέση** (ὁ πάντα εὐλαβούμενος, λτ. **religiosus**· ἄθεν καὶ τὸ **θρέσκος**, Ἰωνικ. **θρήσκος**, βλ. **Ῥεῖμ.** λ. **τέρω**). **Σρβ.** **Трезань**, **Трикзан.** **Κρτ.** **trezen**, **Κρν.** **tresen**, καὶ **tresliv**, **Βμ.** **strzizliv**, (**Срашлѣвъ**, βλ. **Спράхъ**), **Πολ.** **trzeźwy** καὶ **trzeźwió**=**Σλ.** **Трезвипися**, **Ῥωσ.** **Трезвлюсь** (νήφω· ὡς ἐκ τῆς **Трезвѹ**, **τρέσβω**, **τρέσπω**)=**τρέσκω** (ἐκ τῆς **τρέζω**, ὡς καὶ **τρώω**, **τρώζω**, **τρώξω**, **τρώσκω**)=**τρέω**. συγγ. **Τρεβόжу**, βλ. **Τρεβόга**.

***Τρέпель** (εἶδος γαλας λιθάδης καὶ λευκῆς, ποιούσης πρὸς σμῆξιν καὶ κάθαρσιν μετάλλων), **Γερμ.** **Tripel**, **Γλ.** **tripoli**, λτ. **terra tripolitana**, ἢ συνήθ. **τρίπολη** (καὶ **χυδαίως**, **ταίπολη**), ἐκ τῆς

Τριπόλεως, ὅθεν τὸ πρῶτον μετεκομίσθη.
 Τρεпещу (τρέμω, φρίσσω), Καρνλ. trepézhem,
 trepetám, Κροτ. trepechem, κτλ. Τρέпемъ
 (τρόμος). Τρέпемень (ἐντρομος), συγγ. Тревѡху
 (τρεβύζω), ταρβύζω, ταρβίω, τάρβος, τάρ-
 бор, λτ. torpor, οὕτω καὶ τὸ τρέπω = τρέ-
 βω, τρέφω, τρέω, ὅθεν τρέμω, λτ. tremo,
 Γλ. trembler· καὶ τὸ Γρμ. zittern=(τιτρεῖν)
 τρεῖν (ὡς τὸ τετρεμαίνω = τρεμαίνω), ἐκ τῆ
 τέρω, λτ. terro, terreo " ἔτερσεν, ἐφόβησεν
 ('Ηούχ.) = τρέω, τρέφω, τρέπω, λτ. trepo,
 στρέφω, καὶ τρέω, θρέω, δρέω (δρέμω), τρέ-
 χω, (δράω) δράσκω, διδράσκω, (δράψ) δρα-
 πέτης, λτ. trepidus, trepido, καὶ τρέσης, δρή-
 σης, κτλ. συγγενῆ. ὁ τρέων καὶ τρέμων τρέ-
 πει (ἑαυτὸν), τρέπεται, σρέφεται, τρέχει, δε-
 δράσκει, φεύγει, καὶ τοῦτο πάλιν = φέβει,
 φοβεῖται. (βλ. Τρῶ). Ἐκτῆ Τρέпемъ, τὸ Спрé-
 пемъ (ὡτις τέτραξ, otis tetrax), οἶον σ-τρέ-
 πετος, trepidus, στρεπτός, δραπέτης, τρεπτός
 εἰς φυγὴν (=τρήρων). ἡ συγγεν. λτ. strepitus
 (κέλαδος, κρότος), ἐκ τῆ strepo, συγγεν. τρέω,
 θρέφω (θρέπω, θρύπω), σ-τρέφω (ὡς, τρίζω,
 σρίδω, strido)=θρέω, θρόος, κτλ. ὀνοματοπ.
 Τρεпид (καθαίρω ῥαβδίζων λίνον. 2, παῖς
 τινὸς ἡρέμα τὰ νῶτα, καταψῶ· ὡς ἐκ τῆ
 Τрепῶ) θρέπω=θρύπω, θρύπτω, θρύβω, τρίζω
 (συγγενῆ. ἐκ τῆ τέρω). πρὸ βλ. Дребезжῶ, ὡς τῆ
 τρύω, θρύω, συγγ. τρέω, θρέω, θρόω, βλ. Τρῶ.

Τρέσκαю (ὡς ἐκ τῆς Τρέσκυ, τράσκα = τράξω) τράξω, θράξω, τράγω, τρώγω (τρώξω, ὤς, βρώκω, βρώκω, ἐπὶ κυνῶν λέξις πεποιημένη ἐκ τῆς ἤχης, καθὰ καὶ τὸ Γερμ. fressen, κτλ. καὶ τὸ Ἄλβαν. darkem. ἀντὶ targem, tragem, τράγγημι, τράγω· ἐκ τῆς τράφω, τράω, τεράω, τέρω). βλ. Τρῦ, καὶ τὰ συγγεν. Трещῦ, καὶ Трачῦ, κτλ. Тρέска (ρήξις, κρότος, κεραυνός). Κροτ. treszka (κρότος), treszk (κεραυνός), treszkam (κεραυνῶ. οἶον θρέσκημι, θρέσκεις) = θράξις, θραγγός, θράξω, θρακτός, Трескóвый· καὶ θρίζω = τρίζω, τρισμός, κτλ. ὀνοματοποιῖται. „ θρισκός = τρισμός (Ἡούχ.). πρὸ βλ. καὶ τὸ λτ. strepitus, κτλ. βλ. Трешпῦ.

Трешῦ, τρύξω, τρίζω, τρίζω (τρίσκω), ὡς καὶ τρύσκα, ἐκ τῆς τρύξω, λτ. (trido), strido (τρίσδω, στρίδδω). λέγεται ἐπὶ τρισμοῦ ξύλων καιομένων, καὶ ῥήξεως μετὰ τρισμοῦ, ὡς καὶ τὸ συγγεν. Тρέскаю. βλ. Τρῦ, καὶ Πείμερ. λ. τρύξω, καὶ τρίζω.

Τρι, Πολ. trzy, Κροτ. trije, τρεῖς, τρία. λτ. tres, tria, Ἴτ. tre, Ἴσπ. tres, Γλ. trois, Βενδ. tri, καὶ Ταταρ. (ἐν Ταυριδί) tria, Γερμ. drey, ἀρχαιότερ. thrins, thrin, thri, dria, dhrie, Σηθ. dryg, Κροτ. dree, Αγγλ. drie, dreo, Ὀλλ. dry, drie, Ἀγγ. three, Βαλλησ. tri, Δαν. tre, Ἰσλ. tryr, Λιθ. trijs, Λετ. tris, Περσ. tre, sse, Σινσκρ. treja, tri (καὶ trija = τριάς). Трѣжды καὶ Трещῦ, τρῖς (οἶον

τριζῆ, τρισδῆ, ἀντὶ τρισσῆ ἐκ τῆ τρισσός, καὶ τριζός· σσ=ξ, καὶ ζ, σδ). Τρόῃ, τρεῖς, τρία, καὶ τριττός (ε = ο, οἶον τρόϊ-ς· ὡς ἐκ τῆ τρέες, λτ. tres, τὸ τρεῖς). Τρόица, Τριάς (ἡ ἀγία), καὶ Τρόйка (ὑποκορ. Трѳечка) τριπλῆς, τριττός ἵππων (ἐπὶ ὀχήματος· οἶον τριακῆ, ὡς παρὰ τὸ τριακός, κατὰ τὸ δυϊκός). Трѳпій, пая, шое, τρίτος, αἰολικ.=τρίτος, καὶ τέртος, ὅθεν λτ. tertius, καὶ Ἰωνικ. τρίτατος. Трѳпійцею, τὸ τρίτατον, τὸ τρίτον καὶ Трѳпие, Трѳшь, τρίτον. Трѳпійный, τριταῖος (οἶον τρίτινος, ὡς λτ. ternus, trinus), καὶ Трѳпній, τριενῆς, τριετής (ὁ διὰ τριετίας γιγόμενος). Трѳд (τριαῶ, τριάω), ἀντὶ, τριάζω (εἰς τρία διαιρῶ, καὶ = τριπλασιάζω), κτλ. Ἡ ἰδέα τῆ τρία, τρεῖς, ἐμφαίνειν μοι δοκεῖ ἐνέργειαν, κίνησιν. καὶ εἶη ἂν τὸ τρεῖς (τρέες) παρὰ τὸ τρέω = δρέω, δράω, δρώω· δρώμεν γὰρ μάλιца τοῖς τρισὶ δακτύλοις χρώμενοι, τῷ τε ἀντίχειρι καὶ τῷ λιχανῷ καὶ τῷ μέσῳ. Εἰσὶ δ' οἱ τὸ τρεῖς παρὰ τὸ τρέω = τρίβω ἠτυμολόγησαν (ὡς ἐκ τῆς τριβίς ἀμέλει τοι τῆς διὰ τῶν τριῶν δακτύλων), εἶτω πιστότερα λέγουσι (βλ. Lennep. observ. ad stirp. ling. Graec. καὶ Σημ. E. S.).

Трѳзна (τῶν ἀρχαίων Σλαβόνων ἀγῶν ἐκ πάλης καὶ πυγμῆς συνεσηκῶς. 2, καὶ ἑορτῆ εἰς μνήμην τινός τετελευτηκότος, καθ' ἣν τὸν ἀγῶνα τέτον ἠγωνίζοντα· παρ'βλ. Ἰλ. Γ).

- Трізнице (ἀγών, οἶον ὁ πενταετηρικὸς, καὶ ὁ τόπος αὐτῆ, ὡς καὶ τὸ ἀγών). Трізникъ (ἀγωνιστῆς) τριζικὸς, τριζων, ζριζων (δνοματοποιῖα, ὡς ἐκ τῆ θορύβου τῶν θεωρῶν, ἧ καὶ τὸ κρότε τῆς πυγμῆς τῶν ἀγωνιστῶν. ἐκ τῆ τριζω, τριώ, τορύω καὶ τὸ θορύβω, θόρυβος· τρέω, θρέω, θρόος, κτλ. τὸ δὲ τριακτῆς, καὶ τριαγμός, βελοίμην ἂν παραθέσθαι, ἀλλ' ἐδόλωσ μοι συνάδειν δοκεῖ). συγγεν. Трещъ. Трѳгаю, Трѳну (ψαύω, κινῶ) συγγεν. τροχάω (τρέχω), τρύχω (τριβω). ἐκ τῆ τέρω, Терѳпъ, ὄθεν καὶ τρέω, ὀ-τρέω (προσθέσ. ο) ὀτρύνω = Γερμ. an-treiben (ἀπὸ τῆς καθόλου σημασ. τῆ κινῶ. βλ. Трѳ)· καὶ Трѳнушій (ψαυζὸς, εὐκίνητος) ὀτρυντὸς. πῆβ. καὶ θρυγανάω (θρυγάω, θρύγω, τρύχω).
- Тропѳ, καὶ Тропѳина, καὶ Тропѳка Ῥωσσικ. = Спеэѳ=τροπѳ (τρέπος, τρόπος), τραπὸς, ἔθεν ἄ-τραπὸς καὶ ἄ-ταρπὸς=τριβος (καὶ οἶον ἐκ τῆ τροπῆ, τροπίνη, ὡς καὶ ἄτραπὸς, ἄτραπιτὸς. ἐκ τῆ τράπω, τρέπω, συγγ. τριβω. βλ. Тряпѳца).
- Трѳскопъ (ἄγρωσις) θρύσκος, θρύσκον. „θρύσκα, ἄγρια λάχανα (Ἡσύχ. ἐκ τῆ τρύσκω= τρύγω = ξηραίνω), βλ. Трѳ.
- Трѳсь (Трѳсь, κάλαμος), Κρον. terst, Κροτ. terszt, Βμ. trest; Σοβ. Трѳка, κτλ. Трѳсмие (καλάμη) συγγενὲς τῆ Κροτ. tersz, terszek (ἀμπέλω κλήμα. ἐν τοῖς Γλαγολικ. βιβλίοις, трс),

καὶ τῷ Βμ. trs (καυλὸς φυτῆ) = θύρσος (θύρ-
σος· υ = ο καὶ παρενθ. τ. Τρόσπъ), ἐκ τῷ
θύρω, θύρω (θύω) λτ. turo, turgeo. ἀλλὰ γε
μᾶλλον τὸ Τρόσπъ συγγενές τῷ (τρύω, τρυ-
τός, τρύζω), τρυσός. ἢ (τρυσοκός) τρύσχω =
τέρω, attero. βλ. Τρῦ, Τρύπъ, κτλ.

Τροψὴ (κλώθω, σρέφω, σρωφῶ) σράζω (χωρὶς
τῷ σ, οἷον τράζω, τρόζω· ζ=γ), ἀντὶ σράγω =
σρέγω = σρέβω, σρέφω, σρωφῶ = σρωπέω,
τρωπέω (π = κ, λτ. torqueo, βλ. 'Ρεῖμ. λ.
σράγγω).

Τρῦ, καὶ Τρύπω (τριβω) = τριβω, τρία (τρῶ, ὡς
καὶ ἐκ τῷ τράω, τρῶ). τὸ θέμα τέρω, ὅθεν ἀπα-
ρέμφ. 'Ρωσ. Терéпъ, Σλβ. Трѣпш, ὡς ἐκ τῷ
Трѣю = τρέω, ἀντὶ τέρω, παρ' ὃ τερίω, τρία, τρι-
βω, τριβω, Τρεπλὸ, καὶ τερύω, τρύω, τρύφω, φ
= χ, τρύχω, Дрѣхну (ὡς θρύω = θράγω, θραύω)
τρύσσω, τρύζω, Τρυψὴ, καὶ Дроуѣ, Τρυχὴ, τε-
ράω, τράω, θράβω, θραύω, Дроблѣ, θράσσω,
ζω, θραῦμα, Дрѣбъ, τρύφος (θρύβος. ἔ γὰρ τὸ
Дрѣбъ = θροβός, θρόμβος, ἐκ τῷ τρέφω). καὶ
τάρω, ταράω, σσω, ζω, Трѣсѣ καὶ πάλιν τέρω,
θέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρυγίας, καὶ
(τρύζω) Дрѣждіе (τρυσδίας, -ζίας), καὶ τρέω,
θρέω, θρόος, θροέω, κτλ. κτλ. Τὸ τοίνυν
πρωτότυπον τέρω ἐν τοῖς ἀπ' αὐτῆ παρα-
γομένοις ἐμφαίνει καθόλου κίνησιν, καὶ τὸν
μετὰ κινήσεως ψόφον ὅθεν ι, φόβον, φυ-
γὴν, δρόμον, δρᾶσιν, δρῆμην (τρέω, δρέω,

θρέω, τρέχω, τράω, δράω, ταρβώ, Тренещу, κτλ.).

2, θερμότητα, ξηρασίαν, πυκνότητα 3, τριβήν,

τρήσιν. 4, θρέν, ἦχον, ψόφον, ὡς τῶν τριβομέ-

νων, τρωγομένων, θραυομένων σωμάτων, κτλ.

ὡς εἰς τὸ τέρω, ἀνακτέον τὰς ἀπὸ Δρ, καὶ

Τρ (καὶ Тер, Тор, Тир, κτλ.) ἀρχομένης Σλα-

βονικῶς λέξεις τὰς τῶν εἰρημένων ιδιοτήτων

σημαντικῶς· ὡς καὶ τὰ δράω, δρέω, τρέω, κτλ.

βλ. καὶ Жръ. Εἰς τὸ τέρω 5, ἀνάγονται καὶ

τὰ, τρέπω, στρέφω, τρέφω, τέρω, τράφω,

τροφή, Травà, κτλ. βλ. 'Ρεῖμ. λ. τέρω. ἐκ

τῆ Τρѣши (ἀόρ. Трѣ, οἶον Трѣю, μετὰ τῆ σ

Спрѣю) εἶη ἂν καὶ τὸ Спрѣлà (ὡς καὶ ἐκ τῆ

Спѣ, Спѣнà), καὶ ἡ ζρέβλα ἐκ τῆ ζρέφω

(τρέπω, τρέφω). βλ. καὶ Трычъ,

Трубà (σάλπιγξ), 'Ιτ. tromba, Γλ. trompe, trom-

pette, 'Αγγ. trump, trumpet, Γερμ. Trompete,

θθεν καὶ συνήθ. τρμπέτα, κτλ. ὀνοματο-

ποιῖα ὡς ἐκ τῆ ἦχσ τῆς σάλπιγγος (τρμ,

τρσ). πύβλ. τὸ θρόος, θρούς, θρύω, θρύλ-

λος, ὀνοματοποιῖας ἦχσ. [οἶον θρόφος, θρού-

βα, θρέμβα (ὡς θόρυβος καὶ θορυβή, καὶ

τύρβη), μετὰ τῆ ζομφάζοντος μ, tromba (κα-

τὰ τὰ κορυφή, κόρυμβος· ζόβος, ζόμφος,

κτλ.). τοιῦτο καὶ τὸ τορικελον=αὐλός. 'Ησύχ.],

βλ. Τръ.

Трудъ (μόχθος, πόνος, ἔργον). Трудный (ἐπί-

πανος, ἐργώδης· καὶ ὁ βαρέως νοσῶν). Труж-

дъ, Тружъ (ἐνοχλῶ, κόπης παρέχω) τρύζω,

τρύσσω, τρύσσω, τρύσσω, λτ. trudo = τρύσσω, τρύχω, τρύω, τρύος, τρυσσός, λτ. (trossus) trossullus, κτλ. Γερμ. άρχ. trudan = treten, Άγγλ. dredan, Ίσλ. troda, κτλ. βλ. και Τρύпъ, Τρύпина. εκ τῆ Τρυ̑.

Трыпень (κηφήν), Πολ. trad, truteń, Κρον. trot, Βμ. trubec, truces, traup, traud (σημειώσαι d και t = p και b. οὕτω και εκ τῆ τύλη, τὸ Γερμ. pfühl, pühl, ἀντι tühl), ἴσως τρυπτός τρυσσός (ἀσθενής, ὡς τὸ λτ. spado = σπάδων, και συνήθως, ἀκαμάτης). ἦ = τρύσσω (τρυπτων), τρύχων, τρίβων, τρυπών, τρώγων), ὡς τὸ Γερμ. Drohne, Throne = τευδρήνη (παρὰ τὸ τέυθω = τρώγω)· εκ τῆ Τρυчъ, прыпнпъ.

Трыпъ (πτῶμα νεκρῶ) τρύφος (θραύσμα) ὡς και Γερμ. Trumm = θρύμμα, και Trümmer (θραύσμα, κλάσμα, οἶον ἐρειπίς, ναυαγίς, κτλ.) = λτ. truncus, (ὡς και corpus = κορμός, κέρω).

Трыпъ, και Τρύпина, Σερβ. και Κρο. trot, trut (φύκος, λτ. fucus) συγγενές, τρύχος, θρύφος, θρύμμα, τρίμμα, τριπτόν. 2) Τрыпъ Ρωσικ. και Τрыдъ Σερβ. (ἀγαρικόν, ἡ συνήθ. ἴσκα, και ὕσκα, ὕσκα = ἴσκος = ἴξος. βλ. Ρείμ.) και τῆτο φαίνεται συγγεν. τῆ τρίβω τρύχω, τρύσσω (ξηραίνω). καθὰ και τὸ τριβεῖον, ὅτι τριβόμενον ἀνάπτεται. εκ τῆ Τρυчъ, βλ. και Τρυ̑.

Тручà (τραύξανα, τρώξανα, συνήθ. κότσαλα, εκ τῆ κόττανα.) τρύχα, τρύχη, τρύχεια, τρύφεια,

τρύφη (ἐκ τῆ Τρῷ, τρῖω, τρύω). τὸ Κρν. trocha,
 Βομ. trocha, καὶ Κρτ. trucha=κάρφος, καὶ τὸ
 σμικρότατον, ὡς τὰ Σ. ψίχα, κομματάκι, ὀλιγά-
 κι, κουκκῆτσι (ἐκ τῆ κόκκος,-κύδιον) κτλ. καὶ
 φανίδα, καὶ ζάλλα, κατὰ τὰ (παρ' Ἀρισοφάνη)
 στίλη, πασπάλη, ψακὰς, ψιάς, κτλ. = κνῦ,
 γρὺ, κίκκος (λτ. ciccus), ἀττάραγος, ἀκαρη.
 Τρυχῷ (θλίβω, πιέζω, τρίβω) τρύζω (τρύγω,
 τρύω) τρύχω=τρύφω, τερῖω, τρῖω, τρίβω (βλ.
 Τρῷδ), καὶ Γρμ. trusken, Σβ. truska, κτλ.
 [συγγεν. Δρυχῷ, Δρυχῷ, Δροχῷ, τ = δ = θ.
 ὡς καὶ τράω, τραύω, θραύω, θράγω, θράζω
 (καὶ τρέω, θρέω, δρέω, δράω, δράσκω, κτλ.
 βλ. Τρεπечῷ). τὸ θέμα, τέρω, Τερῷ, ὅθεν καὶ
 τρέω, τρήσω, = τερύω, τρύω, Τρῷο, τρύπω,
 τρύφω, τρύχω, γω, τρύζω, καὶ στρύζω, ὡς
 καὶ ἐκ τῆ τρίζω, τὸ στρίζω, μετὰ προσθήσ· τῆ
 ἀνευματισμῆ σ (Ἡσίχ.). Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ
 τρέω, εἴη ἄν (τρέφω, τρέγω, τρέζω) στρέζω,
 στρέχω (ἀντι τρύχω), ὅθεν τὰ Спρεкчῷ, Спρѣ-
 кῷ, чῷ. παρ' ὃ καὶ τὸ Спрѣкъ, οἷον στρέξ
 (ὡς τὸ στρίξ, στρίγξ), οὐ παρὰ τὸ τρίγω, τρίζω
 (strideo, ζρίγω = Спρεкчῷ, — κοχῷ), ἀλλὰ παρὰ
 τὸ τράω, τρᾶν, τιτρᾶν (τρυπᾶν), τρώξ, τρώξις,
 τρώζων, τρύσσων, τρυπῶν. Ἐκ δὲ τῆ τρώω,
 (τρώφω, τρώγω) τρώζω (= τιτρῶ), γίνεται καὶ
 τὸ Спрочῷ (στρώζω). τὰ πάντα τρήσεως ση-
 μαντικά. βλ. Ρείμ. Α. τρύω, τέρω]. βλ. τὸ
 συγγεν. Τρῷ, ἀπαρμ. Терпѣ, Σλαβον. Трѣ-

πι, και Τρένιε (ὡς ἐκ τῆ Τρέю) = τριβή.
 Τρύшу (δειλιῶ. τρύσσω) = τρέσσω (τρέσω, τρέω,
 τρέμω, τρόμος), τρέσις (τρύσις) Τρύсь (κλόνος,
 σεισμός). (βλ. Трась, και Трешь) 2, Трушъ,
 На-прушъ (τρύσσω) τρύζω, = τρύχω = τρύφω
 = τρίω, τρίζω, ἐπιτρίζω (παλύνω, Σ. πασ-
 παλόνω, κοκκίζω). τὸ θέμα τέρω, ὅθεν και
 τὸ τρίβω (τερίβω)· και τὸ τρύω (τερύω),
 τρύσσω, ἀντὶ τρέσσω, ἐκ τῆ τρέω = τερέω,
 τέρω. [Σημειῶσαι τὴν συγγένειαν τῆ τρύω,
 τριώ, τρέω, κτλ. και τὴν κατὰ τύπους διαφορὰν
 πρὸς διάκρισιν τῶν διαφορῶν σημασιῶν, ἧ
 περ ἔφθημεν εἰπόντες λ. Снопà]. βλ. Трѹ.
 Трѹю, βλ. Трѹ. Спрѹю, Спрывѹши, συντριβω.
 Тряпѹца, Тряпѹ (ράκος, περίτριμμα. ὡς ἐκ
 τῆ Τряпа), θραῦτος (τράφος), ἀντὶ τρύφος, ἧ
 τρίζος, τριβή (τριβίτζα), ἐκ τοῦ θράω (θραῦω
 = θρύω, τρύω, θρύβω = τριώ, τρίζω, συγγε-
 νές Дрѹбль, Дрѹбь· ὡς και τὸ θραῦω = θρύβω,
 τρύβω). Ἐποτίθησι δὲ τὸ Тряпѹца (ἐκ τοῦ
 прѹца) και ῥήμα прѹца = τραῦω, θράβω,
 (θραῦω). τῆτο δ' αὐθις συγγενές, τῆ, τε τράπω,
 τρέπω, ἐπιτρέπω (ἐκ τῆ τρέω, τρέφω, τρέβω,
 πω, ὅθεν και στρεύω, στράφω, στρέφω), και τῆ
 τρίζω (τρέω, τέρω, τερίω, βω), ὅθεν μεταφορ.
 τρίζω (χρόνον), διατρίζω (περὶ τι), ὡς τρι-
 βων (βλ. Спрѹцаю). ὥστε τὸ прѹца ση-
 μαίνοι ἂν τρύφος, θρύμμα, και τριβεῖον,
 τριψίως ὄργανον.

Τρυσὺ (δονῶ, κλονῶ, ταράσσω, τρομάσσω, καὶ Τρυσὺς, δονῆμαι, τρέμω) θράσσω, θράττω, ἐκ τῆ ταράσσω (τράσσω) τάρω, τέρω, συγγ. Τρύψυ, καὶ Δροϋῶ, καὶ Δράχνη, βλ. Τρῦ.

Τῦ, καὶ Τῦμπ, Τυδᾶ, Τῦδᾶ=τύδαι (Αἰολεῖς), τυῖ (Κρηῖτες. καὶ Σαπφῶ), καὶ τυῖδε, τυῖδα, τυῖδη· καὶ τετῶ, τουτεῖ (Λάκωνες), καὶ τύτη ('Ησύχ.). Σημειῶσαι τὸ Τῦ = τῆ, γενικὴ τῆς ἀντων. Τῦ, τὸς, ὅθεν τέος (τό-ος, τό-ις, Τῶῖ, βλ. Τῶῖ). ἐκ δὲ τῆ, ὃ τὸς, σύνθετον τὸ, ῥότος (ὄτος, ὅθεν οὔτος) = τό-τος = Τόμπ, ὅθεν τὸ (ἀρχαῖον, καὶ ἐν τῇ Σ. σωζόμενον ἤδη) τέτος, οὔ ἢ γενεκὴ τέτου, ἐδέτερ. τέτο. κτλ. ἐκ τῆ Τῦ (Τομπ), τὸ Τῦμπ = τουτιῶ, καὶ Τυ, δα, δᾶ = τῆ δε, τῆ δα, δῆ, κτλ.

Τῦκ (σαῖς, λίπος). Τῦчний, Τῦченъ (λιπαρός), συγγεν. Τοϋῶ, Τεϋῶ, Τεκῦ, τάκω, τήκω, τάγω, τάγος (ὅθεν ταγγός, ἐπὶ ζέατος μάλισα), καὶ καὶ τακερός (α = υ. ᾶς, σάρξ, σύρξ· τοῦφος = τάφος. 'Ησύχ.). τέτου συγγεν. καὶ τὸ Τῦчя (νέφος, ὄμβρος) οἶον (τύζα, στύζα), στύξα, στύξ = στάξ, σαγή, σταγών (ᾶς λτ. imber = λιμβρός, λείβω, καὶ τὸ νέφος ἐκ τῆ νέφω, νείφω, νίφω, νίπτω, νίζω).

Τυγᾶ (θλίψις, συνοχή, λύπη). Τυγῶ (θλίβομαι), καὶ C-πυγῶ, Cπυγᾶω (στενοχωρῶ. κτλ.), στύζω (ἀποβολ. τῆ σ, τύζω), σύγω, σύγος (σύγη, τύγη, Τυγᾶ. θηλυκ. ἀντι ἐδετ. ᾶς Γορᾶ, ὄρος. ἢ καὶ στύγα, στύξ. πῆβλ. Βέλγικ. stug, stug-

heid), *στύγω*, *στύζω* = *στύβω*, *στύφω* (ἐκ τῆς *ζύω*, *ζύφω*, $F = \gamma$, καὶ β). ἡ ἰδέα ἐμφαίνει κυρίως θλίψιν, ὄθεν, *συζολήν*, *στυγνότητα*, καὶ *μῖσος*, *αἰσχύνην*, κτλ. (βλ. 'Ρεϊμ. λ. *στύγω*, *ζύω*). διὸ καὶ τὸ *Спυжѣю*, *συγγεν. τῆ* *Спужѣ*, καὶ ($\psi = \gamma = \nu$), *Спужѣ* (*αἰσχύνω*, καὶ *θλίβω*). καὶ *Спѣдѣ* = *Спѣдѣ* (*αἰσχύνη*) = *Спѣдѣ*, (*ψύχος*), *Спѣденѣ* (*ψυχρός*), *Спужѣ* (*ψύχω*). διὰ τὴν τῆ *ψύχως* πῆξιν καὶ *συζολήν*. Ἔτω καὶ τὸ *στύβω*, *στύφω* = λτ. *stureo*, „ *στύψαι*, *συγνάσαι* ('*Ησύχ.*). καὶ = *συσέλλω*, *πήγνυμι*, κτλ. ἔσι δὲ τὸ *ζύω* = *ζέω*, *ζάω* (*ἰζῶ*). τὸ δὲ *στάζω* (*στάα*, *τάω*) διάφορον. ὄθεν καὶ τὸ *Спυденѣць* εἶη ἂν κυρίως, οἷον *στυδανός*, *συγανός* (*στυγνός*, ἀντὶ *στειβός*, *στιβός* = *ψυχρός*), ὡς καὶ τὸ *πηγή* ἐκ τῆς *πήγνυμι*, *πάγος*, ὄθεν καὶ *πάχνη* = *στίβη* (βλ. *Спѣдѣ*). τὸ δὲ d ἐν τῷ *Спѣд*, ἐκ τῆς $\kappa = \zeta =$ *στύζω*, *ζύσδω* (*ζύδω*), ἀντὶ *ζύγω*, βλ. *Спѣдѣ*· *πρόβλ.* καὶ *Тόчка*, *Тυγій*.

Тυγій, *Тѣгъ* (*σκληρός*, *ξυφνός*· μεταφ. *φιλάργυρος*, ὡς τὸ *συνήθ.* *σφικτός*) *συγγ.* *στυφός*, *στυφλός*, *στυβός* (*συβανός*) καὶ $\beta = \gamma$ (οἷον *στυγός*, *τυγός*), ὡς *συγνός*, *στυμνός*, *στύβω*, *στέβω*, *στίβω*; *στίβω* = *στίγω*, *στείχω*, *ζύγω*, *ζύβω*, *φω*. βλ. τὸ τῆ *Тυγій* *συγγεν.* *Тυγά*.

Тѣль (*φαρέτρα*) *θύλος*, *λη* = *θυλάς*, *θύλαξ*, (*πήρα*, ὡς ἐκ *θύλακος* *πεποιημένη*· *πρόβλ.* *Джѣдѣ*, *σκύτος*, κτλ.). καὶ *Τουρκικ.* *tulum* = *θύλαξ*.

Τύλκα (πῶμα ξύλινον. ὡς ἐκ τῆ Τύλα), τοῦλα
= τύλη, τύλος. καὶ Τύλιο, τύλλω. βλ. Τύλιβ.

Τύλοβιτσε (κορμός ἀνθρώπου. ὡς ἐκ τῆ ἀρρή-
τε Τύλοβ), οἶον ζύλεφος (τύλεφος), ἀντὶ ζέ-
λεφος = στέλεχος, (β = φ = χ). ἢ μάλλον,
παρὰ τὸ Τύль, ὡς θυλακώδης ὁ κορμός.

Τύμβα (ὑποσίλιον) τύμφα, τύμφη, ζύμφη, ζύπη
= στύπος, stipes. [ἐκ τῆ στύπω, ὅθεν καὶ
Στύμφη, καὶ Τύμφη, ὄρος ἐν Θεσπρωτίᾳ. τὸ δὲ
Ἰτ. tomba Γλ. tombeau = τύμβος, τύβος
(θύω, τύφω), β = μ, τύμος, λτ. tumus, ὅθεν
tumulus, ὡς καὶ ζύμος = ζύπος]. βλ. Στοπά.

Τύνη (Σλαβονικῶς = δωρεὰν) τουνόν, τυνόν,
τυννόν (μικρόν). ἢ καὶ, τανν, (ἐκ τῆ τανῆς,
τανός, νός, καὶ ταῦς, τηῦς, τηῦς, τηῦσιος =
μάταιος. βλ. Ῥεΐμερ. λ. τανῆς). Τὸ Τύνη
ἐδέτερον, οἶον παρὰ τὸ Τυηϊῦ (ὡς Υνη ἐκ
τοῦ Υηϊῦ). οὐ γὰρ δήπου σύνθετον ἐκ τοῦ
Ty, ηε, οἶον, τῆ ἄν = τῶς ἄν = ὡς ἄν (βλ. Τῦ) =
ἔτως (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆ ἄλλως, τηνάλλως,
μάτην, ὡς τὸ " μάψ ἔτω " κτλ. Πρὸς δὲ
τὸ ἔτως ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς τὸ Σ. ἔτσι, τὰς τε
ἄλλας σημασίας, καὶ ἀντὶ τῆ ἄλλως, μάτην,
οἶον, ἔτσι τὸ εἶπε. παρέφθαρται δ' οἶμαι
τὸ ἔτσι ἔτε ἐκ τῆ λτ. et sic (βλ. Σίττε), ἔτε
ἐκ τῆ ἔτωσι (ὄτωσι, ο = ε), ἔτε ἐκ τῆ εὔτε
(ἡῦτε, ἡῦτε, παρὰ τὸ εὔ δωρικῶς = ἔο, ἔ,
καὶ τε), ἔτε μῆν, ἐκ τῆ ἔτος, ἐτή (ἔτεός, καὶ
αἰολ. ἐτύς, ἔτυς, ὅθεν ἔτυμος. ἐκ τῆ ἔω =

εἰμι, ἰβλ. Πράβυϊ, ὄθεν ἂν εἶη καὶ ἐδέτερον) ἔτυ (= ἐτόν, ἐτεόν, καὶ (τ=το) ἔτου· ἀλλὰ τὸ ἔτσι αὐτό ἐστι τὸ ἔστι ἐπιρῶματικ. ἀντὶ τῆ ὄντως, ἦ (εἰμι, ὄν). τὸ γὰρ οὕτως ἐκ τοῦ οὔτος, παρόντος πράγματος ἀναφορὰν ἔχει. ὄθεν τὸ ἐστι ταῦτα=ἔτως ἔχει (ὄντως ἀληθεύει ταῦτα). Ἐπει δὲ τὸ ἔτω μετέπεσε καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῆ ἄλλως (τηνάλλως), συμπαρηκολάθησε καὶ τὸ ἔτσι τῆς συνηθ. Οὔτω δήπε ἐκ τῆ ἐτός δοκεῖ καὶ τὸ, ἐτώσιος (=ταύσιος, τηῦσιος = μάταιος).

Тυпύй, Түпъ (ἀμβλύς). Тупаῖο (ἀμβλύνω). Тупбю (ἀμβλύνομαι) зүпω, зупеω (зүфω, зүβω) зүпос (τύπος); λт. stipes, stupeo, stupidus, Тупіца, зүпаξ, Γρμ. stumpf, stumpfen, Кт. stuppen, stuppen, κтл. ὄθεν καὶ Тупікь (εἶδος αἰθυίας, alca arctica), καὶ 2, (χωρίον ἀδιέξοδον), οἶον ἀμβλὺ, ὡς τυφλὸν, καὶ Σ. στεμπωμένον, στεμπὸν. βλ. Спона.

Түрб (ἄγριος βῆς), Φοινικ. καὶ Χαλδ. tor, Ἄρβ. taur = ταῦρος (тѣρος. βλ. Тюрмà), λт. taurus, Γл. taureat, Δαν. tiur, Σβ. tarb, Ἰσλ. tur, Γρμ. Stier, ἀρχαίот. stiur, καὶ Ἐβρ. schor· τὸ δὲ Σβ. tiur = Γρμ. Thier = θήρ.

Түрб (ἐπισπεύδω, βιάζω) түрω, тѣрω, трѣω, дрѣω, дрүнω. ἦ, түрω = сүрω (ὄθεν καὶ түрβη = сүрβη). (βλ. Πειμ. λ. дрүнω· καὶ Трбгаю).

Түскь (ἀμαύρωσις), Тускнбю, καὶ Түскну (ἀμανρῆμαι) ἰσ. түфос (σκότωσις, καπνός), түфω

(θύψω, θύψω, (ψ=ξ=σκ. οἶον, θύξω, θύσσω, Τύσκυ, θύσκος). ἢ (π=ρ, ρh, f) τὸ λτ. fuscus=(s=r) furvus = ὄρφος. εἰμὴ γε συγγενές Τύχα, ἢ Τύшы, Τύχну.

Тύшь βλ. Тү.

Тύχληϊ (μυδαλέος, ἔωλος, σαπρός, ἐπὶ ἰχθύων καὶ κρεῶν). Τύχну (σήπομαι ὡς ἐκ τῆ Τύху) =Σ. σαχλός, σαχνός (α=υ συχλός, σ=τ, οἶον τυχλός), καὶ Τύχну (σύχνω, ἀντὶ σίχω=σαύχω. "σαχνόν, χαῦνον. καὶ σαγλώδες (γῶφ. σαγλώδες)=πλαδαρόν σῶμα(Ήσυχ.)·καὶ τὸ συνήθ. σαχνός, καὶ σαχλός=μυδαλέος. "Ὄθεν λέγομεν καὶ σαχλυάζει, σαχλιάζει=μυδαῖ, εὐρωτιᾶ. Παρὰ τὸ σάω, σάφω, σαύω, σαυκός. βλ. Συχίη. ἐκ τῆ σάω καὶ τὸ σάζω, σαθρός καὶ σαύω, σάπω, σήπω, σαπρός, κτλ. βλ. Ρεῖμ. λ. σαύω,(ἐ γὰρ οἶμαι τὸ Τύχну=τάκω,τάγω,ταγός,ταγγός).

Тύχну (σβέννυμαι), καὶ Тушы (σβεννώ) ὀνομα- τοποιῖται ἐκ τῆ ἤχου τῆς σβέσεως. [ὡς καὶ τὸ σβέω, αἰολικ. σδέω,=ζέω, καὶ ζένω, ζενύω καὶ ζίνω, ζίννυμι (σδίννω. (νν=γγ), λτ. stinguo, extinguo]. πρὸ βλ. θύσσω, (τίσσω), θύω, (θυ, συ, ἤχος καιομένη, ἢ φοιζέστος σώματος, πνεύματος, κτλ.). πιθανῶς συγγεν. τῆ Δύю, Дύчь. κτλ.

Тыча, βλ. Түкь.

ТФү=Σ. φρού, φρού, φτύ (συγγεν. φτύω, πτύω, φύω, φρυο). ὀνοματοποιῖται φθόγγε ἢ πατάγγε χειλέων ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποσροφῆς [καθὰ

καὶ τὸ φῦ, φῆ, φυ, λτ. fu fu, Γρμ. pfui, Γλ. fi, κτλ. συγγεν. τῆ πεπονημένε πύω, πύθω. τοιῶτο καὶ τὸ, ψὸ, ἦ, ψῶ (=φῦ, φῆ, πφ, πσ). βλ. Γρηγ. Κορίνθ. καὶ Μ. Ἐτυμ. ἐκ Σοφοκ. λ. ἐχθῆς.]
 ΤΥΙ, τῦ, σῦ, λτ. Ἴτ. Ἰσπ. tu, Γλ. tu, toi, Γρμ. Ὀλ. Δαν. Σβκ. Κτοξ. du, Γτθ. thu, Ἀγγ. thou, Βαλλησ. ti, Βρετ. ta, Οὐγκρ. te, Ἀρμ. du, Περ. tou, Σνσρκ. tvam, καὶ Τερκ. sen, κτλ. γεν. καὶ αἰτ. Тебѣ, δοτ. Тебѣ, κτλ. τεFoῖο, τεFiv, τεῖν, τοι, τῆ, λτ. tui, tibi, te, deiner, dir, dich, Σκρ. te, tva. κτλ. πληθ. Вы (φεῖ-ς=σφεῖς), λτ. vos (φῶ=σφῶ, μετα-θέσ. οἶον φῶς, vos· ὡς vespa, φῆσπα, φῆσκα, ἀντὶ σφῆκα, v=φ. βλ. Осва), Σνσρκ. vass, Γλ. vous, Ἴτ. voi, κτλ. καὶ Τερκ. siz, συνήθ. σεῖς, ἐκ τῆ σφεῖς, βλ. καὶ Твоѣ. — Тѣкаю Тѣчу (τῶ τῦ, σῦ χρῶμαι ἐν τῇ προσδιαλέξει πρὸς τὲς οἰκειοτάτες), λέξεις νεωτέρα, τὸ τῆ βαρβάρε λατινισμῆ tuissare, Ἴτ. tizzare, Γλ. tutoyer, Γρμ. dutzen. οἶον τύζειν, σύζειν. ἄς τὸ, τίζω (ἐρωτῶ συνεχῶς, τί; ἔτω καὶ τὸ παππάζω, λέγω πάππα· καὶ, καρδαμιζῶ = περὶ καρδάμων λέγω, κτλ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τοιαῦτα συχνά).
 Тѣква (κολοκύνθη) τικῦα (v=β, τικwa)· ἢ τικῦφα (συγκοπ. τικfa) = σικῦα (ὡς καὶ τῦκον = σῦκον, αἰολικ.), ἐκ τῆ σίκυς, σίκυος· ,, σίκυος ἄμδος, τὸ Σ. ἀγγέριον, λτ. cucumis· καὶ σίκυος πέπων, τὸ Σ. ὄριμον ἀγγέριον, καὶ

ιδίως αὐτὸς ὁ πέπων, τὸ Σ. πεπάνιον, Γερμ. Pfebe, λτ. cucumis melo· ἡ δὲ σικύα=λτ. cucurbita pepo, ἡ μακρὰ κολοκύνθη· κολοκύνθη δὲ κυρίως ἡ ζρογγύλη. λτ. cucurbita (ἐκ τῆς curvus), Γερμ. Kürbis (der runde), βλ. καὶ Сμόква, καὶ Τύνω.]

Τύλω (ῥάχης) *τύλος, τύλη. Τύλω (κυρτώω, ὑβδῶ), καὶ Су-шп̄лыӣ (κυρτῶς, ὑβός, λ. gibbus, ὑββός). Су-шп̄лыӣна (κύρτωμα, ὕβος), τύλλω, τυλώω, τυλώδης, τύλωμα, συντύλωμα. τύλη = ὕβος, ὄθεν καὶ „δίτυλοι κάμηλοι (Διόδωρ). *Ἐκ τῆς τύλλω, τέλλω, τάλλω, ταλάω = λτ. tollo. [καὶ τὸ λτ. tuli, tetuli = ἤνεγκον, ἔφερον ἐκ τῆς ἀρρήτε τulo, τύλω, τάλω, τὸ δὲ latus (ἐνεχθεὶς) ἐκ τῆς (λάω) λάζω=λάβω· ἐσι γὰρ καὶ τὸ λτ. fero=φέρω ἀνώμαλ., ὡς καὶ τῆτο ἔχει τὸν μέλλοντα οἶσω, παρακ. ἤνεγκα). ἢ τὸ τύλος ἐκ τῆς (στέλλω) τέλλω, τύλλω, τύλλος, τύλη=στύλος, στύλη ('Ρεῖμ. λ. τύλλω). βλ. Τύλω. (τὸ δὲ Τύλω εἶη ἂν συγγεν. τῆς Сул̄ю̄, οἶον σύλλω (ταλάω, tollo). Σημείωσαι πάλιν ἐν τῷ Сушп̄лыӣ, τὸ Су=σὺν=Со, Сь. βλ. Со, καὶ Тек̄ӯ, καὶ Тап̄ш̄а̄. πρόσθετες καὶ Сушп̄я̄хӯ = συν-τάζω (βλ. Тя̄хӯ). Супосп̄аш̄ь (πολέμιος)=Су-посп̄аш̄ь (Посп̄ою̄=ἀπὸ-ἐπὶ-ποτί-ζῶ)=συ(ν)-πосάτης, ἢ συνυποςάτης (ὡς τὸ, ὑφίσταμαι τὸν ἀγῶνα· κυρίως δὲ=προσίσταμαι τινι (ἢ γὰρ πο=ποτί (πὸς)πρὸς)· γράφεται καὶ Сопосп̄аш̄ь, κτλ.*

Τύνω (θριγγός). *Тын̄ю̄ (θριγγῶ) τείνω, ταινῶ·*

καὶ τένω, τένη (ζώνη. Ἑσούχ.), ὡς καὶ ταινία, κτλ. βλ. τὸ θέμα, Τύκω = τέω, τείω, νω, (ἐπὶ μίκρας, καὶ ἐκτάσεως). Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Τύква φασὶ παρὰ τὸ Τύκω (διὰ τὸν ὄγκον). Тысяца, καὶ ТЫСЯЧА, καὶ ἀρχαιοτέρ. Тысуца, Πολ. tysiac, Βμ. tisyz, κτλ. καὶ Φιννιστ. tuhhat, tuhannen (χιλιοί, αι, α). Τὸ Γερμ. tausend (ἀρχ. thusund, thosont, thocont) Σβ. tusend, κτλ. κατὰ τινος ἐκ τῆς des-centum (decies, centum = Φινν. sata, sadan) ἢ πιθανώτερον ἐκ τῆς zehn (Κροσζ. tain, ἀρχαιοτέρ. tun) = δέκα, καὶ τῆς hund (hundert) = ἑκατόν. οὕτω φαίνεται καὶ τὸ Тысяча οἷον Тѣсяч-ства, ἀντὶ, Дѣсяч-ства, сѣдѣ (d=τ, ὡς, Трѣчѣ, Дрѣчѣ, δάπη, τάπη), οἷον δέκα-κοντα, βλ. Сѣдѣ. [τὸ δὲ χίλιοι, καὶ αἰολ. χέλιοι, ἢ χίλλιοι (Ἑτυμολ.), φαίνεται παρὰ τὸ χίω (ἴδεν, χιών, χίλω, χιλός) = χέω ὡς τὸ μύριοι, παρὰ τὸ μύρω (ρέω), μετενηνεγμένης ἐπὶ τῆς πλήθους τῆς μεταφορῆς ἀπὸ τῆς πολλῆς καὶ χύδην ῥέοντος ὕδατος, καθὰ καὶ τὸ βρύω = πλήθω. „καλοῖς ἄσρασι βρύεσα νύξ (Οἴφενς). κτλ. πρὸ βλ. καὶ τὰ Γερμ. „ἐξεχύθησαν ὡς ὕδωρ = ἐπληθύθησαν. βλ. καὶ Ρεῖμ. λ. γάρραρα, καὶ μυριοί].

Тычу, ТЫЧАЮ, καὶ Ткнѣ (ἐμπήγνυμι, προσπήγνυμι, διαπείρω) τίζω, τίγω (τιγάω, τίγων ὡς, σύγω, σύγων) = σίζω, σίγω, σίγγω, λτ. stigo, stingo, Γερμ. stechen, stechen, κτλ. καὶ Спычѣ (κρύω) = στίζω (= στίγω, καὶ = σίζω, ψόφρον

ποιὸν ἐκδίδωμι, κροτῶ. βλ. 'Ρεΐμ. λ. ζίζω) οἶον ἐκ τῆ Τυχῷ, -κῦ, καὶ Τύοκαю· ὄθεν καὶ Τυζιὸ ('Ρωσ-σικ. = κολαφίζω), συγγεν. Τοχῷ, βλ. Точка. Τύιο (λιπαίνομαι) ἐκ = θύω (ὄθεν θύρω, λτ. τυρο, turgeo), ἀλλ' = τίω, τέω, τείνω (βλ. Тѣнь), καὶ = τύω (ταίνω ἐπὶ ἀνατάσεως, θυκω), ὄθεν τύλω, τύλος, τόλλω, Тόлсь, Тѣль (βλ. Тягῷ, καὶ Тѣшу). Τύμα, βλ. Тма. πρὸ βλ. καὶ τὸ Περσικ. touman = μύριοι, καὶ douman (ὀμίχλη, Дымь), 'Ρωσ. Туманъ.

Тѣмнѣ = Тѣмонѣ. (Σημείωσαι б = u).

ΤΪλο (σῶμα). οὔτε πρὸς τὸ θέλος, θάλος παραβλητέον μοι δοκεῖ (ἐκ τῆ αἰολ. θέλω = θάλω, θάλλω = halo, ἄλω, ἄλδω = τρέφω, κατὰ καὶ σῶμα ἐκ τῆ σῶς. σῶος, σῶω, σάω = ζάω, ζῶω, ἐκ θέματ. ἄω = πνέω. βλ. 'Ρεΐμερ.), ἔτα πρὸς τὸ 'Αραβ. καὶ Περσικ. καὶ Τερκικ. теп (σάρξ). ἀλλ', οἶμαί γε, τὸ ΤΪλο ἦτοι ἐκ τῆ Спѣю (ὄθεν τὸ Спѣ, Спѣна, βλ. Спю), ζέω, ζέλω, λλω (Спелѣ), Спѣло, ζέλος, καὶ ἀποβολῇ τῆ с, ΤΪλο, ἀντὶ ζόλος, ζύλος (βλ. Спѣль), συγγεν. ζύπος [ὡς τὸ лт. corpus = κορπὸς αἰολικ., ἀντὶ κορμός (truncus)· ἔσι δὲ καὶ τὸ, ζολή, ζολὰς, αἰολικ. σπολάς (δέρμα) = κάλυμμα, κατὰ τὸ, σκῆνος], ἢ ἐκ θέματος ΤΪю (ὡς ἐκ τῆ Тάю, Тάль) = Дѣю = θέω (= τέω, τελῶ, ποιῶ), ΤΪло = Дѣло (ἔργον, ποιήμα), ὡς, δέω (συγγεν. τέω) δέ-

μω, δέμας (οἶον δέλος)· ἢ γοῦν τὸ ΤῚю=τέω, τάω (βλ. Тяну), καὶ τὸ ΤῚло συγγεν. τῷ τῆλος, τηλὸν (ἐκτεταμένον, ὀγκῶδες=ὄγκος, μάζα, ὡς ТЫль). [τὸ δὲ Чэлядь, Человѣкъ, καὶ τῷτο παρὰ τὸ τέω, τέλλω=τελέθω (εἶμι, φύομαι), οἶον τέλεον, τετελεσμένον δηλονότι καὶ πεφυκὸς ὄν (βλ. Чэлядь), καθ' ὃ δὴ διαφέρει τῷ ΤῚло· οἶμαι δ' ἔδεν πρὸς ταῦτα τὴν γραφὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς (ТῚ, καὶ Че) τῶν λέξεων ἀντιβαίνειν (γράφεται γὰρ πολλάκις τὸ ῔ ἀντὶ ε), καὶ τὸ ἔτυμον ἐ πάνυ τι ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ. Ταῦτ' ἐστὶν ἄπερ ἡμεῖς εἰκάζομεν περὶ τῷ ΤῚло, εἰ δέ τις πιθανώτερα λέγοι, ἐκεῖνα δήπου κρατήσει].

ТῚМЯ, βλ. Тяну.

ТῚНЬ, βλ. СῚНЬ.

ТῚСНЫИ, ТῚСЕНЬ, на, но, ζενός, νή, νόν (τένω=ζένω, ὡς „τέμμα, ζέμμα, Ἡσύχ.— καὶ μεταθέσ. τῷ σ. οἶον τεσνός=ζενός· ζέω, ζέβω). λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πλησιεσάτων οἰκείων καὶ συγγενῶν, ὡς καὶ συνήθως τὸ ζενός, κατὰ τὸ ἀγγιζεύς, ἐκ τῷ ἀγγι, Γερμ. enge, ἀρχ. anke· καὶ Enge, ζένος, κτλ.). ТῚСНЮ, ζενῶ· βλ. καὶ ТиснЮ.

ТῚСНО (φύραμα, ζύμη), ζαιτὸν (μεταθ'. ταιζόν), ζαις (ταις), ἀττικ. ζάς. πρόβλ. Γερμ. Teig. (καὶ test, teisem, βλ. Tripart. p. 780). ἐκ τῷ ζάω.

ТῚШУ (εὐφραίνω)=θάσσω, θάζω (θαίσσω, ὡς, θναίσκω, θνάσκω· ἢ θέσσω ἐκ τῷ θάσσω· ε=α) =θάσσω (θόω), θάζω=θύω=εὐφραίνομαι

(*Ήούχ.*), ἔθεν *У-пѣшάю* (παρακαλῶ, παρηγορῶ). *У-пѣха* (εὐφροσύνη, κτλ.) οἶον θόη, θοή (ἐκ τῆ θόω=θάω, ἔθεν θοάνη, θοίνη), (θωγή $h=\gamma, =\chi$. ἔθεν $x=ш$. παρ' ὃ τὸ *Тѣшу*). τὸ ἀρρήτον θέμα, *Тѣю=θέω*, θάω, θάζω (ἐκ τῆ *Гѣω*, ἀάω, ἄζω=τρέφω). ἢ *Тѣю = Τύю* (λιπαίνω), ὡς καὶ τὸ τρέφω συγγενὲς τῆ τέρω.
 Тюрма (εἰρκτή), *Γερμ.* Thurm, *Ἰσλ.* turn, *Σβ.* torn, *Ἀγγ.* tower, tor, *Γλ.* tour, *Ἰτ.* καὶ *Ἰσπ.* torre, καὶ *Οὐγκρ.* torony (ἔθεν καὶ τὸ, παρὰ τισι τῶν ἐκ Παννονίας ἀφικνεμένων ἡμετέρων, *Σ.* τορρόνι). τὸ *λτ.* turris = τύρρις, τύρσις, (ὁ πύργος, ἔθεν καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κάθειρξις). ἦτοι ἐκ τῆ τύρω (τρύπω), ἔθεν τύρα, θύρα, *Γερμ.* Thor, ὡς καὶ ἐκ τῆ τέρω, τόρμος, τόρμη. ἢ, μᾶλλον, ἐκ τῆ θύρω, τύρω = *λτ.* turo, turgeo (οἰδαίνω, ὀγκῆμαι, ἔθεν ὁ θύρσος, ὠσαύτως καὶ ἡ τύρσις, διὰ τὸ ἀνατεταμένον καὶ ὄρθιον τῆ ὕψους. τοιοῦτο καὶ τὸ *Ἀγγλ.* tor = πέτρας ἐξαχῆ, βράχος). *Πρόβλ.* τὸ ὄρος Ταῦρος (οἶον τοῦρος, τύρρος· $au=s$, ὡς, αὐς, οὐς· αὐρα, οὔρος), ᾧ συμφέρεται καὶ τὸ *Ἑβρ.* zhur, καὶ sohar (βλ. καὶ *Adelung* λ. Thurm). Ὁ δ', αὐθις, ταῦρος (τὸ ζῶον) συγγεν. οὔρος (βῦς, *λτ.* urus, *Γερμ.* Ur, *Auer-ochs*, τὸ καὶ *Βίσων*, *Βίξων*, *Wisant*, *Βόναςος*, ἄγριος βῦς *Θράκης*, καὶ τῆς *Παιονίας*, ὡς καὶ τὰ νῦν οἱ βόες τῆς *Οὐγκυρίας*, κτλ.). αὐτὸ δὲ τὰ ἔρος ἢ παρὰ τὸ ἔρας, *Ἰων.* = ἄρος

(Ἐμπειροκ. Σφαῖρ. 99), ἀλλὰ λέξις ἀρχαίονα γλώσσης, καὶ Κελτοῖς μάλινα συνήθη. ὕθεν μετὰ τὸ πνευματισμῶ, τ (τέρος βλ. Τύρβ), ταῦρος. βλ. Ρεῖμ. λ. οὔρος.

Тюрюк (θυλάκιον ἐπιτιθέμενον τὸ πάλαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶ καταδικαζομένου κακέργαν) ὡς ἐκ τῶ ἀρρήτε Τюрю, θύρω, ὕθεν καὶ Тюрма, θῆρος (θῆροξ), ὡς θύρσος (διὰ τὴν ἐξοχήν). ἀλλ' ἴσως ἐστὶ τὸ Περσικ. τιάρα, τιάρας, τιάρη (ἢ κυρβασία, ἣ ὀρθῆ ἔχρῶντο οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. Ξυφ. καὶ Ἡρόδ.).

Тюря (ψωμίον, ἐνθεσις, οἷα ἐντρίβουσι ἐν ροφήμασι). Тюрю (τριβω, καὶ ἐμβάπτω ψωμία ἐν ροφήματι, καὶ ἰδίως τῶ Квась), τύρω = τρύω, θρύω (θρύος, θρύα) θρύμμα.

Тявкаю = Гавгаю. τὸ συνήθ. γαυγίζω (γαυγάω), βαυγίζω (βαυγῶ). γ (= κ) = τ ὡς, cornus, τόρυος. βλ. Тимонъ, καὶ Сѣнь

Тягнѹ = τάγω (οἶον τάγνω). [Σημείωσαι τὴν ἐπένθεσιν τῶ καὶ παρ' Ἑλλησι μάλινα πεφιλημένον εἰς σχηματισμὸν τῆς ληγέσης τῶν ζημάτων, οἶον παρὰ τὸ τάγω, Тягу (ἄχρηστον. βλ. Тяжѹ), ταγάω, ταγάνω, Тягáю, ну, συγκοπ. Тягну, ὡς ἐκ τῶ ἱκω, ἱκάω, ἱκάνω, συγκп. ἱκνω, ἱκνέω· δάκω, δακάνω, Σ. δακάνω, δάκνω· κάμω, κάμνω· δάμω, δάμνω· περνώω, κτλ. οὔτω καὶ ἄλλα ἐκ τῶν εἰς аю, яю, κтл. ὕθεν τὰ εἰς ну, олен, Спигáю, Спигнѹ (σοιχάω, χάνω, χνω), Пáпнѹ, Цáю, Пнѹ, пáω, пánω. Чáю, Чнѹ,

τάω, τάνω (τνω), Сягáю, Сягнῦ, κτλ. κατὰ τὰ εἰς νω ἐκ τῶν εἰς αω, εω, υω, ιω, οω, κτλ. θάω, θάνω, θέω, θένω. τάω, τάνω· τίω, τίνω· τέω, τένω· δύω, δύνω· γέω, γένω, καὶ πάντα τὰ εἰς ονω τῆς Σ. ἐκ τῶν εἰς οω, χρυσόω, χρυσόνω, θυμόω, θυμόνω, κτλ. φιλοῖσι δὲ μάλιχα τὸ ν Δωριεῖς, ὡς οἱ Διολεῖς τὸ F = υ καὶ γ. ὅθεν τάω, τάνω, καὶ τάγω· δάω, δάνω, καὶ δαύω, κτλ.]. ἐκ τῆ Τягнῦ, τὸ Воспягнῦ, Σλαβον. (ἄγχω), οἶον Fῦψι τάνω, ὑπερτείνω (supra tendo, ὡς ἀπὸ τῆ ὑψῆ ταννομένε ἐν τῷ κρέμασθαι ἢ κατατείνεσθαι). Спягнῦ (ζωννύω, συγκομβόω = Со спягнῦ) συν, τάγω, συντάσσω, συντανύω (συσέλλω, сопно, καὶ Спягиваю). Запягиваю, Запягнῦ (ζατάγω = διατάγω) = διατάσσω (διαταινιόω, διαζωννύω), ὡς ἐκ τῆ Тягиваю θαμιστικοῦ τῆ Тягу, καὶ γ = ζ Тяжῦ. βλ. τέτο.

Тяглю (λέξις ἀρχ. Ῥωσικ. = τείνω), καὶ Тяглю (δασμὸς γῆς, καὶ φόρος) οἶον ταγῆλον, ὡς тагнῶν, ὅθεν τὸ Σ. тагнῶνιον (τὸ καθ' ἡμέραν διατεταγμένον σιτηρέσιον· ὡς ἐκ τῆ Тягу) = τάγω, τάζω, τάσσω, τάγος, таγή. βλ. τὸ συγγεν. Тягнῦ (н = л), καὶ Тяжῦ.

Тяжῦ [καὶ Тягнῦ ἄχρησα = τανύω, ἔλκω ἐκ τῆ ἀρρήτου Тягу = τάγω, καὶ Тягáю, тагέω, καὶ Тягиваю = οἶον тагеFάω, ἀφ' ὧν τὰ Опягáю, καὶ Упягиваю, Упягнῦ = ἐπιτείνω, συντείνω μεθέλκω, κτλ.]. ὅθεν Тяжýсь, Тягáюсь (μάχο-

μαι, ἐρίζω). Тяжба = Τάβφα, (βλ. Тάшь) = Ῥωσ. Тяжа (ἔρις, δίκη, κρίμα, προσές). Тяжάνіе (ἐργασία, γεώργιον, Α. Κορινθ. γ. 9 — και 2, ἐνόχλησις, ὡς τὸ ἐργασία = ἔργον, Πράξ. 15, 16). Тяжáпель (ἐργάτης, γεωργός). Тягоспъ, Тягопà, Тяжеспъ (βαρύτης). Тяжелъ, Тяжелый, και Тяжекъ, жкій (βαρὺς). Тягýчій, Тягýчь (ἐλατός, και Тягýчеспъ, τὸ ἐλατόν, ἐπὶ μετάλλων). Тяжь (σχοινίον, τόνος), κτλ. και τὰ σύνθετ. Опягáю (καθέλω, βαρύνω). Возпягáю (ἀνέλω, ἀνατείνω, ἐπαίρω, κτλ.), τάζω (ζ = γ), τάγω, (ταγà) = τάσις (ἐκ τῆ τάω, ὅθεν και τάνω, Тянù, τανύω, και τένω, τεινώ), ἡ γὰρ βαρύτης τάσις ἐπὶ τὰ κάτω = ὀλκή. διὸ και ἡ ἐργασία, και ἡ ἔρις, ὡς βάρεια τε και σύντονα και ἐργώδη, ἐφ' οἷς (τάζονται) τεινόνται, διατείνονται οἱ ἐργαζόμενοι και ἐρίζοντες (ὅθεν και τὰ λт. соптendo = συντείνω, διατεινομαι. κтл. και праetendo, Ῥт. pretendere, pretentione κтл.). Ῥωσ. Тяга (τάσις δρόμος, φυγή ὡς, τεινεῖν μακρόν). Оўта και " τάγιος (τάγω) = ὀξύς, ταχύς, σύντομος, κήρυξ, πρεσβευτής (Ἡσύχ.). ἐκ τῆ ἀρχαίου τάγω, τάζω, κατὰ διάλεκτον προήλθε τὸ, τάσσω, тáтτω (συνήθ. τάζω), ὅθεν και таγòς, таγù και Тягàд, ὁ τεταγμένος φόρος, και ἀπόδασμος (βλ. Тягáю). παρὰ τὸ τάω, τάνω, τένω, και ὁ τένος, τόμος (σχοινίον) = Тяжь (οἶον τάγος, ζος, ὡς ἐκ τῆ

τάζω), ἔτω καὶ (ταίνω) ταινία, κτλ. (Ρείμερ. λ. τάγω). βλ. τὸ συγγεν. Тяну̇, καὶ Тягну̇.
 Тяну̇, τάνω (τανύω, καὶ ἔλκω, ὡς „ τιταίνειε τάλαντα· ἐκ τῆ τάνω, ταινῶ, τιταίνω), ὅθεν Тянешь = (τάνετι), τείνητι = τείνει, (ρέπει, κλί-
 νει, καὶ = ἔλκει, βαρεῖ, ἐπὶ βάρους, καὶ σα-
 θμῶν). Тяну́ся, τάνυμαι, τανύομαι. Тя-
 нупый, τανυζός, κτλ. [Τὸ ἀρρήτον θέμα Тяю̇
 = Тяю̇, τάω, τάγω, Тягну, Βοεμ. tahnū,
 τάζω, Тяжү· καὶ τέω, τένω, ὅθεν πάλιν τὸ
 ἀρρήτῃ Тяю̇, Теню̇, παρ' ὃ τὸ Тенешю̇· καὶ
 τάσω (μέλ. тэσω, Тесю), παρ' ὃ τὸ Тесьма̇· καὶ
 Тѣю̇ (ταίω), τέω, παρ' ὃ τὸ Запѣю̇ (βλ.
 Запѣвѣю̇), καὶ τὸ Тешива̇, ἢ Тѣшива̇ καὶ
 Тяшива̇ (ὡς ἐκ τῆ Тяю̇, Тѣю̇, Тею̇, Тяп — Тѣп
 = τατός, τετός, τατή). Εἰς τὸ ἀρρήτῃ Тѣю̇,
 Тѣю̇, τέω, ἀναπτέον μοι δοκεῖ καὶ τὸ Тѣмя,
 ἢ ὀρθότερον, Тѣмя (βρέγμα, κορυφή), οἷον
 тѣма, τάμα (τάω), τατόν = ταναόν (μακρόν,
 ὅθεν ἄκρον, τέρμα, πέρας, τέλος, βλ. Челю̇).
 οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Тѣма πρὸς τὸ, θέμα (ἐπίθεμα,
 θημῶν) ἀναλογεῖν, παρὰ τὸ θέω, τιθέω (καὶ
 τοιγε καὶ τῆτο συγγενές τῆ τέω, τάω). Ἐκ τῆ
 αὐτῆ τέω, τάω, τίω, τὸ Тѣю̇, Тѣль, Тѣнь, καὶ
 (τάλω) ταλός, τηλός, καὶ τήλος, τήλως, τήλε,
 тѣле, Дѣль, (Дѣльен) Дѣльный, καὶ δᾶλις, δό-
 λιξ, δολιχός, Далекю̇ (ἐπὶ μήκως τόπων), καὶ
 δάλις, δάλιξ, τάλις (ἐπὶ μήκως σώματος = ἐφή-
 λιξ, ἡλικίας εὐ ἤκων) = ὄλιξ, ἴλιξ (χωρὶς,

τ, ὡς καὶ μετὰ τῆ π, πάλληξ, πάλλαξ, κος, Σ. παλληκάριον = λτ. pellex, καὶ π = μ, μέλλαξ, βλ. Πείμερ.), ὄθεν καὶ δῶλις, τάλις (= νέα) = Телѣць, Телѣ (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ τάλις = λτ. talis, τάλιξ = ταλίκος, τηλικος, κτλ. ἐκ τῆ Тѣю (Тѣль) καὶ τὸ Тѣло (βλ. τὴν λ. βλ. καὶ Чѣлядь). Τὸ δὲ τάλω, ταλάω = τλάω, τόλλω (λτ. tollo, tollero = ἀνέχω. βλ. Таль), ὄθεν τὸ τάλαντον (ὁ ζυγός); καὶ ὁ τάλαιος, καὶ (τάλασος), ταλάσειος, κτλ. καὶ τελάω (ὄθεν τελαμῶν = ἀναφορεύς), παρ' ὃ δὴ καὶ ἡ Τελέτα, ἢ ὀρθότερον, Телѣта (ὡς ἐκ τῆ ἀρρήτε Τелѣю = τελάω), Καρν. καὶ Κροατ. taliga (ἀμάξης εἶδος), ὄθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Μακεδονίᾳ), τάλικα, ὡς ταλάσσα (ἀνέχουσα βάρη). ἢ καὶ (τάω, ταίνω), τιταινομένη ὑπὸ τῶν ὑποζυγίων. καὶ εἶη ἂν ἡ Τелѣта, οἶον τάλικη, ἀντιτλητικῆ, ἢ τλητῆ (ἐλκυσή). οὐ γὰρ οἶμαι τῆνομα ξενικὸν εἶναι, ἢ τισιν ἔδοξεν. Εἰ τοίνυν λέγειν τι περὶ τέτων δοκῶμεν, πάρεσιν ἄρα σαφῶς καθορᾶν, ὅσον ἀναγκαῖα πρὸς τὴν τῶν θεμάτων εὔρεσιν ἢ τῶν Σλαβονικῶν λέξεων πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς παραβολή. Ἐκ τῆ τάω, τάνω, καὶ τὸ Тηῦ (κυρίως λεπτύνω, ὄθεν, συντριβῶ, κατατέμνω), καθὰ καὶ τὸ τανός, ταναός, δηλοῖ καὶ τὸ λεπτομερῆς (βλ. Тѣнкія), καὶ τὸ λτ. tenuo = τανύω (τενύω), attenuo = τένδω· τὸ δὲ tendo = τένω, τείνω,

Γρμ. dehnen, ἀρχ. tehnan, thenon, Γοτθ. taenian, Κτσξ. teinen, Σβ. taenja, Ἰσλ. thenia, Γλ. tendre (καὶ tanner=βυρσοδεφεῖν, Ἀγσξ. tannan; Ἀγγ. tan), κτλ. καὶ τὸ Γρμ. ziehen (ἔλκειν)=Κτσξ. tehen = τέειν (τέω=τάω, ἔθεν τένω=τάνω)· καὶ τίω, τίνω· καὶ τύω (ἔθεν λτ. tueo, intueo=ἀτενίζω), τύνω (ἐντύνω), καὶ πάλιν ἐκ τῆ τέω, τέλω τὸ τέλλω, τέλλειν, zielen. τὸ δὲ λτ. ducō, ἴσως=τύκω (δύκω. ὡς τέκω=δέκω. βλ. Чиню̀)=τιτύσκω=τιταίνω (τιτάνω, ἔθεν καὶ τὸ σουνήθ. τσιτόνω, ὡς ἐκ τῆ τιτόω), ἀλλὰ καὶ τὸ τύκω, τέκω, τεύκω ἐκ τῆ θέματος τέω, τύω. βλ. Цѣль. (συγγενές Τηῦ, Тащῦ, Тяжῦ, Тѣглю, κτλ.).

Τύπαυ· (τέμνω, ῥήσσω, κατατέμνω, νοσφίζομαι, σφῆτερίζομαι ὡς ἐκ τῆ Τύπυ) δάπω (δαπέω) δάπτω. [τὸ Γρμ. staüpen (ράβδιζειν), Κτσξ. stupen, Σβ. stupa, Ἰσλ. styra =τύπω, τύπτω, ἢ στύπω. (καὶ τὸ τύπω=δύπω=δάπω =δέπω, δόπος, κτλ.), βλ. Тόпну.

Τύπια (τὰ βρέφη τὸν πατέρα) τρίττα, τέττα. βλ. Опѣць.

Υ.

Υ, ἢ Δ, Δ = ου (ουκΨ, οὐκ, καὶ ИкΨ, ἱκ = ἕκ· υ = ι, αἰολικ. καὶ ἄλλως = οὐν ᾤς

Y.

(204)

Y.

ἰψηλός = ὑψηλός, θυγάτηρ, θυγάτηρ) = ε, ου· εὐχρησον ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ἄλλοις βιβλίοις τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς. βλ. Μέγ. Α. Ἀλφάβ,

V.

V, ῥωσικ. = Σλαβον. ѡ, (οὐ) = υ καὶ = ου, ο, α, η, ει .—. ῤ = ὕ (400) — ῶ = ὦ (400000). Τὸ Ἑλληνικ. υ, κατὰ διαλέκτους πρῶτον οὐ (κούνες, θυγάτηρ, οὔμες, κτλ. βλ. καὶ Ὑγρα), ὅθεν καὶ τὸ ῥωσικον у = ε, καὶ ἐν ἀρχῇ λέξ. Σλαβον. у. Ἐπεὶ δὲ κατὰ διαλέκτους τὸ υ πάλιν ἐξεφωνεῖτο χαλαρώτερον, καὶ ἐγγύς πα τῆ Γαλλικῆ u διὰ τῆτο πρὸς τὸ υ ἀντισοιχεῖ καὶ τὸ ю, ὡς Κλύω, = γλύω (γλύφω), Βλύω, βλύω, φλύω, κτλ. καὶ τὸ ы, ὡς, Ρύω, ρύω, Τύι, τύ, κτλ. καθὰ δὴ καὶ τὸ ы μεταπίπτει εἰς у, ἐν τοῖς, Дѣхъ, Дыхание· Спѣдъ, Спѣдѣ, κτλ. Ἐτι δὲ ἀσθενέστερον προφερόμενον τὸ υ διὰ τῶν χειλέων μᾶλλον χαλωμένων ἀποβαίνει ι, ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπους πάλιν ἔλεγον ἰψηλός, κίβα, ἀντὶ ὑψηλός, κύβα, κτλ. παρ' ὃ καὶ τὸ Нмѣ, ἀντὶ ὕμνος, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆ γραμματος Нк, ἀντὶ οукъ. Τὰς αὐτὰς διαφορὰς καὶ νῦν οἱ Ἕλληνες ἔχουσι περὶ

τὴν τῆ στοιχεῖς τέτι προφορὰν κατὰ τόπας καὶ λέξεις, νῦν μὲν· προφέροντες ἵψος τὸ ὕψος, κτλ. νῦν δὲ λέγοντες μυσάκιον καὶ βετίναν, τὸν μύσακα, τὴν βυτίνην, κτλ. Ἐοικε μὲν τοι ἀρχαιοτάτη μάλα τις εἶναι ἢ τῆ υ διὰ ζρογγύλων τῶν χειλέων προφορὰ, ὡς ου· ἐκ τέτι δὲ τῆ φθόγγου συνεσπευσμένως καὶ ἐπιτροχάδην προιέμενος, ὡς τὸ Ἄγγλικόν π, μετέπεσεν ἐν πολλαῖς λέξεσι τὸ υ εἰς τὸν συμφωνικὸν φθόγγον τῆ β. (οἶον σεύω, σεβω, σεμβω), καθὰ καὶ τὸ λτ. ν, προῆλθεν ἐκ τῆ υ (βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλλην. γραμμάτων προφορ.). οὕτω καὶ τὸ Ῥωσ. Зάвпра πέπλασαι ἐκ τῆ За, ὕπρο· καὶ τὸ Σερβ. Унукъ=Внύкъ· καὶ τὰ Σλαβον. Жэльвь =χέλως (χέλβ-ς)· καὶ, Никολáев=νικολάευ(ου), Пáвловъ, Παύλοβ(β=υ). καὶ τὸ Κρόνβ δὲ=κρῆος (κρῆος=Λακων. κρῆος, λτ. cguog)=κρόβ-ος· ὡς καὶ ἐκ τῆ Κρίκιο (κρῆω, κρῆβω) τὸ Κρόνβ (ζέγη. οἶον κροῦ-ος, κρόβ-ος, ἀντὶ κρῆβος, κρουβή. βλ. λ. Κρίκιο). εἴη δ' ἂν τὰ τοιαῦτα καὶ διὰ τῆ διγάρμματος ἀπλῶς· ὡς ἐκ τῆ κρῆω, κρῆφω, τὸ κρῆύω, κρῆβω, κρῆμβος, καὶ κρῆβος, κρῆμβος, κτλ. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ο (ὄθεν τὸ ω), τὸ πάλαι πρῆφέρετο ου (βλ. Угль), ἐντεῦθεν καὶ τὸ у καὶ ю ἐν τῇ ληγέσει τῶν πρωτοπροσώπων ῥημάτων = ο = ω (βλ. Μέγ. α. σελ. 222, καὶ 264, κ.). Καὶ τῆ οι δὲ=τὸ υ (βλ. Ἄλφάβ.), καὶ Βοιωτ. ἐμυ=ἐμοι· ὄθεν ἢ

δοτική, Βόδυ, Σλόβυ = υ = οι(ω) = ю, Царιό, κτλ. τὸ δὲ σχῆμα τῆς y ὡς τὸ λτ. y = P. εὔρηται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίῳ Μακεδόνων νομίσματι, Ἀμίμτοϋ = Ἀμίντου. βλ. Palaeograph. Montfaukon, σελ. 121. βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς y.

Y (παρὰ) ε̄ (ὄπερ). 2, ne y (ἔπω) = νή ε̄ (ἐκ ἐφ' ε̄ χρόνος· ε̄ νῦν χρόνος ἐφ' ε̄). [πρὸς βλ. τὸ Γαλλ. y (ἐκεῖ). καὶ ου = οῦ, οἶ (ποῦ. καὶ τῆτο = Fε̄, Foῖ = Fῶ, Γερμ. wo]. 3, = ο (εὐφωνικόν. βλ. Yчъ, Yчáбъ. ὡς τὰ, ὄσαφίς, ὀτλέω = τλέω, σαφίς, κτλ. οὔτω καὶ τὸ χυδαῖον Ῥωσσ. оржáние = ржáние, κτλ. καὶ ο = α, εὐφωνικῶ), τὸ δὲ ο, προϋφέρετο ου (βλ. ἀνωτέρω). 4, = α ζερητικῶ = οὔ (βλ. καὶ Yбóгiй). 5, προσιθέμενον εἰς τὸν ἐνεσῶτα σχηματίζει τὸν μέλλοντα ἐν πολλοῖς ῥήμασιν (οἶον, Y-бiй, ἀποκτενῶ, κτλ.)· τὸ τοῖσ-τον y δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἤδη, πλησίον (κατὰ τὴν πρώτην σημασίαν, οἶον πάρα χρόνος, ἐγγύς εἰμι τῆ ποιεῖν τι, ἤδη ποιῶ. καὶ τὸ ἠδη = ἦ δῆ (η = ο)· ἔσι δὲ τὸ y καὶ = ο, объ, ἀπό, ἐκ, σημαίνουσα τὸ πέρασ τῆς τῆ ῥήματος ἐνεργείας· οἶον, Yговорiй (πειθεῖν) ἐκ τῆ Γоворiй, λέγω (ὡς ἐξειπεῖν)· καὶ τὸ μακρὸν, Yберъ = ἀποφέρω· κτλ. (βλ. καὶ τόμ. Α. σελ. 264, κ. ἐν σημειώσ.). καὶ τὸ Yже, ἐκ τῆς y, κε. βλ. τὴν λέξιν.

Yà, οὐά, οὐάλ.

Yбо (y, бо) ἦ-πε· ἦ, οὖν· που (οὖν, τοίνυν = ἄρα, ὅθεν τὸ Γλ. or).

Υβόγιῃ, Υβόγъ (πένης, πτωχός), φαίνεται=ἀβούγης (Ήούχ.), καὶ ἀβούτης (Ἑτυμολ.). Ἔστι γέ μὴν ἐκ τῆς υ, βογ (ἀποκοπή) ἐκ θέματος τῆς Βογάшь. βλ. Βογάшый). τὸ υ=α (σερητικῶ· ὡς σάρω, σύρω. σάββατον, Κυβδόπα). ἢ μᾶλλον, υ=ἀπό=μακρὰν, ἀνευ (βλ. Υ).

Υβρýсь (ὀθόνιον, καψιδρώτιον, λτ. σεδάριον 2, τὸ ἄγιον Μανδήλιον, λτ. mantile = μανδύλιον, ὑποκορ. τῆς μανδύας, Μάνηια [λέξ. περσαικ. ἐκ τῆς μανδύς, ὡς καὶ τὸ κἀνδύς], καὶ Σ. μαντήλιον, ὡς καὶ μαντήλα = μανδήλη, ὅθεν καὶ τὰ, mantelum, mantellum, Γερμ. Mantel, Γλ. manteau, mantille, κτλ. βλ. Πείμ. λ. μανδύας. τὸ γοῦν Υβρýсь) = ὀρβός (μεταθ. ἰβρός), ἀντὶ μορβός (κατ' ἐκπτώσειν τῆς μ, ὡς, μάλω, ἄλω· μάλη, λτ. ala· μορφός, ὀρφός-φνός, κτλ.), τὸ καὶ ἀμορβός (μετὰ τῆς εὐφωνικῆς α, καὶ ο), καὶ ἀμοργός, ὁ ἀμέργων ἦτοι ὀμοργνός=ἀποσπογγίζων. [ἐκ τῆς μελγω, ἀμέλγω, μέργω, ἀμέργω, ὀμόργω, -γνυμι· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Ἀμοργός. βλ. Πείμ. λ. ἀμόργινος). Ὡς τὸ μορβός (ὀρβός, Υβρýсь) = ἀμορβός = ἀμοργός, ἀμοργός. Οὐ γὰρ μοι δοκεῖ τὸ Υβρýсь = ὀρφός, ὀρφή, μορφή (βλ. Образъ), κατὰ τὸ τῆς συνήθ. προσώπιον, ᾧ τὸ πρόσωπον ὀμοργνόμεθα.]

Увѣ (οὐαί) ὠφέ, ὠή, αἰβοῖ. ἦ, ᾧ φῦ (φῆ, συνήθ. ᾧφου, καὶ ὠγοῦ)· ἦ ὀφέ, ὀτ' = ὀλ.

ΥΓΟΛΨ, ΥΓΛΨ (γωνία) ἀγκύλη, ἀγκύλος, λτ. angulus, Ἴτ. angulo, Γλ. angle (ἄγω, ἄγκος, ἀκή, Γερμ. Ecke). $y = a$. βλ. Υβόγιᾱ.

ΥΓΛΨ, ΥΓΟΛΨ (ἄνθραξ· $a = y$. βλ. ΥΓΟΛΨ), ἄγλη = αἶγλη. (οὕτω καὶ τὸ τῆς αἶγλης συνώνυμον φῶς = πῦρ. Μάρκ. ιδ' καὶ Α, Μακκβ. ιβ, 29. βλ. καὶ Ξενφ. Ἑλλην. ἰσορ. 5, 6, 17, καὶ Κυροπ. Ζ, ε, 3, καὶ Ἡσύχ. ὅθεν ἡ τῆς συνήθ. φωτία = πῦρ, τὸ καὶ, λαμπρὸν, παρὰ Κυπρίοις καὶ ἄλλοις τῶν νησιωτῶν). ἡ γῆν καὶ τὸ ΥΓΟΛΨ ἐκ τῆ ΟΓΟΝΨ. (βλέπε τὴν λέξιν). $\sigma = \varepsilon = \upsilon = y$, καὶ τ' ἀναπαλιν κατὰ διαλέκτους. ᾶς, ἔνομα, ὄνυμα, ὄνομα. Οὕτω καὶ οἱ νῦν Λάκωνες λέγουσιν ὁ, ἀντὶ ἐ, οἶον, ὁ συνίε; = ἐ συνίεις;

ΥΓΡΑ (Ῥωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Καλέγαν) οὐγρά = ὑγρά (τὸ ζοιχεῖον τῆ ὕδατος, θαλάσσα· „τραφερὴ τε καὶ ὑγρά = ξηρὰ, καὶ θάλασσα· Ὀμηρ.). ἐκ τῆ ὑγρὸς, καὶ συνήθ. (παρὰ Σμυρναίοις καὶ Χίοις), ἐγρός. (ᾶς Βοιωτικ. οὔμεσ = ὕμεσ, ὑμεῖς). βλ. τὸ ζοιχ. Υ. τὸ θέμα υγ, ὕγος (ἐκ τῆ ὕω, παρ' ὃ καὶ τὸ ὕδωρ, τὰ νῦν παρὰ τοῖς Λάκωσιν, ὕον). Ἐκ τῆ υγ ἴσως καὶ τὸ ΒύγΨ (βλέπε τὴν λέξιν). Εἰ μὴ τις τὸ ΥΓΡΑ παρὰ τὸ ΥΓΡΨ πάντως βέλοιοτο ἐτυμολογεῖν, οἶον ἐγγελλῆεις, ἐγγελεών. (βλ. ΥΓΡΨ).

ΥΓΡΨ, ΥΓΟΡΨ (ἐγγελυς, ὅθεν λτ. anguilla, ἀρχ. aggilla, Γλ. anguille), τὸ συνήθ. ὄγγρι (ὄγγρος)

ἀντι γόγγρος. καὶ (ὡς εἶπερ ἐκ τῆ βόγγρος ἀντι γόγγρος), Σ. βογγρι, καὶ (β=μ), μογγρι (εἶδος θαλασσίου ἐγγέλεως). 2, Ὑγορβ (φῦμα ἐπὶ προσώπῃ, συνήθ. σπειρίον) ὄγγρος, γόγγρος (=ὄζος, ὄγκος φυτοῦ, τὸ καὶ κροτῶνη Θεόφρ.). οὕτω καὶ τὸ Γλ. bouton, καὶ boutgeon σημαίνει τὸ φῦμα ἐπὶ τῶ φυτῶν καὶ ἐπὶ τῆ ἀνθρωπίνῃ σώματος.

Угрюмый, Угрюмъ (σκυθρωπός, βλοσυρός) ἐκ τῆς у, καὶ Грюмъ (συγγεν. Γρόмъ) βρόμος, βριμός, ἐκ τῆ βρέμω, καὶ φρέμω, fremo, καὶ χρέμω, ὄθεν καὶ χρόμος = βρόμος, ο =ου) χροῦμος, γροῦμος (ὡς καὶ βριμῆ=Γρμ. Grimm).

Уда (ἄγκιστρον) συγγεν. Удило· ἄλλο δὲ τὸ ὄδους, ὄδελος = ὄβελος (ὄδω = ὄτω, ἔτω, ἑτάζω).

Ударно (παίω, πλήττω ὡς ἐκ τῆ Ударю) δαρέω, δάρω, δαίρω [Дарѹ, Дерѹ μετὰ τῆς у προθέσεως· οὐ γάρ ἐστιν ἀπλοῦν, ὡς εἶναι (ἐκ τῆ ἔδω, ὄδάω=νύσσω) οἶον, ὄδάρω ὡς ὄδύρω, καὶ οὐδύρω]. Ударение (παῖσις. καὶ κρούσις φωνῆς = τόνος, Γραμματικ. ὡς κρούσις ὦν ὁ τόνος ἐπὶ τῆς τονιζομένης συλλαβῆς) οἶον, δάρσις (δαρμός). Ударъ δὲ παρὰ τοῖς Ρώσοις καὶ ἡ ἀποπληξία (τὸ γὰρ δέρω = πλήττω).

Удило (ζόμιον χαλινῆ), συγγεν. Уздѹ.

Удъ (μέλος), φαίνεται ἐκ τῆ ἀρχαίῃ ѹю = ὕω, ἄω=(яю) яши, = Γάω, γάω, κάω, χάω, Γύω,

γύω, ὄθεν καὶ γυῖον (μέλος)· ἐκ τῆ ᾄω; χάω, καὶ τὸ χάδω, χάζω (χωρῶ). οὕτως ἐκ τῆ γύω, γдъ (οἶον χάδον, χύδον, ἠύδον ἀντὶ γύον, γυῖον, παρενθέσ. δ)· ἐκ τῆ ᾄω, ὄω, καὶ τὸ ὄδω, (οἰδαίνω) τὸ ἀντιθέτον τοῦ (ᾄω) ἄγω, ὄγω, οἶγω = ὄχω, ἔχω, χέω, χάω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει „ ἄδες, πόδες (ἴσως ἐκ τῆ ὀδεῖν, ἀλλ' ἢ λέξις πάμπαν ὑποπτος καὶ ἀμφίβολος). Τὸ Γρμ. Glied, Γοτθ. lithus, Κτσξ, lid, liet (μέλος) ἐκ τῆ leiten (ἄγειν) = λιάδειν, λιάζειν = ἐλεύθειν (Adelung). βλ. Ὦ.

Ужась, Ужась (θάμβος, ἐκπληξις). Ужасάю (ἐκπλήττω, — сяюсь, — ττομαι, θαμβέω) ἀγάσσω (ἄζάσσω) = ἀγάζω, ἀγάω, ἄγη, ἄγασις (ἄζασις), ἄζω, ἄζομαι (a = y. βλ. Ὦголь). ἢ σύνθετ. У, жас, У-жасάю (καὶ Ужаснѹ, ὡς ἐκ τῆ У-жасѹ), συγγεν. δείσσω, δείζω, δίδω, δείδω, δέδοικα, δεδίσσω (ἐκ τῆ δειώ, διώ, δέω = δάω, οἶον δάσσω, δ=ж), δέος, δεισις (ὄθεν τὰ σύνθετα, δεισ-ἠνωρ, δεισιδαίμων). Ἐκ τῆ δεισσω, καὶ τὸ Βμ. dešým = δεισσημι, τὸ δὲ y ἐν τῷ Ужась, = παρὰ, ἀπὸ, πρόθ. (ὡς περιδείδω, ὑποδείδω), ἐκ εὐφωνικῶν (ὡς τὸ ο ἐν τῷ, δάξ, ὀδάξ, δάκω, ὀδάξω, ἀδαξέω).

Укè = ἦδη (δ = ж· ἔσι δὲ καὶ y = η, ὡς συνήθ. σепία = σηπία). καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἦδη σύνθετον ἐκ τῆ δη, καὶ ἦ (ὡς τὰ, ἦ-μὲν, ἦ-δὲ κτλ.), τὸ δὲ η = α, ο, ἰ (ὄς), ἰν, ὄθεν

καὶ τὸ *ἔνα* (= *δπε*, *ἐκεῖ*). καὶ *αἶ* = *αῦ*, *ἄπ*,
ἀπό, *ὄθεν* καὶ τὸ *Υ*, = *ἀπό*, καὶ = *αῦ* = *ου*
(ὡς αὔς, οὔς), καὶ *Υ*, = *οὔ* δὴ *ἀντὶ αὔ* δὴ,
ἄδη, *ἦδη*.

Уже, καὶ *Юзе* (*σχοινίον*, *δεσμός*), καὶ *Ўза*, *Ўзм*
(δεσμά), καὶ *Ўзо*, *οὔσσον* (*σσ=ζ*), *οὔσον* καὶ
οῖσον, παρὰ τὸ *οῖσος*, *οῖσός*, *οῖσαξ*, *σ=τ*,
οῖταξ, *οῖτηξ*, λτ. *vitex*, *vitis*, *vimen*· καὶ *ὑσός*,
ὑσίον = *οἰσίον*, κτλ. *ἐκ τῆ ἰω*, *ἴω*, *βίω*,
μίω, παρ' *ὀ* καὶ *ιτός*, *ιτέα*. βλ. *Вѣю*. *ὄθεν*
Ужикъ, *ὀ*, *Ўжика*, *ἦ* (*συγγενής*, *ἀγχιστεύς*, *διὰ*
τὸν δεσμόν τῆς συγγενείας. βλ. *Сестра*).
Со-юзь *σύν-δεσμος*, κτλ. *ἀνάφερε* εἰς τὸ *Ўю*.

Ужинъ (*δειπνός*, *δόρπος*). *Ужинаю* (*δειπνῶ*).
Ўжина (*μερίς*) *ἐκ=ἔδανον*, *ἔδανός*, *νῆ*, *νόν* (*ε=ο*,
ὀδανῆ, καὶ *δ=ζ*), *ἐκ τῆ ἔδάω* (*ἔδάνω*) = *ἔδω*,
λτ. *edō*, *ἄδω*, *ядмь*, *ѣдмь* (*ямь*, *ѣмь*), *ἄζω*,
Γρμ. *atzen*, *ätzen*, *eten*, *essen*, *ἑσθίειν* (*ἔσθω*,
ἑσθῶ). ἀλλ' *ἐκ τῆς у*, καὶ *Жуѣ*, (*δύπω*) *Жвѣ* =
δέπω, *δάπω*, *δέπτω*, *ὄθεν* καὶ *δειπνόν*.

Ўза, βλ. *Уже*.

Уздà (*χαλινός*), *συγγεν.* *Ўза*, *Уже*, *Юзе*, *ὡς*
οὔσσον = *δεσμός* (*οῖον οὔσσα*, *οὔζα*, *οὔσα*,
ἔδα· *ὄθεν* *Удило*).

Ўзкій, *Ўзокъ* (*ζενός*). *Ўжу* (*ζενόω*), *συγγεν.*
Ўза, *Уже* (*οῖον ἔσσαξ*, *οῖσαξ*, *ὡς ἐκ τῆ*
οῖσσω=οῖω=ἴω, *ἴω*, *βίω*, *Вѣю* (βλ. *Уже*).
πρός δὲ τὸ *βίω* παράκειται τὸ *φίω*, *σφίω* (*ἐκ*
τῆ φάω, *πάω*), *σφίγω*, *σφίγγω* (καὶ τὰ *σφίγγω*,

σφιγκτός, σημαίνουσι καὶ τὸ ζενός, ζενώ).
 Υἱ (θεῖος πρὸς πατρός, λέξις ἀπηρχαιωμένη).
 Уѣць (ἀδελφιδούς), παρηγεῖ μὲν πρὸς τὸ υἱίς
 (υἱί-ς) υἶός, ἀλλ' ὁ υἶός ἐκ ἑσσι θεῖος. ὅθεν
 οἶμαι τὸ Υἱ συγγενές τῷ Ужикъ (βλ. Уже
 Юже), ἐκ τῷ Ую.

*Укусъ, ὄξος (ἐκ τῷ ὄξος=ὠκός, ἀκῆ, ἀκίς, λτ.
 acies, ὅθεν acetum), Πολ. oszet, Κρητ. ozet,
 Βμ. wotzet, Οὐγκρ. eszete, Γοτθ. akeit, Γρ.
 Essig, ἄρχ. ezzich, Σβ. ættika, Ὀλ. ediek,
 κτλ. (βλ. καὶ Оцетъ). Укусный, ὄξινος, κτλ.
 Улей (κύβεθρον, κυψέλιον), λτ. alveus, συγ-
 γεν. εἰλυός (φωλεός· ἔλω, ἄλω, εἴλω).

Уліпа (κοχλίας), λτ. helix, ἔλιξ=ἐλητός, τῆ,
 εἰλυτός (ἔλω, εἰλέω). ἦ, Υ, λίπα, συγγ. Слізь,
 βλ. Слѣзь.

Улица (ἀγυιά, πλατεῖα) παρηγεῖ πρὸς τὸ ἡλυ-
 σία (ἡλυσα), ἡλυσίς=ὁδός (Ἠσύχ. γ=η.
 βλ. Ужè), ἐκ τῷ ἔλω, ἐλύθω, ἐλεύθω, ἡλυθα-
 ἄς λτ. via, ἐκ τῷ βίω, βείω, βάω, βαίνω.
 Γερμ. Gasse ἐκ τῷ gehen = κίειν καὶ ὁδός
 συγγεν. βάδος, βάδω, βατῶ, πάτω (βλ. Ρεί-
 μερ.), καὶ Переулокъ (ζενωπός, πάροδος) παρή-
 λυσις, ὡς ἐπηλυσία, κτλ. Ἀλλὰ τὸ Улица ἐκ
 ѱлокъ (ὅθεν Переулокъ) δοκεῖ μοι παράγω-
 γον τῷ Лѣзу, Лажу, ὅθεν ἂν εἴη καὶ локъ,
 ѱ-локъ (βλ. Лѣзу). ἦ τὸ локъ τῆτο συγγενές
 τῷ локъ = λάκъ, λυγός (λογός), λοξός, λιξ,
 λικός (=καμπτός, καθὰ καὶ τὸ τρόπος,
 τροπός, ἀτραπός, ἐκ τῷ τρέπω = ζρέφω. ὡς

είναι τὸ Ὑλιца = ἀμφι-λοξία, λοξίς, λόξη, λοξότης, λοξιάς, διὰ τὴν λοξότητα τῶν ἐν τοῖς μὴ ἑξομοτομημένοις πολλίσμασιν ὁδῶν.

Υλυβάюсь (μειδιῶ) ἐκ τῆς γ, καὶ λυβάю, λυ-
бү (λείβω) ἀντὶ λέβω=λεύω, λεύσσω, λαύσ-
σω, γλαύσσω, ἢ λύβω (λύξ, λύκη· ἐσι δὲ τὸ
ы=ει καὶ υ), διὰ τὴν φαιδρότητα τῆς μειδιῶντος
προσώπ. καθὰ καὶ τὸ γελάω, γαλήνη, κτλ.
ἐκ τῆς λάω, γλάω, παρενθέσει α, ε, (ὡς καὶ
γλάξ, γάλαξ, κτλ. βλ. 'Ρεϊμερ. λ. γλαύσσω).
Οὕτω καὶ Улыккю, юся (=Υλυβάю), ὡς ἐκ
τῆς Лыскю, лыσκω (λίξω, λίζω, λίσσω, λισ-
σός, λίω, λέω, λεύω), ἢ λύσκω, λύξω (λύξω)
λύξ, lux, λύκω (βλ. Лысыя, Лычь, Лицѣ).
οὐ γάρ ἐστιν ἀπλοῦν τὸ Υλυβάю, ὡς τούτω
παραβαλεῖν τὸ илефю, илефю, илеюμαι (ἔλε-
ως, συγγενές, ἔλεος, ε = ο, ὡς, ἔλαιον, ole-
um, καὶ ο = γ).

Υμψ (νοῦς). Умψю (νοῶ, οἶδα, οἶμαι, φρονῶ)
φαίνεται=οἰμάω, οἶμος (ἐκ τῆς οἶω = φέρω
-ομαι, ὀρμῶ, ὀρμαίνω), ὄθεν, οἶον ὕμος (ἕμος,
Υμψ)· ἐσι δὲ τὸ Υμψ=οἶμα (ἀντὶ οἶμα), καὶ
Умψю, οἶον, οἰμάω ἐκ τῆς οἶω, οἶω· ὡς τὸ
ἑλληνικόν (ἐκ τῆς οἶομαι συγκοπῆ) οἶμαι· τὸ
δὲ γ = υ = οι· καὶ τὸ οἶμαι αἰολικ. ἢν εἶη
ὑμαι (ὡς τὸ καλὸν, Βοιωτικῶς = καλοὶ, καὶ,
ὑδνον = οἶδνον· ὑαξ = οἶαξ· τύραννος =
κύραννος, ποιραννος, κτλ.). τὸ δὲ οἶω, ὄτω Ψ
αἶω (αἶω, αἶσθω, αἶσθομαι), ἕτερον τῆς οἶω

= εἶω (ἔω. βλ. Ую), παρ' ὃ τὰ οἶμος, οἰμάω, κτλ. (βλ. Ухо, Учѹ, Чѹю). ὄθεν Раз-ѹмъ=διά-νοια, νόημα, γνώμη, φρόνησις, κτλ. βλ. Рáзъ.

Уне (καλὸν, συμφέρον), καὶ Унѣ, ἐκ τῆς Унiй, καὶ Уней (Δοβρόβ. σελ. 321), καὶ Уншiй, шая, шее (κρείττων, -ττον, βελτίων, -ον, βέλ-τιος; ση, сон) οὔνειος, ὄνειος, ὀνήϊος, ὀ-νήϊσος. [ὄνω καὶ οὔνω, οὔνομαι ('Ιλ. ω, 241) = ὀνέω, ὀνημι].

Уповáю (ἐλπίζω) ὀπωπάω, ὀπωπέω, ὀπεύω (τὸ θέμα Уповѹ, ὀповѹ=ὀπωпѹ) ἐκ τῆς ὀπω, Γερμ. hoffen. (οἱ ἐλπίζοντες ὀπεύουσιν, ὀπιπτεύουσιν, ἀφορῶσι παραδοκῶντες πρὸς ἃ ἐλπίζουσι).

Урá (φώνη χαρᾶς ἐπὶ θριάμβῃ, κτλ. ὡς iá, iñ. λέξις ἰδιόζῳσα τοῖς Ῥώσσοις) ὕρᾶ (ὕρᾶξ) ἐκ τῆς ὕρω, ὕρҒа, ὄθεν καὶ τὸ σύρω, σύρҒа, σύρβη, τύρβη καὶ ὕρος, Гүрүс, λт. surrus, ἔρῶ (surro), sussurro, -ssurrus. φέρεται καὶ ἐρχ. Γερμ. huri (Tripart. 426). βλ. Ῥεiм. λ. ὕρω, καὶ τύρβη.

Урчѹ (βορβορούζω, κορκορούζω) У, Рычѹ, ὀρούζω (ρύω), ὀρύώ, ὠρύω, -ομαι.

Усма (βύρσα, δέρμα) ἐκ τῆς У, смáпѣ (βλ. Мпѹ)= смáн (μάω, μάζω) ὄθεν μάσθλη. ἢ У, жмѹ (ζέμω. βλ. жмѹ)=δέπω, φω, δέψω, (δέψης) Усмáрь (βυρσεύς).

Успá (ζόμου). Успѣ (ζόμιον, οἶον ποταμοῦ, κтл.). Успнѣ (χείλη). Усь (μύσαξ) συγγ. λт. ostium (θύρα), os, oris (ζόμα) = ὄψ, ὀπδς

ὀπή), ἐκ τῆ ὀπω, καὶ (π = κ), ὀκω, ὄξ (ἐξ
 ἔ τὸ λτ. vox), ὄθεν οἶον ὄξος (κσ = στ) ὄ-
 ρος, ὄση, ἀντὶ ὄψ, ὀπή, διὸ καὶ τὰ περὶ
 τὴν ὀπὴν τῆ ζώματος τὰ τε χεῖλη καὶ ὀμύ-
 σαξ. — καὶ ὁ μύσαξ ἐκ τῆ μάσαξ (ζώμα, κτλ.
 ὄθεν τὸ Γλ. moustaches)· καὶ ἄλλως δὲ τὸ
 Ὑсь = ὄψ (ο = ε, ἔψ), ψ = σσ = σ (ὡς τὸ Βύις
 = Φύψ = οἶον Φύς, = λτ. Fus, sus· Βύψη
 Φυψῶ)· οὕτω καὶ ὄψ, ὄσοις (ὄθεν ὄσσω) ἐκ
 τῆ ὄττις = ὄψις (βλ. 'Ρεῖμ. λ. ὄπω). πρὸ βλ. τὸ
 Σνσκρ. oschta = ζώμα.

Успраблѣю, Успраблѹ, ἀπαρμόφ. Успрабѣни
 (ῥαῖζειν ποιῶ, ἀνασφάλλω, ἀναρῥώνω = У,
 спраблѹ, спрабѹ) = ζράφω (ζράβω), ζρέφω,
 (ἀπο-ἐπισρέφω, ἐπανάγω εἰς τὴν προτέραν κα-
 τάσασιν. ὡς τὸ Σ. ἐδετέρ. γυρίζω (ἐπὶ τῶν
 ἀνασφηλάντων, καὶ ἐξ ἰσχνότητος εἰς εὐσαρ-
 κίαν καὶ εὐτραφίαν πάλιν μεταβαλόντων.
 οἶον „ ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν τε = ἐτράφη.
 „ ἐγύρισεν ὁ ἄρῥωσος, καὶ τῶρα εἶναι καλῶ)
 Успраблѣніе, У-спраба (ἀναρῥώσις) ζράφα
 = ἀπο-ἐπισροφή. [τὸ ζρέφω, ζράφω, ἐκ τῆ τρά-
 πω, τρέπω· τὸ θέμω τρέω, τέρω, ὄθεν καὶ τὸ
 τρέφω, Травлѹ, καὶ τέρω. βλ. 'Ρεῖμ. λ. τέρω].

* Усприца, ὄσριδιον, ὄσρειον, λτ. ostreum, Γερμ.
 Auster, Ἀγλ. oyster, Γλ. huitre, κτλ.

Усь, βλ. Успѣ. Усь, βλ. Чышь.

Ушка (νῆπτα, ὡς ἐκ τῆ θέματος Ὑπα χωρὶς
 τοῦ п. ἀντὶ нупа) = νῆπτα, νῆπτα, νῆσσα [ἐκ

τῆ νάω, νέω, λτ. nato, ὄθεν καὶ τὸ λτ. anas, anatis (μετὰ τῆ εὐφωνικοῦ α) ἀνάττα (ἀντὶ νᾶττα, νᾶσσα, νῆσσα), παρ' ὃ καὶ τὸ Γερμ. Ante, Ente, ἀρχ. Aneta.]

Упѡраκѣ, Σερβικ. = Впѡрникѣ (δευτέρα τῆς ἑβδομάδος. βλ. Пѡпѣ), ἐκ τῆ Впорнѣ = βεύτερος (β = δ. συγκοπ. ἢ ἐκπτώσει τῆ δ, εὐ- (εφ)τερος, βτέρος, βτόρος). Σημείωσ. β=y=u =ου προφερόμενον ἐπιτροχάδην ὡς τὸ Ἀγγλικ. w (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆ u προφορὰν, ὄθεν ἐγενήθη καὶ τὸ λτ. v = u. βλ Υ). ἐντεῦθεν συνεκόπησαν καὶ τὰ Καρν. καὶ Κροτ. Торк, Торек = Упѡракѣ.

Υπρο, Ούπρο, κατὰ διάλεκτ Юпро (ю=ου=y =ου=ο. βλ. Ἀλφάβ.) ὄθρος, ἀντὶ ὄρθρος (ὄρθροδς· ἐκ τῆ ὄρθδς, καὶ μεταθ. ὄθροδς, ὄθροδς παρὰ τὸ ὄρω, ὄθεν λτ. (oro) orior, Oriens). Υпрениѣ, ὄρθρινός. Упрнѣ (ἢ ὄθρια) = ἡ ἐπαύριον· ὄθεν καὶ За-упра, Заўпра (αὔριον) καὶ κοινῶς Зѡвпра (в=y) = δι' ὄρθρον (οἶον διορθρα, ὡς συνήθ. σύνταχα, καὶ διὰ = ζὰ, ζάοθρα). οὕτω καὶ τὸ αὔριον ἐκ τῆ αὔω = αὔως (ἀώς, ἠώς, ἔως = ὄρθρος), ὄθεν καὶ αὔρα, ἀφ' ἧ τὸ λτ. auroga = αὔρας ᾠρα.

Упрѡба, Σλαβ. Оупрѡба, (γαστήρ κοιλία) ἢ συγγεν. Требѣха, Требѣ (οἶον Трѡба, μετὰ τῆ у=τρόπα=τρύπα), ἢ γέν ὡς ἐκ τῆ Оўпрѣ ўпрѣ=οὔδερος, ἄδερος ('Ησύχ.), λτ. uterus, παρὰ τὸ οὔθαρ, Γερμ. Euter, Συναρκ. ydara, (καὶ θ = φ, οὔφαρ=λτ. uber)· καὶ ἡ ἕστραϊ

ἐκ τῆ ὕερος (Ἡούχ) = λτ. uterus, οὐδερως, ἀντὶ οὐδερως, αἰολικ. = οὐθαρος, ρῦθαρ (δ = θ, ὡς, δέλω, θέλω· δάλασσα, θύλασσα); ὄθεν τὸ Ὑπρόβα, οἶον οὐθάρα (μεταθ. οὐθράφα) θηλυκῶς, ὡς ὑσέρα. τὸ δὲ ἕθαρ (= ὕθαρ) παρὰ τοῖς Ποντικοῖς νῦν, ὑθάκιν (ὡς ἐκ τῆ ὕθας, ὕθαξ). τὸ ἕθαρ, οὐθαρος, φαίνεται ἐκ τῆ ὄδω, ὄθω, οἶδω, οἰδαίνω, ἐπὶ τῆς σημασίας κοίλου τὰ ἐντός, καὶ πλήρους, ὄθεν οἰδαίνοντος, ὁποῖος φαίνεται ὁ μαζός. ἔσι δὲ τὸ ὕδω, ὄθω, πρωτότυπον τῆ οὐτῶ ὦθω, ὕτω, οὐτάω (τρυπῶ). ὄθεν καὶ τὸ Нѹпръ = Ὑпръ, καὶ τὸ НѢдро δὲ (οἶμαι), συγγενές τῆ НупрѠ, Нѹпръ (Ѣ = e = o, s, y), ὡς, οὐθαρ, Γρμ. Euter (εὐθάρ), κτλ. βλ. καὶ Ὑпка.

Υχὰ (ζωμός, ἰχθύων μάλις), παρηχεῖ πρὸς τὸ ὄχᾶ, ὄχῆ (= τροφή, Ἀργεῖοι. ὄθεν εὐωχία κτλ.). ἔσι γέ μην = Γρμ. Jauche (καὶ gauche), Κτσξ. Jüche, Juche, κτλ. συγγεν. ἰχῶς, ἰχῶρ = λτ. liquor, (ἐκ τῆ λείχω, λίχω χωρὶς τῆ λ. ὡς εἴβω ἐκ τῆ λείβω). "Ἐτερον δὲ δοκεῖ τὸ λτ. Jus, ἴσως = ζύος (ὡς Jugum = ζυγός), = ζέον, ζέμα, ζωμός (ζέω, ζύω, ζώω).

Υχάбъ (ῥωγμῆ, τρώγλη, τρύπα καθ' ὁδόν) αὐχεφᾶ, ὄχεα, ὄχειά (ἐκ τῆ χάω, χαύω, εαγο, χέω, χεᾶ, χειά, προσθ. τῆ εἰφωνικ. ο, ὄχεα, ὡς ὄσαφίς = σαφίς· ἢ καὶ χάω, χέω, μεταθ. ἔχω, ὄχῆ = ὄχειά). εἴη δ' ἄν καὶ ἐκ τῆς y, καὶ Хабъ = ἰμφι-χάφος, χαυός, χαβός = canus.

οὕτω καὶ χάος=κόρος, καιάδας (κάω, χάω).
 συγγεν. Ο-κόβω, Οκόβαю (Κοβάю, Κοβѹ, βλ.
 Кѣю καὶ Χάχα, κτλ.)

Υχαю (ὀσφραϊνομα) πεποιημένον ὡς ἐκ τῆ ὕ
 ὕ ὕ (ὕη, υχ) τόνου τῆ ὀσμομένου (Αριζφν.),
 οἶον ὑάω, ὑháω, ὡς καὶ μύζω, μύω ἐκ τῆ μῦ,
 μῦ. βλ. καὶ Ηύχαю. Ἐκ δὲ τῆ ἄω, ὄω, τὸ ἄζω,
 ὄσδω, ἔσδω, θ = φ. ὄσφω (ὄθεν ὄσφρα,
 ὀσφραϊνω), ὄδω, ὄδμη, ὄθεν λτ. odor, odefacio,
 καὶ olo = ὄδω (δ = l, ὡς, lacryma, δάκρυ-
 μα), olefacio, olfactus (ὀσφρησις), κτλ.

Υχο, οὐχος, ἀντὶ οὐφας=οὔσας, συναιρέσ. οὔς,
 Δωρικ. ὡς, ὠτός, ὠτίον Δακωνικ. καὶ Κρη-
 τικ. αὔς, αὐτός (ὡς, αὔρα, αὔρος, ἔρος;
 ἄρος), ὄθεν Σ. αὐτίον, λτ. auris, ἀρχ. ausis
 καὶ audes = aures, Γοτθ. auso, Λετ. ausis
 (καὶ Ἐβρ. osen), Βενδ. uchiu, uhu, Γρμ.
 Ohr, ἀρχ. ora, oro, or, hora (ὄθεν καὶ Oehr,
 Oese = οὔς = λαβή), Κτσξ. καὶ Ὀλ. oor,
 Ἄγσξ. eure, Ἄγγ. ear, Ἰσλ. ear, Σβ. oera,
 Γλ. oreille, Ἴτ. orecchio, κτλ. Вѣшаю (ἐκ
 τῆ вѣ-н-ѣшаю) = ἐν-ωτίζομαι ὡς καὶ Γρμ.
 hören ἐκ τῆ Ohr, κτλ. [ἐκ τῆ ὄω (ὄθεν οἶω,
 = ὄϊω, βλ. ὕμь), ἄω, αὔω (καὶ πάλιν αυ = ου,
 οὔω, οὔς), καὶ αὔδω, αὔδέω, ὄθεν τὸ λτ. audio
 = (ἄω) αἶω. καὶ αὔθις τὸ λτ. aio, ais, ait, ἄςκαί,
 ἄω, φάω, φάω, φημί (ὄθεν ὀάορις. ἦ = φη, ἔφη).
 Τὸ ἄω, ἐκφράζει τὸν ἐκ κοίτης τῆ ζόμματος
 ἐκπνεόμενον ἤχον, ἢ τόνον φωνῆς (ὄθεν ὠ-

νομάσθαι δοκεῖ καὶ τὸ κοῖλον ἕς ὡς ὄργανον ἀντιληπτικὸν τῆς φωνῆς· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ αἶω=αῦω (πνέω), καὶ=ἀκέω· ἐκ δὲ τῆ αἶω, τὸ αἶσθω, αἶσθω, σθομαι=λτ. sentio (sento =-γένθω) ἐνθω, ἄνθω. τοῦτο δὲ ἐκ τῆ ἀνέθω, ἄνω, ὄνω, ὕδω, ἄζω, ὄζω, ὕω, ἄω· (οὔτω καὶ πύθομαι, πύθω=puteo· ὡς, subolet mihi). Αὐδὴ καὶ ἀκοήσχετικά, ἄς αὐτμή, καὶ ὀδμή]. βλ. Υϣϣ.

Υϣϣ (διδάσκω, μαθητεύω, διδάσκομαι· μανθάνω, ἀποσοματίζω), φαίνεται μὲν ἐκ παρηγήσεως = εἶσκω, ἴσκω (εἶκω, ἐκ τῆ οἶκα, παρακειμ. τῆ εἶδω, εἶσω, οἶδα· ἐκ δὲ τῆ ἴσκω μεταθέσει τὸ λτ. scio, οἶον σκίω). ἔς δὲ διῆπε σύνθετον ἐκ τῆ υ καὶ ϣϣ = Υῖϣ (ὡς Τρῦ ἐκ τῆ Τερῦ). τὸ δὲ Υῖϣ=κέω, κόω (ὄθεν ἀκόω, ἀκούω)· ἐκ δὲ τῆ κόω τὸ κόνω, κονόω, Γερμ. kennen, können, Ἀγγλ. knævan, Ἀγγλ. know· καὶ συγκοπ. κνώω=γνώω, γνώσκω, γινώσκω (λτ. gnosco, nosco, βλ. Знаю)· ἐκ δ' αὖ τῆ γνώω, γνώω, γνώω, περακ. γέγνωα, τὸ γέγνωα, γεγωνέω, γεγώνω = φωνᾶ, καλῶ τὸν γνωσὸν (βλ. τὸν σωφὸν Ῥεῖμερ. λ. γεγωνέω, καὶ ὄϊω, αἶω)· ὡς τὸ γ-ϣϣ (γ=ε=ο=α, πρόσθετον)=ἀκέω, ἀκέω (ἀκόω, ἰκέω, ἐκῶ), καὶ σημαίνει πρῶτον τὸ ἀκούω, ἀκροᾶμαι = μανθάνω, καὶ ἔπειτα τὸ γεγωνᾶ, διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκω (βλ. καὶ Υῖϣ). Ἐπεὶ δὲ τὸ κόω, κέω, =Fέω, Fέω (οἶω, ὀϊω)=αἶω, ἄω (βλ. Υχο·

ὡς καὶ τὰ ἑτερόσημα γάω, κάω, φάω, κέω
 = Fόω, Fάω, άω, κτλ. καὶ, αὐχέω = καυχέω),
 ἔσαι δήπε καὶ τὸ οὖς. συγγεν. τῷ Fέω = Fαύω
 (ἔω), κόω, κέω, καὶ τὸ ὕχο, συγγεν. Ὑχῷ.
 καὶ πιθανῶς ἄρα ὁ σοφὸς Συσκόφος ἠτυ-
 μολόγησε τὸ Ὑχῷ, Ὑκα παρὰ τὸ ὕχο, ὡς ἀμφο-
 τερα θέμα ἔχοντα ταυτό. Πρὸς τὸ Ὑχῷ (διδάσκω
 καὶ μανθάνω), παρῶν. τὸ λτ. disco (δάσκω),
 δάω = διδάσκω καὶ μανθάνω. ἔτω καὶ Γλ.
 apprendre, (ἐκ τῆς prendre = λτ. pranderé, συγ-
 κοπ. ἐκ τῆς prae-hendere = prehendere pre-hen-
 do = hando, περιχάνδω, χανθάνω, ὄθεν com-
 prehendo, Γλ. comprendre = καταλαμβάνω):
 καὶ τὸ Γερμ. lehren (διδάσκειν), καὶ lehrnen
 (μανθάνειν)· καὶ τὸ Λετ. mahzohs μέσον (=
 μάθομαι) = διδάσκομαι ὡς ἐκ τῆς μάθω,
 καὶ τὸ μαθητεύω = μανθάνω ὡς μαθητής,
 καὶ = μαθητῆς ποιῶ, διδάσκω (Γρφ). καὶ
 τὸ μαθαίνω δὲ τῆς συνήθ. (ἐκ τῆς μάθω,
 ὡς πάθω, παθαίνω) = μανθάνω καὶ διδάσκω.
 οἷον „ἔμαθε τὰ γράμματα, καὶ, τὸν ἔμαθε
 τὰ γράμματα. [τὸ διδάσκειν καὶ μανθάνειν
 σχετικὰ, καὶ τὸ δίδαγμα = μάθημα]. ὄθεν
 Ὑчѹпелѹ, διδάσκαλος· καὶ Ὑченѹкъ ὁ διδα-
 σκόμενος = μαθητῆς οἷον ἀκέρωρ, ἀκέρως ὁ
 ἀκτιζὼν καὶ ἀκτιζόμενος, ἀκροατῆς· καὶ
 (На-учѹ), На-ѹка (ἐπισήμη, οἷον ἐνακοή, ἐνώ-
 τισις)· κτλ. βλ. Ὑчѹ καὶ ὕχο.

Ὑю (ἄχρησον, ὄθεν τὰ σύνθετα, Обѹю = induo,

ἐνδύω.—пзѣю=ἐκδύω) ὕω=ἔω, οἶω=εἶω (ἔνω, ἔννυμι, ἐκ τῆ ὕω καὶ τὸ λτ. ex-uo=пзѣю. *Ἐκ δὲ τῆ Οβγю (Об, γю, ἢ Об, вγю=βю) τὸ Οβυβάю (ὑποδέω). Ὀбувь (ὑπόδημα). *Ἐπερ ἐκ τῆ ἔω, εἶω, ἴω, τό, τε *Ἔω*, βίω, βю, μίω, κτλ. καὶ τὸ ἴτυς, ἰτέα (καὶ πάλιν τὰ οἴσους, οἰσός, ὕσιον, οὔσον, Уже, Юзе, κτλ. ἐκ τῆ οἶω = εἶω, ἴω βλ. Βιό), οὔτω καὶ ὕω=ἔω (ἴημι), ὄθεν ὄσος (βλ. *Ρείμερ.) καὶ ὕω, γю=ἔω, γύω (ὄθεν γυῖον) κύω=ἄω=Яю (βλ. Япи) = αὔω, χάω, χάύω, γάω, κτλ. βλ. Удь.

Φ.

Φ, Φ (Ферпъ, φέρτ.) = Φ, φ. καὶ = θ (Феапръ, Феодоръ, φέατρον, Феόδωρος, αἰολικῶς, ὤς, φήρ = θήρ, λτ. fer. καὶ Σ. ζάφρη, ζαφνίζω = ζάθμη, ζαθμίζω κτλ.).
 ̄Φ = φ (500). *̄Φ = ,φ (500000). [Οὐδεμία κυρίως Σλαβονικὴ ἢ Ῥωσικὴ λέξις ἄρχεται ἐκ τῆ φ (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβητ.). ἄς δ' ἐνταῦθα καταχωρίζομεν, αἱ λέξεις ἅπασαι, ξενικαὶ καὶ ἤτοι ἑλληνικαὶ, ἢ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν, σχέσιν ἔχουσαι πρὸς ἑλληνικὰς, διὸ καὶ ἀσερίσκω ταύτας κατερίζομεν. Εἰκάσειε δ' ἂν τις ἐκ ἀλόγως, ἄλλο μηδὲν ἢ αὐτὴν τὴν περὶ τὸ προφέρειν τὸ θ δυσχέριαν καὶ τὸ πάλαι τοῖς

Αιολεῦσι καὶ νῦν νοῖς Ῥώσοις εἰσηγήσασθαι τὴν μεταβολὴν τῆ θ εἰς φ, καὶ τοι γε μηδὲ τέτων μηδ' ἄλλα μηδενὸς τῶν Σλαβονικῶν ἔθνων χρωμένων τῷ φ. τὸν γέ μὴν φθόγγον τῆ γράμματος προφέρουσι σαφῶς, ὅταν πρὸ τῶν ψιλῶν καὶ συριζικῶν συμφώνων δασύνωσι τὸ β, Фторникъ προφέροντες τὸ Впорникъ, καὶ Верѣвка, τὸ Верѣвка, καὶ Фсегдà, τὸ Всегдà, κτλ. καὶ μετὰ τῆ π δὲ καὶ с καὶ ц, προηγεμένων, συνημμένον τὸ в προφέρουσι ὡς φ, γράφοντες μὲν Свѣпъ, Цвѣпъ, Творѣ, προφέροντες δὲ СФѣпъ, ЦФѣпъ, ТФорѣ, κτλ. καὶ ἐν τέλει λέξεως ὡσαύτως, Крѣфъ, λέγοντες τὸ Крѣвъ, καὶ πάντα τὰ εἰς овъ ἀπαγγέλλοντες εἰς офъ. Οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φεύγουσα τὸ δυσπρόφορον δασύνει τὴν αυ, ευ (αβ, εβ) πρὸ τῶν ψιλῶν συμφώνων καὶ τῶν συριζικῶν, βασιλέφς προφέρουσα τὸ βασιλεῖς, καὶ ἔφκολος τὸ εὐκόλος, καὶ ἔφτονος, τὸ εὔτονος, καὶ αὐσός (ἄφσός), Αὐσρία, καὶ Ῥωσικ. Авспрь (АФспрь), ὁ Αὐσριακός. κτλ. Ἐξὶ δὲ τὸ φ = π, β = Σλαβον. п, в, б, ὅθεν καὶ πλεῖσαι δὴ λέξεις σλαβονικαὶ ἀπὸ п, καὶ в, καὶ б ἀρχόμεναι ἀναλογεῖσι πρὸς ἑλληνικὰς ἀρχόμενας ἀπὸ φ, ὡς τὰ Бѣгъ, Бываю, Звѣрь, κτλ. καθὰ δὲ καὶ Λατινικαὶ καὶ Γερμανικαὶ, καὶ τὰ Μακεδονικὰ Βίλιππος, ἀντὶ Φίλιππος, κτλ. καὶ πάντα τὰ ἀρχαῖα, ἐν οἷς τὸ

π ἐκ ἑδασύνετο. Ἐπεὶ δὲ τὸ β (= π), συμπιλέμενον καὶ συναλοιφόμενον περὶ αὐτὰ τὰ χεῖλη μετὰ τῷ μ ἀποβαίνει β, ταῦτ' ἄρα παρέθηκε παράλληλα τὰ ζοιχεῖα Β, καὶ Β, ὃ τῷ Σλαβονικῷ Ἀλφαβῆτι πατήρ. καὶ ἔστι τὸ μὲν Β = τῷ Γερμαν. b (ἄδηλον γὰρ εἶ καὶ τὸ λατινικὸν b παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Λατίνοις ἐξεφωνεῖτο καθά περ νῦν δὴ παρ' Εὐρωπαίοις), τὸ δὲ Β; αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν β (= λτ. ν, Γρμ. w)· τὴν γὰρ βομβήεσαν τῷ b προφορὰν ἐκ ὑποδέχεται ἑδαμῆ ἑδαμῶς ἢ Ἑλληνικῆ, ἐδ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀπεδέξατο, προσφέρει δὲ καὶ νῦν ὡς καὶ πάλαι τὸ β δασείως ὡς ν· ἦν δὲ ποτε ζόμφον ἐν λέξεσι καὶ ὄγκον ἐκφράζειν ἐθέλη (φιλεῖ δὲ μάλις), παρεμβάλλει πρὸς τε τῷ β καὶ πρὸς τῷ π, τὸ μ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ ἔσυνεφθαρμένον (ἧ δὴ συνέφθαρται ἐν τῷ b), ὄμπη, λέγουσα, καὶ κάμπω, καὶ τύμπανον, κτλ. ταῦτα δὲ προσφέρομεν cambo, tymbanon, καὶ ἔσθαπερ οἱ Εὐρωπαῖοι τὰ ἐαυτῶν stampa, templem, κτλ. Ταῦτα ἐμπαρόδως περὶ τῆς ἑλληνικῆς τῷ β προφορᾶς (ἐπειδὴ περ ἐπεμνήσθημεν τῷ ζοιχεῖσ), τὰ δὲ πλείω εἴρηται πρότερον πρὸς τὴν Ῥωσικὴν νεολαίαν (ἐν τῷ " περὶ τῆς τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν προφορᾶς, ἡμετέρῳ συντάγματι), ἵνα μὴ παραγῆται τῆς ὀρθῆς τῷ καθ' Ἑλληνας λόγῳ ἀπαγγελίας ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων Ἑλληνισῶν, οἷς περ

ἤρεσεν ἀντὶ τῆ ἑλληνικῆ τὸν βάρβαρον φθόγον τῆς τῆ Ἐράσμους προφορᾶς ἐν πολλοῖς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐλίσθαι].

*Φαζάνη, Βμ. bazan, Πολ. fazyan, Γρμ. Fasan, Γλ. faisan, Ἴτ. faggiano, μ. λτ. faxanus, fasanus, συνήθ. φαζάνι καὶ φασάνι=φασιανός (ὁ ὄρνις ἐκ τῆ Φάσιος ποταμοῦ Κολχίδος· Φάσον καὶ νῦν καλεῖσι τέτον οἱ Ποντικοί).

*Φάκελ, Γρμ. Fackel, Σβ. facla, Βενδ. bacla, Ἴτ. fiaccola, συνήθ. φάκλα, λτ. facula, ἐκ τῆ faces, fax (δάς, δετή)=φάξ, ἀντὶ φακός, φάκελλος, καὶ σφάκελλος (φάω, σφάω, σπάω). ἢ φάξ (λτ. facies), φαικός=λαμπρός (φάξω, φάω, φαίνω). βλ. Ῥείμ. λ. φακός. [τὸ Γρμ. fachen = ῥιπίζειν, ἀνάπτειν, συγγεν. τῆ ἀρχαίῃ fach, fac (πῦρ)=λτ. focus (μσ. λτ. fogus, fogo), foveo = φάφω, φάγω, φάω, φαύω, φαίω, φαικός, κτλ.].

*Φάλδα (πτυχή, πτύξ). τὸ Γρμ. Falte, Ἴτ. falda, μ. λτ. faltus, ἐκ παραφθορ. τῆ λτ. plica = πλιχάς, πλιξ (πλίσσω, πλιξω, λτ. plico, Γρμ. falten, ἀρχ. flitzern), ὅθεν καὶ τὸ ἐν τοῖς συνθέτοις εὑχρησον — plex (du - plex, tri - plex) ὡς τὸ - πλόος - πλῆς (διπλῆς, τριπλῆς. βλ. Ῥείμ. λ. πλίσσω). ὅτι δὲ τὸ π = φ πολλάκις ἐν πάσαις ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις φανερόν· ὅθεν καὶ τὸ πῦρ καὶ λακῶν. πῦρ, οἱ κάτω Γερμανοὶ λέγουσι Für, ὅπερ οἱ ἄνω, διαλύοντες τὸ ü εἰς eu, καλεῖσι Feuer κτλ.

Φάλυ (μωρός, εὐήθης) φαλός (ὄθεν καὶ φαλύπτει = μωραίνει 'Ησύχ.), Γλ. fol, fou. τὸ μεγεθυντικόν, φάλας (ὡς τὰ συνήθ. κεφάλας καὶ κεφαλᾶς, χειλᾶς, ἐκ τῶν εἰς ας, μεγεθυντ. ὡς φακᾶς, Σακᾶς, τραχαλᾶς = τραχηλᾶς, κτλ.). ἢ φαῦλος, ὄθεν καὶ Γερμ. faul (καὶ τὸ φαῦλος = φαλός).

* Φασίνα (δέσμη ξύλων ἢ κλάδων, φάκελλος ἕλης) τὸ Γερμ. καὶ Γλ. fascina, 'Ιτ. fascina, ῥομ. fascina, fascinina ἐκ τῆς fascia, fascis, fasciculus = φάκελλος, ὡς πάλιν ἐκ τῆς fascis, φασκίς καὶ βάσκιος ('Ησύχ.), ἢ συνήθ. φασκία· ἐκ δὲ τῆς φάκελλος καὶ τὰ, φακίολος φακίολιον, φακεώλιον, -λις, φακεόλιον (= γυναικεῖον κρηδεμνον, κεφαλόδεμα, ὡς καὶ ἐν τῇ συνήθ., ὄθεν καὶ φακιορίζω, κτλ. βλ. 'Ρεϊμ. λ. φακέολος).

* Φηπίλυ (ἐλλύχμιον, θρυαλλίδιον) τὸ συνήθ. φηπίλιον, ἢ φηπίλιον (ὡς γράφεται συνήθ. ἔτε δῆθεν ἐκ φηπῆ γινόμενον, καὶ ὡς εἰπεῖν, φηπάλιον καθὰ καὶ τὸ θρυαλλίς ἐκ τῆς φηπῆ θρύψ, ὃ καὶ φλόμος λέγεται, καὶ φλομὴς λυχνίτις παρὰ τὸ φλέω φλέγω). Ἀλλὰ γὰρ τὸ φηπίλιον, καὶ ἄλλως φηπίλιον (φηπίλι), ἔστι μάλλον = πηπίλιον, πηπίλιον ἐκ τῆς πηπίλλω = τίλλω, τίλιον, τίλη, τίλος (κροκίς, συνήθ. φλόκκιον ἐκ τῆς λ. floccus, Γερμ. Flocke, καθὰ καὶ ξαντὸν ἐκ τῆς ξαίνω)· κατὰ δὲ ταῦτα γραπτέον φηπίλιον (π = φ, ὡς, φηπέλα, πηπέλα)· οὕτω καὶ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν, φτιλτόν (πιλτόν, τιλτόν), τὸ πτίλον. τὸ δὲ φτιλίον, κατὰ παρένθεσιν τῆ ι (ὡς ἐν τῷ πιτύζω, ἐκ τῆ πτύω· καὶ τὸν καπνὸν δὲ πολλοὶ νῦν λέγουσι καπινόν (καὶ τοι τῆτο γοῦν ἐκ τῆ κάπω, καπανός). Τῶν δὲ τινες ἡμετέρων ἀήθησαν καὶ φωτύλλιον εἶναι τὸ φτιλίον, οὐ πάνυ τοι πιθανὰ ἐτυμολογοῦντες. Τὸ Γλ. mèche ἐκ τῆ μύκης, μύξα· ὄθεν καὶ λύχνος δίμυξος, τρίμυξος, κτλ.

*Φιάль, φιάλη· (σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ η).

*Φιάлка (ἶον. ὡς ἐκ τῆ Φίαλα), Βμ. fiole, Κρη. violize, Γλ. violet, Γρ. Viole, Veyol, Feyhel, Veil, κτλ. Ἱτ. viola = λτ. viola = *Φιολάς*, *ιολάς*, *άδος*, καὶ ἰώλος, η, ον (ἐκ τῆ ἶον, = *ιοειδής*, *μέλας*).

*Φλάγъ (σημαία πλοίου) τὸ Γρμ. Flagg, Ἱγγ. flag. — καὶ Флiгель (περίπτερον οἴκου) τὸ Γρμ. Flügel (πτερόν), ἐκ τῆ fliegen (ἵπτασθαι), λτ. volo. — καὶ Флoпъ (ζόλος) Γλ. flotte, Ἱγγλ. fleet, κτλ. ἐκ τῆ ἀρχ. Τευτων. fletten (πλέειν), καὶ Γρμ. fließen (ρέϊν), λτ. fluo. — καὶ Флeй-па (αὐλός) Ἱτ. flauta, Γλ. fleutte, flûte, Γρμ. Flöte, ἐκ τῆ λτ. flo (πνέω). ῥβλ. τὰ συγγενῆ, φλάω, φλύω, βλύω, βλόω, πλύω, πλώω, πλωτός, πλωτή. κτλ.

*Φλάγα, ὑποκρ. Флiжка, Βμ. flasse, Πολ. flaza, Γρμ. Flasche, Σβ. flasca, Ἱγγ. flask,

- * *Ιτ.* fiasca, *Γλ.* flasque, flacon, *Ἰσπ.* flascón, *μίσ. λτ.* flasco, flaco, flaxa, facta, *συνήθ.* φλάσκα, καὶ πλόσκα, καὶ φλασκίον = φλάσκων (*Ἡσύχ.*).
- * *Φόλβγα* (πέταλον μετάλλου, χρυσῆ, κτλ.), *Γλ.* feuille, *Γερμ.* Folie, *ἐκ τῆ λτ.* folium = φύλον.
- * *Φονάρβ*, φανάριον, *Γλ* fanal.
- * *Φονπάνβ* (πηγή), *Γλ.* fontaine, *Ἰτ.* καὶ *μίσ. λτ.* fontana, *ἐκ τῆ fons, fontis* = (φύνης) φύς, φύντος, φύω, *Ἰώ* (ἴω, φ = χ. ὡς fundo, fudo = χύδω, χύω). βλ. Πυσκάιο.
- * *Φόρμα*, τὸ *λτ.* forma, *ἐκ μεταθέσ. τῆ μορφῆ* (μόρφα, φόρμα).
- * *Φόρμκα* (θυρίς, ὡς *ἐκ τῆ Φόρμα*), *λτ.* porta, *συγγεν. πόρος* (portus, περῶ, περάτη, πέρω, πέπορται). τὸ δὲ *Σλαβ.* Врата, *Ῥωσ.* Ворота φαίνεται μὲν = porta, ἔξι δὲ μάλλον παρὰ τὸ *Вращаю* = *Вертъ* = *λτ.* verto (τρέπω, τράπω), ὅπερ ὁ *Βόλφ.* οἴεται *ἐκ μεταθέσ. αὐτῆ τῆ τρέπω* (τέρπω, αἶον πέρτω). τὸ δὲ *λτ.* foras, foris = *αἰολ.* φόρας, ἀντὶ θύρας, θύρας δε, θ = φ, καὶ υ = ο. ὕθεν καὶ θοράνας = θύραζε, Πάφιοι (*Ἡσύχ.*).
- * *Φύνμπ*, τὸ *Γερμ.* Pfund, *Σ.* φέντι (= λίτρα) *ἐκ τῆ λτ.* pondus (βάρος), παρὰ τὸ *pendeo, pendo* (κρεμῶ), *συγγεν. pando* (τείνω) = *πάν-* (δ)ω, *πάνω* (βλ. Πιάδ) = *σπάω*, [ὡς *ἐκ τῆ ἑτεροσημάντε σπέω, σπένδω* (= *σπάω, σφέ-*

ζω), τὸ σπόνδος, σπονδός, ὄθεν σπονδυλος], σπῶνται γὰρ τὰ κρεμώμενα καὶ τείνονται ὄθεν καὶ τὸ pondus, πρῶτον μὲν ἂν εἶη κυρίως = τάσις, εἴτα δὲ καὶ τὸ πρὸς τὰ κάτω τεῖνον καὶ σπῶμενον βάρος (οὕτω καὶ τὸ τάλαντον ἐκ τῆ ταλάω, τάλω, τάω = τάνω, τανύω, ἔλκω, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἔλκω = βαρῶ, κτλ.). Τῆ Φύηпъ συγγενές μοι δοκεῖ καὶ τὸ Ῥωσικ. Пѹдъ (βάρος 40 λιτρῶν)· γνωσὴ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Τατάροις ἢ λέξις. πρὸβλ. καὶ τὸ Ἄγγλ. pood, κτλ.

* Φύρα (φορηγός ἄμαξα) τὸ Γερμ. Fuhre, ἐκ τῆ führen = φαρεῖον, φέρω, λτ. fero, κτλ. βλ. Берѹ.

* Φύρια, λτ. furia, αἰολ. φερία = θερία, θέρως:

* Φύпъ, πῆς, ποδός (ἐπὶ μέτρος γεωμετρικοῦ) τὸ Γερμ. Fuss, Σβ. fot, Γατθ. fatus, Ἄγγ. foot, Ὀλλ. voed, Βαλλ. pedd, λτ. pes, pedis. κτλ.

* Φύркаю, [φρυάσω, καὶ πτύρομαι (ἐπὶ ἵππῃς) τῆτο μὲν ἐκ τῆ πεποιημένῃ πτύρω (πτύω = ψύω, λτ. spuo), Γερμ. purren (ὡς ἐκ τῆ ἤχον pur, πῆρ, φῆρ, ὄθεν συνήθ. φερφερίζω, ἐπὶ πτερωτῶν), συγγεν. πτάρω, πτάρνυμαι (Γερμ. prusten), ὄθεν καὶ, οἷον ἐκ τῆ πτέρνω, πτ = στ, τὸ λτ. sterno, -uo, sternuto· τὸ δὲ φρυάσω ἐκ τῆ φρυάω = βρυάω, φριμάω, βριμάω, βρέμω, λτ. fremo, χρέμω]· τὸ δ' αὖ Φύркаю (Φύрку, φίρκω, ἐκ μεταθέσεως) = φρίκω (πέ-

φοικα), φρίγω (φρίζω), φρίσσω, φρίκη, Ἀγγ.
fright, Γερμ. Furcht, κτλ.

X.

X, X (Xѣрь, χαῖρ.) = X, χ, = κ, γ, η, σ (ш), κτλ.

χ̄ = χ̄ (600). *χ̄ = χ (600000). Σημειώσαι
τὸ χ μόνον τῶν ἑλληνικῶν δασέων γραμμά-
των μόνοις τῶν ἄλλων εὐρωπαϊῶν ἔθνων
τοῖς Σλάβοσι γνωσόν.

Хайло (λέξις χυδαία, = λάρυγξ, γαργαρεῶν)
οὐ παρὰ τὸ λτ. collum, Γερμ. Hals, ἀλλ' ἢ,
γαυλός, χυλός (κοῖλος)· ἢ πεποιημένον (ὡς τὸ
γαργαρεῶν). Хапль (κραυγάζω, καὶ Σ. χουιά-
ζω, ἐκ τῆ γοάζω, ἢ ἰάζω, ἰάχω = Γερμ. Jauch-
zen, παρὰ τὸ ἰά, ἰαῦ, ἰοῦ, καὶ συνήθ. χου, ἔ
χῆ, ἂ χου) = Γερμ. heule = ὑλάω. ἢ κάλω,
σύγγεν. Хвалю.

Χαλύγά (φραγμός) χάληκος, χάληξ = χαλίκωμα
(αἱμασιὰ ἐκ χαλίκων).

Χάπαю (δράσσομαι, ἀρπάζω, ὡς ἐκ τῆ Χάпу)
κάπα, λτ. capio, Κτισξ. harpe, κτλ. βλ.
Купю.

Χάρβα, καὶ Χάρπα, Βμ. Чрпа, Πολ. chabrek,
ἐκ τῆ chabr (κνανοῦς) = χάρφ-οψ, χάρφο-ψ,
χάροψ, χυροπός (βλ. Δοβρόβισκ. σελ. 214),
ἢ καὶ συγκοπ. τῆ χάροψ, χάροπα (χάρπα).

Хάρκαю, *Σλαβ.* Χράκαю=λτ. cracho, *Γαλ.* cracher, *Γερμ.* krachen, κτλ.=κάρχω (κράγω), κέρχω, κράκω, κρέκω (ὀνοματοποιῖαι καθὰ καὶ τὸ χρέμπτομαι ἐκ τῆ χρέμω, χρέω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. screeo=σ-χρέω)=Κράκαю, Κάρκαю, Γράκαю, κτλ.
 Хάρя (προσωπεῖον. Ῥωσσιζὶ), κάρα (ὡς καὶ τὸ, κεφαλὴ ἐγκέφαλον μὴ ἔχουσα, *Αἰσώπ. μῦθ.*) τὸ *Πορτεγ.* cara = πρόσωπον.

Хвалю (αἰνώ, δοξάζω). Хвалюся (καυχῶμαι).
 Хвалà (δόξα). Хвалень (αἰνετός)=κFάλω (κάλω, ἀρχ. *Γερμ.* kallen, gallen, gellen, λτ. calo, ἐκ τῆ καλέω, συγκοπῆ, κλέω, κλέος, κλεινός, οἶον κFαλεινός, κFάλος, καλέος, κλέος), *Κριτ.* hvaliti, za-hvaliti, *Σερ.* (За хвалиши) Зафалиши, Завалиши (διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆ χ) ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνήκει καὶ τὸ Хлуба (καύχησις), οἶον, κλύFος, ἀντὶ κλεῦος=κλέος. βλ. *Δοβρόβ.* σελ. 212. [χβ=κF=qv. ὡς, κείω, κίω, κFίω, quio, quies. κῆ, κῆ, qua (πῆ) κτλ. οὔτω καὶ gv=fv, ἐν τοῖς Ἴτ. guasto (guastare) = λτ. vasto = χάσδω (φάσδω. βλ. Пýспъ). ἀρχ. *Γερμ.* Gwespe, *Γαλ.* Guépe=λτ. vespa (φῆσπα, π=κ, φῆσκα), σφῆκα, κτλ.
 Хваспаю (καυχῶμαι ὡς ἐκ τῆ Хваспу) hβάσδω, hβασδέω = βάσδω, βάζω (φάζω, φάσκω) ἐκ τοῦ βάω, Βάю, Βάю, ὅθεν καὶ Важдý - ждáю, φάω = ᾗω, αῦω, αῦχω, αῦχέω, μετὰ τῆ πνευματισμ. κ, καυχέω, καυχάω, ομαι. Τὸ δὲ Хвапáю=κFάδω, χάδω, χάνδω (βλ. Учý).

- Хврасць, Хврасцие, Ῥωσσ. Хворосць, Πολ. chrost, Βμ. ἀρχ. chwrast, νῦν δὲ chragsti (φρού-
γανον, να, θάμνος, μνοι) κφράσις, κράσις,
γράσις (ὄθεν καὶ τὸ συνήθ. γρασιδίον).
- Хвóрый, Хвóръ (ἀσθενής, ἀσθενικός) καὶ Πολ.
ἀρχ. chwory, ἤδη, chory (v=F), ἐκ=χφέρης,
(ε=ο) χέρης, χίρων, ἀλλ' = χύлий (p=λ,
и=ο μετὰ τῷ F).
- Хвóспъ (οὐρά). Хвóщъ (ἵππερις, ἵππε θρίξ,
equisetum), ὄθεν Хвощъ (μασιζω), (τὰ δὲ Πο-
λων. chwast = ζιζάνια, καὶ Κρν. hosta = θά-
μνος), φαίνεται σγγενές Гвóздъ, FFόσδος
(ὄσδος) ὄζος (=ὄσχος). ἤ, μᾶλλον=γόμφος,
γόφος (γόθος, γόσθος, γφόσθος. βλ. Гвóздъ).
δυσχερῶς γὰρ καὶ ὑπὸ πάνυ τοι ἐκόντως συμφέ-
ρεται τὸ Хвóспъ πρὸς τὸ λт. cauda = cau-
dex=καυλός (καύληξ, λ=δ). οἶον, καυδός, καὶ
(δ=ζ, Σλαβονικῶ σχηματισμῶ, καυζός, καυ-
σδός, κάβσδος, κβόσδ-ος). Ἀπίθανά δ' ἂν
λέγοι καὶ εἴ τις παραβάλοι τὸ Хвóспъ καὶ
Хвощъ πρὸς τὸ λт. quatio, κατὰ τὸ Γερμ.
Schweif, Schwanz (οὐρά), ἐκ τῷ schweifen,
καὶ schwanken, schwenken, schwingen (δουεῖν
τὸ δὲ schwingen, schwanken ἐκ τῷ wanken,
wankeln, wächeln, wagen=βάγειν, Fῶγειν). Τῷ
Хвóспъ σγγεν. τὸ Хóбопъ=γόφος, -φωτός.
Хéбдъ, καὶ Хéбзина, Πολων., καὶ Κροατ. hebet,
Δαλμ. habad, abad, Κρν. habat, hebat, he-
bet, hebđ, Βοεμ. chebdi, Μορβ. chebz, Σλο-

βαν. chabzda = Σερβ. Аппа, Аппика = άκ-
 τέα, άκτῆ, άκτᾶ (άκτικῆ) καὶ άκτίς, Γρμ.
 Attich. ἐπεὶ δὲ κ=π (άπτῆ, Аппа, κτλ.), καὶ
 π=b, καὶ τ=d, καὶ e=a μετὰ τῷ χ=ch
 =h πνευματισμῷ, μετεπλάσθη τὸ άκτέα
 εἰς τὸ άπτέα, һаптέα, һептέα, һептῆ, Хебдъ
 (=Ρωσ. Бузина, καὶ Бόзь, Σ. βέζιον, βυζόν,
 βλ. Бузина). Σημειῶσαι τὴν ἐν ταῖς Σλαβονι-
 καῖς διαλέκτοις τῶν γραμμάτων εἰς τὸ συγγενῆ
 τροπήν, καθ' ἣν τὸ Σερβ. Аппа ἢ Хаппа
 (һарта), μεταπέπλασται ἀλλοιωθὲν μέχρις εἰς
 αὐτὸ τὸ chabzda, ἐκ τῷ hebda, hebd, ὄθεν
 (d=z), chebz, τὸ καὶ (z=zd=sd), chabzda·
 ἐκ δὲ τέττο ῥᾶσα πάρεσι ξυνιδεῖν, ὅπως ἐξ
 ἀπαιδευσίας καὶ παχυσομίας αἱ λέξεις παρα-
 μορφάζονται· τίς γὰρ ἂν ἐπίσεισε τὸ ohabzda
 εἶναι τὸ άκτέα, εἰ μὴ μέσον ἦν τὸ Σερβ. Аппа;
 Хѣжа, καὶ Хѣжа, Κρτ. hisa, Κρν. hisha (κα-
 λύβη, πενιχρὸν οἰκημάτιον). Σερβ. ижина
 (ἀντὶ Хѣжина=δωμάτιον)· Хѣчу, - пияшь (ἐπι-
 σκευάζω), ἐκ=ѣω (ιδρύω), ѣзюна=βοόσα-
 σις (Нѣх), ἀλλὰ Хѣчу=Хѣчу, кѣѡ (кѣω,
 χύω), кѣѡѡ, кѣѡ, σκεύω, σκέπω (σκευά-
 ζω). Хѣжа = кѣѡ (δ=ζ)=кѣѡѡ, γύπη, καὶ
 (ὡς ἐκ τῷ χίω, hio=кѣѡ, κάω, σκάω, σχάω,
 ζω, σχίζω), οἶον χίѡ (ὡς σχѣѡ=σχιζόν,
 κοῖλον), καθὰ καὶ τὸ καλύβη (καλύβω, ἐκ
 τῷ γλύβω ἀντὶ γλύφω). καθὶ τὸ οἶκος (ἐχω,
 ὄχω, ὄγω, ὄκος, ὄγκος, κτλ. βλ. Ρεім. λ.

οἶκος· τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. βλ. Хозя́инъ, καὶ Хýпоръ, καὶ Χίψυ. τὸ Βομ. chalupa = καλύβα. βλ. Κολίβα.

Χίлый, Χίль (*ἀσθενής, χαῦνος*)· Хилѣю καὶ Хирѣю (*ἀσθενῶ*) = χάλω, χαλάω, χαῦλος, καὶ χαῦνος (*χάω, χαύω, ὄθεν καὶ χαολός, χωλός*). Τὸ Κτοξ, helleg (*ἀσθενής*), ὄθεν Γρ. beheligen, παραβάλλεται πρὸς τὸ ἔλκω (παρὰ τὸ ἔλω). καὶ πρὸς τὸ λτ. halitus, anhelare, ἐκ τῆ halo = ἄλω, ἄω. βλ. Adelung.

Χίпрый, Χίпръ (Σλαβον. = τεχνικός, ῥωσ. = πονηρός, εὐφρής). Хіпроспъ (τέχνη, εὐφρῖα, πονηρία). Хипрю (πονηρεύομαι), ἐκ τῆ Χίψυ, Σλ. Хыпу (κύθω) κυθερός, κύθρος, χύτρος, τρός (= κευθής, κρυπτικός, κλεπτίσματος), ὡς τὸ κόβαλος, ρος = Ковáренъ = Ковáчь (βλ. Κύю).

Χίψυ, Хыпу, шипъ (κλέπτω, ἀρπάζω ὡς ἐκ τῆ хыпу) = κύθω, κεύθω (κρύπτω, καλύπτω = κλέπτω).

Χλάδъ, ῥωσ. Хóлодь, Πολ. chlod (ψύχος). Хлáдный, ῥωσ. Холóдный, Хóлодень (ψυχρός). Хладѣю, ῥωσ. Холодѣю (ψύχω, ἀναψύχω καὶ ψυχραίνομαι. Холожý, ψύχω)· ὁ ῥωσ. ἔχει ,, χλιδα = φρίκη, ῥίγος (λέξ. χληδα), καὶ ,, γέλινδρον, ἢ γέλανδρον = ψυχρόν (ἴσως γέλανδον, γέλαδον, καὶ γέλιδον, ὄθεν φαίνεται συγκοπ. τὸ γλιδόν = χλιδόν, χλιδῆ, ὡς καὶ γλωρός = χλωρός. ῥωσ.), ἐκ τῆ γέλα (= ἔλα, ἔλη, Fέλη, ὄθεν τὸ Γρμ. Helle) =

λτ. gelu, gelidus. πρόβλ. καὶ τὸ Γερμ. Kälte, kalt, Κτωξ. kold, Ἄγγ. cold, κτλ. (βλ. καὶ Adelung. λ. Kalt).

Χλάμъ (πελέκημα) κλά(σ)μα· ἢ, λόπος(-μος) Λόμъ.

Χλάпъ, Хлапéцъ. βλ. Χόλοпъ.

Χλαспа́ю, Χλαспа́ни ὄθεν Οχласпа́ни ἐν ἀρχαίῳ τῶν Ἀποστόλ. βιβλ. Ἐπισ. Ἰακώβ. 3, 2, = χαλιναγωγῶ, ὡς ἐκ τῆ Χλάψυ) κλάσσω, κλάζω (κλάω, κλίνω τὸν ἵππον). βλ. Δοβρόβ. σελ. 213. Χλαспа́ю, -спа́ни (Βοεμ.= λάπτω, Κροατ. δὲ = φλάζω, φλυαροῶ, blatero) = κλάζω, χλάζω (ὀνοματοποιῖα). καὶ τὸ λάζω δὲ ἢ λάσσω (ηλάσσω) = λάβω (λάπω, λάπτω), καὶ = ὑβρίζω (ὡς καὶ τὸ λαπίζω, λαπισῆς). πρόβλ. καὶ τὸ (λάζω) λαλάζω.

Χλάспый. βλ. Χολόспый.

Хлебáю, Σλ. Χλεпπάю, Πλ. chleptać, Βμ. sleptati, chlemtati = ηλάπτω, λάπτω (λάπω, ὄθεν λτ. lambo=lambendo bibo'(χ=h· ὡς, χλαρόν = λαρόν, χλαῖνα = λαῖνα), καὶ συνήθ. χλαπατίζω. βλ. Χλόπαю.

Хлепб́ю, Хлѣпѣ́ши, Κρτ. hlepim (ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι) ηλίπω=λίπτω, λίπτομαι, (γλίχομαι) καὶ λιμβω, Люблѣ, λιμβεύομαι. (βλ. Δοβρ. 213). Χлепепáю (καυχάζω), συγγ. Χλόπαю.

Хлещѹ, Хльщѹ (ιμάσσω, μασιζω) ηλίζω = λίζω (ὀνοματοποιῖα, ὡς ,, λιγξε βιδς), καὶ λιγδην, λιγξ, (ηλίξ) = Хлѣспѣ, (μάσιξ)· ἢ χλιζω, καὶ χλήζω, χλάζω, κλάζω, κτλ. Хлѣщемъ

водά, (χλήζει, φλύζει τὸ ὕδωρ πρὸς τὸν αἰγιαλόν). πρὸβλ. Γερμ. klatschen, klitschen.

Χλίπαυ (ὀλοφύρομαι, κλαίω ἐμβολάδην=ἀναβολάδην, ὅθεν τὰ τῆς συνήθ, ἀναφυλητὰ, οἷον ἀναβολητὰ, υ = ο), ὀνοματοποιῖα, ὡς τὸ Γερμ. schluchzen = λύζειν, λύζω, λύζω, λύκω (κ=π, λύπω, ηλύπω). ἕτερον τὸ χλόπαυ.

Χλίπκιῖ, Χλίποκь (ἀσθενής), συγγεν. τῆ λάπω (λαπαρός), λέπω (λεπτός), λύπω (λυπρός), λάπω, λύπω = Γλάπω, Γλάφω, γλάφω, γλύφω, κτλ. βλ. Χλόπαυ.

Χλόπαυ (ἤχῶ, κροτῶ, κρέω) φαίνεται = χολαβῶ, καὶ χωλαβῶ=ἤχῶ (Ήσύχ.), ἔστι δὲ μᾶλλον=κολάπω, κολάπτω (ἐκ τῆ γλάφω, Γλάφω, λάφω, λάπτω, βλ. κλύю), Γερμ. kloppen, klopfen, κτλ. — "Ὅθεν καὶ Χλόпнушь винὰ (ἀμυρίζειν, πίνειν οἶνον ἀμυρῖ, = τῶ ἐγκανάζω, καὶ συνήθ. σφίγγω καὶ τσούζω, ἐκ τῆ σφύζω [συγγεν. τῆ σφάζω, σφάω, σπάω, ,, σπᾶν οἴνου = ἔλκειν, ὡς καὶ τὸ Γερμ. ziehen, ὅθεν καὶ τὸ zechen (βλ. πιανή. — πρὸβλ. καὶ τὸ Τυρκ. zekerim), καὶ zulken=ἔλκειν γάλα, θηλάζειν. ὡς καὶ saufen ἐκ τῆ saugen = θάζειν, θάσσω, θάω (θάγω, θ=σ), ἢ sugo, βλ. Ссý. τὸ δὲ τσούζειν ἐν τῇ συνήθ. καὶ ἐπὶ ἄλλης φλογώσεως = σφύζειν (σφ = σπ = στ = τσ) = φλεγμαίνειν, σφακελίζεσθαι παρὰ τὸ σφάζειν = σφαδάζειν, Γερμ. zucken]. "Ἐστὶ τοίνυν τὸ Χλόπαυ, ἠλάπω (χλάπω), λάπτω καὶ

τὸ κοινὸν Ῥωσ. Лѣпакъ (παίω, καθὼς τι ποιῶ, ληρῶ) = λαπάω, λάπω, λάπτω, λάφω, λαφύσσω· καὶ Лѣпнулся (μέσον. ὡς ἐκ τῆς Лѣпну-ся = ἀλγῶ), ὡς τὸ λαπάζω, ἀλαπάζω, -πάζομαι· ἔτω καὶ τὸ Σ. γλύφει (ἀπροσώπως· ἐπὶ ἀηδῆς αἰσθήσεως, ὅταν ὁ ζόμαχος ὑπὸ κενώσεως ἀλγῇ· οἶον „ μὲ γλύφει τὸ ζομάχι = γλάφει, Γλάφει, λαφύσσει). Χλοποπάшь (пшпашь) = τυρβάζεσθαι περί τι. βλ. καὶ Χολόπъ. Χλόποκъ, καὶ О-χλόποκъ, συγγ. τοῦ λτ. globus, glombus, glomus = ἐλαμὸς, ἐλαβὸς (Φολαβὸς, συγκοπ. Γλόβος, ἠλόπος, μ̣ = β = π). βλ. Ῥείμ. λ. ἔλος (ἔλω, ἔλος). συγγεν. κλύβъ, οἶον κλύβοκъ.

Χλῆβъ (ἄρτος), Πολ. καὶ Βομ. chleb, καὶ chlib, Γτθ. hlaib, καὶ Γῆμ. Laib, (ἄρτος στρογγύλος, τὸ Σ. πλασάριον), Κρν. hleb, Βενδ. hlieb klieb — Φινν. leifa, Λαπλανδ. leabe, Σβ. lef, Ἄγγλ. leaf, Αγσξ. blaff, μσ. λτ. leibo, κτλ. συγγενές λτ. gleba (βᾶλος), ἠλεῦς, ἠλαίφα, ἠλειφα = λαία, λέα, λάις, lapis, λεῦς, λάας, ὅς (ὁ λίθος, καὶ ὁ λαός), ἐκ τῆς λάω, λαύω, (ἀπολαύω), Γερμ. laben, λάβω, λαμβάνω, (βλ. Ῥείμ. λ. λαός). Ἡ ἰδέα καθόλου ἐμφαίνει σωρὸν ἀμφιλαφῆ καὶ πυκνὸν (ὅθεν τὸ λαός, ὡς τὸ ζῖφος, στείβω), μάζαν πηκτὴν, συμπεφυκῶτα ἔχουσαν τὰ μέρη, καὶ χειροπληθῆ, ὅθεν καὶ ἄρτον στρογγύλον. [πρὸς βλ. τὸ Γερμ. Laib, πρὸς τὸ Leib, σῶμα, καὶ Lab, πυτία, ὡς συμπεπηγῶτα].

ἔτω καὶ ἐν τῇ συνηθ. λέγομεν ἕ μόνον πλαστάριον, ἀλλὰ καὶ καρβέλιον τῆτο δὲ δοκεῖ μὲν = κραιβαλέον (κραιβαλέον, μεταθ. καρβαλέον. ἐκ τῆ κράβος, κραῦρος, ὁ συνεστραμμένος καὶ πηκτός, ἐκ τῆ κρύω, ὄθεν καὶ κρυμός, grumus). ἢ καὶ (κατὰ τὸ Σ. κέρβελον) = κυρβηλόν, κυρβόν, curvum, (κυρβήλιον). τοιῶτόν τι φαίνεται καὶ τὸ „ κυρβαία μάζα (Ὁμ. Εἰρεσιών.), καὶ γυραία = κυρφαία = γυρή (ζρογγύλη. ἄλλοι δὲ ἄλλως ἐρμηνεύουσι· πιθανώτερον δ' ἔν μοι δοκεῖ τὸ καρβέλιον εἶναι παρὰ τὸ κριβάνιος (μεταθ. κριβάνιος, ον, ν = λ, κριβάλιον), ἐκ τῆ κριβανος καὶ κλιβανος, ὄθεν καὶ κριβάνη, καὶ κριβανίτης (ἄρτος). τῆ μὲν τοι ΧλΨβ̄ ἕτερον τὸ λτ. libo, libum (ψαιδόν), ἐκ τῆ libo, λείβω, λίβω, λίβον.

Хлѣвъ (ἔπαυλις, στάλη, σταῦλος), Κρτ. καὶ Κρν. hlew, Πολ. chlew, Βομ. chljw, καὶ chléw, καὶ Ασσат. klew. συγγεν. τῆ (κλείω, κλάω, κλήθρον, καὶ κλαῖθρον, κλαῖστρον, κέκλοια), κλωβός. βλ. καὶ Хлѣбъ.

Хлѣпъ (Βμ. θριξ, ῥ. ὄσεν πτηνῆ) λόφος, λοβός? Хлѣспаю (διαίνω, ὑγραίνω, ἐμβάπτω. ὡς ἐκ τῆ Хлѣспу) κλύσσω, κλύζω, (πέποιημένον).

Хлѣбъ (κλείθρον, καταρῥάκτης, Хлѣби = καταρῥάκταιν Γεν. ζ, 11), ἐκ τῆ κλέζω, κλήζω, (κλήϊζω, κλάω, κλέω, κλείω), οἷον κλαῖφος, κλαῖβος, κλάβος, κλέβος, ὡς, κλοιός (κλείω

κίκλοια), ὅθεν κλωός, κλωός, κλωφός, κλωβός· [τὸ Γοτθ. hlaiw = μνημεῖον· καὶ hljans, κλισία, σκηνή]. συγγεν. κλѣвъ, κлѣвъ, καὶ κлѣпь (ἀς τὸ κλαῖθρον, καὶ κλωβός).

Χμέль καὶ Хмѣль, παρὰ δὲ Σέρβ. мель, Πολ. hmiel, ὅθεν τὸ συνηθ. χήμελι· [εἶδος φυτῆ, τὸ καὶ ἀσπρόκλημα ἐν τῇ συνηθ., ἴσως = βρύον, ἢ ἡ βρυωνία· ἕτερον δὲ φυτὸν ἢ τῆς συνηθ. χύμελη, ἢ καὶ ἑλληνικώτερον, χυμένη, πάνυ χρήσιμος πρὸς κινδύνου βαφῆν. ἄλλο δὲ καὶ τὸ Σ. χήμελι (ἐκ τῆ χοῆ μέλι), τὸ τῶν κηρίων ἀπόπλυμα, τῆ μέλιτος ἐκπιεσθέντος, τὸ καὶ μελόνερον, καὶ βαρβάρως μελ-σὲ, ἀντὶ τῆ τερικῆ bal-suju]. Τὸ δὲ Χμέль = λτ. humulus lupulus, ἀρχαίως upulus, opulus (Σαλμάσ. καὶ μσ. λτ. hupa, Ἀγγ. hop, hops, Γερμ. Hopfen, Γλ. haubelon, houblon), μσ. λτ. καὶ humela, Δαν. homle, Σβ. humle, Φινν. humala, Οὐγγ. comle, καὶ Περσ. hymel.—2, Χμέль = μέθη (διὰ τὸ μεθυσικὸν τῆ φυτῆ), καὶ Хмелѣю (ἀκροθωρακίζομαι, ὑπομεθύω). Хмѣльный (ἀκροθώραξ, ἀκροχάλιξ· τῆτο δὲ παρὰ τὸ χάλις = ἄκρατος οἶνος, καὶ ὁ Βάκχος· ὅθεν χάλιμος = μέθυσος· χαλιμάζειν = μεθύειν, μαίνεσθαι, ἀλλ' ἐδὲν κοινὸν τέτοις, καὶ τῷ Περσικῷ хмелѣ).

Хмыра καὶ Хмара, Πολων. = νέφος πυκνὸν (Δοβρόβ. 212), ὅθεν Ῥωσσ. Хмырю (σκυθροπάζω), συγγ. μάρω, μαράω, μαράю, мрākъ,

καὶ μύρω, μορός = μαυρός, μαῦρος, μαυρόω, (μῆρος, μουρόω· ὡς, αὔς, ἔς· καὶ ἡμουρωῶ, μετὰ τῆς δασύτητος· ὡς καὶ, κμέλας = ἡμέλας, μέλας. Πάφιοι). συγγεν. Смѣрый, с = х.

Хмѣлю (κόπτω, πελεκίζω, λειώω κέραμον, τὸ συνήθ. τέβλον) κμύλω = μύλω, μύλλω (= τρίβω, ἀλήθω, κ = h, βλ. Хмѣра), συγγεν. мелѣ.

Хнѣ (πεποιημένος φθόγγος κλαιόντος, ὡς τὸ μῦ, μῦ = ἡμῦ, καὶ ἡνῦ, μ = ν· βλ. Нѣхаю). ὅθεν хнѣкаю, хнѣчу (ἐπὶ παιδίων κλαιόντων, οἶον ἡνύζω = ἡμύζω, μύζω). Ἄλλο δὲ τὸ κνύζω, κνυζέω, -ζάω· „παιδιά κνυζέμενα (Αρισφν.).

Хѣбопъ (ἐρά· Ῥωσ. προβοσκίς). βλ. Хѣбспъ.

Хождѣ (ἀπέρμφ. Ходѣпъ, ὡς ἐκ τῆ хождѣ), хоδѣ, ὀδέω, ὀδέύω, (δ = ζ). Βομ. chodim (ὀδημι). chod = хоδός, Σλαβ. Хѣдъ, κτλ. ἢ καὶ τὸ Хождѣ (Хождѣ) ἐκ τῆ шедѣ. (ш = х. Δοβρόβ.).

Хозяинъ ὁ, Хозяйка, ἡ (οἰκοδεσπότης, καὶ -τις, ἡ οἰκοδέσποινα, συνήθ. οἰκοκύρις, οἰκοκυρά) λέξις συνήθης καὶ παρὰ τοῖς Τατάροις· δοκεῖ γέμην οἶον ἐκ τῆ Хозя = Хѣжа, Γερμ. Haus, Ἄγγλ. house, λτ. καὶ Ἴτ. casa (κάω, χάω, χαύω, = χαβός, canus, κυβή, κύαρ, κόςος, κοῖος, κοίτη, κτλ. βλ. Хѣжа). ὅθεν " κάσα = καλύβη, οἰκία (Ἡσύχ. τὸ λτ. casa), ἀφ' ἧς (Хазяинъ, καὶ п = о), Хозяинъ, οἶον, κασιάνος, κασαίνος, κασηνος, ἄς dominus ἐκ τῆ domus.

Хѣлмъ [λόφος, ὁ βενός = λόπος· π = μ, λόμος, μεταθ. ὄλμος, ἠόλμος. ὅθεν καὶ (λ = ρ)

παρὰ τοῖς Λάκωσι τὰ νῦν, ὀρυκτός = λόφος]· ἢ μάλλον = ὄλμος (πέτρα στρογγύλη, ἐκ τῆ ἔλω, ὄλω). καὶ τὸν ὄλμον οἱ βυζαντινοὶ εἶπον, ὄλβον (β = μ). Τὸ δὲ λτ. culmen σημαίνει πρῶτον στέγος, διὸ καὶ κορυφῶμα, κορυφήν, καὶ ἔστιν = κάλαμος, Γερμ. Halm· ὄθεν ἐκ ἀνήκει πρὸς τὸ Χόλμъ, ὃ σημαίνει λόφον, βενδὸν (κολώνην, κολωνδὸν ταῦτα δὲ ἐκ τῆ κόλος. καὶ τέτοις ἴσως συγγενῆ τὰ, λτ. collis, Ἴτ. collina, Γλ. colline, Ἰσλ. hialle, Κτθ. hull, Ἀγγλ. hill, Σβ. hol, hals, κτλ. βλ. καὶ Adelung λ. Hügel.)

Χόлодь, βλ. Хлѣдь.

Χολόπъ (δοῦλος, εἰλωσ, οἰκότριψ, ὑπηρέτης), Σλαβον. Хлапѣць (οἰκέτης, ὑπηρέτης), καὶ Хлѣпъ, Βμ. hlap, Πολ. hłap = hłāpos, λάπος ('Ἡσυχ.). Τὸ λάπος, ἢ λάπος τῆ Ἡσυχ. φαίνεται ἐκ τῆ λάπω = (λάω, λαύω) = λάβω (ὡς τὸ λάβης, -λαφής, ὅπε ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ Λάπα. βλ. Слѣбый) = λάζω, ὄθεν καὶ (λέλαται), λάτρις, καὶ λάτρος, latro (κυρίως ὁ μισθιος, μισθοφόρος, βλ. Varr. L. L. νί, 74, καὶ Fest· καὶ ἔπειτα ὁ ληστής καὶ κλεπτής· γίνονται δὲ πολλάκις latrones καὶ οἱ μισθοφορέντες λάτρις). Ἀλλὰ καὶ τὸ Хлѣпъ φαίνεται παρὰ τὸ Клепѣд (βλ. τὴν λέξ. πρόβλ. καὶ Хлѣпѣю) = κολάπω, πτω = κλάπω = γλάφω = φλάφω, λάπω, λάβω (βλ. 'Ρεϊμ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν κυρίως ἡ λέξις κολαπτὸν, κεκροσμένον, πεπληγμένον,

ὄν τις παίσας ἔλαβε = captus, (βλ. Πλῆνῃ).
 τῆ δὲ κολάπτω συγγενές οὐ μόνον τὸ σκολύ-
 πτω (ἐκτίλλω, κολέω), ἀλλὰ καὶ τὸ καλύπτω,
 ὄθεν καὶ τὸ κλέπτω, κλέπτῃς, κλοπὸς [εἴη
 δ' ἂν παραπλησίως καὶ τὸ Тάпъ παρὰ τὸ
 Тάю (κρύπτω) = τάω (ὄθεν, τάγω, τέγω, στέγω),
 οἶον τάτης (= ζέκτης, ζέγων). μετέπεσε δὲ
 καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῆ κλέπτῃς, ἥπερ καὶ
 τὸ θήτης, τήτης, θῆς, εἰς τὸ Γρμ. dieb. βλ.
 Тάпъ]. ὡς καὶ οὕτω τὸ Хлápъ, Χολόпъ εἴη
 ἂν = κλοπὸς, κλοπεύς, ἀπὸ τῆς χειρὸνος ση-
 μασίας τῆ κλέπτῃς, εἰς τὴν εὐφημοτέραν τῆ
 θήτης μεταπεπιτώκως ἢ ἀνάκαλιν, ἢ τὸ λά-
 τρις εἰς τὸ Ιατρο; καὶ τὸ θήτης εἰς τὸ dieb.
 ἢ γὰρ τὸ κλοπὸς ὡς καὶ τὸ δόλος ἐκ τῆ
 δόλος, δολός = ἐπίβελος, παρὰ τὸ δέλω, δέδολα,
 ἔ γὰρ παρὰ τὸ δέω (βλ. Ρείμ.). ταῦτα περὶ τῆ
 Хлápъ. Τὸ δὲ sclavus, Γρμ. slav, Ἴτ. schia-
 vo, Γλ. esclav, ἔδοξέ τισιν εἶναι = ex, law
 (Ἀγγλ. = lex = νόμος), ἴσως, ὡς τὸ λτ. exlex
 = ἔκνομος, ἔκθεσμος (nefandus. ἢ περὶ ἑ νό-
 μος ἔ κεῖται, ἔκκλειστος ἀμέλει τῆς προσασίας
 τῆς ἐκ τῶν νόμων, ὄν τις καὶ ἀποκτεῖνας ἀθῶος
 ἔσαι). ἀλλὰ καὶ τῆτο τὸ ἔτυμον, καὶ ἄλλα,
 οἷς ἐνέτυχον, πάνυ μοι βεβιασμένα δοκεῖ.
 μάλλον δ' ἂν τις πιθανώτερα λέγοι λέγων τὸ
 slav εἶναι παρὰ τὸ κлав (κлав, κлав, π =
 б, в ἢ ν, ὡς καὶ κάρπα = κάρβα, κλῆνъ =
 κλῆνъ, καὶ τὸ κλάβъ = Γρμ. schlapp, schlaff,

σίχ. ἔθεν καὶ τὸ λτ. hamus, Γρ. Hamen=ἀγκι-
 ζρον· καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. kamme = καμπύλος,
 ἔθεν καὶ kummet (Βεσφ. hamm) = Χομήμπη,
 ζυγόδεσμος.

Χορέκχ, Χόρπ (mustela putorius, Γρμ. Itiss, τὸ
 Τυρκ. gedzen, Σ. μοσχόγαττα), ἐκ τῆ Τχόρπ (ἀ-
 ποβολῆ τῆ τ), καὶ Σερβ. (χ=β), Τβορп, Βμ. καὶ
 Πολ. tchorz (Τχορп), Καρν. duhur, dihur, ἐκ τῆ
 Δύχъ = ὁσμῆ (παρὰ τὸ Δύχ, θύω = πνέω,
 ἄω, ἔθεν ἀήρ, καὶ ἄζω, ἔζω, οὕτω καὶ τὸ
 Δύχъ ἐπὶ ὁσμῆς καὶ πνοῆς· καὶ Βόζ-δүкъ
 [= ἔπι θύων], ὁ ἀήρ. βλ. Δύчъ). τὸ γέν
 duhur εἶη ἂν οἶον θύχορ, θύορ (θύος),
 θυωρίς, ὡς ὁσμηρὸν τὸ ζῶον, ἧ δὴ καὶ ἰ
 Σ. μοσχόγαττα ἐκ τῆ μόσχъ. [Ἡ λέξις σε-
 σημειώται ὡς δεῖγμα τῆς ἐπὶ τῆ ὄχλου τῶν
 λέξεων διαστροφῆς, καὶ γραμμάτων ἀλλοιω-
 σεως, καὶ τῆς ἀποβολῆς τῆ τ = δ].

Χορόπιη, Χορόпъ (ἀγαθός, καλός), παρηχεῖ
 πρὸς τὸ, χαρὸς = χαρῆς (ἔθεν περιχαρῆς,
 καὶ Σ. πασίχαρος, κτλ.), καὶ χάρις (κύριον
 ὄνομα) = χαρίσιος (χάρις), χαρίεις, Λιδ.
 giaras. [ἐκ τῆ χάρω καὶ τὸ χαιρω, ἔθεν ἴσως
 καὶ τὸ λτ. carus = charus (τὸ γὰρ χάριεν,
 καὶ πολίτιμον καὶ ἀγαπητὸν), καὶ ἡ χάρις,
 χαριτία = λτ. gratia, καὶ gratus = χαρτός,
 κατὰ μετάθεσιν. Τὸ δὲ Γλ. charme οὐ παρὰ
 τὸ χάριμα, ἀλλ' ἐκ τῆ carmen (ἐπρωδῆ, ἔπος)
 = γάρυμα (γαρούω, καρούω, σσω, κάρυμα),

carmen· ὡς καὶ, ἄγνημα, agmen, καὶ ὄνομα, nomeu]. ἔσι δ' οὖν, οἶμαι, μᾶλλον τὸ Χορόση *Ῥωσσικώτερον πεπλασμένον ἐκ τῆ θεματικῆ* Храш=Краш (ὡς καὶ τὰ, Βόλοςъ ἐκ τῆ Влась, καὶ Гόλοςъ, ἐκ τῆ Глась, κτλ. κτλ.), τὸ δὲ Краш = Крас, Κράшу, Κράσιшь, ὄθεν Кра-сѣнь, Красный (καὶ Κράшєный), καὶ εἴη ἂν καὶ τὸ Χορόση οἶον, χρώς (χρώσιος)=χρωσός (εὐχρος, εὐειδής), βλ. Красный. Οἱ δὲ τινες ἐ πάνυ τοι ἐπιτυχῶς παρέβαλον τὸ Χορόση πρὸς τὸ ὠραῖος.

Χοροβόδъ, καὶ Κοροβόдъ (χορός εἰδόντων) ἐκ τῆ Χόρъ (χορός), καὶ Βόдъ (Вождъ, Везу=ἄγω) = χορηγός, ἀκυρολεκτημένως ἀπὸ τῆ χορη-γῆ καὶ ἐπὶ τὸν χορὸν αὐτὸν μεταπεπωκότος τῆ ὀνόματος.

Χορύгъ (δὸρον σημαίας· σημαία, vexillum· σηπ-τρον· ἰδίως δὲ σημαία ἐκκλησιαστικῆ ἀγίων εἰκόνας ἔχουσα, [οἶαι καὶ παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς ἐξάγομεν ἐν ταῖς λιτανείαις] ἐκ τῆ Χορύг, Χορύговъ = κόρυγος (ἀντὶ κό-ρυθος· γ=β, ὡς καὶ, γλέφαρον, βλέφαρον· φλίβω, fligo) = κόρυμβος, κόρυθος, κόρ-θυς, κορύνη, καὶ τ' ἄλλα ἐκ τῆ κόρυς, κό-ρος, κέρας, κορός, Κρύгъ.

Χοшъ, καὶ Χόшъ (εἰ καὶ, γῆν, κᾶν), ἀόριστ. ἐκ τῆ Хошъ, Хощъ, ὡς τὸ, βούλοιτ' ἂν ἦ, εἰ δὲ βέλει, καὶ Σ. θέλει "θέλει δώσει, θέλει μὴ =κᾶν τε—κᾶν τε, εἴτε—εἴτε· καὶ τὸ βασηθητι-

κόν ηθελεν=ἄν " ηθελεν ελθει=ἦλθεν ἄν.
 Χοκόλ (λόφος πτηνῶν) τὸ καὶ Σ. χαχάλι (ἐξεραι-
 τως ἢ τὸ ἀλέκτορος κυρβασία, ἢ καὶ, παρ'
 ἄλλοις, λερίον=λειρίον, ἢ ὀρθότερον,=ληρος
 [ληρίον], ὡς τὸ λτ. leria. βλ. 'Ρεῖμ. λ. λη-
 ρος). τὸ δ' ἔν χαχάλι(ον) ἴσως μὲν παρὰ τὸ
 κάλλιον, τὸ καὶ κάλλαιον (βλ. 'Ρεῖμ. λ. κάλ-
 λαια), καὶ διπλασιασμῶ, κακάλλιον (ὡς, κύλος,
 κύκυλος, κύκλος· καὶ κόττος, Σ. κόκκοτας),
 ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῆ (κόλος) Κόλο=κύλος (κοῖ-
 λος), ὅθεν λτ. cullus, culleus, cucullus (κύ-
 κυλος), καὶ τὸ cucullium, Σ. κηκέλλιον (βλ.
 Κύκля), κοκόλιον (Χοκόλ, χαχάλι), παρ' ὃ καὶ
 κηκελλωτός=Χοκλάπυ, Χοκλάпый (ὄρνις με-
 τὰ λόφου, ἢ καὶ Σ. κηκελλωτὴ καὶ κηκελλά-
 τρα)· καὶ πάλιν, Χοκλάч (ἐλόθριξ), καὶ ῥῆμα
 Χόχлюся (ἐπὶ πτηνῶν ἀναφυσσῶντων δι' ἀφ-
 ῥωσίαν τὰ πτίλα), Σ. κηκελιάζειν. Τὸ δὲ χα-
 χάλι λέγεται παρ' ἄλλοις καὶ χαρχάλι, καὶ
 δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ λτ. cacacalla, cacac-
 callium μάλλον, ἢ πρὸς τὸ κηκέλλιον. χαρ-
 χάλιον δὲ λέγειν συνήθως καὶ οἱ Βυζάντιοι
 τὸ περιδέριον, ὅγέ τισιν ἔδοξεν εἶναι τὸ περ-
 σικ. χαρχάλ. [Χοκλὴ (Σ. παρὰ τοῖς ἐν' Ὀδέσ-
 σῃ Ἑλλήσι, Χαχόλοι) καλεῖται ὑπὸ τῶν προ-
 βορρότερον Ῥώσων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς
 μικρᾶς Ῥωσσίας δι' ὃ φέρουσι προκόμιον (βλ.
 Чупрынь), οἷος διαγράφει τὰς κατ' ἐκείνας τὰς
 χώρας Ῥώσσης καὶ Λέων ὁ διάκονος, εἶδος

κρωβύλα φέροντας]. πρβλ. τὸ Γερμ. Schopf (λόφος πτηνῶν). συγγεν. τῆ Koppe, Schörpe (λόφος, καλύβιον, γέρον), καὶ Kuppe, Scuppe, Γλ. échoppe, μσ. λτ. eschopa, συγγεν. τῆ κύβη, κύπη, κύβω, Σ. σκύβω (κύω, κεύω, κεύθω), ὡς πάλιν ἐκ τῆ κεύω (σκέβω), τὸ σκέπω, σκέπη, Πολ. szopa (καὶ Ἀλβαν. stepen (οἶκος) = σκέπη· στ=σκ), καὶ πάλιν τὸ Γλ. huppe (λόφος πτηνῶν)=κύβη, κυβή, κύφη (κεφαλή), ὄθεν καὶ, κυφαία, παρ' ὃ ἡ Σ. σκύφια (πίλος), καὶ τὸ Γοτθικ. scufta (κόμη κεφαλῆς). οὕτω καὶ τὸ κρώβυλος ἐκ τῆ (κόρυς), κόρυμβος, κορύμβη, κορυφή, κορυφαία, κτλ.

Χοχοχῶ, καχάζω (οἶον, χαχάζω)=καγχάζω, λτ. cachinor (πεποιημένον ἐκ τῆ ἤχη τῆ γέλωτος ho, ha, ὄθεν Σ. καὶ χαχλανίζω· ὡς καὶ καγχλάζω, κιχλάζω, κιχλίζω, Γερμ. kiehern, καὶ καχλάζω, κοχλάζω, καὶ τὰ λοιπὰ ὀνοματοποιημένα ἀπὸ διαφορῶν ψόφων καὶ φωνῶν).

Хоцү, Σλαβ., καὶ Ῥωσ. Хоцү, ἀπαόμφασ. Хоцѣшь (θέλω) χάσδω, χάζω (α=ο), χάδδω, χάτιω, χατέω, χητέω, χατίζω. „χάζει=προσδεῖται· χατεύει=χρῆζει, ἐπιθυμεῖ [Ἡσυχ. τὸ δὲ χυδαῖον τῆς Σ. χαλεύω = ζητῶ (τὸ καὶ ἄλλως, γυρεύω), ἔστιν ἐκ τῆ σκαλεύω, σ-χαλεύω· ὄθεν καὶ σκαλίζω λέγεται παρὰ τοῖς Βυζαντίοις]. Хоцѣше, χατεία, χάτος, χήτις (χρεία, θέλησις). χήτη, Ο-χόπια (κλίσις, ἐπιθυμία). ὄθεν καὶ Охόпникъ (ἐπιθυμητής,

Γλ. amateur, και ιδίως ο φιλόδηρος). Και τὸ Ἄλβαν. chata (πενία) = χάτα, χίτη. [Ἡ λέξις καθόλου ἐμφαίνει τὸ κενόν, ἔθεν ἐνδειαν. ἐκ τῆ χάω, κάω και „χῆτις = κενεών, και τὸ Σ. χαυδός, (χαύω, χαύδω) = φαιβός και, χαυδόνω = διῶ τὰ σκέλη (κατὰ τὸν σχηματισμ. τῆ καῦος, κάβος, κάβδος, ἔθεν κάβδαλος) και χάδω, χαδέω (χωρῶ), ἔθεν Σ. χαδεύω (καταψῶ κοίλη τῆ χειρὶ = χαυδάνω χάνδω, hando, prahendo, συγκοπ. Γλ. prendre) και τὸν τυφλὸν δέ, ἢ μονόφθαλμον λέγει ἡ χυδαία Σ. ἐν Θετταλ. γκαυόν = καυόν (cavum, κενόν δηλαδὴ τὰ βλέφαρα, και ὄφθαλμῶν χῆρον και ἀχῆνα. βλ. Чудий. τὸ δὲ παρὰ Πελοποννησ. γαιδός, ὁ παραβλάψ = φαῖδός, ἀντι αἰδής = ἀλαός, ὡς, τσευδός = ψευδός = ψευδής). Και τὸ λτ. δὲ fatigo, fatisco (φ = χ) = χατίσκω, χατιζω (χάζεσθαι ποιῶ. ὡς και τὸ κάμνω, κάμω ἐκ τῆ καύω, κάω και κοπάω, κάπος, κόπω, πτω = κάπω, καύω, κτλ.]

Храбрый, Храбрь (ἀνδρείος, ἰσχυρός), Πολ. chrobry, chobry, Κρτ. hrabren, κτλ. κραπερός (κραπρός), π = τ, = κρατερός και κράτος, Γρ. Kraft, (αιολ. α = ε, κρέτος, τ = π, κρέπος, κρεπός) = Κρέποκь, Κρέπκij = κρετός, Γρμ. kräftig. [αἱ λέξεις μοι δοκῶσι συγγενεῖς, εἴγε και τὰ ριζικὰ τέτων γράμματα ἰσοδυναμεῖσιν ἀλλήλοις. τὸ γὰρ χρβ = κρη (εἰ μὴ τις βέλοιο μαλλον τὸ Храбрь πρὸς τὸ λτ. robur πα-

ραβάλλειν οἶον hrobur, hřǎvbor = ῥῶμορ, ῥῶμος [ῥῶμη], ῥωμαλαῖος, robustus. b = μ, ὤς, φάμα, fabula). καὶ τὸ λτ. δὲ creber (πυκνός, crebro, πυκνῶς), δοκεῖ μοι = κραῦρος (ἐκ τῆ κραύω, κρέω, κράω, κρύω = τρέφω = λτ. creo, cresco, ᾧ γε συμπίπτει πάλιν (ὡς ἐκ τῆς ιδέας τῆ πυκνῆ), καὶ τὸ κέρας, κόρος, κρῶς, κρατός, κράτος, ὅθεν κραταιός). τὸ δὲ λτ. fortis = φέρτος (ὅθεν φέρτερος): ὡς ἐκ τῆ fors = φόρος (φέρω, fero), ἢ φορός (ὡς, μόρος, μορτός, mors, mortis καὶ πόρος, portus). Περιτιτὸν δ' ἂν εἴη καὶ πάνυ πόρῳθεν ἐκτετολυπευμένον, εἴτις τὸ Храбръ παράγοι παρὰ τὸ Γράбими = φράπειν, φάπω (ἄρω), λτ. rapio, ὡς τὸ raptor].

Χράμъ (οἶκος. 2, ναός) χαραμός (χάρω, συγκοπ. χραμός), χηραμός. Τὸ Ῥωσ. Χορόμινα (οἶκημα μέγα εὐτελές), Χορόмы (μέγας κοιτῶν) = χαράμη (ὅθεν χαράμβη). καὶ Πολ. chromina (καλύβη). Κρν. hram (δαμάτιον). Οἱ δὲ τινεσὶ παρέβαλον πρὸς τὸ Χράμъ τὸ Ἀραβ. charem (γυναικωνίτις), καὶ πρὸς τῆτο τὸ ἑλλην. ἄρεμία, ἡρεμία (τῆτο δὲ συγγεν. τῆ ἔρημος, παρὰ τὸ ἔρα, ἔρῃα, terra, κτλ. βλ. καὶ Ῥεῖμ. λ. χέρῳος, χηραμός). τὸ Χράμъ συγγεν. Храпъ [ἔ γέ μιν τέτοις συγχυτέον καὶ τὸ Γρμ. Kammer, λτ. camera = καμάρα].

Χρανὸ (φυλάττω, σκέπω, περιέπω). ὅθεν, Χορονιὸ (κρύπτω, ἐνταφιάζω) = χωρέ(ν)ω, χωρέω, πα-

ρὰ τὸ χάρω, χάω (χάω, ὄθεν χώνω, χωννίω, κτλ.), ὡς ἐκ τῆς ιδέας δηλονότι τῆ κοίλω (καθὰ καὶ τὸ χάω, χάνω=habeo=χέω=ἔχω=ἔπω, ὄθεν περιέπω, περιέχω· τὸ δὲ χάρω, κάρω (κράω)=Κροῦ καὶ τὸ Χράμъ=Κρόμъ. "Ἡ γῆν παρὰ τὸ Κρίω (κρύω), χορός, κορός, κόρυς (κορύφω, κορύβω, κρύβω, καὶ μετὰ τῆ ν, οἶον κορύνω, Χορονῖο, Χρανῖο), ἐκ τῆ κόρω, Κορῖο=γύρω, ὄθεν γυρός=χορός, κορωνός, (καὶ τῆτο δὲ παρὰ τὸ κύω, κώω, κάω=χάω, χάρω, ἐπὶ τῆς σημασίας τῆ κυρτῆ συνεπαγομένω καὶ τὸ κοῖλον).

Χραπλῖο (ρέγχω 2, φριμάσσω, φουσῶ, ἐπὶ ἵππων· ὡς ἐκ τῆ Χραπῖ) συγγεν. τῆ (ηράπω, ηράβω, α=ο), ῥόβω, ῥοβῶ, λτ. sorbo-beo (ὄρφέω), ῥοφῶ, συγγ. ῥοιβδέω, ῥοχθέω, καὶ ῥοθέω, καὶ (ρέγω), ῥέγκω, ῥέγχω, ῥόγκω, ῥόγγος, λτ. rhonchus, Γερμ. röcheln, ἰσ. λτ. ronchissare, Γλ. ronfler, ὡς καὶ ῥύμφω, Γερμ. schlürfe, ῥυμφανάω, κτλ. διαφόρων ἤχων ἐκφρασικῶ (βλ. Ρεῖμ. λ. ῥάζω). Χραπύνъ, Γροφῶν, ῥοβῶν (ὁ ῥέγκων, ῥεγκώδης, Γλ. ronfleur, ὡς καὶ συνήθ. ῥέφλας, κωμικῶς)· συγγεν. Χριπλῖο, Χрепечῖ.

Χράσμελ, Σλαβ., Πολ. chrosciel, chrusciel, καὶ Βμ. chrzastel, chrzastal, κτλ.=rallus, καὶ crex ortyometra. συγγεν. τῆ κράκτης, κράξ, κρέξ, κτλ. (βλ. Κράσμελ). οὕτως ἐκ τῆ κράγω, καὶ κραγγῶν, κραγῶν (ἡ κίσσα)· ἄς καὶ ἐκ

τῆ κάλω, καλάω (κλάζω), κολώω, κολοιδός (καὶ κολωδός, κολωάω), ἢ Σ. κολοιακέδα, σύνθετ. ἐκ τῆ κολοιδός, καὶ κῦδος (οἶον κολοικύδα) = κυδοιμός, ὡς τὸ κυδοιδοπάω, ἢ κυκοιδοπάω· ἐκ τῆ δῆπος καὶ κυκάω, ἢ κυδάω, κῦδος]. καὶ ἡ τρυγῶν δὲ ἐκ τῆ τρύγω, τρύζω (τρίζω)· ἀλλὰ καὶ ἡ περιξερά, οἶμαι γε, ἐκ τῆ πρίζω (ὀνοματοπεποιημένη, ὡς τὸ τρίζω· παρὰ τὸ πρίω, ὡς καὶ τὸ πρέω, πρέθω, πρήθω, καὶ πρίθω, βλ. 'Ρεῖμ.), πρισηρ, πρισερός (ὡς τὰ, κρατερός, αὔσηρός), πρισερά, καὶ μετὰ τῆ εὐφρωνικ. ε, περιξερά (ὡς καὶ, γλύφω, κεύφω, κέλυφος· καράζω = κράζω, κτλ.), ὅτε δὴ γογγύζουσα, Σ. γοργορύζουσα (βορβορύζω). τῆτο δὲ οἱ μὲν, παρὰ τὸ περισσῶς, -σσότερος, ἠτυμολόγησαν διὰ τὸ πολύγονον, οἱ δὲ τινες ἄλλως πως· καὶ παρέσχε πράγματα τοῖς ἔτυμολόγοις ἡ ἔρασμα περιξερά, διαμαχομένοις καὶ ἀκυρολεκτέσιν (ἢ μοι δοκεῖ), περὶ τῆ ἐτύμω· εἰ δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα ἀκυρα δόξει, ἀλλ' ἡμεῖς ἐδενὶ διαμαχόμεθα· λεγέτω δ' ἄλλος τὰ κυριώτερα. Τῆ πέρθω, πρήθω συγγεννῆς καὶ τὸ κακέμφατον πέρθω· ἐ γέ μην παρὰ τῆτο καὶ ἡ πέρδιξ (ὡς τρίζουσα), ἀλλ' αὕτη γε (δοκῶ), παρὰ τὸ πάρδος, πόρδαξ, παρδακός (= ὑγρός), ὅθεν καὶ, πάρδαλις, παρδάλεος, παρδαλωτός, Σ. παρδαλός (ὁ ποικίλος), ἐκ τῆ πάρδω = ἄρδια ἔρδω (ὡς, ὄχλος, πόλχος), ἄρδιξ, πάρδιξ, πέρδιξ, κυρίως = φαντός = ποικίλος.

Χρεβέμπъ (Χρβεμπъ), Κροτ. herbet, Καρ. herbet, herbt, Σοβ. Рѣш (Χρβαμπъ), Βμ. hrzbet Πολ. grzbiet (νώτος, ράχης = Γερμ. Gräte, Grat, Berg-grat, ὄρεσ ράχης, Fels-grat, Rück-grat κτλ.)· δοκεῖ μοι συγγεν. τῷ Γρέβενъ (ράχης) ἐκ τῷ Γρεβъ = Γρέβω (ρέμβω, ρέπω), ἀντὶ ράπω, γαρο, -pio, raffen, ἄρω = κάρπω, сагро, ὕθεν κράφα, κρώπιον, καὶ κρόβιον (δρέπανον, ὡς κυρτόν), γράφνα, γρείφνα (Γρέβενъ), ἀγρείφνα, κτλ. (= ἄρη). [Ἐκ τῷ κάρπω, φαίνεται καὶ, ἡ Κάρπαθος, καὶ Κράπαθος (νησος Ἑλλάδος). ἴσως δὲ καὶ τὰ Καρπάθια ὄρη (ἐν οἷς καὶ οἱ παλαιοὶ Κάρποι, ἔθνος, ἧ δοκεῖ, Σλαβονικόν), ὡς τὸ Χρεβέμπъ = κράπαθος (κρέπεθος, α = ε). Ἐκ δὲ τῷ Χρεβέμπъ, Χρβαμπъ, δοκεῖσι παρωνομάσθαι καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς Χορβάται, λτ. Croatae, καὶ Χρωβάται (Κωνσ. Πορφυρογέν), οἱ γε καὶ αὐτοὶ σφᾶς αὐτὸς Χορβάμπъ ὀνομάζασι, καὶ Βμ. Harvat, Κρον. δὲ, Hrovat, καὶ Hrrivat, καὶ Hervat (Херват), οἷον Κραπάθαι ἢ Κραπάθιοι, ἣτοι ραχίται τινες ὄντες καὶ δρεινοὶ, ἀντιδισαλμένως πρὸς ἄλλους πεδιασίους σφίσιον ὀμοφύλους· ἄλλοις δ' ἄλλως ἔδοξε περὶ τέτα. βλ. Mourray, παρὰ Wagner zum europaisch. Sprach. κτλ. τόμ. β. σελ. 197]. Ἐκ τῆς μεταθέσεως τῷ ἄρω, ράπω, προήλθε καὶ τὸ (ἄρη), ράπη, ὕθεν ραμπή, ραμφή, ράμφος, καὶ ραμφαία, ρομφαία. ἢ τέτο γέν παρὰ

τὸ ραιβός, ραβός, ραμβός, ραμψός, ἐκ τῆ ράπω = ρέπω, ρέβω (παρὰ τὸ ρέω, ρέφω). συμπίπτει δὲ καὶ ἄλλως τὸ ράπω (ράπτω) πρὸς τε τὸ ρέπω, καὶ πρὸς τὸ ράπω = ἄρω, γαρο, γαρίο. Εἰσὶ γέ μὴν οἷς ἔδοξε τὸ Γρέβень συγγενές τῷ Γόρβъ = κυρβός (κυρός, γυρός), curvus (παρὰ τὸ κύρω, γύρω, Κορῆ), ἀλλ' ἔμοιγε ταῦθ' ἕτερα ἀλλήλων φαίνεται εἶναι. Παρὰ δὲ τὸ Γρέβень παρωνόμασαι ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς Γρεβενά (κωμόπολις Μακεδονική, τὸ καὶ Λύλα ἀρχαιότερον καὶ ἐλληνικώτερον), οἷον γραφενά, γράφνης, ἀγρείφνης ὁμοία, ἢ ραπινά, κραιπινά τινά ὄντα (ὄρεινά, καὶ ραχώδη· ὡς ἐπ' ἄλλης σημασίας τὸ κραιπνός, ἐκ τῆ κραιπανός = ραπανός. βλ. 'Ρεϊμερ.). βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς Χρέβъ, καὶ Χρίόъ.

Χρέβъ, Κοτ. καὶ Ἰλλυρ. hren, hreb (ζέλεχος, ζύπος, λτ. stipes, truncus. βλ. Δοβρόβ. σελ. 214) = ἡράπις (α = ε), ράπις, καὶ ραπις [= ράβδος, ράδιξ, λτ. radix, ράδαμνος· ἐκ τῆ ράζω, ράσσω, ράγω, ράκω, κ = π, ράπω, ράπις, ράψ, ράψ, κτλ. Ἐκ τῆ ράγω, καὶ τὸ ράχος, καὶ ἡ ράχις· ἀλλ' ἐκ οἶμαι καὶ τὸ Χρεβέпъ συγγεν. Χρέβъ = ἡράπις = ράκις, ράχις, ραχία, οἷον ράχετος, ὤς, ραχάς, ραχάδος].

Χрепечъ (ρέγκω) ἡροπάζω = ῥοφάζω, ῥομφάζω, ῥομφαίνω· συγγεν. Храпль.

Хрибъ, hrib, Κρητ. και Κρην. (λόφος, γήλοφος, col-
lis, βλ. Δοβρόβ. σελ. 214) = Кривъ, Кривый
(κυρβός), κυρβός, curvus (κυρβός), ἐκ τῆ
κύρω (κόρω) κόρως, ὄθεν και ἡ κύρβεις, και ὁ
κύρβος, και συγκοπ. κρῶβος (ὄθεν κρῶ-
βυλος, και οἱ Κρῶβυζοι, ἀρχαῖον ἔθνος
Θρακῶν. βλ. 'Ρεῖμ).

Хриплѹ (βραγχιάζω) συγγ. Храплѹ, ὡς και
βράγχος, ἐκ τῆ βράγχος, λτ. gauscus, βόγ-
χος, παρὰ τὸ βέγκω, βέγκω.

Хромый, Хромъ (χλωδός) = Γερμ. krumm (κυρ-
τός, κυλλός), ἀρχ. chrumb, (ὄθεν και krum-
pen, schrumphen), 'Αγγλ. crump, συγγενές
κυρβός (β = μ, κυμός), ἐκ τῆ κύρω, γύρω
(βλ. Κορῶ). ἢ, κρουμός, κρυμός, και κραμ-
βός, κρομβός, κραῦρος (βλ. 'Ρεῖμ. λ. κραῦ-
ρος) ἢ γὰρ, ἴσως, (κρομός, ρομός, μ = β) = ρο-
βός, ραβός, ραιβός, (ὄθεν ραμψός, ράμφος,
ρομφαία). Ἐκ τῆ κρομβός, κρόμβος, και ὁ τῆς
Σ. (ἐν Θεταλία) σ-κρομβός (μαλλός κεκαυ-
μένος, ὄθεν ξηρός, και συνεστραμμένος, κραμ-
βός), και τὸ λτ. scrupus (ψηφίς, κάχληξ,
ὄθεν και τὸ scrupulum, και Γλ. scrupule,
ἐπὶ σαθμῶ = γραμμάριον), κατὰ τὸ grumus =
κρομός, κρυμός (ὡς ἐκ τῆς ιδέας τῆ συνε-
στραμμένε και συμπεπηγός και σκληρῶ).

Хрыпкій, Хрыпוך (ψαθυρός, εὔθραυτος). Хры-
паю, -пнушь (ρήγνυμαι), κρέπω, λτ. crego,
κρέβω, Γλ. crever (ὄθεν κρέμβω, κρέμβα-

λον, κρεμβαλίζω) = κρέκω, κρόκαλον (κ = π και β). πρβλ. Γλ. claquer, claquer, ἀρχ. Γερμ. kerren, kirren· κτλ. ὀνοματοποιῖται ἡ-
χων, ὅθεν και ἐπὶ τῶν ῥηγνυμένων ἢ διεφ-
ρώγोटων σκευῶν, ὡς και τὰ τῆς συνηθ. χρά-
παλον, χραπαλίζω (= κρέβαλον, κρεβαλίζω).

Χρυσὺ (κρύζω) = κρίζω, κρισδω, = τρίζω, τρύζω (ἐπὶ
θραύσεως ψαθύρων, ὅταν τρώγονται, ἢ συν-
τριβῶνται), ὡς τὸ Σ. κράτσο, κριτσο, κρατσανίζω,
κτλ. ὅθεν Χρýщъ (κάνθαρος) κρύξ. βλ. Скрипи-
лѹ, και Χρýпκiй, Χрýщъ.

Χρѣнь (λτ. cochlearia armoracia, Γερμ. meerret-
tig), ὅθεν και Σ. χρένος, και τὸ Γερμ. kren, Πολ.
chrzan, βμ. krzen, chrzen, Ἴλλυρ. Κρετ. Κρον.
hren, Σερβ. рен (hren)· κτλ. οἶμαι παρὰ τὸ
Грѣню, (ὡς κανσικόν, δριμὺν τὸ φυτόν).

Χρῖο, γρῆ, γρὺ (φωνὴ χοίρων). Χρῖοκαю, γρῦ-
κω, γρῦγω, ἀντὶ γρῦζω, γρυλλίζω, λτ. grun-
nio, Γερμ. grunzen, Γλ. grogner, κτλ. ὅθεν
και Χρῖοκαλο (ῥύγχος χοίρου) οἶον, γρῦξαλον,
ὡς γρυλλίζων, γρῦσσων, και γρῖσων (ὁ χοῖ-
ρος)· храх, харх, хрох, хрк, харк, храк,
κτλ. φθόγγοι πεποιημένοι τραχύτητος ἐκφρα-
σικοὶ (βλ. Δοβρ. 216), ὡς, κρᾶ, κρὸ κᾶρ,
κρέ, γρᾶ, χρᾶ, χρέ, κτλ. ὅθεν Πολ. crac-
hać, charchać, charkać = Βμ. και Ἴλλ. хркаши,
χρέμπτω, χρέμπτομαι, λτ. screo = χρέω (χρέ-
μω, χρέμπω), ὡς και κέρω, κέρχω, κρέχω,
κράκω, μὲς λτ. cracho, Γλ. cracher, Γερμ. krac-

hen, κτλ. πρβλ. Χρῦσπῶ, Πολ. chrzest, Βμ. chrzest (κρότος, ἦχος, crepitus) καὶ chrzestati (κροτεῖν, strepere), κρίζειν, κρισμός.

Χρύψῶ (χόνδρος, Σ. τραγανίδα, ἐκ τῆ τραγω, γὰ-
κός· καὶ, κρατσανίδα· βλ. Χρυσῶ. 2, ἄμμος)
συγγ. κάρχος (μεταθ. κράχος, κράκος, κράτσο),
κέρχος, ὄθεν κάρχαρος, κέρχαρος, λτ. carcer
κτλ. καὶ „ κέρχανα=ὄσεια, καὶ ρίξαι ὀδόντων
(‘Ηούχ. τὸ θέμα κρέκω, κέρκω, κέρχω), βλ.
Χρῦδ. ἢ Χρύψῶ=Κράχῶ, κέρκω, κέρκωδος (χά-
ρω, λτ. horreo, horridus, Σρβ. Хред (тра-
χѹс)· hrid, κτλ. Δοβρ. σελ. 215).

Χυδόγῶ, Ρωσ. Художникъ (τεχνίτης, τεχνικός,
ἐπισήμων), δοκεῖ ξενικὸν (ὡς ὁμοιοκατάλη-
κίδον τῆ Черпόгῶ=θάλαμος, νυμφῶν, συγ-
γεν. Чердākъ, Ч рдākъ, τὸ Τυρκικ. τζαρδάκ.
βλ. Δοβρόβ. σελ. 311), ἴσως μὲν τοι συγγενὲς
τῆ κύω, λτ. cudo = κύω (κύδω = χύω, χύ-
δω, χέω, κάω, κόω, κόπτω = χαλκεύω)· ἢ
καὶ ἐκ τῆ Худый, Худъ (οἱ γὰρ βάνανσοι
τεχνῖται, φαῦλοι τε καὶ χυδαῖοι καὶ χατεόν-
τες). μήποτε δὲ τὸ Хυδόгῶ οἶον Судогῶ (χ
=с καὶ су=со, сь, ἐκ τῆ Здапи, с=з, =
с-дапи, βλ. Здъ=λτ. condo=συν-δῶ, δέω)
οἶον συνδέτης (συνδέμων, δομήτωρ) = Зда-
чій, Здачій (ἐκ τῆ Здъ, παρэнθ. и, Зыжду)ῖ
τῆτο μᾶλλον ἀρέσκει τῷ σοφῷ Βοστοκόφῶ.
Худый, Худъ, да, до (φαῦλος, ἰσχνός, ρυπα-
ρός, μακός) χυδός = χυδαῖος (χύω, χύδω)

ἢ μάλλον συγγεν. τοῦ Скѹдный, Скѹдень = χάδων, χήδων, χατέων, χῆδος, χῆτος [ἐκ τῆ χάδω, χάζω, χάτω, χατέω, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ πρωτότυπ. χάω = κάω, κύω, βλ. Кѹю, χύω, οἶον χύδος, Хѹдь, ἀντὶ χῆδος, χῆτος· καὶ ХудѢю (ἰσχυαίνομαι), ἐπὶ τῆς σημασίας τῆ κενεῖσθαι, εἶρεσθαι, χρήζειν. βλ. Хошѹ· οὔτω καὶ ἐκ τῆ χάω, χάρω, τὸ λт. саго, сагео, καὶ τὸ χῆρος, καὶ χερνῆς· καὶ πάλιν (χάω, χαίνω), ἀχῆν, μετὰ τῆ εὐφωνικῆ α, καὶ ἠχῆν, ἠχῆνος = λт. egenus, καὶ egeo = α-χέω = χέω, χάω], βλ. Скѹдный. Τὸ δὲ Хѹпорь (ἀγροκήπιον, παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῆς μικρᾶς Ῥωσσίας, ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Ὀδησσικοῖς Ἕλλησι τὸ σύννηδες χέταρι· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Ῥωσσίᾳ λέγεται Дάча τὸ ἀγροκήπιον. βλ. Дащ) = χύτορ = κύθορ, κύθος, κύτος (ὡς χιτών, Ἴων. κιδών) = κοίλωμα (καλύβη), Γρ. Hütte, κтл. ὡς τὸ Хѹжа, βλ. τὴν λέξ. πρόβ. καὶ τὸ ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσ. καὶ Πολν. Хάπια καὶ τὸ Σл. Кѹща.

Хула (βλασφημία), καὶ Хуля (βλασφημῶ) συγγ. κάλω, καλώ, Γρ. kallen, gallen, καλέω, κλάω, κλάζω (= βοῶ), ὡς καὶ τὸ Κλήψβα, ἐκ τῆ Κλήψπ· οἶον παρὰ τὸ Κλύю, κλάω, κάλω = Хвалю· κατὰ τὸ, κύθος (φήμη ἀγαθῆ καὶ φαύλη, κтл.)· τὸ γέν κάλω, α = υ (ὡς, Несуба, ἢ Ἐκάβη· σάρξ, σύρξ), οἶον κύλω· οὐ γὰρ οἶμαι Хуля = һύλω, ὕλω, Ч. III.

ύλάω, *hulh*, ύλή, αντί ύλακη (ώς εκ τής φωνής τῆ βλασφημῆντος), βλ. και Κλήπβα· τὸ δὲ χολή, χόλος, χολῶ (= θυμῆμαι), πάντη διάφορον.

Хыпоръ, βλ. Худый.

Ϟ.

Ϟ (οπη ή Οπη = ωτ, συλλαβή. ω μετὰ τῆ τ. Εὔχρησον μόνον ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς βίβλοις ἐπὶ τῶν συνθέτων, οἶον Ὠκεργαῖο, ἀντὶ τῶν Ῥωσικ. Οπη, οηвергаю, κτλ.). Ϟ = ω (800). *Ϟ = ω (800000).

Ϡ.

Ϡ, ц. Ῥωσ. П, п, (Цы=τζί, ci)=σκ, στ, κ, τ, σ, χ. Ϡ = ϑ (900). *Ϡ = ϑ (900000). Τὸ Ϡ δοκεῖ μὲν ὁμοιόμορφον τῷ Φοινικικῷ tsade (βλ. παρακατιῶν), ἔστι δ' ἴσως σύνθετον ἐκ τῆ τ ἀνεσραμμένον και τῆ ζ, τὸ ἄνω ἡμῖσιν εὐθυσθέντος, και τὴν κεφαλὴν ἀποξυσθέντος, ὡσε μεταπεπλάσθαι τὸ Λβ εἰς Ϡ. διὰ ταῦτ' ἀναλογεῖ μὲν πρὸς τὸ τ μετὰ συριγμῆ συμφθειρόμενον (ὡς τὸ λτ. τ μετα-

ξυ φωνηέντων)· ἐπεὶ δὲ καὶ κ=τ, ἀντιστοιχεῖ τὸ ц καὶ πρὸς τὸ κ, ἢ σκ μετὰ τῷ συριγμῷ· καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸ ζ (= σδ, δσ=στ, τσ. παρὰ δὲ λατίν. καὶ ζ=ss). Ὡς δ' αὐτῷ ἀριθμῷ σύμβολον τὸ Ц, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἐπίσημον Σάμπι, τὸ καὶ Ἀντίσιγμα πῖ, Ц (= 900), συγκείμενον ἐξ ἀνεσραμμένω τῷ σάν (δαρκικῶς τὸ σίγμα), καὶ τῷ ἐγκρεμαμένω π (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Σάμπι), ὃ παραβάλλεται πρὸς τὸ φοινικικὸν tsade (τέτο δὲ γράφεται Ц, καὶ Ц), τέττε δ' ὅμοιον καὶ τὸ Ἀρμενικὸν Ч (tso). τὸ γοῦν ἑλληνικὸν Σάμπι ἐν ἀρχαίοις ἀλφαβήτοις τάττεται πλησίον τῷ ζ=90 (βλ. Ч), μεταξὺ δηλονότι τῷ π (800), καὶ ρ (100). διὸ καὶ τὸ Ц ἐν τῷ Σλαβονικῷ ἀλφαβήτῳ ἐγγὺς τέτακται τῷ Ч. Συνηθέστερον δὲ τὸ Ц τάττεται μετὰ τὸ ω (= 800) ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀλφαβήτῳ. διὸ καὶ προέθηκε πάλιν τῶν δύο τέτων γραμμάτων ἀνώτερον τὸ Ѡ δ τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων πατήρ. Ἐπεὶ δὲ τῷ ζ ἐπεμνήσθημεν ἀνωτέρω, ὥρα ἂν εἶη ἐνταῦθα γῆν προσθεῖναι περὶ τῷ κατὰ Σλάβονας τριπλῆ τέττε γραμματός, ἢ κατ' ἐκείνα τὰ σοιχεῖα γενομένοις ἡμῖν σεσιώπηται. Τὰ τοίνυν Σλαβονικὰ Ж, S, З, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σοιχεῖόν ἐσι, τὸ ἑλληνικὸν З, καὶ Z. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἶδος ἐδὲν ἀλλ' ἢ δύο ζ διπλᾶ, ъ, διὰ μέσης ὕρθης γραμμῆς πεπερονημένα, διὸ καὶ ἡ τῷ Ж προφορὰ τῶν δύο ъ

ἔγγυς, = τῷ Γλ. J. τὸ δὲ τρίτον εἶδος αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ζ, κατὰ τὴν μορφήν καὶ φωνήν. τὸ δὲ μέσον, τέλος, τὴν μὲν μορφήν ἀντί-
 ξροφον Z δοκεῖ (S), τὴν δὲ γε φωνήν καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ τῷ Β (ἐν τοῖς Sβλο=Ββλὸ, κτλ.),
 καὶ πῶς καὶ περιττὸν φαίνεται τὸ ζοιχεῖον (διὸ καὶ ἡ γράμμα οὐκέτι γ' ἐν χρήσει ἐστίν),
 ὡς γέ μὴν ἐπίσημον ἀριθμὸς καὶ μάλα γε εὖ-
 χρησον. Ἐστὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ς (6),
 ὅπερ οὐκέτι δὴ ἀπὸ τῆς Z, ἀλλ' ἀπὸ τῆς βαῦ,
 ἦτοι τοῦ αἰολικῆς F ἔοικε μετεσχηματισθαι.
 διὸ καὶ ἐν ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς ἀλφαβήτοις
 ὁρᾶται κείμενον μεταξὺ τῆς ε (5) καὶ ζ (7).
 καὶ νῦν δὲ ἔτι τάσσομεν τὸ ἐπίσημον τῆτο
 γράφοντες ἑλληνικώτερον τῆς ἀριθμῆς. κα-
 θὰ δὴ καὶ τὸ F κεῖται μετὰ τὸ ε, ἐν τῷ λατι-
 νικῷ ἀλφαβήτῳ. ταῦτ' ἄρα καὶ ὁ τῆς Σλαβον.
 ἀλφαβήτης πατὴρ ἀπέδωκε τὴν τῆς ἐπισήμης ς
 δύναμιν τῷ ὁμοιομόρφῳ S. βλ. καὶ Ч, Ш, Ш.
 Цάπαю (ἀμύσσω· ἐκ τῆς Цάпу)=κάπω, capio, καὶ
 σκάπω, σκάπτω (σκ=τζ καὶ ἐν τῇ χυδαίᾳ τῆς
 συνηθείας φωνῆ· ὡς, τζάπα=σκάπα, σκάφα,
 ὅθεν Ἴτ. zappa, ἔτι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὸ
 σκ=τσ, οἶον, κορίσκι-ον, κορίτσι· σκίνω, σκι-
 νάω-νίζω, καὶ σκύνω=τζινῶ, καὶ τσενῶ. βλ.
 Счунάю, καὶ Ρεῖμ. λ. Σκίναξ. βλ. καὶ Чупрýнь).
 Царάпаю (ξέω, ἀμύσσω, ὡς ἐκ τῆς Царáпу)=
 σ-καράπω, γαράπω, ἀντὶ γράπω, γράφω.
 [ἐκ τῆς κάρω, χάρω, χαράω, χαράσσω, συγ-

κοπ. χράω, χραύω, γράβω, γράπω, παρενθ.
α, (ὡς, κάρφαξον=κράξον), γαράπω, και γ=
κ (ὡς και συνήθ. γραπατζόνω, και κραπατ-
ζόνω, ἐκ τῆ γραπάζω ἀντὶ ραπάζω = ἀρπά-
ζω, ἐκ τῆ ἄρπω, ῥάπω, λτ. garo,-rio), καράπω.
(τὸ σ, πνεῦμα), σ-καράπω (ὡς κέω, σκέω),
και σκ = τζ = π. πρὸβλ. Βομ. sskrapati, και
Σβ. skrapa, κτλ. βλ. και Καράβκαюсь.

Царь (βασιλεύς)=κάρ, και κάρη (Ϛ = η. βλ.
τὸ Ϛοιχείον Ϛ, Ϛ)=κάρα, ὅθεν και κάρανος, και
(κάρα=κόρυς, μεταθ. κῦρος), κῦρανος, κ=τ,
τύραννος, και υ=οι, κοίρανος· ὡς κεφαλή τῶν
ἄλλων, καθὰ και τὸ λτ. rex = Ἑβρ. resch,
κεφαλή. πρὸς τὸ κῦρος (τύρος), συμφωνεῖ και
τὸ Ἑβρ. Ter (κύριος)· ἐκ τῆ κάρα, κρᾶς,
κρατός, και τὸ κράνω, κραινω, και κρέω,
κρείω, κρέων, κτλ. ὡς ἐκ τῆ κῦρος, κῦρος,
ὁ κύριος, ἢ κυρία. Σ. κῦρ, και κυρά, συγ-
κοπή ἐκ τῆ κυρός τῶν Βυζαντινῶν (κατὰ τὸ
Καῖρα ἐκ τῆ Κάειρα)=κύριος, παρ' ὃ και τὸ
συνήθ. κύρις, ἐπὶ πατρός = υἱὸς κύριος (τὸ
γέμην λτ. herus ἢ δῆτα παρὰ τὸ κυρός, ἀλλ' =
ἦρος, και Γερμ. Herr, και Er, Ehr, κτλ. Ἑβρ.
λ. ἦρος). ἐκ τῆ κυρός και τὸ Σ. κυρίτης,
και ἡ κυράτσα, ἐν τύπῳ ὑποκοριστικῶν (οἷον
κυρίσκος, κυρίσκα)· πρόσθετες και τὰ κύρια
ὀνόματα, Κῦρος, Κυρή, Κυράννη (και συνήθ.
Κυράνα), Κυρῶννη, Κυρήνη=κυρανίς, κοιρα-
νίς, ἢ, λτ. regina, κτλ.]. Царіца, κυροῦσα,

φρσιν ἀντ' αὐτῆ τὸ κακόπλασον сзаг.

Цврка, καὶ Чврка, Σερβ. (τρισοῦδος, κρισμοῦς, βρυγμοῦς). Цврчапи, Βμ. δὲ Цврчапи, Κρν. καὶ Κρτ. Цврчимъ, καὶ Чврчимъ=σ-βρούκω (οἶον σβρούκαμι), βρούκω. τὸ ц = σ, πνεῦμα δασύτητος· βλ. Цврѣю.

Цврѣю, Цврѣмъ, καὶ Цвремъ, Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. (φρύγω, λτ. frigo), Σρβ. Чварипи = σ-βάρω, σ-βρέω, σφρέω = φέρω, φάρω (θάρω, θέρω), λτ. feigno. συγγ. Врѣю, Варю.

Цвѣлѡ, Цвѣлипи, Σρβ. καὶ Цвилепи, Цвилѣпи, (κλαίω), Ἰλλυρ. Чвилипи (παρὰ δὲ Κρτ. καὶ Κρν. καὶ=τριζω, καὶ γουλλίζω), σ-βέλω = σβάλω, βαλάω, λτ. balo, -lare (ὄθεν βαλαχῆ, βληχῆ, βληχῶμαι, συνήθ. βελάζω), συγγ. Γρμ. bellen, Βλεю. πρὸ βλ. τὸ Βμ. kwjlitī, ἀρχ. kwieliti, κ=ц. τὸ δὲ Βμ. Цвичимъ=Вѣкнү.

Цвѣпъ (ἄνθος καὶ χρῶμα), συγγεν. Свѣпъ. [ὡς τὸ ἄωτον, καὶ ἄνθος, τό, τε τῆ φυτῆ, καὶ τὸ χρῶμα, ἐκ τῆ ἄω (= πνέω, καὶ λάμπω), ὄθεν καὶ τὸ φάω, φῶς]. τὸ δὲ ἄω, αἰω = Γαίω, Вѣю, ὄθεν καὶ τὸ Свѣпъ, καὶ Цвѣпъ, μετὰ τῶν συριστικῶν πνευμάτων с, ц.

Цѣрковь (ναὸς, ἐκκλησία), καὶ Цѣркви, ἀντὶ Цѣркы (ὡς Свекрѡвь, Свекрѣ, βλ. Δοβѣβ. σελ. 286)=Κυριακὸν, καὶ Κυριακῆ (ἐλλειπτικ. δῶμα, οἰκία). Κυριακὸν κυρίως (παρὰ τοῖς θείοις Πατράσι καὶ παρ' ἡμῖν ἤδη), ἡ κυρία καὶ ἔξοχος Ἐκκλησία (ἀντιδιεσαλμένως πρὸς

τὰς πέριξ τὰς μικρὰς, ὡς ἐν τοῖς Μονα-
 σηρίοις), παρὰ τισι δὲ λέγεται Κυριακὸν καὶ
 τὸ μέσον κύτος τῆ ναοῦ, τὸ καὶ ἄλλως, Κα-
 θολικὸν (πρὸς διασολὴν τῶν ἐκατέρωθεν τῆ
 ναῖ παρεκκλησιῶν). Ἐκ τῆ Κύριος, κυρια-
 κός, κῆ, κόν, ὄθεν καὶ ᾽ Κυριακὸν δεῖπνον
 (Α. Κορινθ. ια, 20), καὶ ᾽ Κυριακὴ ἡμέρα
 (Αποκαλ. α, 10. Σλαβ. недѣльный день), ἡ
 καὶ καθ' ἡμᾶς Κυριακὴ (βλ. Πάμπη). τὸ γέν
 Церкви, Церковь = Κρητ. cziŕkwa (σημείωσ.
 e=ι=υ, οἶον κυρχῆ, κυρχόν, ἀντὶ κυριακῆ,-
 κόν· ἡ δὲ συγκοπὴ ὡς καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ὄνομ.
 Κύριος=Κυριακός. ὄθεν καὶ Κυρικόν, κύρ-
 κόβη, Церковь), Κρητ. zirkva, zirkon, Βμ.
 cirkew, sierkew, Πολ. καὶ Βενδ. cerkiew,
 Σερβ. Црква. πρὸβλ. τὸ Γερμ. Kirche, ἀρχ.
 chirichu (οἶον, κυρικόν), chirrichu, kirrichu,
 καὶ (r=l), chilichu, chilcha, Ἄγασ. cyrki-
 ce, cyrc, Ἄγγλ. kerk, church, Δαν. kirke,
 Σβ. Курка, κτλ. (βλ. Adelung. λ. kirche),
 τὰ πάντα ἐκ τῆ (Κύριος), κυριακόν, ὑπὸ
 τῶν πρώτων τῆ Χριστιανισμῶ διδασκάλων
 Ἑλλήνων μεταδοθέντος τῆ ὀνόματος καὶ τοῖς
 Γερμανοῖς. ἡ γὰρ τοι λατινικὴ γλῶσσα τῷ
 dominus, ἀντὶ Κύριος, ἐξ ἀρχῆς χρησαμένη,
 μόνον οἶδε τὸ ἐξ ἐκείνης παράγωγον domi-
 nica (Κυριακὴ ἡμέρα), τὸν δὲ ναόν, tem-
 plum, ἐκάλεσεν, ἐκ τῆ τέμενος, συγκοπ. τέμ-
 νος (μ=β, καὶ π, τέβενος, προσθέσ. μ, τέμβενος

cada). λέγεται καὶ Цыпъ = *τιπ, τοίπ, τοίκ, τίκ* (ὡς λέγομεν *καλῶντες τὰ ὄρνιθια, καθὰ καὶ πέλ, πέλ=πέλε, πῶλε, παρὰ τὸ πῶλος (πέλος), πῶλιον (= νεοσσός).* ὄθεν Цыплѣ, ὄρνιθιον καὶ νεοσσός (ἄς τὸ τιτίς, πίπος, πιπῶ· ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ὄρνιθίων· καθὰ καὶ ὁ πάπος καὶ ἡ πάπια, *συνήθως=νησσα).*

Цырюльникъ (κουρεύς), *χειρῦλλος, κουρῦλλος.* (ἀλλ' ἴσως μετεπλάσθη ἐκ τῆ χειροῦργος).

Цыць [ἐπιφώνημα πρὸς δῖωξιν, ἢ κατασιγασιν ὑλακτέντων κυνῶν (ὡς *συνήθ. καὶ τερκ. ὅς), ἐκ τῆ στ, σίτ, st.—καὶ τοίτζ, τοίτ, ψίτ, λέγομεν πρὸς τὰς γαλαῶς] = σίττα, σίττε, σίπτα, ψίττα, ψύττα (ποιμένων ἐπίφθεγμα πρὸς ποιμνιον, ἢ αἰπόλιον, καὶ πρὸς μίαν αἶγα. βλ. Θεόκρ. 5. ὡς Γερμ. *hsch, bst).* ὄθεν καὶ σίζω, στίζω, ἐπισίζω (ἐρεθίζω τὸν κύνα, λέγων σι, σοι)· καὶ πάλιν σίτ, ὅτ, *συνήθ. = st (ἐπίφθεγμα πρὸς σιωπῆν).* Ἐκ τότε τῆ φθόγγου καὶ τὸ (σίω) σίω, σίγω, σιγῆ, σιγάω, σιγαῖν, Γερμ. *schwigen, schweigen.* καὶ, σιωπῆ, σιωπάω· „σίπτα, σιώπα· Μεσοάπιοι (Ἠσύχ). λέγεται δὲ καὶ τὸ Цыць κατὰ τὸ ποιμενικὸν ψίττα, ψίττα, ψίττ. οἶον ἐν παροιμίᾳ Βουλγάρων ” Цыць Козыца на планина (=πόλε), пёрднем Мάρпу на брадына (брадà) = τῶ εὐφημοτέρῳ τῆς Σ. ” *πρὶτο Μάρτιε! ἔχειμασε τὰ πρόβατά μου (ἐπὶ τοῖς ἀπαλλαττομένοις ὧν τέως ἐχρηζον**

ἐξ ἀνάγκης, ὅσπερ οἱ ποιμένες ἄσμενοι ἀπαλλάττεσι τῆ κατά τὴν Μάρτιον ἐσχάτῃ καὶ ἀναγκαίῃ ψύχῃς). τὸ δὲ Σ. πρίτω, πεποιημένον· ὡς καὶ τὸ συγγεν. πρίζω, πρέω (ψόφω, πρ, πρρ, ἐκφρασικόν), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ πέρδειν· ἔστι δὲ καὶ Ῥωσσ. брысь, ἐπιφώνημα πρὸς ἀπέλασιν γαλῶν, ὡς ἐκ τῆ брлю, 7 брыкаю.

Цы́ба (αἶξ) = σύβα, συβάς (σύω, σύς), ὡς τὸ τυρῶνικόν κάπρα (ὅθεν λτ. capra, ἢ αἶξ), ἐκ τῆ κάπρος. ἢ τὸ Γερμ. Ziege, Ῥγγοσξ. tieken, ἀρχ. ziga, Κτσξ. zege = s-ege, σ-αἶγα = αἶγα, αἶξ (αἶγος), βλ. Kanne.

Цѣвни́ца (αὐλός, ἐκ τῆ Καρν. καὶ Σερβ. Цѣвь, σωλὴν, συνήθ. καλάμιον, μασσέρι, ἴσ, μυζέριον, μύζω) = σίφων, Σ. σίφυνας, σιφένιον, καὶ οἶον σιφενίτσα (ѣ = ε = ι, καὶ ἴσ. σιμφάνα, ἢ Σ. τσαμπάνα, Ῥτ. Zambogna. ὡς καὶ τὸ σίφων συγγεν. σιπὺς, σιπύη, σιβύνη, Ῥείμ. λ. σιφλός. βλ. καὶ Цѣпъ).

Цѣвка (μήρυμα, ἀγαθὸς, ὡς ἀπὸ θεματικοῦ цѣвъ, цѣва = κέβα), κύβα, κυβή, ὅθεν κυβάριον, κυμβάριον, τὸ συνήθ. κεβάριον (ἀγαθὸς), ц = κ = с, Σ. τσ, ἢ τξ. ὅθεν καὶ ἢ Σ. ἄντσα ἢ ἄντζα (κνήμη, ἢ γαστροκνημία) = ἄγκα (ἄγκα), ἀγκή, ἀγκύλη (λτ. poples); ἢ δὴ καὶ τὸ σκέλος (ἐπὶ κτηνῶν), παρὰ τοῖς Γερμαν. κοινῶς μὲν λέγεται Hosse, Κάτω-Σάξον. Hesse, πληθ. die Hessen, κατ' ἄλλας δὲ

ἀπορίας. Καὶ τὸ λτ. oro (εὐχομαι, προσεύχομαι), τὸ αὐτὸ ἂν εἴη τῶ ad-oro. Εἰ δὲ τῶ μακρὸν δόξειε καὶ ἐργῶδες ἔτω πάνυ πόρρωθεν τὸ τῆ oro καὶ adoro ἔτυμον ἐκτολυπέειν, ἔχοι ἂν καὶ ἀπλῆσερον εἰπεῖν τὸ oro = ἔρω (ᾄρω) = ῥέω· ὅθεν orator, κτλ. (βλ. Речѣ), καὶ τὸ adoro = προσῥέω (ὅθεν προσρήσω, προσρηθεῖς, κτλ.), καθὰ καὶ τὸ εὐχομαι = αὖχω, αὐδέω (αὖω, αὕω). ἀλλὰ πρὸς ταῦτά γ' ἴσως ἄνδρες σοφοὶ ἀντιφύησιν].

ЦѢЛЫЙ, ЦѢЛЬ (σῶος, ὑγιής, ἀρτεμής, ἀκέραιος). ЦѢЛЮ (ιατρείω, ὑγιάζω) = (γέλος, σ-έλος, ε = ο) = ἔλος, οὖλος, ὀλόω, οὐλόω. [ἔλω, ἔολα, ἔλος, ὅθεν καὶ σόλος (εἶδος δίσκου ξρογγύλε μετὰ τῆ πνεύματ. σ) = λτ. solus, solidus· συγγεν. ἄλω, ἰᾶλῶ, λτ. salvo, veo, salus, salvus (τὸ δὲ sanus = σά(ν)ος, σᾶος, σῶω, σῶς, ὡς συνήθ. σόνω, τὸ σῶω, σῶζω, λτ. sano). Γερμ. heilen, heil, Ἀγγ. hails (οὖλος), Βαλ-λησ. oll, olh, Ἀγγλ. whole, Ὀλλ. heel, κτλ. καὶ, ὀλος (πᾶς), ὀλοι = Γερμ. alle. [οὐ παρὰ τὸ τέλος, τέλειος τὸ ЦѢЛЫЙ].

ЦѢЛЬ (σκοπός, νύσσα), Γερμ. Ziel, Ἀγγοξ. tell = τέλος· ЦѢЛЮ (σοχάζομαι τῆ σκοπέ, τιτύσκω), τέλλω, ζέλλω, Ἀγγοξ. telen, Γερμ. zielen· τοῦτο δὲ συγγενές τῆ ziehen, καὶ τῆ zeugen, καὶ zeigen· ὡς τὰ ἑλληνικὰ τύκω (τιτύσκω), καὶ τέκω, τικτω, καὶ τεύκω, τεύχω, δέκω, δείκω, καὶ τέω (τέλω), τέλλω (βλ.

‘Ρείμ. λ. τίω)· τὰ θέματα τάω, τέω, τίω, τύω· ὄθεν τδ, τέκω, τίκτω, τύκω, τύχω, καὶ τάνω, τένω, τείνω, τέλω, κτλ. βλ. Чáю, Чиню, καὶ Тяню, κτλ. (βλ. καὶ ‘Ρείμ. λ. τεύχω, τέκω). τὸ δὲ ‘Ιτ. tirare, καὶ Γλ. tirer=τύρω ἀντὶ σύρω (ὡς καὶ τύρβη = σύρβη), καθὰ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ. ” σύρω εἰς τὸ ἑνδοξάνιον, καὶ τραβῶ (λτ. traho ἐκ τῆ trans, συγγεν. τράω, τέρω = πέρω, πείρω, περάω. βλ. καὶ Тóргъ).

ЦѢна (τιμή). ЦѢно (τιμῶ) τένω = τείνω, τίνω (τέω, τίω, τέτιμαι, τιμή), οἷον τενη, τένα (ὡς τένος, τόνος)· ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. censo (censo) ἴσως = τένσω, τένω (τ=c, ὡς, exan-clo=exantlo), ὄθεν καὶ ὁ census (κῆνσος). τὸ δὲ aestimo (οἶμαι), ἐκ τῆ timo=τιμῶ, καὶ æs æris (χαλκός· ἐπὶ φόρων τιμῆματος), ὡς τὸ ἐκτιμῶ = existimo, ὄθεν τὸ ‘Ιτ. stimare, estimare, Γλ. estimer, κτλ.

ЦѢпъ (μάστιξ, ῥάβδος εἰς τὸ ῥαβδίζειν πυρός), ζέπος, ἀντὶ ζύπος, λτ. stipes. ὄθεν ЦѢпенѣю (ναρκῶ, αἰμωδιάζω, οἷον ζυπαίνω) = ζυπύω, ζυπέω, ὃ σῶζεται ἐν τῷ λτ. stupeo, (οὕτως ἐκ τῆ Дѣрево, Деревенѣю). τὸ δὲ Вм. Цепенѣши (ῥήγνυσθαι) φαίνεται συγγενὲς τῆ κόπω, κόπτω, κοπάω [κοπαίνω], τὸ δὲ κόπω = κάπω, κάβω, κάω, χάω (σχάω), ὡς καὶ τὸ щепáю, Σρβ. цѣпаши, ὄθεν ἂν εἴη καὶ τὸ ЦѢпъ (ἡ ἄλυσις).

ЦѢПЬ, καὶ Σλαβον. Чѣпъ (ἔμβολον), συγγενές, σίφων (σέφων. βλ. Цѣвнѣца). πρὸ βλ. Γερμ. Zapfen, Ἴτ. zaffo, zipolo (Adelung).

ЦѢПЬ, καὶ Σλαβ. Чѣпъ (ἄλυσις) συγγεν. κά-
πω, саріо, κάνω, καὶ (κάβω) κάμβω, κάμ-
πω, καμπή, κάμψις (κάψις, οἶον κάπη,
σκάπη, ἢ σκαμβή καὶ κάπτουσα, κάμπτесса),
ὡς, κλοῖδος. βλ. ЦѢПЬ (μάξιξ).

ЦѢПѢПѢ - папи. ῥωσ. Щепѣши. βλ. Щеп-
плѣ.

Ч.

Ч, ч, Ч (Червь, τζέρβ, ὡς τὸ Ἴτ. ce), τζ =
σκ, κσ (ξ), = ζ, κ, τ, σ. Ч̄ = ч (90) καὶ κα-
τὰ διαλέκτ. ч = ц (βλ. ЦѢПЬ). τὸ Ч ἐν τοῖς εἰς
ч̄ ῥήμασιν ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ζ, ἐν τοῖς εἰς
ζω, φθόγγον τινὰ διαγράφον κυρίως τῆς τῆ
ῥήματος ἐνεργείας, ὡς ἐν τοῖς πεποιημένοις
Тлачѣ, θλάζω, Трѣчѣ, τρέζω, κατὰ τὰ, λίζω,
λύζω, συρίζω, κελαρύζω, κτλ. πυκνουμένου
δ' ἐπὶ μᾶλλον τῆ συριγμῆ γίνεται ἢ εἰς ш
κατάληξις = σδω (καὶ δ = ζ = σδ = στ = τσ,
στω = Σ. τσω, τζω. ὡς, κλωτζѡ). ταῦτα δὲ
ἀναλογεῖσιν ἐνίοτε καὶ πρὸς τὸν εἰς ξω, κσω
μελλοντικὸν σχηματισμ. πρὸ βλ. τὰ εἰς zen, καὶ
sen Γερμ., ächzen, krächzeu, schluchzen,
schlucksen, ἢ κτλ. (βλ. καὶ ῥείμ. ἐν λ. λα-

ρύζω). Τὸ τοίνυν Ч δοκεῖ μοι=τῷ ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ ἐπισήμῳ κόππα, τῷ καὶ ἀντιρῶῳ (ἀντετραμμένῳ ρῶ)=λατιν. q (ὄθεν καὶ τὸ Q). τοῦτο δὲ τὸ πάλαι ἐγράφετο καὶ ς, ἦ, ζ, ὄθεν ἢ μορφή τῆ Σλαβον Ч. τὸ δ' αὖ q φαίνεται πεπλασμενον ἐκ τῆ C καὶ τῆς εὐθείας I (CI = IC, ὄθεν τὸ K). αὐτὸ δὲ τὸ C ἔσι μία τις τῶν ἀρχαίων τῆ γάμμα μορφῶν, ἣ δὴ καὶ Λατῖνοι ἀντὶ τῆ ς ἔχρῶντο πρὸ τῆς τέως εὐρέσεως (καὶ τέτο δὲ μεμόρφωται ἐκ τῆ αὐτῆ c καὶ ι). ὥσπερ ἔγ τὸ λατινικὸν C μετέλαβε καὶ τὸν φθόγγον τῆ τσέ (συναφθέντος τῆ συριγμῆ καὶ παραθαρέντος τῆ κ εἰς τ), οὕτω καὶ τὸ Ч ἀπέδωκε τὸν φθόγγον τὸν αὐτὸν μετὰ τινος ἰσχυροτέρου τόνου προσηυξημένον. βλ. καὶ τὸ γράμμα C. Εἰ δὲ ταῦτ' εἶεν ἀληθῆ, περιττοὶ τινες ἂν δόξαιεν εἶναι οἱ ταῦτα δὴ τὰ μὴ ἐν τῷ συνήθει Ἑλληνικῷ Ἀλφαβήτῳ περιεχόμενα γράμματα τῶν Σλαβόνων Ἀραβικὰ καὶ Ἀρμενικὰ καὶ Ἑβραϊκὰ, ἢ ἄλλ' ἅττα πάντως ἐθέλοντες εἶναι, οἷον δὴ καὶ τὸ Ἀρμενικὸν շ (tcha) παραβάλλεται πρὸς τὸ Ч (βλ. καὶ ш, щ, ѱ), ἔξδὸν δὴ ταῦτ' ἀμέσως ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς γράμμασιν ἀνιχνεύειν (ᾗ, κατὰ τὴν πλείσθην δὴ γνώμην, μεμόρφωτ' ἐκ τῶν φοινικικῶν), ἔξ ἐκείνων γὰρ δοκεῖ τυπώσασθαι καὶ ταῦθ' ὁ τῆ Σλαβονικῆ ἀλφαβήτου ἑλλην πατήρ. καὶ μὲν καὶ ὁ Ч ἀριθμὸς ἰσοδυνα-

μῶν τῷ ἑλληνικῷ ζ (90), ἀποδεικνύσει τὸ Ч αὐτὸ τῆτο εἶναι τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπίσημον κόππα μεταξὺ τῆ π, καὶ ρ, παρεντιθέμενον, ὃν δὴ τόπον ἐπέχει καὶ νῦν τὸ ς ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβῆτῳ, ὅς ὁ αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ παλαιὸς ἑλληνικὸς. βλ. παλαιογραφ. Montfaucon, σελ. 123. κτλ.

Чабѣръ, καὶ Чабръ, Σερβ. Чубар (τύβαρα, ἀντὶ τύβρα = θύβρα), θύμβρα.

Чάβκα, Σρβ. Кавка, Βμ. (κολοίς), ὡς τὸ κάβηξ, -βαξ, καύηξ, Βμ. kibitz (vanellus), κήξ, ceyx, γαμία.

Чάвкау (λαφύσσω, τρώγων χανδὸν ἡχῶ· ἄς ἐκ τῆ Чáвy, καύω, πω), κάπτω = συνήθ. χάφτω (τ = κ οἶον κάπκω).

Чáдо (τέκνον). Чáдце (τεκνίον) ταιτὸν (θατὸν), ἀντὶ τιτθὸν, τιτθὸν· ἐκ τῆ (τατῆ), τατῆ, τήθη, τηθῆ (παρὰ Γεωργιανοῖς, deda, dada = μήτηρ. Τερκικ. καὶ Σ. dadà = τροφὸς), καὶ τιθῆ, τιθῆ, τιτθός, τιτθίον (Γερμ. Zitze, Ἄγγλ. titte, Γαλ. téton, tette, Κελτ. καὶ παρὰ Βρέτοσι, tith, teth, Βελγ. tuyte, κτλ.). τὸ θέμα θάω, θαιώ, θατός, καὶ τιθαίω, τιθαίβω (βλ. Дѣва, Дѣпи, Дипа). ἐκ τῆ θάω, τηθῆ, καὶ ἡ μήτηρ Τηθύς (Ὁμηρ.), καὶ ἡ Σ. (παρὰ Χίοις), τζάτσα (=τάτα, τάτθα) = τηθῆ (μήτηρ, μάμμη, καὶ ἡ θεία = τηθίς = Γαλλ. tante. βλ. Тѣпка). τὸ δὲ τιτθός ἔτι = τιτθός, βλ. Ρεῖμ. [Τὸ Γοτθικ. thiot (λαδός, δχλος), καὶ thiuda (ἔθνη), καὶ ἀρχαίως, diet

(ἄνθρωποι), κτλ. ἐκ τῆς τινὲς ἡτυμολόγησαν τὸ Teutsch, καὶ Deutsch=Τεύτων, Τεύτονες (οἱ Γερμανοί). ἄλλοι δ' ἄλλως τευτάζουσιν, οἱ πάντες ἀμφίβολα περὶ τῆ ὀνόματος, βλ. Leibnitz]. Τὸ δ' ἐν Чадо πιθανᾶς ἂν ἡτυμολογοῖτο καὶ παρὰ τὸ Чаю (πρωτότυπος τῆ Чиню) = τάω, τέω, τίω, ὅθεν καὶ τέκω, τέκος, τίκτω, τικτὸν (καὶ ὡς ἐκ τῆ τάω, οἷον τατὸν, Чадо).

Ча́йка (λάρος) κάυξ, κος, κῆϋξ, καύηξ, Чáвκα. Ча́дъ (ἀτμός), Чажý (ἀτμίζω) σ-αθμός, ἀθμός (ἀτμός), σ-άζω. [ἄζω, ἀάζω, ὄω, σ-άζω (τὸ σ πνεῦμα, ὡς λτ. halo (ἄω, ἄλω), ὅθεν, οἶον, σ-άδος, Чады = ἄδα, ἄζα, ὡς καὶ ἄζος, ὄζος = ἀδμήν, ἀτμήν. τῆ ἀτμός, ἀθμός συγκρ. καὶ τὸ Γερμ. Athem, καὶ μετὰ τῆ F, wathem (Fαθμός), ὅθεν ἀρχ. Schwadem, ἤδη, Schwaden (μεταλλείων ἀτμός), ὡς καὶ τὸ Κτσξ. schwaien = wehen = Φαίειν, αἶειν = ἄειν, ἄφειν, αὔειν, εὔειν = πνέειν, βλ. Adelung.]. ἐκ τῆ ἀθμός, ἀθμός, καὶ τὸ Σ. ἀχνός (ὡς σαυχμός, σαχνός, μ = ν· καὶ θ = φ = χ· ὅθεν πάλιν τὸ Σ. ἀμπόχνω = (ἀμπόχω) ἀμπάθω = ἀπωθῶ· λέγεται καὶ σπρώχνω = σ-πρώχω (πρώθω), πρώθω, ἀντὶ προάθω, προωθῶ· μέμνηται δὲ τῆ πρώθω, ὡς ἀρχαίς, καὶ ὁ Γραμματ. Θεοδόσ. βλ. καὶ Λαίηνο).

Ча́ра (ποτήριον, ᾧ πίνουσι οἰκερα), κάρα, κράας, κέρας. (ὅτι δὲ κέρασιν ἀντὶ ποτηρίων

οἱ ἀρχαῖοι ἐχρῶντο, δῆλον ἐκ πολλῶν). βλ. καὶ Чаша.

Чáры, Чáръ (θέλητρον, ἐπωδή). Чáръю (γοητεύω, κληδονίζομαι). Чáро-дѣй (γόης, φαρμακός, ἐπωδός) κάρυς, καρύω = (γάρυς) γήρυς, γηρύω, γαρύω (καρύω, καρύσσω, κηρύσσω), λτ. gaggio, καὶ γαρύσσω, ὅθεν συνήθ. γκαρύζειν = δγκᾶσθαι „ μόςχος γαρεύεται (Θεόκρ.), οὕτω καὶ γόω (=βόω, βοάω), γόης, γόητος, γοητεύω, συνήθ. γητεύω. βλ. Колдýнь, καὶ Гадáю, καὶ Обавáю, κτλ.

Чáспый, Чáспъ (συνεχής, πυκνός). Чáщý (πυκνώω, θαμιζώ) τάζω, τάσσω, ἀντιθάσσω = σάσσω, σάζω, σάττω, σακτός, καὶ Чáща (ἄλσος, δάσος δασύ). τὸ δὲ λτ. densus = αἰολ. δένσος = δάσος, σός, δασύς, ὡς βένθος = βάθος· ἢ μήποτε καὶ τὸ Чáспъ = δάσος, δασύς, δασύτης; [δ = τ = ч. ἐκ τῆ δάω, δάσω, τὸ δάσος· καὶ ἐκ τῆ δάζω οἶον δάσος, δασός, Чáспъ, Чáщý, δάσδω]. ἢ καὶ, καςός (κάζω, ὡς κέζω, κέκοδα, χοδρός, χονδρός), ἐκ τῆ κάω = χάω = χαςός, χωςός, χυσός = Гýспъ, -спій.

Чáспъ (μοῖρα, μερίς, μέρος), συγγεν. δάζω, (δαίω), δαση, δασόν. ἢ, τάζω (Тáщý), ταςόν, -κτόν, τεταγμένον (τάω, τίω· συγγεν. Чпý).

Чáсъ (ῥα, χρόνος, καιρός) φαίνεται μὲν συγγεν. Γρμ. Zeit, καὶ λτ. ætas, jætás = ἔτος (Adelung). τὸ δὲ ἔτος δοκεῖ δῖπε παρὰ τὸ ἔω, εὔω, ἄω, αἰω, ὅθεν καὶ, αἰθος = aestus, aestas (θέρ-

μη, θέρους) οὕτω δὲ καὶ τὸ ὦρα ἐκ τῆ αὔρα. Χρόνος, αὔρα, ὦρα ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐσὶν ἢ λέξις ἢ αὐτή. (βλ. καὶ 'Ρεῖμ. λ. αὔρα). Τὸ δ' αὖ Γερμ. Stunde (ὦρα), ἐκ τῆ Σβεκ. stünda (κόπτειν κολάειν, tundere) = κόμμα, τμήμα (ὡς χρόνος μόνιον), πρὸ βλ. τὸ λτ. tempus (καιρός), οἶμαι γ', ἐκ τῆ τέμνω, τέμνω=τέμω, τέμνω, τόμος (ὡς τὸ κάμνω, κάμω, μ=β, ἐκ τῆ καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω-πτω· καὶ τὸ templum ἐκ τῆ τέμνω, τέμνω). τὸ δὲ τέμνω =κόπτω. [ἄξιον σημειώσασθαι τὴν συμφωνίαν τῆ λτ. tempus ὁ καιρός(ἐκ τῆ κάρα)μετὰ τῆ tempora, οἱ κρόταφοι (κροτέω)· ἔτι καὶ τὸ Γερμ. Schlaf, Schläfe (κρόταφοι), καὶ Schlag, ἐκ τῆ schlagen=κόπτειν, κρούειν, κροτεῖν. ὡς τόπος, δηλονότι, ὅπε κρούει, σφύζει ἢ ἀρτηρία. βλ. 'Ρεῖμ. λ. καιρός]. ἀλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκος καὶ μάλα γε πιθανῶς παράγει τὸ Часъ ἐκ τῆ Чая (τάω), καὶ εἶη ἂν Часъ=τάσις, καὶ δεῖξις, δεῖγμα χρόνου. βλ. Чаяю. Чашъ, Βμ. Чапля, Ρωσ. (πελαργός) κάβας, Чάвка. Чάху (τήκομαι, ἐπὶ φθισικῶν· ὡς ἐκ τῆ Чάху) τάκω (τήκω)· εἰμὴ γε συγγεν. τῆ Сякху = σαύκω, σαύω, σαυκός, σαχνός, σαχλός, Чάхль, Чάхльий (ξηρός, ἰσχνός). βλ. Сякху. Чάша (ποτήριον), ὑποκορίς. Чάшка (ὄθεν καὶ ἢ τῆς συνήθ. τσάσκα), Σλαβ. Чашица (τσα-σκιτσα), κάσσα, ἀντὶ κόσσα (α = ο), κόττα, κόδδα, κοδδὰ, κόδος, κῶδος, κῶθος, κῶ-

θων (= κύθος, κύβη, κύμβη, κύαθος, κυαθίς, κυαθίσκος, ἐκ τῆ κύω, Күю, κόω, κάω. βλ. 'Ρεϊμ. λ. κώθων), οὐ γὰρ, οἶμαι, δήπε το Ψάμα = Ταταρ. καὶ Τερκ. καὶ Σ. τάσι, ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσ. Тазъ.

Ψάιο (προσδοκῶ, ἐλπίζω) τάω = τέω, τέκω, δέκω, δοκῶ (προσδοκῶ), δέχω, -χομαι (ἀπεκδέχομαι, Σ. ἀπανδέχω, ἀπανδοχή, κτλ.). 'Η ἰδέα, ἣ τὸ τί ἦν εἶναι τῆ ῥήματος ἐμφαίνει τάσιν μετὰ κινήσεως (βλ. Ψηηῖ), ὅθεν καὶ τάσιν ψυχῆς, intentionem animi· καθὰ καὶ το ἄρέγω, -γομαι, καὶ ἐφίεμαι, καὶ μάω, μέμαα (καὶ μένος, μενοινή, μενοινάω, μενεαίνω, κτλ.). οὕτω καὶ τὸ Γερμ. denken (οἶεσθαι, φρονεῖν), ἐκ τῆ dehnen = τένειν, τείνειν (τέω, τάω, τάζω, τάσδω, Γερμ. tasten, ὅθεν καὶ τὸ Γλ. tâcher. βλ. 'Ρεϊμ. λ. μάω)· καὶ τὸ ἀτενίζω δὲ ἐπὶ ὀράσεως ἐκ τῆ τένω, τέω, τύω = λτ. (tueo), intueo· οὐ γὰρ δήπε τὸ Ψάιο = σάω = θάω (θεάω-ᾶμαι), ὡς τὸ, Υποβάιο. ἔξι γὰρ τὸ ψ = τ. [οὕτω καὶ ἐν τῇ Σ. πολλάκις τὸ τ τρέπεται εἰς τὸ συριζικὸν τσ, ἢ τζ. οἷον τέττιξ, τέττιγας = τζιτζικας. τοιτόνω = τιταίνω· τσιμπῶ = τύμπω (τύπω, πτω). κοιτσιλία (κόπρος πτηνῶ), κοιτσιλῶ = κατιλιῶ, κατιλιῖα, συγχοῖ. ἐκ τῆ κατατιλῶ, κατατιλή (ᾶς, κατατινώ, κατιτύπτω = κατατανίω, κτλ.). ἣ γῆν ἐκ τῆ σπατιλή, Βοιωτικ. ἀντὶ σκατιλή (ἐκ τῆ σπᾶς = σκᾶς, κᾶς,

·κῶς, κτλ. βλ. 'Ρείμ.), ὄθεν (σκατιλία), κα-
(κο)τσιλία, κτλ.]

[βάκαю (προφέρω διὰ τῶν ὀδόντων ἀσαφῶς καὶ
ἀδιαρθρώτως, γρύζω) συγγεν. βάζω, βαβάζω·
ἐκ τῆ ἀρχ. Βάκαю, ὄθεν Βαβάкаю (Βάκυ,
βάю, σ-βύγω, βάζω, βάω, φάω).

Іврkám, Чврkáпи, Σερ. (κρούειν). Чвркнупи
(τριζειν)=(σ-βράκημι) βράκω, βράχω, βρύ-
κω, βρύχω, κτλ. καὶ Κρτ. Чверчим· ἢ σ-
κφέρω, κφέρω = κέρω, κρέκω. (ὄνομα-
τοποιῖαι. βλ. Цврká).

Чвáнь (ξισόν, καμψάκης. ὄθεν ἢ τῆς συνηθ.
σβάνα = οἰνοδόχος λάγηνος, καὶ σβανάρω,
σβανίζω = κωθωνίζω)· „ἔσβηνες (ἔσβηνον?),
εἶδος ποτηρίε (‘Ησύχ. ἀλλὰ καὶ ἡ γραφή
ἐσφαλμένη, καὶ τὸ ἔτυμον ἀμφίβολον)·” Ἐστὶ δὲ
μᾶλλον τὸ Чвáнь = τιβάν, τιβήν, τιβήνος,
καὶ τίβηνος (λέβης) = ἴβηνος (σωρὸς, θήκη),
ιβάνη (ἀντλημα· μετὰ τῆ τελευματισμ. τ=ч,
συγκοπῆ Чвáнь, Σ. σβάνα, ἀντὶ σιβάνα, τιβά-
να, ἰβάνα), βλ. 'Ρείμ. λ. τιβήν. [‘Ο ‘Ησύχ.
ἔχει καὶ βᾶνος, βῆνος (κιβωτὸς ἐκ τῆ βάω,
βαίνω) = Γρ. Wanne, βλ. Ρωσ. Βάνα (ὡς καὶ κάμ-
ψα = κιβωτὸς, συγγενὲς καμψάκης). ἢ βίνα, βύ-
νη = βυθὸς. ὡς ἐκ τῆ βυθὸς, βύθος, καὶ ὁ πίθος,
ι=υ, ὄθεν καὶ ἡ βυτίνη, πυτίνη, βύτις, βῆτις,
λτ. buttis, Γρμ. Butte, βωτίον (βωτίλλιον),
Γλ. bouteille, κτλ. καὶ ὁ πύνθος, ὄθεν λτ.
fundus, βλ. 'Ρείμ. λ. πίθος].

Чвѣнюсь, 'Ρωσσ. (καυχῶμαι). Чвѣнь (κενόδοξος, καυχηματίας) = λτ. vanus, Fvanus, φανός, φάνω, φαίνω = φαντάζομαι. πρὸβλ. Γλ. vanter. ἢ μᾶλλον, συγγενές Звонѹ, Звѣнь = σ-φωνῶ, φωνέω, φώναξ· ὡς, αὔω, αὔχω, αὐχέω, συγγεν. αὔω, αὐδή, αὐδέω.

Чѣзну (τήκομαι, φθίνω, ὡς ἐκ τῆ Чѣзу, στέζω, στ = τσ, τσέζω) = ζάζω (τάζω, τάγω = τάκω, κ = β, tabo, τήκω), изчѣзну, изчезаю = ἐκλείπω, οἶον ἐξ-σάζω, ἐκσάζω, Σ. ξεσάζω (= ἀποσάζων ἐκκενῆμαι). βλ. Тѣщъ.

Чѣй, Чья, Чье, τέος, τίος, τεῖος, α, ον = τίς. Τὸ Ἴων. τέως, ὅθεν τέω, τέιοισι, τέων, κτλ. (τέϊ-ς, βλ. Тѣй), καὶ „ τεῖος = ποῖος. Κρητες ('Ησύχ.). βλ. τὸ Σλαβ. Чій.

Чекѣнь (σφύρα, σμίλη), συνήθ. τσουκάνι = τυκάνη. ὡς καλ, τύκοι, τύχοι (λιθοξοικᾶ ἐργαλεία, ἐκ τῆ τυκω, τεύχω), καὶ Τσεκ. tziokan. Ἐκ τῆ τυκάνη καὶ ἡ συνήθ. δουκάνη, καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς τσεκάνιν (τεκάνιον) = τριβάνη, ἢ ἀλοῶμεν.

Чѣлнь (Члн), Πολ. czoln, Βμ. Члн, Κρν. zholn, zholn, (μονόξυλον, εἶδος πλοίου), κέλης, λτ. celox, Γρμ. Zille.

Чѣлнь, προσφέρ. Чѣлнь (περικὶς ὑφαντικῆ, συνήθ. σαγίττα), φαίνεται = κῆλον (κέλον), κᾶλον [κῆλα = βέλη. κᾶλον, ξύλινον βέλος (Σειδ.), ὅθεν καὶ κελεός, κελέων, κελέοντες (= ἰσόποδες), καὶ = τοῖς Γρμ. Keil, Kiel, Keule,

κτλ.]· οἶμαι δὲ μάλλον Чѣлнѣ=λτ. telum=τη-
λόν, τῆλον (ἔθεν τῆλε, τηλῆ), ἐκ τῆ τάω, τέω,
Тѣю. βλ. Тяну), τηλός, λή, λόν, ἀρχ. λτ. te-
lus, tela, telum, παρ' ὃ tela μὲν, ἡ (τήλη), τὸ
τεταμένον πηνίον, telum δὲ τὸ βέλος ὡς
(τῆλον), τῆλε ἰόν. Ἡ δὲ Σ. σαγίτταν εἶπε
τὴν κερκίδα ἐκ τῆ λτ. sagitta, συνωνύμῃ τῆ
telum, ὃ δὴ καὶ παρέχει ὑπονοεῖν, μήποτε
καὶ τὸ βέλος καὶ telum ἐσήμεαινε τὸ πάλοι
καὶ τὴν κερκίδα.

Челò (μέτωπον), συγγεν. Чинò (чáло, на-чáло)
= (τέλω), τέλος (ἄκρον, ἀνα-τολή, ἀρχή· τὰ
τέλη = αἱ ἀρχαί). βλ. Чиню καὶ Тѣло.

Человѣкъ (ἄνθρωπος), οἱ μὲν παρὰ τὸ Слово
φασίν, οἶον Словѣк (ὡς τὸ Словѣсень) =
λόγιος, λογικός (ὡς καὶ τὸ μέρος, ἐκ τῆ
μέρω = ἔρω, εἶρω, μείρω, μείραξ). οἱ δὲ
παρὰ τὸ Челò καὶ вѣкъ (ἐκ οἷδ' ὅπως συ-
νάπτουτες τὸν αἰῶνα πρὸς τὸ μέτωπον). "Е-
μοιγέ τοι δοκεῖ παρὰ τὸ Чя (Чяю, βλ. Чи-
ню)=τάω, τέω (ἔθεν τέλω, τελεύω, τελέθω,
τέλεος), τέλεφος (οἶον τέλεβος, τελεβός, ὡς
τήλεφος ἐκ τῆ τηλέω), ἐπὶ τῆς σημασίας τῆ
τελέθων, τελεσθεῖς, τεχθεῖς = φύς (ὡς τὸ
φῶς, ἔ παρὰ τὸ φάω, φάσκω, ἀλλὰ φάω
= φύω, ἔθεν, λτ. facio, fore). ὡς τὸ Че-
ловѣкъ συγγενεῦει μὲν πρὸς τὸ Челò ὡς ἐκ
τῆς αὐτῆς ῥίζης, καὶ τῆς κοινῆς ιδέας τῆς
τάσεως, βλ. Чиню· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν τέτακ-

ται ἐπὶ τῷ τῆλε τεταμένου καὶ ἄκρου, ἢ ἐξέχοντος μετώπῃ. τὸ δὲ Человѣкъ ἐπὶ τῷ τέλλοντος καὶ τικτομένου ἀνθρώπου· ἔχει δὲ τὸ Чкъ κατάληξιν, ὡς ἐκ πρωτοτύπου Челов. τὸ δὲ Чкъ=ек=εξ (κατάληξ.), οἷον τελέβηξ=τελέβης, ἀντὶ τελήεις, τέλεος (ὡς, κύλας=κύλαξ, δρύας, δρύαξ, κτλ.), ἢ, τελέφαξ, φ=θ, τελέθαξ, ἀντὶ τελέθας, -θων. βλ. τὸ συγγενὲς Чэлядь. [Ἀπίθανον δὲ πάντων μάλιστα μοι δοκεῖ καὶ ὁ τισιν ἀρέσκει τὸ Человѣкъ εἶναι = Цѣльнй вѣкъ, αἰῶνι γὰρ, καὶ τέτω πακτὶ, τὸν ἀνθρωπον παραβάλλειν ἐκ ἐφεΐται, νομίζω, τοῖς περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος βελομένοις ὀρθῶς, ἴσον οἶόν τε, σκοπεῖν. Παρὰ τοῖς γλωσσογράφοις εὐρίσκεται καὶ kelepe = ἀνθρωπος, κατὰ τὴν Sasak λεγομένην Ἰνδικὴν διάλεκτον· ἀλλ' ἐδὲν κοινὸν τέτω καὶ τῷ Человѣкъ].

Чэлядь (οἰκογένεια, οἰκιακοὶ ἀθροιστικόν. παρὰ τὸ Чело, ὡς, Рѣкло, Рѣчлядь), τέλαθος, τέλεθος=τελετή, τέλεσμα· τέλω, τέλλω, τελέθω =εἶμι καὶ γίνομαι ὡς καὶ τὸ ἀνατέλλω=ἀνήμι, φαίνω, ἀναφύω, παράγω εἰς τὸ εἶναι οἶον" γῆ ἀνατέλλει ἀμβροσίαν, ὕδωρ. κτλ. καὶ " ἀνατείλας Διόνυσσον=γεννήσας (Πινδαρος). κατέμφαινει τὸ Чэлядь τελεθόντων, γεγεννημένων ὄντων σειρᾶν, γενέθλην, γένος, φυλὴν· καὶ γὰρ " γένος φυτευθὲν τὸ λοιπὸν αἶε τέλλεται (Πίνδ.). τῷ δὲ τέλλω, καὶ στέλλω τὸ θέμα τέω, ἔθεν καὶ τὸ τέκω, τέκνον, τίκτω· ἐκ δὲ τῷ

τέκω και τὸ τέκμαρ = τέλος, και (δέκω = τέκω), δείγμα. βλ. Чάю, Чиню, Человѣкъ.

Челюсть (γνάθος, σιαγών), βλ. Члѣнь. οὐ γὰρ, ἴσως, ἐκ τῆς Члѣнь (κερκίς, ὡς ἐκ τῆς ὄσου τῆς σιαγόνας), οἷον τῆλυξ, τῆλυς (καθὰ και τὸ κερκίς λέγεται και ἐπὶ ὄσων).

Червь (σκώληξ) σ-έρπης, (ἔρπης = ἔρπετον, ἔρπω, φέρπω, λτ. serpo). ἢ σ-έρβις (β = μ), σ-έρμις, (σ, πνευματισμός) = vermis = ἔρμις, φόρμις, ὄρμιξ, φόρμιξ, λτ. formica, βόρμηξ, βύρμηξ, Γερμ. Wurm (= μύρμηξ. , ὄρμιξ, μύρμηξ, σκώληξ. 'Ησύχ.). τοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ ὄρμις, εἰρμις (ἔρω. βλ. 'Ρεῖμ. λ. φόρμιγξ), ἢ παρὰ τὸ μορμις (μαῦρος. βλ. Мравѣй), μορβός, ὄρφός, ὄρφνός, συγγεν. ἔρεβος, ἔρεβός (ἔρβός, σ-έρβος, Червь) = μέλας (ἔπακ μέλαν ἔρπετον κινέμενον ὅθεν και ἡ Σ. μορμουρίτζα = μορμυρίσκη ἐκ τῆς μόρμυρος, μόρμος, κτλ. βλ. 'Ρεῖμ. λ. μορμώ. ἐκ δὲ τὸ ὄρφός, και ἡ μορφή). τὸ μέντοι σέρφος ἕτερον δοκεῖ μοι τῆς Червь. [ἴσως δ' ἂν τις, οἷς ἔφθημεν εἰπόντες ἐκ ἀγαπῶν, εἶποι τὸ Червь ἐκ τῆς Терѣшь, Трѣпш, Трѹ (κατὰ τὸ Чрэво), = τέρτης, τέρης. ἄς τὸ τερηδών, teredo]. 'Ἐκ τῆς Червь, τὸ Червѣць [κόκκος, ὕσγη, κόκκος πρίνθ, Σ. πρινοκόκκιον λτ. coccus, ὅθεν ἴσως και τὸ Γλ. Cochenille, κοκκινίλλη, ἀντὶ κοκκίνη (κόκκινον), τὸ Σ. κριμέζι (ἐκ τῆς 'Αραβ. ker-

Ἑλληνικώτερον Μελάνιον, ἢ Μελάντιον (κατὰ τὰ Μέλινα, Μέλιαντος, κτλ.), διὰ τὸ μελάγγαιον τῆς χάρας καὶ τὸν αὐτόθι μάλισα φυτόμενον μελαναιθέρα σῖτον [Σ. μαυραγάνιον, ἐκ τῆ μαῦρον, ἄγανον=ἄκανον (ἀκῆ, ὄθεν καὶ ἡ ἄκανθα) = ἀθήρ (καὶ καταχρησικῶν. αἰθήρ· ὄθεν, μελαναθήρ, καὶ -ναιθήρ. ἐκ δὲ τῆ ἀθήρ τὸ Ὀλλανδ. Adege, καὶ Γερμ. Aehre]. Καὶ Чернічіє (συκάμινος) κατὰ τὸ μορέα, συκομορέα, ἐκ τῆ μόρον = μορόν, μαυρόν (μέλαν)· ἐκ δὲ τῆ Чернічіє ἢ Κερνίτζα, πολίχνη Ἀχαιῶν τῆς Πελοποννήσου, ὡς συκαμινόφορος, καθὰ καὶ τὸ ἑλληνικ. Συκαμινέα, ἔνομα κώμης Θεσσαλικῆς παρὰ τὸν Ὀλυμπον, κτλ. ἀλλ' ἴσως ἢ τῆς Πελοποννήσου Κερνίτσα παρεφθάρη ἐκ τῆ ἀρχαίου Κερώνεια (Κερωνίτζα)· ὡς Κερώνειαν ταύτην ἄρα πάλιν ἀποκαλεῖν, καὶ Κερωνείας τὸν Κερνίτσης Ἐπίσκοπον.

Черпакъ (ἀρύω, -ομαι· ὡς ἐκ τῆ Черпу), Σερβ. црпемъ, κάρπω (α = ε. κέρπω), λτ. cargo (ἄρπω, γάρπω· ὡς, ἴω, κίω· ἔραμος, κέραμος· ὄθεν ἀρπάγη, ἄρπαλος), γάρπαλος, Черпáло (ὕδρεια, ἀντλημα). τὸ Σλοβακικ. Чрепи, καὶ ἀρχ. Вм. črepi (ἔ θαμισικ. Чрепати), νομίζει ὁ Δοβρόβ. προγενέστερον καὶ πρωτότυπον τῆ Черпати (σελ. 186), ὡς ἐκ τῆ Черёк, συγγεν. ῥύω (ῥέω, γρέω, σ-ρέω, σ-ρύω), ἐρύω (ἔλκω) = ἢ καὶ συγκοπῇ ἐκ τῆ ἀρύω, (μετὰ

τῷ πνευματισμ. σ-αρύω, αρύω), ὄθεν τῷ λτ. haugio· και τὸ αρύω δὲ = ἐρύω, ρύω (εἰσὶ δ' οἱ παράγωγοι και ἐκ τῷ ἄρω).

Черспвийъ, Черспвь, Ρωσσ. Черспвь, Чорспвь. (σκληρός, σερρός), σερφός (σέριφος), σριφός, τερφός, ζιβρός (ζιβαρός), Βενδ. zherstvi (νεαρός και παρὰ Βοειμ. = ἀκμύζων, σφριγῶν), ὄθεν και τὸ Σερ. Чврспъ = Чверспъ = Черспвь (ἐκ μεταθ. τῷ β. οἶον τερφός ἀντὶ σερφός, και σερφός), Κρν. chverst· ἢ μήποτε τὸ Чверспъ = σ-φριξός, σβριξός (στ = ξ· ἀντὶ φριξός, βρισός, λτ. frigus), συγγεν. τῷ σφριγός (σφριγός = φριγός, ρίγος, λτ. frigor, ὄθεν Γρμ. frisch, Ἴτ. fresco, Γλ. frais, fraiche, μσ. λτ. fresus, frigus, κτλ.)? βλ. Δοβρ. σελ. 189.

Черспъ, Ρωσσ. Черспъ (πρόφερ. Чiorспъ), Πολων. czart (διάβολος) τέρατος, τέρας (monstrum)? οὐ γάρ ἂν πιθανῶς ἢ λέξις ἐτυμολογοῖτο ἔτε παρὰ τὸ Терепъ, οἶον τρήτης, τειρων. οὔτε παρὰ τὸ Черчъ (κέρσω), οἶον κάρτης, κειρων = βλάπτων, ὡς ἐπηρεάζων ὁ διάβολος, [Ἐκ δ' αὐτῆς ἔοικε τὸ Γρμ. Teufel· εἰ και τισὶν, ἐκ οἷδ' ὄπως, ἔδοξε και τὸ διάβολος αὐτὸ, οὔτω δὴ προφανῶς ἑλληνικόν, τηλόθεν ἐκ Περσίας κατέγειν δεῖν. Ἐκ δ' ἐν τοῦ Teufel δοκῶσιν ἀνομάσθαι και οἱ πάλοι κατὰ Δακίαν Ταυφάλοι, βόρρειον ἔθνος, ὡς Σίντιες και βλαπτικοὶ τινες γενόμενοι. Εἰσὶ δὲ και παρὰ Καίσαρι Diavlitæ, Γαλατικὸν ἔθνος,

Чечепъ (εἶδος σπίζης, fringilla linaria), ὀνομαστικοῦ, ὡς καὶ τὸ σπιζα, σπιζος, σπιγος, σπίνος, ὄθεν (πσ=στ), τὸ Σ. τοιόνος, τζιόνος. οὕτω καὶ Чечепъ, τζέτζος, τζίζος, ἀντὶ σπιζος (ἐκ τῆ ἤχου σπι, πι, ὄθεν καὶ σπιζω· καὶ τι, τί, τε, τιτίζω, τεττίζω, τέττιξ, τέττιγος Σ. τοίτσικας, ἢ τζίντζικας, καὶ τοίντσυρας· κατὰ τὸ, τίτυρος, τιτυρίζω, Σ. τοιτσυρίζω, τσυρίζω=τυρίζω, συρίζω)· συγγεν. Чіжъ.

Чешъ (ξέω, πέχω, κτενίζω) σκέσσω, ἀντὶ κέσσω, ξέσω (ὡς, σκίφος=ξίφος), ξέω, μλ. ξέσω, Κροτ. cheshem (tscheshem, ξέσσημι). Чешало (κτελς, κτέριον) = ξάνιον (ξάω, ξέω· οἶον, ξέσαλον). Чесоба (εἶδος, ψώρας) ξέσις, ξύσις, δυνήθ. ξύσα (οἶον ξεσοτή, ἀντὶ ξεση) ; ξύσμα, λέπρα ('Ησώχ.). Чешукъ (λεπὶς), οἶον (ξεσία), ξέσις, ξέσμα, ξεζόν. Ἐκ τῆ Чешъ καὶ τὸ Чесміна иллуρ. καὶ Чешминъ, Чешминъе, = 'Ρωσσ. Παδύбъ (πρίνος)οἶον (Чесмя, ξεσμῆ) ξεσμονῆ, (ὡς πρίνος, ἐκ τῆ πρίω), ἢ, μάλλον, ξεση, ζόν (ὡς ἐκ τῆ ξύω, ξύλον). Καὶ τὸ Чесно́къ (σκόροdon), οἶον (ξεσινδον) ξεζόν (ὡς τριπτόν), ἢ ξέον=δρύπτον, δρυμάσσον, ὡς δριμύ (βλ. Δοβδβ. σελ. 101, 190).

Чешаю, Сочешаю (ζευγνύω. Чешу) σχέθω, συσχέθω. Чіжъ, σπιζα, σπ=στ (ὡς, σπολή, ζολή) στ=τσ· τσιζα (fringilla sprinus), 'Ρωσσ. Чіжикъ, Вр. Чіжекъ, καὶ Γερμ. Zeisig. βλ. Чечепъ. Чікъ, Чікаю, ἐπὶ φωνῆς ὀριθων, ὡς τὸ

Тίκαю. *τικ, τι, τιττίζω, πιπίζω. πρβ. και κακκάζω, κοκκάζω (κικκάζω, κικκάβη, κικκαβίζω)· βλ. Чéчешь.*

Ч́инь (τάξις, θεσμός, ἀξίωμα). Чиня́ю, Чиню́ (συντάσσω, διατάσσω). Сочия́ю (συντάσσω, συντίθημι), κтл. [тò лт. cинно, concинно, φαίνεται = κίνω, κινέω, κίω, cio, cieo· ἢ κείνω, ἀντὶ τείνω, συντείνω· ὡς, τόργος, cornus], τείνω, тένω, тένος, συντείνω (ὡς ἐν-τείνω), ἐκ тѣ тѣω=τάω, τάγω, τάζω (τείνω) τάσσω, τάξις. (Ἡ ἰδέα τѣ Ч́инь, και τάξις ἐμφαίνει τεταμμένην γραμμὴν, σειρὰν. βλ. και Чиню́).

Чиню́ (ποιῶ, ἐργάζομαι), Воm. cинjт. τὸ θέ-μα Чнү́, ὅθεν Почнү́, почáпи (ἀρχομαι)· και Чиня́ю, Начиня́ю (ἀρχομαι)· Зачиня́ю, (ἀρχομαι και ἐπὶ γυναικός, συλλαμβάνω), κтл. [Тò Чнү́, а́ор. Ча, ἀπαρμόφ. Чáпи, ὡς ἐκ θέματος Чáю, φαίνεται=жáω, жáω, жáω (Διολικ. καύω, γάω, χάω) = κάπω, саро, сарто, (сарю, concipio), και γáиω (= χάω, χωρῶ, λαμβάνω), και жéω, „γέντο δ' ἐμάσθλην (ἔλαβε. ἀλλὰ тѣтò γ' εἶη ἄν και ἐκ тѣ αἰол. Гένто, ν=л=ἔλτο, ἀντὶ ἔλετο εἶλε, ἔλω)· ἐκ тѣ жáω, жéω, και τὸ жéνω, лт. жéно, жéино, жéино, (жéнно, Воm. kopam, жóнаmi), жéини, жéино, лт. жéино, жéинάω, (жéинεσθαι ποιῶ), ὡς, και жéю = жéю, ὅθεν τὸ Зачиня́ю = жéю, συλλαμβάνω ἐπὶ γυναι-

κός, καὶ ἄρχομαι γενέσεως, ἢ γίνω = γίνε-
σθαι ποιά, παράγω, προάγω. ὕθεν τὸ Чинъ
καὶ τὰ ἐκ τῆ τέτθ ἀνήκουσιν εἰς τὸ Чинъ.
παράβλ. τὸ λτ. facio (ποιῶ), ἐκ τῆ (φάζω,
φάξω), φάω=φάω=φύω, fuo, fio, soo, fo-
te, κτλ. (βλ. Бываю). Ἀλλά γε πιθανώτατά μοι
δοκεῖ τὸ Чинъ = τείνω παρὰ τὸ Чаю (τὸ
αὐτὸ καὶ τὸ ἄρτι προσεσημειωμένον), τάω,
τέω, τείω (τείνω)=(τέω, τέγω), τάω, τάγω,
τέκω, τίκω, (τίκτω), τύκω, τεύχω· ὡς τὸ Γρμ.
zeugen=τίκειν, τίκτειν. καὶ Zeug, Zeuch =
τεύχος, κτλ. ἐκ δὲ τῆ τέκω, δέκω, τὸ δείκω
(δείκνυμι), Γρμ. zeigen· καὶ Zeichen, δεῖγ-
μα = τέκμαρ. [ὕθεν οἶμαι, καὶ τὸ δάκτυλος
ἐκ τῆ τάγω (τείνω), δάγω (δάκτος) = δέκω,
δείκω, δέχω, -χομαι, ὄργανον ἀμέλειτοι, ᾧ
δεχόμεθα, καὶ δεικνύομεν καθὰ καὶ τὸ λτ.
digitus = δείκετος (ὕθεν ἀριδείκετος) = δείκ-
τος = δάκτος, δάκτυς, -υλος. ἔσι δὲ γ = κ,
καὶ τ = δ, οἶον καὶ τὸ δάκρυον, δάκρυ
γένονεν, οἶμαι, παρὰ τὸ τέκω, τακερὸν,
τακυρὸν, μεταθ. τάκρυον. ἢ συγκοπ. τάκρον,
τάκρυ. καὶ ταῦτα μὲν λόγῃ παρεργον εἰρή-
σθω]. Ἐκ δὲ τῆ τάω, τέω, καὶ τὸ τάνω,
τένω, τείνω, τίω, Γρμ. ziehen=τύκω, τι-
τύσκω (βλ. Ρεῖμ. λ. τεύχω). γάω, γένω,
γεννάω = τέκω, τίκτω = τεύχω, τέτυγμαί =
γένονα. Τὰ ῥήματα ταῦτα μάλιστα παρὰ ποι-
ηταῖς ἀδιαφόρως ἐκλαμβάνονται ἐπί τε γεν-

νήσεως και γενέσεως, ὄθεν και τέκτων=τίκτων=τοκεύς (ὁ γεννῶν, γίνεσθαι ποιῶν, ποιητής). Ἡ γὰρ ἰδέα καθόλου ἐμφαίνει τὴν εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν (productionem), ἢ προαγωγὴν, φορὰν, και ἀπλάς, κίνησιν, και ἔκτασιν (βλ. Чаяю). [πρὸ βλ. τὸ λτ. pario, parens (τίκτω, τοκεύς)=πορέω, πόρω, (ὄθεν και πορεύω, -ομαι)=φορέω, φέρω, φάρω, Γρμ. (bären), ge-bären, geboren (γεννᾶν). Εἶποι δ' ἄν τις ἴσως και τὸ παρθένος παρὰ τὸ πάρω (φάρω, φέρω, pario, partus), πέπαρται (παρθήν) = τέκνον. ἔμοι γε δ' ἐν πιθανώτερον δοκεῖ τῆνομα ἐτυμολογούμενον παρὰ τὸ πάρω (= ἄρω, μετὰ τῆ π, βλ. Храпелъ), πάρω (ἄρω, ἄς, ἀρέτω, ὄθεν και ἡ Ἀρέτεια = ἄρεια), παρθήν, παρθένος (κατὰ τὰ, αὐχὴν, ἀπτὴν, ἀτμὴν και ἀτμενος, ὠλήν και ὄλενος), τετέσιν=νεαρὸς, (ὡς και τέτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ναρὸς = νέος, ὑγρός)· ἢ γῆν (ἐπεὶ περ τὸ ἄρω=ἄλω, τὸ τρέφω), εἶη ἄν και τὸ παρθένος = θραπτὸς, θρέμμα, κατὰ τὸ κόρος, κόρη, (ἔκ τῆ κόρω, κέρω, creo, cresco), και τὸ παῖς (παρὰ τὸ πάω, πάσκω, βόσκω), και τὸ Σλαβον. Дѣва ἐκ τῆ θεύω (θάω), τιθαίβω. Τὸ δὲ, παρὰ τὸ παρὰ θεῖν τῆ μητρὶ, και, παρὰ τὸ μὴ θῆσθαι (= θηλύζειν), και παρὰ τὸ ἀνίκεσον πάρω, ἀντὶ πάω (τρέφω· ἄς τισιν ἔδοξεν), ἐτυμολογεῖν τὸ παρθένας, ταύ-

τό μοι δοκεῖ καὶ παίζειν παρὰ τὰ γράμμα-
 τα τῷ ὄνοματος, εἰ μὴ γε καὶ αὐτὸς ἔλα-
 θον πεπαιχώς· καὶ ταῦτα μὲν ταύτη. Ἐκ δ'
 αὐτῷ πόρω, πέρω, περάω περάσω, τὸ πράσ-
 σω, πράξις· ἀλλὰ γε τὸ Γλ. faire, (ποιεῖν) εἶη
 ἂν μᾶλλον ἐκ τῷ facere, καὶ ἔπαρὰ τὸ φέρω =
 πέρω (βλ. καὶ Берѣмя, Берѣ). Ἐκ δὲ τῷ
 Чиню = τεινώ, τὸ Начинію (ἄρχομαι καὶ
 Зачинію), καὶ (чаю, чаль) Начало (ἄρχη) =
 ἀνατείνω, -τεινέω (ἀνατέω, ἐκ τῷ τέω, ὄθεν
 καὶ τὸ τέλω, ἀνατέλλω), ἀνατολή, οἶον ἀνά-
 τολον, Начало (ἔτω καὶ, τέλη = ἀρχαί), ὡς καὶ
 ἄρχω, ἀρχή, ἀρχος = ὀρχέω, ὀρέγω, ὀριγνάω,
 ἐκ τῷ ἄρω, ὄρω, ὀρίγω = λт. origo, oriens,
 origo, ἀπὸ τῷ ἀνατείνειν = ἀναφαίνεσθαι, ἀνα-
 φέεσθαι (ὄθεν καὶ ἐπὶ ἀρχῆς). ἐκ τῷ αὐτῷ τέω,
 Тѣю, ἢ Тѣю (βλ. Тяну), τέλω, τέλλω, καὶ τὸ
 Челѡ, τέλος, καὶ τὸ Человѣкъ (βλ. τὴν λέξιν).
 τὸ δὲ τέω = θέω (τίθημι) = τελέω, τελώ, παρ'
 δ' δοκεῖ καὶ τὸ Тѣло = ποίημα (βλ. τὴν λέ-
 ξιν) καὶ ἔστιν ἄρα τὸ πρωτότυπον Чію, Чя
 = Чію = Тію, Тѣю (βλ. Тяну). [Εἰς τὸ τέ-
 νω, τέω, τάω, ἀνακτέον καὶ τὸ лт. teneo
 (κρατῶ, λαμβάνω) = τάγω, τάω, ,, τῇ τὸ δε
 κρήδεμνον (ὁδ. ε. 346 = τάε = λάβε = tenez).
 ἐκ δὲ τῷ teneo, δοκεῖ μοι τὸ tento (ὡς ἐκ
 τῷ τένω, τένω, tendo) Σ. τευτόνω, τέντα
 = tentorium) = ταινῶ, ταιτίνω (ζυγίζω). ὡς
 τὸ βάσανος, βασανίζω, ἐκ τῷ βάζω, ὄθεν

βασός, βασάζω (= δοκιμάζω, και τῆτο πάλιν ἐκ τῆ δόκιμος, δόκω = δέκω, δέχω, -χομαι) = τάγω (κρατῶ, ἀπό τῶν βασάζόντων τι πρὸς τὸ γνῶναι εἰ βαρὺ, ἢ κῆφρον)· και ἐσι τὸ tento (= πειράμαι, πειράζω) = δοκιμάζω, βασανίζω· και τὸ Запѣю δὲ σημαίνει τὸ σκευωρῶ, και πειράζω, tento, κατὰ τὸ tentator = πειράζων, πειρασμός = Σ. διάτονος - τανός (διατείνω, διατένω, διατέω, Запѣю) = Запѣя (σκευωρός). βλ. Запѣвѣю].

Чиню (ἀνακαινίζω) φαίνεται = καινῶ, καινίζω· ἐσι γέ μὴν αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω Чиню (τείνω, τέω = τέφω, τέκω, τεύκω, τεύχω).

Чиню (πληρόω, γεμίζω) ,, Чинишь бомбы порохомъ, και τῆτ' αὐτὸ τὸ πρῶτον Чиню = τεινώ (συντείνω, τιταίνω, Σ. τσιτόνω· διὰ τὸ εὐτονον και πηκτὸν τῆ πληρώματος)· ἐκ = ζείνω (ζέω).

Чъркаю, κίρκω, κέρκω, κρέκω (κράζω, ἐπὶ κορώνης) = Къркаю, Кръкаю, κτλ.

Чирликаю (σπίζω· ἐπὶ σπίνε φωνῆς) πεποιημένον, ὡς τὸ θρυλλέω, τρυλλέω, τρυλίζω, trillare (και trill = τάρειν, μουσικὸν κρημάτιον. Μ. Ἑτυμολ. ὡς τὸ τερετίζω, κτλ.), τρύω, τρύζω, τρύγω, στρύω, θρύω, θρύλος, θρυλέω, τρυλίζω, τρυλίξω (τρυλίκω). βλ. Ρεῖμ. λτ. τρύζω.

Числò (ἀριθμός). βλ. Чпү.

Чисаю, βλ. Чпү.

Чáстный, Чáстнь (καθαρός), λт. castus, κασός (κάζω, κασός - οσός, ὄθεν τὸ καθαρός), Ἰт. casto, Γλ. chaste, Γρμ. keusch, Σβ. kysk, κтл. (καὶ Ἑβρ. kedosch)· ὄθεν Чáстнь (καθαίρω) = κάζω, κάσω (δ = τ = с, ч· τὰ γὰρ εἰς шу συμπίπτει καὶ τοῖς εἰς σω = ζω. οὔτω καὶ Хочу, χάζω, χάσω, Хочу· κтл.)· κάζω = σχάζω, σχάω = ξάω, ξέω, ξέσω, Чешу.

Чяхáю, Чхáю, καὶ Чихнý (πτάρнуμαι) = Σλαβ. Кыхаши, Σρβ. Кияши, Κρτ. Κρη. kihati, Βμ. kychati (ч = κ, ὡς καὶ ц = κ· βλ. Цёрква), ὀνοματοποιῖα, ὡς καὶ πтáρω (ὄθεν πтáρνω, πтáρнуμαι), πтýρω, ἐκ тý πтýω = ψýω (ψ = πσ = τσ = στ. ὡς, ψίττα, σίττα, σίζω) = стýω (τούω, тóуω, Чáху, Кáху), ὄθεν καὶ Σ. ὁ ἦχος тý παρнуméτω, тóйφ, Чáхъ, тóёф, ψé, πтóé, καὶ Γρμ. (ad Rrenum), hartschu machen· ἐκ тý πтáρνω (πтéρνω, αἰολ. ὄθεν Σ. πτερνίζομαι, καὶ παρνύζομαι καὶ παρμύζομαι), καὶ τὸ λт. (sterno) sternuo, sternuto (πт = ст.). Тὸ δὲ Ρσ. Чхáю, Чкнý (συγκρέω, Σ. τουγκρῶ) = σίγω (τίγω, Ткнý), σίζω. Чáй, Чáя, Чáе (тáς, тá), тá-йá (тá-йá, тá, тá-й· βλ. Тóй) = тá - оá, тáос, тáς, γεν. тéω, тáо, тéёф, Чáего, κтл. βλ. Чéй.

Чáю, ἄχρησον· ὄθεν По-чáю, βλ. Покóй.

Члéнь (μέλος σώματος, ἄρθρον, ἀρμός), κῶλον, κόλον (о = ε· οῖον κέλον, συγκοπή Члéнь. συγγεν· κωλός ἐκ тý κýω = γáω,

ὄθεν καὶ γυῖον, γυῖος). τὸ δὲ κύω = καὶ χύω, χέω, ὄθεν χέλυσ (χείλος) = Чéлюсь (γνάθος, σιαγών), οἶον χέλυξ (ξ = στ). βλ. καὶ Чéлюсь, καὶ Ὑдь. Членóвный (ἀρθρικός). Τό δὲ Σλβ. Членовий καὶ Членовныя (μύλαι, dentes molares), μᾶλλον = ἄρχ. Ρωσ. Череновые = Чрѣновіе, Чреновный λ = ρ. βλ. Чрѣнь.

Ψκάль, Σρβ. (ὀνόπορδον). βλ. Шкүль.

Ψμάвамъ, Чάваши, Σερβ. κοιμάω, -μῶμαι, ἴσως συγκοπ. ἐκ τῆ κοιμάω, κοιμάω (κομάω, κμάω). ἢ κμάω (καμάω, κάμω = κάβω, κύβω, κύω, συγγεν. κέω, κείω, κέκοιμαι, κοίμη, κώμη, κοιμάω, κτλ.).

Ψόκαю (μασσώμενος ἰχῶ, κάπτω), ὡς τὸ, σμάχω, ,, σμάχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν (Ἀρισφν'), ἢ πεποιημένον. πρὸς τὸ Γερμ. schmausen (τρώγειν ὀρεκτικῶς, κάπτειν), συγγεν. schmätzen, ἄρχ. schmotzen (μετὰ κρότου φιλεῖν καὶ ποππίζειν), ὡς καὶ ἡ συνήθης ὀνοματοποιῖα, μάτζ, μούτσ, καὶ Ἴτ. baccio (φιλῶ). τὸ δὲ Σερβ. Чвокаши (β = μ), Κρτ. Цвокаши = ποππίζειν, κλάζειν (ὡς καὶ νῦν ποππίζομεν συνθλίβοντες καὶ συμπλαταγῆντες τὰ χεῖλη, ἄςε πátζ, ἢ μέτζ ἴχον ἀφιέναι καὶ τὸ ποππύζω δὲ ἐκ τῆ ἀπλύ πύζω, ὡς ἐκ τῆ πύζ, πέζ, ποππέζ).

Ψόпорный, Чόпорень (ἐπιτετηδευμένος, affecté. ἢ λέξις χυδαία, ὡς καὶ τὰ τῆς συνήθ. δημώδη κωμικὰ, τζοπορός, - πορλός, τζόποροκον-

τός)· ἐκ τῆ σοβαρός, ἢ ερόβελος = σοβαρός, τρυφερός (Ἠσύχ).

Ψρέβο, καὶ Ψρέβο (κοιλία, γαστήρ), παρηγεῖ μέν πως πρὸς χέραβος τὸ (χέρβος, χρέβος, συγκοπῆ καὶ μεταθέσει. τὸ ψ = χ. ὡς Χόλκα = Χόλκα), βλ. τὸ Ψρέπν. Ἔσι δ', οἶμαι, Ψρέβο = τρέφος, τρέος, τρύος, τρύφω, τρύπα (τρύπος, τρύφος, τρέπος), συγγεν. Τρεβῦ (βλ. Τρέβα), Τρέπι, Τρύ, Τρεβύχα (διὰ τὸ κοῖλον. Οὕτω καὶ ἐκ τῆ γάω, γαστήρ, καὶ γύω, κύω, κύλος, κοῖλος, κοιλία). τὸ δὲ Σερβ. Ψρέβο, Βμ. strzewo, Πολ. trzewo = σπλάγχνον, ἐντόσθιον, ὡς τὸ αἰολ. γέντερ = λτ. venter, καὶ γέντα = ἐντόσθια, ἐκ τῆ ἔντος (= ἔγχος, ἄγγος), ὅθεν καὶ τὸ ἔντερον. οὕτω καὶ τὸ, κοιλία πᾶσα (τὰ ἐντόσθια, ὁ εἰσμάχος μετὰ τῶν ἐντέρων). κτλ.

Ψρεδὰ, Ῥωσ. Чередὰ (τάξις, τάξις ἐφημερίας, ἐφημερία, σειρά, ῥύμη, κτλ.) ἴσως ἐκ τῆ Ῥάδα ἢ συγγεν. τῆ λτ. ordo = ὄρδος καὶ ὄρδα, ὄρδη (ὅθεν Ἑορδαῖα = Ἑορδοί. βλ. Ῥείμ. λ. ὄρδημα), (μεταθ. ῥόδα, μετὰ τῆ πνευμ. s-roda, ψ = s, καὶ ο = e) = ὄρδημα. ἐκ τῆ (ἔρδω) ἔορδα (ὄρδον) = ῥέδω, ῥέζω [= ἔργω, ἔργον, ὄργον, ἰδίως, ἀντὶ τῆ ἰφαινῶ, ἕφος, λτ. textus, textura (βλ. Ῥείμ. λ. ὄρδημα). καὶ ὄρδυλεύω = τολυπεύω, ἀπὸ τῆς τάξεως καὶ τάσεως τῶν μίτων τῆς ἐν τῷ ὑφαίνειν καὶ διάζεισθαι. Καὶ τὸ Ψρεδὰ δὲ

τάσιν ἐπ' εὐθείας καὶ σειρὰν ἔοικεν ἰδανικώτερον δηλῆν]. ἐκ τῆ λτ. ordo ordinis, τὸ νεώτερον, ὄρδινος (σίχος, τάξις), ὄρδινον (διαταγή), ὄρδιναιός = ordinarius, ὄρδινεύω = ordinare, διανέμειν ὄθεν καὶ Ψρεδάιο, Ψρεδῶ (σ-ρέδω, ἔρδω), Υψρεδάιο = φιλοξενῶ (ἴσως ἐκ τῆς κατὰ τάξιν ὑποδοχῆς τῶν ξένων, ὡς καὶ νῦν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χωρίοις κατ' ὄρδινον, ἦτοι κατὰ σειρὰν, καὶ ἐναλλάξ τοὺς ξένους οἱ χωρικοὶ ξενίζουσι). πρὸς τὸ Ψρεδά οἶκ οἶμαι τὸ σειράδα (σειράς, σειράδος) ἀναλογεῖν ἀλλὰ τὸ Πολ. trzoda, καὶ czereda, Κρν. Ψреда, Κρτ. Ψредо καὶ Ψреда σημαίνουσι ποιμνιον· ὄθεν πάλιν τὸ Ψρεδά συμπίπτει πρὸς τὸ Γρμ. Heerde.

Ψρέζυ, Ψρῆζυ, βλ. Ψέρεςυ.

Ψρέπη, Ῥωσ. Ψέρεπη, καὶ Ψρῆπη (κρανιον, κάρα, ὄσρακον ἀπλῶς, καὶ τὸ τῶν ὄσρακοδέρμων, πλίνθος, κέλυφος), συνήθ. καράπα, κάραφλον (κρανιον) παρενθ. τῆ λ. ἀντὶ κάραβον (ᾶς, καράβιον, Κοράβλυ). ἐκ τῆ κάραβος, κάραμβος = χέραβος, χέραμβος, χηράμβη (χαράβα) χηραφίς, χηραμίς ὄθεν καὶ ἡ Σ. χαραμάδα (σχίσμα), κηλ. (παρὰ τὸ, χάρω, κάρω, χάω, διὰ τὸ κοῖλον. βλ. Κροῶ), καὶ Γρμ. Scherbe ἐκ τῆ scheeren = σκάρειν, χάρειν, κάρειν, καίρειν, Ὁλλ. scheuren, κηλ. ὄθεν Ψερεπάχα (χελώνη, ὡς τὸ λτ. testudo ἐκ τῆ testa, ὄσρακον) οἶον (ᾶς ἀνείποις, φορτι-

κώτερον, καθ' "Ελλήνας), καρπαχή, καρπακάκα, καρπαβάκα, (και ἡ χελώνη δὲ ἐκ τῆ χέλως, χέω, χάω=χάρω).

Ψπό, γεν. Ψερό και Ψερό, (δ, ἀναφορ. και =τί ἐρωτηματ.), οὐκ ἀπό τῆ ψ=σ, συριγμῆ (ὡς ᾤθημεν διαλαμβάνοντες περὶ ἀντωνυμ. Μέρ. Α.), ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆ Ψε (οὐδετέρ. τῆ Ψεῖ, Ψιῖ), και τῆ πό,=τί τὸ (ψ=τ)=τί τῆτο, ἐρωτηματικ. κυρίως, ὕθεν και ἀναφορικ. ὡς και τὸ, τὸ, Ἴων.=δ̄ και Σ. δέ, τὸ=δ̄ και, εἰ " τὸ σε λέγω=δ̄ και, τὸ θέλεις, =τί, παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν Τριπόλει. οὕτω και τὰ τῆ αἰολικῆ και δωρικῆ τέος, τίος (τὸς, τίς), και τέως Ἴωνικ. γενικ. τέω, ὕθεν, και τέω, =τέγω, Ψερό (και Ψερό, =τέσω, ὡς και τόσος, ἐκ τῆ τὸς, δς, βλ. Сѣй). Ὡσαύτως και τὸ κπο=κ̄, πό=κ̄ις, τὸς, κ̄ι τὸ (ἐκ τῆ ἰς, ς̄ις, κ̄ις, quis) και κ̄ος αἰολ. =π̄ος (ὕθεν π̄ε, π̄ας, ποῖος) =κ̄ος τις =π̄ος τος =ποῖος τις, ποῖος τὸς, τὸ. [ψ=τ=Σ τσ, τς̄. ὕθεν και, τς̄ηγαρίζω =τηγαρίζω (ν=ρ), ἐκ τῆ τάγω (τάγηνον τήγανον), τάκω, τακερός, κτλ.].

Ψπύ [τιμῶ (ὕθεν Ψιμάю, Почипάю =σέβομαι). — 2, ἀριθμῶ. 3, ἀναγινώσκω, και Ψιπάю, λτ. cito, recito]. ὕθεν Ψεсть (τιμῆ). Ψислὸ (ἀριθμὸς). Ψпение (ἀνάγνωσις). Ψпéць, Ψипάпель (ἀναγνώσις) =τίω (τιμῶ), τίζω (ὕθεν ἀτίζω). και τίμι, Βομ. ctim., Ἐκ τῆ

τιώ, και διπλασιασμ. τιτώ, τιτώ (Чипъ, συγκοπ. Чпъ, ὅθεν τὸ ῥωσ. Чипаю=τιτάω, τιτέω, ἀντὶ τέω=τίω, τιτίω, και ταίνω, τιταίνω. [Τὸ τίω σημαίνει τὸ ἐξ αὐτῆ παραγωγὸν τιμῶ, και τὸ τίνω (τίννυμι), συγγενὲς δὲ και τῆ ταίνω, τιταίνω (= ἔλκω, ἐπὶ σαθμῆσεως· ὡς τὸ Чпъ, ἐπὶ ἀρθμῆσεως, ἔτσι γὰρ σαθμίζοντες, ἢ ἀριθμῶντες λογιζόμεθα· ὅθεν προῆλθε και ἡ σημασία τῆς τιμῆς· ἢ δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἐκ τῆς τάσεως ἢ τοι δείξεως), ἔτσι γὰρ τὸ τίω, ὃ εἰς ἰω τύπος τῆ τέω, τένω, τεινώ, Чпнѡ· και τὸ τέκω, τείκω, συγγεν. δέκω, δείκω (δείκνυμι), ὅθεν τὸ λτ. dico, dicere (λέγω)· τὸ γέμην λτ. cito φαίνεται ἐκ τῆ κίω, cio ὡς τὸ Σ. διαβάζω = διεξέρχομαι (ἀναγνώσκω), εἰμῆ γε και τῆτο = κείω, ἀντὶ τείω, τίω (τίτω, Чпъ), с = τ (ὡς cornus, τόρυος). τὸ δὲ λέγω μᾶλλον, εἰσικεν ἀπαντῶν και πρὸς τὰς τρεῖς σημασίας τῆ Чпъ. δηλοῖ γὰρ τὸ, τε λτ. lego, ἀναγινάσκω ἐν τῶ, ἐπιλέγομαι και τὸ, λογιζομαι (λογαριάζω)· και τὸ ἀλέγω (λόγον ποιῶμαι τιμῶ)· Καὶ τὸ Γρμ. zahlen, zählen (ἀριθμεῖν), Ктсѡ. tellen, tallen = τῶ Σβεκ tälja (λέγειν, βλ. Тѡлкѡ, και ἀριθμεῖν), συγγεν. τέω, τέλω, τελέω, τὸ δὲ λт. aestimo = aes-timo, κυρίως ἐπὶ τιμήματος τέλες, census· βλ. Чѡнѡ, και Чпнѡ].

Чѡбъ (ἐν τῇ μικρῇ ῥωσικῇ) = Чупрѡнѡ.

Чýдо (θαυμα). Чудýся, Чудýся (θαυμάζω) σά-
ζω, σδω, σατόν=(θάζω), θάω, θατόν, θατύς,
θαυμα, θαῦμα, θαυτόν (ὅθεν εἶη ἄν και, σω-
τόν, αυ=ου=ου, σουτόν, Чýдо), ἢ και Чýду,
Чýду, тýζω, δω=θύζω, ἀντι θάζω, σάω,
σέω (ὅθεν σέFω, σεύω, σέβω), σόω, σύω=θάω,
θέω, θύω, ὅθεν θάFω, θαύω, θαυμα. και, θά-
βω, θάμβος, θάπω, τάφω, τύφω, θάπω, ὅθεν
θώψ, κτλ. και τὸ Γρμ. schauen=σαύειν, ἀντι
θαύειν, θαυμάζειν, ὡς και sehen, προσакт.
sah = σεῶν, θεῶν, θεῖσθαι]. Чýдывъ, και
Чýдыъ, Чýждъ, και Чýжь, Чужкй (ξένος, ἀλ-
λότριος), ὡς τὸ ξένον, και ξενίζομαι=θαυ-
μάζω και θαυμασόν (τὰ γὰρ ξένα και ἀήθη
ἐμποιοῦσι θάμβος). ТѣЧýждъ(Чýдь)συγγεν. φαι-
νεται και τὸ ἐθνικόν Чýдь, οἱ Φίννοи ὡς
ἀνέκαθεν τέτες ἐκάλεν οἱ Σλάβονες, και
νῦν ἤδη ὀνομάζουσιν οἱ Ῥῶσσοи, ξένος δη-
λονότι και μὴ Σλάβονας.

Чупрýнь, και Πολ. Βμ. Чупрýна [προκόμιον,
προκόπτα, λт. Саргопæ κυρίως δὲ λόφος,
τρίχες αἱ πρὸς τὴν κορυφὴν και τὸ μέσον
τῆς κεφαλῆς, ὡς αὔξασθαι ἀνιάσι περιξυρέν-
τες тѣς κροτάφες· κείρονται δὲ τὸν λόφον
τέτον ἢ μόνον τῶν νῦν Ἑλλήνων οἱ πλεῖ-
στοи πανταχῶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ και Ῥῶσ-
σοи, οἱ κατὰ τὴν μικρὰν λεγομένην Ῥωσσί-
αν· και τέτων πολλοὶ τὰς ἠύξημένας τρίχας
σρέφουσι περὶ τὸ ἕς περιάγοντες οἶον πλε-

κτάνην (βλ. καὶ Χοκόλ). Ἦσαν δὲ καὶ Ὁρηϊ-
 κες ἀκρόκομοι (Ἰλ. δ), τὸ ἄκρον δηλονότι
 κομῶντες τῆς κεφαλῆς, ἦτοι λόφον κειρό-
 μενοι (βλ. καὶ Πείμ. λ. ἀκρόκομος). Τὸ δὲ
 λόφον κείρεσθαι (ἀπλῶς, ἢ ἐν χροῖ), λέγε-
 ται καὶ ἄλλως, περιτρόχαλα κείρεσθαι, καὶ,
 σκαφίον κείρεσθαι ἢ περιτίλλεσθαι (Σκυθιστ.
 βλ. Ἀριστ. Ὀρν. 805, Θεσ. 845, καὶ Ηρόδ. γ,
 8, καὶ δ, 175), ὅθεν καὶ ὁ σκαφιόκερος·
 καὶ ἡ σκόλλυς δὲ καὶ σκολλῖς = σκαφίον,
 ὅθεν καὶ Σ. σκολίδιον, καὶ συγκοπ. σκλύ-
 διον, ὁ τῶν τριχῶν λόφος, καὶ σκελλίον
 (παρὰ τοῖς Βυζαντίοις)· σκελλίον δὲ λέγο-
 μεν καὶ λίνα μικρὰν τολύπην, διὰ τὴν ὁμοιό-
 τητα. Τὸ γυν ἐν χροῖ, ἢ ἐν χρῶ κείρεσθαι
 = ξυραῖσθαι \neq σκυθίζειν· τῆτο δ' ἐ παρὰ τὸ
 Σκυθίζω = μιμῆμαι τὴς Σκύθας (καὶ τοιγε
 καὶ Σκυθῶν καὶ Ἀράβων καὶ ἄλλων ἐθνῶν
 Ἀσιανῶν εἰωθότων ξυραῖσθαι τὴν κεφαλὴν·
 ὅθεν παρ' Ἑλλῆσι τὸ μὲν ξυραῖσθαι, ἢ τὸ
 ἐν χρῶ κείρεσθαι, ἀτιμότερον, τὸ δὲ κεί-
 ρεσθαι, Σ. κερεύεσθαι, συνηθέστερον), ἀλλὰ
 τὸ σκυθίζειν ἐκ τῆ σκύτος = σκυτίζειν, ἄχρι
 σκύτης, ἐν χρῶ κείρειν = ξυραῖν. τὸ δὲ σκύ-
 τος = κύτος, ἐκ τῆ κύω, ὅθεν καὶ ἡ σκύ-
 τα (κεφαλὴ) = (κύτα), κόττα, κόδδα, κωδὰ
 = (κύω, κύβω), κυβή, κωβὰ, κύφα, κυφή, κε-
 φαλή, κτλ. λτ. caput, Γερμ. Kopf, καὶ Haupt,
 Haube, Sc-haube, ὅθεν Sc-hober (κόρυς)· κα-

θά δὴ καὶ τὸ σκαφίον καὶ σκαφίς, ἐκ τῆ
 σκάφη, σκάφος = σκύφος = σκύθος (θ=φ),
 σκύτος, ὅθεν καὶ σκαφίον ὁ λόφος, ὡς καὶ
 ὁ κρώβυλος, ἐκ τῆ κόρυμβος, κορυφή, καὶ
 ἡ κορυφαία, καὶ ὁ κόσυμβος, κοσύμβη =
 κόρυμβος, καὶ ἡ προκόττα ἐκ τῆ κόττα. τὸ
 γε μὴν λτ. carponæ ἔοικεσυγγν. τῷ carneolus
 (ἔλιξ)· ἐ παρὰ τὸ carpa, ἡ αἶξ, οἰονεὶ διὰ
 τὴν προκότταν τῶν αἰγῶν καὶ τράγων· εἰ μὴ-
 γε καὶ τέτο = Чупрына]. Τῆ γέν Чупрынь
 Чупрына πρωτότυπον τὸ Чупъ = Чубъ = Σ.
 (παρ' Ἑπειρώταις) τζιέπα, τζιέφα, τζέφα (ὁ
 λόφος, ὅθεν Ἑτ. ciuffo, βλ. καὶ Χολόλυ· καὶ
 τζέφος δὲ παρὰ τισιν ἐπίθεται. κωμικῶς, ὁ
 ἄλλως, ἀναμαλλιάρης) = σκύφα (σκ=στ, τσ,
 τζ. καὶ κ = τ. ὅθεν, οἶμαι, καὶ τὸ tufa, Σ.
 τέφα = κύφα, ὡς τόφος, tophus, Tuff = κόφος,
 κῆφος, βλ. Ῥεῖμ. ἢ τέφα = τύφη = ἀνθήλη)· καὶ
 (παρὰ Θεσσαλοῖς), τζαμπὰς, τζαπὰς = σκαπὰς
 (ἀντὶ σκαφὰς, φή, σκαφίς, σκαφίον), καὶ (παρὰ
 Πελοποννησ.), τζετίνα, = ακυτίνα (ἔλλειπτ. θριξ,
 κόμη)· ὡς καὶ Чупрынь, Чупрына, τζεπρίνα
 οἶον σκυφρίνα, ἐκ τῆ σκύφαρ, σκύφαρ =
 σκύφας, σκύφος. [ἐκ τῆ σκύφαρ, μεταθ,
 σκύφα, καὶ ἡ Σ, τζέπρα = μέτωπον ἐξέ-
 χον, ὡς καὶ κέττελον, ἐκ τῆ κίτα, κόττα,
 βλ. Кудръ. τὸ δὲ παρ' Ἑπειρώταις τζέπρα
 (= κόρη), Ἀλβανικὸν, καὶ ἴσως συγγεν. τῆ
 (σκύθρα), σκύθραξ, καὶ σκύθραξ = νεανίας,

Μακωνικῶς, ὁ καὶ κυρσάνιος, ἐκ τῶ κύω κύρω, κίρω, σκίρω, σκιρῶ, κτλ.]. Чурна (ἀρχ. Ῥωσικ. = σκευὴ στρατιωτικὴ, θώραξ, περικεφαλαία, κτλ.) καὶ τέτο, σκυφρίνα = σκύφαρ, σκύφος, σκύθος, σκύτος, λτ. scutum, (διὰ τὴν ἐκ δερμάτων στρατιωτικὴν σκευὴν, ὡς καὶ τέτο δὴ παρὰ τὸ σκεύω = σκέπω, σκέω, κέω, κύω, κεύθω. βλ. καὶ Ῥεϊμ. λ. σύς, σιβήνη).

Чъръ (ἐπιφώνημα παρακελεύσεως), ὀνοματοποιεῖα, τζέρ = ψέρ, ψὲρ, ψντ = ψις, ψίττα, ὡς τὸ Чышь. (τὸ Σ. σθ, σιθ = σὺ = ᾧ σὺ, ᾧ ἔτος, οἶτος). Τὸ δὲ Чъ φαίνεται ἐκ τῶ Чъω, κέω, κῆε (κῆ).

Чышь, σχεδὸν (ἐκ, οἶον σχυδόν, σκυδ-όν), ἀλλὰ τῶστ, ἀντὶ ψέτ, ψύτ, ψύττα = ψίττα (βλ. Чыщъ), οἶον ψύτ ἀνὰ μέσον, παρὰ ψντ (ὡς τὸ, παρ' ἀκαρῆ, παρ' ὀλίγον, θριξ ἀνὰ μέσον, βλ. Труха). ч = ψ. βλ. τὸ ἐφεξῆς.

Чучελα (φόβητρον, ἐκ βύρσης μάλιχα, ὡς καὶ τὸ Σ. σκίατρον), κύκελα = κυκύλη, κύκυλος cucullus, κύλον, Γρ. Hülle (Höhle), σκύλον = δέρμα. βλ. Күкля. [τὸ δὲ Σ. τσίτσιλος, ἢ τζιτζιλος, καὶ (λ = δ), τζιτζιδος (γυμνός) = ψιλός (διπλασιασμοῦ, ψίψιλος, ὡς, τσιτσιρίζω, τσιριζω = τιτυρίζω, τίτυρος = σίσυρος, σύρω, συρίζω, κτλ.), ὅθεν καὶ, τζιτζι = κρέας, λέγουσιν αἱ τροφοὶ παρατραυλίζουσαι πρὸς τὴ βρέφη (ὡς ψιλὸν, γυμνὸν δέρματος τὸ κρέας

καὶ κωμικῶς δὲ λέγουσιν οἱ πολλοὶ " φαί-
νονται τὰ τζιτζιά τε = τὰ γυμνά τε, ἐκ τῆ
ἔτι παρεφθαρμένε τζιτζιον, ἀκτ. τζιτζιλον).
ἔσι δὲ καὶ τζ, ἢ τσ = ψ (= ξ, κσ, τσ, τζ),
ὡς καὶ τσηλόνω λέγουσιν οἱ χυδαῖοι τὸ ὑψη-
λόνω (ψηλόνω), ἐπὶ ὄφρῶν μάλιςα (ὄθεν
τζηλωμένος, μένη), καὶ ἐπὶ ἄτων " ἐτσήλωσε
(παρὰ Πελοποννησ. ἐτσιέλωσε) τὰ αὐτία (ὄρθον
ἔσῃσε τὸ ἔς), καὶ τσλίον δὲ καὶ τσλιῆ
= ψωλίον, λιῆ, κτλ.].

Чүшь, καὶ Чүхь (ἐπίφθεγμα πρὸς χοίρων δίο-
ξιν. ὡς τὸ χύρρα) = σῦς, σοῦς, ἐκ τῆ σῦς,
σουδς, λτ. sus, = ὕς (καὶ νῦν οἱ Λάκωνες
πρὸς τοὺς χοίρους ἐπιφωνῶσιν, ὕν, ὕν καὶ
ὑῖν. Εἶη δ' ἄν καὶ ἀπλῶν ἐπίφθεγμα τὸ
Чүшь, ὡς τὸ Γερμ. husch, καὶ τὸ τῆς συ-
νηθ. πρὸς ὄντες, τσέσσ, καὶ οὔσσ = Ῥωσ.
Усь (ἐπίφθεγμα πρὸς κύνας, βλ. καὶ Цыць).
τσούσσ δὲ, καὶ τζεισσ λέγουσιν αἱ καθ' ἡ-
μας τροφοὶ καὶ πρὸς τὰ παῖδια ἵνα ἐρήσω-
σιν, ὡς τὸ ἀρχαῖον, σεῖν (Φώτ. λεξ.), βλ.
Счъ.

Чүю, Σλαβ. Чюю (αἰσθάνομαι) κῆω, κῶω (κοῖω
= νοέω, ὄθεν καὶ τὸ ἀκούω, μετὰ τῆ εὐφωνι-
κῆ α. πρόβλ. τὸ Ἄλβαν. kuitu = μέμνημαι).
Чупьè, ἀκοή, ἀκῆ, ἀκῆς, Чүпко, ἀκῆ-
ς (εἰς ἐπήκοον), ὄθεν Чүвспвие, Чүвспво (αἰ-
σθησις, οἶον κῆςFδον, κῆςFδον, ἀφηρημένως) =
κῆςFδς, ἀκουσῶς καὶ Чүвспвую (αἰσθάνομαι).

ὡς καὶ τὸ αἰσθάνομαι, αἰσθάνω, αἰσθέω, αἰσθω=αἰσθω, ἐκ τῆ αἰω (ἀκούω). Ὡς τὸ ἐκ τῆ Ψύϋο (Ψύβ=Ψύφ, Ψύβ-σπβω) Ψύβσπβυϋο, οὐτω καὶ τὸ τῆ Ψύϋο συνώνυμον Σλίψυ (κλύσσω, κλύω, Σλίψιϋ) ἐν τῇ κοιῇ διαλέκτω τῶν Ῥώσων ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τῆ αἰσθάνομαι, ὀσφραίνομαι, κατὰ τὸ τῆς Σ. παρὰ Σμυρναίους μάλιχα, ἀκέω (᾿μυρωδίαν ἀκέω), καὶ τὸ τῶν Ἴταλ. sentire, κτλ. φαίνεται δὲ ἡ τῆ ἀκέειν καὶ αἰσθάνεσθαι σχέσις καὶ ἐν τῷ αἰω, καὶ αἰσθω. ὄθεν καὶ τὸ ᾿ὀδμη εἰς φρένας ἵκετο (Ἡρόδοτ. Α, 47). Ἀλλὰ καὶ τοῦ αἰω, αἰω, θέμα, τὸ αἰω, ὄω, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰζω, ὄζω (ὄδω, ὄσδω, ὄσθω, θ=φ, ὄσφω, ὄσφρα, κτλ.), ὡς καὶ πάλιν τὸ ὄω=οἰω (οἰω, βλ. Ῥεῖμ. λ. αἰω, οἰομαι. πρὸ βλ. καὶ Πάχην). καὶ τὸ λτ. δὲ sentio, sento = φένθω, ἄνθω, ὄνθω, ὄθεν ὄνθος, ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω, ἄω. Σημειῶσαι δὲ καὶ τὸν ἐκ τῶν εἰς σπβω ἀφρημένων παράγωγον τύπον τῶν εἰς σπβυϋο (Госпóдь) Госпóдспβω (δεσπότης, δεσπωσιφόν, ἀντὶ δεσποτεία), Госпóдспβυϋο (δεσποσιφύω, ἀντὶ δεσποτεύω), κτλ. ὡς τὰ ἐκ τῶν εἰς ζος ἑλληνικά, ἀκσιδς, ἀκσιδέω (νηκσιδέω). ἄριζος, ἀριξεύω καὶ εἰς ζω, ἄιζος, αἰιζόω, κτλ. βλ. καὶ ὕχο, ὕχϋ.

III.

III, III (IIIa = Γλ. cha, Γρμ. sch, σοια) = σ, κ, χ (λτ. ch), = σκ (Ψ) = ξ· ἐπεὶ δὲ κ = π, ἔξι ιη καὶ = σπ, πο (ψ), βλ. καὶ III κάφβ. Τὸ III φαίνεται τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἑλληνικὸν Σ ὑπτίον κείμενον ἔτω W, W (καὶ μετὰ γραμμῆς ὑποκειμένης πρὸς τὴν βύσιν, III), ὡς καὶ τὸ ἑβραϊκ. καὶ φοινικικὸν schin w (πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Ξ ὑπτίον), ὅθεν καὶ ἐν πολλαῖς λέξεσι Σλαβονικαῖς γράφεται ш ἀντὶ с, καὶ τῆτο ἀντ' ἐκείνου, ὡς πшш, писашь. καὶ ἡ λήγουσα δὲ τῶν εἰς ш γήματων ἀναλογεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν εἰς σσω ἑλληνικῶν ὡς Ρήшш = ῥύσσω (ὀρύσσω), κτλ. καὶ ἄλλως δὲ οὐ πάνυ πολλαὶ λέξεις τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων ἀρχονται ἐκ τῆ ш. Ἐξί τοίνυν τὸ σοχεῖον αὐτὸ τὸ Σ μετὰ πυκνοτέρου καὶ δασύτητί τινι συνεφθαρμένῳ συριγμῷ προφερόμενον καθὰ καὶ τὸ ἐκ τῆ Ἑλληνικῆ σ μορφωθὲν Κοπιτικὸν ὅ προφέρεται ὡς ш (sch)· ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔστιν ὁποῦ πάνπαν ἀγροῖκοί τινες κωμῆται σίξουσι τραχύτερον ἐκφωνοῦντες τὸ σ ὡς ш, ὡς ποιήш εἶμι πὺ βρῆ; = ποιὸς εἶσι (εἶσαι) σὺ βρῆ; (τὸ δὲ βρῆ = μρῆ, συγκεκλασμένον ἐκ τῆ μωρῆ = ὄντικ. ὦ μῶρε μῶρε· ἀλλὰ τῆτο μὲν φείποι'

εφ' ὑβρει· τὸ δὲ βρὲ παρὰ τοῖς ἀναγώγοις ἐνίοτε καὶ ὡς ἀπλή προσφώνησις, πρὸς μόνους μέντοι γὰρ τὰς ἡττονας, ὅταν ἢ μὴ εἰδῶσιν, ἢ μὴ βέλωνται λέγειν τὸ κύριον ὄνομα τῆ ἀνδρός, ὃν ἂν καλοῖεν· ἐπὶ δὲ γυναικὸς χρῶνται τῷ μωρή). Τὸ δ' ἔν σίγμα δοκεῖ πως καὶ πάσαι προσφέρεσθαι κατὰ διαλέκτων ἰδιώματα δυσηχέστερον, ἢ ὅσον ἔχει φύσει τὸν συριγμὸν (ὡς τὸ π, καὶ τὸ ἑβραϊκὸν schin)· διὰ ταῦτ', ἴσως, καὶ Πίνδαρος ὠνόμασε τὸ γράμμα κίβδαλον, ὡς νόθον δηλαδὴ καὶ ξυνεφθαρμένον, ἢ καὶ πρὸς τὸ μέλος τὸ τῶν ῥόδων ἐ πάνυ τοι εὐάρμοσον ψόφον ἀπηχοῦν· ὅθεν καὶ αἱ ἄσιγμοι ῥόδαί (βλ. Ἀθῆν I. 16, 21). Ἰστέον δὲ ὅτι πρὸ τῆς εὐρέσεως τῆ Ξ ἔγραφον οἱ ἄρχαῖοι Ἀττικοὶ κσ, καὶ χσ (ὡς, ἔχσ = ἔξ, χσυνάρχοντες, ἀνάχσιλα = ἀνάξιλα, ξυνήρχ. κτλ.). ὅθεν καὶ τὰ λτ. ἐν ἀρχαίαις ἐπιγραφ. ἰς, senexs, vixsit, κτλ. ἔσι γὰρ καὶ τὸ λτ. τ = χ (= κη = ch), καὶ τσ = χσ = ξ· ὅθεν καὶ τῆ σ ἐκπεσόντος διέμεινεν ὁ φθόγγος τῆ ξ καὶ ἐν μόνῳ τῷ χ, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἰάλλοις τὸ ch (= kh = χ), μεταπέπλασαι εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς συνήθη συριγμὸν βτω γῆν καὶ τὸ χσ, ἢ chs, ῥῆς' ἂν μετασφραγίσῃ εἰς τὸ Γερμ. sch, καὶ τὸ Σλαβον. ш. δ' δὴ πάλιν προφανῶς ἀνταλλάσσεται καὶ πρὸς τὸ χ (ὡς, ῥχο, ῥши, κτλ.)· βλ. καὶ C, Ц, Ш.

Πάγ (διάβημα, *συνήθ. διδασκάλισμα*). Παγίο (διαβαίνω, βηματίζω βήματα μακρά, *συνήθ. διασκελίζω*), σακκάω, σακκάω (= κάλπάζω ἐπὶ ἵππου, ὅθεν Γλ. galoper, Γερμ. hlaupan, hlaufan, Κροξ. lopen, hlor, galop, λτ. calupare, galupare)· „καλπάζει, ὄξυποδεῖ, σακκάζει. Ἡσυχ. ὅθεν Σ. σακτώ, σακτάω, σακτόν (ἔλλειπτ. βάδισμα)· καὶ, τριποδίζω = λτ. trépido, tripedo· καὶ τρίποδος, τρίπηδος (δρόμος, ὁ διὰ κάλπης)=τρίπηδω, τρίπηδάω (ἐκ τῆ πηδῶ, πῆδος). Ἀλλὰ τὸ μὲν τριποδίζω κυρίως=Γλ. galoper, τὸ δὲ κάλπάζω κυρίως=trotter, καὶ ἡ κάλπη=trot (σακτόν, τερικ. lengleme)=Πολ. Πλάπη. τὸ δὲ τρίπηδον=galer (συνήθ. εἰς τὰ τέσσαρα, τερικ. kossi = δρόμος), βλ. Рѣсь. τὸ δ' αὖ σακκάω, σακκίζω ἐπαμφοτερίζει (παρὰ τὸ σάκκος, σακκίζω=δηθῶ, σακκελίζω, σραγγίζω, ὅθεν μεταφ.=τριποδίζω· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐρῶν μου ἤχου τῆ κατὰ σράγγα πίπτοντος ὑγροῦ, ὡς τὸ λτ. guttatim ire, κατὰ τὸ, ἀπολιβάω. βλ. Ρεῖμερ λ. ὑποσακκίζω). τὸ δὲ Ἀραβικ. καὶ Τερκ. sach = ὄρθος, ἐπὶ ἵππου ὄρθοςάδην ἀνισαμένου (χυδαίως, σουζα, καὶ σλάζα, τέτο δ' ἐκ τῆ Служѣ, Служь, ὡς λέγουσι καὶ οἱ Ῥώσσοι πρὸς τὰ κυνάρια διδάσκοντες αὐτὰ ὀρθοσατεῖν), πάντη διάφορον τῆ Πάγ.

Παλιό (μωραίνω, μαίνομαι). Παλιήν, καὶ Πάλι (μωρός, παράφρων) = σαλός, σάλω,

σαλέω, -λεύω = ζάλος και ζάλη, ζαλαίω-νω
 ,, ζαλαίνει, μωραίνει. (Ήσυχ.), και ζαλιζεται,
 ζαλισμένος, εν τῇ συνήθ.

Πάκαο (ἐπὶ φωνῆς νησοῶν) ὀνοματοποιῖα,
 ὡς, κακάω, κοκάω, -κάζω.

*Шандаль, τὸ τερκ. chandan, συνήθ. κανδη-
 λέριον (= κηροπήγιον). πρῶβλ. Γλ. chandelle
 (κηρίον, λαμπάς) = λτ. candella, Σ. κανδήλα
 (κάνδω, καίω).

*Шаравари, τὰ σαράβαρα, και σαράβαλλα, και
 σαράπαρα (Γρφ.), λέξεις ἀσιανῆ (ὡς και ἡ ἀνα-
 ξυρίς ἐκ τῆ Περσ. Τερκ. τσαζύρ), αὐτὸ τὸ Τερ-
 κικ. σαλβάρ, Οὐγκρ. schariwari. [σαράβαρα
 εἶπον ἐτι και οἱ ἡμέτεροι εἶδος ὑποδημάτων,
 κατὰ τὸ ὁμοίως ἐσχηματισμένον, περιβαλα,
 και περιβαρα, περιβαρίδες, εἶδος γυναικείων
 ὑποδημάτων (Ἀρισφν. Λυσιζρ. εἰ μή γε τοῦτο,
 ὡς τὸ εὐμαρίς, -μαρίδες, οἶον περιμαρίδες· μ
 = β). ὡς πάλιν ἀντὶ τοῦ, σαράβαρα, εἶπον και, τὰ
 περισκελῆ (= βρακία, βράκαι). Περισκελι-
 ζὰς δὲ ἐρμηνεύει ὁ Στράβων και τὸς Σα-
 ραπάρας, ἔθνος Θρακῶν, (ὡς ἂν εἶποιμεν
 συνήθ. σαλβάρας, σαλβαράδας, σαλβαράτης).
 τοὺς δ' αὐτὸς μεταφράζει και, κεφαλοτόμους,
 ἢ ἀποκεφαλίζας, κατ' ἄλλην ἔννοιαν τοῦ περι-
 σκελιζῆς. βλ. Ρεῖμ. λ. περισκελιζῆς].

Шάρкаю (κροτῶ ἐν τῇ βαδίξειν), ὡς τὸ (καρ-
 κάω) καρκαίρω. ἀλλ' ἴσως συγγεν τῇ Шарю.

Πάρρῃ, *δθεν τὸ Πολ. szarpac* = *κάρρω*, λτ. *carro* = *ἄρω* (*ἀράζω*) = *ράπω*, λτ. *rapio*, Γρμ. *raffen, ruffen, rauben*.

Πιάρριο (*ἔρευρῶ ψηλαφῶν*) = *πάρρω*, *παίρω*· *ἐκ τῆ ψάω*, *παύω* (*ψάφω φ=χ' δθεν*) *τὸ συνήθ. ψάχω*, *ψάχνω*, *καὶ τὸ (ψηήλω)*, *ψηλαφῶ*. κτλ. *ψ = σ (= ш)*, *ᾶς*, *σίζω*, *πίζω*, *ψύζω*, *ετω*, *ψύττα*, *σίττα*· *οἰω = ψίω*. Πάφριοι ('*Ησύχ.*). *Οὔτω καὶ ἐκ τῆ πιττακός*, *πιττάκη*, *τὸ*, *σιττάκη*, *σίττακος*, *παρ' δ τὸ τῆ μσ* λτ. *citacus*, Γρμ. *Sittich*, *καὶ τὰ ἔτι διεφθαρμένα*, *Sibcust*, *Sickust*, *Sitcust*. ἡ δὲ Σ. *ἔτρεψε τὸ ψεῖς τσ*, *ἐν τῷ τσιευδός*, ἢ *τζειυδός*, *τζειυδίζω* (*τρουυλίζω*, *ψελλίζω*), *ἐκ τῆ ψευδός* (= *ψευδής*, *ᾶς*, *ψυδής*, *δδς*· *καὶ εὔτενός = εὔτενης*), *ψευδίζω* (*ἐκ τῆ ψεύω*, *ψέω*, *δθεν* *καὶ τὸ ψέλω*, *ψελλός*)· *ὃ γὰρ οἶμαι γ', δ τινες εἶπον*, *τὸ τζειυδός = ισχανύδης*.

Шапáю (*κλονῶ*, *ταράσσω*, *Шапáюся*, -*паюсь*, *φρυάσσω*, *ταράσσομαι*, *ᾶς* *ἐκ τῆ Шапъ*), *σάτω = σάθω*, *σήθω*, (*σάω*, *σέω*, *σειω*, *σύω*) „*Шапáшася пзъцы* (*ἐφρυάξαν ἔθνη*) = *σάθασαν σφέ* (*se*) *ιάζυγες* (βλ. *Нзъкъ*). ἢ *καὶ (ш=ψ) ψάθω*, *ψέθω*, *ψέδω* (*ὀνοματοποιῶ ἤχου*· *Шапаніе*, Σρβ. *Шепаніе* = *φρυαγμδς*).

Швыр́яю (*ρίπτω*), *σπείρω*. ἢ *σφύρω*· ἢ = *Вергáю?*

Шевелю (*ερέφω*, *κινῶ*), *σανλέω*, -*λῶ*, *σαλέω*, *σαλεύω* (*υ = β*· *σαλέβω*, *μεταθ.* *σαβέλω*).

Шедъ, *σέθω* (*θ = δ*), *σύθω*, *σῶω*, -*ομαι* (*εἶμι*,

πορεύομαι). $\eta = (\text{Xоду})$, Xокy , Xождy ($\text{ш} = \chi$),
βλ. Шѣспвую.

Шѣлкѣ (μέταξα, καὶ Шѣлкѣ ἐν ἀρχ. κώδηξ.),
Ἄγγλ. silk, Σβ. silke, Ἄγγος. seolk, συγ-
κοπ. ἐκ τῆς λτ. sericum, τὸ σηρικόν ($\rho = \lambda$.
ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ παρ' Ἰλλυρ. Сви-
ла ἀντὶ СФилка, κατ' ἐκπτώσιν τῆς κ, ὡς ἐν
τῷ Шикѣ, τοῦ λ). τὸ δὲ Κρον. καὶ Λεσ. Жидα
καὶ Πολ. jedwab, ἐκ τῆς Γερμ. Seide, Κτσξ.
side, Ἴτ. seda, Γλ. soye, μσ. λτ. seta (θριξ,
ἴσως ἐκ τῆς χαιτη).

Шелуха (λέπυρον, λεπίς), ξυλική, λτ. siliqua.

Шепеляю (σεπέλω· παρενθ. ε, ἀντὶ σπέλω) =
πσέλλω, ψέλλω, ψελλίζω.

Шепчѣ - пѣтъ (ψιδυρίζω· ὡς Шепчѣ) σέπτω,
ἀντὶ, πσέθω, πσέδω, ψέδω, ψέζω (πσέζω,
σέπζω), ψίζω, ψύζω, ψύθω, ψύθος, ψιδυ-
ρος, ψιδυρίζω, ψυδών, Шепчѣнъ, ψύθος,
Шѣпопъ (ψιδυρισμός· ψίω, ψέω, θω, $\theta = \varphi$,
ψέφω, ψόφος, κτλ.)· καὶ τὸ Γλ. shucho-
te (ter) = συσιδω, ἀντὶ ($\theta = \sigma$) ψυθισδω,
ψυθίζω καὶ ψυθύζω, ψιδυρος, ψυθιστής,
καὶ ψιδυσης (ψυθιτήρ, ψυσιτήρ) = schucho-
teur· ἡ δὲ Σ. τ' ἀνάπαλιν κατ' ἀναδίπλω-
σιν καὶ διάλυσιν τῆς ψ λέγει ψυψυρίζω, τὸ
ψιδυρίζω ($\theta = \sigma$ ψυσιρίζω) = πσυψυρίζω,
καὶ μεταθ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) πσυψυρίζω (ἀντὶ
σπυψυρίζω), καὶ πσυψυρίσμα τὸ ψυθίρισμα
($\nu = \sigma$), καὶ Γερμ. zischeln = σίζειν, ψίζειν (τὰ
πάντα ὀνομαστοποιῶ). βλ. καὶ Шѣрѣю.

Шерѣнга (τάξις στρατιωτῶν), ξενικόν· ἔ· γὰρ =
σειρῖν, ἶνος, σειρῖνFa, σειρῖς, σειρά.

Шѣрохъ (ἀνώμαλος ἐπιφάνεια σώματος, τρα-
χύτης). Шерошy (τραχύνω), σχέρος, σχερός,
σκερρός, σκερρόσω - όω (σχερός, σκερός,
σκιρός, σκυρός, σκίρρος = ξερός, ξηρός
βλ. Ρεΐμερ.). βλ. Шѣрсть, Шѣркъ. [ἔξι γὰρ
ш = ш (καθὰ καὶ σ = ξ), ὡς δ' αὐτως καὶ
ч = ш = ξ = тз, διδ καὶ Σ. тзатзара (πα-
ρὰ Πελοποννησίοις, τὸ ἀραιὸν κτένιον) =
ξυσσάρα, - στάρα, ἀντὶ ξύσρα. κτλ.].

Шѣрсть Ρωσσ. (μαλλός, ἔριον, ἵππου θριξ.)
ἴσως ἐκ τῆ θριξ (θρέξ, θέρξ, ξ = στ. βλ.

Шѣсьть καὶ θ = σ = ш), Βμ. srst, Πλ.
sieré, κτλ. ἢ γοῦν, σ-έροξ, σ-έρος = (ἔρος),
εἶρος, ἔριον, Γρ. Haar. [τὸ δὲ λτ. hirtus
hirsutus, ὁ δασύς, συγγενὲς τῆ χήρ; χηρός,
her, heres, herinaceus, ἐκ τῆ χάρω, χέρω
(χέρρω) = horreo (ἔθεν χερὰς, χέρρος), χέρ-
σος, χερῖς, καὶ σχῦρος, σύγγεν. χοῖρος. βλ.
Шѣркъ. ἢ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα].

Шѣствую (πορεύομαι, ὀδεύω), ἐκ τῆ Шедῦ,
судω, судоμαι (сύω, σεύω, σεύομαι, сёω
сёω, сёФω, соβёю). ἐκ τῆ Шедῦ παράγου-
σι καὶ τὸ Хождῦ, Хожῦ (Δοβρόβ. σελ. 103.
ш = χ.). βλ. καὶ Хождῦ.

Шестióкъ (ἢ πρὸ τῆ φέρων ἐξέχουσα ἐσχά-
ρα, ἔνθα πολλάκις ἔπιτσι καὶ πῦρ. φαίνεται
ἐκ τῆ Сѣдῦ, ἔ τὸ ἀπαρέμφ. Сѣсть = σ-έσδῶ,

ἔζω, ὄθεν καὶ) ἐσός (σ-εσός, σ-εσόξ, Шеспóкъ), παρ' ὃ τὸ ἐσία (λτ. vesta), ἐξ ἧ ἢ Σ. πυρεσία, ἢ ὀρθότερον, παρεσία (παρὰ, ἐσία), καὶ παρασία (κυρίως τὸ παρὰ τὴν ἐσίαν ἐξέχον περιτόριον, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὴ ἢ ἐσία, ἢ καὶ ἄλλως, ὡς ἐκ τῆ σχήματος, γωνία, γωνιὰ, καὶ παρὰ Πελοποννησ. φωτογωνιὰ). ὡς καὶ πάλιν, πυροσία (πῦρ, ἐσία) πυροσία (ἢ καὶ ἄλλως σιδηροσία) = τρίπους ἐφ' ἧ ὁ λέβης τίθεται ἐπὶ τῆ πυρός· καὶ (παρὰ τοῖς Ποντικοῖς), ἐμπροσία (ξύλων κρατευτής). Шéспъ (κοντός, λτ. contus, Σ. κοντάριον, κονταρίδα) = ξεσόν (ξέω, ξέσω, Чешý). βλ. Цéспа.

Шéспъ (ἔξ), σ - ἐξ (μετὰ τοῦ πνεύματος· ὡς σεπτὰ. βλ. Сédмь· καὶ στ = ξ. βλ. Óспъ), Βμ. ssest, Πολ. szecce, Βενδ. shest, scheschi, szesxy, Λετ. seschi — λτ. sex, Γρμ. sechs, ἀρχ. sachs, Ἰσλ. siax, Ὀλ. ses, Ἀγγ. six, Γλ. six, Ἰσπ. seis, Σνσκρ. schasche, Περ. schéssch, Ἑβρ. шешъ, κτλ. Шешпый λт. sextus, ἕκτος. Шешперю (ἐξάζω, ἐξάκις ποιῶ τι), συνήθ. ἐξαρίζω, κτλ. [Τίνα δ' ἄν τις εἶναι φαίη τὴν ιδέα ἢ τὴν καθόλου σημασίαν τῆ ἔξ; εἰ μὲν γὰρ τῆνομα τῆ ἀριθμῆ παρὰ τὸ ἔχω, ἴσχω (κρατῶ), δῆλον δὴ πε τὸν ἔξ, ἔξιν, ἦτοι ἰσχὺν καὶ κράτος ἀπολύτως ἐμφαίνειν, ὡς διπλάσιον ὄντα τῆ τρεῖς, ὄν παρὰ τῆ τρέω = δρέω, δράω, εἰκάζομεν.

είναι (βλ. Тръ). Εἶη δ' ἂν μάλλον παρὰ τὸ ἔχω=ἔκω (= ἔπω, ἔπω, -ομαι), οἶον ἐκός ἢ ἐξός (ἐξός, ξή, ξόν, ὄθεν τὸ ἐξῆς), ἐξεῖης ἐφεξῆς ἐχόμενος τῷ πέντε, ὃν εἶκός ἀριθμεῖσθαι τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς, τῷ δὲ πέντε τέτοις συναπαρτιζομένοις, ἐχομένως ἔπεται ὁ ἕξ, (τοιῦτό δὴ τι φαίνεται εἰκάζων καὶ ὁ Ed. S. ἐν ταῖς εἰς Λεννέπ. σημειώσεις). Εἰ δὲ ταῦτα μὴ πείθει, ἄλλος τις ἀσφαλέςερον ἐτυμολογεῖτω.

Шея, ῥωσ. καὶ Шия Σλαβ. (τράχηλος) ἴσως, = σκύα, ἀντὶ σκύτα. „ σκύταν, τὸν τράχηλον. Σικελοὶ (Ήσύχ.), ἐκ τῷ σκύω=κύω, κύβω, κεύθω, κῦτος, κτλ. σκ (ξ) = σσ = ш, ὡς, ἰξάλη, ἰσσάλη καὶ ἰσάλη, ἰσέλη. βλ. καὶ Шѣя.

Шя, καὶ Шящъ (ἐπιφθεγμα πρὸς ἀπέλασιν πτηνῶν) συνήθ. ξι, ξιοῦ (συγγ. ψν, ψιτ, σίτ, ψύττα, σίζω, σίττω, κτλ. βλ. Щящъ), ὄθεν καὶ τὸ σύνηθ. ξυάζω, σκυάζω τὰ ὀρνίθια, (ἢ σκιάζω τέτο, παρὰ τὸ σκιά) = Шякаю (= ἀπελαύνω τὸ πτηνὸν λέγων ξιθ, ξι, Шя). τὸ δὲ соῦ, соῦσθε (πρὸς τὰ πτηνά, Εὐριπδ. ἐν Ἴων.), ἐκ τοῦ σέω, σόω, σύω.

Шябю (βάλλω, ῥίπτω), ὄθεν Прошябю (ἐπὶ φυτῶν, προβάλλειν φύλλα, ἀνθεῖν) ἴσ.=Сыпю (χύω, χάω, σχάω). ἢ γαρ=σύβω, σύFω, σύω =θύω, θύρσος· ἔτω καὶ ἐκ τῷ κύμβω (κύπτω, κύβω, κύω, χύω), τὸ Σ. τσυμβῶ, ἐν συνθέσ.

ἀνατουμβῶ, ἐξανατούμβησεν (ἀνεκύμβησεν); ἀνέκυψε (μεταφορ. ἀπὸ ταπεινῆ ἀνόρθωσε καὶ αὐθαδιάζει. ἄλλο δὲ τὸ τουμπῶ. βλ. Шиплῶ).

Шίλο (ὄπεις, ὀπήτιον), συνήθ. σελίον, σέβλα, καὶ β = γ, σέγλα, σελίον, σαγγαροσέγλιον, ἐκ τῆ λτ. (suo, σύω), subula, Γερμ. Suel, Souel, Subbel, Sugel, κτλ. ὡς καὶ τὸ Шίλο, ἐκ τῆ Шьῶ, εἶπεν Шільничая (ῥαδιουργῶ), καὶ Шільникъ (δολορῥάφος, ῥαδιουργός). Ἔτω μεταφ. καὶ τὸ χηλεύω (ῥάπτω. ἐκ τῆ χῆλον, χηλώτιον = ὀπήτιον, παρὰ τὸ χηλή, χάλω, χάω, σχάω), καὶ τὸ καττύω, καὶ τὸ ῥάπτω, καὶ τὸ πλέκω, καὶ τὸ λ. suege dolos = ῥάπτειν δόλους, κτλ.

Шіпъ (ἀκανθῶδες ἰχθύδιον). Шипόкъ (ἄγριον ῥόδον = rosa canina), ἔκ οἶμαι συγγεν. σκίπω = νύσσω (οἶον σκίψ, σκίπος), καὶ σκνίπω· ἄλλα μᾶλλον παρὰ τὸ Шиплῶ, Σ. τουμπῶ, τουμπῆ.

Широкій, Широкъ (πλατύς). Шірю (πλατύνω) σύρω (ἐκτείνω, ὃ χρυσὸς σύρεται. Στράβ.) συρτός. ἢ, σ-εὐρόξ (-ρός), εὐρός, εὔρος, εὐρύνω?

Шпшάкъ (περικεφαλαία), σκύσακ-ς, σκύσαξ, σκύσος, ἀντὶ σκύθος (θ = σ), σκύτος, καὶ (θ = φ), σκύφος, κύφος (πᾶν τὸ κοῖλον εἶπεν καὶ κυφή (κεφαλή), κυφαία, ἢ συννηθ. σκέφια (κυφία), καὶ ὁ σκῆφος (σκ = κσ = ξ = σσ = ш. βλ. Шѣя).

Шішка (ὄγκος, οἶδημα) ἴσ. χύσκα (ш = χ) ἀντὶ φύσκα, (φ = χ. ὡς, αὐφήν, αὐχλήν. fundo,

fudo, φύ(δ)ω = χύω), ὡς, φύσκων, φύσκος, φυσκός, φυσκώδης (φυσκωτός, Σ. φουσκωτός) Шишкова́пъ. ἐκ τῆ Σίшка καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. σέσκα (οἶδημα). πρὸς βλ. καὶ τὸ τερκ. schisch, schischman.

Шішь, Ῥωσ. σοι=ψι, ψς, ψιτ [ἐπιφώνημα μετ' ἀνατάσεως ἄμα καὶ τῆ λιχανῆ δακτύλου πρὸς ἀποτυχίας ἐνδειξιν· ὕπερ εἰώθασι καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιφωνεῖν, καὶ μάλιστα αἱ τροφοὶ πρὸς τὰ παῖδια, συγκάμπτεσαι μικρὸν τὸν λιχανὸν, τῶν ἄλλων δακτύλων συγκεκλεισμένων. "Ἐσι δὲ κυρίως αἰσχρὸν τὸ σχῆμα. ᾧ χρῶνται καὶ ἀνὰ τὴν ἄλλην Εὐρώπην καταμωχόμενοι τινος πρὸς ἀποτυχίαν (ὡς τὸ Γλ. figure = σύκον, Γερμ. die Feige weisen· ὡς εἶ περ ἔλεγον" τῆτο λήψη ἀνθ' ὧν ἤλπισας). Ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι καὶ τὸν μέσον δάκτυλον εἰώθασι δεικνύειν οἱ ἀναγωγότατοι πρὸς ὕβριν ἢ δὴ καὶ ὁ καλὸς ἡμῖν Διογένης κυνικώτερον ἡσχρημόνησε" τὸν δάκτυλον δείξας (Λαέρτ. εἰς Διογέν.). Καὶ τὸ Ῥωσ. δὲ Күкишь (показать күкишь), αἰσχρὸν ὡσαύτως καὶ πρὸς ὁμοίαν ἀποτυχίας ὕβριν σχῆμα χειρὸς, ᾧ περ αὖ χρῶνται καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα συγκλειοντες μὲν εἰς πυγμὴν τῆς δακτύλου, τὸν δὲ μέγαν διὰ τῆ λιχανῆ καὶ μέσῃ διαπεπαρμένον ὑποδεικνύντες, ὡς ἐκ εὐσχημον λέγειν· δηλοῖσι δὲ περ τὸ κακέμφρατον τῆς Σ. κέτσλος (= κύσθυλος), κύσθος = κύθρος, χύθρος, Σ.

χύσρος = *κυσός* (κατ' ἀναδίπλωσ. *κύκυσσος*, *Κύκισψ* ἐκ τῆς *κύω*, *Κύю*, *χύω*, *Сύю*, κτλ. κατὰ τὸ *κύκυσ*, *κόκκυσ*, ἐκ τῆς *κυκύω*, ἀντὶ *κύω*. βλ. καὶ 'Ρεϊμ. λ. σκιμαλίζω). ἐν δὲ τῇ μικρᾷ 'Ρωσσίᾳ τὸ *Κύκισψ* λέγεται *Дýля* (εἶδος ἀπίου ξρογυλῆς. ὡς τὸ ἀνωτέρ. Γλ. *figue*) = *τύλα*, *τύλη* (*ῥγκος*, ἐκ τῆς *Тýлю*, *Тýль*). "Ἐτερον δὲ τὸ *Σ.* δεκάτισμα, καὶ δεκατίζειν (τὲς δέκα δακτύλας ἢ τὲς πέντε προτείνειν, ἀπευθύνοντα πρὸς τὰς ὄψεις ἐφ' ὕβρει τινὸς ὡς τυφλώττωτος), ὃ δὴ καὶ, *μέντζα*, καὶ *μυτζόνειν*, λέγεται (ἐκ τῆς *μέτζενον*, 'Ιτ. *muzzo*, *μύζω*, βλ. *Морда*). ἀλλὰ γὰρ ἄλλοις αἰσχρορῶρημοσύνης ὀχληκῆς!].

Шíшь βλ. *Ши*. *Шiю*, βλ. *Шьò*. *Шiя*, βλ. *Шéя*.

Шелómъ, καὶ *Шолómъ* 'Ρωσ. = *Σλαβ.* *Слѣмя* (*μεσόδμη*), λτ. *culmen*, *κάλαμος*, βλ. *Солóма*, καὶ *Шлémъ*.

ШκάФъ, *Шкáпъ* (*θήκη*, *συνήθ.* ἀρμάρι) *σκάφη*, *σκάφος*, Γερμ. *Schaff*, *συγγ.* *Schiff* (βλ. *Шью*). ш = с. καὶ παρὰ Σέρβοις *Шпапъ* = Γερμ. *Stab* (*σύπος*), καὶ *Шпрк* = Γερμ. *Storch*, (*πελαργός*, ὃ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ *ξοργή*, *ξέργω* = *σποργή*. τῆτο δὲ ἐκ τῆς *ὄργη*, *ὄργος*, *ὄθεν*, καὶ *γοργός*, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ *τόργος* = *corvus*. βλ. 'Ρεϊμ. λ. *γοργώ*). *χρῶνται* δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεων οἱ Σέρβοι τῷ *Шп*, ἀντὶ ш (βλ. *Шавéль*), καὶ *Шпица*, λέγουσιν ἀντὶ *Дщiца* (*σανίδιον*, βλ. *Дскà*). ὡς τὸ *Шп* = *Дщ*, καὶ *сп*, ш. οἱ δὲ Κροάται γράφουσι *sch*,

ἀντι π, καὶ Καρμιόλ. sh (ш), ἀντι shzh (ш).
 Шквара = Сквара. } ш = с' Ρωσ. аς καὶ Шкы-
 Шкಾರೆдь = Скಾರೆдь. } ра = скора, Ἀλβ. skiure.
 Шквора, sskwor, Βμ. (ἀτογλυφίς, ἀτοδοίδυξ, =
 Σρβ. yvolaжа. ἀτοξύσης), συγγεν. σκάω = κσάω,
 κσέω, ξέω, ξύω, ξυηρόν (σκαφυηρόν). τὸ Κρτ.
 striga, Κρν. shtrigla = λτ. strigil, ζρεγγίς (ζλεγ-
 γίς), ζέργω, tergo.

*Шкѣперъ (ναύτης, ναύαρχος) τὰ Γρμ. schif-
 fer, ἐκ τῆ Schiff, κατὰ διαλέκτ. skipa, skepp,
 schipp, κτλ. Ἰλ. esquif, Ἱτ. schiffo, σκύφος,
 σκάφος, σκάφη, λτ. scapha, ὄθεν σκαφίτης,
 καὶ (ὡς σκαφεὺς, σκαφήρης), schiffer.

Шкѣль, Κρτ. sshulya, σ-κοῦλον = κῦλον, κοῖ-
 λον, κοίλωμα (σπήλαιον). καὶ Βμ. sskulina,
 τὸ ῥήγμα (λτ. rima). καὶ τὸ Σκρτ. koil (ἄν-
 τρον, ναός) = κοῖλον, Γρμ. hohl, κύω, Κύю.
 τὸ δὲ Σρβ. Чкѣль (ὀνόπορδον) = σκόλυς,
 -λυμος. Чкѣля, Σ. καῦκαλον, -λιον [ὄθεν (κ =
 τζ, αυ = в) τζεκάλιον (χίτρα), καὶ, βαυκάλιον,
 bocal, καῦκος, κανκίον, cauca (καῦω, σκάω,
 -λω), σκαλίς = Γρμ. Schale, κτλ. (κοῖλον).

Шлѣмъ, Ῥωσ. Шеломъ (περικεφαλαία. παρὰ
 Μοραβοῖς, γυναικεῖον κρήδεμνον) φαίνεται
 = κέλμα = κάλυμα (ἐκ τῆ καλύβω, οἶον
 κέλμα, συγκοπ. καὶ μεταθ. κλέμα, Шлѣмъ.
 ὡς τὸ κάλυπη ἐκ τῆ καλύβη), ἔσι γέμην (ἔλω
 κέλω, λτ. celo, ἐλύω, ἐλύσσω) = ἔλυμα, με-
 τὰ τῆ πνεύματ. σ-έλμα (συγκοπ. Шлѣмъ).
 πρὸβλ. Γρμ. Helm (περικεφαλαία), Δαν. hialm,

- Σβ. hjelm, Ἑγγ. helm, Γλ. heaume, Ἱτ. elmo, ῥσ. λτ. elmus, helmus, καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. hellen (καλύπτειν κρύπτειν. βλ. Adellung. λ. Helm). συγγεν. Хóлмъ (ὄλμος, ἔλω).
 Шлея (ιμᾶντες οἱ ἐπὶ τῶν ἐξευγμένων ἵππων, ὡς οἱ μασχαλιζήρες), φαίνεται, σέλλια=ψέλλια, ψάλλια (δεσμὰ). ἔσι δ' ἴσως παρὰ τὸ Силó = σίλλον, σίλλα (ἴλλος, ὅθεν ἰλλάριον τὸ Σ. γιλλάριον, καὶ χυδαίως, γισλλάριον, καὶ λατινικῶτ. καπίστριον, capistrum, caput).
 *Шлепѣю (λειόω=λτ. laevigo), λειφώω, γλειφώω (σλειβόω), τὸ Γρμ. schleifen. (ὡς τὸ σιλβόω, ζιλβω ἐκ τῆ σιλβω, γιλφω, ἴλλω. ῥΡεϊμερ).
 Шлѣ, Шлаб. Слѣ (σέλλω), σ-έλω, καὶ εἴλω, ἴλω, ἴλλω, σ-ἴλλω, -λάω, Сылáю, По-сылáю (ἀποσέλλω) = ἔλω, ἐλάω, ,,ἔλα, βάδιζε (ῥΗσύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθ. ἔλα, ἐλάτε = ἄγε, ἄγετε), ἔλλετε = ἄγετε (Καλλμ.). ἐκ τῆ ἔλω, ἔλλω, ἴλλω, καὶ τὸ κίλλω, κέλλω, κέλευθος (μετὰ τῆ πνευματισεμ κ), καὶ ἔλλω = ἄλω, ὅθεν καὶ τὸ Γλ. aller ἢ δὴ φασὶ καὶ ἐκ τῆ Γάλω (balo), τὸ λτ. ambulo. [ἀλλ' ἔμοι γε τὸ ambulo δοκεῖ εἶναι οἶον ἀμβύλω (ὡς ἀμβάλλω), βύλω, ἐκ τῆ βύω (ὅθεν καὶ τὸ βύζω, βαβύζω, βαβύκτα = βάζω, βάδω) = βάω (βάλω), ὅθεν βηλός = βάνω, βαινῶ]. ὡς δὲ κέλλω, ἐκ τῆ ἔλω, ἔτω καὶ τὸ (σέλω) Слѣ, καὶ τέλα=ἔλα (ῥΗσύч.) τ, σ, κ, πνεύματα.
 Шляпка (πίλος) ὡς ἐκ τῆ Шляпа συγγεν. τῆ

κάλπα (μεταθ. κλάπα), ἀντι (κάλυπα) καλύ-
βα, ἐκ τῆ καλύβω, ὄθεν καὶ τὸ Σ. καλεπάκι,
καλπάκι, Колпáкъ, Τερ. kalpak. (τὸ δὲ Πολ.
Шлáпъ = κάλλη· βλ. Шáгъ)· τὸ δ' αὖ Шáп-
ка (Шáпа) ἐκ τῆ caput, сара, κάπα, κάπ-
πα (καππάσιον· βλ. Κάπιще)· ὄθεν Γλ. chapeau,
ἐκ τῆ Ἰτ. capello, συνήθ. καπέλλον. οὔτω
καὶ κυφαία, ἢ Σ. σκάρια ἐκ τῆ κύφη (ἢ
κεφαλῇ), πρῶ. καὶ Τερκ. καὶ Ταταρ. Шáпка.
Шóрохъ (ἤχος, ψιθύρισμα). Шóрошу (ἤχῳ ἤρέ-
μα, ψιθυρίζω), σαρούσσω = ψαρούσσω, ψαι-
ρούσσω ἐκ τῆ ψαίρω. „λιγὸν πίτυς ψαίρει.
(Λεκνί.)· ὡς ἐκ τῆ ψαίνω, ψαινύσσω (ψ =
ш = σ, κατὰ τὰ, σιτακός, ψιτακός, κτλ. βλ.
Шепчý). τὸ δὲ Πολ. Шмер = murmur, μορ-
μύρω, murmuго, ἐκ τῆ μύρω (οἶον μύρος
μετὰ τῆ πνευματισμῆ ш = σ· ὡς, μῦς,
σμῦς· μικρὸν, σμικρὸν, κτλ.).

Шпáга (σπάθη) σπάγα, σφαγὰ = σφαγεύς, ὡς
καὶ σφάγανον τὸ φάσγανον. βλ. Пажý. Ἐκ
δὲ τῆ σπάθη, τὸ Ἰτ. spada, Ἄγγ. spade, Γλ.
éspadon, συγγ. Γερ. Spaten, Spathen, Spaden·
ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ Шпáга τὸ г = д = δ, θ.

*Шпóра, Шпóры (κέντρον ἵππε). Шпóрю (κεν-
τῶ) σ-πέρω, σ-πείρω = πείρω, πέρω, Перý,
πειρὰ, περόνη, ὄθεν τὸ συνηθ. σπειροῦνι =
κέντρον, Σβ. sporge, Ἰτ. spore, Γερ. Sporn,
Γλ. éperon, κτλ. βλ. Прý. ὡς καὶ Σ. πειροῦνι
(τὸ ἐπιτραπέζιον δίκρανον).

- Шпынію (χλευάζω), σπινάω=ψινάω, ψίνω, ἀντι ψέγω (ψέω, ψίω, ψάω, συγγενή. βλ. Шγчъ).
- *Шпюпаю (βύω), τὸ Γερμ. stopfen, Σβ. stoppa, κτλ. μ.σ. λτ. stoppo = εὔπω, εὔπωω, εὔπόω [συνήθ. εὑπώνω, καὶ εὑμπώνω, κατὰ τὴν φίλην παρ' Ἑλλησι πρόσθεσιν τῆ μ προ τῆ π, φ, β, ὡς ἐν τοῖς, ὄμβριμος, ἔβριμος· ὄμβρος (ὄμβρος, ὄρβος, ὄρφος)· ὄμπνη, ὄμψη (ὄπη, ὄψ, ὄπος, ops, opis)· γνάμπτω, γνάπτω· ὄμφη (ἔπω), κτλ. Οὕτω καὶ ἄλλα πλείω τῆς συνήθ. ὡς, ἀμπάχνω, ἀμπάχω (ἀπόδω)· ὄμπλή=ὄπλή, κτλ.], συγγεν. εἰβω, εἰβω, λτ. stipo· ὅθεν καὶ Шшюфъ, τὸ Γερμ. Stoffe (ὑελίνε σκεύεσ εἶδος κυβικῆ, ὁμοίου τῷ τῆς Σ. μπότσα = βύττη, βύττις· καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἑλλησι, εἶφα) = Ῥωσ. Сшюпà (εἶδος μεγάλε ποτηρεῖα, ἢ κρωσσῆ, καὶ μέτρα), ὡς εὑπέμενον, εὑμφομένον (ἐπιεφεόμενον ποτῶ), ἢ μᾶλλον ὡς ἐκ τῆ σχήματος, κατὰ τὸ Сшүпа, εὑμβος, εὑμβισήριον (ἰγδίον). βλ. Сшюпà.
- *Шшркъ, Σερβ.=Γερμ. Storch, βλ. Шшкàфъ. Шшрàфъ (ποινή). Шшрàфъю (τιμωρῶ) τὸ Γερμ. strafen, Σβ. straffa, Ὀλ. straffen, κτλ. (καὶ Τερκ. straph = ζημία), συγγ. εἰράφω, εἰρέφω, εἰράβω, εἰράβη, εἰρέβω, εἰρεβλόω. Ἴτ. strappare, strappazzare, κτλ.
- *Шшүрмъ (κλύδων, ζάλη, λαίλαψ, ἔφοδος) τὸ Γερμ. Sturm=λτ. turba, τύρβα, θόρυβος, β=μ, τύρμα

ὡς ταρμύζω = ταρβύζω). ἡ ερόμος = ερόβος.
βλ. καὶ Adelung.

*Шпѣкъ (ἡ συνήθ. βαγιονέττα, Γλ. bajonette),
τὸ Γερμ. Stick, stechen = εἶζω, εἶξ.

Шѣба (καυνάκη [Σ. γούνα, Гўня, κένυ, βλ. Кўна]
πέλλα, λτ. pella, κτλ.) σύβα, σίβα, σύφος, σύ-
φαρ. [καὶ σίββα, κίββα, κίβα, κύβη (κοῖλον
σκεῦος), ἄς, σύφος, σίπυς, σιπύη = κύφος,
σκύφος, σκύθος, κύτος (βλ. *Ρεῖμερ. λ. σῦς,
σύφαρ, σιβύνη). *Ἐκ τῆ σύφαρ, σύφα, καὶ
τῆς συνηθ. τούπα=γραῦς, ἐπίπαγος, ὡς ὁ τῆ
γάλακτος, κτλ. (ἔτω καὶ τὸ σύφαρ), ἔτι δὲ καὶ
ὁ λεπτός φλοιός, ὡς ὁ τῆ κρομμύου λοπός,
cera. *Ἄλλο δὲ τὸ λτ. cera (κρόμμυον), κα-
τὰ τὸ „κάπια, κρόμμυα (*Ἡσύχ. = capita,
κάπιον = caput, κεφαλή), ὑποκορ. cerula,
ἔθεν *Ἰτ. cipolla, Γλ. ciboule, Γερμ. κοινῶς,
Zippel=Zwiebel, Zwiefel. ἔσι δ' ἔν καὶ τὸ
caput (κάπιον), συγγεν. κύφη, κυβή, κάφα,
(κέφα, κωβή) κεφαλή.

Шѣйя (ἀρισερός), συγγεν. σκαίδς, σκαίφδς, λτ.
scæyus, ἐκ τῆ κάω, καίω, χάω. Πρὸς τὸ Γερμ.
schäff, scheef, schief=κοῖλος, κυρτός· (καὶ
τὸ *Ἰτ. manco, ἐκ τῆ mancus, ὡς καὶ τὸ
λαιός· διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀρισερῶν με-
λῶν, βλ. *Ρεῖμ. λ. λαιός). *Ἐκ δὲ τῆ scæyus,
σκαίφδς c=ш=χ, κ, σκευός, καὶ τὸ σκεύαξ,
„σκεύακας τὸς εὐωνύμους (*Ἡσύχ.)· ἔθεν
ἴσως καὶ σκεός (σκεός, σκεός, Шѣйя, ἴα, έε). ἡ

= (γυός, γ = χ = ш, χυός) = γυιός = Γρι.
 Schooss· τὰ πάντα ἐκ τῆ γύω, κύω, χύω
 (Cýo), κέω, κίω, σκεύω = σκαύω, καύω.
 Ἄλλὰ καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. ζερβός ὁ ἀ-
 ριζερός (ἐκ τῆ Σ. γέρω ἀντι γύρω = κύρω, κύω,
 κυρός, παρὰ τὸ γύω, γέω, γάω = κύω,
 κάω) = γερφός = γυρφός, γυρός, λτ. curvus.
 [οὔτω καὶ τὸ Σ. ζόμπος = γόμπος (γόμφος),
 γαμπός, γαμπός, καμβός, σκαμβός, γάμπω =
 κάμπω, κάμβω, κάβω, καύω, κάω. παρ' ὃ καὶ
 βόμβος παρ' Ἡπειρώτ. ὁ μικρός τὸ ἀνάστημα
 καὶ ναννώδης (β = γ καὶ γ = ζ)· ἐκ δὲ τῆ
 βόμβος, τὸ παρ' ἄλλοις, βόμβηρος (ναν-
 νώδης, ἀντι γόμβηρος = κόμβηρος, καμ-
 βηρός, καμβυρός, - πυρός, ὅθεν πάλιν τὸ
 καμπέρης = καμπύλος [τὸ βόμβηρος ἐκλαμ-
 βάνεται καὶ ἐπὶ δαίμονος (ὡς τὸ κόβαλος, Γλ.
 Gobelin. βλ. Κύο), ᾧ συμφωνεῖν ἔοικε καὶ τὸ
 Γλ. vampire, ἀλλὰ τὲτό γ' ἴσως ὡς τὸ ἕτερον
 τῆς Σ. βέμβηρος, καὶ βαμβέλας, βαμβέτσας
 (φάσμα λεγόμενον πρὸς τὰ παιδία) = βόμβυξ,
 βομβυλιός, Σ. βάμβηνας, βάμβηρος (τὸ ζωῦφι-
 ον) ἐκ τῆ βόμβη]. Ἄλλοτε δὲ πάντῃ τὸ Σ. ζογ-
 κός = ογκύλος, ἀγκύλος, (ἄγκος, ὄγκος, ἀγ-
 κός, ἀγκύς), ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον ζαγκός, καὶ
 ζάγκλη (βλ. Πείμ. λ. ζογγύλος), καὶ ζόγκος
 δὲ λέγεται ἀπλῆστερον (ὄγκος, ὄγκος, ογκύς),
 καὶ παρὰ τισὶ βαρβαρικώτερον, τζαγγός, ὅθεν
 καὶ τὸ Ἰταλ. Zanco (σερβός, ἀριζερός. βλ.

καὶ Жѣзль, καὶ Кόгопъ). πρόσθε καὶ τὸ Σ. τζαγανός (ὁ παρ' ἄλλοις, κάβερρος=καρκίνος) = ζαγανός, ἀντὶ ἀγανός, ὅθεν καὶ Ἰσπαν. Zangano (ἄγω, ἀγνύω, παρ' ὃ καὶ τὸ ἄγκος ὄγκος, ancus, uncus, ἀγκύλος), ὡς ἀγκυλοχήλης ἀμέλει τοι ὁ καρκίνος. οἶμαι δὲ καὶ τὸ βαρβαρόσομον τῶν Βυζαντινῶν ζάγγρος ζάγγρα, καὶ τζάγγρα (τόξον), παρὰ τὸ ζάγκλος, ζάγκλον, ζάγκλη (δρέπανον) παρεφθάρθαι, ρ=λ, (διὰ τὸ ἀγκύλον τῆ τόξε, ὡς καὶ τὸ Γερμ. Bogen, ἐκ τῆ bagen = βάγειν, ἄγειν ἀγνύειν), ὅθεν καὶ ζαγγράτωρ (τοξότης), κτλ. ἢ καὶ ὡς ἐκ τῆ ζαγκρός, κατὰ τὸ ἄγκυρα (ἀγκύς, ἀγκυρός), καὶ ἡ τζογγράνα δὲ (οἶμαι) τῆς Σ. (κτεῖς ἀραιός· παρὰ Θετιαλοῖς. βλ. καὶ Шѣрохъ). ἐκ τῆ ζαγγρός, ζογγλός (ζάγκλη). τὸ δὲ Σ. ζαβός (ζρεβλός, καὶ ἀσθενικός) = καυός (γανός, γ=ζ), χαυός, canus]. Шуїца, σκαιά, -ίτζα, =λαιά (ἡ ἀρισερά, ἔλλειπ. χεῖρ. ὡς τὸ Десніца, βλ. Десніѣ). συγκοп. Шўнца, βλ. Δοβρόβ. 309. (ш=σκ).

Шўмъ (βόμβος, ἦχος) τὸ Γερμ. Summen, summen. Шумлѣ (βομβῶ, θορυβῶ) ὀνοματοποιῶ, ὡς τὸ σίζω, σισμός, σιγμός [οἶον σιμός (χωρὶς τῆ γ. ὡς, ῥήγμα, λτ. rima] ἰωμός=ἰωγμ. σαμάριον=σαγμάρι), συμός, ἐκ τῆ σύω (πρόβλ. καὶ ψύω, ψάω, ψαίνω). βλ. Ρεім. λ. σύω, ψάω].

Шўринь (γυναικάδελφος), ξενικόν, παρηχηεῖ δὲ

πρὸς τὸ σ-εἶρην (εἶρην, ἔρην, συγγεν. ἔορ, ἄορ = συγγενής. Ἑσούχ. βλ. Сеспрà). βλ. Ῥεῖμερ. λ. δαρ.

Шуϣъ (ἀξεῖζομαι, παίζω, χλευάζω), σύζω = ψύζω, ψύω (βλ. Шάρю), ὕθεν ψιάω, ἐψιάω, κτλ. [ψίω = σίω, Πάφιοι καὶ ψύω (πτύω) σπύω, λτ. spuo, sputum, Γερμ. spotten (χλευάζειν) = ψύττειν ὡς καὶ ψίω, ψέω, ψέγω, καὶ ψύω, ψύδω, ψύθω, ψεύδω, βλ. Шпынiю]. Шýпъ (ἀξεῖτος γελοιοποιός), ψύδων, ψύζων, ψυδνός (ὡς ψιδνός). Шýшера (πράγματα, ἢ πρόσωπα ὑτιδανὰ), ὡς ψέδια, ψυδρὰ κτλ. Шýю, Σλβ. Шiю = σύω (ὕθεν κασσύω, κατ-τίω = κατα-σύω, ἴσ. ἀντὶ σκύω [ὡς, σύλον ἀντὶ σκύλον] = σκάω, σχάω (ὡς τὸ ὄπρας ἐκ τῆ ὀπῆ, καὶ τὸ χῆλον ἐκ τῆ χάω σχάω. βλ. Шiю), λτ. suo, sutor = Швѣщъ (σφύτης), κτλ. Шiпикъ (εἶδος πλοῖσ μακροῦ) παράγεται συνήθως ἐκ τῆ Шiю, ἔστι δ' ἴσως = σκύτος, σκύθος αἰολικ. ἀντὶ σκύφος, σκάφος, βλ. Шкiперъ.

Щ.

Щ, ѡ, Ш, ш, Ῥωσσικ. (Ща, σσιζιά, Γερμ. schtscha) = σκ, σχ, σδ, στ, χ, τ. Τὸ ѡ σύγκεται ἐκ τῆ ш, καὶ τῆ τ προσκολληθέντος πρὸς τὴν βάσιν τῆ ш (οὐ γὰρ οἶμαι

τὸ τῷ γράμματος εἶδος συνθετον ἐκ τῷ с ἢ ш, καὶ ц· δηλοῖ δὲ καὶ πολλὰ Σερβικὰ καὶ ἄλλων Σλαβονικῶν διαλέκτων ὀνόματα ἐν οἷς γράφεται шп, ἀντὶ ц. βλ. Щавѣль). τῷ δὲ φθόγγῳ τῷ τ εἰς τὸν καὶ παρ' Ἰταλοῖς καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι εἰδισμένον τρισμόν, τσ, τζ, ч, μεταπεσόντος, προσεθέντος ἄμα καὶ τῷ σερβικῷ ш, προήλθεν ὁ φθόγγος τῷ ш (Щча). Ἔστι τοίνυν κυρίως τὸ ш=σσο, ἢ σσο, (τ=ч), στζ· ἐπεὶ δε τὸ τ καὶ=κ, διὰ ταῦτα καὶ τὸ ш ἀναλογεῖ πρὸς τε τὰ σκ, σχ, καὶ πρὸς τὸ κ καὶ χ, χωρὶς συριγμῆ, ὡς καὶ πρὸς μόνον τὸ τ, καὶ τὸ τέτε ἰσοδύναμον δ (βλ. ἐφεξῆς. βλ. καὶ ц, ч, καὶ λέξ. Топиѣ, καὶ Шкафъ, καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβ.). Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ (μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου ἀνάβασιν ἀπὸ τῷ ἑλληνικῷ ἐκτυπωθέντι) Κοπιτικῷ Ἀλφαβῆτῳ ἄσιανόν γράμμα ш (scei), ἀλλὰ τὸν τῷ Σλαβονικῷ Ἀλφαβῆτε Ἑλληνα πατέρα ἐ μᾶλλον, οἶμαι, πρὸς τετὶ τὸ σοιχείον ἢ πρὸς τὴν δύναμιν ἀπιδόντα τῶν φθόγγων ἐξ αὐτῶν δὴ τῶν οἰκείων τοῖς Σλάβοσι σοιχείων ш, Т, τυπωσασθαι τὸ Щ. Щавѣль, Πολ. szczaw, καὶ szczawik=ὄξαλις, ὄκσαλις (ὄ - σκαφλις, ὄ - σκαφελίς, σκαφλις, ὡς Σ. ξινήθρα=ὄξινήθρα, Γλ. osseille), Σρβ. Шпавље, Ἰλλ. sctavje, Βμ. sstjowik. [ш=шп (βλ. ἀνωτέρω) =σκ, κο (ξ). οἶον σαφλις, ἀντὶ σκαφλις, ξαφλις. βλ. Щакѣ,]

Щеня, Щипля, Щеголь, κτλ. και ἐν ἀρχ. κώδηξ. Аште (ἄστε) ἀντι Аще, ἄςκε, κτλ. βλ. και ὅσнь· και τὸ Κρο. schav=Щавь= ὄξυλάπαθον, λάπαθον].

Щавспво, Σλαβ. (ὀκνηρία) σχαυσφδν (σχαύω= χαύω, χαῦνος, χαυνότης)· και Щавспвую (χαῦνος διάγω, θρύπτομαι, τρυφῶ).

Щаждъ, Ῥωσσ. Щажъ (φείδομαι, ἀπρόφ. Щадѣши, - дши, ὡς ἐκ τῆ Щадъ), σχάδω, σχάσδω, σχάζω=σχέζω, σχέδω, -θω (κρατῶ, ἐκ τῆ σχέω=ἐχω, ἔξω, ἔσχω, βλ. Ῥεϊμ. λ. σχάζω), σχεδρός, σκεδρός=Щедръ(οἰκτιρμων, κυρίως τλήμων, καρτερικὸς, tolerans· και ὡς ἐκ τῆς τῆ οἰκτιρμονος σημασίας, Ῥωσσοικῶς=ἐλευθέριος), και Βμ. sstjedry, Πολ. szczodry (βλ. Щавэль). Щедрόπα, οἶον σχεδρότης (οἰκτιρμὸς), κτλ. Ἴσως δ' ἄντις ἐκλάβοι μᾶλλον ἀνάλογον αὐτὸ δὴ τὸ σχάζω (οὐκ ἀντι τῆ σχέω, -θω), ἀλλ' =σχίζω (ἐκ τῆ σχάω, χάω, κάω), κατὰ τὴν σημασίαν τῆ φείδομαι (σχίζω). βλ. Прошáю.

Щебечъ, - шши (ἐπι οἰνιθαρίων, σ-τυβίζω), τιτυβίζω, τιθιβίζω· ἢ ἄς τὸ Γερμ. zwitschern, συνήθ. τσιτσιριζω (τσιτσιουριζω)=τιτυριζω (τίτυρος, σίσυρος, σίτυρος, σίττω, σίζω, Γερμ. zischen), ὅθεν και τὸ Πολ. szczebiot, Βμ. sstebet =штѣбемъ.

Щегла, Щόгла (ἰσός πλοίου), ἐκ τῆ Γερμ. Segel (ἰσίον, ἄρμενον ὡς και τὸ ἰσίον, ἐκ

τῆ ἰσός) = λτ. sagum = σάγος (ὡς σαγολαίφρα, κτλ.). ὄθεν καὶ ὁ τῆς δυνηθ. σαγιάς (εἶδος ἐπανώφορις, καθὰ καὶ σαγομάντιον ἐκ τῆ σάγος, μανδύας = χλαμύς· Μ. ἐτυμ.). βλ. Δοβ. σελ. 171.

Щегòль (ἀκανθίς, ἀκανθυλλίς, λτ. fringilla carduellis, Γλ. chardonneret, Ἴτ. cardello, carderilla, ὄθεν καὶ ἡ συνήθ. καρδερίνα), Κρητ. Шпиглецъ Ἰλλυρ. Спаглинь, κτλ. συγγεν. Γερμ. Stieglitz, Stiglitz (καὶ Distelfing), παρὰ τὸ steige = σείχω, Спигъ, σίχω, σοίχω (διὰ τὴν ταχεῖαν ἀναρρίχησιν τῆ πτηνῆ. Adelung). ἡ δὲ παρ' ἄλλοις καρδερίνα λέγεται Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) καὶ, σριγαλινόν, σριγληνόν, παρενθέσει τῆ ρ, (ὡς, σρυφνός, συφνός), οἶον σιγληνόν = Спаглинь, σιγληδόν, σιχηλδόν, ἀντὶ σιχηρδόν ὡς τὸ Щегòль εἶη ἂν οἶον Спегòль = (σεγών, σεχών), σειχών, σέχων, σείχων, σίχων, [ἔσι δὲ καὶ Στίχων κύριον ὄνομα κυνός, ὡς καὶ Σπέρχων, κτλ. Ἔνφ.].

Щéголь, Щóголь [ἐπιθυμητὴς, amateur, καὶ θρυπτικός, Γλ. petit-maitre, συνήθ. μορφέλης, καμαρωτός, σεισός καὶ λυγισός, γλυψίδης (κατὰ τὸ γλαφυρός), κτλ. καὶ κοκονάκης ἐκ τῆ κοκόνα = κυρία, δέσποινα, ὅπερ οὐκ οἶμαι παρὰ τὸ κόκκων (κόκκος), ἀλλὰ μάλλον = κόνα = γόνα, γένη, γυνή, ἀρχ. Γερμ. konna, quan, quän, Ἀγγλ. queen (βλ. Жена), κατ' ἀναδιπλασιασμὸν κοκόνα, ἢ καὶ, κοκ-

κόνα, ὄς, κοκύναι, καὶ κοκύαι ἐκ τῆ κύω, κτλ.]. τὸ γέν. Шέголь, ἐκ τῆ λτ. singularis (singularis) = σ-ίγγυλος, ἴγγυλος, παρὰ τὸ ἴγγα = ἐν Πάφιοι. (Ἡσύχ. ἐκ τῆ ἐν, ἕνα, εἶν, εἶννα, νν = γγ, εἶγγα, ἴγγα). παίζων δ' ἄν τις κατὰ ψευδῆ παρήχησιν παραβάλοι τὸ Шέголь καὶ πρὸς τὸ κίγκλος, οἶον σ-κίγκωλος (ἐκ τῆ κέλλω, κέλλω, λτ. cello, cillo, κικίλλω, κικίλλος, κίγκιλος, κίγκλος, τὸ πτηνὸν τὸ καὶ κίλλερος, καὶ σεισοπυγίς, συνήθ. σεισεράδα, καὶ κωλοσῶσα = Трясогызка), ὅθεν καὶ κίγκλιζομαι, -λίζω (κίγκλέω), Щеголю (θρύντομαι ὡς οἱ γλαφυροί).

Щекὰ, Щокὰ Ῥωσσ. καὶ Πολ. = σιαγών (κατὰ παραφθοράν, σιαγά, Щакὰ, Щекὰ), ἥ, συγγ. Сѣку, seco? (ὡς ἐκ τῆ μάζω, μάσσω, μάσαξ, τὸ λτ. maxilla ὡς ἄν εἴποις, μασσάλη ὡς, axilla = μασχάλη).

Щекоχὴ (γαργαλίζω). βλ. τὸ συγγεν. Скокшъ (ξυξῶ, -κσῶ, ξυκुकσῶ, ξυξύω = ξύω), Γερμ. kitzeln.

Щекоχὴ (ἐπὶ φωνῆς κίσεως), σ-κοκκάζω, κοκκύζω. τὸ Πολ. Щек = ὑλακῆ, szczekać, ὑλακτεῖν, οἶον κοκκάζω, γαγάζω, κτλ. ὅθεν καὶ Щюкѳъ (κρότος), Щюкѳю (-кочу) κροτῶ, κτλ.

Щелкаю, Щолкаю (νοβακίζω, ἢ νοβακκίζω, ἦτοι, συμφοφῶ τοὺς δύο δακτύλους. 2, κολαφίζω, κονδυλίζω), συγγεν. Толкашь, Толкаю· ἔ παρὰ τὸ Кляку, -кнѳ, чѳ, κλάγω (οἶον μεταθ. Къл-

κυ, κέλω, Шкелу), κλάζω, κλέγω, clango Γλ. claquer, κτλ. ὀνοματοποιῖται.

Щελοкъ, βλ. Щόлокъ.

Щεлъ (σχίσμα, ῥήγμα, Γερμ. Ritz, ὡς ῥήξεις, ῥήσσω, reissen). Щεлъпсья (σχίζομαι ὡς ἐκ τῆς Щεлъю, Щεлъю), σκάλω (α = ε, σκέλω) σκαλέω, Γερμ. schälen, σκύλω, σκύλλω, σκύλμα, σκάω = ζάω, σκαύω, σκάβω, scabo, σκάπω, καὶ σχάω, αχάζω, σχάσμα, ἐκ τῆς καύω, cavo, κάω, κύω, κτλ.

Щемлю (πιέζω, θλίβω. ὡς ἐκ τῆς Щемъ), ζέμω = ζέβω, ζέμβω, ζείβω, ζίβω, ζίπω, stiro, (β = μ. αἰολικ. ὡς καὶ ζόμος = ζόβος· ζύμος = ζύπος· καὶ στ = τσ = τζ, σιζ)· ὄθεν οἶμαι καὶ τὸ Σ. τσαμπιον (βότρυς) = σταμπιον = σαπιον, σαπισ (ὄθεν σαφίς), ζάφυς, ὄθεν καὶ (ζάφυλος), ζαφυλῆ (ζάπω = ζείπω, ζείβω), ὄθεν, ἴσως, καὶ τὸ Ἰτ. Zampa, κτλ. οὕτω λέγομεν καὶ, τσѹмπεра = ζέμφυλα. τὸ δὲ τσѹβαλα = σκύβαλα (σκ = τσ).

Щеня, Щенець, Щенόкъ, σκύμνος, σκύλλαξ, σκύλαξ (ν = λ· σκύναξ, Щенець), συνήθ. σκυλάκι, σκυλίον, ἐκ τῆς σκύλλος, -λος (κύελος, Кобель, παρὰ τὸ κύω), ὄθεν καὶ τὸ κύων, ἔ ἡ γενικ. (ὡς ἐκ τῆς κύν) κυνός, λτ. canis, Γλ. chien, πληθυντ. αἰολικ. κῶνες· (ὡς ἐκ τῆς κῶων, κέν), Γερμ. Hund [κούν, κύν, μετὰ τῆς d, ὅ μάλισα φιλέσιν ἐν πολ-

λοῖς αἱ Γερμανικαὶ καταλήξεις, κατὰ τὸ wehen, Wind· ῥῆν, Rind· sanus, σά(ν)ος, sound, gesund· ἄλη (ὔλη, sylva) Wald, Wild· μήνη, Mond· καὶ, ψάμμος, σάμμος, σάμ-ος, Sand, κτλ.], Λετ. sunis, Ἄρμν. schun, Σκρ. schunaka, κτλ. ἐκ τῆ κύω, κύμενος (κυόμενος), καὶ τὸ (κύμνος), σκύμνος. Σρβ. Шпене, Шпенаць (шп, ἢ сп = ш = ск, βλ. Шавэль). Щёная (κύων ἔγγυος), ὡς κύουσα (οἶον κύουσα ἢ σκύουσα = κύουσα, κύουσα, κυνάς). Щеночекъ, σκυμνίσκος, κτλ. καὶ τὸ Βουλγαρ. (καὶ Ταταρικόν) Къче (κύων), φαίνεται συγγεν. κύζω, σκύζω, ἐκ τῆ κύς (κύων, κύν), κῆς (βλ. Πείμ. λ. σκύζω), ὅθεν καὶ Σ. ἐπιφώνημα πρὸς κύνας, κέτσ, κέτσι! τῆ δὲ Къче συγγεν. ἂν εἶη καὶ τὸ Σλαβ. καὶ Ρωσικ. Сѣка (κύων, ἦ), οἶον κέκα, ὡς παρὰ τὸ κοῦω, κύω, χύω (Сѣю), ὅθεν καὶ διπλασιασμ. κοκύω, παρ' ὃ κίκυς (βλ. Πείμ.). καὶ κοκύαι, κοκκύαι = γονεῖς. ἦ καὶ κοχύω (χύω), κόχος (δαμιλῆς ῥῆς), κόχη, κόχα (κέχα, Сѣка), ἢ ῥῆσα κύουσα καὶ οἶον χύουσα, διὰ τὴν περὶ τὴν λοχείαν ῥαζώνην τὸ δὲ τῆς Σ. κντάβιον (ὃ σκύλαξ, καὶ καθόλε = σκύμνος, θηρίον νεογνόν), ἴσως ἐκ τῆ κόττος (κεφαλή), κότταβος (καὶ κάττος, λτ. catus, catulus)? ἦ, κῦθος (σπέρμα, κύημα), κύτος, ὑποκοριστικ. κντάβιον (-φίον, ὡς, μύρον, μωράφιον, χωράφιον, κτλ.), συγγεν. κύς, κυνάς?

Щер (щέρυ), ὄθεν Πολ. szczyrzyć, Βμ. sstirziti, Σρβ. και Κρτ. щершисе = σαίρειν [ἐκ τῆ σάρω, ὄθεν και (σάρδω) σαρδών, σαρδωνίζω, και (σάρκω), σαρκάζω. βλ. 'Ρείμ. λ. σαρκάζω (щ=στζ=τζ=σσ, σ. ὡς Σ. κνίσσα (-τζα), μεταθ. τζίκνα). Δοβρόβ. σελ. 173.

Щепότη, Щепότηка (ὅσον ἄν τις λάβοι τὲς δύο ἢ τοὺς τρεῖς δακτύλους συμβάλλων, Γλ. pincés), ὡς τὸ συνήθ. τουμπητόν, τσυμπιά, τσύμπημα (οἶον τσυπητόν), βλ. τὸ συγγεν. Щиплѹ.

Щербίνα, ἐκ τῆ Щерба, Κρν. shkerbina, sherba, shkerba (χάραγμα, χάσμα, ῥήγμα, τρύπα, χύλασμα), συγγ. σκάρω, Γρμ. scharren, scheeren, Scharte, σκάριφος (συγκοπ. σκάρφος, σκάρφα)· τὸ δὲ σκάρω = κάρω = χάρω, χαρύνω, χάρυβος (ὡς, χάρυβδισ), χέραβος, Σ. χάρβαλον, χαρβάλα, (χαρβάνα, Щербίνα).

Щέρкъ, Πολων. και Βμ. Шпѣрк [κάχλιξ, τὸ λτ. glareα· και χάληξ, ὄθεν τὸ calx, calculus, και κόχλαξ, κος, Σ. χοχλάκα ἐκ τῆ κόχλος, ἀντὶ κόχολος (= Цόколь, ὄθεν παρ' ἄλλοις τὸ Σ. τζαγίλι), κόγχλος, κόγχυλος, ὀγγύλος], συγγ. σκερός (σκέραξ, Щέρкъ), σκίρρος (= ξερὸς, ξηρὸς, σκερὸς, χέρρος)· τὸ θέμα χάρω, κάρω, κέρω, ὄθεν κέρχω, κτλ. ἢ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα· ὄθεν και τραχέων σωμάτων ἤχον πεμνομένων, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. χαράσσω)· βλ. και Щέρсть, και Хрящъ.

Щѣпъ, Щѣпина (χοίρου θριξ), ἐκ=σκύτα, σκυ-
τίνη (βλ. Чупрѣнь). ἀλλὰ μάλλον=λτ. seta, χαιτα,
χαιτη (ὡς χάληξ, χάλιξ, silix), Ἴσπ. seda, Γλ.
soje (de porc), etc. (μετὰ τῷ πνεύμ. σ, σ-χαι-
τα, σχ = σκ = щ).

Щечъ, -щипъ (κλέπτω, ὑφαιροῦμαι) σχέζω,
σχέδω, σχέθω (κρατῶ). ἢ σχάζω, σχέζω=
σχίζω (χάω, χάδω, χάω, κάω, κύω, κύθω.
βλ. Хіщу).

Щи (ζωμός κράμβης, τῆς Σ. ἀρμιάς, ἐκ τῷ
ἀλμη)=(ὀ)στζύ, (ὀ)σκν = ὀξύ, ὀξύς (κис-,
скис, ски, ск = щ), βλ. Кислый.

Щикаю (ἀπομύττω τὸν λύχνον=Γλ. moucher,
συνήθ. ξεφτιλίζω, καὶ κωμικῶς, ξεμυξιά-
ζω. ὡς ἐκ τῷ Щіку), ψίχω, ψέχω (ψ =
σκ, κσ, ᾶς, ψάω, ξάω, σκάω), καὶ ψήχω
(κόπτω, τρίβω, ὡς καὶ Σ. κόψε τὸ φυτόλι).

Щиплю [κολάπτω, ἐπὶ πτηνῶν· 2, τιλῶ,
ἐκλέπω, δρῦμάσσω, Σρβ. Шшипати (βλ.
Щавѣль) ὡς ἐκ τῷ Щипу] τούπω, πῶ, συνήθ.
τσυμπῶ=στύπω, τύπω, τύμπω (ὄθεν τύπα-
νον, καὶ τύμπανον μετὰ τῷ ζομφάζοντος μ),
τύπτω. ὡς καὶ συπάζω (συπίζω) συνήθ. συμπίζω,
κτλ. ἔσι δὲ τὸ τ καὶ στ = τσ = τζ (στζ!),
ὄθεν καὶ ἄλλα τῆς Σ. πολλὰ, καὶ τῶν Βυζαν-
τίων τὸ τσυμπλίδα (σπινθήρ)=συμφαλις, -λίδα
ἀντὶ συφλή (ἐκ τῷ σύφω = θλίβω. ὡς
σράγγω, σράγγξ), συφλός = συφελός (συφός,
πεπυκασμένος, σκληρός), βλ. Крѣпль. [τὸ δὲ τύ-

πω = δύπω, δάπω, Δύπυ (βλ. Δυπλό), δέπω, δάπτω (δαρδάπτω)· και ὁ τύπος = κτύπος = δόπος, τόπος, δέπος, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. συμπάζω και δάπτω]. Щипечъ (ῥύγχος), και πληθ. Щипцы, τὸ συνήθ. (τουμπι) τουμπίδιον [= λαβίς, οἶον πυράγρα, ὀδοντάγρα, ἡλάγρα, κτλ. Γλ. pincettes, ἐκ τῆ pincer (τουμπῶ), συγγεν. ringo, rango (πήγγω, πάγγω), πήγω, πάγω, πήγνυμι]. Щипці και αἱ χηλαὶ τῆ καρκίνας, μεταφορ. διὰ τὴν ὁμοιότητα (ὄθεν και „πυραγρέτης καρκίνος=πυράγρα· Επίγορ.). τὸ δὲ Κριτ. Щепці=δάκτυλα, ἄρθρα. [ἔτω και τὸ λτ. forceps, forcipes (χηλή, και ψαλίς, και ἡ λαβίς, κυρίως ἡ πυράγρα), ἐκ τῆ ἀρχ. formicapes (formus, capio), οἶον, φερμο-κάπτης (φέρμῶς = θερμῶς, θερμόν, ἀντὶ πῦρ. οὔτω και νῦν τὸ πῦρ ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας καλεῖται ἔσιν ἢ τῆς Ἑλλάδος, λαμπρόν, και παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ἄψιμον, συνηθέσερον δὲ, φωτία. βλ. Угль]. βλ. και Щепότη.

Щірый (γνήσιος) κύριος? (genuinus, proprius)
 Πολ. czzéry, szczyrny (ἀντὶ Чірый? ὡς, Шыдо = Чыдо).

Щіть (ἀσπίς, θυρεὸς), σκύτος, λτ. scutum, και scutarium, συνήθ. σκιστάρι (ἐκ τῆ σκύτος, και τὸ συνήθ. σκουτίον)· τὸ δὲ σκύτος (= δέρμα), ὡς τὸ βῶς, βοῦς, ῥίνδος = ἢ βοεῖς δέρματος ἀσπίς (Ὁμ.)· ὄθεν Защищяю (щипяю)=ὑπερασπιζομαι (ζα-σκυτώ=

σύντει, δορεῖ καλύπτω). βλ. Тάρць, και Джидъ.
 Щόлокъ, Щέлокъ (κονία, σακτιή κονία, ρύμ-
 μα)=σδόλος, ζόλος, ψόλος (ο = ε), σβόλος,
 ἄσβρολος. συγγεν. Зола (ὡς, σδόλος = σβόλος,
 ἄσβολος, ἄσβόλη). βλ. και Спѣдь.

Щѹ = Сѹ (βλ. Сѣчь, ὃ συγκέκοπται ἐκ τῆ
 Сечѹ, και τῆτο παρὰ τὸ ἀρρήτων Сечю, с=χ,
 χέω (χύω. Ἰωως δὲ και τὸ Сѣрь, Сѣроєпъ
 (ὕγρασία, νοτις), ὡς ἐκ τῆ ἀρρήτη Сѣру,
 Сѣю = χύω, χύσω, σ = ρ, χύσις (ἄς και
 τὸ νοτις ἐκ τῆ νέω, νείζω, νίζω, νίγω, νίφω,
 пingo). Ἔτως ἐκ τῆ ἀρρήτη сею, -рѹ και τὸ κα-
 κέμφατον Срѹ (χέσ. σ = ρ). πρὸβλ. τὸ Тюрк.
 schitzmek.

Щѹдо (τέρας) = Чѹдо. Ἔτω και Щѹю (ὄθεν
 Щѹдѹ (αἰσθησις και ἦθος, τρόπος, φύσις)
 = Чѹю, Чѹвствую.

Щѹпаю (ἐφάπτομαι, ψαθάλλω, βλιμάζω ὀρ-
 νιν. και Щѹпѹ = καθετήρ πρὸς τὸ ἐσμάσ-
 σεοθαι και ἐσαφᾶσθαι ἐπιτήδειος. ὡς ἐκ τῆ
 Щѹпѹ) ἴσως, ψύφω=ψέφω, ψάφω, ψάύω,
 και (φ = χ), συνήθ. ψάχω, ψάχνω (ἄς και
 ψήχω). τὸ Γρμ. schuppen (τριβεῖν)=ψέφειν
 = ψάχειν (ψ = σκ. βλ. Щѹкаю). ἦ γέν π-
 θανώτερ. και Щѹпаю, συγγεν. Щѹплю.

Щѹрю (καμμύω). Щѹрюся (ἰλλώπτω)=σκύρω
 (ὄθεν σκυρθάνιος) = σκάρω, ὄθεν σκάρωφ,
 ὄθεν (σκαρδαμύς), σκαρδαμύσω = καμμύω.

Ъ, Ы, Ъ.

Περὶ τῶν τριῶν τριωνί γραμμάτων εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβητ. καὶ περὶ Ὀνόματ. σελ. 114), λέγομεν δὲ καὶ ἤδη ἐκτενέστερον. Ἀμφότερα τοίνυν τὰ τελικὰ ἡμίφωνα τὸ, τε Ъ (еръ, Jerr, γιέρъ), καὶ τὸ Ъ (еръ, Jer', γιέρ'), οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ ἢ αὐτὸ τὸ φωνῆεν E, συνημμένας ἔχον τὰς πλαγίας (τὴν τε μέσσην καὶ τὴν κάτω), καὶ ἀπεσφραμμένην μὲν τὴν ἄνω ἐν τῷ Ъ, ἀποτετημένην δὲ παντάπασιν ἐν τῷ Ъ. Εὐρίσκειται δὲ δήπου καὶ ἐν Ἑλληνικοῖς χειρογράφοις (τοῖς ἀπὸ τοῦ E αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς) $\Theta = \epsilon$ (ᾄδειν καὶ τὴν εὐδίφθογγον γράφομεν καὶ ἤδη ω), καὶ αὐτὸ δὲ τὸ λτ. e πέπλασται ὡσαύτως ἐκ τῆς ἄνω πρὸς τὴν μέσσην πλαγίαν συγκεκλασμένης· μαρτυρεῖ δὲ τέτοις καὶ τὸ Ъ, ъ, γε καὶ αὐτὸ μεμόρφωται ἐκ τοῦ E (βλ. Ъ). Πάντων δὲ μέγιστον τεκμήριον τόδε ἐστὶ τὰ γὰρ Ъ, καὶ Ъ ἐν τέλει λέξεων φέρουσι τὸν τόπον τῆς Γαλλικῆς *tr* (πολυτε, dôme, κτλ. οὐκ ἄλλως, ἢ Т, топъ, Полипъ, Домъ, καὶ φροφέρουσι καὶ φέρουσιν οἵτε Ῥώσσοι καὶ οἱ ἄλλοι Σλάβωνες (οἱ χρώμενοι γράμμασι Σλαβονικοῖς), ἀντὶ τῶν, δόμος, θρόνος, τρόπος, πο-

λύπος (πολύπος), ὡς καὶ λτ. thronus, domus, tropus, κτλ. Ἰταλισὶ δὲ trono, tro(u=ο). τὸ δὲ Γαλλικὸν ε αὐτό περ ἔστι τὸ τῆς Ἑλληνικῆς κλητικῆς ε (θρόνε, τρόπε), ἐκ τῆ ο τῆς ὀνομαστικῆς μεταπλασθὲν (τρόπο-ς, κτλ.)· καὶ τὸ ε δὲ, τὸ τῶν Λατινικῶν καὶ Σλαβονικῶν ἐδετέρων ληκτικὸν, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τῶν ἑλληνικῶν ο (βλ. Τόϣ). Καὶ μὴν καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν λέξεων τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς εὑρηται προφανῶς τὸ μὲν ʒ ἀντὶ τῆ ε, οἷον, Оцъшь, ἀντὶ Оцешъ, Дънь=Дѣнь, κτλ. καὶ ἐν ἀρχαίοις κώδηξιν ʒ=ʒ (=ε), οἷον Свьшпшь=ся ἀντὶ Свѣшпшься (βλ. Δοβρόβ. σελ. 72). τὸ δὲ ϒ ἀντὶ ο, οἷον, пльшь = плошь, шъщъ = шощъ, пълнь = полнь (ὡς καὶ съ, въ = со, во), κτλ. ἔστι δὲ δήπερ συνηθεσάτη ἡ τῆ ε εἰς ο μεταβολή, καθὰ δὴ καὶ εἰς ε (εἴ γε τὸ ε ἀρχαίως ἐξεφωνεῖτο καὶ ε, ἡ δὲ εἰ=ι μακρῶ)· ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον есми, καὶ есмы, есме, есмо, (πληθυντικὸν τῆ α προσώπου)= есмь= ἐσμεί(ν), ἐσμέ(ν). καὶ πάντα δὲ τὰ πρῶτα πληθυντικὰ πρόσωπα λήγουσιν εἰς мь = με(ν). τὰ δὲ τρίτα εἰς шъ = τι (τὸ δὲ πάσαι εἰς шъ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 19). ὡς τ' ϒ ἐκφράζει τό, τε ι, καὶ τὸ ε, καὶ ο· ἀλλὰ καὶ τὸ ʒ=ι, οἷον, есмь=ἐσμι, καὶ τὰ εἰς ши Σλαβονιστὶ δευτεροπρόσωπα ῥωσσαικῶς λήγουσιν εἰς шъ, καὶ τὰ ἀπαρέμφοτα εἰς шъ ἀντὶ ши· καὶ ἐν μέσῳ δὲ τῶν λέξεων ἀντικαθι-

σπαδή, σπιδή), Вѡпѡ (Вѡпѡ) Γοπή (ὄμφη). κτλ. διὸ καὶ πάντα τὰ θηλυκὰ λήγουν εἰς ѡ, ἡμὲν τοι χρήσις τῆς γλώσσης διέκρινε καὶ τὴν θέσιν τῶν τῶν ζοιχείων, καὶ τὴν εἰς ἄλληλα κατὰ διαλέκτους μεταβολὴν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ τῶν λέξεων κατὰ Σλάβονας σχηματισμὸς, περὶ ἧ διαλαμβάνουν οἱ γραμματικοὶ ἡμῖν δὲ περὶ τε γενέσεως καὶ δυνάμεως τῶν ζοιχείων καὶ, πρὸς τίνα δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἀναλογῶσι, πρῆκειτο λέγειν καὶ εἶρηται τὰ δοκῦντα. Τί δὲ καὶ βεβλόμενος ὁ τοῦ Σλαβονικοῦ Ἀλφαβήτου πατὴρ ерѡ, καὶ ерѡ, ἠνόμασε τὰ γράμματα; ἀπλῆς ὁ λόγος, καὶ δηλὸς τῶ ἐπισησαντι. τὸ γὰρ E μεταπλασθὲν εἰς τὰ Ъ καὶ Ъ ἀντίτροπον ἀποβέβηκε Р (рѡ), ὃ περ οἱ Λατῖνοι λεγούσιν еге, ἢ ег, егг (ἔρε, ἔρ) = ерѡ, ерѡ· καὶ ἔστιν ἄρα τῆνομα τοῖς ζοιχείοις δῆλωσις ἔ τῆ φθόγγε ἀλλὰ τῆς μορφῆς (ἢ δὴ καὶ τὸ ἀρχαῖον Кѡпѡ, ѡ, ἀντιрѡ ὡς ἐκ τῆ σχήματος ἠνόμασαι (βλ. Μοντεφάυκωνα [Montfaucon] παλαιογραφ. σελ. 132). ὅθεν οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε τὰ ζοιχεία εἶτε τῶν Ἀρμενίων εἶτε ἄλλε τινὲς ἔθνεε ἀναδιφῶνταε τῶ ἀλφαβήτουε ἐπιζητεῖν (βλ. εἰσαγωγ. § α, καὶ σελ. 114, Μέρο. Α). οὐδέ μὴν τὴν τῶν δύνάμιν πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν cheva ἀπεικάζειν. ἄλλε γὰρ, οἶμαι, σαφῶε καὶ ἀναμφηρίωε ἢ τε φύσει αὐτῶν καὶ ἡ μορφή ἐκ τῶν Ἑλλη-

νικῶν γραμμάτων ἀποδείκνυται. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποκοριστικῶς λεγόμενον ἐρῳίκιον (ерикъ, Jerrik), ὃ γράφεται παρὰ τισιν ἀντὶ τῆς Ծ, ἐξ αὐτῆς δὴ τέτις καὶ συνετημήθη, προσγραφόμενον μὲν ἐκ, ἐπιγραφόμενον δὲ τοῖς συμφώνοις ἐπιτομῆς καὶ ξενογραφίας χάριν, οἷον Կ^s, Ե^s, Ը^s = ԿԵ, ԵԵ, ԸԵ = ԵՕ, ԿՕ, ԸՕ, ԿԼ. καὶ τὸ ἀπηρχαιωμένον δὲ ἤδη ἐπιέρῳικον (rajerk) ἐπετίθετο ἐν εἴδει προσωδίας ἀντὶ τῆς Ե, οἷον персѣи = перспѣ, ԿԼ. (βλ. Δοβρόβ. σελ. 21). βλ. καὶ Փ, Ե, Ե.

Փ, Կ.

Փ, Փ, Փ (Япъ = Јаѣ, ιάѣ, ἢ γιαѣ) = αι, ε, καὶ = я = α. τὸ δὲ Կ (Je, ιѣ) = ε. Καὶ τὸ Փ τοίνυν ἔ τὸ Ἀρμενικὸν ietch, ἀλλ' αὐτὸ ἐστὶ τὸ φωνῆεν E μεταπλασθὲν μὲν πρῶτον ὡς τὸ Ծ (βλ. ἀνωτέρω Ծ, Ծ), εἶτα δὲ διαπερονηθὲν τὴν κάθετον διὰ τῆς κεραιάς, ἢ τις ἐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ I (ιώτα) ἐγκάρσιόν ἐστιν, ὡς ὁράται σαφῶς παριστάμενον ὀρθιον ἐκ πλαγίων ἐν τῷ τῆς Փ ἰσοδυνάμῳ Կ (μηδὲν ἐκείναις διαφέροντι, ἢ ὅτι τὸ μὲν Փ τὸ πάσαι μόνον ἐγράφετο μετὰ σύμφωνον, τὸ δὲ Կ ἐν ἀρχῇ λέξεων καὶ συλλαβῶν,

ἀνθ' εἰ καὶ εἰ μόνον ἔγραψαν ἐπιτομώτερον οἱ νεώτεροι· ἐκ δὲ τῆς κ πέπλασαι καὶ τὸ κατὰ τὴν κοινὴν τῶν Ῥώσων γραφὴν εἰδι-
 σμένον Γβ ἀντὶ Β. Ὄνομα μὲν τοίνυν τῆς
 σοιχείῳ Япъ, ἀντὶ κпъ (μεταβάλλονται γὰρ
 εἰς ἄλληλα τὰ Я, καὶ В, ὡς τὸ α καὶ ε. βλ. Вчáю),
 δὲ δὲ φθόγγος, ε συναλειφόμενον μετὰ τῆ
 προηγμένης ἰῶτα, ὅπερ ἐν ἀρχῇ λέξεως ἧ
 καὶ φωνήεντος ἠγεμένε φύσει συμφώνε με-
 талаμβάνει, ὡς τὸ λατινικὸν J πρὸ τῶν φω-
 νηέντων a, e, o, u, οἷον Janus, Jovis (βλ.
 λ. Дѣнь καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβητ. γράμ. ш),
 Julius, Jecur (i-ῆκορ, i-ῆκαρ, κ=π, =ῆπαρ),
 ὡσαύτως προφέρονται καὶ τὰ Σλαβονικὰ
 Я, Ю (= ια, ισ, καὶ για, γισ, Ja, Ju.
 βλ. ἐφεξῆς τὰ σοιχεῖα). Φαίνεται δὲ τὸ τοιοῦ-
 τον ι πνευματισμὸς τι εἶδος εὐφωνικῆς, ἧ περ
 ἔξεσι συμβαλεῖν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν, ἰάω (ἐκ
 τῆς ἄω), ἰαύω (αὔω), ἰῶλκα (ᾠλκα), κτλ.
 (καὶ Ἀραβες δὲ καὶ Τῆρκοι προσιδέουσι τοιοῦ-
 τὸ τι ἰῶτα καὶ μάλις πρὸ τῆς σ, ὅθεν εἶ-
 πον καὶ τὴν καλλίστην Σμύρνην, Ismir, κα-
 θὰ καὶ τὸν Σπείρον, Ispir, κτλ. τὴν δὲ
 Κῶν, ἀκόουτες παρὰ τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς
 προθέσεως συνημμένην εἰς τὴν Κῶ ἐκάλε-
 σαν Istankioi, καὶ ἐκ τῆς εἰς τὴν Πόλιν
 ἔπλασαν οἱ βάρβαροι τὸ ὄνομα, Istampol,
 καὶ Stampoul, ἐκ δὲ τῆς, εἰς τὴν Λίμνον,
 παρετραύλισαν τὸ Staliman, κτλ. Κῆνταυθα

Θαυμάζειν ἐπεισὶ μοι τῶν Ἑυρωπαϊῶν Γεωγράφων, οἳ γε καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ἢ καὶ παραπλησίως παρακεχαραγμένοις ὀνόμασι, πάνπαν ἄξυνέτοις καὶ τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν Ἑλλησιν, Ἑλληνικὰς χώρας ὑποκαλεῖσι, Stalimene, γράφοντες, καὶ τ' ἄλλα, καὶ Scio τὴν Χίον, καὶ Malvasia, τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐκτραγωδῶντες· καὶ ταῦτά γε τέτων τινες ἐλληνίζοντες, καὶ τὴν προφορὰν τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης ἐπανορθέμενοι κατὰ τὰς φιλολογικὰς ἄξυνας τῆ Ἑράσμου! καὶ τάδε μὲν λόγος πάρεργον εἰρήσθω· τὸ δ' οὖν προτιθέμενον ἰῶτα ἐν μὲν τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι προφέρεται καθαρὸν καὶ διηρημένον καὶ ἀσυναίρετον πρὸς τὸ ἐπόμενον φωνῆεν, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς Κ καὶ Π, καὶ ΙΟ, ἤτοι συνικφωνεῖται κατὰ συνίξησιν, ἢ καὶ συναλείφεται ὑγράπερον μετὰ τῷ ἐφεξῆς φωνήεντος, καὶ ἀπηχεῖ συμφωνικώτερον ὡς γ (ὅπερ ἔφθημεν εἰπόντες), κατὰ τὸ λατινικὸν J. λεπτός γὰρ ὢν ὁ φθόγγος ὁ τῷ ι συντήκεται ῥᾶσα καὶ συμφθεῖρεται εἰς μίαν συλλαβὴν πρὸς τὸ ἐπόμενον φωνῆεν α, ε, ο, ω, ε (ἄ. δὴ πάντα, τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δὲ καὶ ἦττον, μεγαλοφωνότερα τῷ ἰῶτά ἐσι), καὶ μάλισα ὅταν ἐπιτροχάδην ἐκφωνῆται. Διὰ ταῦτα καὶ τῆς Ἑλλάδος πολλαχῶ οἱ χυδαϊότατοι προφέρουσιν ἐνίοτε τό, τε ε καὶ τὸ ιε, ἄρ Ιε, γιε (Κ, B), οἶον, γιέ=νιέ,

καὶ ἐκ τῆ Ὀλυμπος, καὶ Ἐλυμπος (ο = ε) προσδόμενοι τὸ πνευματικὸν ἰῶτα ἔπλασαν τὸ Ἰέλμπος ἢ Γιέλμπος· καὶ τὸ γεράνεος. εἶπον, γιερανίδος· καὶ τὸ ἰον, εἰον δὲ προσφέρουσιν ὡς γιδόν (χωριδόν, πλυσαρειδόν), καὶ τὸ ε ὡς τὸ Ῥωσ. ε, οἶον, γιόμα (ἐκ τῆ γόμα ἀντὶ γέμα, τὸ γεῦμα), καὶ γιομόζω (γομόζω, ἀντὶ γεμόζω = γεμίζω), καὶ νεόμα ἐκ τῆ νέμα (νεῦμα), κτλ. καὶ, τὸ ια δὲ συγκιρνώσι κατὰ συνίτησιν εἰς ιά, φιά (Η), οἶον παιδιὰ, χωργιὰ· οἱ δ' Ἠπειρώται λέγουσι καὶ ια ἀντὶ α, οἶον θιάμα, θιαμάζω, ἀντὶ θάμα = θαῦμα, θαυμάζω, ἔ παρὰ τὸ θάμα [καὶ τοι γε καὶ τὸ εα συναλοίφεται εἰς εα, ια, για, ὡς, ἀπαριάζω, ἀπαργιάζω = ἀπαρεύζω (μετὰ τῆ εὐφωνικῆς c) = παρσάω (ἰάω καὶ ἑάζω, ὡς, πιάω καὶ πιάζω)· ἐπαγκιάζομαι = ἀπαντιάζομαι (κ = τ) = ἀπαντίον ἴσσομαι, φυλάττομαι, κτλ.]. καὶ τὸ ἰς δὲ ἐκφέρουσιν γισ, ἢ Ju (ju), παιδιγισ, χωργισ· τὸ δὲ σ, ις, Γίερα λέγοντες τὰ Γύρα (συγκοπ. Γύρα, καὶ υ = σ, Γέρα), καὶ κισρὰν οἱ Χῖοι τὴν κυρὰν (υ = σ, κερὰν, συγκοπῆ ἐκ τῆ κερία = κυρία. βλ. καὶ ΙΟ). Καὶ τὰς ις, δὲ καὶ ιο, καὶ ια, συλλαβὰς συναιρῶσιν ὑγρότερον εἰς μίαν, ὡς, Γιδας (Judas = Ἰῦδας), Γιορδάνης (Ἰορδάνης), Γεώργης, Γεώργος (Γεώργιος), Γιάννης, Γιαννάκης, Γιάγκος (Ἰάννης, ἀντὶ Ἰωάννης, Ἰωαννά-

κης, κος), γιατρός (Ίατρος), κτλ. Πρόσθετες τούτοις καὶ τὰ Ἰταλικά ia, ie, io, iu, κατὰ συνίζησιν συνεκφωνόμενα, ὡς, piu, giu, piede = λτ. (pes, pedis), diede (dedi), pietra (petra), fiele (felis), orecchio, gioia, giudiello, ciglia, κτλ. καὶ τῶν Γαλλικῶν τὰ ἀντίστοιχα, καὶ ὅσα τέτοις ὁμοία ταῦτα καθόλης περὶ τῆς φθόγγου τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων Ϝ, Ю, Я, καὶ τῆ Ῥωσικῆ ē (= jo)· τὸ γὰρ μὴν Ϝ προφέρεται πολλάκις καὶ διαλέλυτον, ὡς iè, παρὰ τοῖς νοτιοτέροις τῶν Σλαβονικῶν ἔθνῶν (οἶον бiель, лiепъ, ἀντὶ бѣль, лѣпъ), πολλάκις δὲ καὶ συγχέεται μετὰ τῆ ἀπλῆ ε (βλ. Δοβρόβ. σελ. 23—28). Τὰ τοίνυν, Ϝ, καὶ Ю, καὶ Я (καὶ τὸ Ῥωσ. ѣ), κρυπτὰς διφθόγγους καλεῖσι καταχρησικώτερον οἱ Σλαβονικοὶ γραμματικοί, καθὰ καὶ τὰς ѡ, καὶ ѣ (y), ἀλλὰ ταύτας μὲν εἶναι κυρίας διφθόγγους καὶ τὰς αὐτὰς ταῖς Ἑλληνικαῖς εἰ καὶ οὐ εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Ϝ, Ъ, б)· τὰ δὲ Ϝ, καὶ Ю, καὶ Я (=ie, io, ia), καὶ τοιγ' ἐκ δυοῖν φωνήεντων συνεσηκότα, οὐκ ἂν ἔμπης καλοῖντο διφθόγγοι ὀρθῶς· τὸ γὰρ ι ἀείποτε πέφυκεν ὑποτάσσεσθαι συναπτόμενον τοῖς μεγαλοφωνοτέροις φωνήεσιν α, ε, ο, ἵνα διφθόγγος ἦ, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς αι, ει, οι, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς σοιχείοις προτάσσεται, τῆ μεγαλειότερου φωνήεντος ἐπομένῃ, καὶ

ἢ συναλειφόμενον μεταλαμβάνει φύσιν συμφώνεια (ἢ περ ἔφθημεν εἰπόντες); ἢ γὰρ συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν· ὅθεν ταῦτα δὴ τὰ γράμματα (Я, Ю, Ъ) καλῶς ὠνόμασεν ὁ Δοβρόβισκος φωνήεντα ὑγρά (εἰ δὲ βέλει, σύνθετα, ἢ καὶ κατὰ σύλληψιν). Συλλαβὰς δὲ κατὰ συνίζησιν εἶποι ἂν Ἑλλην ἀνὴρ καὶ τὰς ἄλλας, ἄς, πρὸς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν τὸ παράδειγμα, φανερὰς διφθόγγους ἐκάλεσαν οἱ Σλάβοι, τὰς, αἷ, εἷ, οἷ, ιῷ, υῷ, καὶ ыῷ, Кῷ, юῷ· κᾶν ταύταις γὰρ τὸ τελικὸν ѣ (Слипная, τῆσι συναλοιφῆς σημεῖον, καλεῖται τὴν ἐπιτιθεμένην προσφθίαν, οἱ δὲ Ῥῶσοι λέγουσι ταύτην Крапкое, τῆσι βραχεῖαν, ὡς συζέλλεσαν εἰς ἡμιφώνους φθόγγων τὸ ѣ), ἔτε συναιρεῖται ἔτε μὴν κινᾶται, συνεκφωνεῖται δὲ ὑφ' ἑν μετὰ τῆ ἡγεμένης φωνήεντος, ἀμφοτέρων τῶν φθόγγων συνεπηχέντων, τῆ μὲν προτέρου τορῶτερον, τῆ δὲ ἡ ἀμαυρότερον. ἢ δὴ συνεκφέρονται κατὰ συνεκφώνησιν καὶ αἱ εω, εοι, νοι, καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ συνίζησιν λεγόμεναι ἑλληνικαὶ συλλαβαὶ (θεοῖ, πηληϊαδεω, κτλ. καὶ τὰ τῆς Συναηθείας, ἔ μόνου θεός, θεῖος, ποιός, πλεῖ, κτλ. ἀλλὰ καὶ, τρώϊ, λέϊ, κρέϊ, φάϊ, κλαϊ, ἀντι κλαίει, τρώει, τρώγει, λέγει, φάγη, κρέει (ι = ει = η), ὅθεν τὰ τῶν Χίων κατ' ἀποκοπὴν καὶ συναίρεσιν, τρωῶ, κρεῶ, φαῶ, λέ, κλαῖ, κτλ. βλ. καὶ Μέρο. Α, Ἀλφάβητ).

τὰς δὲ διφθόγγους ὤρισαν οἱ πάλαι πατέρες ἡμῶν " ζοιχεῖα ἀδιαίρετα, τετέσι ,, δύο φθόγγων (ἴτοι φωνηέντων γραμμάτων) ἔνωσιν ἢ σύλληψιν, εἰς μιᾶς καὶ ἀδιαίρετε φωνῆς ἀπήχησιν· εἴρηται δ' ἡμῖν καὶ περὶ τέτων ἄλλοις ἐν τῷ περὶ προφορᾶς.

Βδυ, Вхашь, καὶ Вэжу, *Ρωσ. καὶ Σλαβ. Язду, Язжу (ὀχέμαι, ἐλαύνω ἔποχος, ἄπειμι), τὸ θέμα яз, Вэ = ἐχ (χ = з = ζ = δ = од = зд = зж), ἔχω, Féχω, = λτ. veho (ε=ο), ὄχω (ο=α=я Яжу), ὄχος, ὀχέω, ὀχέομαι. [ἕτερον δὲ τὸ ἴτω (ὄθεν ἰτάω, ἴταλος, ἰτητέον = ἰτέον) = итѡ (ἴτω, ἴθω), παρὰ τὸ ἴω = εἴω, ἔω, λτ. eo, εἶμι καὶ Γοιθ. iddia (= λτ. ivit), Σνοκρ. Jati, κτλ.]. συγγεν. Везу.

Вмь, *Ρωσ. καὶ Ямь, Σλαβον. ἀντὶ Ядмь, Вдмь (ἐκθλίψει τῆ δ, ὡς καὶ, Вѣмь=Вѣдмь, καὶ *Ρωσ. Сѣмь=Сѣдмь, Вѣль, ἀντὶ Вѣдль, ἐκ τῆ Вѣдѣ, κτλ.), ἔδημι=ἔδω, edo (com-edo) = ἄδω (ἄδημι), ἄζω (ἄσδω, ἔσδω) ἔσθω, Γερμ. atzen, ätzen, etten, essen = ἐσθίειν, ἔσθειν=Вспь=Яспи (ἀπαρέμφοτα τῆ Ямь, Вмь), Σβ. ätan· καὶ Λιθ. edmi = ἔδημι. καὶ edu, ἔδω, Λετ. Jesm, Σκρτ. ada, atti, Περσ. asch (καὶ Τερκικ. asch = ἔδεσμα, ὄθεν aschtzi, ὁ ἐδεσματοποιός, μάγειρος). Вдà, Вжà, Вспвà, Вдѣние, Σλαβ. Ядѣние (ἐδανία), ἐδωδῆ, ἐδητὺς, ἔσις. Ядный (Ядень), ἐδανός, λτ. edulis, ἐδώδιμος. Вдѣнь, ἔδων,

ἔδωδός, edax (φάγος). Ἦδъ (ἄδος) ἔδος, ἔδαρ, εἶδαρ, ἔδεσμα, κτλ. βλ. καὶ Ἦдъ. [Τὸ ἔδω, μέλ. ἔσω, ἔδοξέ τισι συγγενές τῷ ἔω (εἰμί), μέλ. ἔσομαι, καθὰ δὴ καὶ ἐν ἄλλαις γλώσσαις πολλαῖς ὁμοφωνεῖ τὰ δύο ταῦτα ῥήματα, οἷον λτ. est, esse, καὶ esse (com-esse), καὶ est (edit, edo), Γρμ. ist, καὶ isst, Σλαβον. еспь, καὶ яспь, Ῥωσ. ѣспь, Σαρσκρ. asti; καὶ atti, κτλ. καὶ φασὶ τὸ θέμα τῶν ῥημάτων κείσθαι ἐν τῷ ἑβραϊκῷ hesch=πῦρ (πρόβλ. καὶ Γρμ. Esse, κάμινος, καὶ essen, ἐσθίειν). τὸ δὲ πῦρ ἄπειν καὶ ἔπειν καὶ ἔδειν παραίτια εἶναι τῷ εἶναι (εἶγε καὶ ὄλως ἔπειν ἢ ὀπτῶν ἤδεσαν οἱ ἀρχαῖοι τὰς ἐδωδάς, βαλανηφάγοι τινες, ἢ φασὶ, καὶ ὄντες καὶ ζῶντες). ἔμοι γέ τοι μάλλον δοκεῖ τὸ μὲν ἔω (εἰμί) συγγενές τῷ ἔω, εὔω (πνέω, ὄθεν εὔρος)=ἄω, αἶω, Φαίω, Вѣю, Γρμ. wehen (πρόβλ. Wesen=esse, ἔσεσθαι). τὸ δὲ ἄω καὶ =αἶω, [ὄθεν ἄφω, ἄπτω, καὶ ἄθω αἶθω, καὶ εὔω (ἔφω), ἔψω. τὸ γὰρ πνεῖν (ψυχρὸν, ἢ θερμὸν) συνεισάγει καὶ τὴν ἰδέαν τῷ πυρός, ὡς καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ παρὰ τὸ πῶω, φύω, φύσω, φύσῶ· τὸ δὲ πνέειν καὶ εἶναι ἐπὶ ζῶντων συσχετίζονται, καθὰ καὶ τὸ ζῶω παρὰ τὸ ἄω =πνέω]. τὸ δ' αἶθις ἔδω συγγενές τῷ ἄδω, Γρμ. atzen, ätzen, ἦдмь, ἦмь· καὶ τέτό γε παρὰ τὸ ἄω, ἄζω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς σημασίας τῷ μετὰ τῷ πνεύματος, Φάω, θάω, θάζω, σάζω,

σάτω = λτ. satio, Γερμ. satt, sättigen, και μετ' ἄλλε πνευματισμῆ, βάω, πάω, πάσσω, λτ. pasco = βόω, βόσκω (vesco), vescor, και πάλεν πάω, φάω, φάγω. βλ. 'Ρείμ. λ. ἄω]:

Ἐχθάω, Ἐχθάππ, Σλαβ. (ἡχῶ). τὸ θέμα Ἐκ (ἰέκ, ἰύκ, ἰάχ) ἰακέω, ἰαχέω, ἰάχω, ἰάζω, ἰακα (ἰακῆ, ἰαχῆ, ἐκ τῆ ἄω, ὄθεν και ἄχω, ἡχος). Γερμ. Jauchzen. [ἀς ἦμь = ἔμь, Ἰαζу = ἔαζу, οὔτω και τὸ Ἰαζύικъ, Σερβ. Ἐзык, συγγεν. Ἐχθάω, з = χ, κ, ч. βλ. Ἰαζύικъ].

Ἐπηρερ, ἡ Ἐπηρερ, Σλαβ. (τις) = ἔτερος.

Ἐγω, Σλαβ. = 'Ρωσ. егѠ (ἐκ τῆ онъ, и), ἔφο, κτλ. ὄθεν και τὸ κτητικὸν Ἐγωвь (сеи нѣспь Ἐγωвь, ἔτος ἐκ ἔσιν αὐτῆ πρὸς 'Ρωμ. 8, 9) = ἔφοῦ (υ = в, κατὰ τὰ εἰς ов και ев κτητικά, ὡς, Николаевъ = Νικολάευ ἡ και ἔφοφο = ἔδο, ὄθεν ἔοιο = εοῦ, αὐτῆ και ἑαυτῆ).. ἐκ τέττε και τὸ 'Ἰλλυρικ. ἄρνητικὸν НѣгѠвь (βλ. Δοβρόβ. σελ. 322), κτλ. К = ιε = ε.

Ἐπηρερ, Σερβ. βλ. Ἰπηρερ.

Ἐ.

Ἐ, 'Ρωσικ. = Е, ε (καθαρόν), ἐν ἀρχῇ λέξεων μάλιτα ξενικῶν. βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβητ.

Ἐ = ἔ, ὄθεν, Ἐκй, ἔκοιος (ὦ ποίος) και ἘпакѠй = ὄ τοφιος, пакѠй (ὄς τοίος), και = ἰδοῦ

(ᾶ) = *Foi, ποι*, (ἐκ τῆ ὄς, πός, πῆ, ποῖ, πῶ). οὕτω καὶ Γερμ. *wie* = φῆ, ἢ φῆ (*Καλλιμχ.*) = *Fῆ* (ῆ), πῆ, πῶς (βλ. *Ρεϊμ. τός*)· καὶ Юдуже, οὐθίγε = ἐνθάδε (γε = δέ).

Юза (δεσμός) = *Ύза*, οὐσσα, ἀντὶ οὐσσον (θηλυκὸν ἀντ' ἐδετέρου, κατὰ Σλαβον. σχηματισμὸν, ὡς καὶ Γορὰ = ὄρος, κτλ.). Южикъ = *Ύжик* [συγγενής· ὡς συνεσφιγμένος, συνημμένος, καθὰ καὶ (*ἄγχισα*), *ἄγχισεύς*, καὶ, οἱ ἐγγύτατα, καὶ ὁ ἐγγυτάτω γένει, Σ. *σιμωντινός*, *κοντινός*, *πλησίον συγγενής*, Γερμ. *Nächste*, κτλ. *Κοντινήν*, ἔστιν ἢ τῆς Ἑλλάδος, ὀνομάζει καὶ τὴν προτέραν τῆ ἀνδρός γαμετήν ἢ κατὰ δεύτερον ἢ τρίτον γάμον ἐπιγαμηθεῖσα, ἣν ποτε τυχὸν ἐκείνης ἐπιμνησθῆ, ἐν δὲ τῇ Θεσσαλίᾳ (κυριώτερον), συγκόμισσαν (σύσσωμον. κορμίον = σῶμα, σὰρξ, κατὰ τὸ " ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν). Τούτοις λόγῳ πάρεργον πρόσθετες καὶ τὴν συντομωτάτην ἄμα καὶ ἀγχινεσάτην μεταφορὰν (ἐπὶ τῆς ἐγγυτάτω φιλίας καὶ οἰκειότητος) " ὀνύχι καὶ κρέας]. βλ. *Ύза*.

Юный, Юнь (νέος), λτ. *Junis* (ὄθεν *Junior*) = *Juvenis* [*ἄρα* συγγεν. *ζάω*, *ζέω*, *ζήν*, *ζηνός* (*ζέενος*, ὡς, *ζέελος*, *ζήλος*), *ζέφενος*, καὶ *ζύω*, *ζύφενος*, *Juvenis* (συγκοπ. *Junis*)? ἔστι δὲ ζ = J, ὡς, *ζόρκος* = *ἰορκος*, καὶ *Jugum* = *ζυγόν*, καὶ *Juno* = *Ζανὼ*, *Ζηνὼ*, ἢ " *Ἥρα*, ἐκ τῆ *Ζήν*, *Ζανός* = *Janus*· καὶ *Ζεύς*, *Ζεύς*

πατήρ, Ζεὺ πάτερ = Ju-piter (ἀρχ. Juppiter) Jupiter], Ἴτ. giovine, Γλ. Jeune, Γερμ. Jung, Ἄγος. geong, Ἄγγ. young, Σβ. καὶ Ἰσλ. ung, ungre, Σκρ. Juva, καὶ Περ. gevan, ὄθεν Τερκ. giovan.

Юрѣ (ἄκρις, ἄκρα, τόπος ὑπαιθρος, ὑψηλός καὶ ἀνεμόεις) ἴσως, οὖρος, ὄρος. Юрѣ (σπεύδω) οὖρω, ὄρω (=ρούω, ῥύω, λτ ruo). πρὸβλ. καὶ Τερκ. Jourous (ὄρη).

Юхà, Σλαβ. τὸ Ῥωσ. Ухà (ζωμός).

Ж, І-Ж.

Ж, І-Ж (Юсь, Jous, γιούς) = ιε = юγ, ἦτοι τοῦτ' αὐτὸ τὸ γράμμα Ю (ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς κώδηξι). Πέπλασαι ἐκ τῆ ε, καὶ τῆ Y συγκεκλεισμένε μὲν ἄνω, διεσχισμένε δὲ τὴν βάσιν, καὶ ἀνεσραμμένε ἀπλῶς.

Ѡ, ѡ.

Ѡ, ѡ, Ѡ = Ѡ, Ѡ καὶ Ѡ (ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς γράμμασι).

~~~~~

Яблань, καὶ Κρον. Ябλίνα = μηλέα· τὸ δὲ
Σερβ. καὶ Ἴλλυρ. Яблань = populus (λεύκη),
παρὰ δὲ Κροτ. καὶ = πλάτανος, ὡς τὸ Ῥωσ.
Яворь.

Явный, Явень (δηλός, φανερός). Являю (δη-
λόω, φανερόω. τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐκ τῆ
Явѣю, Явѹ), Явѣ (φανερώς, παρῶρησις) ἄβοϊ,
αβῶος, [ἄβω, ἄβῶς, ἄβως, λάκων = αὐῶς,
ἀτῶς, ἀῶς, ἡῶς, ἀύγη· ἐκ τῆ ἄω, αὖω (ν
= β, ἄβω, ἀβέω) = φάω, φάω, φαύω,
φαίνω (φανός), ὡς καὶ ἄβλαξ = λαμπρός,
Κύπριοι (Ἠσίχ. = ἄβλαξ, αὖω, ὄθεν καὶ
καὶ αὐλή). ἐκ τῆ αὖω, φαύω, βαύω, καὶ τὸ
βαῦνος, ὁ φῆρνος = φαῦνος, αῦνος, Γοτθ.
auhn, Γερμ. Ofen, Κροτ. aven, Ἄγγ. oven,
κτλ. καὶ τὸ δηλός δὲ, ἐκ τῆ δάω, δαίω =
καίω]. Τὸ δὲ Γερμ. offen, Ἄγγ. open (ἀνοι-
κτός, ὄθεν offenbar = φανερός), οἱ μὲν πα-
ράγουσιν ἐκ τῆς auf, προθ. (Adelung.), οἱ δὲ
παραβάλλουσι πρὸς τὸ ὀπή = Oeffnung (Kann).
Ἄλλὰ καὶ τὸ Явень, Являю, πιθανώτερον δο-
κεῖ μοι συγγεν. ὀπός, ὄψ, ὀπέω (ο = α = я,
καὶ π = β, Явѣю, τὸ λ. ἐπενθετικ.), ὀπεύω,
ὀπω, ὀπτω, ὀπτός, ὀπτομαι, ὀπή, ὀπή, ὀπή,
ὀπᾶ, ὀπᾶ, ὀπαί, Явѣ, ὡς τὸ, ἐνοπή, ἐνώ-
πιον. βλ. καὶ Ясный, καὶ Яма.

Ягнѣ Σλαβ. (ἀγνάς, ἀγνός) = ἀμνός, λτ. agnus,
βλ. Агнець.

Ягода (ὀπώρα, κόκκος, Γερμ. Beere. = ἄκκωδα,

δὲ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Σινώπην καὶ Χαλδίαν, ὠβὸν· καὶ ὠβάζειν = ὠτοκεῖν, ὠάζειν) = ὠόν, ὠφόν, λτ. ovum, καὶ αἰολ. ἄεον, ἄϊον, ἄβεον, (ἄϊφον, καὶ οἶον ἄϊγον, γ=F, ὡς ἐν τῷ, αὐγόν· καὶ γ=ζ, ὠίζον, ἄϊζον). οὕτω καὶ Σβ. Ἰσλ. Ἀγλ. ogge, egg, Δαν. oog, äg, Ἀγσξ. aeg, Γερμ. Ey (κατὰ γλώσσας eig, aig, aiy, ay, oey), ὡς ἐκ τῷ ovum, Ἰτλ. ovo, Γλ. oef, Ἰσπ. heueue, καὶ Βαλ. wy, vy, Ἀλβν. ve, φῶν· οὕτω καὶ Βμ. weitz = Яицо, Πολ. jaico. [τὸ ὠόν ἐτυμολογεῖσιν τινες παρὰ τὸ ὄω (ὄον) = οἶω (φέρω). Σημειῶσαι δὲ τὸ τῆς Σ. αὐγόν μετὰ διπλῆ διαγράμματος· ἔστι γὰρ τὸ F = v, β, καὶ γ. ὅθεν καὶ τὸ ὠβή = ὠγή (= Ησούχ.) ἐκ τῆ ὠή, οὕα, καὶ Fέα, βέα].

Яко (ὡς, ὅτι) ὄκως (ο = α, ἄκως) = ὅπως. Яковый, Яковъ, Якій, кая, кое = (ἀκόφιος) ὀκόϊος, ὀκοῖος, ὀκοῖα, ὀκοῖον. τὸ Συσκρ. Jachta = ὅτι (βλ. τὸ ἀνταποδοτικὸν Такиъ). συγγ. Аки, Акы.

Якорь, ἄγκυρα, ἄγκορα, (ἄκορα, ἐκ τῆ ἄγω, ἄγος), λτ. anchora, ancora, Γερμ. Anker, κτλ. (τὸ Κρτ. Sidro, Δαλμ. szidro = σίδηρον· ὡς ὀνομάζουσιν οἱ ναῦται πολλάκις τὴν ἄγκυραν).

Ямо = Ἄμο = α, μο = ἄ (μω) = πω, που, (ἄπε ἦπε = ἔπε) = ἄχι, ὄφι (ὡς τόφι, τόφι. βλ. Тάμο).

Яма, (βόθρος) ἐκ τῆ Япи, Яль (βλ. Ёмлю = ἄω, αῖω, χαύω) οἶον, χάμα (παρὰ τὸ χάω, χαυός, χαβός, β=μ, χαμός, -μή), ὡς τὸ χάος καὶ (χάζω) χάσμα, καὶ Σ. χαμός, χάνω (χαόω), χώνω· δ Ησύχ. ἔχει καὶ " ὕαμα, βόθρος, ἴσως ἐκ τῆ ἄω, χάω, χαύω, हाύω, αῖω, λάμα, τὸ δὲ υ=v=F, h, (εἰ ὀρθῆ ἢ γραφῆ). ἀποτυχεῖν δὲ τῆ παντός ἄν μοι δοκεῖ, εἴτις τὸ Яма ὡς ἐκ τῆ (Явѣ) Явлѣю παράγων, ἐθελήσει παραβαλεῖν πρὸς τὸ ὀπή, ὀπά (π = μ· καὶ ο = α = я, Яма). βλ. Явный.

Ямь, βλ. Ъмь.

Янпάρь, Λιθuan. gintaras (ἤλεκτρον), ἄνταρος, ἀντὶ ἀνθαρος, ὄθεν (συγκοπῆ, ἀνθρας), ἀνθραξ. [Τὸ θέμα ἄω, (ὄθεν κάω), ἄθω, αἶθω, ἀνθω (ὡς ἐκ τῆ αὐτῆ ἄω, τὸ ἄνω, ἀνέθω, ἀνθω, ἀνθος, ἀνθηρόν, ἀνθηρον, ἀνθαρρον, κτλ.). ἐκ τῆ ἄθω, ἄνθω, ἄνδω τὸ Γάνδω, γάνδω = λάμπω (Ήσύχ.). ἢ καὶ ἄω, Γάω, κάω, καίω, κάνω, cano, κάνδω, cando, γάνδω (βλ. Каждѣ), ὄθεν καὶ κάνδαρος=ἀνθραξ, καὶ ἡ κανδήλα, candelā, κτλ.]. οὕτω καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐκ τῆ ἔλη, Γερμ. Helle, εἶλη, ἦλος, (ἔυηλος), ὄθεν ἥλιος. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ glesum, καὶ glesium ἔλεγον τὸ ἤλεκτρον (Πλίν, 42, καὶ Τάκιτ. Γερμ.)=Glas (ἕελος), λτ. glacies (κρύσαλλος), καὶ ταῦτα παρὰ τὸ γλαύσω (λαύσω, λέω, λεύω, λάω, λαίω,

Ясли (φάτνη· ἐκ τῆ Яспи, Ямь) ἔσμη, ἔσμα (παρὰ τὸ ἔδω, ἄδω, ἤδω, ὄθεν, ἔσις, ἔσιμος, ἔσιμος, καὶ ἤσιμος). οὕτω καὶ ἐκ τῆ πάω (πάσχω), πάτνη, φάτνη.

Ясный, Ясень (φωτεινός, αἶθριος, λαμπρός, σαφής). Яснѣю (λάμπω, φέγγω, αἰθριοῦμαι) αἴσων, αἰσύνω, λακων. (θ = σ) = αἶθων (αἰθύνω), αἰθύσσω, αἶθω (αἰθήρ, αἶθρος αἰθρία - θριόω). τὸ θέμα, ἄω, αὔω, αἶω. βλ. καὶ Явный.

Яспребъ (ἄσειρας, εἶδος ἰέρακος), ἴσ. αὐτὸ τὸ ἄσειρας, ἄσειρίφας, (ἄσειρέφας). βλ. Ящерица.

Ящерица (σαῦρα· ἐκ τῆ Ящера), ὄθεν καὶ Σ. γκουσέρα, γουσερά, γουσερίτσα. [οὐκ = ἄσειρας, ἄσειραῖος, ἄσειραία, διὰ τὸ ποικίλον τῆ δέρματος, ὡς καὶ ἄλλον ὄφιν λέγομεν Σ. ἄσειρίτην (ἄσειρίτην, ἀντὶ ἄσειριαν), διὰ τὰ ἄσειροειδῆ ποικίλματα]. ἀλλὰ τὸ Ящера ἐκ τῆ Яспи, Ямь = ἔσθερά (γεσθερά), παρὰ τὸ ἔσθω (ὄθεν καὶ ἔσθελός, ἔσθλός, κυρίως = edulis) = ἔδηδών, φάγος, φαγεδών (διὰ τὸ δηκτικὸν τῶν ἑρπετῶν. "Ἐτερον δὲ τῆ Ящера παντάπασι τὸ Τερκ. azder = θηρίον).

Япи, ἀπαρμφ, καὶ Яль, ἄορις. τῆ Ёмлю, ἀπὸ θέματος ἀχρήσου Я, οἶον, Яю = ἄω, ὄθεν ἄΓω, ἄπω, ἄπτω, συγγ. (ἔω) ἔΓω, ἔπω, ἔχω, ἔχω, χέω, χάω, χάΓω, χάύω, habeo, κτλ. βλ. Ёмлю, καὶ Имáю.

Япрь, και Япровь, Σλαβον. και Σερβ. Кпрва (άντι Япрь, Кпрва) = *ἐνάτερφα* [συγκοπ. *ἐνάτρα*, *ἐνάτρφα* (χωρίς τῆ ν, *ἐάτρφα*, -*τρεφα*, *ἐάτρα*: ὡς ἐν τῷ ппъ пέντε, και μάпва = *μένθα* κτλ.). ἢ και κατ' ἀποκοπὴν τῆς ἐν συλλαβῆς (ὡς пмя, *δν-υμα*) = (*ἐν*) *άτρα*] = *εἰνά-τεира*, *εἰνάτηρ* (= *σύννυμφος*. Σ. *συννυφάδα*, ὡς ἐκ τῆ συννυμφάς).

Япро, Япра (νεφρός), Κρν. Ъпра, *ἄτρον*, *ἵτρον*. [συγγεν. ἦτορ. ἀμφοτέρω δὲ παρὰ τὸ ἄω, *ἀήτης*, *ἀήτωρ*, κυρίως = *πνοή*, *ἀναπνοή* (ὡς τὸ πνεύμων), και ἔπειτα = *καρδία*, *νοῦς*, *ψυχή*. οὕτω και τὸ, *νεφροί*, παρὰ τῆ θείᾳ Γραφῇ = *κρυπταὶ ἔννοιαι*, *λογισμοί*, *ὀρέξεις* (Ψαλμ. Ζ. 10, κτλ. Θεοδώρητ.). τοῦ δὲ ἦτορ, ἦτρον συγγενές και τὸ ἦπαρ (*ἄπα*, *αῦω*, *ἄω*), λτ. Jesur (π = κ, οἶον ἦκορ ὡς, ἵππος, equus). οὕτω και τὸ ἦτρον (= *ὑπογάστριον*, και μεταφ. = *ἐντεριώνη*) παρὰ τοῖς Σλάβοισιν ἐξελήφθη = *νεφρός*].

Ячєя (μικρὰ ὕπη, *σχαδών*, ὡς ἐπὶ κηρίου *μελισσῶν*) *ἄγκια* (προφερόμενον *ancea*, *asea*), *ἄγκος*, *ἄγγος* (*ἄγω*, *ἀγκή*, *ἄγκη*). ἢ (я = α = ο) *ἄκος*, *ἄκος* (*ἄκα*) = *ἄπος* (*ἄψ*), *ἄπη*. βλ. ὄκο, ὀκнѠ (τὸ θέμα Япи, *ἄω*, *ἄθεν* και τὸ *ἄγω*, και, τὸ *γάω*, *γάω*. βλ. Ящякъ).

Ячмєнь (κριθὴ) *ἄσμενον* = *ἔσμιον*, *ἔσμιω* (ἐκ τῆ Яспя = *ἔσθειν*, *ἔδειν*. ὡς τὸ *γράφεις*, *συνήθ*. *γραφίδι*, *γραφίδι*, ἐκ τῆ *γράφω*). Και

τὸ ἄσμενος ἐκ τῆ ἥσμαι, ἥδω, συγγεν. ἔδω, ἔδω, ὡς καὶ τὸ τέρω συγγεν. τρέφω.

Яшма, Σλαβον. Ясписъ, ἰασπις, Ἑβρ. Jachreh, Ἀραβικ. yashme (ὄθεν τὸ Ῥωσικ. Яшма)· καὶ ἄλλα δὲ λίθων ὀνόματα παρὰ τῶν Ἀσιανῶν παρειλήφασιν οἱ Ῥῶσσοι γλωσσῶν καὶ μάλιστα τῆς Ταταρικῆς καὶ Ἀραβικῆς, οἶον, Альмáзъ, (ἀδάμας), τὸ Τερκ. καὶ Ταταρ. καὶ Ἀραβ. almaz, elmaz. Яхонитъ τὸ Ἀραβ. καὶ Τερκ. yakout, ἀντὶ τῆ ἑλλην. ὑάκινθος· Изумрудъ, τὸ Ἀραβ. καὶ Τερ. zoumrud, zoumourroud, Περσ. zemeroud ἐκ τῆ ἑλλην. σμάραγδος (σμαράσσω, παρὰ τὸ μάρω, μαρμαίρω), παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ σμάραλδος, ὄθεν τὸ Ἴτ. smeraldo, Γλ. émeraude (βλ. Ῥεῖμ.). Бирюзá, τὸ Τερκ. pirouzè, ὄθεν καὶ Σ. περσζές (ἢ παρὰ τινιν ἑλληνικώτερον, γαλαζόπετρα, ἢ καὶ ἄλλως, ζώλιθος, λτ. zoolithus turcosa, ὄθεν Γλ. turquoise). Лáль (ἄνθραξ, καὶ Σ. καρβένι, ἐκ τῆ λτ. carbunculus, carbo, Ἴτ. carbone, καὶ ῥεμπίνι, Γλ. rubis, Τερκ. rubin, ἴσως ἐκ τῆ λτ. rubeus, rubrus, ἐ-ρυθρός), τὸ Ἀραβ. laal. τὸ δὲ Топáзъ καὶ Сапфíръ μετεφράσθησαν ἀμέσως ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, τοπάζιον, τόπαζος (ὄθεν καὶ τὸ Ἀραβ. Thoubaze. τὸ γὰρ τοπάζιον συντέθειται μετὰ τῆ ἄρθρου, καὶ ἔσιν = τὸ πάζιον· πάζιον δὲ γράφει τὴν λίθον καὶ ὁ Ἡσύχ. ἴσως ἐκ τῆ Ἑβραϊκῆ

raz, uraz, οἱ δὲ τινες παρὰ τὸ Topazo, νῆσον τῆ Ἀραβικῆ κόλπε, παντάπασι ἀκύρωσ ἠτυμολόγησαν), καὶ σάμφειρος (Σ. ζαμφείριον), καὶ Ἑβραϊς. saphir. Εὐρίσκεται δὲ καὶ σάμφειρος· τῆτο δὲ δοκῶσιν οἱ πάλαι καλεῖν καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις λαζῆριον λίθον (lapis lazulis), περσικώτερον ἄνομασμένον (καὶ Σ. λαζῆρι), ὡς πάρεσι ξυμβαλεῖν ἐκ τῶν ἐπιθέτων " χρυσοῦ, καὶ κυανῆ σάμφειρος (βλ. Διον. Περιηγ. καὶ Διοσκοριδ. — καὶ Ἀποκαλύψ. κεφ. κα)· ταύτης δὲ πάντη διάφορος ἢ νῦν χρυσόλιθος (τερκικ. gialdiz tasch), ὡς χρυσόπαζος· παρὰ δὲ τοῖς πάλαι χρυσόλιθος κυρίως τὸ τοπάζιον (Ἀρῆριαν. π. Ἐρωθ. σελ. 28), διὰ τὸ χρυσοειδὲς τῆ χρώματος.

Ящикъ (κιβώτιον) ὡς ἐκ τῆ Ящъ = ἄσχος ἐκ τῆ σκέω, σκεύω, σκεῦος = σκύτος, κτλ. (βλ. Ρεῖμ. λ. ἄσχος)· τὸ δὲ σκέω, σκύω = σκάω, σχάω (ὄθεν σχαδῶν βλ. Ячея) = κάω, χάω, χαύω, habeo = ἄFω, ἄπω, ἔπω, ἔχω· καὶ ἔστιν ἄρα τὸ Ящикъ παρὰ τὸ Ящи.

Ξ. Ψ. Θ. V.

Ξ, ξ (Κσι, ξι), = Ξ, ξ· καὶ, Ξ̄ = ξ' (60).

Ψ, ψ (Πσι, ψι) = Ψ, ψ· καὶ Ψ̄ = ψ'

* *

(700)· Θ, ϑ (θηπά, θήτα) = Θ, ϑ· και
 ϑ̄ = ϑ' (9)· V, v (Ижица, ἕλιτσα, ἕψιλον.
 τὸ δὲ ῡ = 400, γράφεται ῥ̄) = P, v. Εὐχρη-
 στα ἐν μόνοις τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν,
 ἀπὸρ, ὡς γνωστὰ, παραλείπομεν.

Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Α Ι

καὶ δεύτερα φροντίδες, καὶ
ἐπιδιορθώσεις.

Βάγρϋ (πορφυρεὸν χρώμα). Багрянница (πορφύρα, τὸ ἱμάτιον· Багрянка δὲ ἡ πορφύρα, τὸ δρεον). Багрянный (πορφυρεὸς), ἴσ. συγγεν. Γερμ. Farbe (χρώμα), f=б, b=г, μεταθ. Βάγρϋ, συγγεν. φάρω, φάρμα [μ=β, οἶον, φάρβα, καὶ φάρβω, farbe = φύρω· ὅθεν παρὰγει καὶ τὸ πορφύρω (ὡς μύρω, μορμύρω), πορφύρα. Εἶη δ' ἂν τὸ πορφύρα καὶ ἐκ τῆ ὀρφος (πορφος, ὡς, ὄχλος, πόχλος), ὀρφος, ὀρφύρ, πορφύρ, - φύρω, - φύρα (κατὰ τὸ ὀρφινον χρώμα), ὅθεν καὶ μορφινός, καὶ φ=χ, μοριχνός· (ἔτω καὶ πορφός, πόρχος, μεταθ. Βάγρϋ? г=χ=φ). "Ἐτερον δὲ τῆ Βάγρϋ τὸ πέρκανον ('Ησύχ. ὅθεν τὸ Σ. περκάλιον = ἕφασμα, πηνίον ἐκ πάμβικος λεπτόν), πρὸς δ' παραβάλλασί τινες τὸ Γερμ. Berkan, καινῶς Perkan, μσ. λτ. barracanus, Γλ. boucasan, Ἱτ. barracano, βλ. Ρείμ. λ. Περκανός]· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ χρώματος δηλωτικὸν Βάγρϋ συγγεν. τῆ Багòрϋ, Γάγορ, ἄγκος (ἄγκισρον), ὡς τὸ, κάλχη, κόχλος, κογχύλη, ἐκ τῆ κόγχη, κόγχος=γδγγος, ὄγκος, ἄγκος (ἀγκύλος, γογγύλος, ὅθεν καὶ τὸ γόγγρος), εἰ

ἐκ τῆ ζρογγύλε σχήματος τῆ ὀσρέε. ἀλλ' ἐδὲ τὸ ᾄχρα, ᾄχρος, Γᾄχρος. (ἐκ τῆ ἄχυρον?), παραβάλοι τις ἂν εἰκότως πρὸς τὸ Βάγρψ.

*Βαζάλψψ (ὁ λίθος Basalt, Basaltes), ἐκ τῆ βασανίτης (ὡς ὅμοιος τῆ Λυδία λίθε), συγκοπ. basantes, basaltes, n = 1.

Βάϊκα. (бай), πρόβλ. τὸ Γερμ. Вог.

Βάλιψ, Σλαβ. (ἐπαιιδὸς. 2, ἱατρὸς. 3, Ῥωσ. θαυματοποιδς). Βάλοvanie (ἱατρικῆ), ἐκ τῆ Βάκω = βάω, φάω (φάσκω, ὡς τὸ ἠπιάω = λόγοις ἰᾷμαι, καὶ Врáчь Σερβ. = μάντις, βλ. Колдýнь), παρωχήμεν. βάλ (Βάλю, ὡς, βάω, βάλω, ὕθεν βαλάω, λτ. balare, balo, Блeю, βληχᾷμαι, ἐπὶ φωνῆς). βλ. Собран. Словенск. Памятниковъ κτλ. (Пешпромъ Кеппеномъ), Книг. I. спр. 47. (1827. С. Пешербургъ).

Βαλύю, 2 = θρύπτω (Γλ. gâter), καὶ τῆτο = Γαλάω (ἄλη, ἀλεὸς, ἠλεὸς). τὸ θέμ. ἄλω, Γάλω (Βαлю), ἀλέω (ἀλήθω = τρίβω = θρύπτω), ἢ ὡς τὸ Σ. παλαβόνω, παλαβὸς, Βά-ловень.

Βανδύρα, πανδέρα, ἐκ τῆ λτ. pando, -deo (πάνδω. βλ. φύνηψ) = κρεμάω, -μαμαι (διὰ τὸ κρέμασθαι ἀπὸ τῶν ᾄμων).

Βάνκψ, bancus, ὕθεν καὶ τὸ Σ. παγκάριον (πάγκος, βάγκος, ἄβακος, ἄβακάριον). ἐκ τῆ α σερητικῆ καὶ βάσις (ἄβαξ), οἶα μάλισα τὰ πρὸς τοῖς τοίχοις κρεμάμενα παρὰ τοῖς ἐμπόροις

καὶ τραπεζῖταις ἀβάκια πρὸς τὸ ἀριθμεῖν νομίσματα, Σ. ἀσπροσάνιδα.

Βαράβαν̄, συγγεν. Βαράβοῡ.

Βαράν̄, συγγεν. Βόροβ̄, Σλαβ. Βράβ̄.

Βίριτ̄, Βιρίτ̄, καὶ Βίριτ̄ι (τὰ πάντα παρὰ τὸ Βερέ = φέρω), φορὸς, φορεὺς, φέρτης (ὡς, ἀγγελιαφόρος· καὶ τὸ ἄγγελος, ἐκ τῆ ἄγω, ἀγελός· τὸ δὲ φέρω = πέρω, πείρα, πειράω, πειρασής). τὸ Βμ. biric, καὶ Καρν. berizh = ὑπεργὸς ἀστυνομίας (ὡς τὸ λτ. licitor, ῥαβδῆχος), ἢ περ ἀγωγός, εἰσαγωγός.

Βίσερ̄, Σλαβ. (μαργαρίτης), μῶν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὸ λτ. viscus = Γισκός (Γισκός, βίσκαρ) = ἰξός [ὄθεν καὶ ἴσκα, ὕσκα (ἢ καὶ Σ. ἴσκα δένδρον), καὶ ὕσα = κόκκος, ὄθεν ὕσγιον = κόκκινον? ἐκ τῆ ἰξός, ἰξός, καὶ τὸ ἰχθύς λτ. piscis. βλ. Βόσκ̄, καὶ Ρήβα]· ἀλλὰ μᾶλλον ἢ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ὡς καὶ τὸ, βέρβερι (κόγχη).

Βιὸ, παίω, Υβιὸ, ἀποκτείνω, - κτενῶ, ὡς καὶ τὸ πάω = φάω, φάζω, φέω, φένω, φόνος· καὶ τὸ λτ. cado = πάθω, πάδω (πάω. βλ. Παδ̄), ὄθεν occido, ἐκπαίω (φονεύω, ἦτοι πίπτειν ποιῶ). Ἐκ τῆ Βιού, Βίτ̄ (μάσιξ, ὄθεν ἢ Σ. βιτζα), λτ. flagellum, ὄθεν πάλιν τὸ φραγγέλλιον (οἶον ἐκ τῆ flagum, πλάγος = πλαγὴ, πλάγω, πλήγω, πλήκτρον), πλήγανον ἢ συγγεν. (flago) flagito, flagro, ἐκ τῆ (φλάγω), φλέ-

γω (καὶ fragro, φλ = φρ. ἔθεν καὶ τὸ φραγ-
γέλ. flagell.).

Благій. τὸ Πολ. blogi (ἀγαθός), καὶ blahy
(φαῦλος). ἀμφότερα = βλάξ, βλακός = μα-
λακός· καὶ τὸ Благій, συγγεν. Блажъ, βλά-
ζω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρότητα, καὶ ἐπομέ-
νως τὸ, τε μαλακὸν καὶ ἰλαρὸν, καὶ τὸ
πλαδαρὸν, ἔθεν βλακείαν, μωρίαν. ἔστι δὲ
τὸ βλάζω = πλάζω, Блазю, ἔθεν Блазнь,
(οἶον πλάζνω μετὰ τὴ ν, ὡς ἐκ τῆ πλάγω,
πλάνγω, τὸ πλάγχω), ζ=γ, πλάγω, ἔθεν καὶ
πλακία, ἀμπλακία, κτλ. (βλ. Πείμ. λ. βλάζω).
ἐκ τῆ Βλάгъ, τὸ ὑδέτερον Βλάго, Σλαβ. =
εὐ (καλῶς), ἐν συνθέσει, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς
ἀπὸ τῆ εὐ συνθέτοις ἑλληνικοῖς, οἶον Βλα-
говоление (= εὐ-δοκία, ἀγαθοθέλεια, κτλ.),
καὶ Βλάго = εὐγε.

Βλάπο, πρὸ βλ. καὶ ἄλτις = ἄλσος, ἔθεν, λτ.
saltus (lucus), καὶ τὸ Γερμ. Wald, ἴσως καὶ τὸ
λτ. palus (paludis) = Φάλος (ἀντὶ ἔλος), βάλ-
λος, βάλτος. Ἐκ τῆ Βλάπο (б = м), τὸ
Ἰλλυρικὸν Млапо, ἔθεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ
Βενετία λέγεται Млепка = βαλτικὴ (βαλ-
τώδης, ὡς περιῤῥύτος)· ἡ δὲ Βαλτικὴ λεγο-
μένη θάλασσα οἷς μὲν δοκεῖ παρὰ τὸ Τευτ.
belt (πλημμύρα), οἷς δὲ παρὰ τὸ fallen, φάλ-
λειν βάλλειν (βαλτῆ). τοῖς δὲ καὶ = balteus
(ζώνη), ἡ = λευκὴ (ὡς καὶ ἡ λευκὴ θάλασσα),
ἐκ τῆ Бѣлишь, Бѣлю. βλ. Бѣлиū (ὡς φα-
ληρά, ἐν ᾗ κύματα φαληριώοντα).

Βλονά, βλ. Βολόνη.

Βλοχά = πύλακα (πύλοκα, -κα, συγκπ. Βλοχά) ἀντὶ ψύλακα, ψύλαξ (πύλαξ, λτ. pulex), Βμ. blecha, blcha, Πολ. pchla, Ἰλλυρ. buha (χωρὶς λ), καὶ Σερβ. Буа (χωρὶς καὶ τῆχ).

Βλύψъ, ἐκ τῆ Βλύю, φλύω, ἄς καὶ τὸ φλε-
ώς (φλῆς)· ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρασίαν, διὰ τὸ
φίλυδρον τῆ κισσῆ.

Βλύдо, βλ. Плющъ.

Βλῆδι, καὶ Βλῆδι, Βλέδι (λήρος, Σλαβον. βλ. Δοβρόβ. 114) = βλάδα, βλάδη, πλάδη (βλάζω, Блажъ, οἶον Блаждъ, Владъ), βλά-
ζω, πλάζω, βλύζω, φλύζω, φλέδω, φλε-
δών (φλύαρος), φλύω (φλυάω, φλύαρος).
βλύω, Βλύю, Πλύю, Блажъ, Блуждъ, κγ, Плу-
шάю, Болшάю, κτλ. συγγενῆ. βλ. Пльвъ.

Βλῆχα, πλάκα, ἀνάφερ. εἰς τὸ Πλάщъ (πλάζω,
-ττω).

Βόгъ, Богатый, ἀναμφηρόριζως ἐκ τῆ Моγъ,
ἔθεν καὶ τὸ Богатίрь (ἰσχυρός) = Моγъчъ.

Βόдръ, ἐκ τῆ Бдѣ = φάδω (φαιδω), φαδρός
(φαιδρός).

Βοπάю, συγγεν. Βόпка ἔθεν οἶμαι (βόπα)
Забόпа (μέριμνα) = πάθα (πόθα, ζα=διὰ,
πόθα), πάθη, καὶ πάθος (ἄς καὶ ποθῆ, πό-
θος, ἐκ τῆ πέθω, πάθω = βάθω, βαθύω =
βάδω, πάτω, Паδъ, πάζω, πάσχω· ἐπὶ τῆς
σημασίας τῆ αἰεῖν, νύσσειν, ἄς καὶ τὸ " ἔμ-

δοδι θυμόν ἀμύξαι, καὶ τὸ μεριμνῶ = μέρω, μερίζω, κτλ.).

Βολόнь, δοκεῖ συγγεν. τῆ Βλονά, τοῦτο δ' ἂν εἴη = τῷ παρ' ἄλλαις Σλαβονικαῖς διαλέκτοις Βλάνα = Пленà, pellis, pellicula = πέλλα (μετὰ τῆ ν, οἶον πέλνα, μεταθ. Пленà, ὡς καὶ τὸ πέλμα ἐκ τῆ πέλλα), πελλός, φελλός. ἔσι γὰρ καὶ ἡ Βλονά δέρμα καὶ ὑμῆν [ὄθεν καὶ ἄμνιον, ἀντὶ ὑμένιον (βλ. 'Ρεῖμ.)], ὡς καὶ χόριον λέγεται τὸ Σ. καὶ παρ' Ἰπποκρ. ὕσερον, καὶ τὰ ὕσερα, λτ. secundinæ τῆς λεχῆς, καὶ Σ. ἔτι, ἄκλεθον = ἀκόλεθον (παρὰ Θετταλοῖς), καὶ, κατάποδον (παρὰ Πελοποννησ.), ὡς κατὰ πόδα (Σ. καταπόδι, καταποδῆ), ἀκόλεθον τῷ κυήματι]. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆ Βλονά· καὶ τὸ Βολόнь δὲ = πέλλα (πελλανόν), εἰ μὴ γ' ἱκανῶς ἔχοι, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ φλόος· ἐκ τῆ φλέω, φλύω, Πλύю, Βλύю. [Πρὸς τὸ Βλάνα οὐ χρὴ συγγέειν τὸ Σ. μπλάνα (εἶδος ξυήλης, ἢ λίερα παραλληλογράμμη λεπτεργικόν· ὄθεν ὡς ἐκ τῆ σχήματος λέγουσιν οἱ χωρικοὶ καὶ, μπλάναν τυρίε, ξύλα, κτλ. πῦν τεμμάχιον ἐπίπεδον καὶ ὀμαλόν) = πλάνα, πλανός, πλανύς, πλανίσσω, planus, plano (complano) = πλατύς· πελάω, πλάζω, σσω, ττω. 'Ρεῖμ.].

Βοшѣю, συγγν. Пишάю. Βοшвà (φύλλον δαύκε), βοшѣà, βοшà (бóшь), βοшѣ. βοτάνη, Бошнѣнье (εἶδος ζωμῆ). βλ. Бураки.

Βοάρινϋ, *τάτε ἀρχαιότερον τὸ Βολάρинъ δο-
κει πιθανῶς τῷ σοφῷ Βοσοκόφῳ* (Воспо-
ковъ), *καὶ εἶη ἂν ἡ λέξις παρὰ τὸ Βόλιϋ*
(Болір), *οἷον πολήρης (πολάρης, Βολάρинъ),*
ἀντὶ πλήρης (ἐκ τῆ πλέος), πλήρως, plerius
= πολὺς = μέγας, μεγαζάν, κατὰ τὸ " μέγας
καὶ πολὺς. βλ. Большой.

Βραδὰ, *ἄλις μοι δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ*
barba. "Ἔσι γέ μιν οἷς ἀρέσκει μᾶλλον ἐτυ-
μολογεῖν τὴν λέξιν παρὰ τὸ Βредϋ (περάθω,
ᾶς, ἐργάω, ἐργάθω, φλεγέω, - γέθω, πλέω,
πλήθω) = περάσω, πρήσσω, περάω (ᾶς δῆθεν
εἰς τὸ πρόσθεν διαπερώσας καὶ αὐξομένας
τῆ γενεῖς τὰς τρίχας), οἷον περατὰ, ἢ γοῦν
φορητὰ, φερτὰ (ἔσι γὰρ καὶ τὸ Βредϋ, πρᾶ-
θω, περάθω, περάω, πέρω = φέρω, Βερϋ
ἐκ δὲ τῆ φέρω, καὶ τὸ φέρω, φέρβω,
φορβὰ, barba, καὶ τὸ φορὰ, φόρτος, ὄθεν
καὶ ἑλληνιστὶ λέγομεν " φέρβειν, καὶ φέ-
ρειν γένειον). τὸ γέ μιν Γερμ. Borst (ὄθεν
ἢ Σ. βέρτζα = σάρωθρον ἱματίων), διάφο-
ρον τῆ Bart, καὶ Βραδὰ, barba.

Βράκϋ, καὶ Βράκϋ (*ᾶς, γάμος, γάμοι, λτ. nuptiæ,*
πιθανώτατα συγγενὲς τῆ Πράγϋ (φραγῆ, βλ.
Πορόγϋ), ἐκ τῆ Πραγϋ (φράγω), ὄθεν καὶ
Супрϋгϋ (βλ. Прагϋ). μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ
Ἀγγλικ. to brace (δεσμεύειν), brace (ζεύγος).
μεταμέλει γὰρ μοι τὸ Βράκϋ παρὰ τὸ Βε-
рϋ, Βράπϋ, παραγαόντι, κατὰ τὸ, ἄγεσθαι

(= φέρειν), καὶ Σ. ἐπαίρειν (ἐπαίρω, αἶρω, ἐπὶ τῆς σημασ. τῷ φέρω), καὶ λαμβάνειν γυναικᾶ καὶ μέσως δὲ λέγομεν Σ. ἐπάρθησαν (= ἐπῆραν ἀλλήλους = συνῆλθον εἰς γάμον), ἔθεν καὶ ἐν τῇ μικρῇ Ῥωσσίᾳ, Побράлися, ἐκ τῷ Беру, ὡς τὸ ἐπάρθησαν. Τὸ δ' αὖ Γερμ. Braut, βεβιασμένον καὶ ἀσύμφυλον δοκεῖ πρὸς τὸ προίτη, κρίνει δὲ μᾶλλον ὀρθότερον καὶ περὶ τᾶτα ὁ σοφὸς Ῥεῖμ. λ. νύμφη.

Брѣкъ (ἐκριμμα), συγγεν. Брѣшу, Бросѣю.

Брѣнь, Бранѣ, συγγ. Бренчѣ (ὡς βοή, κτλ.) βλ. Война.

Бревнѣ = πρέμνον, ἐκ τῷ πρεμνός, πραμνός, πράμος, Прямый, Прямный, Прямно (Прямно)· οὐ γάρ μοι δοκεῖ ἔτε παρὰ τὸ Борь, ἔτε παρὰ τὸ Брѣмя, ὡς τισιν ἤρεσεν. τὸ δὲ Καρν. brun, brune, συγκοπῇ τῷ Бревнѣ, Βμ. brzewno.

Брѣжу, συγγ. Ржѣ, κτλ. ἐκ τῷ ῥύω, Ῥύω, ῥύζω, βρύω, Врѣ, κτλ. βλ. Ῥεῖμ. λ. ῥάζω.

Брѣвь (ὀφρὺς.) = τῷ Μακεδον. (φ = β καὶ α = ο, υ = ου), ἀβρὺς, ἀ-βρὺς, υ = β, Брѣвь. [τὸ ὀφρὺς ἔμοι γε δοκεῖ παρὰ τὸ ἔχω, ὄχος (ἔξ-οχος, μετὰ τῷ θ, ὄχθος), ὄχερδς, χ = φ (ὡς, Ἐφύρη = ὄχυρά, ὄφρις = ἔχρις), ὀφερδς ρὺς, συγκοπ. ὀφρὺς (κατὰ τὰ ἰσχω, ἰσχὸς ἰξὸς, ἰξὺς = ἰσχυς = ὀσφὺς, βλ. Ῥεῖμ. καὶ οἶον ἰξα, ὄξα, ὄθεν τὸ λт. соха)· ἔοικε

γὰρ σημαίνειν ἀπολύτως ἢ λέξις ἐξοχήν,
ἔπαρμα, ἔκρον, ἢ ἀψίδα, ἄψω, ἄπω = ἔπω = ἔχω].
Βροϋϑ, ἴσως καὶ = βρίζα, Φρίζα, ρίζα (ρόζα,
ὤς, ἰσχὺς, ὀσχὺς, ὀσφὺς, ἰξὺς, соха), βλ.
Ρόζβ. εἰ δὲ μὴ γε, συγγεν. Ржà, βλ. τὴν
λέξιν.

Брыжй, ἐκ τῆ Βρυζγny (ю = υ = ν).

Βύβενъ, βῆμβον = βομβέν, βομβαῖνον, βομ-
βαῖνω, - βέω, Καρν. Бóбнимъ, βομβαίνημι
[ὀνοματοπ. βὺ, βὺμ, βύω, βύβω, βομβύω,
βόμβος, ὅθεν τὸ Σ. βεβός (βυβός) = μογγός,
(μυδός, mutus), διὰ τὸν ἀδιάφθωτον βέμ-
βον].

Бύде = εἰ. Бýдошo (Буд-шo), ὅτι, δῆθεν. ἐκ τῆ
Бýду, ὡς τὸ бы, ἐκ τῆ бýпи (быю), φύω
(ἀντὶ τῆ, εἰ ἔσαι τὸ, ἐσόμενον, τυχόν, εἶεν).
βλ. Бы.

Буждъ, Бужу, Будышь (ἀγρυπνίζω, ἐξυπνίζω),
παρὰ τὸ Бдѹ.

Бýволь, βέβαλος, ἐκ τῆ Бýй, βῆς, καὶ Βόль,
βαλός, βηλός, βαλάω, Βλεῶ (βαλάχω, βλή-
χω) = βῆς βαλάων (βλ. Кράва). τὸ θῆμα
βάω, βόω, βῆς, βοόω (τὸ Ἰλ. fou = fol =
ελ. follis, φόλλιξ = θύλαξ. ἄς κενός).

Бýкь, Γερμ. Buche, λτ. fagus = φαγός (α = υ)·
εἴη δ' ἂν καὶ = (πύκος, πυκνός), πύξος, Γερμ. Bu-
chsbaum· ὅθεν καὶ Бýква (пýкфа), πυξίς,
Γερμ. Búchse = πυξίον. [τὰ ὀνόματα τῶν
φυτῶν καὶ ζώων κατὰ γλώσσας καὶ τόπους

πολλάκις μεταβάλλονται ἀπό τινος εἰς ἕτερον εἶδος, φυλάττεισι δ' ἐν αἰετοτε τὴν πρῶτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἢν ἡ πρωτόγονος γλῶσσα διαρίσατο ἐξ ἀρχῆς. βλ. 'Ρεῖμ. λ. βρίζα]. Ἐκ τῆ Βύκβα τὸ Βύκβιτσα (πυξίτσα), τὸ φυτὸν, λτ. betonica.

Булавà (ρόπαλον). Булавка (βελόνη) = Буравъ (λ = ρ)· συγγεν. Борю, Бразда. βλ. μετὰ τὴν λ. Бываю.

Буракъ, πληθ. (ὡς ἐκ τῆ Буракъ) δαυκία [δαυκος. Σ. δαυκί, καὶ ἄλλως, κοκκινογέλιον (τὸ Τερκ. παντζάρι), διὰ τὸ κόκκινον χρωμα. ὡς καὶ ἀσπρογέλι, ἡ βενιάς, τὸ Τερκ. σαλγκάμι, κωνοειδῆς τις γογγυλῆς, γογγύλη, τὸ Σ. γογγύλιον, κτλ. τὸ δὲ γέλιον, ἐκ τῆ γελίον = (αυ = υ, γ = κ), καυλίον; καυλός, ὅθεν καὶ τὸ Γερμ. Kohl· οἶον κοκκινόκαυλον, ἀσπρόκαυλον, ὡς, μακρόκαυλος, κτλ.]. Οὕτως ἴσως καὶ τὸ Буракъ ἐκ τῆ Бұрыя (πυρρός), πυρρόκια (διὰ τὸ χρωμα)· τὸ δὲ Буракъ = Свέкла = σεῦκλα (σέβκλα, σβέκλα), σεῦτλον, -κλον, ὅθεν πάλιν (παρὰ Πελοποννησ.), σεῦκλον (κ = τ), καὶ σέσκλον = δαυκίον (ἐκ τῆ αὐτῆ σέσκλου καλεῖται καὶ Σέσκλος, καὶ Σέσκλον, σευτλοφόρον χωρίον Θετταλίας κατὰ τὴν Μαγνησίαν). ἔξι δὲ σεῦτλον, καὶ τεῦτλον κυρίως τὸ λτ. beta, Γερμ. Beete, Mangold.

Бураю, καὶ τοῦτο ἐκ τῆ Бұря, βορράς. τὸ δὲ Σ. βῆρος, βερλίζω (ἐν Θετταλίᾳ), εἶη μὲν

ἄν καὶ = βρελός, μάλλον δέ μοι δοκεῖ = φῆρος, αἰολ. (= θῆρος), παρενθ. λ (ὡς λέγομεν καὶ ὠρλυνάζει, ὠρλύνεται = ὠρύεται), τὸ δὲ θῆρος = θερός καὶ θορός (ὡς καὶ θερός, ο = ου, κατὰ τὸ, νόσος, νῆσος, ἐκ τῆ θόρω), ὅθεν πάλιν (θ = τ = δ = ζ), τὰ Σ. τερλός (ἐν Θετταλίῳ) = τερλός (ὅθεν τρελός) = ζερλός· ἢ καὶ ὡς ἐκ τῆ θόρω, θόρων, -νυμι, εἶη ἄν θερνός, ν = λ. [ὡς, σαχνός, σαχλός, καὶ (παρ' Ἡπειρώτ.), ἀνάντελλα = ἀλλάνταλλα, ἀντι, ἀλλ' ἀντ' ἄλλα (ἀντ' ἄλλων) = ἐναλλα], θερλός, τερλός (δερλός), ζερλός καθὰ καὶ Дѣрнѣй, Дѣрнѣ (αἰσχροός, ἀηδής), ἐκ τῆ Дѣрнѣ (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ Σ. λωλός = ὀλωλός = ἐλόαενος „ ὡς τὸ ἐλόμενε (Ὀδυσ. P. 483), τοιῶτο πάλιν καὶ τὸ Σ. χαμένος, λт. perditus. βλ. καὶ 'Ρεῖμ. λ. ὀλολός.

By = φῦ, φύοι, Γεῖη· ὁ δὲ εἰ σύνδεσμ. ἐκ τῆ εἴω, ἔω, εἶμι.

Bybáyo, φυφέω. τὸ Περσικ. būdem, būdi, būd = ἤμην, ἦς, ἦν, καὶ būwem, būwi, būwed = ἔσομαι, ἔση, ἔσαι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ bāsem, bāsi, bāsed, φύσομαι, φύση, φύσεται· τὸ δ' ἀπαρέμφ. buden, καὶ hesten = (εἶσθαι) εἶναι. βλ. Ёсмь. — Забываю, βλ. Линяю.

Bylíe, ἐκ τῆ Byль, Byши (Byю), ὡς φύλον, λλον, ἐκ τῆ φύω.

Bycпpый, ὅθεν ἢ Σ. Βίςριζα, ὁ ἑλληνιστὶ Ἀλιύκμων (Μακεδονίας ποταμός)· καὶ Βί-

ερπιζ (Τρανσυλβανίας)· Πίςριτζα (ὁ Δώδων
τῆς Ἠπείρου), κτλ.

Вѣгъ, φέγω, φύγω, λτ. fugo.

В.

Ведрò, βέδρον, ἀντὶ μέδρον = μέτρον (β = μ.
βλ. Βόγъ), συγγεν. Междъ, Мѣжь (Мед). βλ.
Междъ, καὶ Спýдъ.

Велікіѣ, Велікъ = Γηλίκος, ἤλις, τὸ δὲ βα-
λιός (ὄθεν λτ. varius), περιπεύει.

Вѣрба, Вѣрвь, Вѣрѣга, τὰ πάντα ἐκ τῆ (Вр̣ъ, Вѣр̣ъ)
Вѣрши = Φέρω, εἶρω, (ἔρω, λτ. sero), ἔρμα
(μ = β), Вѣрба, Вѣрвь (Φέρβα), εἶρω, ἄρκω,
ἀρκέω, arceo, co-erceo, ἄρκυς, ἔρκος, ὄρ-
κος (Φερίγα = ἐρίκα, ἀντὶ ὄρκα), ὡς ὄρκάνη,
ὄρικάνη (Ἠσίχ.) κτλ. [ἡ ἰδέα σημαίνει ὄργα-
νον δι' ἃ φράσσομεν, εἶργομεν, δεσμεύομεν].

Вѣредъ (Врѣдъ), ἐκ τῆ Вредъ (βλ. Вреждъ),
πρηδών, πρήζω, πρέθω, πέρθω· ἕτερα δὲ
τὸ Schwär, καὶ virus.

Вѣрпѣ, Вр̣ъ (Вѣр̣ъ) Σλαβ. (κλείω), Φέρω, ἔρ-
Fω (ἔρω, εἶρω. βλ. ἀνωτ. Вѣрѣга)· ὄθεν Вѣр-
зъ (Вѣргъ), Φέρω, Φέρξω, ἔρω, παρ' ὃ,
От-вѣрзу, Отверспѣ (ἀνοίγω) = ἀποέρω
(διῆζω, ὄθεν ἀνοίγω). τὸ λτ. vergo = ῥέπω, βω
(ρέFω, F = β, γ) μετασ. ΦέρFω, vergo. βλ. Вѣрху.

Вѣрпѣпъ, ἐν Σερβικ. Βιβλ. Вѣрпопъ, ἧ = ἐρειπ-
τόν, ἐρείπιον, ἧ συγγ. τῆ Вѣрпъ, τῆτο δὲ ἐκ τῆ

Верши (βλ. ἀνωτέρω Βέρβα). *Φεερτός, έρ=*
τός, έρκτός, έρκος, όρχος, όρχατος, έρχα-
τος (=φραγμός), ώς και τὸ Βαβόρβ. έτερον
δὲ τῆ Βέρπъ τὸ, hortus=(Γράδъ), Βερπογράφъ.
*Веслò (κώπη) ἐκ τῆ Везъ, veho, *Έχω, (έχω, όχέω),**
*ώς τὸ όχλòς(Фεχлòς, χ=c, Веслò), *όθεν μοχλòς,**
όχησις, όχος (δὲ ἔ κινεῖται τὸ "νάιον όχημα).
*Верчъ, Верчѣпъ] (ἐκ τῆ Верчъ)=*λτ. verto=πέρ-**
τω (ἐκ μεταθέσεως)=τρέπω=στρέπω, στρέφω.
Вѣщъ, πρόσθετες και, όνομα = πράγμα (ποιη-
τικῶς)· ώς " τένομα τῆς σωτηρίας, τῆς εὐγε-
νείας (Εὐρπ. Έκ., και 'Ιφ. Τ.).

Вѣлы, Вилѣю = Βαλίю, ἀλέω, εἰλέω.

Вѣпязь, ἴσ. ἐκ τῆ Βίпшп, Βίю, παῖω (πάτης,
 φάτης, φήτας, Βѣпязь), παίσης, πατάσων.

Вѣпня, Σλαβονικὸν εἶναι τένομα βέλονται
 τινες ἐκ ἀπιθάνως ἐκ τῆ Βίпш (κρέμαμαι)
 = Вѣпш, Фаῖσω, ἀῖσσω (βλ. Вѣпшю), ὡς
 κρεμάμενα δηλονότι. ἀλλά γε και τὸ βύσσινον
 (ἐκ τῆ βύσσος· λίνον λεπτόν, λευκόν) παρὰ τοῖς
 νεωτέροις ἐξελήφθη και ἀντὶ τῆ κόκκινον, ἥ
 πορφυρεῖν· ὅθεν συνηθέστερον νομίζεται πα-
 ρωνομάσθαι ὡς ἐκ τῆ χρώματος και ὁ
 καρπός.

Влѣщпъ, ἐκ τῆ Влѣдѣю (d=δ=ξ=σδ=πδ),
 οἶον Влѣдѣю (Влѣщпъ). τὸ θέμα Влѣдъ,
 Фάλδω (μεταθέσ. βλάδω, ὡς, Влѣкъ = Λιθ.
 welky=Фέλλω), και, ἄλδω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει
 θερμότητα, αὐξην, τροφήν, ἀκμήν, ὅθεν

ισχὺν καὶ κράτος, καθὰ καὶ τὸ valeo = ἀ-
λέω (ἀλέδω, ἄλδω) = θαλίω, θαλέω, θάλλω,
μετὰ τῆ θ, ἐκ τῆ ἄλω (λτ. alo, olo, halo) =
ἔλω, ὄθεν καὶ τὸ ὄλος, (ὄλομελής, ὡς ἐκ
τῆς ιδέας τῆς τῆ ὄλω ἀπεραιότητος καὶ συ-
σροφῆς).

Βλάϊο, τὸ θέμα Βαλ, Βολ, [ὄθεν τὸ, Βοληὰ, συγ-
κοπ. Βληὰ, καὶ Βαλῶ, Βαλάϊο (ὄθεν Βαλῆϊο), συγ-
κοπ. Βλάϊο] = Φάλω, Φέλω, Φόλω, σάλω, σέλω,
σάλος, σάλα = ἄλος, ἄλα (καὶ, Φάλα, Βολ(η)ά,
Ῥωσσ. Βάλъ, Γερμ. Welle), ὄθεν συγκοπ. ἄλς,
άλος, ἄλαξ (σάλαξ), ἄλασσα, ὄθεν σάλασσα,
θάλασσα, δάλασσα (μετὰ τῶν πνευμάτων. σ, θ,
δ). Ἡ ιδέα ἐμφαίνει κίνησιν καὶ τὴν τῶν
κυρτῶν κυμάτων συσροφῆν. βλ. καὶ Βόλγα.

Внѣкъ, ἢ ἐκ τῆ Φέγγονος, (ἐγγονος, μεταθ. Φένογος,
Φένοκος). ἢ γοῦν ἐκ τῆ Γερμ. Enkel, ὅπερ ἂν
εἶη καὶ παρὰ τὸ enke, enge = ἐγγύς (ἐγγι,
ἄγγι), ὡς γένεσ ἐγγύς.

Во, Въ = Γρ. by, bey, συνθ. be = ἐπι. βλ. καὶ Βη.
Вода, ὄθεν Βοδενὰ (ὡς μετωνόμασαι παρὰ τῶν
εἰσβαλόντων Σλαβόνων), ἢ Μακεδονικὴ πό-
λις Ἐδεσσα (= Φυδανὰ, ὑδατώδη μέρη): οὗ-
τω καὶ ἡ Βιδήνη, ἢ μάλλον, Βυδήνη = Φυ-
δανή (ὡς ἐκ τῆ βύδας, βίδη), ἢ καὶ ἀρχαιότερ.
Οὐίμινάκιον ὡς καὶ τὸ Σ. Νῆσι, ἀρχαιότ. Νέ-
σος, καὶ Νησις (ὄθεν γράφεται. καὶ, Νῆσα, καὶ, διὰ
κακὴν γραφῆν, Νύσσα· ἑτέρα γὰρ αὕτη ἢ διὰ τῆ
υ, πόλις Ἀσιανή), ἐκ τῆ παραφρέοντος Νέσε, ἢ

Νέστε (παρὰ τὸ νέω, νάω), κτλ. Ἔσι δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα καλλίκερνος πηγὴ, Δωδιανὰ, ἃ βελοίμην μὲν ἄν εἶναι = Δωτιανὰ, ὑποπιεύω δὲ μὴ καὶ ταῦτα = βοδιανὰ (β=δ, δοδιανὰ) = Водяна (ὔδαρά).

Βόλγα, ἐκ τῆ (Βόλγυ) Βόλγνυ, Ῥωσσ. (διαίνω, ὑγραίνω). τὸ θέμα Влаг, Влāju (βλ. Βλάγα), βλάζω = πλάζω (ἐκ τῆ πλάω, ἀντὶ πελάω, πλάζω, ὅθεν) πέλαγος, πελάγη (βέλαγος, βελάγη, -λάγα = Βόλγα). Ἡ πρώτη ρίζα, ἄλω, ὅθεν βάλω, βάλλω, πάλω, πέλω, πλέω, φλέω, πελάω, πλάω, βλύω, φλύω, fluo, βλάω, Βλάϊο, κτλ. Ἡ ἰδέα ἐν τοῖς τοιέτοις ἐμφαίνει κυμαινομένην κίνησιν, οἷα θαλάσσης, κτλ. ὅθεν ὑγρασίαν, κτλ. βλ. λ. Πλυβύ.

Волдырь, συγγ. Блюю, Плюю.

Волна, Влнà (ἔριον), φαίνεται συγγεν. τῆ Волнà, Влнà (κύμα), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῆ ζρεπτῆ· ἐκ τῆ ἔλλω (ζρέφω, συζρέφω, τίλλω) = λτ. vello, vellico, vellus, καὶ villus, ὡς, εἴλη, ἔλιξ (κυρίως σῶμα συνεσραμμένον), καθὰ καὶ τὸ ἔσλος ἐκ τῆ (ἔλω, ὄλω, ὄλος), ἔλος (βλ. Βλάϊο). Τοιῶτο ὃ ἄν εἶη καὶ τὸ Влàсь, Влось, ἢ καὶ = πῖλος (ἴσως δὲ καὶ τῆτο παρὰ τὸ ἔλω, εἴλω, ἔλλω, ἔλλη, ὅθεν ἄν εἶη καὶ ἡ πέλλα, pellis = vellus).

Волчѣкъ, ἐκ τῆ Вόлокъ = (δλοξ), ἔλιξ, παρὰ τὸ Валѣю, Λιθ. wólouju, volno.

Βόλῶ, βῆς (βλ. ἀνώ, Βύῃβολῶ). Βολῆϊ, βόειος (Σλαβ.), ὅθεν τὸ Ῥωσ. Βολῆϊ, καὶ Βαλύϊ (εἶδος ἀμανίτε, τὸ λτ. *agarius integer*) = Βόλοβῶ, βα, во ($y = v$), βόειον. τὸ δὲ βολβός, βολβά, vulva, ἐκ τοῦ ὄλω, νοίνο, ὄλος, βόλος, ἰων. βῶλος, Σ. σβόλος, Γερμ. Bolle, ὅθεν καὶ βόλιτον (διὰ τὸ ζρογγύλον), καὶ βολβίς, βολβίδιον Ἐλλὰ καὶ Σ. (παρὰ Χίοις), βερβέλιον, (=σπύραθος), καὶ βερβελλία (δ=λ· καὶ ρ=λ· ὡς, ἀλφός, ἀρφός) = βόλβιτος (βέλβιτος, dos). ἡ δὲ Σ. πορλύδα, καὶ ἄλλως, ἀχηβάδα (β=μ· ἀ-χημάς, -μάδα=χήμη, ἡ κόγχη, τὸ δσρεον), ἐκ=βολβίς, ἀλλ' ἴσως=σπονδύλη (πονδύλα, ν=ρ, πορδύλα), διὰ τὸ ζρογγύλον.

Βολίνκα (Βολίνα), ἴσως ἐκ τῆς Βόλῶ (ἐκ βοεῖς δέρματος ἀσκός).

Βοπλῶ, Βόπλῶ (Βοп = ὀπῆ, ὄψ, vox), ὀμπῆ=ὀμφῆ (ἄπω, ἔπω).

Βορκύῶ (γογγύζω, ἐπὶ περιζερωῶν), Σ. γεργερίζω = κορκορούζω = βορβορούζω. Λέγομεν δὲ καὶ, βερβερίζω (ἐπὶ κραυγῆς ὀδυνωμένων). τὰ πάντα ὀνοματοποιῆται. Οὔτω καὶ τὸ βάρβαρος, βαρβαρίζω = κάρβαρος, νος (ἀπὸ τῆς δυσήχης λαλιᾶς. βλ. Ῥεῖμ. πρόβλ. καὶ λ. Σλόβο). συγγ. Βορχύ.

Βοροβέϊ, Σλ. Βράβιϊ (σρεθός, Σ. σπυργίτης=πυργίτης σρεθός), ἴσ. = Рабыи, Рáбь (Φράδῶ· ὡς, Βόσεμь = ὀσεμь), διὰ τὸ κατάσικτον τῷ σρεθῷ. Ἄλλοι παρέβαλον τὸ Γερμ. Sperling,

Spatz, και κατά διαλέκτ. sparwa, sparf, spaur, Ἀγγλ. sparrow.

Βποροΰ, ἀντὶ Δβποροΰ (Δβπορ-, δεύτερ-ος, δέ-βτερ-, συγκοπῆ, δβτερ-. ἢ και Δβα-πορ, δυνώ-τερος, ὡς τὸ διττός· ἀλλὰ μᾶλλον ἐσιν αὐ-τὸ τὸ δεύτερος. βλ. λ. Девять). ὅθεν τὰ Ῥωσ. Полπαρά (ἐν ἡμῖσι). συγκοπ. ἐκ τῆ Πολβ- Βποράγο (γενικ. τῆ Βποροΰ. βλ. και Πόλβ = ἡμῖσις) = ἡμῖσι τῶν δύνω (ἀποδέον), δύνω ἡμέσις δέοντα, ἢ ἡμῖσις (δέοντος) δύνω. οὕτω και Πολπρεπβὰ, τρία δέοντος ἡμῖσις, κτλ. και Σ. παρὰ ἡμῖσι τρία, (ἡμίτριτον) = δύνω ἡμῖσι (και συνθέτ. δυνώμῖσι, τριάμῖσι, ἐξή-μῖσι). Τοιαῦτα και τ' ἄλλα τὰ ἑλληνικά, ἡμισύτριτοντάλαντον (2½), και ἔβδομον ἡμιτάλαντον = ἑπτὰ τάλαντα ἡμῖσις ἀπο-δέοντος, και Γερμ. siebentehalb Talent, τστέσι das siebente Talent halb (zur Hälfte), κτλ. ἀρχαιότατος τρόπος τῆ ἀριθμεῖν.

Вѣ = Fl ἰ, η, ἰς, ἴν, ὅθεν ἴνα (ἐκεῖ), συγγεν. τοῦ εἶς (ὄς, ἰς, τῖς), ὅθεν και ἡ ἐς, εἰς, και ἐν πρόθεσ. [ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τὴν τινος κίνησιν ἢ μονὴν και ἡσυχίαν. οὕτω και τὸ πός, πῆ = Fὄς, ὄς, ὄς, ἦ, wo, wie· ὡσαύτως και Во Вѣ = Fὄς, ἐς. βλ. Ῥεῖμ. λ. εἶς, ἴνα]. ἢ δὲ ἐκ πρόθ. (ὅθεν ἐκός), φαίνεται παρὰ τὸ ἔκω, ἐκω, ἐκ τῆ ἔω, ἰώ, ἰημι (πρῶμν. ἦκα). ἢ, ἔω, εἶμι, ἰκω.

Въз, Вос, Воз, Вз = Выс — (Выз, Воз, Вос, о = ъ)

= *Fύψ-ι* (*Fύς, sus*), βλ. *Высопѧ*. (ἡ πρό-
θεσις κυρίως ἐμφαίνει τὸ ἄνω, ὡς ἡ ἀνά
καὶ ὑπέρ, καὶ αὐτὴ ἐκ τῆ ὑπός, ὑβός, ὑββός,
ἔθεν ὑποσος, ὑπος, ὑπς, ὑς, *Fus, Fyc*). βλ.
καὶ *Δοβρόβ*. 413.

ВѢну, εἶη ἄν καὶ ἐκ τῆ *Вію* (*и = ι*), ὡς ἐκ
τῆς ἰδέας τῆ ἀεὶ ἐκφερομένης χρόνου.

ВѢспрь (ὑψιπόρος, ὑψῆ, ἄνω), καὶ *Пре-вѢс-
пренній* (ὑπέρτατος, ὑπερῶος), ἐκ τῆς *ВѢс*,
καὶ *Парю* (ἵπταμαι = πόρος, πορέω) = ὑψι-
πόρος, *ψυπιπόρος*, *συγκοп. ВѢспрь*, καὶ *Выс-
прен-ній* = *ψυψιπερῶν, ψυψιπερῶν*. Οὕτω καὶ
Искрь, ἐκ τῆ *із, края, κτλ.*

ВѢпш, ἀπαρμόφ. τῆ *Вόю*, ὡς ἐκ τῆ *ВѢю*, *βύω*,
βύζω, ἔθεν *βύας, βύφος, βύβος, βύφος*,
δ *Σ. βѢφος* = *ВѢпъ* (εἶδος νυκτικόρακος).

ВѢпъ, εἶη ἄν μᾶλλον ἐκ τῆ *ВѢпш* (ὡς τὸ
ВѢпше, καὶ *ВѢпъ* = τὸ εἶναι, περισσία), καὶ
ВѢпъ, τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ἐσίας, ἔθεν
ἀπλῶς, μοῖρα, μερίς.

ВѢжа, εἶπερ = *βήσσα*, εἶη ἄν ἐκ τῆ *Ведъ*, *βέ-
δω, βάδω, βάζω, βάσσω* (*βαθύς*), *Ἴων.*
βήσσω, βήσσα.

ВѢнець, ἐκ τῆ *ВѢнѧ*, *ВѢнѧкъ*, καὶ ἀμφότερα πα-
ρὰ τὸ *Вію* (*ви = вѢ*, ὡς καὶ *ВѢпвъ* ἐκ τῆ *ВѢпш*,
Вію) = *βίω*, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ *φίω, σφίγω*,
σφίγγω = *φάω, φάζω* = *Вязъ, Свяжъ, σφάζω*
(*σφίγγω*), *σφάγω, σφήκω, σπάω, ζω* (ἐκ τῆ
πάω), ἔθεν καὶ *σπάδιξ, (πάδιξ) = δωρικ. Βαῖξ,*

βαΐς, βαΐον (κλάδος), ὡς καὶ ἐκ τῆ σφάω τῷ, σφῆν - υός = Звенѡ (=Веня, нѡкъ). [ᾶσε τὸ ΒΨηέψ ἐμφαίνει κυρίως, σφίγμα ἐκ κλάδων, καὶ ἀπλῶς σφήκωμα, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ σφήκωμα = σπαρτίον, καὶ " πλοχομοὶ δὲ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ σφηκῶνται (Ἰλ. ρ). Οὕτω καὶ τὸ ζέφανος = πύκασμα ζειπτόν· καὶ τὸ sertum = ἐρτόν, ἐερτόν, ἔρμα (δεσμός)· ἐκ τῆ ἔρω = sero].

ΒΨηο, ἀντὶ ΒΨδηο (ἐκπτώσει τῆ δ, ὡς ἐν τῷ ΒΨμῆ, κτλ.) = Γέδνον, ἔδνον (ἐ παρὰ τὸ ἔδανον, ἀλλὰ παρὰ τὸ δάνος, δάω, δόω, δῶς, λτ. dos, dotis, Ἰτ. dote, Ἰλ. dot, δῶτις, κτλ. ΒΨηю (ΒΨдню) = Γεδνώ.

Вядάю, ἐκ τῆ Вяду, εἴη ἂν καὶ = φθίω (θ = δ, φδέω, μεταθ. Вяду, в = φ), φθίω. Ἐκ δὲ τῆ Вяду, Вядну, ἐκπτώσ. τῆ δ τὸ Вяну, (Ψ = я, καὶ ε = α), ὡς καὶ ἐκ τῆ Кидάю, τὸ Кίνу (Кіду, Кідну, κτλ.) = φθίνω [ἐκ τῆ φάω, φέω, παρενθία. θ, φθίω, φθένω, καὶ φθέρω, φθείρω, καὶ φθάρω, ἐκ τῆ φθάω (ἕτερον τῆ φθάω, φθάνω = πτάω), φθάνω (ἀντὶ φθένω, φθίνω), ὄθεν, οἶμαι, καὶ τὸ λτ. (vapo, φάνω), vaneo, vanus (φθάνος), κτλ.].

ΒΨχὰ, ΒΨχα, συγγενῆ· ἐκ τῆ πάζω, πάγω, πήγω, ὄθεν καὶ πάχος, Πάχъ κτλ.

~~~~~

Γ.

Γαψάϊο (Γάψυ, Γάδυ) = Γάψυ (τὸ θέμα Γαδ-) = *Γάδω, ἄδω, ἄζω* = ὄδω, ὄζω, λτ. (odio) odi, Γερμ. *hassen* (βλ. Πάχνη), ὄθεν, Γάδψ, -δυ (ἕρπετά) οἶον ἄδα, ἄζα, ἄζαλος (ὄθεν Σ. ἄτζαλος = αἰσχροῦς, ἀηδής) = ὄζα, ὄζαλέος = odiosus (ὡς μυσαρὰ τὰ ἕρπετά). Ἄλλο τὸ, γάδος (ὄνος θαλάσσιος, ὄνισκος, λτ. *gadus*, Σ. *γαδαρόψαρον*) = κάρθος (κ = γ, θ = δ), ὄθεν κάρθος, τὸ μεγεδυτικ. κάρθων (παρενθέσει ν, ὡς, πάρθω, πέρθω, πέρθος· βάρθος, βένθος, κτλ.), καὶ κανθήλιος (ὄνος), λτ. *cantherius*, καὶ (ἐκ τῆ γάδος), Σ. γάδαρος (ὡς ἐκ τῆ κάρθος, κάρθαρος), καὶ (ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ Θετταλίᾳ, καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ Θράκη), γαῦδαρος (ὀρθότερον ἴσως, ἢ γαῖδαρος, γαῖδαρος, ὄθεν τινὲς τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν ἀπατηθέντες ἠτυμολόγησαν τῆνομα παρὰ τὸ ἄει δέρεσθαι, οἶον, αἰδαρος), ὡς ἐκ τῆ γαῖδαρος (διαλύσει τῆς αυ, καθὰ λέγομεν καὶ, καῦμος = καυμὸς, χαῦμος = χαμὸς, ἐκ τῆ χάω, καὶ χαύω. οὕτω καὶ γάω, γαύω, γαῦδω = χαῦδω, ὄθεν Σ. χανδὸς, χανδόνω)· τοῦτο γοῦν τὸ γάδος (γάδαρος), οἶμαι, παρὰ τὸ γάω (γάδω, γάδος) = κάρθος, ὡς, κάρδος) = χάω, χάδω, χωρῶ. ἔοικε γὰρ ἡ τῆ ὀνόματος ἰδέα

σημαινειν καθόλου χωρητικόν τι [ὡς καὶ τὸ κάδος, καὶ (γάω, γαύω), γαῦλος, καὶ (κάω, κάνθος), κάνθαρος (εἶδος πλοῖε καὶ ποτηρία, διὰ τὸ χωρητικὸν καὶ κοῖλον, ἀρχ. Γερμ. Kant, Kantel, Kandel), καὶ κανθός, ἡ γωνία τῆ ὀφθαλμοῦ, κτλ.]. ἐκ τῆ αὐτῆ χάω, χαύω, καὶ τὸ λτ. habeo, καὶ χέω, μεταθέσ. ἔχω, ὅθεν καὶ τὸ Μακεδονικόν, ἀγχάω = ἀνέχω. Ἔστι τοίνυν ὁ γάδαρος = ζῶον βάρη χωρῶν, ἔχον, ἀνέχον [καθὰ καὶ ὄνος ἐκ τῆ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω, καὶ τὸ (παρὰ Θετταλοῖς καὶ Ἑπειρώταις), γόμαρος, -μάρα, γομάριον, συνώνυμον τῆ γάδαρος, ἐκ τῆ γόμος, γέμω = γέω, γάω· παρ' ἄλλοις δὲ γομάριον κυριολεκτικώτερον, τὸ φαρτίον]. Ἔστι δὲ τὸ γάω, κάω, χάω, καὶ = (χάνω), χαίνω, Γερμ. gähnen, χάσκω· ἀλλ' ἔμπης ἐκ ἂν εἶποιμι τὸ γάδος = (γάδος), χανθός (χαίνων ἐν τῷ ὀγκᾶσθαι). Ταυτίζεται δὲ τῷ γάδαρος καὶ τὸ κάνθαρος (καὶ τῆτο παρὰ τὸ κάθος, κάθαρος, ὅθεν Σ. καὶ σκάθαρος, καὶ ἀσκάθαρος, προσλήψει α), ὅντο γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὸν κάνθαρον ἐκ τῆς κόπρη τῆ κάνθωνος γεννᾶσθαι (βλ. Σειδ. καὶ Σχ. Ἀρισφ. Εἰρήν. 31). ὅθεν καὶ κάνθωνα ἔλεγον πάλιν καὶ τὸν κάνθαρον, ὡς καὶ τὸν ὄνον. Μήποτε δὲ τῆτο τὸ κάνθαρος, κάθαρος = κάφαρος (θ = φ = β), Γερμ. Käfer = κάβαρος = κάραβος (βλ. Ρεῖμ. λ. κάραβος καὶ κάμμα-

ρος) = σάραβος, λτ. sarabaeus? (ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐνδοιάζω, καὶ τοι καὶ ἀλλαχῆ τῆ βιβλίῃ τὴν λέξιν σημειωσάμενος). Τῆ δ' ἐν γάδαρος, τὸ θηλυκὸν Σ. γαδάρα, γαυδάρα, καὶ γαδέρα, γαυδέρα, καὶ τὸ ἑδύτερον, γαδέριον, οἷον ὡς ἐξ ἀρσενικῆ γάδαρος, τῆτο δ' ἐκ, οἶμαι, σύνθετον ἐκ τῆ γάδος καὶ ἕρος (ἀντὶ οὐρεὺς, καὶ τοι γε καὶ τὸ ἕρος, καὶ, βῆς ἕρος, ἕτερον τῆ ἕρεὺς, βλ. 'Ρεῖμ.), ἀλλ' ἦτοι ὡς ἐκ τῆ γάδυρος (ὡς, λόφος, λόφυρος, λόφωρος), ἢ (α=υ, αἰολικ. ὡς, σάρξ, σύρξ, καὶ υ=σ), γαδύρα, γαδέρα, [πῆβ. καὶ (ξενός, ξενυρός, ρά, καὶ ἰων. ξενυγρός, ξενυγρή), Σ. ξενέρα, καὶ (χαμός) χαμέρα, (κομμός), κομμέρα, κτλ.], ἢ α=ο=ου, οἷον γάδαρος, γάδορος (ὡς, καθαρός, δωρικ. κοθαρός, κοθαρίζω), γάδερος, δέρα· οὕτω καὶ ἐκ τῆ κόθορος, λτ. cothurnus, εἰπόμεν τὸ κοντέρρα (οἷον κονθέρα, μεταθέσ. ἀντὶ κοθέρρα), κοντέρριον, κτλ. *Ἐσι δ' οἷς πάνυ ἀτόπως ἔδοξε τὸ γάδαρος = τῷ Τερκ. katir (ἡμίονος).

Γάλια, Ἴτ. galione, ὅθεν Σ. γαλιόνιον (γαυλώγιον, γαύλος), παρ' ὃ τὸ Τερκ. galiontzi, kaliontzi (ναύτης γαύλος).

Γβόздъ, ὅθεν Γβоздіка (καρυόφυλλον, λτ. carophyllum aromaticum), καθὰ τῆτο καὶ Σ. μοσχόκαρπιον (ὡς ἐκ τῆ σχήματος), τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλως, πατεριτζα (βακτηρία ἢ δὲ πατεριτζα = βατηρίσκα, σκη, ἀντὶ βατηρίς, βατήρ, ἐκ τῆ

βατός, βάω, και βάζω, ὄθεν βακτήρ, βακτηρία, βάκτρον, λτ. bacus, baculus· τὸ δὲ βάδω, βατέω=πατέω, κτλ.). παρ' ἄλλοις δὲ και, καρὰ φύλλον (καρυοφύλλον), και, γαρέφαλλον.

Гвѣздà, σημείωσ. г=з (Звѣздà). βλ. και Зѣлва.

Гѣзь = физь = изь = ἔξ, ἔξω (τῆς ὁδοῦ, ὡς " ἔξιςασθαι τινι τῆς ὁδοῦ).

Главнѣ, Головнѣ = Главà [διὰ τὸ κεφαλοειδὲς τῶν ἀπὸ γερανδρῶν καιομένων δαλῶν, ὡς και τὸ Σ. κέτξερон (σύππος, γρυνός), ἐκ τῆ κύτταρον (κύτος), διὰ τὸ κυρτὸν και σρεβλόν, ἢ ἐκ τῆ γαμψός(κάμπτω, κάβω, κύβω), καμψός (κομψός), καψός (κυψός), Σ. κεττός (κυλλός), και, κέτξερон=καμψυρὸν, καμπυρὸν(ὡς λέγομεν και, κατζεριάζειν=καμψυριάζειν)· και τὸ, κατζαρός, δὲ (ἔλος ἐπὶ τριχῶν) = καμψηρός. βλ. Күдєрь. ὅτι δὲ και ψ = τσ, ἢ τξ. βλ. Чупрѣнь]. ἢ Главнѣ, Головнѣ, μεταθ. = δαβελός (γαβελός, λά, γ=δ, ὡς, δεσπότης, Господь). 2, Головнѣ, ῥωσσ.=τῷ Σ. δαυλίτης (ἔλλειπ. σῆτος, και, δαυλίον, σῆτος σεσηπός, μέλας, φυόμενος μεταξὺ τῆ ἀγαθῆ).

Гладь, συγγεν. τῆ Гложь, Глопáю, ὡς και τὸ λίω, λίπω, λιμός, συγγεν. τῆ λάω, λάβω, λάπτω, και, φάω (φάγω), λτ. famēs, κτλ. κατὰ τὸ γλίω, γλόω, γλετός (βλ. ῥείμ. λ. λάω).

Гнепѣ = κνάπτω, ὡς Плепѣ = plecto. ἔσι δὲ κυρίως ἐκ τῆ Γнѣ, βλ. και Ногá.

Гнѣю, συγγεν. Гнѣсь, Нѣюкаю.

ΓηΨη (βπτω), ἴσ. ἐκ τῆ ὄγнь (ο-γηΨη).

ΓηΨδὸ (зд = σδ = δ, δ) = Fnidus = νοτιὰ.

Γοβᾶδο, κατὰ Δοβρόβ. ἐκ τῆ Γοβῆιο (ἐπὶ τῆ
θεραπεύω, κήδομαι). εἶη δ' ἂν καὶ κατὰ
σύμπτωσιν τῆ ἀγαύω, ἀγάω (γάω, γαύω,
Γοβῆιο), μετὰ τῆ ἄγω, ἀγέω, ὄθεν καὶ (ἀγε-
λός), ἀγέλη, ἀγητός, μεταθ. γαφητός, Γοβᾶδο.

Говорѣ = γαφρούω. Говорѣ (Γόβρη) = γάφρος,
γῆρος.

Γόδъ, συγγεν. πδъ=ἴτω (ἴω, εἴω, ἔω), ἔτος, γέτος.

Гόлень, συγγεν. τῆ Колѣно. τὸ Σ. γολλερίδαι
(σκέλη γυμνὰ), ἐκ τῆ Σ. γόλλιαβος, γόλλα-
βος (βλ. Гόлыя), καὶ οἶον, γόλλαρός.

Горὰ, ἡ, παρῶβλ. καὶ Γῆρα=Fῆρα (ἔρα), πολίχνην
Θεσσαλικήν, ἐξ ἧς καὶ, τῆς Γέρας τὰ Βενά,
ἀρχ. ὁ, καὶ ἡ *Οθρος. ἡ, Γῆρα = γύρα
(γυρός); *Εσι δὲ καὶ ἡ (ἐν Κάρνοις) Γορίτζια
= Гόрская = ὄρεικῆ, Φορείτια, κτλ.

Горбъ, ἀνάφερε εἰς τὸ Κορῶ.

Гордый, Гордъ, ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ
Φρυγιανὸν ὄνομα, Γορδίας (Ἡρόδ. Α, 14),
Γόρδιος, Γόρδος· (καὶ οἱ Γορδιαῖοι, ἔθνος
Ἀρμενίας?). Τῆτο δὲ τὸ, Γόρδος, Гордъ, ἴσως
μὲν=Φορθός, ἴσως δὲ καὶ =χόρδος, χορδός,
ἀντὶ χοδρός (ὄθεν χονδρός)· καὶ Ἴσπ. gordo
(παχύς), μσ. λτ. gurdus. (τὸ χονδρός ἐκ τῆ κέζω,
κόδος, ὄθεν καὶ τὸ, Κόδρος, καὶ ὁ Σ. κόθρος).

Горькій, ἴσως καὶ ἐκ τῆ Γορῶ· τὸ λτ. acer-
bus = ἀκέρφος, ἀπερός (ὄθεν ἄκρος, ἄκρις,

δκρις), ὡς ἐκ τῆ ἀκρις, τὸ, ἀκριβής. Καὶ τὸ Γόρε δὲ φασι συγγεν. τῆ Γόρκιῃ (τὸ ἀρρήτον θέμα Γόρϋ) = πικρία.

Горόхъ, βλ. Орѣхъ.

Господь, ἡ κλητικὴ, Господи = δέσποτα (Σ. δεσπότη). Σημείωσαι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον τῆς ὀνομασικῆς, κατὰ δὲ τὴν κλητικὴν ἀναβιβάζομενον, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ δεσπότης, δέσποτα. τὸ Господарь (ὄθεν, Государь) = δεσποτάρ, ἀντὶ δεσποτήρ, δεσπότηρ (ὡς ῥέκτης, καὶ ῥεκτῆρ), ὄθεν τὸ δεσπότεира.

Градъ. — τὸ Βελιγράδιον (λευκόπολις) = λτ. Ἄλβα Ἰουλία (Alba Julia). Ἐκ τῆ Градъ, Городъ, τὰ ὑποκορίζ. Городокъ, Городище = Градище, Градокъ (πολίχνη, -ιον), ὄθεν τὸ Θεσσαλικὸν πολίχνιον καὶ Λαρίσσης ἐπισκοπὴ, Γαρδικιον, Γαρδικίον. Ἐσι δὲ καὶ ἐν Ἄλβανίᾳ τῆς Ἠπείρου Γαρδικιον (ὡς ἀν εἶποις, χορτίκιον, ἀντὶ χορτίδιον, ἐκ τῆ χόρτος).

Грань = Края, Край, βλ. Крою.

Грѣбъ = Гурбъ.

Громáда = χερμάδα, χερμάς, κρώμαξ = Крѣмень. οἱ δὲ φασι τὸ Громáда ἐκ τῆ Гребѹ.

Грѣсь, Грѣспь, γρόσθος, ἀντὶ γρόθος, ὄθεν γρόνθος, ἴσ. = γρόφος, ἐκ τῆ Γράπω (ἄρω), Гребѹ, Грѣспи (= Граблю). ἐκ τῆ Гребѹ ἀνείη καὶ τὸ Γρύбъ, Γρμ. grob, ἢ τῆτο = κραιμβός (βλ. Крупный), ἢ συγγ. curvus, κυρτός (κυρβός), Гурбъ, γρυπός. πρβ. Ἴτ. gruppo, Γλ. groupe, κτλ. μσ.

лт. сурра, κτλ. Ἐκ τῆς gorro, καὶ ὁ Σ. γρόπος (κομπόδεμα, ἐπικόμβιον), οἶον, Γραπός (κρωπός), ράπτος (συγκεκαμμένος).

Гръзь, τὸ лт. gravis, φαίνεται = (Γρεπός), ῥέπων. ἢ μεταθέσ. ἐκ τῆς βαρὺς (ραβὺς, Gravis· ὡς καὶ ῥοφῶ, ροβῶ=s-orbo, -beo· τρέπω, verto, κτλ.)· ἐκ τῆς βαρῶ, βαρύθω, τὸ βριθω, καὶ βρίζω (βρύθω), βρύζω, ὅθεν (β=γ)=Γρужъ?

Груна. βλ. РунѠ, Рѣну, -вупся.

Груша, βλ. Крушка, γ=κ. ὡς, Σ. (ἐν Κεφαλληνία, κτλ.), γιαμὰ = κιαμὰ (κιαμμη) = καὶ ἀμμη (ἄν μη).

Грѣхъ=χρέγος (χρέφος), χρέζω (χρέσσω, Грѣшъ) = χρέζω.

Гряда, ἐκ τῆς Грядѣ, ὡς, κίω, κίων (ἴω).

Гублю, βλ. Сугублю, καὶ Трегубый.

Гуна (ῥάκη). Σ. γένα, ἴσ. лт. guna, βλ. Шуба.

Гусли, ἐκ τῆς Гужѣ, Гудокъ.

Густый (δασὺς, πυκνός). βλ. Чáспый.

Δ.

Дверь· ὡς τὸ, θύρα ἐκ τῆς τύρω, τέρω (τρέω, τρωπῶ), συγγενῆς τῆς τρέω, δρέω, δράω. οὕτω καὶ τὸ Дверь συγγενῆς Творю (δράω). βλ. τὴν λέξιν.

Девянь, ὅθεν (Девянь, нá, сшо), Девяно́шю.

(90) Ῥωσ. = ἐννέα (τετῆσι, δεκάδες) ἀνὰ τὸ 100 (ἰσοί), Σλαβ. Девять дѣсятъ, (ἐννεάκις δέκα).

Дѣбрь, δέφρα, δειρός, δέρω, Дерѹ.

Дѣгошь, τάγος, ζάγω, Текѹ.

Дѣнь, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ, τῆνος, τη-
νίκα (ἐπὶ χρόνῳ· ἐκ τῆ ἥνις, ἥνος, ἔννος,
δωρικῶς, ἄννος, annus, ὅθεν καὶ τὸ ἥμος,
καὶ τὸ ἥμαρ, ἡμέρα. βλ. Ῥεῖμ. λ. τῆνος). ἦ,
δῆν, δηνός, λτ. diu, δαφνός, νόν, Давно
(ἐκ τῆ τάω, τάνω, ταναός· ἐπὶ χρόνῳ τά-
σεως);

Деревня, ἐκ τῆ Дѣрево (Древо) = δρυῖφνη,
δρύινον = ξύλινον οἶκημα.

Джидъ, σκύθος (д = θ), βλ. Шѣпъ.

Дѣвій = Дѣкѣй (κ = γ = β, ἦ π = κ, θηβός,
θηβος, θῆπος (θηκος). θάπω, θάβω, θαύω
(Μακεδον. θ = δ, δῆβος, δῆκος· ὡς, θά-
λασσα, δάλασσα), ὅθεν ἂν εἶη καὶ τὸ ἐθνι-
κόν, Даυοи = Δάκοи, Δάκεις (= θαυοи, θα-
βол, θαυμασол), βλ. Προλεγ. σελ. LXIV.

Диплѣ, Дѣпи, ἐκ τῆ Дѣю = θέω, τέω, τέκω·
τίω, τίω, τίκω, τίκω, τιθός, τιθός, ὅθεν
τυθός, τυτθός, συγγεν. τάω, θάω, θηλή,
τήθη, Τηθός, τίτθη, τιθήνη (καὶ τηθόν,
ὡς, τῆθός = τάθος = Чáдо)· καὶ θάω, θαίω,
θαιβω, τιθαιβω, Дѣва (θαιβα). Ἡ ἰδέα ἐμ-
φαίνει τάσιν (παραγωγὴν), καὶ αὐξήσιν (βλ.
Чини́ю). ἐκ τῆ θέω, τέω (δέω), φαίνεται καὶ

ἡ τῶν πατρωνυμικῶν κατάληξις *δης*, *δός*, *δός*, *δός* (*ιδης*, *ιδς*, *Γιτς*, *вичъ*, βλ. *Μέρι*. *Α. ὄνομα* Ῥωσ. ἐν τῷ τέλει), *ώς*, *Πειλειδης*, *ἀδελφιδός*, καὶ (ἐπὶ ζώων), *λυκιδεύς*, *ἀετιδεύς*, κτλ. (= *δέψς*, *δές*, *δης*), *ἦτοι*, *τέκνον* *Πηλέως*, *ἀδελφῶ*, *ἀετῶ* οὕτω καὶ τὸ τῆς *Σ. πῶλος*, *πελος*, *Νικολαόπελος*, κτλ. (βλ. *Пулάρка*). *Παράβαλε* καὶ τὸ *Sohn* = *Сынъ* (*ίνις*), ἐν τοῖς Ἀγγλικ. *Michel-son*, κτλ. καὶ τὸ *Περσικόν* *zhadè* (*ζαδέ* = *νίδος*), ἐν τοῖς *beg-zhadè* (*ἡγεμονί-δης*), κτλ.

Δλῆ, ἀρχαίως, *Дѣлῆ*, ἐκ τῆς *Дѣло* (βλ. *Дѣло*), *τέλος*, *τέλει*, ἐπὶ *τέλει* (*σκοπῶ*, *ἔργω*). *ὄθεν* καὶ τὰ σύνθετα *Вόзлѣ* (*Воздлѣ*) = *Πό-δλῆ* (*πλησίον*) = *ποι* *τέλει* (*πρὸς τῷ ἔργω*), *Πολ. według*, *podług*. *Βμ. wedlé*, *podlé*.

Днѣпръ, καὶ *Днѣспръ*, τὸ θέμα *Донъ* (*Днѣ*, *Днѣ*. βλ. *Донъ*, καὶ *Днѣ*), *λέξις ἀρχαία*, *σημαίνουσα ὕδωρ*, *ὑδωρ βαθύ*, *βυσσόν*, *ἄβυσσον*, *βάθος* (*δύνην*, *βύνην*, *δύνω*, *Тонъ*), καὶ τὸ *Κελτο-βρετανικόν* (*Celto-breton*) *don* = *βαθύς*. ἐνταῦθ' ἂν εἴεν *ἀνακτέοι* καὶ *Δανέβιος*, Ῥωσ. *Дунáй*, καὶ ὁ *Двина*, καὶ ὁ *Don* (*Σκωτίας ποταμός*), κτλ. ὡς τὸ μὲν *Днѣспръ* = *Днѣ-спръ* (*спръ* *κατάληξις*. ἢ = *Τύρας* καὶ *Днѣспръ* = *Δύνος Τύρας*?), τὸ δὲ *Днѣпръ* = *Днѣ-пръ* (*пръ*, *κατάληξις*. ἢ ἐκ τῆς *перъ*, *πέρω*, *φέρω*, *φορὸς* καὶ *Днѣпръ* = *Δύνος*, *βόρως*, *μεταθέσ. Βορυσ-δέτος*, *Βορυσθένης*).

Ἄλλὰ ταῦτά γε δόξειεν ἔν πως καὶ φορ-
τικὰ· τολμηρὸν δὲ καὶ τὸ Τάναϊς, καὶ Τά-
νος λέγειν = Дѡнъ).

Δόβα, Подѡбие. οὕτω καὶ (πρέπω) "πρέπον =
ὁμοιον· πρεπτά = φαντάσματα, εἰκόνες (Ἡούχ.).
Ἐκ τῆ Δόβα καὶ τὸ Δόβръ (δευερὸς, δευ-
ρὸς), ἀντὶ δεύων, δέων (δεῖ)· καὶ, Дѡбль
(ἰσχυρὸς· λ = р) = Дѡбрь (ὡς καὶ τὸ ἀγα-
θὸς = ἰσχυρὸς).

Δόλγъ, συγγεν. τῆ Δόлогъ, Дόлгій (δολιχὸς), ἐκ
τῆ τάλω (τάω), τηλὸς, καὶ (τέω), τέλω, τέ-
λος, τέλεθος, χος [ὡς καὶ ἐκ τῆ τέω, τῶ,
τὸ τίνω, τινύω· ἦ καὶ, ἐπὶ τῆς σημασίας τῆ
Тягλѡ, = τάλω (τάω), τόλλω, tollo = ἔλκω,
καὶ φέρω, ἀνέχω, ἀναδέχομαι, ὄθεν ὀφείλω,
βλ. Тягнѡ, καὶ Тягѡ].

Δόль, Thal (δάλω). τὸ δὲ δελφὸς, αἰολ. δόλφος,
φαινεται = (ἔλω, Fέλω, βέλω, βέλγω), βολβὸς
(volvo), vulva, volva, κτλ. ὡς ἐκ τῆ εἰλητῆ
καὶ κοίλε, καθὰ καὶ (ἔλω, ἔλος), θόλος·
συγγενῆ τοῦ Дѡлва, dolium.

Δράγα, ὄθεν ἴσ. καὶ τὸ Δραγομέξι = Драги мѣ-
сто [βλ. Мѣсто] = ὀδῆ (ὀδεύσιμον) χωρίον.
ἔξι δὲ τὸ Δραγομέξι, χωρίον Ἀκαρνανίας,
τὸ καὶ Δραγαμέξη, ἦ, (Σχ. Θεκυδ.) = ἴσ. ἢ
ἐλληνισί, Τράγασα, Τραγάση, καὶ, -σαί (ὄθεν
καὶ, Τραγασαῖοι ἄλλες).

Δράχιε, καὶ τὸ Σ. δράττινον (κόκκος τις δρι-
μύς), οἷον δράκινον, δεράχινον, κατὰ τὸ

ἀδράχνη, Σ. ἀνδράχλα = δράχνη (δραχίνη, δεραχίνη, δεράχινος, ἐκ τῆ δέρω).

Древо, ἐκ τῆ Дерѹ, δέρω, δρέω, δρύω (δρύ-
πω), δρῦς, δρίον (δέδερον), δένδρον (ὡς, δέω,
δένω, δένω, δευδίλλω), καὶ θρίον, θρύον
= δρίον, δρύον· καὶ δραύη δέ, λτ. drava,
ἐκ τῆ δραύω, δράω, δάρω, δέρω· καὶ δό-
ρυ, δόρατος, Дрощь.

Дремлю, ὄθει Ο-дрь (κλίνη· ἐφ' ἧς δέρομεν).

Другъ, καὶ Другій = ἕτερος καὶ ἐταῖρος [ἐκ τῆ
ἐταῖρος, ἐταιρειάζω, εἶπεν ἡ Σ. ἐταῖριον, καὶ
συγκοπ. ταῖρι, καὶ τεργειάζω (ἐ-ταιρ-Γειάζω).
ἔξιν ἐν ἄρα καὶ τὸ Другъ = ταῖρ-Γε (ταῖρ-γ-ι
μεταθ. Другъ)?

Дска (δίσκος). τὸ Σ. δόγα (=δοχή), καὶ δέγα =
Ἴτ. doga, Γλ. douve, Γερμ. Daube, πρὸβλ.
καὶ Дѣжа.

Дуга, τύκος (τύκα) = τόξον, τέκω, τεύχω, Τεγ.
Дупло, βλ. Щипло.

Дурю, Дурень (αἰσχροὺς, ἀηδής). βλ. ἀνωτέρ.
Бурлю.

Дщерь, συγκοπ. τῆ Дощерь, ὡς καὶ τὸ Дочь
ἀποκοп. τῆ Дочерь, καὶ τὸ θυγος ἐκ τῆ θυ-
γάτηρ (τύγω), τύκω (τέκω, τέκος), - γάω, τετύ-
γεται, τεθύγεται, θυγάτηρ (ὡς ἐκ τῆ, πάω,
πέπαται, πατήρ· μάω, μέμαται, μάτηρ). βλ.
ἀνωτέρ. Дияя.

Дыня, συγγ. Тыю (διὰ τὸν ὄγκον). ὡς καὶ
Дуля (ἄπιον). βλ. Шинь.

Дѣякъ. Καὶ παρ' Ἰταλοῖς δὲ cherci (= clerici, κληρικοὶ) = πεπαιδευμένοι, σπεδαῖοι „ cherci e literati (Dante Parad. IV, 101)· κατὰ γὰρ τὰς βαρβάρους τῆς Δύσεως χρόνους κληρὸς καὶ παιδεία ἐταυτίζοντο· ὡς τῶν ἐκκλησιαστικῶν μόνων ἐκεῖ γράμματα εἰδότες (καὶ τέτων μὲν τοι, τῶν γε πλείων, κακῶν κακῶς)! βλ. Murator. Antiqu. τόμ. 11.

Дѣю, Дѣваю, Дѣва, βλ. Дѣпѣ.

Дὸ, τῶς, τέως (ἕως, ὡς, λτ. us-que), ἢ = δὲ (εἰς) ” δόμον δε.

Ε.

Единъ, ὀδεῖν. βλ. Однѣъ, καὶ Онѣ.

Еже, καὶ (ἀρχ. Ῥωσσ.) Оче, (δοδε, ὄδε).

Езеро, ἀχερός, καὶ ἀχελός (ὡς, πνιγηρός, καὶ -λός), ὄθεν, ἀχελῶος (κτητικόν), = ὕδωρ· καὶ, Ἀχελῶος (Θεσσαλ. ποταμ.), Σ. Ἀσπροπόταμον ὃ δ' Ἀχέρων, Σ. Καλαμᾶς. Νεσωνίς δὲ, ἢ βαρβαρο-Τυρκ. Καράσιῖδ (μελάνυδρος), λίμνη παρὰ τὴν Λάρισσαν (ὡς καὶ Βοιβηῖς, ἢ Σ. Κάρα, παρὰ τὰς Φεράς, Σ. Βελεσίνον), ὃ δὲ Σ. Ἐζερὸς ἐπὶ τῇ Ὀλύμπῳ.

Ей, ἦ, καὶ εὔ, ἀμφότερα παρὰ τὸ εἶω, ἦν, ἦς, ἦ, καὶ εἷς, (εὔσα, εἶσα) = ὦν, ἰὼν, εἶος, εἶς. βλ. Нѣ.

Есень, αἴσων, βλ. Осень.

Есмь, πρόβλ. καὶ τὸ ἕτερον Περσικ. em, i, est, πληθ. im, id, end, καὶ ἄλλως, hestem,

hesti, hest, πληθ. hestim, hestīd, hestend·
καὶ τὸ Τερκ. im, sin, dir, ἡ dur, καὶ der,
πληθ. is, siz, καὶ sinis, durler· παρωχ. idim,
καὶ imischim (imisch-im), idin, καὶ imischidin,
idi, καὶ imisch, imichidi, κτλ. Τὸ ὑπαρκτικὸν
συνάπτοντες πρὸς τῷ θέματι (τῷ γ προσώπῳ
τῷ ἐνεσώτῳ, ὃ γε καὶ ἀπόλυτός ἐστι μετο-
χῆ) ἐκάσθ ῥήματος, σχηματίζουσι πάντας σχε-
δὸν τὰς χρόνους τῶν ῥημάτων ὃ, τε Τερκος
καὶ ὁ Πέρσης· οἶον, Τερκ. sever-im, sever
-sin, sever, πληθ. sever-is, sever-sinis, se-
ver-ler· παρωχ. sever-idim, καὶ sever-imischim,
sever-idin, κτλ. ἴσως δὲ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ
ῥήματα κατὰ τὸν αὐτὸν ἐσχημάτιζαι τρόπον· καὶ
τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν [ἔω, εἰμι, -έσσι (ἔς) εἰς,
εἶ, — ἔσσει, ἐσι] διεκρίθη πρῶτον τὰς προσω-
πικὰς καταλήξεις διὰ τῶν προσωπικῶν ἀν-
τωνυμιῶν, ὡς προείπομεν (Μέγ. Α. σελ.
246, § 15). τότε δὲ διαφόρως τὸ ἀρκτικὸν
φωνῆεν κατὰ διαλέκτους τρεπομένους [ἔω, ἐμι,
εἰμι, ἡμι, καὶ Σ. εἶμαι, εἶσθαι (ἄχρησον
παρὰ τοῖς ἀρχ. ἀλλ' ἐντεῦθεν τὸ, ἡμην, καὶ
ὁ μέλ. ἔσομαι), ἐμμι, ἔσεμι (ὄθεν ἐσμι), καὶ
ἔουμι (ὕμι), ὄθεν. λτ. esum, sum, καὶ ἰμι
(ει = ι), ἐν τῷ Γερμ. bim, bin· ἐκ δὲ τοῦ
ἔω, καὶ ὄω, ἄχρησ. ὄθεν ἢ μετοχῆ, ὦν = ἔω,
ἔων, καὶ εἰς, ἔνς, λτ. ens, καὶ ἔω (ὄθεν
φύω), καὶ foo, fao (ἄω, ὄω, Σσκρ. asmi), ὄθεν
facio, καὶ forem, κτλ.], ἐσχηματίσθησαν αἱ

καταλήξεις τῶν ἄλλων ἀπάντων ῥημάτων, συναπτομένε πρὸς τὸ τέτων ἐκάστῃ θέμα αὐτῆ τῆ ὑπαρκτικῆ, κατὰ τε πρόσωπα καὶ χρόνους καὶ συζυγίας· οἷον ἐνεσ. ὄρις. καὶ ὑποτακτ-γράφ-ω = γράφ-ἔω (συναϊρ. ὦ), γράφ-εις (εἶς), γράφ-ει (εἶ)· ποι-έω (ἔω), χρυσ-όω (ὄω), βο-άω (ἄω), καὶ τὰ εἰς μι, ἴς-ἡμι, τίθ-ἔμι, τίθ-ἡμι (ἴθην τίθεμαι, ὄς, ἴεμαι, ἴεμι = ἴημι), ζεύγν-ὑμι, κτλ. Καὶ τῶν παθητικῶν δὲ ἡ εἰς μαι κατάληξις αὐτὸ ἂν εἴη τὸ μέσον ὑπαρκτ. εἶμαι, ἔομαι (ἔμαι, ὦμαι), γράφ-ομαι. Καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν σχηματισμῶν ἐν πάσαις ταῖς συζυγίαις ὡσαύτως φαίνονται ἀριδῆλως αἱ κατάληξεις τοῦ, ἔω, καὶ εἶμι. Ὡς τὸ ὑπαρκτικὸν ἂν εἴη μόνον καὶ κυρίως ῥῆμα (κατὰ τὴν γραμματικὴν ἐκδοχὴν), τὰ δὲ λοιπὰ, προτάσεις· οἷον τὸ γράφ-ω = γράφων, ὦ, εἶμι (ῥῆμα δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκαλεῖτο καὶ τὸ κατηγορούμενον, ὄνομα δὲ τὸ ὑποκείμενον). Τὰ δ' αὐτὰ κρατεῖ καὶ ἐπὶ τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης εἰς τὸν τῆ ῥήματος σχηματισμόν.

Ж.

Жάλο, ἴσ. καὶ ἐκ τῆ Жгъ = δαλός, λόν (ὡς κάω, κῆλον), κᾶλον· ἦ, κ = γ = ζ, γᾶλον, Жάλο· καὶ, κάγω (κάω, καίω, Σ. καίγω), Жгъ? κάω = δάω (ἄω, κ, δ, πνεύματ.).

Жезль, πρβλ. καὶ τὸ Σ. ζέζελον (σκολιδόν, ὄθεν σκώληξ, καὶ πᾶν μικρὸν ἕρπετον)· τὸ δὲ Σ. ζυρειδόν (τῆ μύλα· ἔνθα γυρίζει ἡ πτερωτή) = γυρεῖον (γυρεία)· καὶ ζέρα, ζυριάζω (συγκάμπτομαι) = γύρα, γυριάζω (ὡς γυρίζω, γυρεύω, γυρός, καὶ Σ. σγυρός, σγυρόνω = κυρός, curvus, κύρω, κάρω, σκάρω), ὄθεν καὶ τὸ, ζαρόνω, συγγεν. σγυρόνω, καὶ, ζυριάζω· ἀλλὰ τὸ ζαρόνω μᾶλλον ἄλλοις ἔδοξε παρὰ τὸ σαρόω, σάρω, σαιρω (σύρω),

Желобъ, εἶσιν οἱ φασι = Глубо́къ,

Желпый = Желчь (Желпъ).

Женý (Γονῖο) = κένω, κεντῶ (κ=γ), Σ. κεντῶ.

Жэспокъ, ἄλλοις ἔδοξεν = Гýсьпъ, Гуспыйй.

Жýла = Сýла = ἵνα (ν=λ), ἴς, ἰνός (ἡ ἵνα),

Жýлка, καὶ, ἡ φλέψ, καὶ ἡ δύναμις.

Жýпо (οἶτος)· Жýпный, -пной, ὄθεν τὸ Σ.

Ζιτάνιον (ἀρχ. Θῆβαι Θεσσαλικαί, καὶ, Φθιωτικά) = (σιτόνιον), σιτάνιον (ὡς σιτοβόλιον.

ἢ σιτοφόρος χώρα). διὰ δὲ τὴν παρήχησιν τῆς

λέξεως πρὸς τὸ, ζητῶ, ἐπλασεν ἡ Σ. τὸ ἀρεῖον " αὐτὸς εἶν' ἀπὸ τοῦ Ζητένε (ζητῶ),

δὲν εἶν' ἀπὸ τὰ Φέρσαλα (φέρω). ὡς

καὶ " ἀπὸ τὴν Πάρον (πάρω, παίρω,

ἱπαίρω), ὄχι ἀπὸ τὴν Δῆνον (δίνω), ἀντὶ

Τῆνον (τὴν νῆσον), ἐπὶ τῶν ῥεῖποτε ζητεῖν καὶ

λαμβάνειν, μηδέ ποτε δὲ φέρειν καὶ διδόναι

βελομένων, κατὰ τὸ τῆ Κομικῆ „ τῶ μὲν

χειρ̄ ἐν Αἰτωλοῖς (αιτέω), ὁ δὲ νῆς ἐν
Κλοπιδῶν (κλέπτω).

Жребіӣ, και Жребѣць ἄμφω ἐκ τῆς Жръ, δρέω,
ᾔθεν και τὸ δρέμω, και δράμω, δράπω,
δραπέτης· βλ. Τръ. τὸ Γλ. háter (haster) =
Γρμ. hasten (ἄσπειν), ἔσπειν (ἔπω), ᾔθεν,
σπέω, σπεύδω.

3.

Задъ (Задѣ), Γάδι (σάδι) = αὔδι, αὔτε (α=θ=τ).
Здравіе, Здравлю = Съ - πράβлю (πράβυ, βλ.
Травà) = σὺν, τράφα, τρέφω (ὡς τὸ ἄλω,
ἄλδω, συγγεν. ἔλω (ἔλος), ἔλος, ἔλω)· Здравъ,
τράφος, ἀντὶ τρόφος, τρόφισ (θρεπτός), ἐκ
τῆς τρέφω, και τὸ τρέπω, στρέφω, στράφω,
У-спраблѣю (βλ. τὴν λέξ), Ἄλλὰ και τῆ
ζάω, ζέω, ζέρω (σερός), και τῆς τράφα, ζρά-
φω, τρέπω, κτλ., τὸ πρῶτισον θέμα τάω,
τέω (τείνω), ᾔθεν, στάω, ζέρω, σερόω, ζρόω·
και τέρω, τέρω, τέρω, τάρω, τέρω,
τρέπω, τρέφω, στρέφω, κτλ. [ἡ καθόλου ἰδέα
ἐμφαίνει τάσιν (ἐντασιν, ἔκτασιν, ἐπίτασιν,
ἀνάτασιν, περίτασιν, κτλ. και κίνησιν. ᾔθεν
και τὸ τέρω = δέρω = δρέω, τρέω, δράω,
δράμω, τρέχω. κτλ. βλ. Τръ].

Здѣ = Съ (сіѣ) Дѣ (τῆ δε)· ἦ, δέ, дѣ (δ=ζ=σδ=σδέ,
προφέρ. ζδέ, здѣ). ἀντὶ, θε, θεу, δι (ἐπὶ τόπε,
ὄ-θι, ὄθεν) = φι, Fѣ, ἦ, τῆ (τῆ δε), ἐκ τῆς дѣ τάτε
και τὸ γдѣ, кдѣ, кѣθε, θи, ѣдѣ, ἦθι, ὄθι, κτλ.

Зέλβα, γάλως (ἐκ τῆ γάω=γύω)=γάνα, γυνή.

[μήποτε δὲ καὶ τὸ γαλέη, γαλή (ᾔθεν τὸ λτ. felis? f=χ=γ ὡς, fel=bilis=χολή), ἐκ τῆ γάλεος, γάλος, παρὰ τὸ γάω (ᾔθεν καὶ γαύω, γαῦλος, γαλεός, αυ=ω=ου, ὡς καὶ ευ=ου, ᾔθεν τὸ Βυζαντιν. καὶ Σ. κατένιον (ζρωμα), κατένα, κατενιάζω [ζρατοπεδεύω]=κατευνάζω, κατεύνιον, εὔνιον, εὐνή, κτλ.)=γύω, κύω (ᾔθεν καὶ, κύων), διὰ τὸ καὶ τέττε τῆ ζῶς τὸ πολύτοκον ἢ γάλος=Γάλος, αἰλός (ἄλω, ἔλω), ᾔθεν, αἰλερός (ὡς, λόφος λόφωρος), καὶ Φαἰλός, λτ. felis;].

Земля, χαμηλή, χαμηλός, λτ. humilis. (τὸ Θρακικὸν ζαλμός φαίνεται=δαλμός, ἀντὶ δαρμός, δάρμος, δέρμος=δέρμα, δορά, δέρω).

Зелень, Зеліе, εἴη ἂν καὶ=χλόη (χελόη, χ=ζ).
Здѣ, з=съ, σὺν, καὶ Дѣ. ἢ Дѣ (δᾶ, δέω), οδᾶ (д=δ=сδ=жд. βλ. Здѣ)=здѣ ᾔθεν καὶ зѣжду ἀντὶ зжду (с-ду), παρενθέσ. и (ὡς καὶ жѣ, жимаю, пожимаю, κτλ. βλ. Песокъ).

Зима, συγγ. Зіаю, ὡς χεῖμα, χέω=χαίνω.

Змія, φαίνεται μᾶλλον ἐκ τῆ Земя (Земля), οἶον, Земій=χαμίτης (χαμίας, χαμαῖος), χαμερπής (χαμαλ ἔρπων, λτ. serpens).

Зубъ, ἄλλοις δοκεῖ παρὰ τὸ Zobу=Жвѣ (δάψ, ζάψ, δάπτων).

Зѣница, ἐκ τῆ Πολ. zzenica, φαίνεται ἀντὶ Зрѣница, παρὰ τὸ Зрѣ, ᾔθεν καὶ Зѣники=Зрѣники, δράκη (ὀφθαλμοί).

Зябну (Зябу), ἴσ. συγγεν. Зимà, Ζιάю (χαύω, χέω, χεῖμα) · ἢ μάλλον = αὔω (ζαύω), ἄω, ἀάζω (πνέω), ὄθεν καὶ τὸ, βαύω, βαμβαίνω. Зяпъ (γαμβρός πενθερός), ἴσ. ἐκ τῆ япъ, з = съ (сяпъ) = συναπτός. βλ. Сеспрà.

И.

И = i, ѝ = òs, is (βλ. μέρ. Α. Ἐντων. σελ. 187), ὄθεν ἴε, ἴе, ἴе (βλ. τὴν λέξ.), καὶ иде = ἴθε, ἀντι, ὄθε, ὄти (ὄπυ), ἴдеже, ὄθиде (ἐνθάδε). κτλ. τὸ δὲ и καὶ = i, ἦ, ἦ-μὲν (βλ. Α), καὶ μετὰ τῆ бо, ἴбо.

Играю, ἴσ. (κύρω, κίρω), κираю (ικράω), ὄθεν, σκிரτάω. Взыграшася = ἐσκίρτησαν (ψαλμ. ριγ) · ἐκ = γιγγράω, -γράφω, -γραίνω (ἀποβολῇ τῆ γ, ὡς καὶ Ипбáрь = ζιγγίβερι, Σ. κροβοότανον) · ἕτερον δὲ καὶ τὸ лт. Jocus, Jocus.

Изва, ἴσ. συγγ. Язва (τρύπα. βλ. τὴν λέξ.). ἢ ἐκ τῆ Избáши?

Ильмень, πρβλ. καὶ ilmen, ποταμ. Σαξονίας (ὄθεν Ilmen - Stadt), κтл. Ἡ λέξις φαίνεται παρὰ τὸ Илемъ, Илма = ulmus (πτελέα), διὰ τὰς παραφρομένας πτελέας· οἷον Πτέλας, Πτελεάδης Ἐσι καὶ πόλις Γερμανικῇ παρὰ τὸν Δανέβιον, Οὔлма, Ulm = Πτελέα, Πτελεός, Σ. Φτελίδον (Θεσσαλίας πόλισμα).

Κ.

Καλόσα, τὸ Γαλλ. galoche = Gallica (Γαλλικῆς κρηπίδος ξυλίνης εἶδος, κρέπεζα, ὅθεν Σλοβαν. kgrc), οἱ δὲ φασιν = καλόπυς, καλοπόδιον, κάλον, κτλ. Ἐκ τῆς galoche ἡ Σ. γαλέντζα, καὶ ἐν Θεσσαλ. πατήμιον, ἐν δὲ Σμύρῃ, τζόκαρον = soccus, σύκχος; ἢ ὀνοματοπ.

Κάля, οχάλη, ἐκ τῆς Скάλю (Κάλιο, βλ. Колѣваю).

Καμόρα, (ἐν τῇ μικρῇ Ῥωσ. = σιτοβόλιον, τὸ Τυρκ. καὶ Ταταρ. παρὰ Ῥώσ. Амбάρъ) = καμάρα (ἀποθήκη).

Кάмень (βλ. καὶ τὸ συγγ. Кόмъ). Ἐκ τούτου ἡ Καμενίτσα (= πετρώδης, ὡς τὸ Πέτρα), πόλις Ποδολίας καὶ ἄλλη τῆς Πελοποννήσου ἐν Ἀχαΐᾳ, ἢ Ἑλληνισί, Ὠλενος (ὅθεν καὶ Ὠλενια Πέτρα). πάλιν οὖν ταύτην Ὠλενον κλητέον, ὡς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ὠλένης καλεῖται.

Κάμο = кѣ, амо, ὡς Тамо = пѣ, амо.

Κάпу (ἀντὶ Κάπny, καὶ Κάплю (Κάпу) = κάπω, κάβω, κάμβω, ὅθεν κόμβος, καὶ Σ. κόμπος = Κάпля (κάμβη, ἀντὶ κόβος) = ῥανίς (λ, καὶ н, παρένθετα, ὡς καὶ, Кидаю, Кίνу ἐκ τῆς Кідny, κιδω, κιδνώ, παρὰ τὸ κιδάνω. βλ. Тягнѹ). τὸ λт. gutta = χυτή.

Капыса Ῥωσ. (κρέμβη), συγγ. caput, capitulum = κεφάλιον, κεφαλίς (Σ. κεφάλιον λαχάνη, πραιβολαχάνη, ὡς καὶ „ κεφαλίς σκορόδα, κτλ. καὶ τὸ σκορόδον = κόρος, κόρυς, κό-

ρουθος, μετὰ τῆ σ, ἔ παρὰ τὸ, σκῶρ δζειν, βλ. καὶ 'Ρεϊμ. λ. κεφαλῆς), βλ. καὶ Κάπιще.

Κάρλα (βλ. Κορνήю, ἐκ τῆ Κροῖο), ὄθεν ἴσ. καὶ ἡ λίμνη Κάρλα, καὶ Κάρλας (βλ. ἀνωτέρ. Ёзеро), οἶον, καρτή (μικρὰ)? τὸ Γερμαν. κύριον Karl, Κάρολος = Kerl (πάλληξ, ἰσχυρός), κόρος?

Κάю = κάω (κόπτω), χάω, χάδω, χάζω (ἐν τῷ ἀρχαίῳ 'Ρωσσικ. ποιήματι, ο полку Игоревѣ, ἡ λέξις σημαίνει, κακίζω, κακηγορῶ, ψέγω). ἐκ τῆ κάω, καὶ τὸ κενός [τέτις πρώτη σημασία μᾶλλον τὸ, κενός (κέω = κάω), ἐνδεής, χρήζων καὶ χαῦνος, ἢ τὸ δειλός, παρὰ τὸ χάζεσθαι, φεύγειν ἐκ τῆ πολεμ. βλ. 'Ρεϊμ.].

Квасъ, ἴσ. συγγ. Кислый (кис, κFис, κFасъ)· ἢ Касаю = ξάω (ψάω, ἔπτομαι. ὡς, δριμύ ἐκ τῆ δρίπω, δρύπτω). ἔσι δ' οἷς ἔδοξε καὶ παρὰ τὸ Кусаю.

Κλόпъ (κόρις), ἐκ τῆ (Клепъ), Клепю, Клюю κολάπτω. (ἢ ἐκ τῆ Клепю, κλέπτω), κλώψ (= κρύπτω, κρυπτός).

Клекъ, Клекнъ, Σλβ. ἀπαρμόφ. Клещъ. βλ. Ключъ.

Ключъ, συγγεν. Ключа· πρόσθετες καὶ, Клещъ, Клещà (πυράγρα), ὡς λοξή, λυγισή· καὶ Клещнà (χηλή)· καὶ Клéспъ (loxia curvirostra, ὡς τὸ Σ. κλοξάριον), λοξία, λοξή (см=ξ), κατὰ τὸ, κορώνη (κυρός, γυρός). καὶ Ключа (cognix)· καὶ τὸ Клéщъ (κρότων, Σ. του-

μέριον, τουμπέριον, ἐκ τῆ τουμπῶ = τύμω, τύπω), ἀρχ. Κλάσπъ, συγγ. τῆ λύγω, (λέγω)
 • λοξός, ἐκ τῆ λέω, λύω, συγγεν. γλύω =
 Клюѡ (κοιλαινῶ, ὄθεν, κυρτόω, καμπυλῶ).
 ἴσως δὲ καὶ τὸ Κλέчу, Клещѣ = (φλέγω, φλέξω),
 λύγω (λυγίζω), ὄθεν κυρίως τὰ Клещѣ, πᾶ, κτλ.
 Кнѣпъ, ἐκ τῆ Гнѣ, γνύω (κάμπτω, Γλ. ποιεῖν,
 βλ. καὶ нью, нѡю), ὄθεν καὶ, κνόςпъ (ἐλλύχ-
 νιον)? ἢ τῆτο = нѣпъ, νητὸν (νημα)?
 Ковчѣгъ καὶ τὸ, κιβωτός, ἐκ τῆ кѣва = κύβα,
 κόβα.

Κόζα. τὸ ἐθνικὸν Κοζάκъ, Κοζάκы, μᾶλλον παρὰ
 τὸ козѡ (αἶξ), Κοζάκъ, Ῥωσ. = Σλαβ. ко-
 зѡръ (ὡς Рыбѡкъ = Рыбѡръ, κτλ.) = αἰγονόμος,
 carpiarius (ταῦτα δὲ τὰ Σλαβ. εἰς арв, Πολ.
 εἰς арз, οἶον, krawarz. ὡς τὰ εἰς agius, ἀρί-
 ος, Σ. καὶ ἀρις, ἀρς, τραπεζάρις, — ζάρις,
 αρς, συγκοπ. = арз). καὶ εἰεν ἂν οἱ Κοζάкы,
 (Κοζάρы, ὄθεν φαίνεται καὶ τὸ παρὰ τοῖς
 Βυζαντινοῖς, Χαζάροι, Κοζάρы, χ = κ, α = ο.
 καὶ τοι γε τῆ τῶν Χαζάρων ἔθνεος μὴ δο-
 κῆντος εἶναι Σλαβονικῆ) = Αἰγῶται, Αἰγυ-
 νῆται (καὶ Αἰγαία ἀρχαίως, ἢ Ἐδεσσα, βλ.
 ἀνωτέρ. Водѡ, καὶ ἡ Σ. Αἰγανη, ἀντὶ, Αἰγίνα,
 χωρίον Ὀλύμπου, κτλ.)· ἔτω καὶ Ῥαντες,
 Ῥᾶται, Ὀνεᾶται, Χοιρεᾶται (Ἡρόδ. Ε. 68).
 καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ Baiern, οἶον ἐκ τῆ Baer,
 Beyer = Eber, λт. арег (= κάπρος) = Καπρεᾶται
 (βλ. Ῥσίμ. λ. αἰολίζω). Ἐκ τῆ Крѡваръ (=

βέτης, βλ. λ. Κράβα, Κορόβα, βές), δοκεῖ καὶ τὸ Σ. Κράβαρι, ἡ ἀρχαία Δωρίς (ὄθεν ἴσως καὶ τὸ Λοιδωρίκιον, οἶον Ὀλοδωρικὸν ἢ Λι(λαιο)δωρίκιον, ἐκ τῆ Λίλαια, Δωρικὴ πόλις), καὶ Κραβαριῖται, -ριῶται, Καραβαριῶται, οἱ κάτοικοι, = βῆται, βῶται, βοῶται (ὡς καὶ τὸ, Βοιωτοί), τῆτο κληθέντες παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβονικῶν ἐθνῶν, οἱ πάλαι (καὶ πάλιν ὅσον ἔπω!) κλεινοὶ Δωριεῖς, ὡς βενόμοι. Εἰ μὴ τις βελοῖτο πάντως τὸ, Κράβαρι παρεφθάρθαι παρὰ τὸ, Κάρφαια (οἶον Κάρφαρα), ἀρχαίαν πόλιν Δωριδος. ἦν δὲ καὶ ἄλλη, Βοιωτὸν (ὡς ἐκ τῆ βές, βοῶν).

Κόнь, ἐστὶν οἷς δοκεῖ = Чинь, βλ. Чиню (чя). ἀλλὰ τῆτο μὲν, οἶμαι, μᾶλλον = τείνω. Ἔστιν ἔν καὶ ἐν τῷ Κόнь, κ = ч = τ (ὡς, τόργος, corvus)? πρὸς δὲ τὸ чю, (кю, κείω, κοῖ, πο-κόй), τὸ κόнь εἰ συμφέρεται (οἶον κείμενον, lex, κείμενος νόμος), τάσιν γὰρ ἀπολύτως ἡ λέξις ἐμφαίνει, ὄθεν καὶ ἄκρον, τέλος, ἀρχήν ἐκ τῆ Κόнь, τὸ Кнѣзь, ὡς τὰ, ἄρχων, καὶ, ἀρχή.

Κόнь καὶ τὸ Σαρματικὸν chuni (φασίν) = ἵππος. Канатъ (σχοινίον, κάμιλος), ξενικὸν ἢ = κάννητος, κάννης, καννωτὸν, κάννα (κάνναβις, Конопель). κάω, ὄθεν, κάλω, καὶ σχάω, σχένω, σχοῖνος. (τὸ Τερχ. kanat = πτερὸν).

Κορύшо, Σ. κερύτα· ὄθεν καὶ, καρῆτα, καρῆτιον (ληνός· παρ' ὃ καὶ, καρτοςάσιον,

καί, *οπισωκαρβότης*, *κωμικ.* = *ἀπαρξήσιοςος*. *Θετταλοι*), *συγγ.* καί τὸ γρύτα, *scruta* (*γορύτα*), *γορὸς*, *γωρὸς*, *γυρὸς*, *κορὸς*, *κόρος*, (*κορίβω*) *κρύβω*, *πτω*, *κρύπτα* (*ιτ. grotta*, *Γλ. grotte*), *ὄθεν γωρυτὸς*, καί, *κώρυνκος*, *-ρύκιον* (*γῶω*, *κᾶω*, *γύω*). τὸ δὲ *καρβόχα*, *καρβόν*, *ιτ. carruca*, *ἔτερον* (*ἴσ. ἐκ τῆ*, *curgo*, ἢ *κάρω*, *χάρω*, *χᾶω*, *γᾶω*).

Κόμπη, *κάτος*, *catus*, *ἴσ. συγγ. κτίς* (*κοτίς*), *ὄθεν*, *ικτίς*, (*κᾶω*, *κᾶω*, *κτιήνος*, *Σκόμπη*?).

Κοχάνη, *κοτάνιον*, ὡς " *κεφάλαιον* (καί *Σ. κεφάλι*), τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις *καυλώδες* (*Ἀθήν.*) *κατ' ἄλλες*, *συγγ. Κόσπη*, ἢ *Κύχα*.

Κράη, *ὄθεν ἡ* (*ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρου*) *Κροῖα* (*παρὰ Χαλκοκονδ. Κρέα*), *πατρίς τῆ* *ἑμιμνήσει* καί *ἀοιδίμου Γεωργίᾳ τῆ* *Κασριώτε* (*τῆ* καί *Τερκισί*, *Σκενδέρ-πεγι*), *ἐλληνισί* *Ἐρίβοια* (*βλ. τὸ θέμα Κρόω*, *παρ' ὃ* καί ἡ *Κροῖα*, *διὰ τὸ ἀπόκρημνον*, καί ὁ *κρημνὸς*, *κρέω*, *ἐκ τῆ* *κρέω*, *κέρω*, *κατὰ τὸ*, *τρέω* *κρέω*).

Κράνη, *Ῥωσ.* (*σολήν*), *μᾶλλον* = *Γερμ. Gran*, *Gran* = *γέρανος*, *Σ. γερανὸς*, — *νιὸς*, *μηχανή* *πρὸς τὸ ἀνιμάσθαι ὕδωρ*, *κτλ. ὡς* καί τὸ *Γλ. grue*.

Κράπια = *Κρόπια* (*Κράπια*, *κραύα*, *κραυὸς*, *ὄθεν*) *κράμβος*, = *κρύω*, *κρυμὸς*, *grimus*.

Κρασά, *βλ. Χορόσχη*. — *Κράσπελη*, *βλ. Χράσπελη*.

Κρέσπъ. καὶ Κρίжъ, " Λατινίσκοι Κρυжъ (сгук)
 = Κρέσπъ (Νέσωρ χρονολογία. Ρωσ. В,
 121 — 157), ἐκ τῆς Κρίжу, Скрижу (χρίζω,
 ἀντὶ χράζω, χαράζω, χράω, Крою, Крешу,
 βλ. Скрижаль). ὡς Κρέсπъ συγγ. Κρεσϋ, ὡς
 τὸ, χάραξ (χαράζω, χράζω), συγγ. χρίζω. (τὸ
 ζαυρόνω Σ. καὶ=ἀπαντῶ, ἀπὸ τῶν διατεμνο-
 μένων ὁδῶν, ὅθεν καὶ, ζαυροδρόμιον).

Креспыннинъ, ἔ παρὰ τὸ Κρέсπъ, ἀλλ' ἐκ τῆς
 Кресϋ = χριστιανός (βεβαπτισμένος) = Χρι-
 сπiанинъ. (οὕτως ἐκάλεσαν τὸ πρῶτον οἱ
 'Ρῶσοι τὰς σφῶν περιοίχες τε καὶ ἐποίχες,
 ὅσοι ἦσαν χριστιανοὶ, πρὸς διαστολὴν τῶν
 Τατάρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀβαπτίσεων.)

Кропъ, ἐκ τῆς Крѳю, крѳю, ὅθεν καὶ Крѳса,
 ὡς καὶ ἐκ τῆς мѳω, мѳс.

Крупнѳй, πρὸς τῷ Σ. σκρѳμβος, πρὸσθ. καὶ, σκρѳ-
 βάλιον (βῶλος) = κραιμβάλιον (κρομβάλιον),
 κραιμβός.

Кѳдеръ = Кудель, ὡς, κόνδυλος, κονδύλη = κο-
 τύλη (κόττα, κόδδος), κοτταρός· τὸ δὲ Σ. κατ-
 σαρός, μᾶλλον = καμπαρός (καμπυρός· βλ.
 ἀνωτ. Главнѳ).

Кѳколь (εἶδος ζιζανίης) = Σ. γόγγολη, καὶ (β =
 γ), βόγκολη (= ὀγκύλη, ὄγκος, γόγγος, γέγ-
 γρος. βλ. Кόгопъ, Ягода).

Кумѳрь (εἶδωλον), κέμειρος, κόμειρος = Κά-
 μειρος = Κάβειρος. [Κάβειροι, παῖδες Ἡφαί-
 σης, ὧν τὰ ὄργανα Σαμοθρᾶκες ἐτίθεν παρὰ

Πελασγῶν τὸ πρῶτον παραλαβόντες, παρ' ὧν καὶ Ἀθηναῖοι (Ἡρόδ. Β, 51, γ, 57). Κάβειροι δὲ καὶ Κάμειροι, οἱ αὐτοὶ ὧν καὶ Κάμειρος ἴδρυμα, πόλις ἐν Ῥόδῳ· οἱ δ' αὐτοὶ δοκῶσι καὶ Τελχῖνες, ἀφ' ὧν καὶ ἡ Ῥόδος, Τελχινία. τὸ δὲ Κάβειρος = κόβειρος = κόβαλος, καὶ κέβαλος (Ἡσύχ.). δαίμων τις (οἶον σάτυρος, ἢ ἄλλος τελχίν) = Γερμ. Kobold, Γλ. Gobelin (βλ. Ῥεϊμ. λ. Κόβαλος), ὅθεν κόβαλος, κέβαλος, καὶ ὁ γελωτοποιὸς καὶ πανῆργος, καὶ ὁ διάκονος, ὡς καὶ κεβαλεύω (Κυρίλλ. λεξ.), Σ. κεβαλω (= διακομίζω, μεταφέρω· κυρίως = κύπτω, κυπτάζω = ὑποδύομαι τὸ φορτίον)· τὸ θέμα, κύβω (κύω, κύθω, κεύθω), κυβή (καὶ κοβή, κωβή), παρ' ὅ καὶ ἡ Κυβέλη, θεὰ Φρυγῶν, διὰ τὸ κυβέλοις (ἦτοι θαλάμοις καὶ σπηλαιοῖς), τὸ, τε ταύτης εἶδωλον, καὶ τῆς ἱερεῖς ἐγκαθιδρῦσθαι ἢ διὰ τὸ τέρας ἐνθεσιῶντας κυβιζᾶν, καὶ σείειν τὴν κυβήν, οἷα δὴ καὶ οἱ Κορύβαντες μὲν ἐν Φρυγίᾳ (Ῥέας, ἦτοι Κυβέλης καὶ αὐτοὶ ἱερεῖς), Κούρητες δὲ ἐν Κρήτῃ καλέμενοι, σείοντες ὑμῶνται " λυσομανεῖς πλοκάμεις, κ' εὐσροφάλιγγα κόμην (Ἐπίγρ.), καὶ " terrificas caputum quatientes numine cristas (Lucr. 2, 633). Οὕτω φασὶ κορυβαντιῶν καὶ Ἰνδῶν τῆς Σαμαναῖας οἱ τὰ Κυβέλης ὄργια κατάγοντες ἐξ Ἰνδῶν (βλ. Προλεγόμ.), ἕως δῆθεν μὴ

ἔξόν τές τε Φρύγας καὶ Πελασγὸς καὶ τὰς
 ἄλλας παλαιὰς τῶν Ἰνδῶν ἀδελφάς, ἐπειδὴ
 ποτε τέτων χωρισθέντες ἀπέκησαν, τὰ τε ὄρ-
 για καὶ τὰ ἔθιμα, οἷς ἐν Ἀσίᾳ κοινῶς ἐκεί-
 νοις ἐνόμιζον, μεθ' ἑαυτῶν ἀποκομίσασθαι
 καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αὐταῖς αὐτῶν σισύ-
 ραις, καὶ αὐταῖς πῆραις καὶ ἀσκέραις! Τὸ δ'
 ἐν Κάβειρος [ἐκ τῆ καύω, κάω=κῶω, κόω,
 Κύω, (ἔθεν κόβω, οκόβω), κύβω (κυβή), κο-
 βή] = κόβειρος = Κάμειρος, Κόμειρος (μ=
 β. Οὕτω καὶ κόμμαρος καὶ κάμμαρος =
 κάμβαρος, κάβαρος = κάραβος, κάραμβος.
 βλ. Ῥεῖμ. λ. κάμμαρος) = κέμειρος (ε=ο,
 ὡς καὶ κέβαλος = κόβαλος) = Κυμάρη =
 Κομείρων ἀγάλμα (ἔθεν καθόλε = εἰδωλον)
 τὰ δὲ Καμείρων ἢ Καβείρων ἀγάλματα, Πρια-
 ποιιδῆ (Ἡρόδ. Β, 51).

Κύροπαθ, - πάσκα (πέρδιξ) ἐκ τῆ Κύρη, καὶ
 (пшь), πάσκα = пшя-ца = κίρρος πτητός,
 πτητικός (πτηνός), ὡς, λτ. coturnix (ὄρνυξ)
 = κόττα ὄρνυξ.

Κύκιση, ἴσ. = (κῆκος), κόκκος (ὄγκος, ὡς καὶ
 τὸ Δύλη), βλ. Шήшь. καὶ τὸ Σλοβακ. kokot
 (πέος) κόκκος, κοκκωτή.

Κύχα, Σ. κῆκος = κόκκος, κόγχος (κόγκος),
 ὄγκος (κέκκα, ὡς, κόγχα = κόγχος, ἔθεν
 καὶ, κόχη, Σ. = γωνία, καὶ, κόκα = ἐντομὴ
 μικρὰ τὸ κοῖλον ἀχώρισον τῆ κυρτῆ) κῆ-
 κον δὲ λέγομεν Σ. καὶ τὸν κόκκον, τὸ κοκ-

κλον, τὸ καὶ κικκλον (= κύαμος), ὅθεν ἐν τῷ
μετὰ κόκκων παιγνίῳ λέγουσι " πῆ κῆκκος,
πῆ ἄνεμος;

Κύκα, ἢ Κίκα, ἴσ. ὡς τὸ Κύча, συγγ. ὄγκος, ἔγκη
(κόγκη, κόγχη).

Λ.

Λαδία, ἴσ. συγγεν. Λοπόκь, Λόπη (σχεδία, ἢ
γαῦλος) = πλωτόν, πλωτή, πλωτική (ἀποβολ.
εἶ π ὡς, latus = πλατύς)?

Λάλъ, βλ. λ. Яшма.

Λάπα, βλ. Слáбый, καὶ Χόлопъ τὸ δὲ Πολων.
Шлáпъ = κάλλη, βλ. Шáгъ.

Λάσιца (mustela nivalis ἐν Λευϊτ. ια, 29, =
γαλῆ), ἐκ τῆ Λάю; καὶ συγκοπ. Ῥωσ. Λάσκα,
παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. λάσκα, Τυρκικ. δὲ, gialantzi
kakim, τὸ δυσγενέζερον εἶδος τῆ Σ. κακμίς,
τῆτο δὲ Ῥωσ. Горноспáй (= ὄρεσίσατος, ὡς,
ὄρεσκῶος), λτ. mustela erminea, Γλ. hermine,
ὑπερ ἀνάγεται εἰς τὸ γένος τῶν ἰκτιδῶν,
καὶ εἶη ἂν τὸ Τυρκ. καὶ Σ. κακμίον =
λευκὴ ἰκτίς (λευκοῖκτίς)· ἡ δὲ Λάσκα λέγεται
ἀρχ. Ῥωσ. καὶ, Βέβерица, ὅθεν ἡ Σ. βερβε-
ρίτζα, παρ' οἷς μὲν = ἰκτίς (καὶ Σ. ἀτσιδα
= ἰκτίδα), ἰκτίδος μικρᾶς εἶδος, ἐκ τῆ λτ.
viverra = Fivera, Ῥβέρρα, Ῥβηρίς? (ἐκ τῆς
Ῥβηρίας, ὡς καὶ, Ταρτησία γαλῆ, ἢ Σ. νυ-

φιτζα), παρ' ἄλλοις δὲ πάλιν, τὸ δυσγενέστερον τῆ Τσεκ. ζιντζαπίε· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζιντζάπιον, Ῥώσ. Бѣлка (= λευκίς), Σλαβ. λέγεται Вѣверица (λτ. sciurus vulgaris, Γλ. éscureuil vulgaire) = σκίυρος λευκός. βλ. καὶ κατωτέρω λ. Χορέκь.

Λίκь, ἰσ. συγγεν. Лукà, λυγός = (κυρτός), κυρός, κορός, χορός (ἐκ δὲ τῆ χορῆ καὶ ἡ ᾧδῆ).

Λίπα (φιλύρα, Σ. φιλοριά), ὄθεν, Λίπεць (μέλι τῶν ἐν φιλύραις ἀπαντιζομένων μυλισσῶν), παρ' ὃ καὶ ἡ Γερμαν. πόλις Leipzig, ἡ Δειψία. οἶον Φιλυρηῆς τις ἔσα (ὡς καὶ τὰ κύρια, Φιλύρα, καὶ Φιλυρίδης Χείρων, καὶ Φίληρες, ἔθνος Πόντου, καὶ Φιλυρίς, νῆσος, κτλ.). Λίπεць ἀρχ. καὶ ὁ Ἰάλιος μῆν, ὡς φιλύριος (διὰ τὰς ἀνθέσας φιλύρας)· τὸ δὲ Λίπα, λέπας, λέπος, ἐκ τῆ λέπω, συγγ. λίπω, λίπος, Λίποκь, κτλ.

Лобзàю, Лобзѣ = Люблѣ, ἄς, λάπτω, λάψω = λίπτω, λίβω (λιμβεύομαι) = λείχω, γλίχω, -χομαι.

Льзà μᾶλλον ἐκ τῆ (Лѣгкѣй), Льгѣша, ἐλαχύτης, ἐλαχόν (ἐλαφρόν), χ = γ = ζ. (ἐ)λαχά, Льгà, ὄθεν Льзà (b = e, α).

Лѣшо = ἔτος, ὡς Πολ. Λόνι, Σλβ. Λάνι (πέρσει) = anni, anno, annus (ἄννος), ἔννος, μετὰ τῆ λ.

Λίαца (φακῆ) = λτ. lens, lentis, Γερμ. Linse, συγγεν. λάθυρος (ἐκ τῆ λάθυρ, λάθυς, λάθ-

λάτ-λάπ-), λίθους, και μετά τῆς *lents, lens*, ἴσ. παρὰ τὸ λάζω, λάξ, λακίω, Λατάω (ὡς φακῆ, φακός, παρὰ τὸ φάω, φάζω, σπάω, σφάζω. βλ. 'Ρεϊμ. λ. φακός). 'Αξιοτάτη δὲ μάλινα ἢ παρὰ Πλετόρχω κατὰ Πυθαγόραν ἔτυμολογία τῆς λάθυρος, παρὰ τὸ λήθη, ὡς και ἢ τῆς ἐρέβινθος παρὰ τὸ ἐρεβος. βλ. Орѣхъ.

Μ.

Μελῶ, ὅθεν ἀρχ. 'Ρωσ. Млѣнь=μύλων, μύλος (μυλόλιθος, ὄνος)· παρ' ὃ ἴσως και Μλήνα, λιμὴν τῆς ἐν Θεσσαλ. Μαγνησίας (διὰ τὸς παρακειμένους ποτὲ μύλους, οἷον μυλίνα, ἢ συγγεν. Мелина, ἢ, μελίνα, μεταθ.= λιμένα), ὃ ἐλληνικώτερον, 'Ισσαί. 'Ο δ' αὖ Μελένικος, πόλις ἐλληνικῆς (ἔσι δὲ και 'Ρωσσίας πόλισμα Μелѣнки), εἶη ἂν και ἐκ τῆς Малѣнекъ, Малѣнько, ὑποκορ. τῆς Малый (μαλός, = μικρός), ὡς και, 'Ολιζών (ὀλίγος), πόλις Θεσσαλικῆ. εἰ μὴ τις ἐξελληνίζων τῆνομα, Μελλένικον, ἀστυκώτερον λέγοι (παρὰ τὸ, νίκη μέλλω, κατὰ τὸ, μελλονικιάω, και μελλέποσις). Μελένικος δ' ἔν γραφεται και παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, φρέριον ὀχυρώτατον ὦν, και ἰδίως ὑπὸ δεκός ἢ ἡγεμόνος τὸ τότε διοικόμενον τὰ πολιτικά (Κεδρην.). 'Εσι δὲ και νῦν ἡ πόλις

ἐπίσημος καὶ φιλόμματος, καλῶς καὶ ἀγαθῶς
ἐκτρέφουσα πολίτας.

Μίρѣ = ἡμερος, (ἡ)μερία καὶ Μίρѣ = ἡμαρ,
ἡμέρα (αὕτη δὲ καὶ = βίος), ἡ καὶ Σ. (παρὰ
τοῖς χυδαίοις), μέρα· [ὡς τὸ ἡμερος (ἐκ τῆ
ἔω, ἡμαι, καθίζω, εὐνάζω) πρὸς τὸ ἡμαρ,
ἡμέρα (ἐκ τῆ ἔω, ἔως, ἡώς). οὕτω καὶ τὸ
Μίρѣ πρὸς τὸ Μίρѣ]. τὸ Φοινικικὸν mira
ἐρμηνεύεται, φωτὸς ἐξία.

Μεγλᾶ, ὄθεν τὰ Μογλενᾶ (πολίχνη Μακεδονίας)
= Μεγλᾶν, (ὀ)μιχλινᾶ, νὸς = ὀμιχλάδης, δη.
Москва, ἔτω καὶ, Μόσχιος (ποταμὸς Μοισίας).

Μισϋ (ὄθεν καὶ Μέσπѣ), συγγεν. τῆ Μεδᾶ, μισθὸς
(βλ. Μεϋ), λτ. mereo, καὶ merces, mercedis,
κτλ. τὸ γὰρ Мспѣтъ, Мисϋ (μισθῶ) ἀρχαίως
= ἀνταποδίδωμι, ἀνταμείβω (ὄθεν εἰννυμι,
ἐκδικῆμαι).

Η.

He. 2) = ἄν, ἦν (ἀοριστολογ.), βλ. Ho, καὶ Hn.
Невѣста = νυφευτή, νύμφη, καὶ αὕτη = κα-
λυπτὴ ἐκ τῆ νύω, νύβω (καλύπτω), δι' ἣν
φέρει καλύπτραν.

Ηη, 2, = ἄν (ἀοριστολογικὸν) = ἦν (μεταθ. Ηη),
какъ ни будь, ὅπως ἂν ἦ (ὅπως τύχη), κτλ.

Нόρκα, ἡ Σ. νόρκα (mustela lutreola = ἰκτίς
ἔνυδρος), ἐκ τῆ Норᾶ (νόρκα, ὡς, νάρκη). βλ.
Норᾶ.

Ηίμ, У-нѣніе (τὸ Унѣніе τύπε ἀφάλμα) ἀθυμία.

НѢМЫЙ, εἶσιν οἱ φασιν ἐν τῷ НѢ молвнѣй
(οἶον Немвлѣй, Немлѣй, ὡς Σλβ. Млва =
Молва). βλ. Μόλβαю, Молю.

Ο.

Объ, καὶ = ἀμφι, ἀμπι (ἀπι).

Обавāju = Ο, Βαвају, Βάю. Ο-βαѣпелъ (ἐπαοι-
δος).

Обезьяна, ἴσως μᾶλλον συγγεν. τῷ Γερμ. Affe,
Аре, (πιθήκος), äffisch (πιθήκειος), ἔθεν
φασὶ παρωνομάσθαι καὶ τὴν πιθηκῆσσαν
Ἀφρικὴν.

Осѣль. τὸ λτ. asinus, εἶπόν τινες καὶ = ὄνος
(μετὰ προσθέσ. τῆς, osnus, asnus, ὡς, pcesna,
ἀντὶ pœna, κτλ. Vosa. Et. L. L. ἀλλὰ τὸ α
ἐν τῷ asinus φαίνεται γράμμα ῥιζικόν).

Осень, τὸ λτ. autumnus = αὐτμένος, αὐτμήν,
αὐτέμενος. βλ. ἀνωτ. Ёсень.

Π.

Падү, Западъ (δύσις), καὶ Западный (δυτικὸς),
ἔθεν ἴσως καὶ τὸ Запáнτι (κωμόπολις Λι-
τωλίας), ὡς δυτικωτέρα ἐτέρας τῆς λεγομέ-
νης Ἀνατολικὸν (ἀλλὰ τὸτό γ' ἔοικε παρε-
φθάρθαι ἐκ τῷ Λιτωλικόν, πόλισμα δηλονό-
τι) ἢ καὶ ἐκ τῷ Западнѣй (κρυπτός, ἀφα-

νής) = διαπεπτωκώς, πεπτηώς. Τέτων δ' ἐγ-
γύς τὸ αἰοιδιμον Μεσολόγγιον, οἶον
Μεσολάγιον, (μέσον, λάκος, λτ. lacus, λί-
μνη, τῆτέσι μεσολιμιον, ὡς περιλιμναζόμε-
νον), κατὰ τὸν ἱμέτερ. Μελέτιον.

Паздеръ, ἴσ. πα (πο), καὶ здирапъ, деръ, δέ-
ρω = ἀπόδαρμα.

Палачъ, τὸ pallasch, Παλάшь = λτ. falx = πέ-
λεξ?

Панъ· τὸ Жупанъ ἄλλοις ἔδοξεν ἀπλῆν, παρὰ
τὸ Γλ. jure, ὄθεν Ῥωσ. (Юбъ) Юбка, Juron,
Τρμ. giurr, Ἴτ. giubbo, giubbone, Σ. ζέπα,
ζυπῆνι (βλ. Πύβα), Ἴσπ. aljuba, ὃ παρὰ τὸ
Ἀραβικόν (φασι) giubbah (= ἐπωμῆς)· καὶ
Жупанъ = Vestiarus (vesta, = Φέσθης), ὃ Σ.
βεσιάριος, praefectus vestiarij principis.

Пѣмза· τὸ Ῥωσ. Пѣмочъ (τὸ Пѣмча ἀμάρτημα
τύπε), ἐκ τῆ Πομαράшь, (могъ).

Пѣпелъ, πεπάλη· ὄθεν καὶ τὸ Σ. πάπαλον (πάμ-
παλον = κόνιον. Θετταλοί), ὡς καὶ ἡ, παπή-
λα (λεύκασμα πρὸς τὰς γωνίας τῶν χειλέων,
νόσημα ποιμένων) = παπάλη (διὰ τὴν ὁμοιό-
τητα), ἔτω καὶ τὸ, πασπαλιάζει" ἐπασπαλίασεν
ἡ γλωσσά μου (= ἐλευκάνθη κράζοντας, παρὰ
Πελοποννησ.), κατὰ τὸ Θετταλ. ἐγάνωσεν, ἐγά-
νιασε (γανόνω, νόω). ὄθεν καὶ, γανοχειλιά-
ζω. ἡ δὲ τῶν Ἑπειρωτῶν, γάνα (" τῆς κομ-
πίς καὶ τῆς γάνας ἀνθρωπος) = γάνειον,

Ἰτ. ganeum (ἀσωτειόν), ὡς καὶ γανῖται = ganeones (Ήσυχ.).

Πέρβυι, πρῶτος, καὶ τέτο τῶ = Σνσρκ. prathama, ὡς τὸ Γοτθ. frumists = primus (primatus).

Περὺ (πλύνω) = Πρὺ, ἀπαρμόφ. Πράμψ (ὡς ἐκ τῆς Πράκω = Περὺ), πρέω, πρεμο = θλίβω, πατῶ), καθὰ καὶ Σπιρακίω (πλύνω) = сь, Тиракίω, σὺν, τριβῶ. (ἔτω καὶ σμήχω = σμώχω· καὶ δεύω, δέφω = δάπτω· καὶ κναφεύς, κνάπτω = γνάπτω = κάμπτω· ὡς ἐκ τῆς τῶν πλυνομένων κάμψεως, θλίψεως, τριβῆς).

Πο, καὶ = ἐπι, ὅθεν Πονέζε (ἐπειδὴ) = Πο, не, же, ἢ Πο, néже, ἀντὶ ἐже (παρενθέσ. η) = ἐπεὶ, ἢ, δὲ (же), ἐπεὶ, ἢ, δὴ (ἐπειδὴ), ἐπειδὴ (ὡς καὶ, ἐπειθ, ἐπειδὴν καὶ ὁ ἐπέε σύνδεσμ. ἐκ τῆς ἐπι). τὸ δὲ néже = ἦγε (ἦδε) ἤπερ (ἐπὶ συγκρίσ.). καὶ не = ἦν (ἄν), ὅθεν πο-не (γῆν, γε, ἔν) = ἐπεὶ, ἄν (ἐπὶ), βλ. Понё· καὶ Нёкій = ἦν κίς = τίς ἄν (τίς, ἀόρισ.).

Πόλοзь (χαμελκθ κύτος), ἐκ τῆς Πόλзу (βλ. Ползнь).

Πόльза, ἐκ τῆς Πο καὶ льзѣ (Лёгкій, Льготнѣ· ὡς ἐκ τῆς льгѣ, по-льга), ἀρχαίως = ἀνάρρωσις, ἀνακέφρισις, ἐλάφρωσις (облегчение въ болѣзни), ὅθεν = ὄφελος.

Πολάρκα, ἡμάρτηται· γράφε μόνον, Пулярка, Γλ. roularde, poule.

Πόλυ, ὅθεν καὶ ἡ Σ. Πολιάννα (χωρίον Ὀλύμπε) = Πολίνα (πεδῖον μικρόν, νάπη), καὶ ἡ Πο-

λυανή δὲ Ἰσ. (ἐπαρχία Θεσσαλονίκης ἐν Μακε-
δονίᾳ) = πολιανή, ἢ ἐκ τῆ πολύαινος? ἑτέρα
δὲ ἡ Ἑλλην. Παλλήνη (καὶ αὕτη ἐκ τῆ πάλ-
λω, πέλω, πόλος, πολλή).

Πηπία, ἐκ τῆ ἀρχ. Σλαβ. ппиа, πτάξ, ὄθεν τὰ,
Πηπάχα, Πόσκα, Ππενέτς, καὶ Πολ. ртак
(πτάω, πετάω, κτλ.). ἐντεῦθεν ἂν εἶη καὶ Пче-
лὰ (Ππελὰ?) = πτιλὰ, πτίλη, πτίλον (πτερόν)
= πέτηλον, πτητόν, ἐκ τῆ πετάω, [ἢ δὴ καὶ
τὸ λτ. apis (μέλισσα), φαίνεται ἔ παρὰ τὸ
ἄπες, ἢ (apto, ἄπτω), ἀπτή (apta), ἀλλὰ
μᾶλλον συγγεν. avis (πτητόν). μῶν ἐκ τῆ
ἄω, ἀέω, (ὄθεν ἀετός, ὡς " ἕμα πνοιῆς
ἀνέμοιο πετόμενος). οἶον αἴεις, ἄϊς, ἄFεις, avis?].
Εἰσὶ δ' οἷς ἀρέσκει τὸ πτίλον, πτίλλω, ἐκ
τῆ τίλλω, βλ. Пчелὰ.

Πύσκας ἐκ τῆ Γερμ. Büchse (ἐν ταῖς ἄλλαις Σλαβ.
διαλέκτοις = τῷ Ῥωσ. Рүжье. βλ. τὴν λέξιν).
Пчелὰ, βλ. ἀνωτέρ. Πηπία.

Ρ.

Ράβь, ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσ. Робы (ποιῶ) = ρέFω
(ἔρω, ἔρFω, ἔργω, F = γ καὶ υ, οἶον, ρεύω,
ρέβω) = ρέδω, ἔρδω. ὄθεν Родъ (παῖς), ὡς
Дѣю, Дѣши, κτλ. βλ. Рождáю.

Ράδъ, χάριτος, χάρις, χαρὰ. „χαρᾶς γὰρ ἕδην
γόνημόν ἐστιν, ὡς χάρις (Δισχλ. Ἄγαμ.).

Ρογόζъ· ἡ Ῥαγέζα, ἡ καὶ Ῥαγέζιον, -γέσιον, καὶ ἀρχαίот. Λαύσιον (ἴσ. λαῦς, λάας, ἐκ τῆς Λαῦ, πέτρας, ἐφ' ἧς ἀκοδόμηται. Κωνσταντ. Πορφυρογ.), ἴδρται πλησίον τῆς παλαιᾶς Ῥαγέζα (Ἰτ. Ῥαγέζα βέκια)· καλεῖται δὲ Σλαβον. Добровѣникъ (ᾧθεν παρὰ τοῖς Τέρκ. Dobro - venetik). ἴσ. ἐκ τῆ Δόβρο Вѣникъ, (βλ. τὴν λέξ.).

Рокъ (μοῖρα) ἐκ τῆ Рєкѹ, ὡς τὸ Урѹкъ. (αἶον ῥώξ, ἀντὶ ῥήξις, συγγεν. ῥήσις). βλ. Рєпѹ.

Рукѹ, εἶποι τις ἂν καὶ ἐκ μεταθέσ. = χέρα, χεῖρ (λτ. hir = vola· ἐκ τῆ χέω, χάω = χύω, οἶον χῆρ, χύρα, ῥύχα, Рукѹ)· εὐρίσκεται καὶ χῆρα, ἰων. ἀντὶ τῆ αἰολ. χέρρα, χέρα· [ὡς πάλιν καὶ, χεῖρ, ἀντὶ χῆρ (χάρω, horreo), χῆρος (σχῆρος = χοῖρος) = her, heres, herinaceus]· ἀλλ' ἔμπης Рукѹ = ῥάχη, χις, βράχιον.

Рѹвень, ἀρχ. ὁ Σεπτέμβριος = ῥυενός (ῥύω, ῥέω, βρέχω). βλ. Рѹмка. αὐτῶ καὶ Травень

ἀρχ. ὁ Μάϊος, ἐκ τῆ Трава (χόρτος = τάρφος, τροφή) = τράφων (τρέφων, χορτώδης)

Рѹбка συγγ. Рѹбъ, ὡς, πέριξ, παρδαλός. βλ. Хрѹсшель.

С.

Сажа, ἐκ τῆ Саждѹ, Садишь (ὡς, ἰζημα, sedimentum), ἰζω· ᾧθεν καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίῳ), κατενίζω = (κατὰ, ἐν, ἰζω), κατὰ—ἰζω

- (κατίζω, καθίζω, καθιζάνω), Σ. κατακάθημαι (κατασαλάζω), κατασάζω, ὄθεν και κατασατόν, τὸ ἄμυλον = κατασακτόν, ἢ ζάω, ζατόν.
- Сбѳръ (συνάθροισις· ἐκ τῆ сь берѳ = συμφέρω, συμφόρησις), οἶον, σύν-φόρος, ὄθεν τὰ πάνυ χυδαῖα, και ἐξοριζέα τῆς Σ. ζπόρος, ζμπόρος, ζπορίζω, ὡς και τὸ (ἐκ τῆ ἰταλ. convento), κοβέντα, κοβεντιάζω. = ὀμιλᾶ, ὀμιλία.
- Свѳпъ, βλ. ἐφεξῆς τὸ σοιχ. Я.
- Сѳдмъ. και τὸ Τερκ. hefta, haftà (ἐβδομάς) = ἑπτά.
- Серебрѳ, Σλ. Сребрѳ, (σ)έρυφρѳς, (σ)έρυφρѳς = Fάρυφρѳς, ἄλφυρѳς, Silber = ἄργυρѳς (ἀργѳς = ἀρѳѳς, ἄλφѳς, Σ. ἄσπρѳς. βλ. Пѳна).
- Сѳла = Силѳ (ἰλω, ἰω, Fίω, βίω, Βιѳ) = ἴς, ἴνα, ἰλλάς. βλ. και ἄνωτ. Жѳла.
- Скопѳ, σκῶπα, σκῶψ, (ἴσ. κωβῆ, Κορѳ) = κεφαλѳς.
- Скриплѳ, Скрипѳнъ, κάνθαρος, βλ. ἄνω Γάδъ.
- Слѳдкѳй, ἐν ἀρχ. Σλαβ. κῶδηξι, Слѳщъ (ἠδὺς· και Слѳдѳспенъ), γλѳξ (γλѳκѳ, κѳ = щ, γλѳγѳ. ἐκ τῆ γλѳω, παρενθ. α, γάλας, γάλαξ, γάλαγѳς, συγκοп. γлѳξ, -γѳς, γлѳγѳς, και ὡς ἐκ τῆ γлѳγѳξ, γ = δ, τὸ Слѳдоκѳ (γлѳдоκѳ-с).
- Сладѳ (γлѳάδѳ, γлѳάζѳ), γлѳύζѳ, γлѳύссѳ, γлѳυκѳѳς, γлѳυκѳάζѳ. [τὸ θέμα лѳάѳ, лѳύѳ, Flѳάѳ, Flѳύѳ, κтл. ἢ δὲ καθόλες ἰδέα ἐμφαίνει τὰ λευκѳν, ὡς ἐν τῷ γάλακτι (ὄθεν και τὸ ἠδѳ), και γлѳίσχρѳн, κтл.], Сладчѳйца Σερβ. (σίνηπι) τὸ Ῥѳсс. Горчѳйца (Горкѳй), ὡς τὸ Σ. γлѳυκѳάδιѳн, γлѳυκѳн (ὄξѳѳ) = ἀρχ. ὄѳѳѳ (ἠδѳ, ἠδѳνѳн).

Слѣмя, βλ. Шеломъ.

Слѣнь (έλέφας), συμφωνεῖ πρὸς τὸ Λάνη, Λόνη,
Елень, έλλος (έλαφος), ὡς τὸ έλαφος πρὸς
τὸ έλέφας.

Слѣпый, Слѣпъ, ἴσ. καὶ συγγ. Γλιπάю, γλέπω,
(= Γλέπω, λεύω, λεύσω, λέпу, ὅθεν λίпу, -пáя,
Глипáю), οἶον сь = έξ, καὶ лѣпъ (γλѣпъ,
ѳ = е = и) = έξω (άνευ) Γλέπας, βλέπας =
άβλεπής (άγλεпής (έ)ξ(γ)λεпής), ὡς (λάω),
άλαος.

Срамъ, Срамлѣ (Срамѹ) αντί Спрамѹ (ὡς, Сѣвъ
= Спѣвнѣ), (σ)τράμω, τρέμω = τρέπω, κтл.

Спрѣгій, ἄλλοι εκ τѣ спрекапъ, βλ. Спретѹ.

Спрѣхà, ἢ εκ τѣ Спрѣю, Спрѹ (проспирáю)?

Спáгъ, ἴσ. συγγ. Γρμ. Stange (ζάω, στόχος),
άποβολ. τѣ ν. ἔσι γὰρ πολλακίς яг = япг,
ang, аг, аγγ, ὡς, Фрáгъ = Фрáγγος, Варáгъ =
Вáραγγος (καὶ я = an, βλ. έφεξής τὸ зоич. Я.)

Спучѹ, σ-тѹζω, тѹζω, тѹδω (ὅθεν Тѹндаρος) =
лт. tundo, εκ τѣ тѹω (тѹπω, тѹπτω), ὅθεν
καὶ τὸ Γλ. туг.

Судъ, Судáпъ, Суждѹ = Сужѹ, ἴζω, ἢ θѹζω =
θáζω = θѹω (θέω, θέμис), θѹνω, ὅθεν
εѹθѹνω = ιθѹνω, εѹ-θѹς, ι-θѹς ἴσως δὲ καὶ
τὸ лт. Jus, ε̄ παρὰ τὸ Juveo, ἄλλ' = ι-θѹς
(ι-θѹς, θ = δ = ζ = j), καὶ judico (jus, dico),
judex (= jus dicens). ἢ μάλλον, jus = δίος
(δίω), ὅθεν δίω (διώκω), ὅθεν δίκη (= ὀπις,
έπω, -πρμαι κατ' Ἀριστοτέλ. δὲ τὸ, δίκαιος, εκ τѣ

- δίχα). ἐκ τῆ δία, καὶ τὸ λτ. Jacio (δίπτω) δίκω, =
 ἰκω, ἰώκω (ω=α, ἰακέω), ἔτω καὶ δίος (ἰος, jus);
 Сукно, ἐκ τῆ Скῆ, βλ. Сучý.
 Счý, Шу, ῥωσσ. Счу, καὶ Сѣць, βλ. Сѣць.
 Сырýй, σ-υρὸς, ὑ(γ)ρὸς, ὑγρὸς (ὑω, ὄθεν
 ὑγω, ὑγερός)? βλ. шý.
 Сѣно, ἢ τὸ λτ. foenum, καὶ ὀρθότ. fenum, ἐκ τῆ
 feo (fetus), φέω, φύω, φίω (fio, fuo)=φυτόν.
 Ся, ῥωσ. Сь = se (ἔ), καὶ ἐν τοῖς παθητ.
 ῥήμ. = μαι = λτ. г, καὶ τῆτο = s = se?

Τ.

- Тапπα, κυρίως, ὁ καθ' ἑσπέραν τυμπανισμὸς,
 ὅτε σημαίνουσιν ἐν τοῖς στρατοπέδοις τὸ ἀνα-
 κλητικὸν (la retraite). καὶ ἔστιν ἡ λέξ. συγγεν.
 τῆ Ὀλλανδ. tap = Γερμ. Zapfen, ὡς ἔκρινεν ὁ
 καλὸς κἀγαθὸς Ἀνατόλιος (Воспоковъ).
 Терпѣ, ἐκ τῆ πο, пѣрво (ἐν ἄλλ. Σλαβ.
 διαλέκ. Топрѣво, Βμ. terpw, terwa) = τὸ,
 πѣρFон = τὸ πρῶτον (βλ. Пѣрвый), Σ. μѣ
 πρῶτον (ἔλλειπ. μέσον) = τάχις, Γερμ. erst,
 ebeu erst.
 Топля, Топѣ = τῆφος (ἔλος), ἀντὶ τῆφος (δύπος
 δύπτω), υ = ι.
 Тѣрнѣ, Терновы́й (ἀκανθώδης), ὄθεν ὁ τῆς
 κάτω Μαυρίας (Βελγαρίας), Τѣρνοβος (Χω-
 νιάτ.), ὁ καὶ Τρίνοβος (Χαλκοκονδύλ.), καὶ
 Σ. Τѣρνοβος. Ἀλλὰ καὶ ἡ Θεσσαλική, πόλις

Ἑλληνίς καὶ μεσοτρύφος, Τύρναβος, καὶ Τύρναβος, δ = Τέρνοβος, Τέρνοβος, οἶον ἀκανθῶν (Тёрновице), ὡς Ἄκανθος (πόλις Μακεδονική, ἔθεν καὶ Ἀκάνθειος ἰσθμὸς ὁ τῷ Ἄθωνος, Σ. Πρόβλακας = προαύλαξ, διὰ τὴν ὑπὸ τῷ Ξέρξῃ ἔτι φαινομένην ὀρυχτὴν), καὶ Ἀκάνθιον (ἕρος Βοιωτίας), κτλ. διὰ τὰς περιφουομένας ἴσως ἀκάνθας· τὴν γῆν ἀκανθάδη μὲν ἔκ, εὐάνθεμον δὲ μᾶλλον καὶ χαριεσάτην τῆς Θεσσαλίας Τύρναβον πρῶτον οἰκίσαι λέγεται Τερχάμπεϊς, βαρβάρως καὶ ὠμοτάτῃ δεσπότη (τῷ β Μωάμεθ), βάρβαρος σρατηγός, ὁ πρῶτος τὴν Θετταλίαν πορθήσας καὶ παρασησάμενος.

Τόργϋ, πάντως συγγενὲς Τοργάϋ [τρέπω, τράπω, ἔθεν σρέφω, σρεύγω, καὶ σράγω, σράζω (σράγγω), σράω, σράϜω, F = γ, καὶ ν, β, π, φ]· ἔθεν Τόργϋ (τόργος), ἀντὶ τρόπος, τροπή. Τοργύϋ (τόργω, torco), torcuo, torqueo [q = κ = γ = F· ἔθεν καὶ Σ. ἀγρικῶ, ἢ ἀγροικῶ = ἀκρογῶ, ἀκροϜῶ, ἀκροῶμαι, καὶ (ἐπακροῶμαι), Σ. ἀφικρῶμαι, καὶ ἀφικρᾶζομαι = ἐπακροᾶζομαι], ἀντὶ τρώπῳ, τρέπα = μεταβάλλω, μετάβολος, -λία (ἐμπορία). Τορжеспвѡ (τορρητϜόν, ἀντὶ τροπητόν, τραπητόν) = τροπή, σροφή, ἀνασροφή, ἀνασρέφομαι (ἐπὶ πανηγύρεως· ἔτω καὶ πωλέω = πολέω = σρέφομαι), καὶ = σροφή, ἐπισροφή (ἐπὶ θριάμβῳ), τῶν σρεφομένων νικητῶν. (ἔτω καὶ τρῶ-

πατον, ἀπὸ τῆς τροπῆς τῶν πολεμίων).

Τύνη· ἐδ' ἐκ τῆ Γαλ. ainsi τὸ Σ. ἔτσι (ἔστι)·
 τὸ δὲ ainsi = λτ. insic (in-sic), καὶ Βλαχικ.
 ашия (aschia).

Τύκυ, τύω, ὄθεν τύμος (τύβος, τύμβος), τύ-
 μορ, λτ. tumor, tumus, tumidus (τυμωτός
 τυμβωτός), κτλ. ἐκ δὲ τέτι τῆ τύω (= τίω,
 τέω), τὸ τύλω, tollo, κτλ. καὶ ὡς ἐκ τῆ
 θυώ, τύω (δ = θ· οἶον Δύκυ), τὸ Δύνια.

Τύκβα, ὄθεν, Τίκβις, ὁ ἀρχαιότερ. Τίμακος, Μυ-
 σίας ποταμός (ὡς τὰ κύρια, Σίκυς, Σικυνδος,
 Σικυνών). Οὕτω καὶ ἐκ τῆ Темива τὸ, Τέτο-
 βον (οἶον χορδεῖον), πόλισμα τῆς ἀνω Μοι-
 σίας (Σερβίας), κτλ.

Тысяца· τὸ ἀρχ. thun, tyn, tain = tehn, λτ.
 denus (denarius).

Υ.

Υποβάю, μᾶλλον σύνθετον, ἐκ τῆς Υ, πο, βάю
 = βάω (βάδω, βατῶ =) ἐπιβάω (ἐπιβέβηκα
 = ἐπισηρίζομαι, ὡς, Надѣю, -дѣюсь, ἀναθέω,
 ἀνατίθεμαι)· εὐρίσκεται δὲ τὸ Υποβάю καὶ
 ἀντὶ τῆ Вѣрю (πιστεύω), ἐν ἀρχαίοις χειρο-
 γράφοις· ὄθεν καὶ τὸ Πολ. καὶ Βμ. powny
 (ἐπιβαίνων, βάσιμος, βεβηκώς) = σεφρός,
 πισός, Твердый, Надежный, κτλ. Ἐκ τῆ βά-
 δω, βατῶ, πάτω, πέτω, θω, καὶ τὸ πείθω,
 πίδω, fido, πίσις, fides, πέποιθα, κτλ.

Υπρόδα. ἐκ τῆ ἕδαρ, ἡ Σ. ἐν Θεσσαλ. ἕρδα (ἕρδα, μεταθ.), ἡ καὶ ἄλλως (ἐν Πελοπον. καὶ Σμύρνη, κτλ.), μιζήθρα, καὶ μυζήθρα· τέτο δ' ἴσως οἶον μιζήθρα, μυγήθρα (ὡς, ἀλινδήθρα, κτλ. καὶ τὰ Σ. καυκαλήθρα, δακτυλήθρα), ἐκ τῆ μίγω, μίξω (διὰ τὸ ἐπιμεισθόμενον γάλα πρὸς τὸν δόρδον τῆ τυρᾶ· οὕτω γὰρ τυρεύσει τὴν μιζήθραν)· ἡ μύζω (μύω, ὡς τὸ ἐκ τέτυ μυελός), Σ. (βύζω), βυζάνα, βυζήθρα, καὶ (β=μ), μυζήθρα. Ἐκ τῆ μιζήθρα φαίνεται καὶ ὁ Μιζηθράς (χωρίον τῆς ἐν Πελοπον. Ἀρκαδίας), ἴσως δὲ ἐκ συγκοπῆς, καὶ ὁ Μιζράς (ἡ πάλαι καὶ νῦν περικλιθεῖς Σπάρτη).

Υγῆ, τὸ ἀρρήκτον θέμα γκъ, καὶ τέτο συγγεν. βίκ (Γίκ, υ = γ), ὅθεν Βίκηνυ (Βίκυ), συγγεν. Υγῆ (ὡς Μάκηνυ [ἐκ τῆ Μάκυ, Μάγυ] καὶ Мягчῆ κτλ.)· ὡσεὶ ἐν τὸ Βίκηνυ = Γείκω (ἴκω, ἴσχω, ἔχω. βλ. τὴν λέξ.), ἕτω καὶ τὸ Υγῆ = ἴκῦ (Γίκῦ, Βίκῦ) = εἴκω (ἔκω, ἔχω = χέω, χάω, κάω, κόω, κέω, ἤγω), καὶ οἶον δκω, οἴκω (εἰ = οἰ = οὐ = υ, γ) Υγῆ (ὡς, ἔκω, ἔχω, οἴκος, βλ. Βίκηνυ).

Φ.

Φάλλ, φαλός· τὸ Γλ. fol = λτ. follis, βλ. ἄνω Βύβωλῆ, σελ. 381.

X.

Хаїλò, πρòβλ. τò Γρμ. Kehle (λάρυγξ), συγγ. λτ. gula (γύλα) γυλòς, ὄθεν γυλίδος (γύω, γάω, γαύω), γαύλος, καὶ (χάω, χάνω) χάνη=γαρ-γαρεών ('Ησύχ.).

Хмэль = βρύον (lupulus). βρυωνία δὲ, ἡ Σ. βρυονιά, ἄ-βρυονιά, καὶ ὀ-βρυά.

Хорéкъ, καὶ Σ. γκειτζένι, εἶδος ἰκτιδòς ποικίλης, Γλ. putois tigrè· διαφέρει δὲ ταύτης ἡ ἐξαιρέτως, δυσώδης ἰκτίς (putois), λεγομένη διὰ τὸ κάκοσμον.

Ц.

Царь, ἀλλὰ καὶ τῷ φίλῳ με Ανατολίῳ (Востокòвъ), καὶ ἄλλοις φιλολόγοις Ῥώσσοις δοκεῖ τὸ Царь ἐκ τῆ cæsar, καῖσαρ, Γρμ. Kaiser, συγκεκομμένον (=Цéсарь, Цьсарь)· εὐρίσκεται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίοις τῷ ἰα αἰῶνος χειρογράφοις (τοῖς ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετροπόλεως), цесарство, цесарьство, цьсарьство, цьсарьство, ἀντὶ царство· ἀντὶ δὲ τῷ Царь, φείποτε τὸ ρενογραφόμενον Црь (ἐχὶ Црь). βλ. καὶ Пётр Кеппенъ, Собрание Словенскихъ памяшниковъ (σελ. 84). Οὐκ ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν πρὸς ἄνδρας κλεινὸς καὶ οἷος τε τῆς σφῶν αὐτῶν.

γλώσσης τὸ ἔτυμα ἐξευρίσκειν· ὑποπτεύω δ' ἐν τὰς γραφαῖς συγκεχυκότας ἐν γε ταῖς τοιαύταις γραφαῖς τὸ ἐκ τῆς Λατινικῆς καὶ εἰς τὴν Σλαβονικὴν μετενεχθὲν цѣсарь, цесарь, цѣсарь (ᾔθεν καὶ τὸ цесарспво, κτλ.), τῷ ὁμοφώνῳ Σλαβονικῷ Царь (ᾔθεν царьспвие, царьспво, κτλ.), καθὰ καὶ ἐν τοῖς Γλαγολικοῖς βιβλίοις μετέγραπται τὸ царьспво εἰς τὸ цесарспво, καὶ τὸ Црь (Царь) εἰς τὸ Цср (цесарь), ἣ περ ἔδοξε τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ (βλ. σελ. 177, 178)· τὸ δὲ Царь ἔτος, παρέβαλε πρὸς τὸ Ἀρμενικὸν տեր, ξενικὴν εἶναι καὶ αὐτὸς τὴν λέξιν ἠγησάμενος (βλ. σελ. 99).

Цѣлѣю. καὶ προσευχόμενοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι κατεπίλυν τὴν χεῖρα τῷ ζώματι " ὥσπερ ἡμεῖς (προσευχόμενοι) τὴν χεῖρα κύσαντες, ἠγάμεθα ἐντελεῖ ἡμῖν εἶναι τὴν εὐχὴν (Λυκίαν. περὶ Ὁρχήσ.)

Ч.

Чѣлюсь (χέλυξ), χέλυς = (χάω) χηλί, (σιαγών. Ἡσύχ.)

Чѣлядь, τέλαθος, τέλεθος, (τελέθω), τελέω· ὡς φύω, φυλόν, φυλή· γεννῶ, γένος λτ. genus, γενεά, κτλ.

Черпáло. " ἀρπαινα = ἀρύταινα (Ἡσύχ.).

Чтѣ (Чепѣ, тетѣ, титѣ) = τέω, τίω (τιμῶ). 2), τέω = θέω = θῆμι (τίθημι = λογαριάζω·

” τίθει δραχμὰς πέντε. Λακίαν. ὡς καὶ Σ.
 ” βάλε τόσα=θές, πρόσθετες), καὶ τιτάω, τι-
 ταινῶ τάλαντα (ἔλκω, ζυγίζω). 3), = τέω, ὄθεν
 τέλλω, τέλλομαι (ἐντέλλομαι) = λέγω, λτ.
 lego (ἀναγινώσκω), Чипаю.

III.

Шішъ, πρόσθετες καὶ τὸ τῶν Βυζαντινῶν, σάβας!
 (ὡς ἔλεγον σχηματίζοντες ἅμα καὶ τὸν ἀν-
 τίχειρα δάκτυλον [βλ. Σιλβέερ: Συγροπόλ.
 ἴσορ. τῆς ἐν Φλωρεντ. Συνόδου. τμήμ. η,
 κεφ. 5.], καθὰ καὶ ἤδη σχηματίζοντες ἐπι-
 λέγομεν τὸ, εὐγε, καὶ, ὑγεία, σε, καὶ τὸ
 Ἰτ. bravo, καὶ τὸ Τυρκ. aferim!). τὸ δὲ
 σάβας ἴσως τὸ Τυρκ. tábá σε, ἢ τι ἄλλο
 ξενικὸν· οὐ γὰρ ἂν εἶη=σαβοῖ (=εὐοῖ, αἰβοῖ,
 εὔα, εἶα, κτλ. βλ. Ρεϊμ. λ. εὐοῖ καὶ σαβός).
 Шпóпaю. τὸ Спoпà = δέπας (δέπω, δίπω,
 τύπω, σύπω).

Ю.

Юнѣй, τὸ λτ. Juvenis (Jūnis, Junis), παράγωσι
 παρὰ τὸ Juveo (ἀφελῶ, τῆτο δ' αὐτὸ παρὰ τὸ
 Jovis, Jupiter, βλ. День). ἀμφίβολά μοι
 ταῦτα δοκεῖ, ὡς καὶ τὸ ἐμὸν Юнѣ = ξήν
 (Jun): τολμηρὸν δ' ἂν εἶη λέγειν καὶ τὸ
 Juveo = ὀφέω; ὀφέλλω (ὄψ, ὄπισ, οὐπίς;
 * * *

ops, opes, opem fero, ὄφελος, ὄφέλω, ἄφελῶ, κτλ. βλ. облія), ὄμπνιος, ὄπνιος (ὄπένιος) = Juvenis (εὐτραφής, ὄς, ἄλω, ἀλο, olesco, ad-olescens)· οἶον ἰοφέω, ἰὸπνιος (ὄς ὄλος, ἔλος, ἴαλος, κτλ.), Juvenis. ἄλλος ἐν εἰπάτω τὸ καιρίον.

Я.

Я ἀντισοιχεῖ καὶ πρὸς τὸ Πολωνικὸν я (egn, e ρινικόν, nasal), ὡς, имя (γεν. имени), Пол. imię, κτλ. (βλ. Μέρ. Α. σελ. 176, θ). ἔτω καὶ ἐν μέσῳ τῶν λέξεων εὐρίσκεται Я, ἀντί я, ὡς, яшь, мяша, яща, ябрь, βλ. τὰς λέξεις· ὄθεν καὶ Фрѣгъ, Варѣгъ = Φρούγγος, Βάραγγος, κτλ. καὶ τοι γε καὶ τὸ яшь, мяша, κτλ. αὐτά περ ἐστὶ τὰ ἀρχαῖα (πάτε) πέτε, μέθα, κτλ. τῷ ν τέτοις (πέντε, μένθα) παρεντεθέντος (βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλληνικ. γραμμῶν. προφορᾶς). ἀλλὰ καὶ τὸ Свѣшь εἶη ἄν = Ἱτ. santo (sfanto, свѣшь Пол. święty), ἐκ τῷ λт. sanctus = γαγκτός, ἀκτός (παρὰ τὸ ἄγω, ὄθεν ἄγος, ἄγος, ἄγιος, καὶ sacer, с = γ, = ἀγερός)· ἢ καὶ, ἀγκτός (ἐκ τῷ ἐνέγκω = ἐ(ν)έγκω, ἐέγκω, ἔγκω, ἔκω, ἔχω = ἐνεκτός, ὡς καὶ ἐκ τῷ ἰω, ἰημι, ἰερός). Οὕτω καὶ τὸ Я ἐν ἄλλαις Σλαβονικ. διαλέκτοις προφέρεται ὡς u, o, καὶ un, on.

Я.

(437)

Я.

πρόσθετες καὶ τὰ Πολωνικά, *z, ż* (= *on, om, και ep, em*)· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκφωνεῖνται ἐνίοτε ὡς ἀπλά, *o, e* (βλ. Собрание Словенскихъ памяшниковъ, Пепромъ Кеппеномъ, σελ. 44), καὶ τὸ Я πολλάκις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ *a*, καὶ *ia*, καθὰ δὴ καὶ προφέρεται *ξείποτε χωρὶς φινανλιμѣ*. βλ. τὸ *σοιχεῖον Я*.

~~~~~

„Όταν συντελέση ἄνθρωπος, τότε ἀρχεται
Καὶ ὅταν παύσεται, τότε ἀπορηθήσεται!

~~~~~

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐν ᾧ παραβάλλονται φράσεις καὶ λόγων ὄλων περίοδοι Σλαβονικαὶ καὶ Ρωσικαὶ πρὸς ταυτοφώνους Ἑλληνικὰς ἐξ ἀρχαίων Αἰολικῶν τὸ πλεῖστον λέξεων συγκειμένας(α).

Σλαβονισί.	Ἑλληνισί (αἰολικῶς)
<p>Ότче н́ашъ, ѡже еи̑ на небеи̑ хъ, да ѡбатѣтца ѡма твое̑: да прѣидетъ царетви̑е</p>	<p>Ἰπτασινῶε, ἴζ(α)ε ἕσι̑ ἡ̑ νεβοῖσι, δὰ ρεφθη̑τω (ὄη)νμα τβεὸη: δὰ προῖτω</p>

(α) Γράφομεν δὲ τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις καὶ γράμμασι Σλαβονικοῖς καὶ Ρωσικοῖς πρὸς ἐναργεζέραν δεῖξιν τῆς συμφωνίας τῶν γλωσσῶν. Πρὸς δὲ ταῖς Αἰολικαῖς φράσαι παρατιθέμεθα καὶ τὰς ἀντισοίχους ἐκ τῆς Ἀττικῆς καὶ Κοινῆς διαλέκτου. "Ἐσι γὰρ ταῖς πόλεσιν ἰδίᾳ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κείμενα ὀνόματα, καὶ Ἑλλησι παρὰ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, καὶ Ἑλλησι

<p>твоѡ: дѧ бѡдетъ вѡ- ла твоѡ, ꙗкѡ нѧ небеси и нѧ земли: хлѣбъ нашъ насѡ- цинѧй дѧждь нѧмъ днѣсъ: и ѡстаѡи нѧмъ долзи нашѧ, ꙗкѡ и мѡи ѡстаѡлѧ- емъ должникѡмъ нѧшимъ: и не вѡдѧи нѧсъ вѡ напѡстѧ, но избѡви нѧсъ ѡ- лѡкѡвагѡ. ꙗкѡ твоѡ ѣстѧ цѡретѡи</p>	<p>κάρτος τρεόν: δᾶ φῶτω βόλα τρεᾶ, ὄκως ἴνα νεβοῖσι ἴ ἴνα χαμηλι. χλέβ(η) ηῶν ἴνα-δῆσιον δόσει ηῶν δῆ-σίη: ἴ ἰ- (πο)εῖταβε ηῶν τέλ- χι ηῶια, ὄκως ἴ (ἴ)μᾶτε ἰ(πο)εῖ- βομεν τελεστικῶν ηῶν: ἴ ηῖ βῖβάδης ηῶι βῆν π(ε)τῶεσι, ῶν ἔξβαγε ηῶι ἀπᾶ- λῡτάβογο. ὄκως τρε-</p>
--	--

παρ̄ ἀλλογλώσσους" (Πλάτ. Κρατύλ.). ἄλλοις δ' ἄλλων Ἑλληνικῶν διαλέκτων ὀνόμασι κεχρημένων, τὰ Διολικὰ μάλιστα ταυτίζεται τοῖς Σλαβονικοῖς. Περὶ δὲ τῆ σχηματισμῆ τῶν λέξεων προὑπομνησεῖον ἂν εἴη τὸν ἀναγνώσῃν, ὅτι " πᾶσα γλῶσσα ἴδιον ἔχει χαρακτηρα τύπε ". ἴδια δὲ τῶν Σλαβόνων καὶ τὰ τραχύφωνα τῶν γραμμάτων, οἷς περ οὐδένες τῶν Ἑλλήνων νενομίκασι.

<p>εἶλα η ελάβα βο ἔκκη. ἀμήνη.</p>	<p>ὄη ἔετι κάρτβος ἦ (ε)ἶνα ἦ κλέβα βῶ(ε) βαίγαι. ἀμήν.</p>
--	---

Λιολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

<p>Ἄπιας νῶς (1) ἴς δε) ἔσοι ἴνα (3) νευοῖσι), δὰ σεφθίτω (δν)υμα- ἔδον: δὰ προῦτω κάρ- ῶς τφεόν: δὰ φέτω (5) ἴλλα τφεά, δκως νά νοῖσιν ἦ (6) ἴνα χα- γλῆ: κλεῦν (7) νῶν ἐνά- ον (8) δό(σ)θι (9) νῶν η-σίη (10): ἦ ἀ(πο)σαῦε ἴν τέλχη (11) νῶια (12), εως ἦ (ἦ)μεῖς ἀ(πο)σαύ- ιεν τελεσικῶν (13) νῶν: νῆ (14) βιβιάδης νῶϊ φέν ε)τώσει (15), ὦν (16) ἔξ αυε (17) νῶϊ ἀπ' (18) λα- ἴφοιγο. Ὅπως τφεόν κάρτβος, ἦ (σ)ἶνα, (19) κλεῦα φῶς φαιγεί (20) μῆν.</p>	<p>Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τὸ ὄνομά σου: ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου: γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἐ- ρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς: τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐ- πικίσιον δός ἡμῖν σήμε- ρον: καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει- λέταις ἡμῶν: καὶ μὴ εἰ- σενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρα- σμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σὺ εἶ βασιλεῖα καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. (Ματθ. 6, 9).</p>
--	--

(1) Νῶς τὸ ἀρχῆτον θέμα τῆ κτητικῆ νῶντερος, τῆ, νῶς, νῶιος (νῶις, νῶϊ), ὡς ἐκ τῆ σφῶς

442 Σύγκρισ. λόγων Σλαβ. πρὸς Ἑλλην.

σφέτερος, ἡμὸς, ἡμέτερος, καὶ λτ. nos-ter. наш= νῶς, ο καὶ ω = α (δωρικῶς, καὶ Σλαβον. βλ. ἀλφάβητ.). τὸ δὲ опче = опеचे, ἐκ τῆ οπεць = ἄτας (α = ο), οἶον, ἄττασε, κλητικῆ. βλ. л. опець. (2) ἴς δε, ἴ, δε, и, же (= ὄς γε, ὄς δε), σδ = ζ = ж, же (ἴξε). (3) ἄνᾶ = ἀνὰ, καὶ ἄν, μεταθ. ИА. (4) νευοῖσι, νευὸς, νεφῶς, ναὸς. βλ. небо. (5). φέτω = φύτω (αἰολ.). ἐν τῷ Σλαβον. κειμένῳ γράφεται φέτετι (будетъ), ὡς καὶ, προῖτετι, приидетъ (при, иду), κτλ. ἐκ τῆ τρίτη προσώπε τῆ ἐνεσῶτος τῆς ὀριστικῆς, ἐξ ἧ σχηματίζονται τὰ προσακτικά μετὰ τῆ ΔΑ = δᾶ, δῆ (βλ. τόμ. α. σελ. 208). (6) ἠ (θθεν ἡμῖν, ἠδὲ) = καὶ. (7) ηλευν, λευς = λᾶς, λάας, καὶ λαῖφα, gleba. ἡ λέξις ἐκφράζει κυρίως τὴν μορφήν, ἢ τὴν ἔσϊαν τῆ ἄρτα. βλ. л. хлѣбъ. (8) ἐνάσιον = ἐπίσιον (ἐν = ἀνὰ = ἐπι), ἐκ τῆ ἔσϊα, ὦν (ἔς) ἔσα, сѣтъ, βλ. есмь. (9) δό(σ)θι, ἀντι δόθι (δάθι), ДАДИ (дадѹ, διδῶ), θ = δ = σδ (προφέρεται ὡς ζδ καὶ ἑλληνισι) = ζ. (10) διῆ, σῆ = дѣнь-сь, ὡς καὶ, τήμερον = τῆ (ταύτη) ἡμέρα. καὶ, τῆ = σῆ (σῆ), σήμερον. βλ. дѣнь. (11) τέλχη = τέλθη = τέλη, τέλεα. βλ. долъ, (12) νῶϊα = (νῶϊ), νῶϊτερα, postra. (13) τελεσικῶν τελεσικός = οἶός τε ὦν τελεῖν (τινύειν), ὀφείλων τελεῖν. (ἢ χρῆσις Σλαβονικῆ). (14) νῆ, νέ (σερητικὰ ἐν συνθέσει παρ᾽ Ἑλλησιν) = μῆ, ἔ. βλ. ни. τὸ δὲ βιβᾶδω = βιβᾶζω (вѣ, ведѹ), ἐμβιβᾶδω (βᾶδω, vado). (15) πετώσει ἀντι πτώσει (πέτω, πάτω, падѹ) = περιπτώσει, περιπτεία. ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσι γράφεται изкушение,

Σύγκρισ. λόγων Σλαβ. πρὸς Ἑλλην. 443

ον, ἐξ-γεῦσαι (ἐκ τῆ κѣшаю, кѣшу = γύσσω, ἀντι
 ὕσσω, gusto, γεύω. μεταφορικῶς = δοκιμάζω =
 ἰσᾶμαι· ὄθεν καὶ πειρασμός). (16) ὄν, δωρικ· =
 (μεταθέσ. νό, но)· ἐν τῇ Πολων. καὶ Βοεμικῇ
 ταφράσει ἀντὶ νο γράφεται ale = ἀλλά. (17) ἐξ
 изъ, (ξ = ζ). βαῦε = βάλε (βάλλω, αἰολικ. βλ.
 влю) = ἔκβαλε. (18) Ѡ = опъ = ἀπό (π = τ),
 γάβοιγο, καὶ υ = в, λυγάβοιγο = λυγαβογο
 υγάφοο), λυγαίοιο, λυγαίω (λύγος) = σεβλοῦ
 λ. лукавый, καὶ τόμ. α σελ. 166.) (19) (σ)ίνα,
 α, γ = λ (βλ. сила), καὶ κλεῦα = κλέα, κλέη,
 εος (βλ. слава). (20) Φαίγει = Φαιφεί, αἰεὶ, αἰῖς
 αἰῶν (βλ. вѣкъ, αἰτ. πληθ. вѣки, ἀρχαϊότ.
 жы),

Σλαβον.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„ Не скрива́йте
 вѣ сокровища на
 земли, идѣже червь
 тлѣ тлѣтъ, и и-
 дѣже тѣтъ подкѣ-
 ливаютъ и крадѣтъ:
 скрива́йте же себѣ
 сокровище на небесѣхъ,

„ Не εν(γ)κρύνε-
 τε с(ε)φί εν(γ)-
 κρυνὰς, нὰ χαμιλιῆ,
 ἡφ.ιζ(Δ)ε (с)έρπισ
 ἡ δάλα δάλντι, ἡ
 ἡφ.ιζ(Δ)ε τάτיעс
 (γ)ποφ.(ι) = κοπέ-
 βδντι ἡ χράδδн-

идѣже ни чѣрвь ни
тлѣ тлѣтъ, и идѣ-
же тѣтѣ не подкѣ-
пывають ни кра-
дѣтъ. Идѣже бо
єсть сокровище бѣ-
ше, тѣ бѣдетъ и
сѣрдце бѣше.

τί: θυ(τ)κρύβετε
з(д)έ ε(ε)φῖεν(γ)-
κρυβάε ἢὰ νεβοῖσι,
ἡφ.ι.з.ε нῖ (с)έρпне
нῖ δάλα δάλητι, ἡ
ἡφ.ι.з(д)ε тѣтѣє нῖ
ἡφ.ι(ι) - κοπέδῃτι
нῖ χράδῃти. ἡφ.ι.
з(д)έ пδΰετῖ εν(γ)-
κρυβῆ(тзα) εφέλ,
тѣ φΰτεти ἡ кар
дῖ(тз)д εφέλ.

Αἰολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„Nè συγκρύβετε σφι
(1) συγκρυβάς ἢὰ χα-
μηλῇ, ἡφ.ι.з(δ)ε (2) (σ)έρ-
πης (3) ἢ δάλα δάλητι,
ἢ ἡφ.ι.з(δ)ε тѣтѣє (4) (ῥ)-
ποδι-κοπέθεντι, ἢ χρά-
δεντι. Συ(γ)κρύβετε з(δ)έ
σφι су(γ)κρυβάς ἢὰ νευ-
οῖσι, ἡφ.ι.з(δ)ε νῖ (σ)έρ-
πης νῖ δάλα δάλητι, ἢ

„Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν
θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἐ-
φανίξει, καὶ ὅπως κλέπται
διορύσσοσι καὶ κλέπτουσιν
θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θη-
σαυροὺς ἐν ἔρανῳ, ὅπου ὅτι
σῆς ἔτε βρώσις ἀφανίξει
καὶ ὅπως κλέπται ἐ διορύ-
σσοσιν ἀδὲ κλέπτουσιν. Ὅσα

θιζ(δ)ε τάτιες νὲ ἵποθι| γάρ ἐσιν ὁ θησαυρὸς ἡ-
 κοπέθωντι νῆ χράδωντι. μῶν, ἐκεῖ ἔσαι καὶ ἡ
 θι(ζ)δέ πθ ἐσι συ(γ)κρυ-| καρδία ὑμῶν (Ματθ. 6,
 ἡ(τζα) (5) σφεά, τῆ (6) 19).
 ἔτετι ἡ καρδί(τζα)|
 φεά.

(1) Σφι = σεφι (σεφέ, себѣ). ἐκ τῆς, δε, ἐδς, τεφδς (σεφδς), σφδς, καὶ ἱς, ἰν, φιν, σφιν, κτλ. τὸ δὲ συγκρῦβειν = κατὰ γῆς κρῦπτειν (θησαυρί-
 ζειν), ἐκ τῆ συγκρῦπτω, συγκρυβῆ = σύγκρυψις. βλ. κρόιου. (2) ἡθιζε, ἦ, θι, δε = οἶ, ἔ, θι, δε δ = ζ), ἀντὶ οὐθι γε, ἔνθα γε, ἦχι. (3) (σ) ἔρηης, ρπω, λτ. serpo. βλ. червь. (4) τάτιες, τῆτις, ὡς ἡτη, βλ. пашъ. καὶ τὸ ἵποθι, κοπέθωντι = ποκοπέθων, ὑποκόπτωσι (κόπω, κάπω) = ὑποσκά-
 τωσι. βλ. λ. κοπάω, подъ, καὶ крадъ = χράδω. (5) συγκρυβῆ(τζα), οἶον, συγκρυβίσκη, сокρῶνι(ще). ἢ εἰς ще κατάληξις = σκος, σκη = Σ. τζη, τζιον εἶδος ὑποκοριστικῆ), ὡς καὶ Σ. καρδίτζα = καρδίσκη, ἐντὶ καρδία. βλ. λ. сѣрдце. (6) ваше = φεδν, τφεδν, σφεά, σφδς, φδς, ο = α, vášъ, (ὡς νδς, ιάшь). τὸ δὲ, τῆ = (τῆδε, τῆ), αὐτῆ.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αιολικῶς).

,, Вса́къ ѹбо, ѡже
 слышнѣтъ слова
 моѡ сїѡ, и творѣтъ
 ѡ, уподѡблю егѡ
 (мѡждѡ) мѡдрѡ, ѡже
 создѡ хра́минѡ своѡ
 на́ ка́мени: и снѣде
 до́ждь, и прѣидѡша
 рѣки, и возвѣлаша
 вѣтри, и нападѡ-
 ша на́ хра́минѡ тѡ,
 и не падѣса: ѡсно-
 ванѡ бо бѣ на́ ка́ме-
 ни. И вса́къ слы-
 шай слова моѡ
 сїѡ, и не творѣ ихѡ,
 уподѡбитсѡ (мѡждѡ)
 уро́дивѡ, ѡже создѡ
 хра́минѡ своѡ на́

,, Πᾶς(ις) ὄντων
 ἴζε κλέσειτι κλέε-
 (ς)α ἐμὰ εἶα, ἢ
 δώριτι ἄ, ἐπιδέξω
 ἐγὲ (μῶжд) μηδερῶ
 ἴζε εν(η)σδέ(με)
 χαραμὼν εφεὼν ἢ
 κομμὼν: ἢ ἐνήτε
 δεῦξ(ς)ις, ἢ προἴτο-
 σαν ῥάβες, и βῦ-
 ψ(ι) - βαῖασан баῖ-
 ѳροι, ἢ ἠπάτοσαν
 ἢ χαραμὼν τὼν, ἢ
 нὲπάтесе ἐснавснпѡ
 вѣа ἢ на́ κομμὼν. ἢ
 πᾶς(ις) κλέσειε κλέ-
 σε(ς)α ἐμὰ εἶα, и не
 δώριων ἄ, ἐπιδε-
 βнсетαι (мѡжд) ἄ-

πεσцѣ: и еніде
 дождь, и придоша
 рѣки, и возвѣаша
 вѣтри, и ωπρόша-
 ся хράминѣ тої, и
 падеа: и бѣ раз-
 рѣшеніе ея келіе.

ρέ(κ)τωβί, ἴζε
 εν(η)εδέ(με) χαρα-
 μὸν εφεὸν ἢ πεω-
 κῶ· ἢ ενήιτε δεῦ-
 ζ(ε)ις, ἢ προίτοσαν
 ῥνάκες, ἢ βῆψ(ι)-
 βαΐασαν βαΐθροι, ἢ
 ἐπρήσασαν χαραμῶ
 τῶι, ἢ πάτοσε· ἢ
 βέ(α) (ράχ) - ῥήχις
 εὐ πολέα.

Αἰολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Πᾶςκι(ς) (1) ἐν πε, ἴ ζε κλύσσητι κλεύε(σ)α
 (2) ἐμὰ σία, ἢ δφώρητι (3)
 ᾧ, ἐπιδεύω (4) ἐφέ(μύρει)
 (5) μηδερω (6), ἴ ζε σύ(ν)-
 σδέ(με) (7) χαραμὸν(8) σφε-
 ὄν ἴνα κομμόν (9)· ἢ
 σόνιτι (10) δεῦσ(δ)ις (11),
 ἢ προίτοσαν ῥνάκες, ἢ

„ Πᾶς ἐν ὄσις ἀκείει
 μιν τὰς λόγους τέτους, καὶ
 ποιῆ αὐτὰς, ὁμοιάσω
 αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ,
 ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰ-
 κίαν αὐτῆ ἐπὶ τὴν πέτραν
 ἢ καὶ κατέβη ἢ βροχῆ, καὶ
 ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ
 ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, κα

<p> Φύψι-Γαΐασαν Φαΐθροι (12), ἢ ἡναπάτοσαν (13) ἡ γὰ χα- ραμὸν τὸν, ἢ νὲ πάτε- σε· ἰσναύων (14) πρὸ Γῆα ἡ γὰ κομμὸν (15). Ἡ πᾶς- κι(ς) κλύσσας κλεύε(σ)α ἔμα σία, ἢ νὲ δφωρῶν ἄ, ἐπιδευήσεται (μάρει) ἀρρέ(κ)τωφι (16), ἴξε συ(ν)- σδέ(με)χαραμὸν σφεδν ἡ γὰ ψάκω (17) ἢ συνίτε δευ- σ(δ)ις, ἢ προΐτοσαν ῥύα- κες, ἢ Φύψι-Γαΐασαν Φαΐ- θροι, ἢ ἐπρήσασαν (18) χαραμῶ τῶϊ, ἢ πάτοσε· ἢ Γῆα (19) (ῥάξ) (20) ῥῆ- ξις ἔο (21) πολέα. </p>	<p> προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκί- νη, καὶ ἐκ ἔπεσε τεθε- μελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πύ- τραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκίαν με τῆς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸς, ὁμοιω- θήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὁ- ξις ὠκοδόμησε τὴν οἰκί- αν αὐτῷ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἀνεμοί, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰ- κίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη. (Ματθ. 7, 24). </p>
--	--

(1) Πᾶςκις = всѣкъ, ἐκ τῆ βές (πές), πᾶς, καὶ κίῃ, κίς, (quis) = τις, (πᾶς τις). (2) κλεύε(σ)α μετὰ τῆ σ, τῆς ὀνομασικῆ (κλεῦσος), ὡς κλίνεσθαι οἱ Σλάβοι τὰ τοιαῦτα (βλ. λ. ошець) = κλεῦσθαι, κλεῦσος, κλέος, βλ. слово. καὶ, σία = τία. βλ. сѣ. (3) δφώρητι, δφώρημι, μεταθ. = дрѡми, дрѡω, дрѡω δφώρω, пворю, = дрѡω. (4) ἐπιδευῶ = поделѣ (доба, добаю = δεύω, δέω, δεῖ = πρέπει, ἔοικε, καὶ τῆτο = ὁμοιάζει. βλ. λ. доба). (5) Мѡжѣ, Мѡжѣ, = мас, марс, μάρης, ἀρρήν. βλ. нѣтъ.

(6) μηδερω̄ (μηδος, μητις), ἀντὶ μητιέιντι· (7) σύ(ν)οδέμε· οδέω, ἀντὶ δέω, ὕθεν δέμω, δόμος, δομέω, βλ. злѣ. (8) χαριμὸς καὶ χαριμῖς, χαράμη, Σλαβον. хранина, οἶον χαριμινή, συγκοπ. χραμίνα, βλ. храмъ. (9) βλ. 15. (10) σέν-ἴτε, τὸ Σλβ. с-н-и-де=съ (ἐξ, κατὰ), καὶ ἴδε (ιδὲ, ἴτω) μετὰ τῆ ἐπενθέτεи н. (11) δεῦσις (σ=ζ=σδ), δεῦσδις, βλ. Дождь. (12) Φαῖθροι, αἰθρος, κβһирь, ἐκ τοῦ вѣю = Φαῖω, ἄω, ἰέω, ἄεσαν (αἰεσαν), Φαίασαν. καὶ Φύσι = воз-, βλ. вѣю, возъ. (13) ἑναπάτοσαν, ἀνὰ, πάτοσαν (πάτω, βλ. пады), ἐντὶ πάτον (πέτον, πέσον), ὡς, εἶδοσαν, ἤλθοσαν (ἀντὶ ἤλθον, κτλ.), ἔτω καὶ, προῖτοσαν = προῖτον, ἀντὶ προῖον, ἴον, ἦιον, ἦεσαν· (14) ἐς, ναύων, ναύω = νάω, νάσσω, νάζω (ἀμεταβάτως, ὡς καὶ ναιετάω), βλ. сную. (15) κομμὸν, βλ. л. камень. (16) ἀρρέκτιωῖ= уродовня, ἐκ τῆ уродъ, - родивъ (κυρίως = τέρας, monstrum, ἔκφυλον καὶ ἀποφώλιον κήημα), ὅθεν καὶ ὁ μωρός, юродивъ, ὡς ἀλλόκοτος καὶ κακοφυής· τὸ γὰρ у-родъ (ἐκ τῆ рождъ, ῥέσδω, ῥέζω) εἶη ἄν = ἀρρέκτος (κακόπλευσος), καὶ ἀντισοιχεῖ πρὸς τὸ лт. de-gener, degenero, у-родую (βλ. τὸ σοιχ. γ). (17) ψάκω=ψάκῃω, ἀντὶ ψάκω, ψάχος. βλ. л. песѡкъ. (18) ἐπρήσασαν = ω-πρόшаса (ω, πρόθ. βλ. о· τὸ θέμα пры, πρέω, premo, πρήθω. βλ. прю· (19) Φῆα=ἔα, ἦν, καὶ αἰολ. ἔβα (ἐФа). (20) ῥάξ=διά (βλ. рѣз). (21) веліе, πολέα, πλέα= πολλή (μεγάλη), ἢ (Φάλια), ἀλίκη.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αιολικῶς).

„Иисѣсъ же-вѣдѣвъ
ю, речѣ: дерзай дщи
(дщерь), вѣратко ѡ
спасѣ тѣ. — И пре-
ходѣицѣ ѡ тѣдѣ
Иисѣсови, пò нѣмъ
идòета двѣ слѣпцѣ,
зобѣща и глагòлю-
ща: помилѣи ны
(Иисѣсе) сѣине Дави-
довѣ. Пришѣдшѣ
же емѣ къ дòмъ,
пристѣпѣста къ не-
мѣ слѣпцѣ, и глагò-
ла ѣма Иисѣсъ: вѣ-
рѣета ли ѣкъ могѣ
сѣè сотворѣти; гла-
голаста емѣ: ѣй Гòс-
поди: тогда прико-

„, Ἰησοῦς ζε - βί-
δειв(с) ἦн, ῥηκεс:
ю.έρσαε дѣг(а)тер,
Фѣрра твѣа спѣсѣ тѣ.
— И п(а)ραιχοδѣ-
зо(нти) ап' тѣде
Ἰησοῦви, πο(т) ἔ
ἰтòсти(н) дѡа(ò)
сифлὰ(ò), з-ѣвон-
та(ε) ἦ глагáνον-
та(ε): ᾠμιλίεε нòι
(Ἰησοῦсе) с-ἰне Да-
видῶве. Просυ-
ѡ.έ(н)ти зе ἔῶ вѣ(с)
дòмо(н), прoстεικѣ-
ста(н) ко(т) ἔοи
сифлὰ(ò), ἦ глага-
не οἦн Ἰησοῦс: φερρέ-
тò(н) нѣ ὀκωс мо-

енѣса о́чию и́хъ гла-
го́ла: по вѣрѣ ва́ю
вѣди ва́ма· и ѿвер-
зѡста са о́чи и́ма.

γῶ εἶο(η) εν(η)=
δворεѣи; глагáне(ε)-
то(η) εἶοι: ἦ ἦ, δό-
сποта· τόгта проκ-
εάνηсе ὄκοиη οἶε гла-
гáна(ε): πο(τ)φѣр-
рай φαῖ φῶτω вѣм-
ми· ἦ ἀπ(ο)вергѣса-
сан ὄκοи οἶη.

Λιολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„ Ἰησοῦς ζε-βιδεитς (1)
ἦν ῥῆσακε: θάρσαε δύγα-
τερ (2)· φέρφα (3) τφεά-
σπύσαε τέ (4). — Ἡ παραι-
ηοδάζοντι (5) ἀπ' τῆδε
Ἰησέσωφι (6), (δ)πι(θεν)
εἶο ἰτόστην (7) δυά(ω)
σιφλά(ω) ζ-αῦοντα (8) ἢ
γλαγάνοντα(ε)· ἰπιμειλεε
(9) νοῖ(νωῖ) (Ἰησέσε) σ-
ἰννε Δαβιδῶφε. Προσυ-
θέντι ζε εἰῶ(ῶ) φέε δό-
μον, προσειβήσαν (10)

„ Ὁ δὲ Ἰησοῦς-ιδῶν αὐ-
τήν, εἶπε: θάρσαε θύγα-
τερ· ἡ πίστις σε ὑπέσφκε
σε —. Καὶ παράγοντι ἐκεῖ-
θεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ,
κράζοντες καὶ λέγοντες:
ἐλέησον ἡμᾶς (Ἰησοῦ) οἰά
Δαβιδ. Ἐλθόντι δὲ (αὐ-
τῷ) εἰς τὴν οἰκίαν προ-
σῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ,
καὶ λεγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς:
πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τῶ

κο(τ) ἔδν (δν) σιφλῶ, ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῶ:
 ἢ γλάγανε οἶν Ἰησῆς: ναὶ Κύριε· Τότε ἤψατο
 φεῤῥέετόν νυ, ὅπως μο- τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέ-
 γῶ (11) σίο(ν) συ(ν)- γων: κατὰ τὴν πίσιν ὑμῶν
 θφορεῖν (12); γλαγάνε- γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεώ-
 σθον(τον) εἰοῖ: ἢ ἱ, Δό- χθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
 σποτα (13). Τόττα προσκ- μοί. (Ματθ. Θ, 22,
 σάνησε (14) ἔκοιν οἷς 27-30).
 γλαγάνων: πο(τ) φεῤῥῶαι
 φαῖ (15) φέτω fῦμι
 (16); ἢ ἀπ(ο)φεργά(σ)-
 θησαν (17) ἔκοι οἶν.

(1) Βιδεῖς = (Κρητικῶς) βίδενς, videns (δθεν
 βιδιαῖοι, Λακωνικῶς) = ἰδῶν (2) δύγατερ (δ=θ. ἀντι
 θύγατερ. ἔτω καὶ θερσέω, дерзая. βλ. дѣчь). (3)
 φεῤῥῶ = θεῤῥῶ, θάῤῥῆ, ῥῥος (βλ. вѣра) (4). σπάσε,
 σπάω = ῥύω, ῥύομι (σῶζω). (5) παραιθοδάζοντι
 = παροδεύοντι (ὀδάζω = ὀδεύω). (6) Ἰησῆσωφι, ἐκ
 τῆ, κατὰ κλήσιν Ἑλληνικὴν, Ἰησῆσος (ᾤς, Δαβι-
 δος, Ἄδαμος), ἀντι Ἰησῆς. βλ. Упѣць. (7) ἰτό-
 στην, ᾤς, ἤσην, ἦ, διδόσθην (δυϊκῆ ἀριθμῆ ἐν
 τῷ Σλαβονικῷ κειμένῳ), οἶον ἐκ τῆ ἴτω (ἴω,
 ἴτην, ἰέτην, ἰέσθην). (8) ζ-αῦονια = жаѡνѡ
 (τὸ ζ πνεῦμα. βλ. зовѣ), ἀντι αῦοιτε. ἔτω καὶ
 γλαγάνοντα (γλαγγάνω, κλαγγάζω), ἀντι-νοντε
 (τὰ δυϊκὰ εἰς α=ε. ἔτω καὶ, δυὰ σιφλᾶ, ἀντι δυὰ,
 σιφλῶ, βλ. сѣпъ, ω = ο = α, ᾤς, τῶ πολίτα, κτλ.)

(9) ἠμιέλλει, ἐπιμιέλλει (μείλω, μειλίσσω, μειλίσσω βλ. мѣлю). (10) προσειβήσαν, ἀντὶ προσειβήτην (πρὸς, ξείβω). (11) μογῶ. βλ. λ. μογѣ. (12) σίον = τιον, τὸ καὶ συ(ν)δφορεῖν = συνδορεῖν ἀντὶ συνδρῶειν, συνδρᾶν (со, шворѣ). (13) δόσποτα = δέσποτα (δ = γ, Гόсподи, η = α). (14) προσξάνησε, πρὸς, ξάνω, ξάω = ψάω, ψαύω (ψάνω. βλ. касάю = κ(α)σάω, κσάω). (15) φᾶϊ = φῆϊ, φῆ, σφῆ (σφός). καὶ, φέρῶαι, δοτικ. (ὡς, χαμαι) = φέρῶα (θέρῶα). (16) Ἔμμι τὸ вами κυρίως = (φάϊν) φᾶϊν, σφῶϊν = σφῆν (ὑμμιν, ὑμῖν). (17) ἀποεργά(σ)θησαν, ἀπὸ, ἔργω, ἔ τὸ ἀποκλείω, ἀλλὰ = ἀφαιρῶ τὸ ἔρκος = ἀνοιγῶ, (τὸ ἐναντίον τῆ καθείργω), ὡς καὶ ἔξομματώω ἔργω, ἐργάθω τὸ Σλαβον. Ὠверзоспая, δυϊκὸν = ἀπεργά(σ)θην σφε = ся, се = se ἔ, δι' ἃ σχηματίζεται τὸ παθητικὸν καὶ μέσον. βλ. верши, σελ. 384.

Σλαβον.

Ἑλλιν. (αιολικῶς).

„ Речѣ же нѣкѣи
емѣ: — мѣти твоѣ,
и братѣа твоѣ кнѣ
стоѣтъ, хотѣще
глаголати тебѣ.

„ ῥῆκὲ ζε (ἦν) κίε
ἔοϊ: — μάτι(ρ) τβεᾶ,
ἦ φρατῆᾶ τβεᾶ β(ᾶ)-
νε στοᾶντι, χατᾶντες
γλαγάνειν τεβῆ. ὅς ζε

Онъ же ѿвѣщавъ
 речѣ: ктѣ ѡсть мѣ-
 ти моѡ; и ктѣ сѣтъ
 братѣ моѡ; и про-
 стѣръ рѣкъ своѡ на
 ученикѣ своѡ, речѣ:
 се мѣти моѡ и бра-
 тѣ моѡ. ѡже бо ѡце
 сотворѣтъ волю от-
 ца моегѡ, ѡже ѡсть
 на небесѣхъ, тѡѡ
 братъ моѡ, и сестра
 и мѣти (ми) ѡсть.

ἀπ(ο)φήσατο ρήκει:
 κ(ίς) τός ἐστι μά-
 τι(ρ) ἐμᾶ; ἢ κ(ίς)-
 τός (ἐ)σθῆτι φρατία
 ἐμᾶ; ἢ προσταρῶν
 ρεῖχα σφει(η) ἢ
 ἀκδστικδς σφεδς ρή-
 κες: σίοι μάτη(ρ) ἐμᾶ,
 ἢ φρατία ἐμᾶ. ἢ
 ζε πδ ἄσκε σν(η)δ-
 βόριτι βόλαν ἄττα
 ἐμοῖγο, ἢ ζε ἐπί
 ἢνα νεβοῖσι, τός
 φράτω(ρ) μέο, ἢ
 (σεστρά), ἢ μάτη(ρ)
 μοι ἐστί.

Αἰολικῶς.

„ Ρῆξέ ζς (1) ἦν κισ
 (2) εοῖ: - Μάτη(ρ) τφεῦ, ἢ
 φρατία τφεῦ fäne(v) σο-
 ἄντι (3), χατᾶντες γλαγά-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Εἶπε δὲ τις αὐτῶ- ἢ
 σσ ἔξω ἐσήκασι, ζητᾶντές
 σοι λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀπο-

<p>νειν τεft. "Ὁς ζε ἀπ(ο)- φῆσαφς ῥῆκε: κ(ις) τὸς (4) ἐσι μᾶτη(ρ) ἐμᾶ, ἡ κ(ις)τὸς (ἐ)σῶντι φρατία ἐμᾶ; Ἡ προσορων (5) φεῖχα (6) σφεῖν ἡ ἀκσ- σικᾶς (7) σφεῖς, ῥῆκε: Σίτοι μᾶτη(ρ) ἐμᾶ, ἡ φρα- τία ἐμᾶ. Ἡ ζε πσ ἄσχε συ(ν)δφόρητι βόλλαν ἄττα ἐμοίφο, Ἡ ζε ἐσι ἡ νευ- οῖσι, τὸς φράτωρ ἐμὸς ἡ (сеспрѣ) (8), ἡ μᾶτη(ρ) μοι ἐσί.</p>	<p>κριθεις εἶπε -: τίς ἐσιν ἡ μήτηρ μου; καὶ τίνες εἰσιν οἱ ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτεί- νας τὴν χεῖρα αὐτῷ ἐπὶ τὰς μαθητὰς αὐτῷ εἶπεν: Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελ- φοί μου. "Ὁςις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πα- τρός μου, τῷ ἐν ἑβρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστί. (Ματθ. ιβ, 47—50),</p>
--	--

(1) ῥῆκε = εἶρηκε, καὶ ῥῆσκε, βλ. рещѣ. (2) ἦν κίς = ἂν κίς (τίς ἂν, ἀοριστολογικῶς, ἀντὶ, τίς καὶ ἦν μεταθέσ. νῆ, нѣ, Σλαβοκίς, нѣ κίῃ). (3) φρατία = брѣтѣ (ἀθροιστικῶς = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ) μεταθ. φατρία. (4) ἐσι τῶς, ἐκ τῶς ἐσῶ (εἶς), ἐσῶμι, ὡς (εἶς) ἐσᾶμι, ἐσᾶντι. (5) κίς τὸς, κίῃ πῶ, συγκοπ. κίπο, ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς, ἀντὶ, κίτοι τίνες: τὸ ἐσῶντι = λτ. esunt, sunt, ἀντὶ, ἐντὶ, εἰσί, βλ. есмь. (6) προσορων (εἶρα, εἶρέω, εἶρώ, ἐκτείνω. βλ. сирѣю). (7) ἀκσικᾶς, βλ. унѣ. (8) сеспрѣ, βλ. τὴν λέξιν ἐν τῷ λεκτικῷ.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αἰολ.).

„ Тебѣ же твора-
щѣ мѣлостыню, да
нѣ уѣѣсть шѣица
твоѡ, что твораѣтъ
десница твоѡ. ѡ
да бѣдетъ мѣлосты-
ня твоѡ въ тѣиѣ:
и отѣцъ твоѣ, кѣ
къ тѣиѣ, тоѣ воз-
дастъ тебѣ ѡбѣ.

„ Τέκ Ζε Δβοράν-
τος μελιεστύν(ην),
δὰ νὲ ἐπίετω σκαί-
τρεᾶ, ὅτι τβορίτῃ
βή(τρεᾶ) τρεᾶ τ(ί)-
δεσνίτῃ τβοᾶ. ἰάκω
τὸ Δβορίτῃ δεξινῆ-
(τρεᾶ) τρεᾶ. ὅκως δὰ
νὰ τβοᾶ ἐκ τᾶιῃ:
φῶτετι μελιεστύν(ην)
и отѣцъ твоѣ, кѣ
κῆδᾶι τρεᾶ βῆ(η)
τε(γ)α-
κῆ τᾶιῃ, τᾶι
воз-
нῶ: ἢ ἀτῆας τρεᾶ
κιδέω(η) βῆ(η) τε-
(γ)ανῶ, τὸς ὀ-
δώσετι τεβὶ ὄβ(λ)αι.

Αἰολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

Теῦ ζε Δβοράντος (1)
μελιεστύν(ην) (2), δὰ
ἐπίετω σκαίτρεᾶ, ὅτι
τὸ Δβορίτῃ δεξινῆ-
(τρεᾶ) τρεᾶ. ὅκως δὰ
φῶτετι μελιεστύν(ην)
τρεᾶ Γέν

„ Σοῦ δὲ ποιῆντος ἔλε-
μοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀρε-
σερά σου, τί ποιεῖ ἡ δε-
ξιά σου. ὕπως ἢ σε ἡ
ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρη-
πτῷ: καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ

τε(γ)ανῶ (3)· ἡ ἄττας τΓε-|βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐ-
 ὄς, βιδέων Γέν τε(γ)ανῶ, τὸς ἀποδάσει σοι ἐν τῷ
 τὸς ἴποδάσει τεΓῖ ὄβ-|φανερῶ (Ματθ. 6, 3—5).
 (δ)αι. (4).

(1) ΔΓορῦντος = δρόωντος, δρῶντος, αἰολ. δρῦν-
 τος. (2) μειλισύνην, μειλισύν, (ὡς, ἐλετην) ἀντι
 μειλίχην, μείλιξιν βλ. мѣлю, (3) τεγανῶ =
 σεγανῶ, βλ. пѣи. (4) ὄβ(δ)η = ὄψις, ὀπή, ὄψ, ὄθεν
 ἐνοπή, ἐνώπιον (φανερῶς), ὄβδαι = ὄβδα, δη, ἀρχαία
 δετική. βλ. явный.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αἰολικῶς)

„Прѣидѣте ко
 мнѣ вси τρῶждάю-
 щѣица и ωβременέν-
 нѣи, и азъ упоκόю
 вы. — возмѣте
 моѣ на себѣ. —
 бо моѣ блага, и
 брѣма моѣ легкѡ
 естъ.

„Προῖ(τε)τε κο-
 (τ) μενῆ π(α)σοι
 τρῶδεδέοντες - εἶφὲ ἦ
 βαριμένοι, ἦ ἄζ-
 (εἶγ) ἔπι κείω φεῖ-
 (ε) - βῖψ(ι) ἄμετε
 (3) γό(η) μέο ἴνα
 εἶφὲ. (3) γό(ε) πῶ
 μέο βλακὸς, ἦ βάρι-
 μα μέο ἰλαχικόν ἐστὶ.

Διολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

<p>„ Προῖ(τε)τε κο(τι) μενη π(ᾶ)σοι (1) τρυσδέοντες σφε (2) ἢ βαρημένοι, ἢ ἄζ(ἔγ)ῶ ἐπικείω φεῖ(ς). Fῦψ(ε)ᾶμετε (4) (ζ)υγόν μέο ἴνα σφί.- (ζ)υγός πε μέο βλακός (5), ἢ βάρη- μα μέο ἴλαχικόν (6) ἐσι.</p>	<p>„ Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορ- τισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμῶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. — Ὁ γὰρ ζυγός μου χρησός, καὶ τὸ φορτίον με ἐλαφρόν ἐσι. (Ματθ. ια, 28, 30).</p>
---	--

(1) Πᾶσοι = вси (весь, πῆς = πᾶς), ἀντι πάν-
τες. (2) τρυσδέοντες σφε (τρύσδω, τρύζω, τρύσσω)
= τρύσσοντες σφᾶς = τρυσαόμενοι, τρυχόμενοι, βλ.
пруждаю. (3) φεῖς = σφεῖς = σφᾶς. ἐπι-κείω βλ.
покой. (4) ᾶμετε, βλ. емлю. (5) βλακός = μλακός,
μαλακός. (6) λαχικόν = ἐλαχόν, = (ἐλαφρόν, ἐλα-
φρόν), ἐλαφρόν. βλ. лёгкій, καὶ Благій.

Σλαβον.

Ἑλλην.

<p>„ Аки же рече имъ Иисѹсъ глагола: дерзайте не бойтеся. ѡрече ѡ ѹмъ, не фѹ-</p>	<p>„ Ἄπα(ρ) ζε ρῆ- σκε οἱη Ἰησϋς γλαγά- να(ς): ιοερτέετε ἄ- (εγ)ῶ ἐσμί, κὲ φέ-</p>
--	---

<p>ца́вѣ же Пётръ, рече: Гóсподи, аще ты еси, повели́ ми прїити́ къ тебѣ по вода́мъ. Онъ же рече: прїиди́. И из-лѣ́зъ изъ ко- раблѣ́ Пётръ, хо- жда́ше по вода́мъ, прїити́ ко Исѣсови. Вїда́ же вѣ́тръ крѣ- покъ, убо́а, и на- вѣнъ утoпáти, во- зопи́ глаго́ла: Гó- споди спаси́ ма.</p>	<p>(β)ισ.θε. ἀπ(ο)φί- σακ(ς) ζε Πέτρος, ῥήκε: δόεποτα, ἄσκε τὴν ἑσεί, ὀπι-βόλε μοι προῖτεῖν κο(τ) τεβί ὀπι βνδᾶν. Ὅε ζε ῥήκε: / προῖ.θι. Ἦ ἐξ- λάζαε ἐξ καράβα Πέ- τροε χόδασε ὀπι βν- δᾶν, προῖτεῖν κο(τ) Исѣсон. Вїдаε ζε βαῖ.θρον κρεπὸν, ἐφο- φάσα(το) ἢ ἠατένων ἐ(η)δύπε(ς)θαι, βεζά- πν(ε) γλαγάνας: δό- εποτα επάεε με.</p>
--	---

Διολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Ἀπα(ρ) (1) ζε ῥή-
 πκην οἶν Ἰησοῦς, γλαγά-
 νας: θερασεετε, ἄζ(ἐγ)ῶ ἐ-

„ Εὐθείως δὲ ἐλάλησεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων:
 θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μή

Ἕλληνα. (αἰολικ.).

7 ,, Πι ζὲ βλειβέουνη-
βοῖνον νέβον βέ(ς)
κι βέτει(α):
ζε ηῆ, τό-
προσαθήσονται
(ς)κι, ἢ βοῖνος
πρὸλει(β)ήσεται, ἢ
ιμέ(ς)κι ἴπογυβδη-
ται· ὄη βλειβέοντι
βοῖνον νέβον βέ(ς)
μέ(ς)κι νέβα, ἢ ἄ(μ)-
φω, εν(μ)βλε(π)-
τέεσθον.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

(1) ” Οὐ δὲ βάλλωσιν οἴ-
κηνον νέον εἰς ἀσκὸς πα-
δέλαιός· εἰ δὲ μή γε, ῥή-
ή-γνυται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ
οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπολῶνται· ἐλλὰ

<p>σμί, νὲ φό(β)ησθε. Ἀπ(ο)- φήσμεϛ ζε Πέτρος ῥῆκε: ὁ Δόσποτα, ἄσκι τὸ ἔσσι, ἔπι- 'πι-βολέ (2) μοι προῖτεῖν σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. κο(τ) τεϛτὶ ἔπι βυδᾶν (γ). Ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. Καὶ "Ὁς δὲ ῥῆκε: προῖθι. Ἡ καταβάς ἀπὸ τῆ πλοίου ἐξ-λάξας (3) ἐξ καράβα ὁ Πέτρος, περιπάτησεν Πέτρος ἡῶδασε ἔπι βυ- ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἔλθεῖν πρὸς δᾶν προῖτεῖν κο(τ) Ἰησῶ- τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν σον. Βίδας δὲ Φαῖθρον ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη κρεπὸν (4), ἐφο(β)άθη· ἢ καὶ ἀρξάμενος καταπον- 'νατένων (5) ἐ(ν)δύπεσθαι, τίξεσθαι, ἔκραξε λέγων: Φέξᾶπυ(ε) γλαγάνας: Δό- Κύριε σῶσόν με (Ματθ. σποτα σπάσε με, ιδ, 27—31).</p>	<p>φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος εἶπε: Κύριε, ἐ- πὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς ἐλθέ. Καὶ ὁ καταβάς ἀπὸ τῆ πλοίου περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἔλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταπον- τίσθαι, ἔκραξε λέγων: Κύριε σῶσόν με (Ματθ. 27—31).</p>
---	--

(1) Ἄπαρ = ἄφαρ = αἶψα. (2) ἐπι-βόλε, ἐπι-
 βόλω, βέλω, -λομαι = βέλομαι τι παρὰ τινος =
 κελεύω (καὶ βέλομαι τι πνὶ = ἐπιθυμῶ). (3) βυδᾶν
 = βυδῶν, βύδων, ἐκ τῆ ὕδος (ὄθεν ὕδορ, ὕδωρ,
 καὶ ὕδας, βύδας, βέδω), ἀντι, ὑδάτων· βλ. вода.
 (4) ἐξ, λάξας, λάζω, λάκω. βλ. лѣзу, лечу. (5)
 κρεπὸν = κρετὸν, κρατὺν, βλ. κρήνικι. (6) ἄ-
 τένων, ἀνατένω, τείνω. βλ. чиню.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αιολικ.).

„ Нижè вливáютъ „ Ни зè вλειβέονη-
 à нòва вѣ мѣхи ти βοῖνον νέβον βέ(ε)
 χη: áце ли же ни; μέ(ε)κη βέτει(α):
 просадáтца мѣси, áске нý зе нè, τό-
 вῖнò пролиέτца, η(τε) προσαθήσονται
 ίσι πογίβηδтз: нò μέ(ε)κη, ἦ βοῖνος
 ιβάютъ вῖнò нòво проλει(β)ήσεται, ἦ
 мѣхи нòви, η μέ(ε)κη ᾗ πογνβδн-
 δε совлюдétца.

ται· ὅη вλειβέοντι
 βοῖνον νέβον βέ(ε)
 μέ(ε)κη νέβα, ἦ ᾗ(μ)-
 φω, εν(μ)βλε(π)-
 πτέεσιθον.

Αιολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

Νῆ ζè Γλειβέοντι (1) „ Οὐ δè βάλλουσιν οἶ-
 νον νέον εἰς μέ(σ)κηνον νέον εἰς ἀσκὸς πα-
 φέτει(α)· ἄσκέ νυ δè λαιός· εἰ δè μή γε, ῥή-
 (3), τό(τε) προσαθή- γγννται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὀ-
 ται (4) μέ(σ)κη, ἦ φοῖ- οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ
 προλει(β)ήσεται, ἦ μέ- ἀσκοὶ ἀπολῶνται· εἰλλὰ

462 Σίγκριθ. λόγων Σλαβ. πρὸς Ἑλλην.

σ(κ)η πογυβῆντι(δ). Ὅν βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς
 (5) φλειβέοντι φοῖνον νέ- ἀσκήσ κατὴς, καὶ ἀμφό-
 Φον φέ(ς) μέ(σ)κη νέφα, τερα συντηρῶνται. (Ματθ.
 ἢ ἄ(κ)ρω συμβλε(π)τέεσ-θ, 17.)
 θον (6).

(1) φλειβέοντι, βλ. λ. ливаю. (2) μέσκη, βλ.
 мѣхъ. (3) νή, νή ζέ = μή, μηδέ, βλ. нп. (4) προ-
 σαθεύονται, πρὸ, σάθω, σαθρός, βλ. сάдня. (5) πο-
 γυβῆνται, βλ. гублю. (6) ὄν = οὔν, ἄν (но). (7)
 συμ-βλεπτέεσθον, βλέπτω, βλέπω, (= τηρῶ, συν-
 τηρῶ) = φλύσω, λεύσω. βλ. блюдъ.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αιολικάς).

<p>„ И просвѣтієа лице егѡ іакω сѡл- (н)це, рѣзы же егѡ бѣша бѣлѣ, іакω скѣтъ : ѡ іакѡсѡ ѡмъ Мωνсѣѡ ѡ Н- лѣа сѡ ннмъ глагѡ- люца. ѡвѣщавъ же</p>	<p>„ Ἡ προσφωτί- σθη λύκη ἐγὼ ὄκω εἰλιδε, ρήγι ζε ἐγὼ φῆσαν φελά, ὄκω φαῖετος ἢ ὦφ(σ)ή- (ε)ταν οἶν Μων- εἰνε ἢ Ἰλίας, ἐν ἡ γλάνοντε. Ἄπ(ο)-</p>
---	--

<p>έτρз речѣ (κο) Ин- сови: Гóсподи, вѣрò есть námъ здѣ ѣти: áще хóщеши, творímъ здѣ три ѣни, тебѣ едínъ, Μωνεóοκι едínъ, едínъ Ηλίη.</p>	<p>Φήσατε зε Πέτρος ῥηκε Ἰησοῦκι: Δό- σποδα, δευρόν ἐστιν ἄμι τῆσδε φύτειν: ἄσκε χάτεσι, εν(η)δ- φόρωμεν τῆσδε τρεῖς σκένας, τεβί ὀδεῖναν, ἢ Μωνεένβι ὀδεῖναν, ἢ ὀδεῖναν Ηλίη.</p>
--	--

Διολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

<p>„ Ἡ προσφωτισθὴ λίκη ἔγο, ὅπως (σ)ῆλιος, γη ζέ ἔγο φῦσαν φελά ὅπως φαῖσος (3). Ἡ- ρθῆ(σ)ταν (4) οἶν Μω- εῆς ἰ Ἡλίας σὺν ἴν αγώνοντε. Ἀπ(ο)φήσατς Πέτρος ῥῆσκε Ἰησοῦ- ρφι: Δόσποτα, δευρόν ἔσιν ἄμι (6) τῆ(σ)δε ἔτειν (7) ἄσκε χάτεσι, νδφόρωμεν τῆσδε τρεῖς κένας (8), τεβί ὀδεῖναν</p>	<p>„ Καὶ ἔλαμψε τὸ πρό- σωπον αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέ- νοντο λευκὰ, ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἄφθησαν αὐτοῖς Μω- σῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτῶ συλλαλόντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ: Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ἄδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιή- σωμεν ἄδε τρεῖς σκηνᾶς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ. (Ματθ.</p>
--	---

(9), ἡ Μωϋσέηφι (10) ὀ-IZ, 2—6).
 δεῖναν, ἡ ὀδεῖναν Ἑλλήν.

(1) Λύκη, βλ. лице, ликъ. (2) φελά, ε = α, φαλά, φαλός, βλ. бѣлый. (3) φαῖσος = φῶς, φωτός, ἡ, (σ)φῶτος, βλ. свѣтъ. (4) ὠφθή(σ)ταν = ὠφθήτην, δυῖκον, Σλ. явѣста-ся. βλ. явный. (5) δευρόν (ἐκ τῆ δεύει, δεῖ) = δέον, βλ. дѣба. (6) ἄμμι, τὸ Σλαβ. намъ = νᾶν (δυῖκ. ἀντὶ πληθυντ.), βλ. мы. (7) φύτειν, φύτω, ἀντὶ φύω, φύναι = εἶναι, βλ. бывѣю· καὶ τῆσδε (τῆδε) = здѣ (σδέ) = δέ, θδ, θι, θοῖ (= τῆ, τῆδε. βλ. здѣ). (8) σκένυς, ἐκ τῆ σκίω, σκένος, ἰων· σκήνος, καὶ σκηνή, βλ. сѣнь. (10) ὀδεῖναν, βλ. одѣнь. (11) Μωϋσέηφι, Ἰησοῦφι, μετὰ τῆ προσυγεγραμμένῃ τῆς δοτικῆς, Μωϋσέη, κτλ. (ὡς, αὐτόφι = αὐτόφι, αὐτοῖ, αὐτῶ, αὐτῶ.)

Σλαβον.

Ἑλλην. (αιολικ.)

,, (Воз)любѣши Гѣспода Бѣга твоє- гѣ в(ε)сѣмъ сѣрд- цемъ твоимъ, и в(ε)- сѣю душѣю твоєю, и в(ε)сѣю мѣслию тво-	,, Ли(μ)βίσεις Δο- σπότην Βαγὸν τβεγὸν πάσι(μι = Φι) καρδί- ца(μι = Φι) τβεῖ(μι = Φι), ἡ πασῆν ἄνε- σεῖ τβεῖῖ, ἡ πασῆν
--	---

<p> ёю. - (Воз)люби- ши вліжняго (не- креннаго) твоєго іакъ самъ себѣ. Нѣ убієши. Нѣ прелю- бді сотвориши. Нѣ украдеши. Чтѣ от- цѣ и матері. </p>	<p> μήσει τβεήϊ. - Λί- (μ)βισις πλινσίγον τβεγὸν ὅκως ἀμὸν (ε)φῆ. Νε ε(κ)παί- σις Νε παραίλιβήν (η)δворήσις. Νε ε(κ)χраδίσις. Τῆ ἄτταν ἡ μάτέρα. </p>
--	--

Διολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον):

„Λιμβήσεις (1) Δοσπό-
 ταν Βαγόν (2) τφεδὸν πάση
 (μι=φι) (3) καρδί(τς)
 (μι=φι) τφεή(μι—φι), ἡ
 πασῆ θύσει (4) τφεή, ἡ
 πασῆ μήσει (5) τφεή. Λιμ-
 βήσεις πλησίον τφεδὸν,
 ἔκως ἀμὸν σφέ. Νε ε(κ)-
 ταισις. Νε παρα-λιβήν (6)
 τν(ν)δφορήσις (7). Νε ε(κ)-
 ραδήσις (8). Τῆ ἄτταν ἡ
 εατέρα.

„Αγαπήσεις Κύριον τὸν
 Θεόν σὲ ἐν ὄλη τῆ καρ-
 δια σου, καὶ ἐν ὄλη τῆ
 ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὄλη τῆ
 διανοίᾳ σου. Ἀγαπήσεις
 τὸν πλησίον σου, ὡς ἐαυ-
 τόν. Οὐ φονεύσεις. Οὐ
 μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις.
 Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν
 μητέρα (Ματθ. ιθ. 18. κβ;
 37, Μάρκ. ιβ, 30—31).

(1) Λιμβήσεις. βλ. люблѣ. (2) Βαγόν, βλ. *логъ*. (3) всѣмъ, ἐκ τῆ всѣмъ, всѣмъ, σύγκρι:

466 Σύγκρισις λόγων Σλαβ. πρὸς Ἑλλην.

вѣсь, (βλ. вѣсь), τὸ, μι = φι. βλ. τὸμ. α. σελ. 158. (4) θύσει, βλ. дѹхъ, (5) μήσει, μήσει = μήσει, βλ. мышлю. (6) παραι-λιβήν (λίβα, λίψ. βλ. люблю) = παρὰ νόμον ἀγάπην, οἶον, παραφι-λίαν, ὡς, παρανομίαν. (8) χράδω = χραύω. βλ. крадѹ.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αἰολικ.)

<p>„ Амѣнь глаголю вѣмъ: елика́ аще свѣ- жете на землѣ бѣ- дѣтъ свѣжана на не- бесѣ: и елика́ аще (раз) рѣшитѣ на зе- млѣ, бѣдѣтъ (раз)- рѣшенѣ на небесѣхъ. Пѣки, амѣнь глаго- лю вѣмъ: іакω, аще двѣ ѿ вѣсѣ совѣ- цѣета нѣ землѣ ω всѣкоѣ вѣщи, еѣже</p>	<p>„ Амѣν γλαγάνω βῦμμι, ἡλίκα ἄσκε σφίζετε ἢ нѣ χαμιλῆ, φῶτῶντι σφίζανῆ ἢ нѣ νεβοῖσι ἢ ἡλίκα ἄσκε (ράξ) ῥήσεντε ἢ нѣ χα- милῆ, φῶτῶντι ῥάξ- ριζανῆ ἢ нѣ νεβοῖσι. Πάλι, амѣν γλαγάνω βῦμμι: ὅκωс, ἄσκε двᾶ(ω) ἀп(ὸ) φᾶс сν(м)φаск(ε)ета(н) ἢ нѣ χαμιλῆ, ἀ(мφί)</p>
--	--

<p>με πρόσιπτα, вѣдетъ ма ѿ отца моего, же на небесахъ. Иже бо еста два и три є вобрани во ма моє, тѣ єсмь о- средѣ ихъ.</p>	<p>πάσα-κοίη βάκει, οἶα ζε ἄσκε πρωσεέτα(η), φῶτετι οἶη ἀπ ἄπτα μοίγο, ἴ ζε ἴμα νε- βοῖσιν. Παί ζε πῶετό (η) ἀνά(ω) ἢ ην τρεῖς εν(μ)φρατοι βέ(ε) (ὄη)υμα ἔμον, τῶεμι πο(τ) κέ(η)- τρω οἶη.</p>
--	---

Αἰολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

<p>„ Ἀμὴν γλαγάνω Γύμμι ἤλικα ἄσκε σφίξετε (2) χαμηλῆ, φάτεντι σφι- νὰ (3) νὰ νευοῖσι. ἤ ἤλικα ἄσκε (ὄαξ) ῥήξετε χαμηλῆ, φάτεντι (ὄαξ) ξανὰ νὰ νευοῖσι. Πάλι, ἀμὴν γλαγάνω Γύμμι. ἄσκε δυῶ ἀπ(θ) φῶς (5) μφασκε(έ)τα(ν) (6) νὰ μηλῆ, ἀ(μφλ) πάσα-κοίη ἴξι (7), οἶα ζε ἄσκε πρως-</p>	<p>Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τῷ ἔρα- νῶ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυ- μένα ἐν τῷ οὐρανῶ. Πά- λιν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι, ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνή- σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντός πράγματος, ἔ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐ- τοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου,</p>
---	--

σέτα(ν), (8) φάτετι οἶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 ἀπ' ἄπτα μοῖτο, ἵ ζε 'νά Οὐ γάρ εἰσι δύνῃ ἢ τρεῖς
 νευοῖσιν. Ἡθι ζέ πυ ἐσὸν συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν
 δυά(ω) ἢ νυ τρεῖς, σύ(μ)- ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ
 φρατοι (9) Φέ(ς) (ὄν)υμα αὐτῶν (Ματθ. ιή, 18—
 ἑμὸν, τῆ ἐσμὲ πο(τ) κέ(ν)- 20.)
 τρω οἶν.

(1) Φύμμο, τὸ Σλαβ. вамъ = φῖν, σφῖν. (2)
 σφιζετε, σφιγγω = σφάζω, свѣжъ, βλ. вѣжъ. (3)
 σφιξανά, ἀντι, (ἐ)σφιγμένα, ἔτω καὶ ῥηξανά, ἀντι
 (ἐ)ῤῥηγμένα (τὸ δὲ ῥάξ = δια. βλ. рѣз-), κατὰ τὰ
 εἰς κα Σλαβονικὰ παθητικὰ (ἀς καὶ, ζυγνά, πο-
 θεινά). (4) ὄκως = ὄτι. (5) φᾶς, σφᾶς αἰτιατικ.
 ἀντι γενικῆς, σφῶν = ὑμῶν. (6) συμφασκέταν,
 ἀντι συμφασκέτην, συμφησέτην. βλ. вѣщѣю. (7)
 βάξι, ξει, βλ. вещь. καὶ, πάσα κοίη = вся, кая (весь,
 кий, пѣс кѣс, пѣс коѣс = πᾶς τις). τὸ δὲ, οἶα
 ζε = οἶα δε, οἶα γε, ἦ γε, ἦν γε. (8) πρῶσσέταν =
 προῖσσέτην, προῖσσω. (πρῶσσω), βλ. прошъ. (9)
 σύ(μ)φρατοι, συμφρητοι = συμφορητοι, συμ-φῆρω
 = со-берѣ.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αιολικ.).

„ Τογδά πρηετδ- „ Τόγτα προεετᾶ-
 πῆ κβ ηεμδ (εμδ) βε κο(τ) ἔε μάτη(ρ)

мáти сáинѢ Зекедé-	с-íнои(н) Зеведеώ-
ωκѢ съ сынóма ско-	βοи(н) сὺ(н) с-ἰνοιν
íма, клáнajúщисл и сфедoи́н, кланéδεα	
просáщн нѣчто ѿ (сѣ) и прѡсседεα нн	
негѡ (егѡ). Онъ (и́н) τὸ ἀπ' ἔγο.	
же речѣ éй: чesѡ (че-	Ὁс зе ρῆκε éй: τέ-
гѡ) хóщешн; гла-	гω χάτεσι; γλάганε
гóла емѢ: рцáи, дá	έοι: ρῆκε, δά с-έδέ-
сáдета сiá ова сýна	тан сiá(ω) ἄ(м)φω
моá, едiнъ ωдеснѡю	с-ίνα éμѡ, ὀδῶν
тебѣ, и едiнъ ω-	έ(н) δεξι(н)иῖ τεκѢ,
шѡю тебѣ во цáр-	и одῆν έ(н) скаίη
ствiн твоэмъ. ѿвѣ-	текѢ вέ(н) кáртвει
цáкъ же ИсѢсъ речѣ:	твесѡ. ἀπ(ο)φῆσακ-
нѣ вѣста, чesѡ (че-	с) зе ИсѢс ρῆκε: не
гѡ) прóсита • мóже-	κiстον τέγω прѡссε-
та ли пiти чашѢ,	то(н) • мóзетон нν
юже азъ íмамъ пi-	πίδн κ(ν)ασον, и́н зе
ти, или крещéнiемъ,	έз(έγ)ѡ ἄμими πίδн,
и́мже азъ крещáюсá,	и́ нν χρiсiн(iнн),

<p>креститисѧ; глагола- ста емѸ: мѡжеба. И глагола има: чѧ- шѸ ѹбѡ моѹ не пїе- та, и креціенїемъ, имже азъ крещаюсѧ, имате креститисѧ. а еже стѣсти ѡдеснѸ- ю менѸ и ѡшѸюю менѸ, нѣсть моѸ да- ти, но имже угото- васѧ ѡ отца моего. И слышавше десѧть негодѡвѧша ѡ обоѹ брѧтѸ.</p>	<p>ἦν θε ἐξ(ἐγ)ὼ χρι- στε δεόμεαι, χρισθῆσε- σθαι; глагане(ε)τον ἕοι: μόзоμεν. ἦ γλά- γανεν οἶν: κ(ῡ)ασον δὴ πῶ μέο ἐξπίετον, ἦ χρίσιν(ἰν), ἦν θε ἐξ(ἐγ)ὼ χριδεόμεαι, ἄμετε χρισθῆσεσθαι. ἀ(λλ) ὅ θε σ-ἦσεσθαι ἐ(ν) δεξι(ν)ῆί μενῆ ἦ ἐ(ν) скаίῆί менῆ, нὲ ἐστί ἴμὸν δόσεσθαι, δὴ οἶν θε готѡвасθαι ἀπ ἄττα ἐμοῦго. ἦ κλύσανте(ε) δεκάτοι нѸ-гадѡвасан ἐ(π) ἀ(м)φῶῆн φράтоῆн.</p>
---	--

Διοδικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

” Τόττα πρὸς ζεῖβε (1) κὸ(τ) ἐδ μάτη(ρ) σ-ἴνοιν Ζεβεδαϊώφοιν, σὺ(ν) σ-ἴ-νοϊν σφροῖιν, κλανέσσα(se) (2), ἡ πρῶσσοσα ἦν το(3) ἀπ’ ἔγο. “Ὁς ζε ῥῆκεν ἐῆ(οἰ). τέφω χάτεσι; γλάγα-νεν εἰοῖ: ῥῆκε (4), δὰ (σ)έ-δέταν σία(5) ἄμφω (σ)ἴννα ἐμῶ, ὀδεῖν ἐ(ν) δεξι(ν)ῆῖ τεφῶ(τεῦ), ἡ ὀδεῖν ἐ(ν) σκαί-ῆῖ τεφῶ(τεῦ) φέ(ν) κάρ-τεφῖ τεφῶ. Ἀποφήσουφς ζε Ἰησῶς ῥῆκε: νέ φῖσον τέ-φω πρῶσσοτον. Μόζετόν, νυ(6) πίειν κ(ύ)ασον (7), ἦν ζε ἐξ(ἐγ)ῶ ἄμημι (8) πίειν, ἦ νυ χρίσιν (9), ἦν ζε ἐξ(ἐγ)ῶ χρισδέομαι χρισθή-σεισθαι; Γλαγάνετον εἰοῖ: μὸζομεν (10). Ἡ γλάγανεν οἴν: κύασον ἐν πε μέο ἐξ πίετον. ἡ χρίσιν, ἦν ζε ἐξ(γ)ῶ χρισδέομαι, ἄμε-τε χρισθήσεισθαι. ἄ(λλ’) ὀ ζε (11) (σ)ῆσθαι (12) ἐ(ν) δεξι(ν)ῆῖ μινῆ ἡ ἐ(ν) σκαί-

” Τύτε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβε-δαις, μετὰ τῶν υἱῶν αὐ-τῆς, προσκυνούσα, καὶ αἰ-τουσά τι παρ’ αὐτῆ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ: τί θέλεις; λέγει αὐτῷ: εἰπέ, ἵνα καθί-σωσιν ἔτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ἀπο-κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῶς εἶπεν: Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή-ριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πί-νειν, ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτί-σθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐ-τοῖς: τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτί-σθῆσεσθε· τὸ δὲ καθίσειν ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐ-ωνύμων μου, ἐκ ἔστιν ἐμὸν δεῖναι, ἀλλ’ οἷς ἡ-τοιμάσθαι ὑπὸ τοῦ πα-

ἦν μὲν, νέ ἐστι (13) ἴμὸν τρὸς με. Καὶ ἀπέσαντι
 ἴδοσθαι, ὄν (14) οἷν ζεοὶ δέκα ἰγανάκτησαν περὶ
 Φότοβασαι (15) ἀπ' αὐτῶν δύο ἀδελφῶν (Ματθ.
 ἔμοιφο. Ἡ κλύσαντες δέ-Κ, 20—24).
 κατοι νέ-γαδέφασαν ἐπ' (16)
 ἀμφοῖν φράτοι (17).

(1) Πρὸς, σπιῖβε. βλ. спонà, τὸ δὲ Ζεβεδαίω-
 φοιν, Ζεβεδαίωσος, Ζεβεδαίειος, κτητικ. (2) κλα-
 γέσσα, ve = κλινομένη· βλ. κлонѣ. (3) ἦν το, ἄν
 το = τι ἄν (ἀριστολογικῶς). (4) ῥήκω, προσακτ. тѣ
 ῥήκω, (ὡς, σήκει, σήκω)· ἦ, ῥήσκε, ῥέσκε, συγκπ.
 рцѣ, βλ. рещѣ. (5) σία, τία = τία, τῶ (τίος, τίς),
 δυϊκ. ὡς καὶ (σ)εδέταν = ἐζέτην. (6) μόζετον,
 μόζω, βλ. могѣ. (7) κύασον, σ = θ, κύαθον, καὶ
 κῶθον (κῶσον), βλ. чаша. (8) ἀμημι, емлѣ = ἔχα
 πίνειν = μέλλω πίνειν. βλ. τόμ. α. σελ. 200. (9)
 χρίσιν, Σλαβ. σχηματισμ. крещеніе, οἶον, χρισάνιον
 (10) μόζομεν. τὸ Σλαβ. можева δυϊκ. α, προσάπα,
 βλ. τόμ. α. σελ. 231. (11) ἔ ζε, ἀντι, τὸ δὲ,
 еже сѣспи = τὸ δὲ καθ—ἦσθαι. (12) νέ ἐστι = не
 респѣ, συγκοπ. нѣспѣ. (13) ὄν = οὖν = ἀλλὰ· βλ.
 но. (14) Φότοβασαι (β = μ) = Φέτομσσαι· βλ.
 гошѣвъ. (15) δέκατοι, ἀντι δέκα. βλ. дѣсяшь.
 (16) γαδέφασαν, γαφδέω, gaudeo = γαθέω, καὶ
 ρῖον, γαθεύω, νέ γαθεύασαν = ἐ γήθησαν = ἰγανά-
 κτησαν (ὡς, ἐ δὲ γήθησεν = ἐλυπήθη, Ἰλ. α), βλ.

ГОДЪ. (17) φράτουν, ὡς ἐκ τῆ φράτος, ὕδεν δωρι. (φράτορ), φράτωρ (ὡς, ὕδος, ὕδορ, ὕδωρ).

Σλαβον.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

<p>„ Гѳсподи, когда тѣ видѣхомъ алчѣ- ща, и (на)питѣ- хомъ; или жаждаща, и (на)пойхомъ; ко- гда же тѣ видѣхомъ странна, и введѣхомъ; или нага, и водѣл- хомъ; когда же тѣ видѣхомъ болаща, и приидѣхомъ къ те- бѣ; И ѿвѣщавъ Царь речѣтъ имъ: аминь глаголю вамъ, понеже сотворите е- диномѣ сиoux братиѣ</p>	<p>„ Δόποτα, когда те видѣκαмен алчѣ- (н)та, и (на)пи- таκαмен; и ил нв са- сдѣ(н)та, и (на)- пѳкмен; когта зѣ те видѣκαмен стере- андн, и вивадѣкамен, и ил нв након, и а(м- Фι)φάκαмен; когта зѣ те видѣκαмен по- на(н)та, - и проѳтѣ- камен кот-теви; И ап(ο)φѣсав(ε) κάρ ρѣсепι οἰν̄· αμιν глаганω βῦμι, (ε)-</p>
---	---

<p>μοίχῳ μένσιχῳ, μνη- сотворієте. Τόгда речётъ и εὐψιμῶ- ω-шδ̄юю-εγώ: κδήτε ѿ менѣ проκλάτι- во огонь вѣчный. — (Вз)αλκάχσα βο, и не дайте ми іасти: (воз)жаδάχσα, и не напоієте менѣ: и прч.</p>	<p>πεινύζε εν(η)δворή- εατε ὁδ̄ιניείων φρά- των ἑμῶν μινί- των, μενὴ εν(η)- двορήσατε. Τόгда ῥήσεται ἢ (ε)δ̄ειν (ε)σκαίηι ἕγο· ἴτε- τε απ' μενὴ πρόκλα- τοι βῶ(ε) (λ)ιγνήν νιιν. (βῆξ) ἄλγασά πδ̄, ἢ η̄ δώσατέ μοι ἄσ.ϑ.ιν: (βῆξ)εάδησα, ἢ η̄ (να)πίσατε μενὴ: κ. τ. λ.</p>
---	---

Διολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

<p>” Δύσποτα, κόβτα (1) τε βιδήκαμεν (2) ἀλγῶντα (3), ἢ (να)πητάκαμεν (4); ἢ νυ (σ)ἄσδῶντα, ἢ (να)πάκα- μεν; κόβτα ζέ τε βιδή-</p>	<p>” Κύριε, πότε σε εἶδο- μεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέ- ψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνη-</p>
--	---

<p>καμεν <i>σερεανόν</i>, (5) ἢ βι- βιδήκαμεν (6); ἢ <i>νυ νάκον</i> (7), ἢ <i>ἀμφιδάκαμεν</i> (8); κόττα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἢ προϊτήκα- μεν κοτ' τετί; Ἡ ἀπ(ο)- φήσαφς καρ (10) ῥήσεται οἶν: Ἄμην γλαγάνω <i>Ἔμ-</i> <i>μι</i>, (ἐ)πεί νύ ζε (11) <i>συ(ν)</i> <i>δφορήσατε</i> ὁδεῖνι σίων <i>φράτων</i> ἐμῶν <i>μινίσων</i> (12), <i>μενή συ(ν)δφορίσατε</i>. Τόφ- <i>τα</i> ῥήσεται ἢ (σ)ῆσιν ἐ(ν) <i>σκαίῃ</i> ἔφο. ἴτετε ἀπ' <i>μενή</i> <i>πρόκλατοι</i> (13) <i>Ἔως</i> (λ)ιγ- <i>νύν</i> (14) <i>Ἔαίγωνίην</i>. (Ἔξ) <i>ἄλγασά πε</i> (15), ἢ <i>νέ δώ-</i> <i>σατέ μοι ἄσθειν</i> (ἔσθειν). (Ἔξ) ἄσθησα, ἢ <i>νέ ('να)-</i> <i>πίσατε</i> <i>μενή</i>, κτλ.</p>	<p>γάγομεν; ἢ <i>γυμνόν</i>, καὶ <i>περιεβάλομεν</i>; Πότε δέ σε <i>εἶδομεν ἀσθενῆ</i>, — καὶ ἴλ- <i>θομεν</i> πρὸς σε; Καὶ ἀπο- <i>κριθεὶς ἔ</i> Βασιλεὺς ἐρεῖ <i>αὐτοῖς</i>: Ἄμην λέγω ὑμῖν, <i>ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν</i> <i>τούτων τῶν ἀδελφῶν με</i> <i>τῶν ἐλαχίστων</i>, ἐμοὶ ἐ- <i>ποιήσατε</i>. Τότε ἐρεῖ καὶ <i>τοῖς ἐξ εὐωνύμων</i>: Πο- <i>ρεύεσθε</i> ἀπ' ἐμοῦ οἱ κα- <i>τηραμένοι εἰς τὸ πῦρ</i> <i>τὸ αἰώνιον</i> — Ἐπεινάσα <i>γὰρ, καὶ ἐκ ἐδώκατέ μοι</i> <i>ἐδίψησα, καὶ ἐκ</i> <i>ἐποτίσωτέ με</i>. κτλ. (Ματθ. <i>κε</i>, 37 — 42.</p>
---	---

(1) Κόττα, κόττα = κότε, πότε. βλ. κοгда, погда. (2) βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τῆ ιδέω, ἴδηκα. (3) ἀλγῆντα, βλ. алгы. (4) ἄνα-πητάκαμεν, πατέω, βλ. пипаю (πητέω, ἀνά, ἦ, ἐν). καὶ (σ)ασδῆντα, σασδέω, ἄσδῶ = ἔζω, βλ. жьда. τὸ δέ, ('να)πάκαμεν, ἦ, πικάμεν, ἐκ τῆ πῖω, πῶω, = πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἶον, ποῶω (ποήκαμεν) ποιχομъ, βλ. пою. (5) σερεανόν.

βλ. схрана. (6) βιβαδήκαμεν, ἐκ τῆ βιβάδω (въ-ведѹ), οἶον βιβαδέω. (7) νάκος. βλ. нагій. (8) ἀμφιδάκαμεν, ἀμφι, θέω (τίθημι) = ω (ο, обѣ), дѣω (= περιτίθημι, περιβάλλω). (9) πονᾶντα (πονεντα, понѣντα), βλ. бѡль. (10) κάρ. βλ. Царь. (11) (ἐ)πει, νύ, ζε (δε, δη) = поне, же· ἢ ἐπει ἦν (νῆ) δέ = ἐπειὴ δῆ: ἐπ', ἄν, δῆ, ἐπειδῆ (ἀντι τῆ, ἐφ' ἕσον, οἶον, ἐπὶ δ δῆ), οὔτω καὶ, понѣке убо = ἐπειδῆ περ (Λακ. α, ι). (12) μίνισων, ἐκ τῆ μίνυς ὑπερθετικὸν ἄν εἴη μίνισος· ὡς, ἐλαχὺς, ἐλάχιος. βλ. мѣншіи. (13) πρόκλατος· βλ. κλήψα, (14) (λ)ιγνύν Γαιγώνην. βλ. ὄгнь καὶ вѣкъ. (15) (Fέξ)ἄλγασα· τὸ Σλαβ. (вз)алκάхъ-ся = ἄλγακα-се (σφέ, ἔμαντόν) = ἠλγύνθην (μέσον), ἔτω καὶ (вoз)-жадѣх-ся = σ-ἄδακα-се. κτλ.

Поманὴ μα Γό- споди, егда прѣиде- ши во царствѣи си.	Πίμναε με Δό- спота, ἔγτα προίτη- си κὲν κάρτκεϊ εῶ.
--	--

Ἑλλην.

Τὸ Κείμεν.

„ Πίμναέ μεν Δόσποτα, ἔγτα προίτησι Fέ(ν) κάρ- τκεϊ σῶ (Λακ. 23, 42).	„ Μνήσθητί με Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασι- λείᾳ σε (Λακ. κγ. 42).
---	--

<p>„ Прїиде жена ѿ Самарїи почерпáти вóдѣ. Глаго́ла ейъ Ии- сѣсъ : да́ждь ми пи́- ти. - глаго́ла емѹ жена́ Самаранѣина : какъ ты, Жидо- вїнъ сїи, ѿ мене пїти прѣсиши, же- нѣ Самаранѣини сѣ- шей; - ѿвѣща́ Ии- сѣсъ, и рече́ ейъ : аще бы вѣдала еси́ даръ Бóжїи, и́ кто́ есть глаго́лай ти, да́ждь ми пїти, ты бы просїла у негò, и далъ бы ти вóдѣ живѣ. Глаго́ла емѹ жена́ : Гóсподи, нї</p>	<p>„ Προίτεϊ γενὰ ἀπ’ Ἐσραῖνε ἰποκαρπά- σαί βέδν. Γλάγανε εἶ Ἰησοῦς· δόθῃ μοι πί- τειν. - γλάγανε εἶ Ἐσραῖνε ἰποκαρπείνη· ὡς τὴν Ἰουδαίου ἔστι ἀπ’ ἐμοῦ πί- τειν πρῶσσει, γε- νήσῃ Ἐσραῖνῆ ἰποκαρπείνης· - ἀπε- κριθεῖς· ἢ ῥήκε εἶ· ἄσκε πι βεῖδνῖα ἢ δῶρο(ν) βάγιο(ν), ἢ κ(ί)τος ἐστὶ γλα- γάνων τοι, δό(ε)- θῃ μοι πί(τ)ειν, τὴν πρῶσσειας (ἀπ) ἔγο, ἢ δίδῃ πρὸς τὸν βέδν ζωβò(ν). Γλά-</p>
---	---

почерпала́ имашин, и | гане еої генà: Дѡспо-
 етѡденецъ естъ глѡ- | та, нѣ (по)карпá-
 бѡкъ. Ѡ - кѡдѡ ѹбо | ла(н) ѡмееи, и (сѣтѣ-
 имашин бѡдѡ живѡ; | данѡн) естѣ глѡфѡн.
 Бѡдà ты бѡлѣи еси | ап' кѡдѣи днпѡ ѡмееи
 отцà нàшегѡ Іáкѡ- | вѣдѣн зѡвѡн; Бѣдà
 ва, иже дадѣ нàмъ | тѣ полѣсѡн есѣи ѡтѣ
 етѡденецъ сѣи, и тѡи | нѡѡго Іáкѡва, и зе-
 изъ негѡ пѣтѣ, и дѣден ѡмми (сѣтѣд-
 сѣинѡве егѡ, и скѡ- | нѡн) сѣи, и тѡс еѣ
 ти егѡ; Ѡвѣщà | ѣго пѣе, и (с)ѡнѣе
 Іисъ, и речѣ еи: | ѣго, и (с)кѣтатà ѣго;
 вѣáкъ пѣи Ѡ водѣ | ап'фѣсе Іс', и рѣке
 сѣд, вжáждесѣ пáки: | ѣн: пѣк(с) пѣсѡн
 а иже пѣтѣ Ѡ водѣ | ап' вѣдѣ(с) сѣд,
 юже áзъ дáмъ емѡ, | вѣзасѣи пáли ѡ(л)
 не вжáждетсѣ во вѣ- | и зе пѣтѣ ап' вѣдѣ-
 ки. — Глáгѡла къ | (с) ѡзе ѡз(с)ѡ
 немѡ женà: Гѡспѡди, | дѡмми еої, не вѣзасѣи-
 дáждь ми сѣю бѡдѡ, | сѣи вѡ(с) вáгѣи. —

43Ъ εΙΜΒ, ΓΛΑΓΟΛΛΗ ἔδοι γενὰ: βεί(ΔΗ)ΜΙ,
 εЪ ΤΟΒΟЮ.

ἔδοι γενὰ: βεί(ΔΗ)ΜΙ,
 ὅκως Μεσσία προί-
 τετι, γλαγανόμενος
 Χριστός. - Γλάγανε ἔη
 Ἰε': λэ(εΓ)ὼ ἔσμι,
 γλαγάνων εν(Η) τεβί.

„ Προίτε γενὰ ἀπ' Σα-
 μαρίης 'ποκαρπᾶσαι (1)
 βέδν. Γλάγανε εἰοῖ Ἰησοῦς:
 Δός μοι πι(τ)ειν (2). Γλά-
 γανε εἰοῖ γενὰ Σαμαρεινί-
 να (3): κῶς τὸν Ζεδαφινὸς
 (4) (σ)εῖς, (5) ἀπ' μενὴ πι-
 (τ)ειν πρῶσσησι, γενῆς Σα-
 μαρεινίνης (σ)ῆσης; - ἀπ'
 φῆσε Ἰησοῦς, ἡ ῥῆκε ἔη:
 Ἄσκε πη βειδεῖα ἡς δᾶρον
 βάγιον (6), ἡ κ(ις) τὸς ἐσι
 γλαγάνων τοι, δός μοι
 πι(τ)ειν, τὴ πε πρῶσσησας
 ἀπ' ἔφο, ἡ δίδε πε τοι βέδν
 ζωφόν. Γλάγανε εἰοῖ γενὰ:
 Δέσποτα, νέ 'ποκαρπάλαν
 (7) ἄμει, ἡ ζυδανόν (8) ἐσι
 γλωφόν, (9) ἀπ' κῆθιο ἔν

„ Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
 Σαμαρείας ἀντλησαι ὕδωρ.
 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Δός
 μοι πιεῖν. - Λέγει (ἔν) αὐ-
 τῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις:
 πῶς σὺ, Ἰουδαῖος ὢν, παρ'
 ἐμῆ πιεῖν αἰτεῖς, ἔσης γυ-
 ναικὸς Σαμαρείτιδος; - Α-
 πεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
 αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δω-
 ρεὶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς
 ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός
 μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας
 αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν
 σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐ-
 τῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε
 ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ
 φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθιν
 οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ

πε ἄμεισι βέδν ζωφόν; Εἰζών; Μὴ σὺ μείζων εἰ
 δά τυ πολέων (10) ἐσοί ἄττα του πατρὸς ἡμῶν Ἰακῶβ,
 νῶοιφο Ἰακῶβα, ἕζε δίδεν ὅς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέ-
 ἄμμι ζυδανόν σιον· ἡ τὸς αρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ
 ἐξ ἔφο πιε, ἡ (σ)ἕννιφες ἔπια, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
 ἔφο, ἡγκατὰ ἔφο; Ἀπ' φή- καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶ;
 σε Ἰησῆς ἡ ῥῆκε ἐῆ: Πᾶς Ἀπεκρίθη Ἰησῆς καὶ εἶ-
 κισ πιέων ἀπ' βέδν(ος) πεν αὐτῆ. Πᾶς ὁ πίνων
 σιε φέξ - ἄσδήσει πάλι, ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου,
 ἄ(λλ') ἕζε πιετι ἀπ' βέδν- διψῆσει πάλιν· ὅς δ' ἄν
 (ος), ἕζε ἄζ(εγ)ῶ δῶμι πιῆ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ
 εοῖ, νὲ φεξασδήσει φῶ(ς) ἐγὼ δώσω αὐτῶ, οὐ μὴ
 φαῖφελ.—Γλάγανε κο(τ) διψῆσει εἰς τὸν αἰῶνα—.
 ἐφὲ γενά: Δόσποτα, δό(σ)θι λέγει αὐτῶ ἡ γυνή: Κύ-
 (11) μοι σιον βέδν, δά νῆ ρισ, δός μοι τοῦτο τὸ
 (σ)άσδω, νῆ προηοδῶ σῆδε ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
 (τῆδε) ἴποκαρπᾶσθαι.—Δό- ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν—.
 σποτα, βί(σ)δω, ὅκως προῶ Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προ-
 φῆκων ἐσοί. Ἄτται νῶοι φήτης εἰ σὺ. Οἱ πατέρες
 φέν γόρει σίω ἴκλινοσαν ἡμῶν ἐν τῶ ὄρει τούτῳ
 σφὲ ἡ (σ)φεί(ς) γλαγάνετε, προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
 ὅκως φέν Ἰεροσολύμοις λέγετα, ὅτι ἐν Ἰεροσολύ-
 κλιχέεσθαι ἴπιδεύετι. (12) μοις δεῖ προσκυνεῖν. λέγει
 Γλάγανε ἐῆ Ἰς: Γένω (13) αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς: Γύναι—
 φεῖ(ς) κλιχέεσθε, (14) ὄφω ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ ἐκ
 ρε νὲ φῖσε, (ἡ)μεί(ς) κλι οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνῶ-
 νεόμεσθα, ὄφον ζε φῖδμεν- μεν ὃ οἴδαμεν—.
 Γλάγανε εοῖ γένα· φεῖ- αὐτῶ ἡ γυνή: Οἶδα, ὅτι
 (δη)μι ὅκως Μεσσία(ς) Μεσσίας ἐρχεται ὁ λεγό-

προΐτετι, γλαγανόμενος | μενος Χριστός.—Λέγει αὐ-
 Χριστός.—Γλάγανε ἐπὶ Ἰς': ἀζ | τῆ δ' Ἰησῆς: Ἐγὼ εἰμι
 (ἐγ)ὼ ἐσμὶ γλαγάνων σὺν | δ' λαλῶν σοι. Ἰωάν. Δ.
 τεFῦ. | 7, 27.

(1) Ἰοκαρπᾶσθαι, ἀποκάρπτω, κάρπω черпáк. (2) πῖ(τ)ειν ἀπαρέμφ. εἰς πι. βλ. τόμ. α. σελ. 264, α (3) Σαμαρεινίνα, ἀντὶ Σαμαρειανή. (4) Ζεδαφινός = Ἰουδαῖνός, ι = ζ, ὡς, ἴορκος, ζόρκος. βλ. λ. дѣнь. (5) σ-εῖς, βλ. сѣй. (6) βάγιον, ἐκ τῆ βάγος, βλ. бѣгъ. (7) Ἰοκαρπάλαν, ἀπὸ, καρπάλη = ἀρπάλη, ἀρπαινα (= ἀρῦταινα). καὶ, ἄμω = ἄπω, ἔχω. (8) συγανός, συδανός, βλ. спудъ. (9) γλυφός, βλ. глублий. (10) πολέων = πλέων, μειζων· τὸ δὲ κτατὰ, βλ. скѡпъ. (11) δόσθι, (δάσθι, даждъ, σδ = δ = θ), δάθι, ἀντὶ δόθι, δίδε, δίδε. (12) Ἰπιδεύετι, ἐπὶ δεύει, δεῖ. (13) γένω, ὡς ἐκ τῆ γένωσ, ὡς, γάλωσ, Ἰὼ ἀπί γύναι. (14) κλίνεσθε (τέτω, πρὸς) ᾧ ἐκ οἶδατε, ὄFω, ὄφ (άς, ὄσ, ὄον), ὄ.

Σλαβον.

Ἑλλην. (αἰολικ.)

<p>,, Ἡ призва̀ Го- сподѣ - Адама, ἡ ре- чѣ емѣ: Адаме, гдѣ</p>	<p>,, Ἡ προσάβε Δο- σπότης - Αἰδάμαν, ἡ ῥήκε εἰσὶ: Αἰδάμε,</p>
---	--

<p>εἰς; ἢ ρεχὲ εμδ: κ(δ)δὴ ἐεσί; ἢ ρήκε γλάεζ σλίшахъ тебѣ εοῖ: γλά(κ)ει(η) χοδάца, — ἢ убо κλύεεαεκα(οη) τὲβ ἄχεα, ἰάκω νάγъ χοδᾶ(η)τος, — ἢ ἐφο ἔσμь, η εκρλίχεα. — (β)άκα(εφῆ), ὅκως νά- Жена, ἴοже δάλъ εἰς κοε ἐεμί, ἢ εν(γ) κρύ- со μνόю, τὰ μι даδὲ βικα (εφῆ). — Γενᾶ, ѿ дрѣва, ἢ падохъ. ἄη зе δῶη εεεῖ εν(η) менѣи, τὰ μοι δίδε ἀπ' дрѣва, ἢ ἄδωκα.</p>	
--	--

Λιολικῶς.

„ Ἡ προσαῦε Δοσπό-
 τας -Αδάμαν, ἢ ῥήκε εοῖ:
 Ἄδαμε κ(ε)δὴ εἰσί; ἢ ῥή-
 κε εοῖ: Γλάξιν (κλάγξιν)
 κλύεεαεσκον τεῡ хоδᾶντος
 (ὕδᾶντος), ἢ ἐφο(β) ἀκα
 σφῆ, ὅκως (ὅτι) νάκος ἐμλ,
 ἢ συγκρῦβηκα σφέ. Γενᾶ,
 ἄνζε(γε)δῶν(δῆς) ἐσει σὺν
 μενῆι, τὰ μοι δίδε ἀπ'
 дрѣва (δρίε), ἢ ἄδωκα
 (ἐδήδοκα).

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Καὶ ἐκάλεσε Κύριος-
 τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ: Ἀδὰμ ποῦ εἶ; καὶ
 εἶπεν αὐτῷ: τῆς φωνῆς
 σου ἤκουσα περιπατοῦν-
 τος-, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι
 γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύ-
 βην. — Ἡ γυνή, ἣν ἔδω-
 κας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι
 ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου,
 καὶ ἔφαγον (Γενέσ. γ, 10).

„ Изъиди изъ ковчѣга тѣи, ѡ жени τβοѡ, ѡ ѡинове τβοѡ, ѡ жени синѡвѣ τβοѡ. - ѡ ѡи изъиде Нѡе, - ѡ всѣ свѣрѣе, и всѣ скѡти, ѡ всѣ птѣици, ѡ всѣ гѡды двѣждѡица на землѣ, изъидѡша изъ ковчѣга.

„ Ἐκείθι ἴκε καπεσάκα τῆι, ἡ γενὰ τβεῶ, ἡ εἰνίκεε τβεοῖ, η γενὰ ἡ ἐίνωβ(η) τβεῶη ἐν(η) τβεῶι. - Ἠ ἐκείτε Νῶε, - ἡ πᾶσοι σφῆρεε, ἡ πᾶσα κτατὰ, ἡ πᾶσα πτήγτι, ἡ πᾶσα γᾶδιδυνζέοντα - σφῆ ἡ χαμιλῆ ἰκείτοσαν ἴκε καπεσάκα.

„ Ἐξίθει ἐξ(ἐξ) καψάκα (1) τὸ, ἡ γενὰ τβεῶ, ἡ σ-ἰνωβ(η) τβεοῖ, ἡ γενὰ σ-ἰνωβ(η) τβεῶη σὺν τβεῶι (τεῶ = τεῦ) - Ἠ ἐξίτει Νῶε-ἡ πᾶσοι (πάντες) (σ)φῆρεε, ἡ πᾶσα (πάντα) κτητὰ (κτηνη), ἡ πᾶσα πτήτη (πτητῶ), ἡ πᾶσα γᾶδη (2) δφυζέοντὰ σφε ἡ χαμηλῆ, ἐξίτοσαν ἐξ καψάκα.

„ Ἐξίθει ἐκ τῆε Κιβωτῆσὺν, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ αἱ γυναῖκεε τῶν υἱῶν σε μετὰ σοῦ. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε-καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ, καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τὰ κινέμενα ἐπὶ τῆε γῆε, ἐξῆλθοσαν ἐκ τῆε κιβωτῆ (Γενέσ. Η, 16 18).

(1) Καυάκης, κάψα, καύω, κύβω, κύβα, κίβα, κίβωτος, βλ. ковчѣгъ. καὶ ιξ = ἔξ, ὡς, ἐν, εἰν, ἰν, in. (2) Γάδη, βλ. гаждаю, σελ. 392. καὶ, δφυζέοντα, δφύζω, βλ. двѣжу.

<p>„ Ὑκλονήτεσθ βῶ „ Ἐκκλινεῖτε σφᾶ- δόμῳ, -ἦ ποχίητε, -η(ς) βῆ(ς) δόμον, -ἦ ωβδ̣τρενεβаше ὦν- πικέετε -ἦ ἄ(μ)πο- δετε βῶ πδ̣τ̣ σβόῃ. (ρ)φρ̣ν̣ναβ(η)τες ἀπί- ρῆσα же: ηι, πο τετε βῆ(ς) πάτον να στογνῆ ποχίεμῳ. σφεόν. Ῥῆσάν σε: — Женὰ Λώτα βιετ̣ ηῖ, ὄη ἠὰ στοίχω счѣапз слάνз. ὀπικεῖωμεν. — Γενὰ Λώτα φῆετο στάβα с-ἀλίνα.</p>	<p>„ Ἐκκλινεῖτε σφᾶ(ς) „ Ἐκκλίνετε εἰς τὸν βῆ(ς) δόμον, -ἦ ὀπικεῖτε, - οῖον, — καὶ καταλύσατε, — ἦ ἀμφο(ρ)φρ̣ν̣ναβ̣ν̣τες (δρ- καὶ ὀρθρῖσαντες ἀπελεύ- θρῖσαντες) ἀπ-ῖτετε βῆ(ς) σεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. πάτον σφεόν. Ῥῆσάν ζε Καὶ εἶπαν: Οὐχί, ἀλλ' ἐν (δὲ)· νῆ (ποη), ὦν (ἔν) ἠὰ τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.</p>
--	---

Αἰολικῶς.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„ Ἐκκλινεῖτε σφᾶ(ς) | „ Ἐκκλίνετε εἰς τὸν
 βῆ(ς) δόμον, -ἦ ὀπικεῖτε, - | οῖον, — καὶ καταλύσατε, —
 ἦ ἀμφο(ρ)φρ̣ν̣ναβ̣ν̣τες (δρ- | καὶ ὀρθρῖσαντες ἀπελεύ-
 θρῖσαντες) ἀπ-ῖτετε βῆ(ς) | σεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.
 πάτον σφεόν. Ῥῆσάν ζε | Καὶ εἶπαν: Οὐχί, ἀλλ' ἐν
 (δὲ)· νῆ (ποη), ὦν (ἔν) ἠὰ | τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.

σοίχω ἴκκειομεν— Γενὰ Γυνή Λώτ ἐγένετο σήλη
 Λώτα φύσο εάλφα (σ)ά-άλδς (Γεν. ιθ, 2, 27).
 λίνα.

„И етáша вóды Иор-
 дáна текóщима свѣ-
 ше. — И вѣи еыно-
 вѣ Иерáнлевы прехо-
 ждáхъ по еóхъ.

„Ἡ εἶσαν φύδη Ἰορ-
 δάνα τακέοντα (εἰς) ἄγοντα
 ἐξ φύσῃ— ἡ πᾶσοι (πάντες)
 σ-ἴνιφες Ἰσραηλαῖφοι πα-
 ραι-ἠῶδακαν ἴπὸ σίχῃ.

„ᾠ-κῶδδ ἐστε;
 ἢ ᾠ-κῶδδ πρινδόστε;
 и рекóша: ᾠ δáлнiя
 землi приндóхомъ вѣ
 пóлкъ Иерáнлевъ.

„Ἀπ κῶδδ (-θοι, θεν)
 ἐσε; ἢ ἀπ κῶδδ προῖτε-

„ Ἡ ετᾶσαν βύδη
 Ἰορδάνα τακέοντα
 (ἐκς) βλίπεδ. — ἡ
 π(ᾠ)σοι ε-ἴνιφες Ἰσ-
 ραιλέβοι π(α)ρεχόδα-
 καν ἴπὸ εἰκχῃ.

„ Καὶ ἐσησαν τὰ ὕδατα
 τῆ Ἰορδάνε τὰ καταβαί-
 νοντα ἄνωθεν, -καὶ οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξη-
 ρᾶς (Ἰησ. Ναυῆ, γ, 16, 17.)

„ Ἀπ κῶδδ ἐστε;
 ἢ ἀπ κῶδδ προῖτε-
 (ε)τε; ἢ ῥήκεσαν: ἴπ
 τалинiе хамилiе про-
 итi камен вѣ(ε) пóл-
 хон Иерáнлевъ.

„ Πόθεν ἐσε; καὶ πόθεν
 παραγεγόνατε; καὶ εἶπαν:

(σ)τε; ἢ ῥήκεσαν (εἰρήκε- ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκομεν
σαν): ἀπ' ταλινῆς χαμη- εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσ-
λῆς προῖτήκαμεν εἰς πόλ- ραήλ. (Ἰησ. θ, 6, 9.)
χον Ἰσραήλεν.

<p>„ Принесіте гѡ- сподєви, сѣинове Бѡ- жій, принесіте гѡспо- дєви сѣиновѣи ѡбни: при- несіте гѡсподєви сла- вѣ и чєстѣ: принє- сїте гѡсподєви сла- вѣ и мєни егѡ: по- клонїтєса гѡсподєви во дворѣ свѣтѣмъ егѡ. Глазѣ гѡспѡ- дєнѣ на водѣхъ: Бѡгъ славы возгрємѣ. - глазѣ гѡспѡдєнѣ крѣпѡсти. - глазѣ гѡ- спѡда сокрѣшѣющѣ- гѡ кѣдрѣ, и стрїєтѣ</p>	<p>„ Προ(η)несίτε δοσπότεβι, σῆνιβε(ε) βάγιοι, προ(η)несίτε δοσπότεβι σῆνι(ε) ὀ- βίων: προ(η)несίτε δοσπόδεβι κλέβος ἢ τίειν: προ(η)несίτε δοσπότεβι κλέβος (ὀη)ύματι ἔγο: προ- κλινῶτε εφᾶε δοςπό- τεβι κῆ(η) ἰβύραι σε- πταῖ ἔγο. Γλά(κ)ειε δοςπότνнос βῆ(η) βύ- δαιε: βάγος κλέβδε βύψ(ι)χρέμε. - γλά- (κ)ειε δοςπότνнос βῆ(η) κρεπνєтнї. -</p>
--	--

Господь кѣдры Ли- ванскіѣ. - Гласъ Гó- спода пресѣцающаго пламень огнѣ. Гласъ Гóспода стражающа- го пѣстыню: и стра- сѣтъ Господь пѣсты- ню Каддѣйскѣю, - и въ храмѣ егѡ всѣ- кѣи глаголетъ славо. (Ѹгаломъ, кѣи). Да (у)боитсѣ Гóспо- да всѣ земли. - ѿ- ко тоѣ рече, и вы- ша: тоѣ повелѣ, и создашасѣ (лѣ). Видѣша тѣ воды, Бóже, видѣша тѣ воды, и убошасѣ. (ос). Приклонѣ Гó-	гла(κ)σις Δοσπότα εν(γ)κρθεσέοντος κέ- дрθε, и с(νн)три- (в)ετι Δοσπότας κέ- дрθε Λιβανικθε. - Γλά- (κ)σις Δοσπότα па- ресχιζέοντος φλέμα (л)ιγνός· гла(κ)σις Δεσπότα с(νн)φрас- сέοντος φустѣнин· с(νн)φρά(κ)сѣти Δοσπότας φустѣнин Каддиакѣн, - и вѣ(н) харамѡ ѳго пѣски глаганετι κλέвос. (Ѹгалм. кѣи). Дѣ φο(в)ήσѡ Δοσπό- ταν пѣса χαμνλѣ. - ὅκως τὸς ρήκε и φῦσαν: τὸς (ε)πѣ-
---	---

оди́ у́хо твоѡ̀, и́ во́ле, и́ св(н)дѣса-
 лѣши ма. - По-сан (лѣ). Вѣдоусан
 анѣ кѣи́ моѣ со-те вѣди, Вѣге, вѣ-
 ѡвз (пѣ-и). Ты доуан те вѣди, и́ ѡ-
 то́жде еси́, и́ фо(в)ѡсасан (оѡ).
 ѡта твоѡ̀ не ѡскѡ-Прѡκλίне Дѡспота
 ѡутз (рѡ). Хвалѣ́те дѡха(с) твеѡн, и́
 ѡпода сз неѡѡсз, κλѣсσε ме. - Πίμναε
 αλί́τε εγѡ̀ нѡ̀ вѣш-κοίи́ мѡѡ сѣстаβ(сис)
 хз (рѣи́н). (пѣ-и́). Тѣ зе тѡс-
 де еси́, и́ (л)ѡ́тѡε
 твеѡ̀ нѣ εκс-χίтѡи-
 ти (рѡ). Κβαλѣ́τε
 Дѡεπόтан (ѡκ)с не-
 вѡн, κβαλѣ́τε ѡгѡ̀
 ѡна вѡπсiнѡѡс.

Προ(σ)οισεῖτε (βλ. не-
 Δοσπότεφι, (σ)ῖνιφες
 μοι, προ(σ)οισεῖτε Δο-
 τεφι (σ)ῖνιφες ὀφῖαν·
 (σ)οισεῖτε Δοσπότεφι

„ Ενεγκατε τῷ Κυρίῳ,
 υἱοὶ θεῶ, ἐνεγκατε τῷ
 Κυρίῳ υἱὸς κριῶν· ἐνεγ-
 κατε τῷ Κυρίῳ δόξαν
 καὶ τιμὴν· ἐνεγκατε τῷ

κλεῦος ἢ τίσιν: προ(σ)-Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αἰ-
 οισεῖτε Δοσπότεφι κλεῦος τοῦ: προσκυνήσατε τῷ
 (ὄν)ύματι ἔφο. Προκλι-Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγια αὐ-
 νεῖτε σφᾶς Δοσπότεφι Fέν τοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ
 θFύραι(α) σεπταῖ(ῆ) ἔφο. τῶν ὑδάτων. Ὁθεὸς τῆς
 Γλά(κ)σις δοσπότννος Fέν δόξης ἐβρόντησε.- Φωνὴ
 Fῦδασι. Βάγος κλεύους Κυρίου ἐν ἰσχυί-. Φωνὴ
 Fῦψ(ι) χρέμε (βρέμε)-Κυρίου συντριβοντος κέ-
 Γλά(κ)σις δοσπότννος Fέν δρους· καὶ συντριψει Κύ-
 κρεπυσύϊ (κρέτος, βλ. κрѣ-ριος τὰς κέδρους τοῦ
 покъ)-Γλά(κ)σις Δοσπότα Λιβάνου.- Φωνὴ Κυρίου
 συ(γ)κρέσσοντος (βλ. κрy-διακόπτοντος φλόγα πυ-
 шъ) κέδρες, ἢ σ(υ)τριFετι ρός· Φωνὴ Κυρίου συσει-
 Δοσπότας κέδρες Λιβανι-οντος ἔρημον· καὶ συ-
 κές-. Γλά(κ)σις Δοσπότα σείσει Κύριος τὴν ἔρη-
 παραισχιζέοντος φλέμα μον Κάδδης. καὶ ἐν τῷ
 (λ)ιγνύος· Γλά(κ)σις Δοσ-ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει
 πότα συνθράσσοντος φυ-δόξαν (ψαλμ. κή).-Φοβη-
 σίνην· ἢ σ(υ)θράζετι Δο-θήτω τὸν Κύριον πᾶσα
 σπότας φυσίνην Καδδια-ῆ γῆ.— Ὅτι αὐτὸς εἶπε,
 κὴν (βλ. нýспъ). ἢ Fέν καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖ ἐν-
 χαραμῶ ἔφο πᾶς κισ γλα-τείλατο, καὶ ἐκτίσθη-
 γάνετι κλεῦος, -. Δὲ φο-σαν (ψαλ. λβ). Εἶδοσαν
 (β)ήσθω Δοσπόταν πᾶσα σε ὕδατα, ὁ Θεὸς, εἶδο-
 χαμηλά-. Ὅπως τὸς ῥῆκε, σάν σε ὕδατα, καὶ ἐφο-
 ἢ φῦσαν· τὸς ἐπὶ-βόλε, ἢ βήθησαν (ος) —. Κλίνον,
 συ(ν)οδήσασαν (συνδήθη-Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ
 σαν, δέμω, δέω, здъ)-Βεῖ-εἰσάκουσόν μου —. Μνή-
 δοσάν σε Fύδη, Βάγε, βεῖ-σθητι, τίς μου ἡ ὑπόστ-

<p>πρὸς σε <i>Εὐδην</i>, ἢ ἐφο ῥάσασαν - (θησαν). Πρὸ- λινε, Δόσποτα, ἔχασ τφε- ῖ, ἢ κλυσοσε μεF.- Πίμναε οῖη μέο σύσαF(σις).- Τύ- τός δε ἐσοί, ἢ (λ)ἔτα εὰ νὲ ἐξ-χητέοντι (βλ. удный). ΚFαλεῖτε (κα- ῖετε, κλειετε) Δοσπόταν ἐκ(ς) νευῶν, κFαλεῖτε ἐFε à <i>Εὐψινοῖς</i> (βλ. <i>высопà</i>).</p>	<p>σις (πε, πῆ).- Σὺ δὲ δ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε οὐκ ἐκλείψουσι (ρα). Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐ- τὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις (ρημ). (κα- ετε, εFε εFε</p>
--	---

Ἐκκλησιαστικά τινα ὀλίγα ἐκ πολλῶν.

<p>,, Приидите по- лонимса и припа- емъ ко ХристѸ. - лавѣи баша гѳопо- еви приклоните. - евъ Гѳоподи. - Гѳо- поди помилѸи. - одѸи Гѳоподи! - Яко тѸ хвалѸтъ сѸ силы небеснѸа,</p>	<p>,, Προῖτετε ἡκλι- νώμεθα, и проπα- τῶμεν κο(τ) Χρι- стόν. - Главає сѳαє Δοσπότεви проκлинѸ- те. - ТебѸ Δόεποτα : Δόεποτα ἡμιμίλεε! ἡποδάε Δόεποδα! - Οκως τὲ κβάλῃντι πάσαι (ς) ἡνδє νεβαῖ-</p>
--	---

<p>и тебѣ слава въозсияла- ютъ, и дѣиѣ, и прѣнену, и во вѣки вѣкѡвъ. — Всѣа земаля да поклѡ- нитца тебѣ, и поѣтъ тебѣ. — Христѡсъ во- крѣе изъ мѣртвѡихъ, смѣртю смѣртъ по- правъ, и едѣшимъ во гробѣхъ живѡтъ да- робавъ.</p>	<p>αι, η τεβι κλέβοι βΰπε-ελάδητι, ηνηι, η πρ̄ν̄ει(η)ον, η β̄ω- (ε) βαιγ̄δι βαιγ̄ώ- η(ων) — Π̄ασα χαμη- λη δ̄α ἰπικλινέσω η, η ἰνέτω τεβι- Χριστ̄οε β̄εχ-κρέεε ἰξ μορτ̄β̄ων, (ε)μόρ- τωι (ε)μόρτον ἰπο- η(ε)δ̄ειν β̄ε(η) γραβᾱτε ζωβωτη̄η δωρ̄δ̄βαβε.</p>
--	--

<p>Προίτετε (ἴτετε) ἰπικλι- νώμεθα ἢ προ(σ)πάτω- μεν (βλ. παδ̄υ) κο(τ) Χρι- σόν. — Γλαβ̄ας (γαβαλ̄ας) σφ̄ας Δοσπότεφι προ-(σ) κλινε̄ιτε — Тебѣ Δόσποτα Δόσποτα ἰπιμ̄ειλε: (ἄ)-πο- δ̄οε Δόσποτα! — "Ομ̄ως(ὄτι) τ̄ε κ̄φάλ̄αν̄τι π̄ασαι (σ)ἴνεις</p>	<p>„ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστ̄ο- Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλινάτε. Σοὶ Κί- ριε! Κύριε ἐλέησον! Πα- ράσχον Κύριε!“ Ὅτι σὲ αἰ- νοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι νῦν,</p>
---	--

Σύγκρισι. λόγων Σλαβ. πρὸς Ἑλλησι 493

<p>εσ)νευαῖται, ἢ τεFεκλευός ψ(ι) ἐλάσντι (βλ. сылāk) νι, ἢ πρύσι(ν)ον, ἢ Fώς ἰFεὶ FαιFών(ων).-Πᾶσα υηλὴ δὰ 'πικλινέσθωτε- ἢ (ᾠ)πυέτω τεFε.-Χρι- ; Fεξ-κρέσε (βλ. креснѣ) μοριFών, (σ)μόρ(τ)ωί μόρ(τ)ον'ποπριFας(βλ. ῶ). ἢ (σ)ῦσιν Fε(ν) γρα- ἰε ζωFωτην δωρέFαFε.</p>	<p>καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.-Πᾶσα καὶ ψαλάτω σοι (τὸ Κεῖ- μεν.-σάτωσαν,-λάτωσαν).- Χριστὸς (ἀνέστη ἐκ νε- κρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισά- μενος.</p>
--	--

Σύγκρισις λόγων Ῥωσικῶν πρὸς
Ἑλληνικοῦς.

Разговоръ между А. В. *Διάλογος μεταξὺ Α. Β.*
Г. М. Д. Е. *Г. Μ. Δ. Ε.*

<p>А. Откуда вы?
В. Изъ Греціи.
А. Гдѣ вы живете?
В. Тутъ близко; вошь
мой домъ; а вашъ?

А. Также не далеко; я до-
мой иду: не угодно ли
и вамъ-со мною ипши?

В. Извольте, поидемъ.
А. Вошь мой сынъ; —
куда шы идешь?
Г. Я иду гуляшь по лугу.</p> | <p>А. Ап-куда фы(с)?
Б. Ез Грекіис.
А. Кудѣ фы(с) зивете?
В. Туши плиці(а)ков;
Вошо(с) мео домо(с).
а сфос?

А. Тосде не долихон: іо
домоі ішо: не агашон
ні и вими су(в) мені
іпшын,
В. ы волиште поішомен.
А. Вошо(с) мео сыно(с) —
куда шы іпес?
Г. Іо ішо гиласше по(ш)
лонгон
А. Ты лімбыс долихон ги-
ласпѣ; он фрегесо, шо
пи незаморусеспѣ грас-
сю. Туши иліс и проха
глисѣики (голісѣики);
фрегесо!
Г. А! іо пи ефалин, есте
ни фы(с) не підразесѣе
мени.</p> |
|---|---|

- В. Чей эштопъ высокой домъ?
- А. Мой. Вопъ и мои дѣши споаяпъ съ нянею ихъ въ дверяхъ дома.
- В. Та няня, я думаю, хороша: но инья балуюпъ маленькихъ; да и машери шакже порпяпъ своихъ дѣшей, копорья не знаюпъ, куда и дѣвашъ ихъ. Вашъ домъ очень большой!
- А. Да и фамилія у меня большая. Вопъ моя жена; вопъ четверо сыновей; вопъ при дочери! Эпо дѣверъ жены моей, шо еспъ мой брапъ; а эпо ея золовка! Сія еспъ сноха моя, или невѣспка, — и она уже беременна; а эпо ея япровка. Но золовка и япровка съ невѣспкою и даже съ свекровью, иногда дерупся между собою.
- В. Правда, сіе иногда случается; но, я думаю, не у васъ.
- А. Слава Господу! Но сколько еспъ фамилій, копорья ведупъ (вле-
- В. Тео о-шопос выпсікос домос?
- А. Мео. Воше и ма шеки споанпі су(н) нанніи ын вес двирас дому.
- В. Та нанна, іо думео, харіесса: он эніаі волуонпі мала (шекна); да и машерес позде перпунпі сфеа шекеа, копераі не гнаонпі, куда и еевонпаі а. (С)Фос домос аган поллос
- А. Да и фамиліа ен мени поллоспти. Воша ма гена; вопъ шешварес сынівес; и прис ди(га)черес; опос давиръ генис мео, шо еспі, мос фрапоръ; а авпи еа галова! Сіа еспі снухось мео, ині нувеспи, — и она изи варемена; а эвпи еа е(н)аперва. Он галова и е(н)аперва су(н) нувеспіи, и даге су(н) (св)екирвіи энігоша деронпаі мездоі сефіи.
- В. Праппа, сіон энігоша сулласкешѢ; он іо думео не ес фас.
- А. Клева Доспопа. Он килікон еспі фамиліон, копераі велкунпі шогіон

- купъ) шакую жизнь, и живутъ между собою, какъ звѣри.
- В. То жизнь не жизнь, но кашпорга и адъ.
- А. Ну уже пора объдапъ. Кпо здѣсь? Максимъ! кушанье (брашно) готово ли?
- М. Уже давно на сполѣ (на шрапезѣ).
- А. Принеси лоханъ и мыло мыпьяся; налей воду, и дай плапенцо (по Гречески). Чпо жь пы сппоишь? сппунай скорѣе; чего дожидаеться и медлпшь?
- М. Я слышу, сппучапъ въ дверь; эпо вашъ браппецъ, я думаю.
- А. Ты думаешь? ахъ какой пы дуракъ—М. Я...
- А. Молчи; долго вякаешь; сппунай! А пы малой куда спѣшишь? поди, постой шамъ. Извольше государь мой сѣспъ пушь! Нашъ супъ, Рускiя щи и Руское бопвинье. Любите ли вы зелень?
- В. Очень!
- жин, и живушпi мездон сефiн окос сфiрес.
- В. То жин не жин, он кашпергон и адас.
- А. Ун изи пора епедын. (к)пос ппизде?Максиме! вросимон гопповон нi?
- М. Изи давнон на шрапези.
- А. Про(с)ысе локанин и и смылон смыспѣ; нальве веду, и дое плапiон (Грѣжикос).—То зепы сппоис? сппывае скѣрон! шего шос-зипемс и меллыс?
- М. Ю клышо, сппузанпi ве(с) двиран, опос фосфрапис, iо думео.
- А. Ты думеесѣ? А! окыос пы дурак(с). — М. Ю...
- А. Мулiзе, долихопъ вакеысѣ; сппывае! — А пы малон куда спѣ(в)шыс? папы, пiсптае шаде! ЫI волише доспощар мео (с)ыспѣ пуши! Ноi супа, Россiкон (о)кся, и Россiки воппвани. Липвыше нi фы(с) зелкiа?
- В. Агап!

- А. Вошь шпинашъ, ща- вель, свекла, парей; рѣпа, огурцы, пыквы, горохъ, бобы и прочее. Вошь и баранья лопапка; раки, площади, утри.—Крѣпокъ ли ук- сусъ?
- В. Дерепъ рошъ, какъ перець. Смѣю ли васъ спросяшъ: кпо эшо изъ раздѣляющихъ прапезу съ нами?
- А. Докшоръ. Господь даль ему даръ исцѣляшъ бо- лящихъ, и сіе дѣлаешъ онъ безъ мзды.
- В. Валікон дивос! вы меня удивяете. А эшо кпо съ русыми волосами и черными бровями, ко- шпорый громко гово- ришъ?
- А. Онъ и говоришъ, и ѣшъ, и пьешъ хорошо.— Чшо вы смѣяшесь?
- Д. Я мню, чшо не шошъ великій вишя, кошпорый высоко объ себѣ ду- маешъ, и иногда даже бубенишъ: „я испинный ришоръ и поэшъ; я умѣю
- А. Воше спанаки, (о)жа- вліс, севкла, парра, ра- пис, агуріа, пікува, та- рахы, пувы и просѣіа. Вошь и варныа лопада, (к)аркы, плашицѣ, ог- ры.—Крѣпон ні оксос?
- В. Дерипі реоос (о)кос пеперіс. (С)мѣо ні фас прошын: кіс-шос ошос екс ракс-діелусін пра- пезан су(н) аммі?
- А. Докшор. Доспошис док' ем дорюи ексуле- естѣ пованшас, и сіон шелееші ос вексо місду.
- В. Валікон дивос! фы(с) мени екдавееше. А ошос кшшос су(н) руссіын пі- лысіи и керѣнын(о)вру- віи, кошперос громадо гавріеші?
- А. Ос и гавріеші, и ешеші, и піеші харісіон.— То фыс мы(д)іасаше?
- Д. Іо мноо, шо не шо- шос валікос фипіис, ко- шперос выпсікон а(мпі) сѣфе думешѣ, и еніго- ше дазе вомѣвниші: „іо е(с)шанос и ришор и

риѡмы плестъ; но поигъ,
кпо сердца слушанелей
влечетъ къ себѣ сво-
ими рѣчами, льющимся,
какъ ручей. Сей-по
естъ великій волхвъ, и
колдунъ, и чпо хочете.

А мы господа, когда
поѣдемъ въ деревню?
шупъ лѣсъ, — гдѣ не
львы зѣяютъ, не волки
и рыси рыщутъ; но по-
ютъ птицы, гнѣздящи-
яся на кедрахъ; и клег-
чутъ орлы, высоко пар-
ящи; и олени быстро
бѣгаютъ опъ дощовъ;
роса влажитъ поля. —
Индѣ рожъ, или пшеницу
жлупъ: шамъ ленъ и
конопли собираютъ; а
шупъ докашивають
праву. Одни на гумнахъ
молопятъ, а другіе копа-
ни выкапываютъ. Топъ
пащипъ бремя дровъ,
дабы печь испопитъ и
калачей испечь; а сей
масло пахпаешъ; иной
же колеса мажешъ дѣг-
шемъ изъ лагуна. Ора-
тай приготавлиешъ (о)-
рало свое, дабы орашь
землю. Между шѣмъ ов-

пойнис. іо ымѣ риѡмус
плекынъ. он топос ос
керді(ч)ас клушаншон
велкеші қо(п) сефе
сфеин рисесі лі(в)оше
нисі (о)жос руакс. Сіос
шосеспі валікос волгвос,
и килидон, и шо хашеше
А мыс доспощѣ когша
поіпомѣн ве(с) дри-
винан? шупи лѣвос, —
куди не лѣвес хіаюнши,
не волки и рыси ры-
зунши; он пуонши иши-
па, гнѣшпшевсанша
на кедрусъ; и клаксунші
орлы(с), выпсіконъ пе-
рожсѣ; и елине(с) вы-
спро бегеюнші ап лави-
шовн; (д)росос влазиші
полин. Эндѣ (в)ріжан
и ні пшенон занунші;
шамос лінон и канавон
су(м)фореунші; а шу-
пи діакоссеунші шар-
фи. Одынес на гунон
малапунші, а (э)пергы
капанасъ веккапевонші.
Топос пазипі варима
дрівон, шо-пы пешос
екс-шеписѣ и коллікіа
ыспепсѣ; а сіос магма
пакпоеті; еніос де ки-
кла мазипі (с)магшні
екс лагунас. Аропис

цы и бараны блеюшь, быки мычапъ, курицы кудахшаюшь, пчелы въ ульяхъ жужжапъ.

А. И мухи прожужжапъ уши.

В. И кобель (собака) лаепъ, и хвапаетъ вора; и мышъ грызепъ, а копъ ее ловипъ.

Д. Помилуйте, вы мучите меня! Я и безъ погожа да коспи!—Тупъ скипается по полямъ, по горамъ, куда очи глядяпъ; или въ садахъ гуляемъ, — гдѣ орѣхи вишня, груши, яблоки, смокви (Фиги); — гдѣ розы, лили, мяпа, руша, чебѣръ; — и ели шакже, ивы, буки и проч. близко же рѣки рѣюпъ, выпекающія изъ озеръ, изъ болопъ, изъ горъ! намъ и паромъ. — А по пу (лѣвую) сторону береть, гдѣ корабли на якорѣ споятъ...

прогешоваепи ароп(р)-он свеон, по пы аропшы(н) хамилин. Мездошон овес и варес влихонпѣ, вокес мыканпѣ, кърры кудазунпѣ; псѣла ве(н) ылемс зѣзунпѣ.

А. И мухѣ просзѣзунпѣ у(а)ши.

В. И кувелос (спакс) лаепи, и квапшипѣ фора; и мышъ гризипѣ, а кашос ее лавипѣ

Д. Пѣмылеете, фыс(а) смухете мени. ю и вексо шогу, кода(с) ше коспа! — Тупи скидомеспа пѣ полан, пѣ горан, куда окы главдунпѣ, и нѣ вес сапа гилаомем, — куде ерехи, высси-на, (а)храс, апѣа, с(м)у-ква; куде рода, лыриа, менпа, руша, оувра; — и елапѣ постѣ, ивѣ, пуксос, и просѣа. плис-(ѣа)кон зе руакес реунпѣ, векспакеонпес икс ахерон, икс валшон, икс горон! шапу и перама. — А по пу (лѣвою) степѣриану вригѣа, куди карѣвѣа на анкурѣ споятпѣ...

- А. А когда зима насту- А. А когша хыма насту-
пипть ? пепш?
- Д. Тогда вѣпры воють ; Д. Тогша вѣпирес воюн-
права блекнешь (вя- пш, прафа вле(в)кѣне-
нешь); опъ ударовъ шѣ; апо дарсевон вор-
бури деревья валяшя; ра ; дедрева валоншѣ;
шуманы (мгла) низпу- (шуміа) (о)міхлѣ экс-
скаюшя (спадаюшъ) пашеонш; девсдыс лы-
дожди ливьма льюшъ ; воменелы(в)оншѣ;(в)мс-
молни блещупъ ; громы лідес флескунш; г(в)-
гремяшъ ; лѣса спонупъ ; ромы г(в)ремонш; лѣся
земляпрепещешъ,спра- спенуш; хамила шар-
жа полна. Тогда лучше вишеші спархас плеа.
жипъ въ городѣ. — Но Тогша лосшон зипш
ужь у меня голова за- ве(н) хоршюі. — Он изи
болѣла (болипъ); дайше мени гавала понипш;
спаканъ (спопу) воды, доеше спаганон (с-де-
или рюмку (чашу) вина, пас) веду, и ни рюмян
пипъ очень хочю. (рюсин) (куашон) виву;
пшын аган хашо.
- В. Но уже поздно; мнѣ В. Ун изи енозде; мени
пора ипши; уже су- пора ищын; изи суму-
мерки, и наспоющая хра, и наспоаскуса
ночь. нукс.
- Д. Да и звѣзды блещупъ, Д. Да и (с)фѣспы флек-
шѣ не дремяшше очи сунш),шы не дремеон-
ночи. тес окы нукшос.
- А. Емельянь! гдѣ шы? я кри- А. Ъмилиане! кудѣ шы? іо
чу, а шы не слышишь. кризо; а шы не клушыс.
Карешу запрегайте! Каррон прагагеше.
- Е. Уже гопова. — А. Про- Е. Изи гопови. — А. Про-
води господь. воды доспонтас.
- Д. Я пойду домой пѣш- Д. Іо вадо домоі пезі-
комъ, и лягу въ по- кос, и лего(мѣ) ве(п)
спель (кравашъ); я кривашо; іо лімво до-

<p>люблю долго почивашь и валяшьяся.</p> <p>А. Кланяшьясь опть меня вашему брапу. Надѣюсь что онъ меня помнишь.</p> <p>Д. Буду кланяшьясь. — На ближнихъ уповай а самъ ты не плошай!</p> <p>А. Будьте здоровы!</p>	<p>лихон покывестѣ и валестѣ.</p> <p>А. Клинеесте ек мени сфео фрапо. — Наѣо шо ос мени пимнашѣ.</p> <p>Д. Фупо клинестѣ. — На плисыыс опопае, а самос ты не влошае!</p> <p>А. Фушпипе сперевы.</p>
--	---

Ἑλληνιστὶ, αἰολικῶς.

<p>α. Ἀπ(ο) κῆδα φεῖς [σφεῖς. Σ. ἀπό κῆδα, ἧ (δ=θ, θε) σεῖς];</p> <p>β. Ἐξ Γραικίης (ἐξ = ἐξ. ώς, κοραζοί, κοραζοί. βλ. изъ).</p> <p>α. Κῆ δὲ φεῖς ζώετε;</p> <p>β. Τῦθι πλησιαχόν, ἔτος (ἔτος) μέο δόμος. ἀ(τὰρ) σφός;</p> <p>α. Τός δε, νὲ (ἄ) δολιχόν.</p>	<p>Ἴδ δόμοι ἴτω· νὲ ἀγα- τόν νυ (1) ἧ Εὐμμὶ σὺν μενῆ ἰτεῖν;</p> <p>β. Εἰ βόλητε, ποῦτωμεν (ἀπίωμεν).</p> <p>α. Ἔτος μέο (σ)ἴννις. Κῆ δὰ τὸ ἴτεις;</p> <hr/> <p>(1) Ἀγατόν, - γητόν (ἀ- γάω, γάθω, γήθω, βλ. τοῦτῃ).</p>
---	---

γ. Ἰὼ ἴτω φήλασθαι πο(τ)λόγγον.

α. Τὸ λίμβεις δολεχὸν φήλασθαι ἐν φράγεσο (φύλαξι), τῷ πη νέ (μὴ) ζα(δια)μορύσσεσθαι γράσσω· τῷθι ἰλύς, ἡ τρόχα γόλισθιική. φράγεσο!

γ. Ἄ! ἰὼ πα ἐ(σ)φάλην, αἴς γε νυ φεῖς νῆ (μὴ) ἰπιδράσσεσθε μενῆ.

β. Τῶ ὁ τότος (τῆτος) φύσικὸς δόμος;

α. Μέο· φῶδε ἡ ἴμα τέκη σοῦντι σὺν νάννηϊ ὀιν φῖς θφύρας δόμα.

β. Τὰ νάννα, ἰὼ (ἐν)θυμέο(μαι), χαρίεσσα. ὦν ἔνιαι φόλλύοντι μαλὰ (τέκνα)· δὰ ἡ ματέρες τῶς γε πέρθαντι σφεὰ τέκνα, κότεραι (αἴ, Σ. αἰ ὁποῖαι) νὲ γνῶντι, κῆ δὰ θεύωνται ἄ. (βλ. δφβάιο). Σφὸς δόμος ἄγαν πολλὸς (μέγας).

β. Δὰ ἡ φαιμία ἐν μενῆ πολλοσῆ. φῶ(υ)τη μέο γενὰ (γυνὰ). φῶτοι τέ-

τφαρεις (σ)ἴννιφεις ἡ τρεῖς θυγατέρες (δυχτέρες. βλ. κυερν). φῶτος δαβῆρ (δαυῆρ, δαῆρ, β=φ) γενῆς μέο, τὸ ἐστὶ, μέο φράτωρ. ἄ ἄφτη ἐὰ γαλόφα (γαλώως). Σία ἐστὶ (σ)νυθὸς μέο, ἡ νυ νύβευτή (νυμφευτή), - ἡ ὄνα ἡζη (ἡδη) βαρεμένα. ἄ ἄφτη ἐὰ ἐνάτερφα. ἴων γαλόφα ἡ ἐνάτερφα σὺν νυβευτήϊ, ἡ δὲ γε σὺν (σβ)έκυρφῆϊ ἐνίφοτα δέρονται μέσθον (μέσσον) σφῖν (σφῖν).

β. Πραπτὸν· τὸ ἐνίφοτε συλλάξετι (συν-λάχω), ὦν, ἰὼ θυμέο(μαι), νὲ ἐς σφῶς.

α. Κλεῦφος δασπότα. ὦν κηλίκον ἐστὶ φαιμιλιῶν, κότεραι φέλκωντι τοῖον ζῆν, ἡ ζήφεισι μέσσον σφῖν, ὅπως (σ)φῆρες!

β. Τὸ ζῆν νὲ (ἐ) ζῆν, ὦν κότεργον, ἡ ἔδης.

α. Οὔν ἴδη (π)ῶρα (βλ. πορα) ἐπέδειν-. Κίς τὸς

- τῆδε; Μάξιμε, βρώσιμον β. Ἄγαν!
- Ἔτοβον; (βλ. топовъ). α. Φῶδι ἢ (σπανάκια),
 μ. Ἡζῆ (ἤδη) δαφνὸν ἔνα τραπεζῆ.
 α. Προσοῖσε λεκάνην ἢ σμήλον σμησθαι (σμή-
 ξασθαι), ἔνα-λεῖβε βέδν, ἢ δόε πλατίον (γραικι-
 νῶς, = ἑλληνικῶ ἔθει). -τό-
 (τί) ζε(δε) τὺ ζόεις; ζε-
 βεε σκαίρων (ταχὺ). τέω
 τῶς ζητέεις, ἢ μέλλεις; β. Δέρητι ῥέθος, ὅπως πέ-
 περις-. (σ)μαῖω νυ (σ)-
 φᾶς πρόσσειν, κίς τὸς ἐξ
 ῥάξ διελᾶσι (διελόντων
 = διαμοιραζομένων),
 τράπεζαν σὺν ἄμμι;
 α. Δόκτωρ. — Δεσπότης
 δᾶχ' εἰοῖ δῶρον ἐξελέ-
 σθαι πονῆντας. ἢ τὸ
 τελέετι ὅς φῆξω (χωρίς)
 μισθῶ.
 β. Φάλικον θῆβος! σφεῖς
 μενῆ ἐκθηβέετε. - ἄ(τάρ)
 ὄτος, κίς τος, σὺν ῥεσ-
 οῖοιν πῖλοισι ἢ κερ-
 (λ)αινοῖν ὀβρῆφοιν (ὀ-
 φρύοιν, σιν), κότιρος
 χρομάδω γυφύετι;
- Μ. Ἴω κλύσσω, σὺζοντι βέε
 δ(θ=δ) Φύραν ὄτος σφός
 φράτης, ἰῶ δ(θ)υμέω.
 α. Τὺ δ(θ)υμέσαι; ἄ! κοῖος
 τις δέραξ (θῆρος = Σ.
 ζῆρ(λ)ός)! - μ. ἰῶ...
 α. Μύλιζε (Σ. μέλοξε)! δο-
 λιχὸν τὺ βακίεις (βά-
 ζεις), ζεῖβει! — ἄ τὸ μα-
 λὸν! κῆ δᾶ σπεύσσεις;
 πάτει (βῆθι), ἔπισας τε-
 τᾶ. — Εἰ βόλετε, δεσ-
 πόταρ, (σ)ῆσθαι τῆθι;
 Νῶι (σῆπα) Ἐρωσικὸν
 (ὀ)ξὺ (βλ. πη), ἢ Ἐρω-
 σικῆ βοτάνη. Λίμβετέ
 νυ ζέλια;

α. Ὅς ἢ γαφρεύεται, ἢ ἔσθεται, ἢ πίεται χαρίσιον (βλ. χοροισμῆ). τὸ σφεῖς μείδιάσατε;

δ. Ἰὼ μνώω, τὸ, νὲ τὸτος Γάλικος φήτας, κότερος Φύρικόν (ὑψηλὰ) ἀμφισφὲ (ἐν)θυμέσεται, ἢ ἐνί-
 . Γοτε βομβάλνητι. Ἰὼ ἔτανός ἢ ῥήτωρ ἢ ποητής, ἰὼ οἶμαι (οἶδα) ῥυθμὸς πλέκειν. ὦν (ἀλλ' ἐν) τὸτος, ὅς καρδί(τξ)ας κλυσσάντων ἔλκετι κοτι σφὲ, σφεῖν(ῆς) ῥήσσει λειβομένησιν, ὅ-
 κως ῥύαξ· σίος τός ἐσι Γάλικος βολγός, ἢ κηλή-
 δων, ἢ τὸ (ὄ,τι) χατέετε. -
 - Ἀ(τὰρ ἢ) μείς, δοσπό-
 ται, κόττε νυ' ποῖτομεν
 Γῆς δρυῖΓνην; (βλ. τόμ.
 γ. σελ. 399)· τῆθι λαῖσος
 (λέσος=δάσος), κῆθι νὲ
 λίφες χειάοντι (χαίνουσι),
 νὲ Γῆλκοι ἢ ῥύσσοι ῥύ-
 ζεντι ὦν (ἀ)πύοντι πτη-
 τὰ, Γνεοττεύσαντα' νὰ κέ-
 δρας ἢ κλάγξεντι ἕρνεις

Φύρικόν περὸσαι· ἢ ἑλλήνες Φοῖσρω φεγγί-
 εντι ἀπ' λαβητῶΓν (λά-
 βης = λήπτης)· δρόσος
 βλάζητι πολάν (βλ. πό-
 λε)· ἐνθε(θα) βρίζαν ἢ
 ψαινόν (βλ. псено) δά-
 νεντι (δ=ζ)· τόφι, λί-
 νον ἢ κἀνναβιν συμφο-
 ρέντι ἀ(τὰρ) τῆθι δια-
 κοσέφοντι (βλ. κόσα)
 τάρφη· Ὀδεῖνες· νὰ γωνόν
 μαλάττοντι (ἀλωῶντι),
 ἀ(δ') (ἔ)τερφοι καπάνας
 κοπέφεντι (σκάπτουσι).
 Τότος τάζετι βάρημα
 δριφῶν, τῶ πη πέσσος
 (βλ. πεγῶ) ἐξ — θέψαι
 (θέπω, τέφω, τύφω), ἢ
 κολλύκια εἰς-πέψαι· ὁ
 σίος μάγμα (βέτυρον)
 πακτόετι ἐνιος δὲ κύκλα
 (βλ. κολο) μάζετι σακ-
 τῆϊ ἐκ λαγένας (λαγύνει).
 Ἀρότης προφετομάει
 ἄροτ(ρ)ον σφεδόν, τῶ πη
 ἀρόττειν χαμηλήν. Μίσ-
 δω τῶν ὕφεις ἢ βάρνες
 βλη(χ)ῶνται, βῶκες

- (βῶξ, box, βῶς) μυκάνται, κίρροι κυθάζαντι, ψίλα (μέλισσαι) ἐν ἐβλοῖς σίζαντι...
- α. Ἡ μῆθαι προσοίζαντι ἕασσι.
- β. Ἡ κύφελος (κύλος, σκύλος = σπάξ) λάετι, ἢ κφάπτει φῶρα. ἢ μῶς γρέζητι, ἄ(τῶρ) κάτος (γαλή) ἐέ (ἔ) λάβητι.
- δ. Πιμείλετε. σφσις σμύχετε μενή. ἰῶ ἢ Γέξω (χωρίς) τόφω (τούτου), κῶδᾶς τε κ' ὄσα (Σ. πετζὶ καὶ κόκκαλα. παροιμ.) Τῶθι σκιδάωμεσθα ἴππολᾶν (πολή), ἐπὶ φῶρᾶν (ὄρῶν), κῆ δὴ (ὄπε) ὄκου γλαύσσαντι. ἢ κν Γέσ σατᾶ (σάττω, βλ. садъ) Γήλάωμεν—κῆδὴ ἐρείκη (βλ. орѣхъ), βύσσινα, ἄπια (βλ. яблоскъ), ἄχρας, σ(μ)ῦκφα (σῦκυ. βλ. смоквь)—κῆ δὴ (ὄκω, ὄπε) ῥόδα, λείρια, μένθα, ῥέτα, θύμβρα—ἢ ἐλάται. τῶς δε, ἴβαι (βλ. ава), πύξος, ἢ πρόσθια (= κτλ.). Πλησιακὸν δὲ ῥύακισ φέωντι, Γέ(ξ)τακέοντες ἐξ ἀχερῶν, ἐξ βύλτων, ἐξ φῶρῶν.—τυτᾶ ἢ πέρυμα (σχεδιά). Ἄπὸ δὲ τῆ (λαιφῶιο) γερανῶ (ζεφῶς. βλ. σηφορη), βαρηγία, κῆ δὴ καράβια ἴνα ἀγκύρα ζοῶντι...
- α. Ἄ(λλ' ὀ)κόφτε χεῖμα ἴνα—ζῶπει;
- δ. Τόφτε φαϊατήρες (αἰήτηρ, της) βοῶντι, τροφᾶ φλευκαίνεται, ἀπὸ δάσεων βορῶ δένδρεφα βάλλονται, δμίχλαι (θυμίαι) ἐκπάτηντι (βλ. παχῆ), δεύσεις λειβόμεναι λείβονται, βολέδες (βλ. молния) φλέσκωντι (φλέγω, ξω), χ(β)ρόμοι χρέμοντι (χρέμω=βρέμω), λάση ζένωντι, χαμηλᾶ ταρβήσεται (ταρβέω=τρέω, τρέμω), (σ)τάρχας πλέα (βλ. смрѣхъ). Τόφτα λῶσον ζῆθι Γέιν χόρ-

- τω (βλ. градъ). Ἴν η̅δη ε̅. Ἦδη **Ἔτοβον**. **Α.** προ-
μοι γαβαλὰ πόνητι! δόε- βόδει (Σ. προβοδά, προ-
τε ζάγανον, ἤ (σ)δέπας, -βάδω, ведъ) δεσπότης.
βίδυ, ἤ νυ ρύσιν (κύα- δ. Ἴω βάδω δόμοι πεζι-
σον, -θον, θ = σ) οἶνε. κῶς, ἤ λέγομαι ἐν
πιεῖν ἄγαν χατέω. κραβάτω· ἰὼ λίμβω δο-
β. Ἴου η̅δη ὀπισθε (ὀψέ), λιχὸν ἐπικεῖθεσθαι, ἢ
μενῆ (π)ῆρα ἰτεῖν. ἤδη Γάλιεσθαι.
σύμμεχρα (βλ. παππᾶ), α. Κλινέεσθε (προσκυνεῖτε)
ἢ ἴνασοάσκωσα. (ἐνεσῶ- ἐκ μενῆ σφεῶ φράτφ-
σα) νύξ. ἴναθέω (βλ. дѣю) τὸ (ὄτι),
μενῆ ἴπιμναται.
δ. Δὲ ἡ (σ)φαῖσοδοι (φαίζω δ. Φέτω (μέλλω) κλινε-
= φάζω, φώζω, φωσήρ) θαι.— ἴνα πλησίεσ ὀπά-
φλέξοντι· τοῖ νῆ δορ- παε, ἀ(λλὰ) (σ)άμδς τὸ
μέοντες (δέρθω, δέδορ- νὲ βλώσσαιε (βλάκει,
μαι) ὀκκοι νυκτός. -ενε. βλ. πλοχιῦ καὶ
α. Αἰμύλιε! κῆδὰ τὺ; ἰὼ υποβάϊο).
κρίζω (κράζω), ἀ(λλὰ) α. Φάτοιτε ξερεφοῖ (ὑγιεῖς).
τὺ νὲ κλύσσειε. κάρῶον (βλ. здорѡвъ, καὶ σελ.
ζαφραγέετε (διαφράσσε- 407. τόμ. γ.)
τε = ζεύγνυτε).

Ταὐτ' ὀλίγα ἐκ μυρίων δείγματα καὶ τῆς ἐν λόγοις συμφωνίας τῆς Σλαβονικῆς καὶ Ῥωσικῆς ἄλωσσης πρὸς τὴν, εἴτ' αἰολικὴν, καὶ ταύτην ἀρ-
αίαν καὶ μήπω τέλειον ἀπηκριβωμένην, εἶδ', ὅπως
ἐν τις ἄλλως καλοίη, διάλεκτον τῶν Ἑλλήνων.
Γὰς δὲ περὶ τὰς σχηματισμὸς ἀνωμαλίας, καὶ τὸ
ἑνεχὲς τῶν πνευματισμῶν, καὶ τὰς τῶν γραμμά-
ων πρὸς τὸν τραχύτερον φθόγγον μεταποιήσεις
ὃ χρῆ νομίζειν, ἧ̄ περ ἔφθημεν εἰπόντες, ἐσιώ-
εις διαφορὰς ὅπερ γε καὶ τῶν Σλαβονικῶν αὐ-
ῶν διαλέκτων αἱ μὲν μᾶλλον ἀρτισμοῖσι καὶ
λατειάζουσιν, αἱ δὲ τῆματιν συγκόπτουσι τὰς λέξεις
νωμαλώτερον καὶ αἱ μὲν ἐνὶ τινι χρωῶνται συμ-
ῶνῳ, αἱ δὲ δυοὶ καὶ τρισὶν ἀνθ' ἑνὸς, καὶ τέ-
οις μᾶλλον οἴζουσι καὶ τετριγύουσιν· οἷον οἱ μὲν
έγουσι день, смрѣла, οἱ δὲ, дзє́н, strzela, sztrela·
αἱ οἱ μὲν, дождь, дьждь, οἱ δὲ deszcz, deždž, καὶ
esst', καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Ἀλλὰ γὰρ ὦρα
μῖν ἤδη καὶ τὴν πᾶσαν πραγματείαν διαπεραίνειν,
ἄγνωμόνων ἐπευξαμένους δικασῶν πειραθῆναι, τῶν
ἔν ἀρίσῳ καὶ φιλανθρώπων, „χαλεπὸν μὲν γὰρ
ἦ Σωκράτης φησὶν), ἔτω τι ποιῆσαι, ὥςτε μηδὲν
μαρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντα
ἢ ἀγνώμονι κριτῆ περιτυχεῖν. “Ἐρῶσθε οἱ ἀνα-
ινώσκοντες!

Τέλος.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

Δ.

Ἀπιανός,	β,	431	αὐτός (ἐπὶ ὑπεροχῆς τοι-	} γ, 41	
ἄποδιαλέδιον,	β,	22	ἔτο καὶ, αὐτός ἔφα· ὄθεν		
ἀράδα,	γ,	34	ἐν Σιέρραις ἢ γυνή λα-		
ἀρακάς	β,	372	ἴσα παρὶ τῷ ἰδίῳ ἀν-		
ἀραποσίτι,	β,	256	δρός ἀπόντος, ἀντὶ τῷ		
ἀρέχνη,	β,	389	κυρία ὀνόματος μετα-		
ἀργανον,	β,	368	χειρίζεται τὸ, αὐτός, ἀ-		
ἀργατεύω,-τία	γ,	2	τός τε.		
ἀργασινή,	γ,	146	αὐχὴν,		β, 57
ἀρίδα,	β,	372	ἀφηκρῶμαι, -κράζομαι,		γ, 430
ρις (εἰς) ὀνόματι	α,	128	* Ἀφρικῆ,	γ, 422	
ἀρκάδα,	β,	213	Ἀχαιοί,	β, 146	
ἀρμιά,	γ,	337	ἄχαμνός,	γ, 243	
ἀρμυρὸς,	β,	106	Ἀχάτης,	β, 48	
ἀρνακέτα,	γ,	25	Ἀχιλῆος, β, 48,	γ, 403	
ἀσκάθαρος, βλ. σκάθαρος.			Ἀχιρών, β, 48,	γ, 403	
ἀσπρογάλιαν,	γ,	382	ἀχηβάδα,	γ, 388	
* Ἀσπροπόταμον,	γ,	403	ἀχνάριον (ἀντὶ ἰχνάριον)		
ἀσπρόκλημα,	γ,	238	βλ. χνάριον.		
ἄστρος,	β,	456	ἀχνός (ἀτμός, καὶ ἄχερός)	γ, 136, 277	
ἀσπροσάνιδον,	γ,	375	ἄχράδιον,	β, 88	
ἀσπρόχωμα,	β,	332	ἄψιμον,	γ, 338	
ἀστραποπελέκι,	β,	398	ἄψινθια,-φια,	β, 423	
ἀσρακιά, (ἀσρακιά, ἀσράκα			* Ἄωος,	β, 48	
καὶ εἶδος φρυμάτων, ὡς ἡ			ἄω (εἰς) ῥήματα,	β, 381	
ἐυλογιά, ἴσ. διὰ τὸ δερα-					
κοσιδές)	γ,	118			
ἀστρέχα,	γ,	119			
ἀστρίτης,	γ,	368			
ἄτος (αὐτός), βλ. ἀπ' αὐτό					
ἄτσάλι,	γ,	96	B (βῆτα) προφορᾶ,	γ, 223	
* Ἄτζῆ,	β,	159	βάβα,-βω, βαβόγραια,	β, 4	
αὐγόν,	γ,	364	βαβέλιον,	β, 448	
αὐγοτάραχον,	β,	159	βάκακας βλ. κύβακας.		
Ἄυλαι,	γ,	253	βαλκόνι,	β, 384	
αὐτίον,	γ,	218	Βαλτικῆ,	γ, 376	
			βάμβαξ, κάμβαξ, κίω	β, 4	

B.

B.

ια, βαβάλιον.	β, 4,	448	βοϊάρος,	β, 19, γ,	379
ιας,-βέλας	γ,	327	βολά,	β,	225
ιασα,	β,	4	*Βόλγας (Βολγάρου)	γ, 12,	387
(Μπάνος)	β,	384	βολίς (και εκ παραλλήλου		
ινη,	β,	9	„ βολίς άτραπή. Ζαχαρ-		
,	β,	384	φ. ιη),	β,	312
,	β,	311	βολύμι (μολύβι),	β,	368
ης, (τὸ δὲ Σ. βήσ-	}	γ,	374	βομβάτα (ἢ ἀθόρα=ἔδα-	
ν, λι. vessalum ἴσ.				ρά, ἄδα, ἔδα, ἔδανος, ὄθαν	
ἔφαλον, λος. και			και τὸ ἔτνος), εκ τῷ πολ-		
ἔβλον= τυφελόν,			φὸς βολφὸς (Βολφῶτα, λ		
ι).			=ν=μ) μἄλλον, ἢ εκ τῷ		
ικός,	β,	35	βοσα.	β,	13
(κρατῶ),	β,	429	βομβόλια (ἐν θετι. τὰ και		
ι (ἐβγ,-εὐγάζω)	γ,	243	ἄλλως κόλλυβα)=βομβύ-		
,	γ,	98	λια (πομφὸς,-φόλυξ, βομ-		
ν,	β, 36, γ,	92	βόλυξ; διὰ τὸ τρογγύλον,		
πδός,	β,	38	ὡς τὸ βαμβάλιον, κτλ.).		
πνος,	γ,	403	Οὕτω και ἡ βέμβελη (φύ-		
ράδιον,	β, 83, γ,	397	μάτων εἶδος)=βομβύλη,		
λη. βλ. βομβόλια.			πομφόλυξ, πέμφιξ, βλ. β.	447, 448	
λιά,	γ,	388	βομβονίζει	β,	452
ρίζω,	γ,	388	βόμβος, βόμπος,	γ,	327
ρίτσα,	γ,	418	βομβελύκα (ζωάριον, ἢ και		
ριδιον,	γ,	148	ἄλλως, κατρελο—μαμένα,		
ι,	γ,	290	ὡς κατρεῶν μαμένιον), βλ.		
ιλον, βλ. βασάλτης.			μαμένιον.		
βιωτικός,	β,	15	βόμβυρος,	γ,	327
ια, βλ. ἐξάμιτον.			βομβάκιον,	β,	448
ιασα,	γ,	383	βομβώνιον-νιάζω,	β,	447
ιον,	γ,	148	*Βορυσθένης,	γ,	400
,	γ,	375	βότσα,	β,	19
λη,	γ,	415	βεβάλιον,	β, 27, γ,	381
ι (μογγρι).	γ,	209	βουβός,	γ,	381
ινία,	β,	14	*Βέδα,	β,	366
ιά,	β, 366, γ, 386,	412	βέζιον,	β,	27
ιλ, προλόγ. 50,	γ,	37	βεζέ (μπεζέ),	β,	446

512 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

B.

βέκα, -κών,	β,	28
βέμβαρος (καὶ βαμβέσας = βάμβυξ, -βύσκορ),	γ,	327
βηνιά,	β,	52
βενήσιοι,	β,	419
βῆρλος, -λιζώ,	γ,	383
βέρσα,	γ,	379
βήτομον,	γ,	18
βηταναρία, βητακίδιον,		
βητώ,	β,	282
βήτρονον,	β,	290
βῆφος,	γ,	390
βούχαβος,	β,	28
βόχα,	β,	260
βράδου, -θειά, -δινή,	γ,	146
βρέ,	γ,	310
βρίσκω (εὐρίσκω),	γ,	243
βρέβα,	γ,	31
βροκύλακας,	γ,	290
βύδρα,	β,	56
*Βυδρία, Βιδρία	γ,	386
βυζιον, -ζάνω, -ζανάρα,	β,	57 305
βύκ,	β,	298
βύσσινον,	γ,	385
βῶλος (σβῶλος)	γ,	388

Γ.

Γαβάθα, -βαθίζω,	β,	215
γάβενον (ὅθεν τὸ Σ. χαβά- νον=ὄλμος, ἰγδίου),	β,	66
γάδαρος,	γ,	392
γάειδα,	β,	51
γαετάνιον,	β,	67
γάζα,	β,	165
γαῖγα,	β,	196
γαίδος,	γ,	248

Τ.

Γάϊος,	β,
γαλαζόπετρα, (τὸ γαλάζιος ἐκ τῆ γλαύσσιος, γλαῦσ- σος=γλαυκός, παρεμφ. α, ὡς, κάραζον=κράζον)	γ,
γάλας,	γ,
γαλένσα,	γ,
γαλή (ἴσ. καὶ γλάω, λεύσσω)	γ,
γαλιόνι, -λιουτσής,	γ,
γαλίφος,	β,
γαλερίζω,	β,
γαλικά,	β,
γάνα, γανόνω, γαναχειλιάζω,	γ,
γάραμψον,	β,
*Γαρδικιον,	γ,
γαρκόν,	β,
γάρον, ρος,	β,
γαρόφαλλον,	γ,
γάτα, βλ. κάτα.	
γανγίζω,	β,
γέννημα,	β,
γεράνιος, -νιός,	γ,
γερανός,	γ,
γεργέφι,	β,
γερδίζω,	β,
γέρω, γέρνω,	γ,
Γέται,	β,
γεῦμα, -ματίζω,	β,
γητεύω,	γ,
γιαμμά,	γ,
γιαῆρτι, βλ. μαρκάτη.	
γιλύριον,	γ,
γκαρίζειν, καὶ ἀγκαρίζειν = ὀγκανίζειν (ν=ρ), ὀγ- καταί. ἕτερον τὸ γαρύω,	γ,
γκατσηφιάζω,	γ,
γκαυός,	γ,

Γ.

σι,	γ,	101	γρεντιά, (καὶ ἄλλ. κόρδα),	β,	89
ἴνι,	γ,	433	γρίβος,	γ,	287
, γλίζα,	γ,	74	γρόππος,	γ,	398
ι,	β,	71	γρόνθος, γρονθᾶς, -θά-		
,	β,	71	ριον,	β, 458,	γ, 397
ρῶ,	γ,	74	γρένα,	β,	252
ι,	β,	257	γυμνός,	β,	339
ς,	γ,	74	γυρίζω	γ,	215
δια,	γ,	71	*Γυόρα,	γ,	348
διον,	γ,	427	Γύφτοι,	γ,	37
ι,-φει,	γ,	236	γωνιά.	γ,	317
δης,	γ,	332			
λη,	γ,	415			
κρίσαι,	γ,	396			
κβος,	β,	78	Δάκεις, προλύ. ξδ,	γ,	399
ιάγκαθον (= ονό-			δάκρυον,	γ,	294
ον, οἶον ὀνάκανθα)			δάκτυλος,	γ,	294
ῆ			δαμάσκηνον,	γ,	73
ριον,	γ,	393	*Δανέβιος,	γ,	400
ον, -τσιᾶ,	β,	242	δάτσαρε,	β,	268
ι,	β,	89	δαυκίον,	γ,	382
ίζω,	β,	91	δαυλίτης, λίον,	γ,	395
γδι,	β,	157	δέκα,	β,	100
νός (γλάμιος),	β,	74	δεκατίζειν, δεκάτισμα,	γ,	321
γ, (ἕτερα τὰ γέλια =			δέν, τι δέν,	β,	346
ῆλον).	γ,	382	δεξάμενος,-μένη,	β,	359
	γ,	326, 398	δέρνω, ρω,	γ,	152
,	γ,	396	δευς, δης (εἰς), ὀνόμτ.	γ,	400
ιας,	β,	80	διαβάζω,	γ,	303
ιρύζω,	γ,	388	διάβολος,	γ,	289
ι,	β,	80	διάδρομος. βλ. ἐμβαλόνω.		
ια, -ρίτσα,	γ,	368	διάκονος, διάκος, γ, 403, β,		115
ια,	β,	254	διασκελῶ,-λίζω (καὶ δρα-		
ανός, βλ. γρίβος			σκελῶ)	γ,	312
ατσόνω,	β, 173, γ,	261	διάταθος,-τονος, β. 142 γ,		297
ίδιον,	γ,	231	δίγω, δίνω, δίω,	γ,	109
ενᾶ,	γ,	253	διδάζω,	γ,	173

514 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

Δ.

Ε.

δόξα,	β, 111,	γ, 402	ἐμπροστία,	γ, 31,
δομέσιχος,	β,	97	ἐνδρομῖς, βλ. ἐξάμιτον.	
δεκάνη,	γ,	282	ἐνέντσερε,	β, 26
δελείω,	γ,	2	ἐννέα,	β, 9
δραγάτης,	β,	153	ἕξ,	γ, 31,
* Δραγομέστη,	γ,	401	ἐξάμιτον [τὸ τῆς Σ. ἀνδρομί-	
δράζω, ἀδράζω, χνω,	β,	98	δα, ἀνδρομιδίων, ἤχει μὲν οἷς	
δρανιν,	γ,	119	ἀδρόμιτος (ἐναντίον τῷ λεπ-	
δραπέτσι,	β, 99,	γ, 151	τόμιτος), ἀλλ' εἶναι = ἐν-	
δράτσινον,	γ,	401	δρομῖς, ἴδος, εἶδος ὑποδή-	
δουχάτερα,	β,	114	ματος, -καὶ σκεπάσματος	
δύω,	β,	94	(παρὰ Ῥωμ. βλ. Ἰαβενάλ),	
* Δωδιανά,	γ,	387	ᾧθεν καὶ τρίτη σημασία τῆς	
δῶμα,	γ,	119	ἐνδρομίδος ἢ νῦν (παρὰ	

Ε.

* Ἑβδομάδος ἡμέραι,	β,	460	κελίμι (τῦτο παρηχεί καὶ	
εἶμαι,	γ,	404	πρὸς τὸ κάλυμμα), ὡς καὶ	
εἰς, εσσα (εἰς) ὄνομα.	γ,	162	τῦτο, σκέπασμα ἐπὶ τῷ ἐδά-	
εἰς, ἔν,	β, 118,	160,	369	φης. Οὕτω καὶ ἄλλα εἶδη
ἐκατὸν,	γ,	102	χονδρῶν ταπήτων ὀνομά-	
ἐκπᾶνω,	β,	416	ζονται κατὰ τόπους, οἷον τὸ	
ἐκσᾶζω,	γ,	173	ἰταλικώτερον, κοφέριτα (βλ.	
ἐκυρᾶ, -ρός.	γ,	43	β. 194), καὶ ἡ καρπέτα (co-	
ἔλα, ἐλάττε,	γ,	323	perita), καὶ ἡ (παρὰ τισι	
* Ἐλασσών,	γ,	262	χωρικοῖς τῆς θετταλ.), πορ-	
ἐμβαλλόνω [ἐκ τῷ βαλ-	}	β,	236	κόβα = покрова (ἐκ τῷ криво
λόω, ὡς καὶ βαλλέω,				криваю, κρούβω) οἷον ἐπι-
λλήσω, καὶ ἐκ τῷ βα-				κρούβα. Ἡ δὲ βιλέντσα,
λάω, βάλανος ἔτω καὶ				συγγεν. πιλητή, πῖλος, πέλ-
ἐκ τῷ ἀμ-πείρω, ἀμπά-				λα, pilus, vellus, Ἴτ. felza,
ρω, τὸ σιγήθ. ἀμπαρό-				filzata. κτλ. βλ. β. 442].
νω καὶ ἀμπάρα (Πε-				ἐξώσεγον, ἐξωπέτακτον,
λοπον.) ὁ τῆς Θύρας				Ἑορδοί,
ὀχεύς, ὁ καὶ ἄλλως,				ἐπανωκαλύμανχον,
σύρτης, καὶ, διὰδρομος.				ἐπικόμβιον,
θετταλοὶ πρὸς Ὀλυμπ.]	ἐπίκωπα, -πωκα,			

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσσ. 515

E.

ἐπιτά,	γ,	50
ἐρέβινθος,	β, 372, γ,	420
εσσα (εἰς) ὄνομα.	α,	132
ἔτσι,	γ, 189,	431
εὐθηνός (φθηνός),	γ,	165
εὐκαιρος,	β,	433
εὐλογία,	γ,	128
*Εὐρώτας (ἦ, εὐ, ρώω),	γ,	11
εὐτενής,-νός,	γ, 165—,	314
εὐς (εἰς) ὄνομα.	γ,	162
ἑψές, ὀψές,	β,	353

Z.

Ζαβός (καὶ ἡ ζάβα),	γ,	328
*Ζαγορά, Ζαγόριον,	β,	140
ζαλίζω,-ζομαι,	γ,	313
ζαλμός,	γ,	408
ζάμβυξ, ζαμπάκι,	β,	130
Ζάμολξις,	β,	147
*Ζαπάντι,	γ,	422
Ζαπορόγοι,	β,	426
ζαρδαβάς,	β,	249
ζαρόνω,	γ,	406
ζεφρός,	γ,	327
ζέρδελον,	γ,	74
ζευγάριον,	β,	385
*Ζητένιον, Ζιτένιον (ἔχει παρὰ τὸ τερκικ. ζεϊτὸν [εἰλαια] Ζεϊτένιον. Ζητέ- νιον ἐλέγετο καὶ τὸν θ' αἰῶνα. βλ. Σύνοδ. ἐπὶ Φωτίῃ).	γ, 406	
ζιάρρα,	β,	126
ζιτσάπι,	γ,	419
ζίγω (ζελίγω),	β,	413
ζογκλός,	γ,	327

Z.

ζολότα,	β,	150
ζόμπος,	γ,	327
ζοντόβολον,	β,	153
ζορζοβήλιος,	γ,	16
ζορκάδιον,	β,	152
ζούζελον,	γ,	406
ζεζενίζω,	β,	139
ζέρα, ζερειάζω,	γ,	406
ζερεῖον,	γ,	406
*Ζεπάνι, Ζεπάνος, γ, 423,	β,	385
ζεπώ,	β,	126
ζεῦλος,-λός,	γ,	383
ζεπόρος (σμπόρος)-ριζώ,	γ,	427
ζεγέριον,-γάριον,	γ,	148
ζυνύχιον, ζνύχι,	β,	348
ζεπένιον, ζεπένιογ,	γ, 36,	423
ζω (εἰς) ῥήματ.	γ,	274
ζωνάρια,	β,	204
ζωντάνιον,	β, 134,	154

H.

*Ηεράντος,	γ,	287
ἡμισυ (δυώμισυ, τριάμι- συ, κτλ.),	γ,	389
ην, ης (εἰς) ὄνοματ.	γ,	161
ηνα = αἶνα (εἰς) ὄνομα.	α,	130
*Ηφαιστος,	β,	143

Θ.

Θαμπός,-μπόνος,	γ,	140
*Θάσος,	β,	114
θέλω, λει,	α, 202, γ,	245
θολόσακτον,	γ,	92
θρασκεύω,	γ,	170
θράφος (= φράφος)	γ,	367

* *

Handwritten text, mostly illegible due to extreme fading and low contrast. The text appears to be organized into several paragraphs or sections, but the specific words and sentences cannot be discerned.

ΠΙΝΑΞ

ὡν τῆς κοινῆς λαλειμένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰ τινων γεωγραφικῶν ὀνομάτων, ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ περιεχομένῳ. Ὁ Ἑλληνικὸς ἀριθμὸς σημαίνει τὸν τόμον, ὁ δὲ Ἀραβικὸς τὴν σελίδα.

Α.

ἰ	γ,	360	ἀκρίβος,	β,	106
ηλον,	γ,	74	* Ἀλβεις,	β,	263
ἄ, βροσιά,	γ,	433	ἀλευρικόν,	γ,	15
ον,	β,	365	ἀλλοίβα,	γ,	92
λα, -δήσιον,	β,	77	ἀλυκτῶ,	β,	263
σελευάτικα,	β,	145	* Ἀλφειὸς,	β,	263
ον,	β,	156	ἀλωποῦ,	β,	271-2
ῶ, ἀγροικῶ,	γ,	430	ἄμμια,	β,	293
ρετεινός, ἀγροίκω-			ἄμπάρα, -ρόνω. βλ. ἐμβαλλόνω.		
[ἢ δὲ τσαλόκοττα			ἄμπώχνος,	γ,	277
ξυλόκοττα, ἀντί ξα-			ἀνᾶγκλης,	β, 115: γ,	403
ττα (τσ = ξ = κσ			ἀνάκασα,	β,	370
κ) = σκαλόκοττα	γ,	153	ἀνάλαυμα,	β,	370
λαψ, κῶστα) = σκίο-			ἀνάντᾶλλα,	γ,	383
εξ, καὶ ἀσκαλώπαξ,			ἀνάποδα (καὶ ἀνάσκελα)	β,	378
ἰλαψ, ἢ καὶ Ἱταλ.			* Ἀνατολικόν,	γ,	422
αἴτσα].			ἀναφιλητά,	γ,	235
ἄ, βλ. Αἴγινα.			ἀνδράκλα,	γ,	402
ς (εἰς) ὀνόματα.	β,	425	ἀνδρομίδα. βλ. ἐξάμυτον.		
ος,	β,	433	ἀντιδρόω,	γ,	275
ες (ῥεπίδιον)	β,	64	ἄντογ,	γ,	136
ρα, βλ. βοβώτα.			ἄντσα.	γ,	269
να, Αἴγινη, Αἰγία,			ἄξιζω,	γ,	168
ἴται (καὶ ἢ Ἄγυιά.			ἀπαγκιάζω	γ,	348
* Ἀγιά, ἐκ τῆ ἀρ-	β,	197	ἀπ' αὐτό (καὶ αὐτὸς ἀπα-		
Αἰγία, αἰ, ὡς καὶ	γ,	412	τός, ἀπ' εὐτό, βλ. τυ-	γ,	163
ἰγόκλημα λέγομεν	γ,	30	πογραφ. παροράμ. τῆ		
κλημα),			γ. τόμος)		
ἄτης (κηφίη),	γ,	184	ἀπακδέχω,	γ,	280
αξ (εἰς) ὀνόματ. α. 132	β,	293	ἀπαράξιζω,	γ,	348

Δ.

Ἄπιανός,	β,	431	αὐτός (ἐπὶ ὑπεροχῆς τοι-	
ἄποδιαλέδιον,	β,	22	ῥτο καὶ, αὐτός ἔφα' ὄθεν	
ἀράδα,	γ,	34	ἐν Σιέρραις ἢ γυνή λα-	} γ, 41
ἀρακάς	β,	372	λῆσα περὶ τῷ ἰδίῳ ἀν-	
ἄραποσίτι,	β,	256	δρός ἀπόντος, ἀντὶ τῷ	
ἀρέχνη,	β,	389	κυρία ὀνόματος μετα-	
ἄργανον,	β,	368	χειρίζεται τὸ, αὐτός, ἀ-	
ἀρχατάω,-τία	γ,	2	τός τε.	
ἀργασινή,	γ,	146	αὐχὴν,	β, 57
ἀριδα,	β,	372	ἀφηκρῶμαι, -κράζομαι,	γ, 430
ρις (οἶς) ὀνόματι.	α,	128	* Ἀφρικῆ,	γ, 422
ἀρκάδα,	β,	213	Ἀχαιοί,	β, 146
ἀρμιά,	γ,	337	ἄχαμνός,	γ, 243
ἀρμυρῆς,	β,	106	Ἀχάτης,	β, 46
ἀρνακέτα,	γ,	25	Ἀχελῷος, β, 48,	γ, 403
ἀσκάθαρος, βλ. σκάθαρος.			Ἀχέρων, β, 48,	γ, 403
ἄσπρογέλιον,	γ,	382	ἀχηβάδα,	γ, 388
* Ἀσπροπόταμον,	γ,	403	ἀχνάριον (ἀντὶ ἰχνάριον)	
ἄσπρόκλημα,	γ,	238	βλ. χνάριον.	
ἄσπρος,	β,	456	ἀχνός (ἀτμός, καὶ ἀχρός)	γ, 136, 277
ἄσπροσάνιδον,	γ,	375	ἀχράδιον,	β, 88
ἄσπρόχωμα,	β,	332	ἄψιμον,	γ, 338
ἄστραποπελέκι,	β,	398	ἀψινθία,-φία,	β, 423
ἄσρακιά, (ἄσρακιά, ἄσράκα			* Ἄωος,	β, 48
καὶ εἶδος φρυμάτων, ὡς ἡ			αω (εἰς) ῥήματα,	β, 381
εὐλογιά, ἴσ. διὰ τὸ δερα-				
κοιδές)	γ,	118		
ἄστρέχα,	γ,	119		
ἄστρίτης,	γ,	368		
ἄτος (αὐτός), βλ. ἀπ' αὐτό				
ἄτσάλη,	γ,	96		
* Ἄτζῆ,	β,	159		
αὐγόν,	γ,	364		
αὐγοτάραχον,	β,	159		
* Ἄυλαῖ,	γ,	253		
αὐτίον,	γ,	218		

B.

B (βῆτα) προφορᾶ,	γ,	223
βάβα,-βω, βαβόγραια,	β,	4
βαβέλιον,	β,	448
βάκακας βλ. κύβακας.		
βυλκόνι,	β,	384
Βαλτικῆ,	γ,	376
βάμβαξ, κάμβαξ, κίω	β,	4

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 511

B.

λα, βαβάλιον.	β, 4,	448	βοϊάρος,	β, 19, γ,	379
ρας,-βάλας	γ,	327	βολά,	β,	225
τσα,	β,	4	*Βόλγας (Βολγάρου)	γ, 12,	387
(Μπάνος)	β,	384	βολίς (καὶ ἐκ παραλλήλου		
ἐνη,	β,	9	„ βολίς ἀσραπή. Ζαχαρ-		
,	β,	384	φ. 14),	β,	312
ς,	β,	311	βολύμε (μολύβι),	β,	368
της, (τὸ δὲ Σ. βήσ-	}	γ,	374	βομβώτα (ἢ ἀθόρα=ἔδα-	
ον, λτ. vessalum Ἰσ.				ρά, ἄδω, ἔδω, ἔδανός, ὄθεν	
ρέψαλον, λος. καὶ				καὶ τὸ ἔτρος), ἐκ τῷ πολ-	
τῆβλον= τυφελόν,	ω).				
λικός,	β,	35	βοσπ.	β,	13
(κρατῶ),	β,	429	βομβύλια (ἐν θεστ. τὰ καὶ		
ω (ἐβγ-εὐγάζω)	γ,	243	ἄλλως κόλλυβα)=βομβύ-		
ι,	γ,	98	λια (πομφός,-φύλις, βομ-		
ιν,	β, 36, γ,	92	βόλυξ; διὰ τὸ ερογγύλον,		
ἐνδός,	β,	38	ὡς τὸ βαμβάλιον, κτλ.).		
εἵνος,	γ,	403	Οὕτω καὶ ἡ βέμβελη (φύ-		
γράδιον,	β, 83, γ,	397	μάτων εἶδος)=βομβύλη,		
ελη. βλ. βομβύλια.			πομφόλυξ, πέμφεξ, βλ. β.	447, 448	
ελιά,	γ,	388	βομβονίζε	β,	452
ερίζω,	γ,	388	βόμβος, βόμπος,	γ,	327
ερίτσα,	γ,	418	βομβυλίκα (ζωάριον, ἢ καὶ		
ἀδιον,	γ,	148	ἄλλως, κατρελο—μαμένα,		
οι,	γ,	290	ὡς κατρεῖν μαμένιον), βλ.		
αλον, βλ. βασάλτης.			μαμένιον.		
βιωτικός,	β,	15	βόμβυρος,	γ,	327
τσα, βλ. ἐξάμιτον.			βομβήκιον,	β,	448
ιτσα,	γ,	383	βομβώνιον—νιάζω,	β,	447
λιον,	γ,	148	*Βορυσθένης,	γ,	400
ι,	γ,	375	βότσα,	β,	19
ολη,	γ,	415	βεβάλιον,	β, 27, γ,	381
ρι (μογγρι).	γ,	209	βουβός,	γ,	381
ανία,	β,	14	*Βέδα,	β,	366
νά,	β, 366, γ, 386,	412	βέζιον,	β,	27
οι, προλόγ. 50,	γ,	37	βεζέ (μπεζέ),	β,	446

512 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλῶσ.

B.

βίκα, -κίω,	β,	28
βέμβαρος (καὶ βαμβέτσας = βέμβυξ, -βύσκορ),	γ,	327
βηνιά,	β,	52
βηήσιοι,	β,	419
βέρλος, -λίξω,	γ,	383
βέρτσα,	γ,	379
βίτομον,	γ,	18
βηταναρία, βητακίδιον,		
βητῶ,	β,	282
βήτηρον,	β,	290
βέφος,	γ,	390
βούχαβος,	β,	28
βόχα,	β,	260
βράδυ, -δειῶ, -δινή,	γ,	146
βρέ,	γ,	310
βρίσκω (εὐρίσκω),	γ,	243
βρέβα,	γ,	31
βρεκόλακας,	γ,	290
βύδρα,	β,	56
*Βυδήγη, Βυδήγη	γ,	386
βυζιον, -ζάνω, -ζανάρα,	β,	57 305
βύκ,	β,	298
βύσσινον,	γ,	385
βῶλος (σβῶλος)	γ,	388

Γ.

Γαβάθα, -βαθίζω,	β,	215
γάβενον (ὅθεν τὸ Σ. χαβά- νιον= ὄλμος, ἰγδίων),	β,	66
γάδαρος,	γ,	392
γάειδα,	β,	51
γαετάνιον,	β,	67
γάζα,	β,	165
γαῖγα,	β,	196
γαῖδός,	γ,	248

Γ.

Γάιος,	β,
γαλαζόπετρα, (τὸ γαλάζιος ἐκ τῆ γλαύσσιος, γλαῦσ- σος=γλαυκός, παρεμφ. α, ὡς, κάραξον=κράξον)	γ,
γάλας,	γ,
γαλέντσα,	γ,
γαλή (ἴσ. καὶ γλάω, λεύσσω)	γ,
γαλιόνι, -λιοντιῆς,	γ,
γαλίφος,	β,
γαλερίζω,	β,
γαλίκα,	β,
γάνα, γανώνω, γαναχειλιάζω,	γ,
γάραμψον,	β,
*Γαρδικιον,	γ,
γαρκόν,	β,
γάρον, ρος,	β,
γάρφαλλον,	γ,
γάτα, βλ. κάτα.	
γαυγίζω,	β,
γέννημα,	β,
γεράνιος, -νιός,	γ,
γερανός,	γ,
γεργέφι,	β,
γερδίζω,	β,
γέρω, γέρνω,	γ,
Γέται,	β,
γεῦμα, -ματίζω,	β,
γητεύω,	γ,
γιαμμᾶ,	γ,
γιαήρι, βλ. μαρκάτη.	
γιλύριον,	γ,
γκαρίζω, καὶ ἀγκαρίζω = ὀγκανίζω (ν=ρ), ὀγ- καθαί. ἔτερον τὸ γαρύω,	γ,
γκατσηφιιάζω,	γ,
γκανός,	γ,

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 513

Γ.

*Γκέρτσι,	γ,	101	γρεντιά, (και ἄλλ. κόρδα),	β,	89
γκετζένι,	γ,	433	γρίβος,	γ,	287
γλέζα, γλίζα,	γ,	74	γρόππος,	γ,	398
γλέπω,	β,	71	γρόνθος, γρονθᾶς, -θᾶ-		
γλίνα,	β,	71	ριον,	β, 458, γ,	397
γλιστρῶ,	γ,	74	γρένα,	β,	252
γλίφω,	β,	257	γυμνός,	β,	339
γλεφός,	γ,	74	γυρίζω,	γ,	215
γλυγέδια,	γ,	71	*Γυέρα,	γ,	348
γλυκάδιον,	γ,	427	Γύφτοι,	γ,	37
γλίφω, -φει,	γ,	236	γωνιά,	γ,	317
γλυψίδης,	γ,	332			
γύγγολη,	γ,	415			
γολλιαρίδαι,	γ,	396			
γόλλιαβος,	β,	78			
γομαράγκαθον (= ονό-			Δάκεις, προλόγ. ξδ,	γ,	399
πορθον, οἶον ὀνάκανθα)			δάκρυον,	γ,	294
ἐκ τῆ			δάκτυλος,	γ,	294
γομάριον,	γ,	393	δαμάσκηρον,	γ,	73
γόρτσον, -τσιά,	β,	242	*Διανέβιος,	γ,	400
γούβα,	β,	89	δάτσαρε,	β,	268
γυγλίζω,	β,	91	δαυκίον,	γ,	382
γυδι, γδι,	β,	157	δαυλίτης, λιον,	γ,	395
γυλιανός (γλάνιος),	β,	74	δέκα,	β,	100
γυλιον, (ἔτερα τὰ γέλια =			δεκατίζω, δεκάτισμα,	γ,	321
ἔλα, ἔλον).	γ,	382	δέν, τι δέν,	β,	346
γένα,	γ, 326, 398		δεξιόμενος, -μένη,	β,	359
*Γέρα,	γ,	396	δέρνω, ρω,	γ,	152
γέργλας,	β,	80	δευς, δης (εἰς), ὀνόμτ.,	γ,	400
γεργυρῶζω,	γ,	388	διαβάζω,	γ,	303
γέρνα,	β,	80	διάβολος,	γ,	289
γεςέρα, -ρίτσα,	γ,	368	διάδρομος. βλ. ἐμβυλόνω.		
γέσσια,	β,	254	διάκονος, διάκος, γ, 403, β,		115
γραβανός, βλ. γρίβος.			διασκελῶ, -λίζω (και δρα-		
γραπατσόνω,	β, 173, γ,	261	σκελῶ)	γ,	312
γρασιδιον,	γ,	231	διάταθος, -τονος, β. 142 γ,		297
*Γρεβενά,	γ,	253	δίγω, δίνω, δίω,	γ,	109
			διδάζω,	γ,	173

514 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

Δ.

Ε.

δόξα,	β, 111, γ, 402	ἐμπροστία,	γ, 317
δομέτιχος,	β, 97	ἐνδρομῖς, βλ. ἐξάμιτον.	
δεκάνη,	γ, 282	ἐνέντσερε,	β, 268
δελείω,	γ, 2	ἐννέα,	β, 96
δραγάτης,	β, 153	ἕξ,	γ, 317
* Δραγομέστη,	γ, 401	ἐξάμιτον [τὸ τῆς Σ. ἀνδρομι-	
δράζω, ἀδράζω, χνω,	β, 98	δα, ἀνδρομίδιον, ἤχει μὲν ὄς	
δρανίη,	γ, 119	ἀδρόμιτος (ἐναντίον τῷ λεπ-	
δραπέτις,	β, 99, γ, 151	τόμιτος), ἀλλ' εἶναι = ἐν-	
δράτσινον,	γ, 401	δρομῖς, ἶδος, εἶδος ὑποδή-	
δουχάτερα,	β, 114	ματος, -καὶ σκεπάσματος	
δύω,	β, 94	(παρὰ Ῥωμ. βλ. Ἰσβενάλ.),	
* Δωδιανὰ,	γ, 387	ὄθεν καὶ τρίτη σημασία τῆς	
δῶμα,	γ, 119	ἐνδρομίδος ἢ νῦν (παρὰ	
	Ε.	Πελοποννησ.) = τάτης ἀθ-	
Ἑβδομάδος ἡμέραι,	β, 460	ρός, τὸ παρ ἄλλοις τυρκικ.	
εἶμαι,	γ, 404	κελίμι (τέτο παρηγεῖ καὶ	
εἰς, εσσα (εἰς) ὄνομα.	γ, 162	πρὸς τὸ κάλυμμα), ὡς καὶ	
εἶς, ἔν,	β, 118, 160, 369	τέτο, σκέπασμα ἐπὶ τῷ ἐδά-	
ἐκατόν,	γ, 102	φως. Οὕτω καὶ ἄλλα εἶδη	
ἐκπᾶνω,	β, 416	χονδρῶν ταπήτων ὀνομά-	
ἐκσᾶζω,	γ, 173	ζονται κατὰ τόπους, οἷον τὸ	
ἐκυρὰ, -ρός.	γ, 43	ἰταλικώτερον, κοβέρτα (βλ.	
ἔλα, ἐλάτε,	γ, 323	β. 194), καὶ ἡ καρπέτα (co-	
* Ἐλασσών,	γ, 262	pereta), καὶ ἡ (παρὰ τισὶ	
ἐμβαλλόνω [ἐκ τῷ βαλ-		χωρικοῖς τῆς θετταλ.), πορ-	
λώω, ὡς καὶ βαλλέω,		κόβα = покрова (ἐκ τῷ криво	
λλήσω, καὶ ἐκ τῷ βα-		крываю, κρύβω) οἷον ἐπι-	
λάω, βάλανος. ἔτω καὶ		κρύβα. Ἡ δὲ βιλέντσα,	
ἐκ τῷ ἀμ-πείρω, ἀμπά-		συγγεν. πιλητή, πῖλος, πέλ-	
ρω, τὸ συνήθ. ἀμπαρό-	β, 236	λα, pilus, vellus, Ἴτ. felza,	β, 1
νω καὶ ἀμπάρα (Πε-		filzata. κτλ. βλ. β. 442].	β, 384
λοπον.) ὃ τῆς Θύρας		ἐξώσεγον, ἐξωπέτακτον,	β, 92
ὀχεύς, ὃ καὶ ἄλλως,		Ἑορδοί,	β, 187
σύρτης, καὶ, διὰδρομος,		ἐπανωκαλύμμαχον,	γ, 398
θετταλοὶ πρὸς Ὀλυμπ.		ἐπικόμβιον,	β, 369
		ἐπίκωπα, -πωκα,	

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 515

E.		Z.	
ἐπτά,	γ, 50	ζολότα,	β, 150
ἐρέβινθος,	β, 372, γ, 420	ζόμπος,	γ, 327
εσσα (εἰς) ὄνομα.	α, 132	ζοντόβολον,	β, 153
ἔτσι,	γ, 189, 431	ζορζοβήλιος,	γ, 16
εὐθηνός (φθηνός),	γ, 165	ζορκάδιον,	β, 152
εὐκαιρος,	β, 433	ζούζελον,	γ, 406
εὐλογίαι,	γ, 128	ζεζενίζω,	β, 139
*Εὐρώτας (ἦ, εὐ, ρώω),	γ, 11	ζῆρα, ζαρειάζω,	γ, 406
εὐτενης,-νός,	γ, 165 —, 314	ζεραῖον,	γ, 406
ευς (εἰς) ὄνομα.	γ, 162	*Ζεπάνι, Ζεπάνος, γ, 423, β, 385	
ἐψές, ὄψές,	β, 353	ζεπῶ,	β, 126
		ζεφλος,-λός,	γ, 383
Z.		ζῆρος (σμπῆρος)-ρίζω,	γ, 427
Ζαβός (καὶ ἡ ζάβα),	γ, 328	ζυγῆριον,-γάριον,	γ, 148
*Ζαγορά, Ζαγόριον,	β, 149	ζυνύχιον, ζυνύχι,	β, 348
ζαλίζω,-ζομαι,	γ, 313	ζυπέριον, ζυπέριον, γ, 36, 423	
ζαλμός,	γ, 408	ζω (εἰς) ὀήματ.	γ, 274
ζάμβυξ, ζαμπάκι,	β, 130	ζωάρια,	β, 204
Ζάμολξις,	β, 147	ζωτάνιον,	β, 134, 154
*Ζαπάντι,	γ, 422		
Ζαπορόγοι,	β, 426	H.	
ζαρδαβάς,	β, 249	*Ηεράνθος,	γ, 287
ζαρόνω,	γ, 406	ἡμισυ (δυώμισυ, τριάμι-	
ζερβός,	γ, 327	συ, κτλ.),	γ, 389
ζέρδελον,	γ, 74	ηγ, ης, (εἰς) ὄνοματ.	γ, 161
ζεγγάριον,	β, 385	ηγα = αινα (εἰς) ὄνομα.	α, 130
*Ζητέριον, Ζιτέριον (ἔχει		*Ηφαιστογ,	β, 143
παρὰ τὸ τερκικ. Ζεϊτέν			
[ἐλαιά] Ζεϊτέριον. Ζητέ-	γ, 406	Θ.	
ριον ἐλέγετο καὶ τὸν θ			
αἰῶνα. βλ. Σύνοδ. ἐπὶ		Θαμπός,-μπόνω,	γ, 140
Φωτίε).		*Θάσος,	β, 114
ζιάρα,	β, 126	θέλω, λει,	α, 202, γ, 245
ζιντσάπι,	γ, 419	θολόσακτον,	γ, 92
ζίγω (ζελίγω),	β, 413	θρασκευώ,	γ, 170
ζογκλός,	γ, 327	θράφος (= φράφος)	γ, 367

516 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

Θ.

Κ.

θρεβαλίζω, θρυμματίζω, β, 107
 θύγος, θυγάτηρ, β, 114, γ, 402
 θύλιτρα, β, 344

καμάρα [ὄθεν κομαρόνω,
 -ρωτὸς ἐκ τῆ κάμω, κάβω,
 (καύω=γαύω)=γαῦρος,
 γαυριάω, κατὰ τὸ, κύβω,
 ὑβὸς, ὕψος, β, 249.] β, 168

Ι.

Ι=ζ, γ, 356
 ια, ιε, ιο, ιε=α, ε, ο, ε, γ, 346-9
 ἴγκλα, βλ. ὕγκλα.
 εν, ις, ισσα, (εις) ὄνομ. γ, 161
 ἴσκα, ὕσκα, γ, 375
 *Ιταλία, β, 137
 ἰχνάριον, βλ. χνάριον.
 **Ισρος, β, 30

*Κάμειρος, γ, 415
 *Καμνίτσα, γ, 410
 καμπάνα, β, 202
 καμπήσιοι, β, 419
 καμπέρες, γ, 327
 κάμνω, β, 255
 κανάριον (κώνωψ), β, 206
 κανάτα, β, 170
 κανδήλα, -λέριον, γ, 313
 κανίον, β, 170
 κάνναλος, καννίον, β, 170
 καννόνιον, β, 170
 καπήκιον, β, 208
 κάπτα, καππανίτσα, β, 171

Κ.

Καββάδιον, β, 171
 καββαλίνα, -βάλης, β, 193
 κάβυρος, γ, 66
 κάγκελλον, β, 383
 καθόρηιον (=κάταρῆιον, κα-
 τάρῆος, ὁ ὄμβρος. Θεσ-
 σαλ.) β, 273
 κακίονω, β, 150
 κάκκαβος, -κάβιον, β, 171
 κακκαρίζω, β, 198
 κακέμιον, γ, 418
 καλάμιον, β, 170
 καλαμπέκιον, β, 256
 καλεκῆδα, κολοιακῆδα, γ, 251
 καλιᾶσκα, β, 201
 καλλίγιον, -λλιγόνω, β, 168
 καλλόσιον, β, 168, γ, 410
 καλόπιον, -πάκι, β, 202
 κάλιτσα, β, 168

καππάσιον, καπάσιον }
 (καὶ π=μ, καμάσιον. }
 λτ. camasus, camisa, } β, 171
 ὄθεν κάμισον, υπο-κάμι- }
 σον, ὡς τὸ βυζαντιν. ἐπι- }
 κάμισον) = καπάτιον, }
 (κυπασίς, χιτωνίσκος), }
 *Κάπραϊνα, β, 197
 κατώμιον, β, 171
 καράβιον, β, 159, γ, 301
 караβιδα, γ, 66
 караκάξα, β, 84
 καράπα, κάραφλον, γ, 301
 караφύλλιον, γ, 395
 καρβέλιον, γ, 237
 καρβῆνι, γ, 370
 καρδερίνα, γ, 332
 καρδιά (μέσον), γ, 53

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 517

Κ.

*Κάρλα,	γ,	403	κηκάτος (κηκος), ἔτω	} β,	332
*Κάρπαθος, Καρπάθια,	γ,	252	καὶ κρασάτος, κροκά-		
καρρέτι, -ρόρτσια,	β,	172	τος, κτλ.		
καρέτα, -ρετοςάσιον,	γ,	413	κοβᾶς, -κεβᾶς,	β,	195
*Καρχηδών,	β,	83	κοβέντα, -τιάζω,	γ,	427
καταβόθρα,	γ,	92	Κοζάκοι,	β, 196, γ,	412
κατακέφαλα, -λιὰ, ἦ,	β,	370	Κοζάνη,	β,	197
καταπάτιον,	γ,	92	κόθρος,	γ,	396
κατάποδον, -πόδι,	γ,	378	κόκα,	γ,	417
κατάσαλαγῆ, -ζάλαγμα,	γ,	92	κοκόνια, -νάκης,	γ,	332
κατασακτὸν, -σατὸν,	γ,	427	κοκκινογέλιον,	γ,	382
κατενίζω,	γ,	426	κοκκόν,	β,	198
κατένα, -τενιάζω,	γ,	408	κόκκοτας,	β,	198
κατσαμρός, -τσαμριάζω,	γ,	395	κοκκόσιον,	β,	198
κατσαφέα, -φαηάζω,	γ,	134	κολέφιον,	β,	167, 284
κάττος, (γάττος),	β,	218, γ,	κόμβος, κόμπος,	β,	237
καύκαλον,	β,	210, γ,	κοντάριον, -ρίδια,	γ,	317
κάψα,	β,	194	κοντός, -τεύω(κένω),	β,	226
καμέρι,	β,	92, 168	κοντινός, -νή,	γ,	356
*Κερνίτσα	γ,	288	κοντέρα, -τέριον,	γ,	394
κεφάλιον, -φαλή,	β, 69, γ,	410	κοπάνια,	β,	208
Κεφαλόβρυσον,	β,	234	κοραντι,	β,	210
κιβέριον,	β,	308	κορδίζω, -δωτός,	β, 79, 80	
κιερά,	γ,	355	κορέα,	β,	210
κιρκινέκι,	β,	220	κόσσα, -σίζω,	β,	216
κιδάριον, βλ. λερίον.			κοσσιά,	β,	215
κίτρον,	γ,	266	κότσαλα,	β,	217
κλάνω,	β,	185	κοτσιλλα, κοτσιλω,	γ,	280
κλάπα,	β,	191	κότσιον,	β,	197
κλάσις,	β,	183	κόττα,	β,	198
κλέτσι,	β,	71	κέβακας (κοᾶξ, ὡς καὶ βᾶ-		
κλοκοτῶ,	β,	187	κακας [ἀντὶ βράκκακας ἐκ		
κλέβιος,	β,	219	τοῦ βρεκκεξ]. Θετταλοί.)	β,	176
κλέτσα,	β,	191	κεβάριον,	γ,	269
κλωξάρι, κλοξάρι,	γ, 411, β,	244	κεβέλιον,	β,	195
κλώσσα, -ρία, -σσῶ,	β, 176, γ,	135	κεζέκα,	β,	196
κλωτσω (λάξω, -κτίζω),	γ, 70, 274				

518 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

Κ.

κεκκίον, κῆκκος, κῆκκεδα,		*Κρέμιλον,	β,	224
κῆκκετσα, κεκκίζω, γ, 186, 362, 418		κησάρα, -ρίζω,	γ,	14
κῆκλα, κεκκέλλα, κεκκελό-		κριμέζι,	γ,	285
νω,	β, 247, γ, 246	κρικέλλα, κρικέλλα,	β,	240
κῆκκος,	β, 253, γ, 417	*Κρόϊα,	γ,	414
κεκκερόζει,	β, 256	κρονοβότανον,	γ,	409
κουκκουλιάζω (τὸ δὲ κου-		κρουήνα,	β,	239
κερόνω = κυρόω, κερτῶ-		*Κρώμνα,	β,	224
μαί)	γ, 246	κῆρ, κῆρις, κηρίτσης, κηρά,		
κελλός, -λέρα, -λίκιον,	β, 166-7	κηράτσα, Κηράνα,	γ,	261
κεμέλα, γκεμέλα,	β, 308	κηριακόν, -ρηική,	γ,	265
κενάβει, -δι,	β, 248	*Κυρητίαι,	γ,	262
κενώ,	β, 78	κῆτταλον,	β,	210
κέπα,	β, 194	κῶλος, -λόνει,	β,	90
κεράδι,	β, 92	κωλοσέσα,	γ,	333
κῆρβα,	β, 252	κωράδιον, -διάρις,	γ,	58
κῆρβαλον,	γ, 237			
κῆρκος,	β, 251			
κερῶτα,	β, 213			
κεσκεῖνι,	β, 90			
κετάλα (καὶ ὁ ὤμοπλατης,		Α, ἀποβάλλει,	γ,	135
ὡς λτ. scapula, σκαπύλη,		λαβῆτον, -γῆτον,	β,	288
σκάπω), κῆτελον, κῆτρα, β, 246, 276		λαγγοῦρῶβδα,	β,	190
κῆτσα,	β, 247	λαγκάζω, λαγκεύω,	β,	267
κῆτσός, κῆτσερον,	γ, 395	λαγύμιον,	β,	266
κῆτσελος,	γ, 320	λαγύνα,	β,	258
κῆτσο!	γ, 335	λαγωνίκα, -νικόν,	β,	3
κεττάβιον,	γ, 335	Λάδας, Λάδογα,	β,	259
κεφάλα, κῆφιος,	β, 219	λαζῆρι,	γ,	371
κεφοξυλέα,	β, 27	λαθύριον,	γ,	419
κόφα,	β, 219	λακταρῶ, -κτῆρα,	β,	267
κόχη (κόγχη),	γ, 417	λάμιν,	β,	266
κόψιμον,	γ, 30	λαμνίον (λτ. lamina, ἔλασ-		
*Κράβαρι, -ρίται,	γ, 413	μα)	γ,	97
Κράνιοι, Καρνιόλοι,	β, 223	λάμνω,	γ,	46
κρατῶ (ἐγκρατεύομαι),	β, 429	λαμπρόν,	γ,	338
κρατσανίζω,	γ, 255	λάσκα,	γ,	418
		λάσπη,	β,	310

Λ.

Μ.

λάσανον,	β,	276	μάμμα, μάννα,	β,	293
*Λαύσιον,	γ,	426	μαμένιον, μαμῆδιον (μ=β)		
λαύρα, λαυρός,	β,	257	=βαβέλιον (δ=λ=ν), ἀντι		
λαχμός,-χνός,	β,	136	βομβύλιον, βομβύλυξ, βομ-		
λάχτα,	β,	267	βύλα, βλ. βομβολύκα.		
λαψάνα (Γλ. lampsane),	γ,	31	μανιάκι,	β,	315
λεβίθα,	β,	276	μανδήλα, -δήλιον, μανδύας,	γ,	207
*Λειψία,	γ,	419	μαρκάτη,	β,	306
λελεύω,	β,	265	μάσκα,-σακαῶς,	β,	292
λεπτειλός,	β,	297	μάσορας,	β,	292
λεριον (παρὰ Ποντικοῖς,			μασσέριον,	γ,	269
κιδήριον = κίδαρις),	γ,	246	μάτσο, μέτσο,	γ,	299
Λέτσιος,	β,	287	ματσαλύζω,	β,	294
Λέχοι, Προλ. 48.	β,	419	μάτσοι, (μασόν, μάζω),	β,	261
λοβοδιὰ,	β,	264	μαῦρος,	β,	322
λόγγος,	β,	278	μαυραγάνιον,	γ,	288
*Λοιδωρικιον,	γ,	413	*Μελένικος,	γ, 420, β,	297
*Λέγον, Λέγα,	β,	279	μέλεος,	γ,	367
λέζω, Λέζα, λένη,	β,	279	μελιέριον,	γ,	148
λεκάνικον (ἐκ τῆς ἐν Ἰτα-			μένσα,	β,	301
λίᾳ Λεκανίας),	β,	166	μέρζα,	β,	324
λελάς, λωλάς (ἄλλο τὸ τετρα-			*Μεσολογγιον!	γ,	423
λιηλῆ),	β,	130	μηλίγκιον,	β,	221
λωλός,	γ,	383	*Μηλένα,	β,	297
			μιαερίζω,	β,	327
			μιζήθρα, ἢ μυζήθρα,	γ,	432
			μισύρα,	β,	302
			*Μεζοῶς, Μιζηθραῶς,	γ,	432
			*Μλήνα,	γ,	420
			*Μογλενά,	γ,	421
Μαγέλα, Μογέλα,	β,	307	μολυάζω,	β,	299
μάγελον,	β,	338	μόλυτσα,	β,	313
μαθαίνω,	γ,	220	μονῆχος, μνεῆχος,	γ,	242
μαῖμῆ,	β,	361	*Μορέας,	β,	316
μακεδονήσιον,	β,	401	μόρκος,	β,	323
Μακεδόνες,	β,	15	μορμωρίτσα,	γ,	285
μάκκω (ὄχι = μακκῶ, ἀλλ'			μορφέλης (εὐμορφ-)	γ,	332
ἐκ τῆ μακκα, (τ=κ) μά-					
τηρ, μαῖτα, = καὶ					

Μ.

520 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

M.

*Μόσκα,	β,	320
*Μόσχιος (ἢ κοιν. Μοράβα),	γ,	421
μοσχόγυττα,	γ,	244
μοσχοκάρφιον,	γ,	394
μοτικά,	β,	319
μουγκρίζω,	β,	328
μυγκρός,	β,	310
μυζαλία,-λόνω,	β,	328
μυλάριον,	β,	327
μυλλόνω,	β,	313
μυμλιζώ, μυμυλ.	β,	337
μυνδός,	β,	328
μυντσόνω,	γ,	321
μυργός,-γόνει,	β,	322
μύρη,	γ,	101
μυρμηρίζω,	β,	316
μυρένα,	γ,	101
μύρτσος,	β,	323
μυσειον,	β,	328
μύσκιον,	β,	319
μυσσορνίζω,	β,	331
μύσος,	β,	323
μύτρον, μύτζηνον,	β,	315
μύχλα, μύχρα,	β,	310
μυχρόνει,	γ, 140, β,	323
μυπλάνα,	γ,	378
μυξάζω,	β,	299
μυρίζω,-ρωδία,	γ,	84
μυρσίνοιον,	γ,	100
μύτη,	β, 330, γ,	353
μωρέ, ρή, ρόν,	β, 417, γ,	310

N.

Ναλόγι,	β,	340
νάνη,	β,	359

N.

*Νάσσα,	β,	320
*Νάρβας, Ναῦρος, Νάρων,	β,	343
νε, βλ. νη,		
*Νέδα, Νέδων,	β,	343
*Νεζεμός,	β, 119, γ,	403
νερόν, νηρόν,	β,	343
*Νέσος, Νεσωνίς,	β,	343
Νευά, Νεύας,	β,	343
νέννα,-νέκα,	β,	359
νη, νυ (ἐπὶ ἐρωτήσ. και, νε	}	β, 267
, τρώτε νε; και ἀπόκο-		
πή, ἐρχεσθεν; και χω-		
ρίς ἐρωτήσ. ἤμαν νε,		
ἤσανε, ἤταν νε).		
νοσσάκα,	β,	357
νούρακα,	γ,	421
νύμφη,	β, 344, γ,	421
νυννίον,	β,	359
νυσσάνιον,	γ,	273
νυφίτσα.	γ,	418
νω (εἰς) ῥήματ.,	γ,	198
νωπός (νεωπός),	γ,	48
Νώρακος,-ρικόν,	β,	351

Ξ.

Ξαντόν,	γ,	225
ξε=έξ (και ἀρχ. ξέσριξ, ἀντι		
ξέσριξ, ἢ ξέτριχος, έξάτρι-		
χος, έξέσης, ἀντι ξέτης,		
σέκης, sextus), ξεφλιδίζω,		
ξεσάζω, ξεκοιλιάζω, κτλ.	β,	429
ξένος,-νιτεία,	γ,	110
ξι, ἢ ξύ, ξυά,	γ,	318
ξινός, ξινήθρα (όξιν.)	β, 179, γ,	330
ξυλοβροντώ,	γ,	111
ξυλοκράτον,	γ,	19

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 521

Ξ.

ξυρῶρι, γ, 101
ξυσάρα, ξύσρα, γ, 316

Ο.

*Ογγρι, γ, 209
ὄγιος, γ, 138
ὀδοντόβολον, β, 153
οἰκοκύρις,-ρά, γ, 239
ὀκιά, β, 367
ὀκνα, β, 367
ὀκνέας, γ, 124
ὀκτώ, β, 375
ὀμπλή, γ, 325
ὀνομάτων τριγενῆς κατάλη-
ξις πόθεν α, 168, γ, 160
ὀνύχι και κρέας, γ, 356
ὀπισθία, βλ. πεισιά.
ὀπισσωκαρτίς, γ, 414
ὄρδιον, γ, 300, β, 371
ὀρμαθιάζω,-θός, β, 346
ὀρμός, γ, 240
ὄροβος (ὀόβει), β, 372
ὄτοιμος, β, 82
οὐγκία, β, 367
οὐγλάς, ὠγλάς, β, 130
οὐγρός, γ, 208
οὐλή, γ, 92
οὐρδα, γ, 143, γ, 432
οὔσσ! τσάσσ! γ, 308
ὄφρῶς, γ, 380

Π.

Παβῶνι, - γῶνι, β, 379
παγανόν, β, 417
πάγγος, β, 389
παγκάριον, πάγκος, γ, 374

Π.

*Πάδος, Παδόσα, β, 380
παιδία, γ, 3
παλαβδός,-βόνω, β, 5
παλαμάρις, β, 425
παλάσκα (ἴσ. φλάσκα,-σκίον) γ, 124
παλληκάρια, γ, 3
πάμβαλον, γ, 423
πάμπαξ, βάμπαξ, β, 4
*Παννονία, β, 385
*Παντικάπαια, γ, 101
παντσάρι, γ, 382
παπαγάλος, β, 385
παπάρα (ὠς, ἀθάρα), β, 385
παπήλα [ἢ τὸ λτ. papilla
(θηλί)]=πομφύλη, βομβύλη,
διὰ τὸ θηλοειδές τῶν φν-
μάτων], γ, 423
πάπλωμα, β, 406
πάπος, πάπια, γ, 268
παππᾶς, παππᾶς, β, 425
παραδέρνω, παραδαρμένη, γ, 152
παραματίζω, β, 318
παρεσία, γ, 317
παρθένος, γ, 295
*Πάρρος (ἀπὸ τήν), γ, 406
πάσμα, β, 387
πασίχαρος, γ, 244
πασπάλη,-λόνω, β, 395, γ, 423
πατάκα, β, 460
παταρόν, γ, 150
πατερίτσα, γ, 394
πατήκια, γ, 410
πάτος, πατώ,-τήριον, γ, 38, 92, 114
πέντε,-τάρα, γ, 460—2
*Πέρλεπες, β, 286
Πέργη, Πύργος, β, 8
πέρδεξ, γ, 251

II.

περιεστῶ,	γ,	251	πελάδα,	β,	424
περκάλιον,	γ,	373	πέλια, βλ. παροράμ.	σελ.	5
πέστροφα,	β,	399	πελος, πωλος (εἰς) ὄνομ.	β, 424, γ,	400
περόνιον,	γ,	44	πεςπερίζω,	γ,	315
πέττερα,	β,	261	*Πράγα,	β,	427
πηγάδιον,	β,	183	πραίζα, -δεύω,	β,	428
πηλαλῶ,	γ,	135	πρήυνας (Θεσσαλοὶ πρὸς		
πηλίνος, πελίνος, -νάτον,	β,	394	*Ολυμπον) = πρηῶν, πρῶν		
πήτα,	γ,	67	πρῶων (πρήιος),	β,	237
πίβα,	β,	430	πρωοκόκκιον,	γ,	285
πίς, πῖς, ψί,	β,	180	πρίτσ Μάρτια!	γ,	268
πιστιά, (ὀπισθία, ἔλλειπ.			Πρόβλακας,	γ,	430
ζώνη, σαγμαρεῖς πρὸς τὰ			προπόδιον,	β,	172
ὀπισθία).			προσθινών,	β,	397
πισικὸς, ἢ πησικὸς,	β,	388	προϋμντα,	β,	37c
*Πίτρισα,	γ,	384	πρῦτσος = πρῶξ, (προκός,		
πλαντάζω,	β,	408	πρῶτος) = τράγος τραγῶν,		
πλασκωτός,	β,	410	καὶ πρετσάδιον, πρετσα-		
πλαστάριον,	γ,	236	διάζω (τραγῶν). Θεττα-		
πλατίτσα,	β,	411	λοί.	β,	438
πλατσαρίζω,	β,	409	πταρνύζομαι, πταρμύζ.	γ,	298
πλεξάδα,	β,	408	πυρεσία, πυροσία,	γ,	317
πλόσκα,	γ,	227	πυρόβολα, -βολίζω (βαρβαρ-		
πλυνοδόντιον,	β,	422	τσακμάκια, -κίζω).	β,	233
ποδεδίζω,	β,	254			
ποιτσερε,	β,	268			
πολεμῶ, [παρ' Ἀμπελακίω-					
ταις καὶ = ῥίπτω· ἐκ τῆ			*Ραβέντι,	γ,	11
πάλλω πέλλω (πελεμῶ) =			ῥαγάξι,	γ,	18
βέλω, λλω, βάλλω],			*Ραγάζα,	γ, 18,	426
*Πολιάνα, Πολυανή,	γ,	424	ῥαδίκιον,	γ,	31
πολίτσα,	β,	420	*Ραδοβισδι,	γ,	34
Πολωνοί,	β,	419	*Ραδοσίβια,	γ,	34
πορλύδα (μφορλύδα),	γ,	388	ῥανίδα,	γ,	185
ποσέλνικος,	γ,	99	ῥάσση,	γ,	34
πυγγίον,	β,	446	ῥάτσκας,	γ,	7
πυζέκα (τζέκα),	γ,	176	ῥάφι,	γ,	18

P.

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσσ. 523

Ρ.		Σ.	
νι,	γ, 31	σαλβάρι,-βαράδες,	γ, 313
α,	γ, 105	σάλομα,	γ, 88
ἄνη,	γ, 30	σαλιβάρι,	γ, 75
ις, ῥέχα,	γ, 119	σάλιαγκος,	γ, 80
των προσωπικαὶ κα-		*Σύλωνα,	γ, 40
ῥξεις,	α, 248. γ, 404	σάμπι,	γ, 259
ις,	γ, 11	σάνια,	γ, 41
ι, ῥηχά,	β, 440	*Σαραντόπορος,	γ, 263
,	γ, 83	σάρακας,-ράκιον,	β, 314
,	γ, 23	*Σάτιστα,	γ, 39
νη,-δανίζω,	β, 444	σαχνός,-χλός,-χλιάζε,	
	γ, 20	(καὶ σιχλιάζει Πελοπ.)	γ, 191
κέφαλον (ῥόκκα, ῥώ-		σβάνα,-νάρω,	γ, 281
ῥώξ=ῥώψ, ῥώπα,		σβάρραχνα (σπίραχ)	γ, 176
,		σβαρνίζω,	γ, 47
,		σβῶλος,-λάριον,	γ, 388
α, γρ. Rocken).	β, 246	σγυρός,	γ, 406
ιον,	γ, 23	σειρά, σειρολόγιον,	γ, 55
,	γ, 21	σειρήτιον,	γ, 85
,	γ, 25	σεισεράδα,	γ, 333
ας,	γ, 21	σεισός καὶ λυγισός,	γ, 332
,	γ, 24	*Σέλον, Σελίτσανη,	γ, 52
όνει,	γ, 33	σενόν,	γ, 132
τοι, προλεγ. καὶ	γ, 11	Σέρβοι,	γ, 98
		*Σέσκλος, σέσκλον,	γ, 382
		σεῦτλον,	γ, 382
		σευτελι,	γ, 74
		σήμαντρον,	β, 185
ις,	γ, 38	σήτα,-τίζω,	γ, 14
ς,	γ, 435	σιδηροσία,	γ, 317
ις,σαγιάκιον,σαγιζω	} γ, 39	σιδέφι.	β, 130
ις,ῥθεν καὶ σαγγίον,			σιγένα, σιγγένιον,
ιον, τσαγγάρις.)		σιλιγγη,-γνίζω,	γ, 15
τα,	γ, 283	σίκαλη,	γ, 19
λίζω,	γ, 270	σιῆ, σίτ, σέτ.	γ, 307
λα,	β, 446	σίφνας,	γ, 269
ν,	γ, 312	σκάθαρως,	γ, 66, 303
ς,	γ, 40		

524 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

Σ.

* Σκάντσα, -ρόνω,	β,	173	σέφρα,-φρόνω,	γ,	125
σκάλα,-λόνω,	γ,	58	σπαλακάνιον,	β,	422
Σκάλδοι,	β,	199	σπανάκι,	γ,	90
σκαρβελόνω,	β,	173	σπαράγγι,	γ,	90
σκευρός,-ρόνω,	γ,	63	σπαράζω, σπαρῶ, σπαρ-		
σκήπη,	γ,	68	ταρῶ,	γ,	47
σκιάσρον,	γ,	307	σπάραχρον,	γ,	176
Σκλάβοι, σκλάβος,	γ,	76, 241	σπειρένιον,	γ,	44
σκόρδον,	γ,	410	σπεργίτης,	γ,	388
σκούζω,	β,	253	σπρώχλω,	γ,	277
σκέλλιον,-λίδιον, σκλύ-			σσί, σί, σίζω.	γ,	268
διον,	γ,	305	στάκτη,	γ,	90
σκέλος (κύλος, κόλλω,	}	γ,	στάλα,	γ,	143
κολοβός), τὸ πρὸς τὴν			στάμενα,	γ,	95
ἀκμὴν ἀντίθετον καὶ		69	σταυρόνω,-ροδρόμιον,	γ,	415
ἀμβλὺ μέρος τῆς σκε-			σταχυάζω,-χόνω,	β,	205
πάρης ἢ τῆς λεπίδος.			στενός,-νύρα,	γ,	196, 394
σκειρός,	γ,	59	στένω, ἢ σάινω,	γ,	108
σκητάρι, σκητιον,	γ,	36	στερεά,-ρεανός, ὄνω, β, 145,	γ,	110
σκητέλα,-τελάς,	γ,	68	στηθέριον (=σηθύνιον),	β,	87
σκῆφος,-φια,	γ,	247	στιβάλιον,	γ,	105
σκοτοφλυάζω,	γ,	134	στοῦμπος,-πίζω,	γ,	106
σκειμβος,	γ,	254	στουμπόνω,	γ,	325
σκειμβάλιον (σκειβαλ.),	γ,	415	στόφα (καὶ ἡ ἰτ. stoffa ἴσ.=		
σκύβαλον,	γ,	62	ζοιβή, ζειπιτή),	γ,	325
σκύλλος,-λιάζω,	β,	193	στραβολέκα,	β,	190
σκω (eis) ῥήματι,	γ,	173	στράτα,	γ,	116
σκῶρος,	β,	313	στραγάλια,	β,	372
Σλάβοι, προλεγ. § κ.	γ,	76	στριγαληρόν (σιγληρόν, ὡς		
σλίγω, βλ. ζλίγω.			δρασκελῶ, τὸ διασκελῶ),	γ,	332
σλέζα, ἢ, σόζα,	γ,	312	στρηγλιάζω=σηνηιάζω.		
σμέτρον,-λον,	β,	291	τὸ δὲ στρίγλος, γλα	}	γ,
* Σέλι (Σύλλιον, Σόλλ.)	γ,	53	(Ἡσύχ.), ἰτ. strix (μορ-		
σμιγάδιον,	β,	302	μῶ)=σρίγξ, γγός.		
σοῖās,	γ,	62	στρυμόνω,	γ,	114
σέγλα,-βλα,-γλίζω,	γ,	319	συνκόμισσα,	γ,	356
σέρροπα,-πάζει,	γ,	140	σύθαμπα, σύμμητρα,	γ,	140

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 525

Σ.		Τ.	
	γ, 350	τόμος,	γ, 139
συννμφάδα,	γ, 369	τέβλον, βλ. βασιλεύτης.	
σύνταχα,	γ, 147	τεκάνιν,	γ, 282
συραύλιον,	γ, 45	τούφα,	γ, 306
σύριγ,	γ, 128	τραβάκα,	γ, 115
συρέμβολον,	γ, 267	τραβῶ,	γ, 168
σφιγγα,	γ, 235	τραγανίδα, -νίζω,	γ, 256
σφόρα,	γ, 47	*Τραγασαί,	γ, 401
σφυρίζω,	γ, 45	τρείς, τρία,	γ, 180
σχολάζω,	β, 433	τερλός, τερλός, τερλός,	γ, 383
		τρεμεντίνα,	γ, 151
Τ.		τρέχω,	γ, 146
		τριμόρφιον,	β, 97
Τα, τη (εις) ὀνόματ.,	β, 340	τριχιά,	γ, 15
τάβλα,	γ, 137	*Τρόμος,	γ, 117
ταβέλιον, -λια,	β, 443	τροφαντός,	γ, 166
ταγή, τάζω,	γ, 138	Τσ, ἢ τζ = σκ, κσ (ξ), ψ,	
ταγήριον,	γ, 199	κ, τ, στ, σ, ζ, βλ. γ, 334,	
ταίρι, ταιργειάζω,	γ, 402	306, 280, 274, 308, 302,	
τάπικωπα, -πίσωμα,	β, 369	314, 311, 318, 322, 319, γ, 203, 298	
ταλικά,	γ, 202	τσαγανός,	γ, 328
ταλλεδῦρος,	γ, 150	τσάγγρα, -γγράτωρ.	γ, 328
ταλλέρι,	γ, 141	τσαγγαροσύγλιον,	γ, 319
τάραγα,	γ, 141	τσαγγός, τσαγγίλι,	γ, 336, 327
τάσι,	γ, 280	τσαδηλα,	γ, 270
*Ταῦφάλοι,	γ, 289	τσάκονα,	γ, 136
ταχύ, -χειά, -χινή,	γ, 146	τσάκνον,	γ, 136
τέντα, -τόνω,	γ, 296	τσαλαπατῶ,	γ, 70
τερατόρι,	γ, 140	τσαμπιον,	γ, 334
τέσσαρα,	γ, 291	τσαμπᾶς,	γ, 306
τέσσαρα (εις τὰ)	γ, 312	τσαμπένα,	γ, 269
τέτοιον τὸ,	γ, 163	τσάπα, -πέιον,	γ, 260
*Τέροφος, Τέροβ.	γ, 429	*Τσαρίτσανη,	γ, 262
τηρῶ, -ραίζω,	γ, 113	τσατσάρα,	γ, 316
*Τήνος (ἀπὸ τήν)	γ, 406	τσάτσα,	γ, 276
*Τίβερις, -βέριος,	γ, 144	τσάφη (σάφη, βη, ἀντι εἰβη,	
*Τιταρήσιος,	γ, 263	ὠς, εὔλα, εἰλη).	γ, 120

Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ. 527

Φ.

Χ.

* Φέροσαλα (ἀπὸ τὰ),	γ,	406	χαραμάδα,	γ,	301
φέιττα,	γ,	67	χάρβαλον,	γ,	336
φθηρὺς,	γ,	165	χασᾶς,	β,	197
φιλεριὰ, καὶ φλαμεριὰ,	γ,	419	χαυδὸς,-δὸνω,	γ,	248
Φίνοιοι,	γ,	304	χάφτω,	γ,	276
φλάμπερρον,	β,	434	χαχάλι, χαρχάλι,	γ,	246
φλεμῶνι,	β,	415	χαχλανίζω,	γ,	247
φλάσκα,-σκίον,	γ,	227	χίλια,	γ,	194
φλέδα,	β,	410	χερόμυλος,	β,	133
φόλα, φόλλα,	β,	446	χειλᾶς,	γ,	225
φορὰ,	β,	225	χέρι,-ρέλλιον,	γ,	26
φουμίζω, φουμέας (ἔτω καὶ			χλαπατίζω,	γ,	234
φηκάρι=θηκάρι),	γ,	124	χλαψιὰ,	β,	261
φέκτα, ἀπλόχειρον,	β,	100	χλωμὸς,	β,	149
φῆντι,	γ,	227	Χνάριον [ἰχνάριον=ἰχνος,		
φουσκόψαθα,	γ,	18	πέλημα. Πέλοπον. καὶ =		
φραγγοσάφυλον,	γ,	83	δείγμα, παράδειγμα ἱμα-		
Φτελεδὸς,-λιὰ,	γ, 225, 409	409	τίς (ἐξόμπλι=exemplum.		
φτενὸς,	γ,	165	ὡς ἰχνος, εἰς ὃ βαίνει ὁ		
φτίλιον, φτιλτὸν,	γ,	225	ῥάπτῃς). Σμυρναῖοι].	γ,	148
φωγῆ (καὶ χωβῆ),	β,	392	χνῶτα,	γ,	136
φωλάς,-λάδα,	β,	424	χνοδρὸς,	γ,	396
φωτία,	γ,	208	*Χορβάται, Χρωβάται,	γ,	252
φωτογωνιὰ,	γ,	317	χσιάζω,	γ,	229
			χήμελι,	γ,	238
			χέταρι,	γ,	257
X.			χῆχλος, χόχλος,-χλάζω,	β,	187
Χαβάνι, βλ. γάβενον.			χοχλάκα,	γ,	336
χάβαρον,-ρικόν,	β,	159	χράπαλον,-λίζω,	γ,	255
χαβιάριον,	β,	159	χύμελη,	γ,	238
χαδεῖω,	γ,	248	χυμῶ, χύνομαι,	β,	449
Χαζάροι,	γ,	412			
χαιρετῶ,	γ,	271	Φ.		
χαιεύω,	γ,	247	Φάνη,	β,	261
χαμαϊδής,	β,	355	ψαχνὸς,	γ,	136
χαμένος,	γ,	383	ψάχνω,	γ,	314
χαμὸς,-μέρα,	γ, 365, 394	394	ψίχα,	γ,	185
χαμέτια, χάμερα,	γ,	243			
χάνω,	γ,	60			

528 Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλλην. γλώσ.

Ψ.

Ω.

ψι, ψίτ.	β, 180, γ, 307, 320	Ἔβδον, ὠβάζεε,	γ, 364
ψοφῶ,	β, 204	ῶρα (τῆς ῶρας),	β, 226
ψυχὴ (κοιλία),	γ, 176	ῶπε, ῶπ,	β, 308
ψυψυρίζω,	γ, 315		

Παροράματα τυπογραφικὰ

ἐν τῷ Β τόμῳ.

Σελ. σίχ.

- 9, 29. birzic, γράφει, biric
13, 15. πφέα, γρφ. πέφα
15, 1. богпѣрь, γρφ. богатпѣрь.
24, 17. Броня. (πρόσθετες), берѹ, φέρω, φορώ,
φορίνη.
26, 1. Брѹхо. (πρόσθετες), ἴσως ἐκ тѣ рѹхо (ρύω,
όρύω), рох, Γρύχος (βρύχος), ρύχη,
όρυχη (ὡς καὶ пребуха, ἐκ тѣ пребѹ καὶ
чрево. βλ. τὰς λέξεις). τὸ δὲ ρύω, όρύττω
= βρύττω, καὶ = ράω, ράζω, βράζω, βρύκω,
ἔθεν καὶ βράγχος, βρόγχος, βρόχος
βρόχθος (λαιμός)· βλ. пребуха.
26, 16. Бѹгъ, (πρόσθετες), ἢ ἴσως συγγεν. Бѹхну,
пѹгос, (пѹω, пѹω, пѹгω ἔθεν καὶ πηγῆ),
ἢ ὡς τὸ, Бѹкъ, βѹξ, βѹκος, βѹω =
βѹας (βοῶν).
29, 22. εἶνας, γρφ. εἶναι, (πρόσθετες), βλ. линияю.
30, 21. περιπέτεια, (πρόσθετες). ἔθεν Бѣднакъ,
‘Рωσ. (πτωχός, ἔρχ. χωλός) οἶον, πι-
νάκης (ὡς Σ. πτωχάκης), πιτνάς. ἐκ тѣ
Бѣдный, Бѣдень, (πτωχός, καὶ Σλαβ.

Σελ. σίχ.

- κυλλός. ὡς καὶ Бѣднѣ ἐπιρῶημ. = ἀργαλέως, δυσκόλως, δυσ-'' Бѣднѣ носима = δυσ-βάσακτα), = πετῶν (πεσῶν), πετῆς κτλ.
- 30, 27. πάθος, πρόσθ. (πέθω), πέθος, πένθος.
- 33, 13. ἄζω, ἄδω, γόφ. ἄζω, ἄδω.
- 34, 8. Валю, βλ. Вáблю.
- 12. vualden, vuelzan. γόφ. wualden, wuelzen.
- 16. vanne, γόφ. Wanne.
- 35, 10. Варяю, συγγεν. бреду.
- 15. Вáсьнь, (πρόσθ.) ἐκ τῆ Βάю.
- 23. τλ. γόφ. λτ.
- 39, 2. ἔσι, δέ γρ. ἔσι δέ
- 3. ρίζης γρ. ρίζης.
- 25. ρεύω, ῥεύω.
- 28. = ἐκκλίνω, γόφ. = ῥέπω, κλίνω.
- 44, 6. Вáлы, καὶ Виляю, πρόσθ. συγγ. Вáляю (ἄλω, ἔλω).
- 45, 9. Вáхръ, συγγεν. Вѣю, αἰώ, ἄω, ἦχος.
- 13. βυσσεινία, γόφ. βυσσεινέα.
- 21. Wiede, πρόσθ. καὶ Wiete (ἰτέα, οἶσος, λύγος).
- 48, ii. vato, γόφ. wato.
- 49, 3. Война, παράβαλ. καὶ Бранѣ.
- 52, 2. Γάφω, πρόσθ. ἄπω, ἔπω, ὀπή (ὄψ, vox) Γοπή, Вοπή, ὀμφή.
- 24. Вранѣ =, γόφ. Вранѣ, εἴη ἂν καὶ =
- 57, 22. Вáя. [πάντως ἐκ τῆ Вѣю. καὶ τὸ αὐτήν

Σελ. σίχ.

- (οἶμαι), ἐκ τῆ ἄγω (ἀγνύω) εἰάγην, ἀΓγῆν (αὐγῆν), αὐχῆν ὤς, ἔσην, ἄσην, κτλ. τὸ δὲ αὐχέω = αὔω, ἄω, ὄθεν καὶ τὸ καυχέω].
- 60, 16. findo, γόφ. findo.
- 62, 12. φέρω (πρόσθετες), φάρω, Варѹ (ὄθεν Врѣю = Варѣю, βλ. Вάρь). φάρος, - ῥός. φέρῥα, Вѣра, καὶ
- 64, 20. Вяну, γόφ. Вяну.
- 66, 24. гадание γόφ. гадание.
- 72, 27. Лузга γό. лүзгъ.
- 73, 1. ὕμοιος, γό. ὕμοιος. сх. З. лүзь, γόφ. лүзгъ.
- 74, 4. γλῆνος γόφ. γλάνις, καὶ, γλάνιος (ἴσ. ὁ αὐτὸς καὶ σίλευρος).
- 75, 24. гнѣвъ, πρόσθ. συγγεν. гнѣшишь, гнѣшѹ.
— 24. гнѣшѹ, γόφ. гнѣчѹ.
- 80, 9. herbe, γόφ. herb
- 81, 14. εὔρος, πρόσθ. ἔρος
- 82, 10. сшранá. γόφ. сшранá.
— 29. ἀγκύρας, γόφ. ἀρπάγης.
- 88, 7. грѹша, грѹшка, = ἀχράς, ἀχράδς (ἀχράδος), ἀποκοπῆ τῆ α (ὡς, ἄρρα, λт. ruga), ἀχερδος, τοῖστο καὶ τὸ Σ. (ἄ)γόρτσον, καὶ (ἄ)γορτσιá (τὸ δένδρον) = грѹшка, βλ. крѹшка.
- 89, 16. гѹба, πρόσθ. συγγεν. кѹпа. [καὶ ὁ κόλπος, ἐκ τῆ κολός, κοῖλος, κύω, γύω].

Σελ. σίχ.

- 91, 16. дѣпя гулюшь, γρόφ. дѣпи гуляшь, τυτθā
(ἤ τέκη) γυλλᾶντι (γυλλᾶντι).
- 92, 14. ἐκ γρ. ἐν. εὐρηκάν τινές, γρόφ. εὐρηκάν τινες.
- 97, 98. οἰμηματα γρόφ. οἰκήματα.
- 29. δέρω, πρόσθ. дерý.
- 100, 18. Джипъ, γρόφ. джидъ, σκύτος, σκύτος
(d = θ).
- 113, 10. (καπνός = γρόφ. καπνός) =
- 114, 8. Дщи, πρόσθες, ἀντι Дицир (ὡς, маши =
машир) = θ(υγά)τηρ (θ = д, τ = ч =
ш) — Κρον. hzi, hzer, γρόφ. hzhi, hzher,
Κροτ. kchi, kcher = (θύ)γτηρ
- 117, 9. ὄθεν· γρόφ. ὄθεν Дѣло κтл.
- 120, 19. oui. Γρ. γρόφ. oui. τὸ δὲ Γρμ. Ja, Jo
= γα, γε, (βλ. ни)
- 141, 19. lectum, γρόφ. lectus.
- 145, 8. ἀγιοβασιλιάτικα γρ. ἀγιοβασιλειάτικα.
- 156, 19. иг-гла, γρόφ. иг-ла.
- 157, 22. иши γρόφ. ипи, Ῥωσ. ишпн́.
- 159, 28. иль, γρόφ. иль.
- 166, 27. kaldauen, γρόφ. Caldaunen (χολάδες)
- 168, 21. κολακέδα γρόφ. κολοιακούδα.
- 178, 8. βλ. скипáю, πρόσθ. καὶ скидáю.
- 180, 22. кишý, πρόσθες, καὶ τὸ Σερβ. киша
(υετός) = χύσις (χύσα),
- 184, 12. κληδών, γρόφ. κληδών(
- 188, 16. квѣпка, γρόφ. κλѣпка· κλѣпъ, γρόφ.
κλѣпъ.

Σελ. σίχ.

- 20. κλειχίπια. [κλειχὺ = κλειχὺ (κ = γ = κ βλ. κλεικὰ) = λυχὺ = λήξω, λάχω, λαγ-
χάνω. α, ἢ π = υ (= γ = ю). ἄς Σ.
σπία = σηπία, πέλια = πληϊάς. τὸ δὲ
κλύζω, κλάζω, ἐδέν πρὸς τὸ κλειχὺ].
- 191, 26. κνήγα, καί, 192, 23. κνήσῃ, βλ. κνήω.
- 200, 16. σελεύω, γρφ. σαλεύω. (καλίγω) [τὸ κε-
λεύω, περιττόν].
- 207, 24. Γομόνῃ, γρφ. κομόνῃ.
- 213, 4. χ' ἠμόσχος γρφ. χ' ὠ μόσχος.
- 222, 22. τὰ γετοιαῦτα, γρφ. τὰ γε τοιαῦτα.
- 237, 8. συροφῆς γρφ. συροφῆς.
- 240, 24. κροσσός γρφ. κρωσσός.
- 26. Γερμ. Krug. (πρόσθετες), κατὰ διάλεκτ.
Kroos = κρωσσός [καί τὸ κρωσσός, καί
τὸ κροσσός, κρόσσα = κόρση, κόρρη,
κορός = γυρός].
- 246, 11. κύδελ, γρφ. κύδελ.
- 255, 16. πανουργία γρφ. πανουργία
- 256, 22. κύνῃ, γρφ. κύνῃ, βλ. σκύνῃ.
- 259, 18. λαζυ, γρφ. λαζυ.
- 260, 28. λόγῃ, γρφ. λόχῃ.
- 268, 3. τὸ νῦ, πρόσθ. (ἄς παρ' ἄλλοις τὸ, νε)
- 272, 27. лишь [ἐκ τῆς λιχῃ, λίζω, λίσσω, λίω, ὅθεν
καί τὸ λίον, παρ' ὃ, ὀλίον, ὀλίφον, ὀλί-
γον, καί ὀλίζον, ζ = σ = σσ = ш, ὁ —
λίссон, лишь ἕτερον δὲ τὸ μόλις, μόγισ
= (μόγισ) λт. мох].

Σελ. σίχ.

- 276, 13. θ = μ. γόφ. β = μ.
 281, 24. λυχῶ = λήξω (λήσκω), λάχω (βλ. ἀνωτέρ.
 κλῦχισπια). получаю = ἐπιλαχέω, ἐπι-
 λαχάνω.
 294, 13. можѣ, γόφ. мозѣ.
 298, 26. τσυμντιὰ γόφ. τσυμνντιὰ
 305, 6. Вхру γφ. Врху. εχ. 15. Λιβ. γφ. Λιβ.
 310, 27. 28, ἀνήλιος, ἄδσ, γόφ. ἀνήλιος, ἄδσ.
 312, 8. молвлю, γόφ. мóлвлю. εχ. 27 κεραυνος,-
 νός
 345, 21. κακείνωσ γόφ. κακείνωσ
 356, 24. уно́жїе γόφ. унѣнїе
 365, 2. φλόξ, (πρόσθ.), φλόγυ.
 368, 4. окунываю, γόφ. окунываю(
 — 10. ἔλαιον, γόφ. ἔλαιον,
 369, 12. ἀκμα ζοντι γόφ. ἀκμάζοντι.
 — 22. ἀνιαχός, γόφ. ἀνίαχος
 371, 2. сò περισσός γόφ. τò, περισσός
 373, 11. τò γόφ. τò. рáло, πρόσθ. ὡς λт. ruga
 = ἄρερα.
 374, 17. осèль, γόφ. осèль,
 375, 2. φινόπωρον γφ. φθινόπωρον
 381, 1. αὐτῶ γόφ. αὐτῶ. εχ. 21, τρυπᾶς γφ.-πᾶς
 394, 23. помча, γόφ. помочь (могу).
 408, 27. плéщъ, γόφ. плещè
 414, 29. ню, γόφ. ню = плѣнѣ.
 420, 9. φολίτσα γόφ. φωλίτσα.
 425, 14. ἐπ γόφ. ἐκ

Σελ. σίχ.

- 424, 7. πολάρκα, γρφ. пулярка (μόνον).
 432, 20. ἐτύς γρφ. ἐτύς. 433. σχ. 7. еспь-есмь
 435, 10. πράща (ἐκ τοῦ πράσι, πρῦ, πρίω) = πρίζσα
 434, 28. ῥάζειν ῥήσσειν = γρφ. ῥάζειν = ῥήσσειν
 444, 20. πηίца, γρφ. ппíца
 452, 3. βεβέλας, γρφ. βάβερας

ἐν τῷ Γ τόμῳ.

Σελ. σίχ.

- 31, 20. рошь γρφ. рошь. 95, 1. срю, γρφ. сery.
 37, 2. ἀναφανέσες γρφ.- 95, 2. χαρω, γρφ. χέρω.
 νέντες. — 24. τὰ γρφ. τὰ,
 40, 22. ἄλθω γρφ. ἄλθω. 99, 17. степь γρφ. степь
 51, 3. ἄπω, πρόσθ. ἔπω 187, 10. ἐκάσην-ἐκάσην.
 (ἔπτα) = ἔκω, 109, 29. πρῦ, γρφ. πρῦδ
 ἔχω (ἐπέχω). 113, 8. σημεία, γρφ. ση-
 55, 18. сечъ, πρόσθες μεία),
 Ῥωσ. сець. — 27. σκάλλα, γρφ.
 57, 7. τινὰς γρφ. τινὰς σκάλα
 — 25. λάμφις γρ. λάμφις 116, 24. Σβ. γρφ. Σβ.
 58, 12. σημίδας-σημύδας 124, 12. шаль, γρφ. шыль
 60, 14. кину, πρόσθες, — 27. φυμίας, γρφ. φυ-
 ἐκ τῆ κидну, кидая μείας.
 74, 14. слизокъ, πρόσθ. 128, 8, 16. сыпь, γρφ.
 = Σρβ. Клизамъ, сыпь.
 βλ. βλ. Клзакъ 129, 26. εχεται, γρ. ἔχεται
 86, 16. ἐκ γρφ. ἐκ τῆ 138, 22. τισις· γρ. τίσις).
 90, 14. ακανθα-ἄκανθα 142, 13. τήτις. (πρόσθ.),

Σελ. σίχ.

Σελ. σίχ.

	βλ. χολόπъ καὶ πάю.	σὶαν ecclesiam εἶ- πε καὶ ἡ 'Ρώμη,
167,	7. Asperr (πρόσθ.) καὶ Espe, Zitter- Espe = κερκίς.	παράλαβῆσα καὶ ταύτην, καὶ ἄλ- λας πολλὰς ἐκ- κλησιαστικὰς λέ- ξεις παρὰ τῆς Μη- τροῦ τῶν 'Εκ- κλησιῶν.
—	22. τράπω, γρφ. τράπω]	
176,	12. σβάραγνα, γρφ.-χνα	285, 15. οῤφονός, (πρόσθ.), ὲ γὰρ (ὡς ἄν τις εἶποι), =
187,	29. Βέλγικ.-Βελγικ.	303, 18. ὡς γρφ. ὡς
189,	26. ὄτωσι, γρφ.-σὶ	307, 15. Чyшь, πρόσθ. ἦ = τυτὸν (τετὸν) τυθὸν (ᾠθεν τυ- θὸν) τυτθὰ παρὰ μικρὸν ('Ηούχ.)
190,	5. τὸ γρ. τὸ,	
194,	28. stechen, γρ.-cken	
195,	13. b = u, γρ. b = u	
199,	15. спpоно γρ.-ню	
209,	6. bou - γρ. bour-	
217,	10. ο γρ. ὀ	
223,	21. Εὐρωπαϊοὶ, γρ. Εὐρωπ.	
225,	9. fascine γρ.-ine	
237,	15. μεν γρ. μὲν	311, 9. ἐβραϊ-γρ. ἀραβι-
240,	23. κλεπτης γρ. κλέπ-	322, 21. bocal, γρ. bocal].
241,	18. sclavus (πρόσθ.), Σ. σκλάβος	327, 14. -ννώδης, γρ. ννώ- δης),
244,	25. πολίτιμον, γρ. πολύτ.	330, 20. οἶμαι γρφ. οἶμαι
259,	14. 800 γρφ. 80	344, 3. χρῆσις γρ.-σις
261,	21. κύρις, γρ. κύρις	351, 17. вѣл, вѣдаль, вѣду γρφ. вел, веду.
266,	3. часъ), πρόσθεσ. τὴν δ' αὖ ἐκκλη-	354, 8. Эпо (πρόσθεσ), καὶ Σ. ἐπ' εὐτό

Σελ. 51χ.

Σελ. 51χ.

(τὸ ἀπειτὸ Χῖοι)	βρῆγος, μεταθ.
ἀντὶ, ἀπ' αὐτὸ	βαγρῆ), ἐκ τῆ ῥέ-
(αυ=ευ), συν-	γω (δθεν καὶ τὸ
θέτ. ἀπαιτὸ, ὡς	βρέχω), ῥέζω (δ-
καὶ ἐκ τῆ ἀτὸς,	θεν καὶ ῥογεθς,
= αὐτὸς = (αὐ	ὁ βαφεὺς, ὡς λτ.
τὸς, ἀF τὸς) τὸ	facio, inficere,
ἀπαιτὸς (μα, σε,	infector) = ἔρω,
τη)· ἐκ τῆς γενι-	ἄρω;
κῆς ἀπ' αὐτῆ,	376, 8. μωρίαν γρ.-ρίαν).
ἀφ' ἑαυτῆ, μετα-	382, 7. Булавà, γρ.-λάβα
κυλισθείσης τῆς	383, 15. ἐλόανος, γρφ.
ἀπὸ προθέσεως	ἐλόμενος
ὑπὸ τῆ χυδαίε	384, 6. μετασ. γρ. με-
ἄλλε καὶ εἰς τὴν	ταθ.
ὀνομασικὴν καὶ	369, 17. ἡ γρ. ἡ
эпошь = ὁ τό-	399, 27. πρόσθ. καὶ, πάω
τος (τέτος), βλ.	(τρέφω) = πῶ, ποιῶ.
пой.	417, 2. ἄλλε γρ. ἄλλε
373, 4. Βάγρῆ, (πρόσθ.)	424, 3. τέτο τῶ = γρφ.
ἢ μήποτε = ῥῆγος	τέτο = τῶ
(βάμμα), ῥέγος	— 28. πόλη γρ. πόλε
(Fréγος, βρέγος,	429, 20. ebeu γρ. eben

Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν, εἴτε περὶ τόνους, εἴτε καὶ ἐν γράμμασιν ἡμαρτημένων, ἃ διέφυγε τὴν ἡμετέραν θρασιν, εὐμενῶς διορθώσεται αὐτὸς τις ἕκαστος τῶν εὐγνωμόνων ἀναγνωσῶν.

